

PARDEE RAND GRADUATE SCHOOL

کودکان و خانواده‌ها
آموزش و هنر
انرژی و محیط زیست
سلامت و مراقبت‌های بهداشتی
زیرساخت‌ها و
حمل و نقل
امور بین‌الملل
حقوق و تجارت
امنیت ملی
جمعیت و سالمندی
ایمنی عمومی
علم و فناوری
تروریسم و
امنیت داخلی

شرکت رند (RAND Corporation) یک موسسه غیرانتفاعی است که از طریق تحقیق و تحلیل به بهبود سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری کمک می‌کند.

این سند الکترونیکی از طریق www.rand.org به عنوان یک سرویس عمومی از شرکت RAND در دسترس قرار گرفته است.

از تمام مطالب قبلی صرف نظر کنید: به صفحه ۶ ابروید

پشتیبانی رند

[مرور گزارش‌ها و کتابفروشی](#)

[کمک خیریه انجام دهید](#)

برای اطلاعات بیشتر

از وبسایت رند به آدرس www.rand.org دیدن کنید

[مدرسه تحصیلات تکمیلی Pardee RAND](#) را کاوش کنید

[مشاهده جزئیات سند](#)

حقوق توزیع الکترونیکی محدود

این سند و علامت تجاری (های) موجود در آن، همانطور که در اطلاعیه‌ای که بعداً در این اثر آمده است، ذکر شده است، توسط قانون محافظت می‌شوند. این نمایش الکترونیکی از مالکیت معنوی RAND فقط برای استفاده غیرتجاری ارائه شده است. ارسال غیرمجاز اسناد الکترونیکی RAND به وبسایتی غیر از RAND ممنوع است. اسناد الکترونیکی RAND تحت قانون حق چاپ محافظت می‌شوند. برای تکثیر یا استفاده مجدد از هر یک از اسناد تحقیقاتی ما برای استفاده تجاری، به اجازه RAND نیاز است. برای کسب اطلاعات در مورد مجوزهای چاپ مجدد و پیوند، لطفاً به [مجوزهای RAND](#) مراجعه کنید.

این محصول بخشی از مجموعه پایان نامه‌های دانشکده تحصیلات تکمیلی (PRGS) Pardee RAND است. پایان نامه‌های PRGS توسط اعضای هیئت علمی فارغ التحصیل دانشکده تحصیلات تکمیلی، Pardee RAND، که پیشرو در ارائه مدارک دکترای در رشته تحلیل سیاست در جهان است، تهیه می‌شوند. این پایان نامه توسط کمیته اساتید اعضای هیئت علمی تحصیلات تکمیلی نظارت، بررسی و تأیید شده است.

DISSERTATION

پیش‌بینی آینده ایران

پیامدهایی برای استراتژی ایالات متحده و سیاست

اریک جسی

این سند به عنوان پایان‌نامه در آگوست ۲۰۱۱ و در راستای برآورده کردن بخشی از الزامات مدرک دکترای تحلیل سیاست عمومی در دانشکده تحصیلات تکمیلی Pardee RAND ارائه شد. کمیته اساتیدی که بر این پایان‌نامه نظارت و آن را تأیید کردند، متشکل از اریک لارسون (رئیس)، جروالد گرین و کارولین وانگ بودند.

مجموعه پایان نامه‌های دانشکده تحصیلات تکمیلی، Pardee RAND پایان نامه‌هایی را که توسط کمیته پایان نامه دانشجویان تأیید شده‌اند، بازتولید می‌کند.

شرکت رند یک موسسه غیرانتفاعی است که از طریق تحقیق و تحلیل به بهبود سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری کمک می‌کند. انتشارات رند لزوماً منعکس‌کننده نظرات مشتریان و حامیان تحقیقاتی آن نیست.

®R یک علامت تجاری ثبت شده است.

تمامی حقوق محفوظ است. هیچ بخشی از این کتاب را نمی‌توان بدون اجازه کتبی از RAND به هیچ شکلی و با هیچ وسیله الکترونیکی یا مکانیکی (از جمله فتوکپی، ضبط یا ذخیره و بازیابی اطلاعات) تکثیر کرد.

منتشر شده در سال ۲۰۱۱ توسط شرکت رند

1776 Main Street, PO Box 2138, Santa Monica, CA 90407-2138

خیابان هیز جنوبی ۱۲۰۰، آرلینگتون، ویرجینیا ۲۲۲۰۲-۵۰۵۰

۴۵۷۰ خیابان پنجم، واحد ۶۰۰، پیتسبورگ، پنسیلوانیا ۱۵۲۱۳-۲۶۶۵

آدرس اینترنتی رند: <http://www.rand.org>

برای سفارش اسناد RAND یا کسب اطلاعات بیشتر، با خدمات توزیع تماس بگیرید: تلفن: 451-7002

فکس: (310) 451-6915 | ایمیل: order@rand.org

چکیده

روابط دیپلماتیک بین ایالات متحده و ایران از زمان انقلاب اسلامی ۱۹۷۹ متوقف شده است. همپوشانی‌های فعلی در منافع ایالات متحده و ایران، بن‌بست دوجانبه جاری را برای ارزیابی مجدد آماده می‌کند، اما در حالی که پتانسیل پیشرفت روابط وجود دارد، پیشرفت با توسعه چندین مسئله کلیدی سیاسی، اقتصادی، جامعه مدنی، سیاست خارجی و امنیت ملی در ایران سنجیده خواهد شد. این مطالعه از یک مدل مطلوبیت مورد انتظار برای پیش‌بینی چگونگی توسعه سیاست ایران در مورد چندین مورد از این مسائل کلیدی استفاده می‌کند و استراتژی و گزینه‌های سیاسی ایالات متحده را برای تأثیرگذاری بر توسعه آنها بررسی می‌کند.

تقدیرنامه‌ها

می‌خواهم از کمیته‌ام، اریک لارسون، جرولد گرین و کارولین وانگ، به خاطر کمک‌ها و زمان باورنکردنی که صرف هدایت تلاش‌های من کردند، تشکر کنم.

می‌خواهم از پروژه نیروی هوایی برای اعطای بورسیه پایان‌نامه به من و پروژه آروپو برای حمایت واحدشان تشکر کنم. همچنین می‌خواهم از محققان متعدد در RAND که فوق‌العاده مفید بوده‌اند، به ویژه ناتالی کرافورد، فردریک وری و علی نادر، تشکر کنم. همچنین می‌خواهم از یکی از اعضای جامعه اطلاعاتی ایالات متحده که درخواست کرد نامش فاش نشود، به خاطر کمک‌های ارزشمندش و همچنین از بسیاری دیگر از متخصصان ایران و منطقه که وقت گذاشتند و دانش و بینش خود را به اشتراک گذاشتند، تشکر کنم.

خلاصه اجرایی

روابط پرتنش بین ایالات متحده و ایران بیش از سه دهه است که ادامه دارد. نفوذ بالقوه ایران بر منافع ایالات متحده در افغانستان و عراق و ثبات در خاورمیانه، استراتژی آگاهانه ایالات متحده در قبال ایران را حیاتی می‌کند. این مطالعه به بررسی ۱۲ موضوعی که روابط ایالات متحده و ایران را شکل می‌دهند، پرداخته است: سه موضوع سیاسی، چهار موضوع اقتصادی و جامعه مدنی، و پنج موضوع سیاست خارجی و امنیت ملی، و پیش‌بینی می‌کند که هر موضوع احتمالاً در سه تا پنج سال آینده چگونه توسعه خواهد یافت. این مطالعه از تحلیل حساسیت برای بررسی تأثیرات تغییرات در سیاست ایالات متحده، رهبر معظم انقلاب، رئیس جمهور ایران و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی (IRGC) بر توسعه سیاست ایران استفاده کرد. با این دانش، طیف وسیعی از واکنش‌های سیاسی ایالات متحده بررسی شد و نتیجه گرفته شد که بهترین راه برای گسترش ارتباطات دیپلماتیک در مورد افغانستان و عراق، تلاش‌های بیشتر ایالات متحده است.

پیش‌بینی‌های مربوط به موضوع با استفاده از مدل انتخاب عقلانی مبتنی بر عامل (ABRC) که با نظریه مطلوبیت مورد انتظار (EU) هدایت می‌شود، با داده‌های جمع‌آوری‌شده در ژانویه ۲۰۱۱ تولید شده‌اند. با استفاده از یک مدل عمومی، تحلیل با تمرکز بر ورودی‌های متخصص و نادیده گرفتن ویژگی‌های منحصر به فرد یا خاص وضعیت ایران، از ایجاد سوگیری‌ها و خطاها جلوگیری می‌کند. این نقطه قوت رویکرد مدل‌سازی، نقضی خواهد بود که برخی ممکن است به عنوان نقص اصلی این مطالعه به آن اشاره کنند. با این حال، کلاس مدل مورد استفاده در اینجا، هنگامی که دقیقاً در موقعیت‌هایی مانند این اعمال می‌شود، طبق مطالعات CIA و مستقل، با دقتی بیش از ۹۰ درصد و دو برابر دقیق‌تر از پیش‌بینی‌های متخصصان منطقه‌ای است. (Mesquita 2009; Feder 1987) در زیر خلاصه‌ای از ۱۲ پیش‌بینی موضوع آمده است:

مسائل سیاسی

- رئیس جمهور احمدی نژاد همچنان در ایران تأثیرگذار خواهد بود و تنها شاهد کاهش اندکی در ... خواهد بود.
- قدرت را تا قبل از پایان دوره دوم ریاست جمهوری‌اش که به طور طبیعی در سال ۲۰۱۳ به پایان می‌رسد، در دست داشته باشد.
- رهبر بعدی ایران احتمالاً تنها کمی میانه‌روتر از رهبر عالی خامنه‌ای خواهد بود. آیت‌الله رفسنجانی و شاهرودی در حال حاضر قوی‌ترین نامزدها هستند و شاهرودی نسبت به رفسنجانی ترجیح داده می‌شود.

- نظام فعلی ولایت فقیه پایدار به نظر می‌رسد و تغییرات محافظه‌کارانه بیشتر در این نظام، آنطور که پس از انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۰۹ مشاهده شد، بعید است.

مسائل اقتصادی و جامعه مدنی

- فشار قابل توجهی برای اصلاحات اقتصادی در ایران وجود دارد، که تنها بخشی از آن با اصلاحات معرفی شده در ژانویه ۲۰۱۱ (که پس از پایان جمع‌آوری داده‌ها برای این مطالعه انجام شد) برآورده شده است.
- به نظر نمی‌رسد نفوذ سپاه پاسداران در چند سال آینده به طور قابل توجهی افزایش یابد، و حتی ممکن است کاهش یابد.
- نفوذ بنیادهای ایران احتمالاً در سال‌های آینده ثابت خواهد ماند یا اندکی افزایش خواهد یافت. • شکست‌های اخیر جنبش زنان در ایران احتمالاً کوتاه‌مدت خواهد بود و در عرض چند سال آینده کاملاً معکوس شود.

سیاست خارجی و مسائل امنیت ملی

- روابط ایران و آمریکا همچنان عمده‌تاً غیررسمی و با وقفه باقی خواهد ماند.

- ایران به طور کامل به تعهدات خود در آژانس بین‌المللی انرژی اتمی پایبند نخواهد بود، اما بعید است که تسلیحات هسته‌ای خود را از سر بگیرد. مگر اینکه تغییرات قابل توجهی در محاسبات داخلی ایران ایجاد شود.
- ایران رابطه‌ای استراتژیک با عراق برقرار خواهد کرد که برای دولت جدید عراق بی‌ثبات‌کننده یا مخرب نباشد. فشارهای داخلی و بین‌المللی مانع از ایجاد اتحاد نزدیک‌تر مورد نظر رهبران ایران با این کشورها خواهد شد.
- در افغانستان، روابط ایران در مقایسه با عراق، نفوذ کمتری خواهد داشت و بر ثبات و فرصت‌های اقتصادی متمرکز خواهد بود.
- بعید است روابط ایران با اسرائیل تغییر کند. ایران به لفاظی‌های حساب‌شده خود ادامه خواهد داد، اسرائیل را دشمن خود قرار می‌دهد و از فلسطینی‌ها حمایت می‌کند و در عین حال از رویارویی مستقیم اجتناب می‌کند.

نتایج حاصل از تحلیل حساسیت که نفوذ ایالات متحده، رهبر معظم انقلاب، رئیس‌جمهور ایران و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی عبارتند از:

- انتظار برای تغییر رهبری، بازی‌ای است که هم ایالات متحده و هم ایران برای باخت آن تلاش می‌کنند. هر دو کشور باید درک کنند و بپذیرند که چشم‌اندازهای ملی به تدریج در حال تکامل هستند و صرفاً توسط شخصیت رهبران فعلی آنها دیکته نمی‌شوند. هیچ کشوری از حفظ روابط پرتنش و یا پایبندی سرسختانه به موضع خود در قبال ... سود نمی‌برد.

دیگری.

- روی کار آمدن یک رهبر عالی جدید احتمالاً یک اتفاق خوشایمن برای ایالات متحده خواهد بود و احتمالاً منجر به پیشرفت‌های جزئی در طیف وسیعی از مسائل خواهد شد، اما اختلافات بین رهبر عالی بعدی ایران و خامنه‌ای احتمالاً جزئی خواهد بود. با این حال، سرنوشت برنامه هسته‌ای ایران در دست رهبر عالی است و یک رهبر عالی جدید، حتی اگر نیمی از نفوذ خامنه‌ای را داشته باشد، می‌تواند برنامه تسلیحاتی ایران را از سر بگیرد.

- لفاظی‌های احمدی‌نژاد روابط خارجی ایران را تحت تأثیر قرار می‌دهد، اما نفوذ او تأثیر چندانی بر روند سیاست خارجی ایران ندارد. یک رئیس‌جمهور جدید با دیدگاهی عمل‌گرایانه‌تر می‌تواند منجر به بهبودهای جزئی در بسیاری از مسائل شود، اما بزرگترین مزیت آن، فرصت تعامل با شخصیتی کمتر پرخاشگر خواهد بود.

- سپاه پاسداران انقلاب اسلامی بر تصمیمات سیاسی ایران تسلط ندارد. حتی رشد قابل توجه در قدرت و محافظه‌کاری این سازمان تأثیر چندانی بر شخصیت فعلی ایران نخواهد داشت. بنابراین، ترس ایالات متحده از یک ایران مذهبی و ستیزه‌جوی رادیکالیزه شده احتمالاً بی‌مورد است. علاوه بر این، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی عنصر کلیدی بلوک محافظه‌کاران است و اگر نفوذ سپاه کاهش یابد، می‌تواند عناصر مترقی‌تر ایران را قادر سازد تا شروع به پیشروی کنند.

فصل ششم

۱۱۷.....تحلیل‌های امنیت ملی ۱۱۷.....موضوع سیاست: تعامل پایدار با ایالات متحده ۱۱۷

.....موضوع سیاست: برنامه هسته‌ای ایران، ۱۲۳.....

موضوع سیاستی: دخالت ایران در عراق ۱۳۳.....موضوع سیاستی: دخالت ایران در افغانستان ۱۴۱
.....موضوع سیاستی: موضع عمومی ایران در قبال اسرائیل ۱۴۹

فصل هفتم

نتیجه‌گیری ۱۵۹.....
خلاصه یافته‌ها ۱۵۹.....نقوذ ایالات متحده
۱۶۰.....نقوذ رهبر ۱۶۳
.....نقوذ رئیس جمهور ایران ۱۶۴
.....
رشد قدرت سپاه پاسداران ۱۶۵.....توسعه مسائل سیاسی ۱۶۶
.....توسعه مسائل اقتصاد و جامعه مدنی ۱۶۷
.....توسعه مسائل سیاست خارجی و امنیت ملی ۱۶۹.....
خلاصه گزینه‌ها و توصیه‌های سیاستی ۱۷۱.....

پیوست‌ها ۱۷۵.....پیوست الف: تعاملات ذینفعان (چانه‌زنی) ۱۷۵
.....پیوست ب: فعال‌سازی شبکه‌ها از طریق رای‌گیری تطبیقی ۱۷۷.....پیوست ج: تأثیرات تخمین داده‌ها بر دقت
مدل.....۱۷۹.....پیوست د: داده‌های ورودی رده قدرت در ایران.....۱۸۱.....پیوست ه: نتایج ارزیابی جامع فعالیت‌های نظامی-امنیتی
برنامه هسته‌ای ایران ۲۵۹.....پیوست ح: نمونه‌ای از دستورالعمل‌های استخراج داده‌ها که به کارشناسان منطقه‌ای ارائه شده است ۲۶۷.....

کتابشناسی ۲۷۱.....

ارقام

شکل: ادرخت تصمیم دوطرفه.....	شکل: ۲۰ ادرخت تصمیم دینفع ۲۱.....	K.....
شکل: ۳: نمودار مطلوبیت مورد انتظار.....	شکل: ۲۲ اثرات ویژگی ریسک بر شکل منحنی مطلوبیت برای یک دینفع در موقعیت ۳۳.....	شکل: ۰۴ شکل
۵: نمودار مطلوبیت مورد انتظار.....	شکل: ۳۵ فضای چانه‌زنی.....	۳۷.....
شکل: ۷: نمایش محاسبات مدل.....	شکل: ۴۲ مقیاس قابلیت‌ها.....	
۵۵: شکل: ۹: طیف موقعیت نتایج احتمالی برای برنامه هسته‌ای ایران.....	شکل: ۵۶: اطفیف موقعیت نفوذ آینده سپاه پاسداران در	
ایران.....	شکل: ۵۶: ابرجستگی کلی طیف.....	شکل: 57: مقیاس قابلیت‌ها و
آینده‌های ایران.....	شکل: 65: توزیع توان احتمالی.....	شکل: 66: پیش‌بینی‌های ایران.....
نفوذ آینده احمدی‌نژاد.....	شکل: 76: ویژگی ریسک‌پذیری دینفعانی که به دنبال تأثیرگذاری بر قدرت آینده احمدی‌نژاد هستند.....	شکل: 76: تعاملات دینفعان طبق پیش‌بینی مطلوبیت مورد
انتظار.....	شکل: 68: فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر قدرت احمدی‌نژاد (نقشه هدف ایالات متحده و اتحادیه اروپا).....	شکل: 96: 20: توسعه جایگاه
دینفعان در مورد نفوذ سیاسی آینده احمدی‌نژاد.....	شکل: 07: 21: پیش‌بینی حساسیت قدرت سیاسی آینده احمدی‌نژاد.....	شکل: ۷۱: ۲۲: پیش‌بینی نفوذ احمدی‌نژاد بدون دینفعان
بین‌المللی.....	شکل: ۱۷: ۲۳: حساسیت نفوذ احمدی‌نژاد به تغییرات در ایالات متحده و قابلیت‌های مؤثر احمدی‌نژاد.....	۲۷.....
شکل: ۲۴: طیف موقعیت برای گرایش سیاسی رهبر بعدی ایران.....	شکل: ۵۷: ۲۵: برجستگی دینفعان در مورد رهبر بعدی ایران.....	شکل: ۷۶: ۲۶: طرح توانمندی‌های مؤثر برای
گرایش رهبر بعدی ایران.....	شکل: ۷۶: ۲۷: پیش‌بینی‌های ایستا اولیه و حمایت از موقعیت گرایش رهبر بعدی ایران	

77

شکل: ۲۸: فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر انتخاب رهبر بعدی ایران (توطئه هدفمند ایالات متحده و اتحادیه اروپا).....	شکل: 87: ۲۹: توسعه مواضع دینفعان در مورد رهبر بعدی	
ایران.....	شکل: 97: ۳۰: پیش‌بینی حساسیت رهبر بعدی ایران.....	شکل: 79: ۳۱: پیوند
دادن نامزدهای رهبری با پیش‌بینی‌های مدل.....	شکل: 81: ۳۲: مواضع ترجیحی دینفعان در مورد تفسیر ایران از ولایت	
فقیه.....	شکل: 84: ۳۳: برجستگی تفسیر ولایت فقیه.....	شکل: 84: ۳۴: آرایه قابلیت‌های مؤثر در
مورد تفسیر ایران از ولایت فقیه.....	شکل: 58: ۳۵: پیش‌بینی‌های ایستا اولیه و حمایت از موضع تفسیر ایران از ولایت فقیه.....	58.....
شکل: ۳۶: فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری تفسیر ایران از ولایت فقیه (توطئه هدفمند آمریکا و اتحادیه اروپا)		

86

شکل ۳۷: پیش‌بینی پویای تفسیر ولایت فقیه ۸۷ شکل ۳۸: پایداری تفسیر پیش‌بینی‌شده از ولایت فقیه ۸۷ شکل ۳۹: مواضع ذینفعان در مورد آزادسازی اقتصاد ایران..... ۹۰ شکل ۴۰: برجستگی ذینفعان در مورد آزادسازی اقتصاد ایران..... ۹۰ شکل ۴۱: توزیع قابلیت‌های مؤثر ذینفعان به کار رفته در اصلاحات اقتصادی..... ۱۹ شکل ۴۲: پیش‌بینی‌های اولیه ایستا و حمایت از موضع آنها برای آزادسازی اقتصاد ایران..... ۲۹ شکل ۴۳: ویژگی ریسک‌پذیری ذینفعانی که به دنبال تأثیرگذاری بر توسعه اقتصادی ایران هستند..... ۳۹ شکل ۴۴: فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر توسعه اقتصادی ایران (نمودار هدف ایالات متحده و اتحادیه اروپا)..... ۳۹ شکل ۴۵: پیش‌بینی‌های پویا از توسعه اقتصادی ایران..... ۹۴ شکل ۴۶: تحلیل حساسیت توسعه اقتصادی ایران توسعه اقتصادی 95 شکل 47: مواضع ذینفعان در مورد نقش آینده بنیادهای ایران..... 97 شکل 48: اهمیت ذینفعان در مورد نقش آینده بنیادهای ایران..... 97 شکل 49: قابلیت‌های مؤثر ذینفعان برای تأثیرگذاری بر نقش آینده بنیادهای ایران 98 شکل 50: پیش‌بینی‌های اولیه ایستا و حمایت از موقعیت نقش آینده بنیادهای ایران 89 شکل 51: فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر نفوذ بنیادهای ایران (نقشه عینی ایالات متحده و اتحادیه اروپا)..... 99 شکل 52: فرصت‌های بنیادها برای بهبود نقش خود در ایران (نقشه ذهنی بنیادها و اتحادیه اروپا) .. 99 شکل 53: پیش‌بینی‌های پویا از نفوذ بنیادها 100 شکل 54: تحلیل حساسیت نقش بنیادها نفوذ..... 101 شکل 55: موقعیت‌های ذینفعان در مورد نفوذ آینده سپاه پاسداران انقلاب اسلامی 103 شکل 56: برجستگی ذینفعان در مورد نفوذ آینده سپاه پاسداران انقلاب اسلامی 103 شکل 57: توزیع قابلیت‌های مؤثر برای نفوذ آینده سپاه پاسداران انقلاب اسلامی 104 شکل 58: پیش‌بینی‌های اولیه ایستا و پشتیبانی از موقعیت نفوذ آینده سپاه پاسداران انقلاب اسلامی 104 شکل 59: فرصت‌های ایالات متحده برای کاهش نفوذ سپاه پاسداران انقلاب اسلامی (نمودار هدف ایالات متحده برای اتحادیه اروپا) 105 شکل 60: نمودار مطلوبیت مورد انتظار از فرصت‌های سپاه پاسداران انقلاب اسلامی برای افزایش نفوذ خود (نمودار هدف سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران برای اتحادیه اروپا)

106

شکل ۶۱: پیش‌بینی‌های پویا از نفوذ آینده سپاه پاسداران انقلاب اسلامی..... ۱۰۶ شکل ۶۲: حساسیت پیش‌بینی‌های مدل در مورد توسعه نفوذ سپاه پاسداران انقلاب اسلامی..... ۷۰ شکل ۶۳: مواضع ذینفعان در مورد جنبش زنان..... ۹ شکل ۶۴: برجستگی ذینفعان جنبش زنان..... ۱۱۰ شکل ۶۵: توزیع قابلیت‌های مؤثر در مورد جنبش زنان..... ۱۱۱ شکل ۶۶: پیش‌بینی‌های اولیه ایستا و حمایت از موضع جنبش زنان..... ۱۱۱ شکل ۶۷: فرصت‌های ایالات متحده برای پیشبرد جنبش زنان (نقشه هدف‌مند ایالات متحده و اتحادیه اروپا) ۲۱۱ شکل ۶۸: پیش‌بینی‌های پویا از پیشرفت جنبش زنان..... ۱۱۳ شکل ۶۹: پیش‌بینی‌های پویا از پیشرفت جنبش زنان..... ۱۱۳ شکل ۷۰: مواضع ترجیحی ذینفعان برای سطح تعامل با ایالات متحده..... 811 شکل 71: مقیاس برجستگی ذینفعان برای سطح تعامل با ایالات متحده..... 811 شکل 72: توزیع قابلیت‌های مؤثر برای سطح تعامل با ایالات متحده..... 911 شکل 73: پیش‌بینی‌های ایستا اولیه و پشتیبانی از موقعیت برای سطح پایدار تعامل ایران با ایالات متحده..... 021

شکل ۷۴: فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر روابط ایالات متحده و ایران (نقشه هدف‌مند ایالات متحده و اتحادیه اروپا)..... ۱۲۱ شکل ۷۵: پیش‌بینی‌های پویا از سطح پایدار تعامل ایران با ایالات متحده..... ۲۲۱ شکل ۷۶: حساسیت پیش‌بینی‌های پایه از روابط ایالات متحده و ایران به تغییر..... ۲۲۱

شکل ۷۷: مواضع دینفعان در مورد آینده برنامه هسته‌ای ایران..... شکل ۶۲۱: برجستگی دینفعان در مورد برنامه هسته‌ای ایران.....	شکل ۷۸: برجستگی دینفعان در مورد برنامه هسته‌ای ایران.....
ایران..... شکل ۶۲۱: آرایه قابلیت‌های مؤثر دینفعان برای برنامه هسته‌ای ایران..... شکل ۷۲۱: شکل ۸۰: پیش‌بینی‌های اولیه ایستا و حمایت از موضع برنامه هسته‌ای..... شکل ۸۲۱: پیش‌بینی‌های ریسک دینفعان.....	شکل ۱۲۹: آرایه قابلیت‌های مؤثر دینفعان برای برنامه هسته‌ای ایران.....
هدف ایالات متحده و اتحادیه اروپا)..... شکل ۰۳۱: پیش‌بینی‌های پویا از برنامه هسته‌ای ایران..... شکل ۱۳۱: هدف ایالات متحده و اتحادیه اروپا).....	شکل ۸۴: حساسیت پیش‌بینی‌های برنامه هسته‌ای ایران..... شکل ۱۳۱: مواضع دینفعان در مورد دخالت ایران در عراق.....
عراق..... شکل ۴۳۱: برجستگی دینفعان درباره دخالت ایران در عراق..... شکل ۱۳۵: آرایه قابلیت‌های مؤثر دینفعان در مورد دخالت ایران در عراق.....	شکل ۶۳۱: برجستگی دینفعان درباره دخالت ایران در عراق..... شکل ۱۳۵: آرایه قابلیت‌های مؤثر دینفعان در مورد دخالت ایران در عراق.....
در عراق..... شکل ۷۳۱: فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر روابط ایران و عراق (نقشه هدف ایالات متحده و اتحادیه اروپا).....	شکل ۸۳۱: فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر روابط ایران و عراق (نقشه هدف ایالات متحده و اتحادیه اروپا).....
پیش‌بینی‌شده ایران و عراق..... شکل ۰۴۱: مواضع دینفعان در مورد دخالت ایران در افغانستان.....	شکل ۹۳: اهمیت دینفعان در دخالت ایران در افغانستان..... شکل ۳۴۱: قابلیت‌های مؤثر دینفعان در مورد دخالت ایران در افغانستان.....
افغانستان..... شکل ۵۴۱: فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر توسعه روابط ایران و افغانستان (توطئه هدفمند ایالات متحده و اتحادیه اروپا).....	شکل ۹۷: پیش‌بینی‌های پویا از توسعه روابط ایران و افغانستان.....
افغانستان..... شکل ۷۴۱: حساسیت پیش‌بینی‌ها از روابط ایران و افغانستان به محیط سیاسی..... شکل ۷۴۱: مواضع دینفعان کلیدی در مورد موضع عمومی ایران نسبت به اسرائیل.....	شکل ۵۵۱: حساسیت پیش‌بینی‌ها از روابط ایران و افغانستان به محیط سیاسی..... شکل ۷۴۱: مواضع دینفعان کلیدی در مورد موضع عمومی ایران نسبت به اسرائیل.....
از نظر دینفعان..... شکل ۱۵۱: قابلیت‌های مؤثر دینفعان در موضع عمومی ایران نسبت به اسرائیل..... شکل ۱۵۱: پیش‌بینی‌های ایستا اولیه و حمایت از موضع عمومی ایران نسبت به اسرائیل.....	شکل ۱۵۱: قابلیت‌های مؤثر دینفعان در موضع عمومی ایران نسبت به اسرائیل..... شکل ۱۵۱: پیش‌بینی‌های ایستا اولیه و حمایت از موضع عمومی ایران نسبت به اسرائیل.....
ایران در قبال اسرائیل (توطئه هدفمند ایالات متحده و اتحادیه اروپا)..... شکل ۳۵۱: پیش‌بینی‌های پویا از موضع عمومی ایران در قبال اسرائیل.....	شکل ۱۵۳: حساسیت پیش‌بینی‌های موضع عمومی ایران در قبال اسرائیل نسبت به تغییرات از سطح پایه.....
دقت مدل..... شکل ۱۸۰: ساختار قدرت ترسیم‌شده در قانون اساسی ایران..... شکل ۱۷۵: خلاصه‌ای از تأثیرات تخمین داده‌ها بر دینفعان.....	شکل ۱۸۰: ساختار قدرت ترسیم‌شده در قانون اساسی ایران..... شکل ۱۷۵: خلاصه‌ای از تأثیرات تخمین داده‌ها بر دینفعان.....
۱۱: اعمال عملی قدرت در ایران..... شکل ۱۸۳: قابلیت‌های دینفعان.....	شکل ۱۱۱: مواضع دینفعان در مورد برنامه هسته‌ای ایران.....
ایران..... شکل ۲۶۰: اهمیت دینفعان در مورد برنامه هسته‌ای ایران.....	شکل ۱۶۲: پیش‌بینی کوتاه‌مدت برنامه هسته‌ای.....
شکل ۱۱۳: آرایه قابلیت‌های مؤثر دینفعان برای برنامه هسته‌ای ایران.....	شکل ۱۱۵: فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر برنامه هسته‌ای ایران (نقشه هدفمند ایالات متحده و اتحادیه اروپا).....
شکل ۳۶۲: پیش‌بینی‌های پویا از برنامه هسته‌ای ایران.....	شکل ۲۶۴: پیش‌بینی‌های پویا از برنامه هسته‌ای ایران.....

جداول

جدول :انگاشت تعامل ذینفعان	۳۹	جدول ۲: خلاصه نتایج
اعتبارسنجی	۴۷	جدول ۳: خلاصه عملکرد مدل با بررسی تمام
۲۷مورد	۴۷	جدول ۴: خلاصه عملکرد مدل با بررسی بیش از ۱۰ مورد از سال ۴۸
.....	۱۹۸۵	جدول ۵: خلاصه نفوذ ایالات متحده بر مسائل سیاستی تحلیل
شده	۱۶۱	جدول ۶: خلاصه نفوذ رهبر معظم انقلاب بر مسائل سیاستی تحلیل
شده	۱۶۳	جدول ۷: خلاصه نفوذ رئیس جمهور ایران بر مسائل سیاستی تحلیل
شده	۱۶۴	جدول ۸: خلاصه نفوذ سپاه پاسداران انقلاب اسلامی بر مسائل سیاستی تحلیل
شده	۱۶۵	جدول ۹: گزینه‌های سیاستی اعمال شده یا مورد بحث ایالات
متحده	۱۷۱	
جدول 10: تأثیر تخمین داده‌ها بر دقت مدل	179	
جدول 11: تأثیر تخمین ذینفعان بر دقت مدل	180	
جدول ۱۲: مروری بر ذینفعان.....	۲۵۱	
جدول ۱۳: بررسی اجمالی مذهبی جمعیت و حکومت در کشورهای منتخب	۲۵۲	جدول ۱۴: داده‌های ورودی مسائل
سیاسی	۲۵۵	جدول ۱۵: داده‌های ورودی مسائل اقتصادی و جامعه
مدنی	۲۵۶	جدول ۱۶: داده‌های ورودی مسائل سیاست
خارجی	۲۵۷	جدول ۱۷: داده‌های جامعه اطلاعاتی
مستقل	۲۶۵	

راهنمای اصطلاحات

اشخاص روح الله خمینی (آیت الله العظمی سید) روح الله خمینی

http://www.leader.ir/langs/fa/ (علی خامنه ای)
http://www.president.ir/fa/ محمود احمدی نژاد
http://www.bashejrafshani.ir/?lang=2
http://www.mesbahyazdi.org/english/index.asp
راکل ۲۰۰۹

محمد خاتمی
محمدرضا مهدوی کنی
مجتبی خامنه ای
محمود هاشمی شاهرودی
حسینعلی منتظری
یوسف صانعی
علی سیستانی

پرس تی‌اوی
پرس تی‌اوی
پرس تی‌اوی
پرس تی‌اوی
پرس تی‌اوی
http://www.sistani.org/

جناح‌های سیاسی ایران
چونز و استاینفلد
کاترمن ۲۰۱۱
تالر ۲۰۰۹
محوالیه کار
عمل‌گرایان
تالر ۰۹ عمل‌گرا (محافظه‌کار)
راکل ۸ اصلاح‌طلبان

اصطلاحات

آرتش بوچتا ۲۰۰۰
بوچتا بازاربان بنیاد بوختا 2000
راکل ۲۰۰۹

حماس، راکل ۲۰۰۹
حق‌الای ۲۰۰۹
حزب‌الله ۲۰۰۹
سپاه پاسداران (بوچتا) ۲۰۰۰
خولکس ۲۰۰۹
مجلس راکل ۲۰۰۹
رئیس‌جمهور ۲۰۰۹
شیعه (اشیعه)
سنی بوچتا ۲۰۰۰
ولایت فقیه بوختا ۲۰۰۰
زکات راکل 2009

منابع

آیت الله هاشمی رفسنجانی. وب سایت شخصی. مشاهده شده در 18 دسامبر 2010:
<http://www.hashemirafsanjani.ir/?lang=2>

آیت الله مصباح یزدی. وب سایت شخصی. مشاهده شده در 18 دسامبر 2010:
<http://www.mesbahyazdi.org/english/index.asp>

آیت الله علی سیستانی. وبسایت شخصی. دسترسی در ۱۸ دسامبر ۲۰۱۰:
<http://www.sistani.org/>

بوختا، ویلفرید. چه کسی بر ایران حکومت می‌کند؟ ساختار قدرت در جمهوری اسلامی. انستیتو واشنگتن
برای سیاست خاور نزدیک. ۲۰۰۰.

جونز، استفن و ربکا استاینفلد. انتخابات ریاست جمهوری ایران ۲۰۰۹. مجلس عوام. یونایتد
پادشاهی. بخش امور بین‌الملل و دفاع. ۴ ژوئن ۲۰۰۹.
<http://www.parliament.uk/briefingpapers/commons/lib/research/briefings/snia-05084.pdf>

کاتزمن، کنت. ایران: نگرانی‌های ایالات متحده و واکنش‌های سیاسی. سرویس تحقیقات کنگره. RL32048.
۹ ژوئن ۲۰۱۱. <http://www.fas.org/sgp/crs/mideast/RL32048.pdf>

وبسایت رسمی رهبر معظم انقلاب، علی خامنه‌ای (علی خامنه‌ای). دسترسی در ۲۱ دسامبر ۲۰۱۰:
<http://www.leader.ir/langs/en/>

وبسایت رسمی رئیس جمهور ایران. دسترسی در ۲۱ دسامبر ۲۰۱۰:
<http://www.president.ir/fa/>

راکل، اوا پاتریشیا. قدرت، اسلام و نخبگان سیاسی در ایران. بریل. ۲۰۰۹.

تالر، دیوید و همکاران. ملاها، پاسداران و بنیادها. رند. ۲۰۰۹. صفحات ۷۳-۷۰.

مقدمه

روابط دیپلماتیک بین آمریکا و ایران از مدت کوتاهی پس از توقیف این کشتی به حالت تعلیق درآمده است. سفارت آمریکا در تهران در ۴ نوامبر ۱۹۷۹ و متعاقب آن، سفیران هر دو کشور از ایران خارج شدند. تلاش‌های اخیر ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر سیاست ایران، متمرکز بر اقتصاد بوده است، از جمله اعمال تحریم‌های یکجانبه -مسدود کردن بیش از ۱۰ میلیارد دلار دارایی و توقف تقریباً تمام تجارت ایالات متحده -و چندجانبه -تصویب قطعنامه‌های ۱۸۰۳، ۱۷۴۷، ۱۷۳۷ و ۱۹۲۹ شورای امنیت سازمان ملل. همپوشانی‌های فعلی در منافع ایالات متحده و ایران، بن‌بست دوجانبه جاری را برای ارزیابی مجدد آماده می‌کند. فضای فعلی فرصت‌های برابری برای پیشرفت یا وخامت روابط دارد. شکل آینده روابط با توسعه چندین موضوع کلیدی سیاسی، اقتصادی، جامعه مدنی، سیاست خارجی و امنیت ملی در ایران سنجیده خواهد شد. این مطالعه از یک مدل مطلوبیت مورد انتظار برای پیش‌بینی چگونگی توسعه سیاست ایران در مورد چندین مورد از این موضوعات کلیدی استفاده می‌کند و استراتژی و گزینه‌های سیاسی ایالات متحده را برای تأثیرگذاری بر توسعه آنها بررسی می‌کند.

باراک اوباما، رئیس جمهور آمریکا، در ابتدا تمایل خود را برای تعامل با ایران از طریق «دیپلماسی مستقیم» ابراز کرد. از دوران ریاست جمهوری‌اش، رئیس جمهور اوباما در مصاحبه‌ای در ۲۶ ژانویه ۲۰۰۹ با العربیه، یک کانال ماهواره‌ای سعودی، به مشکلات گذشته این دو کشور اذعان کرد و اظهار داشت: «ما می‌توانیم اختلافات مشروعی داشته باشیم اما همچنان محترمانه رفتار کنیم» و ابراز تمایل به پیشرفت کرد: «اگر کشورهایی مانند ایران مایل باشند مشقت خود را باز کنند، دست یاری ما را خواهند یافت.»

انگیزه اخیر برای گفتگوی عمیق‌تر بین ایالات متحده و ایران ناشی از گسترش نفوذ ایالات متحده است. منافع منطقه‌ای -نگرانی‌هایی که پس از حملات بنیادگرایان به مرکز تجارت جهانی و پنتاگون در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ فراتر از امنیت انرژی گسترش یافته است. عملیات نظامی به رهبری ایالات متحده در خاورمیانه اکنون تقریباً یک دهه است که ایران را احاطه کرده است. عملیات آزادی پایدار در افغانستان در ۱۷ اکتبر ۲۰۰۱ آغاز شد و اولین حرکات تاکتیکی عملیات آزادی عراق در ۲۰ مارس ۲۰۰۳ آغاز شد. ۱ نگرانی‌های بین‌المللی با انتخاب محمد احمدی‌نژاد، رئیس جمهور اصول‌گرا، در سال‌های ۲۰۰۵ و ۲۰۰۹ افزایش یافته است. اظهارات تحریک‌آمیز حساب‌شده و سیاست خارجی تهاجمی احمدی‌نژاد، بسیاری از جامعه بین‌المللی را نگران کرده است. ایران یکی از پرجمعیت‌ترین کشورهای خاورمیانه است که اقتصاد آن را به یک بازار بین‌المللی قابل توجه تبدیل کرده است. علاوه بر این، ایران نفوذ قابل توجهی در بازارهای انرژی جهان دارد. ایران سومین ذخایر نفتی اثبات‌شده جهان را دارد و نیروهای دریایی قابل توجه آن توانایی بستن تنگه هرمز، یک دروازه استراتژیک که بخش زیادی از عرضه جهانی نفت از خلیج فارس باید از آن عبور کند، را دارند و این امر اروپا و آسیا را از امنیت اقتصادی خود نگران می‌کند. در خاورمیانه، کشورهای عرب عمدتاً سنی از «ظهور شیعیان» می‌ترسند. با جایگزینی رژیم سنی صدام حسین با یک دموکراسی تحت سلطه شیعیان در عراق، کشورهای عرب سنی یک حائل امنیتی قابل توجه را از دست دادند. دولت جدید عراق در حال توسعه روابط نزدیک با ایران است و تأسیس آن، موازنه قدرت در خاورمیانه را به نفع ایران تغییر داده است، رویدادی نگران‌کننده برای کشورهایی که از هژمونی ایران می‌ترسند. برنامه هسته‌ای ایران نگرانی تمام جهان است. دستیابی ایران به ...

سلاح هسته‌ای تأثیرات چشمگیری بر گسترش سلاح‌های هسته‌ای منطقه‌ای و جهانی، ثبات خاورمیانه و بازارهای بین‌المللی انرژی خواهد داشت.

انگیزه، اهداف کلی، مقاصد و ارتباط با سیاست‌ها

تدوین استراتژی ایالات متحده در قبال ایران می‌تواند از آگاهی از نتایج احتمالی ... بهره‌مند شود.

چندین مسئله کلیدی و درک اثرات احتمالی استراتژی‌های مختلف برای تأثیرگذاری بر نتایج این مسائل. برنامه‌ریزی عملیاتی مبتنی بر اثرات بارها با موفقیت در طراحی استراتژی به کار گرفته شده است و در مورد ایران، می‌تواند به تدوین استراتژی دیپلماتیک ایالات متحده کمک کند. این مطالعه، ایران را با تمرکز بر مسائل سیاسی، اقتصادی، جامعه مدنی، سیاست خارجی و امنیت ملی که روابط ایالات متحده و ایران را شکل می‌دهند، تجزیه و تحلیل می‌کند. سازماندهی مسائل با لنزهای سنتی عملیات مبتنی بر اثرات، DIME (دیپلماتیک، اطلاعاتی، نظامی و اقتصادی) و PMESII (سیاسی، نظامی، اقتصادی، اجتماعی، زیرساخت‌ها و اطلاعات) موازی است. از نظر سیاسی، سؤالات مربوط به توسعه قدرت در میان رهبری رژیم و جهت‌گیری آن به سمت غرب برای دکترین آمریکا بسیار مهم است. به همین ترتیب، توسعه اقتصاد و جامعه مدنی ایران بر گزینه‌های استفاده ایالات متحده از نفوذ اقتصادی و قدرت نرم تأثیر می‌گذارد. در نهایت، نتایج سیاست خارجی ایران، که منعکس‌کننده منافع امنیت ملی آن است، از نگرانی‌های اصلی ایالات متحده است. توسعه احتمالی برنامه هسته‌ای ایران، رابطه‌اش با عراق، دخالت در افغانستان و روابطش با اسرائیل، همگی از نگرانی‌های اصلی ایالات متحده هستند.

پیش‌بینی دقیق نتایج مسائل سیاسی، اقتصادی، جامعه مدنی، سیاست خارجی و امنیت ملی را می‌توان با استفاده از مدل‌های انتخاب عقلانی مبتنی بر عامل انجام داد. در سال ۱۹۸۴، بروس بوئنو د مسکیتا، یک مدل مطلوبیت انتظاری انتخاب عقلانی مبتنی بر عامل را برای مطالعه ایران معرفی و به کار برد و ظهور خامنه‌ای به مقام رهبری را پیش‌بینی کرد. از آن زمان، این دسته از مدل‌ها برای تجزیه و تحلیل هزاران مسئله در صدها کشور به کار گرفته شده‌اند. سازمان سیا و تحلیل‌های دانشگاهی مستقل دریافته‌اند که مدل مطلوبیت انتظاری، نتایج مسائل سیاسی را با دقت بیش از ۹۰ درصد پیش‌بینی می‌کند، دو برابر میزانی که کارشناسان منطقه‌ای از تکنیک‌های جایگزین استفاده می‌کنند (قدر ۱۹۸۷ مسکیتا؛ ۱۹۹۴ اخیراً، وزارت دفاع از مدل مطلوبیت انتظاری برای تجزیه و تحلیل توسعه سبب هسته‌ای ایران و نفوذ احمدی‌نژاد در ایران استفاده کرده است (مسکیتا ۲۰۰۹). الزامات داده‌های این مدل، صرفه‌جویانه است و کارشناسان سیاسی معمولاً در مورد مقادیر ورودی توافق دارند. این مدل، فراتر از پیش‌بینی نتیجه احتمالی مسئله، می‌تواند برای تجزیه و تحلیل اثرات بر نتیجه استراتژی‌های مختلف، دوباره اجرا شود. این تحلیل علاوه بر تحلیل ایران، فرمول‌بندی کاملی از یک مدل مطلوبیت مورد انتظار را ارائه می‌دهد و با ارائه روشی برای در نظر گرفتن وجود شبکه‌ها، که هیچ‌کدام قبلاً انجام نشده‌اند، پیشرفت بالقوه‌ای را در کلاس مدل پیشنهاد می‌دهد.²

این مطالعه حوزه‌هایی را بررسی می‌کند که در آن‌ها ممکن است ایالات متحده بتواند از طریق تعامل گسترده‌تر با ایران، منافع ملی خود را حفظ یا ارتقا دهد. این مطالعه یک مدل مطلوبیت مورد انتظار انتخاب عقلانی مبتنی بر عامل را ارائه و به کار می‌گیرد تا نتایج مسائل کلیدی سیاسی، اقتصادی، جامعه مدنی و سیاست خارجی در ایران را پیش‌بینی کند. سپس از این مدل برای ارزیابی تأثیرات مختلف ایالات متحده استفاده می‌شود.

استراتژی‌ها بر پیامدهای موضوع مورد مطالعه، و تأثیرات یک رهبر عالی جدید، رئیس‌جمهور جدید ایران و رشد قدرت سپاه پاسداران انقلاب اسلامی. با درک چگونگی توسعه ایران و تأثیر احتمالی استراتژی‌های مختلف بر پیامدهای این مسائل، سیاست‌گذاران آمریکایی می‌توانند استراتژی‌هایی را انتخاب کنند که به بهترین نحو منافع ایالات متحده را پیش ببرند. به طور خلاصه، این تحلیل با هدف آگاه‌سازی استراتژی و سیاست‌گذاری ایالات متحده انجام می‌شود.

روی ایران.

مختصری از تاریخ مدرن ایران

تاریخ مدرن ایران معمولاً با سلسله صفوی (1501-1722) در ایران آغاز می‌شود، که در طول سلطنت آنها دو رویداد که ایران مدرن را تعریف می‌کنند، رخ داد. اولین مورد، تثبیت تشیع توسط صفویان به عنوان دین رسمی کشور و دومین مورد، معرفی نفوذ غرب در منطقه توسط بریتانیایی‌ها بود. پس از صفویان، سلسله قاجار (1794-1925) قرار داشت. سلسله قاجار شاهد طلوع عصر استعمار در خاورمیانه بود، که در طی آن اقدامات منطقه‌ای بریتانیا به طرز چشمگیری افزایش یافت و توجه و رقابت روسیه را به خود جلب کرد.

انقلاب مشروطه در سال ۱۹۰۶ اولین دولت پارلمانی ایران را ایجاد کرد و ... در اعتراض به تسلیم شدن شاه در برابر خواسته‌های غرب، دو رویداد کاتالیزور انقلاب مشروطه، امتیاز رویتر در سال ۱۸۷۲ بود که کنترل منابع طبیعی ایران را به بریتانیای کبیر واگذار می‌کرد و امتیاز داری در سال ۱۹۰۱ که به ویلیام ناکس داری حقوق نفت در مرکز و جنوب ایران را برای شصت سال آینده می‌داد. اولین دولت پارلمانی ایران عمر کوتاهی داشت و در سال ۱۹۲۵ به دست تیپ قزاق‌ها از بین رفت.

بریگاد قزاق، فرمانده خود، سرتیپ رضاخان، را به عنوان رضاشاه پهلوی منصوب کرد. رضا شاه پهلوی کنترل قاطعی بر ایران برقرار کرد و شروع به مدرن‌سازی کشور نمود. در سال ۱۹۴۱ تحت فشار متفقین در آغاز جنگ جهانی دوم، رضاشاه پهلوی از سلطنت کناره‌گیری کرد و پسرش، محمدرضا پهلوی، «شاه»، جایگزین او شد. با کناره‌گیری از سلطنت، قدرت به مجلس، پارلمان ایران، بازگشت (قیصری ۲۰۰۶).

نیروهای متفقین در سال ۱۹۴۱ به طور مشترک به ایران حمله کردند تا مسیرهای حمل و نقل به شوروی را در طول ... جنگ جهانی دوم، بریتانیا و ایالات متحده به طور مشترک جنوب ایران را اشغال کردند، جایی که منافع نفتی بریتانیا متمرکز بود، در حالی که شوروی شمال را کنترل می‌کرد. متفقین شش ماه پس از پایان خصومت‌ها موافقت کردند که از ایران عقب‌نشینی کنند، اما پس از جنگ، بحران ایران زمانی آغاز شد که در اوایل سال ۱۹۴۶ شوروی، تحت رهبری جوزف استالین، از واگذاری سرزمین‌های اشغالی ایران خودداری کرد. ایرانیان محلی طرفدار شوروی، جمهوری خلق آذربایجان را به عنوان یک جمهوری جدایی‌طلب اعلام کردند. مذاکرات، به رهبری احمد قوام، نخست‌وزیر ایران، همراه با فشار دیپلماتیک ایالات متحده، در نهایت منجر به خروج شوروی شد. بحران ایران در سال ۱۹۴۶ به عنوان یکی از درگیری‌های اولیه در جنگ سرد در حال توسعه تلقی می‌شد.

اتحاد ایالات متحده با بریتانیا و هم‌مرز بودن ایران با اتحاد جماهیر شوروی، ایران را به یکی از منافع امنیت ملی ایالات متحده تبدیل کرد. هنگامی که مجلس لایحه ملی کردن دارایی‌های نفتی عمدتاً متعلق به بریتانیا را تصویب کرد، اقدام آنها ترس کمونیست‌های غربی را برانگیخت و باعث شد سیا و ۶۰۰۰ آمریکایی به کودتای نظامی ۱۹۵۳ کمک کنند. این کودتا منجر به سرنگونی دولت پارلمانی جبهه ملی به نخست‌وزیر محمد مصدق و رفع محدودیت‌های قانون اساسی از محمدرضا شاه پهلوی شد. پس از کودتا، ایالات متحده بار نفوذ غرب در منطقه را به دوش کشید و حمایت اقتصادی قابل توجهی از دولت و آموزش ارتش را فراهم کرد. سیاست‌های سکولار طرفدار آمریکا و اصلاحات اقتصادی عمدتاً متمرکز بر شهر شاه با واکنش‌های متفاوتی در میان عموم مردم عمدتاً روستایی ایران روبرو شد. رشد اقتصادی دهه ۱۹۶۰ در درجه اول بر مناطق شهری یک کشور روستایی تأثیر گذاشت، نابرابری دستمزدها را افزایش داد و بخش‌های بزرگی از جمعیت را بیشتر آزار داد.

ظهور مجدد جبهه ملی ضد پهلوی و تلاش برای کودتاهای نظامی منجر به سرکوب وحشیانه سازمان‌های ضد شاه و پاکسازی در میان رده‌های بالای نظامی توسط پلیس مخفی رژیم، ساواک، که در آمریکا آموزش دیده بود، شد.

شاه، در تلاشی برای آرام کردن مردم خشمگین ایران، مجموعه‌ای از اصلاحات گسترده را آغاز کرد. انقلاب سفید که به عنوان انقلاب سفید شناخته می‌شود. هدف انقلاب سفید آرام کردن مردم خشمگین ایران و مقابله با درخواست عمومی چپ‌های دموکرات و کمونیست برای انقلاب سرخ بود. انقلاب سفید به زنان حق رأی داد، منجر به اصلاحات ارضی شد و حقوق کار را برقرار کرد. هدف آن کاهش جذابیت و حمایت از کمونیسم در میان فقرا، دهقانان و کارگران صنعتی بود. بازندگان اصلی اصلاحات جدید، الیگارشی و نهاد مذهبی، دژهای سنتی حمایت از سلطنت بودند. انقلاب سفید پایگاه حمایتی رژیم را از بین برد و در عین حال اتحاد اپوزیسیون متشکل از ائتلاف دموکرات و کمونیست که هنوز آرام نشده بود و نهاد مذهبی خشمگین را متحد کرد (قیصری، ۲۰۰۶).

در اواخر دهه ۱۹۷۰ دولت کارتر از اصلاحات در ایران حمایت کرد، وضعیتی که نیروهای مخالف، که پشت سر کاریزما و رهبری خمینی صف کشیده بودند، آن را برای اقدام سودمند یافتند. در ۸ ژانویه ۱۹۷۸، انقلاب حوزه علمیه قم اعتراضی را به دلیل مقاله یک روزنامه مهم که از خمینی انتقاد می‌کرد، آغاز کردند. سرکوب وحشیانه تظاهرات توسط ارتش، اعتراضاتی را آغاز کرد که در سراسر تهران و از تهران به مناطق شهری در سراسر کشور گسترش یافت. به تکیلی شاه به سرعت ارتش را ناامید کرد و در ژانویه ۱۹۷۹، واحدهای وفادار به سلطنت و شورشیان در خارج از پایتخت با هم درگیر شدند. سرکوب واحدهای وفادار شاه، فروپاشی آخرین ستون قدرت رژیم را نشان داد.

شاه در ابتدا با ایجاد فضای باز سیاسی و انتصاب جعفر شریف، تلاش کرد تا مصالحه کند. امامی را به نخست وزیری برگزید، اما ناآرامی‌ها ادامه یافت. شاه سپس حکومت نظامی اعلام کرد و یک ژنرال وفادار اما ضعیف، غلامرضا اژه‌اری، را منصوب کرد. این ژنرال قادر به تشکیل یک دولت مؤثر نبود و دولت تقریباً بلافاصله سقوط کرد. خمینی که جسور شده بود، بر برکناری شاه اصرار ورزید و شاه پس از انتصاب شاپور بختیار به عنوان نخست وزیر در ژانویه ۱۹۷۹، وزارت شاپور بختیار کمی کمتر از یک ماه دوام آورد تا اینکه نیروهای انقلابی دوباره دولت را سرنگون کردند (قیصری، ۲۰۰۶).

رهبری کاریزماتیک خمینی او را به رهبری نیروهای انقلابی رسانده بود، و ... اعتبار بنیادگرایی به عنوان یک روحانی، او را به نماینده منتخب جناح روحانی انقلاب تبدیل کرد؛ با این حال، نیروهای انقلابی شامل ائتلافی گسترده بودند، نه فقط نهاد مذهبی. جبهه ملی به عنوان اقدامی آشتی‌جویانه با چپ دموکرات و کمونیست، مهدی بازرگان، یک نوگرای اسلامی معتقد به دین را به عنوان اولین نخست وزیر منصوب کرد، مردی که قادر به پر کردن شکاف‌های بین جناح‌های کمونیست، دموکرات و اسلامی انقلاب بود. همزمان با بازسازی دولت توسط انقلابیون، بسیاری از گروه‌های پراکنده چپ فاقد یک ایدئولوژی منسجم بودند. در همین حال، بنیادگرایان، تحت رهبری خمینی، پشت نظریه ولایت فقیه او متحد شدند.

حمایت گذشته ایالات متحده از رژیم شکست‌خورده شاه، آمریکا را هدف شور انقلابی قرار داد و در ۴ نوامبر ۱۹۷۹، دانشجویان طرفدار خمینی، به رهبری روحانیون مبارز، سفارت آمریکا در تهران را اشغال کردند و پرسنل آن را به گروگان گرفتند. بحران ۴۴ روزه حاصل، بنیادگرایان را قادر ساخت تا چپ‌ها را از قدرت بیشتر دور کنند. اشغال سفارت پس از ورود بسیار جنجالی شاه به ایالات متحده برای درمان سرطان و ملاقاتی در الجزایر بین نخست وزیر ایران، مهدی بازرگان، و مشاور امنیت ملی آمریکا، زبینگو برژینسکی، رخ داد؛ رویدادهایی که شبه‌نظامیان در ایران آن را به عنوان طرح‌ریزی یک توطئه آمریکایی برای بازگرداندن شاه به قدرت تفسیر کردند.

و دستاوردهای انقلاب را معکوس کنند. خمینی و حامیان، بازرگان را به عنوان خائن انقلاب به تصویر کشیدند و او را در اواخر نوامبر مجبور به استعفا کردند. با برکناری بازرگان، بنیادگرایان به سرعت وارد عمل شدند و با ارباب و دستگیری، دولت را از حامیان کمونیست و دموکرات پاکسازی کردند. سپس در ۲۲ سپتامبر ۱۹۸۰ عراق به استان نفتخیز خوزستان ایران حمله کرد و جنگ ایران و عراق را آغاز کرد. این جنگ که تا سال ۱۹۸۸ ادامه داشت، رهبری قوی را به یک ضرورت تبدیل کرد و به خمینی در توسعه یک دولت تمامیت‌خواه قوی که با شور انقلابی و ضد آمریکایی تعریف می‌شد، کمک بیشتری کرد (قیصری ۲۰۰۶: ۲۰۹).

دولت خمینی تفاوت‌های ظریفی با دولت فعلی خامنه‌ای داشت. دولت خمینی حکومت مسلماً تمامیت‌خواه بود و به طور انحصاری تحت سلطه خمینی از طریق کاریزما و رهبری او قرار داشت. از زمان مرگ خمینی در سال ۱۹۸۹، ایران توسط خامنه‌ای رهبری شده است. حکومت خامنه‌ای اقتدارگراتر است. در حالی که خامنه‌ای قدرت نهایی را در دست دارد، باید نهادهای قدرتمند مختلف و همچنین جناح‌های محافظه‌کار، عمل‌گرا و مترقی را کنترل و راضی کند (راکل ۲۰۰۹).

حکومت فعلی ایران توسط رهبر رهبری می‌شود. رهبر توسط مجلس خبرگان برای تمام عمر انتخاب می‌شود. با این حال، رهبر مستقیماً انتخاب نمی‌شود؛ وقتی پست رهبری خالی باشد، شورای نگهبان نامزدهایی را معرفی می‌کند که مجلس خبرگان از بین آنها رهبر بعدی را انتخاب می‌کند.

خامنه‌ای، به عنوان رهبر معظم انقلاب، کنترل نهایی را به شیوه‌ای غیرمستقیم اعمال می‌کند، نه لزوماً سیاست را مستقیماً تعیین می‌کند، اما بدون تأیید او سیاست نمی‌تواند پیش برود. خامنه‌ای تقریباً تمام جنبه‌های حکومت ایران را کنترل می‌کند و فرماندهان نیروهای مسلح ایران، چه ارتش (ارتش منظم) و چه سپاه پاسداران انقلاب اسلامی (IRGC) را منصوب می‌کند. او کل مجمع تشخیص مصلحت نظام را منصوب می‌کند. مجمع تشخیص مصلحت نظام در اختلافات بین مجلس و شورای نگهبان میانجیگری می‌کند. رهبر همچنین شش نفر از دوازده عضو شورای نگهبان را مستقیماً منصوب می‌کند و شش نفر دیگر توسط مجلس منصوب می‌شوند. شورای نگهبان همه نامزدهای ریاست جمهوری و مجلس و همچنین همه لایحه‌ای را که به صحن مجلس می‌آورد، تأیید می‌کند .

مردم ایران در حکومت نقش محدودی دارند. رأی‌دهندگان ایرانی هنگام انتخاب رئیس‌جمهور، مجلس و مجلس خبرگان ، به نامزدهای مورد تأیید شورای نگهبان رأی می‌دهند . رأی‌دهندگان به نامزدهای ریاست جمهوری مترقی به نام‌های رفسنجانی در سال‌های ۱۹۸۹ و ۱۹۹۳ و خاتمی در سال‌های ۱۹۹۷ و ۲۰۰۱ رأی دادند. ریاست جمهوری رفسنجانی و خاتمی نشان داد که مقام اجرایی در ایجاد تغییراتی که خلاف خواسته‌های خامنه‌ای است، ناکارآمد است. ناکارآمدی روسای جمهور مترقی از سمتی که قرار است اقتصاد ایران را هدایت کند، این واقعیت را برجسته می‌کند که سیاست در ایران تنها به طور نامحسوسی از فرم پیروی می‌کند. قدرت یک مقام در ایران بیشتر توسط قدرت و شخصیت فردی که آن سمت را در اختیار دارد تعیین می‌شود تا قدرت رسمی خود آن سمت (بوچتا ۲۰۰۰: ۲۰۹؛ تالر ۲۰۰۹).

تماس ایالات متحده با جمهوری اسلامی ایران از زمان اشغال سفارت ایالات متحده توسط انقلابیون در سال ۱۹۷۹ به شدت محدود شده است، در آن زمان ایالات متحده سفیر خود را از ایران فراخواند و روابط دیپلماتیک رسمی را قطع کرد. امروزه ارتباطات ایالات متحده با دولت ایران از طریق سفارت سوئد در تهران، تنها سفارت غربی که پس از بحران گروگان‌گیری ۱۹۷۹ در ایران باز ماند، انجام می‌شود. پیش از حملات ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ توسط بنیادگرایان اسلامی به مرکز تجارت جهانی و پنتاگون، ایالات متحده منافع مشترک کمی با ایران داشت. با آغاز عملیات احتمالی برون مرزی در افغانستان (که قبلاً جنگ جهانی علیه تروریسم نام داشت)، ایالات متحده با داشتن زمینه‌های جدید منافع مشترک، تعامل با ایران را آغاز کرد. در افغانستان، قدرت هوایی ایالات متحده منجر به موفقیت شد.

از ائتلاف شمال برای سرنگونی طالبان، ائتلافی که در دهه گذشته مورد حمایت هند، روسیه و ایران بود.

در افغانستان، دولت خاتمی به ایالات متحده پیشنهاد کمک داد، اما دولت ایالات متحده از همسویی با دولتی که اندکی پس از آن آن را عضو «محور شرارت» اعلام کرد، طفره رفت (بوش ۲۰۰۲؛ گرین ۲۰۰۹). تقریباً یک سال بعد، دولت خاتمی دوباره یک بسته امتیاز هسته‌ای به همراه پیشنهاد کمک به نیروهای آمریکایی در عراق از طریق ایجاد پایگاه و لجستیک به ایالات متحده پیشنهاد داد، پیشنهادی که دولت به آن پاسخی نداد (بی‌بی‌سی نیوز، ۲۰۰۷). پیشنهاد ادعایی ایران برای «معامله بزرگ»، که در یک سند دو صفحه‌ای مطرح شده بود و هرگز رسماً توسط هیچ یک از دولت‌ها ادعا یا تأیید نشد، راه حلی برای روابط دوجانبه ارائه می‌داد که از اقدامات ضد تروریستی علیه مجاهدین خلق و القاعده تا برنامه هسته‌ای ایران را در بر می‌گرفت (کریستوف، ۲۰۰۷). انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۰۵ در ایران در زمانی رخ داد که به نظر می‌رسید جایگاه جهانی آمریکا در حال تضعیف است.

در حال غرق شدن است. به نظر می‌رسید جنگ‌های افغانستان و عراق قابلیت‌های نظامی آمریکا را به چالش کشیده است و عملیات‌های ایالات متحده، چه در داخل و چه در خارج از کشور، به طور فزاینده‌ای نامحبوب می‌شد. احمدی‌نژاد، یک محافظه‌کار با پیشینه سپاه پاسداران، که مورد توجه طبقات روستایی و پایین جامعه بود، در دور دوم انتخابات، رفسنجانی، نامزد مترقی، را شکست داد و به ششمین رئیس‌جمهور ایران تبدیل شد. سخنرانی‌های پرمطراق و اظهارات حساب‌شده و تحریک‌آمیز احمدی‌نژاد، روابط ایران و آمریکا یا فقدان آن را در کانون توجه رسانه‌ها قرار داده است. در دوران ریاست جمهوری احمدی‌نژاد، هویت و ملی‌گرایی ایرانی در مخالفت با غرب، پایگاه قوی‌تری یافته است.

هیچ مسئله‌ای به اندازه مسئله هسته‌ای، نماد سرکشی غرب از سوی ایران نیست. برنامه هسته‌ای ایران در دهه ۱۹۵۰ با حمایت ایالات متحده آغاز شد. پس از انقلاب، این برنامه برای مدت کوتاهی متوقف شد، اما در سال ۱۹۸۱ با حمایت بین‌المللی بسیار کمتری از سر گرفته شد. ایران از امضاکنندگان پیمان عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای (NPT) در سال ۱۹۷۰ است. به عنوان یک امضاکننده، NPT ایران می‌تواند به طور مسالمت‌آمیز و مطابق با پادمان‌های بین‌المللی، انرژی هسته‌ای را دنبال کند. در ۱۴ آگوست ۲۰۰۲، موضوع ایران هسته‌ای در سطح جهانی مطرح شد، زمانی که آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (IAEA) از طریق اعلامیه‌ای از سوی علیرضا جعفرزاده، سخنگوی شورای مقاومت، مطلع شد که ایران از اعلام توسعه فعالیت‌های حساس جدید غنی‌سازی و بازفرآوری خودداری کرده است. (Pan 2005)

دولت باراک اوباما، رئیس‌جمهور ایالات متحده، تمایل خود را برای تغییر شکل روابط با ایران و بررسی پتانسیل همکاری سودمند متقابل در طیف وسیعی از موضوعات بالقوه، از جلوگیری از مسابقه تسلیحات هسته‌ای در خاورمیانه گرفته تا ایجاد ثبات در افغانستان و عراق و ایجاد راه‌حلی برای مناقشه اسرائیل و فلسطین ابراز کرده است (اوباما، ۲۰۰۹). رئیس‌جمهور اوباما از دیپلماسی مستقیم با ایران بدون پیش‌شرط دولت قبلی مبنی بر تعلیق برنامه غنی‌سازی هسته‌ای ایران حمایت کرده است (بورگر، ۲۰۰۹). دولت احمدی‌نژاد در ایران نیز به همین ترتیب علاقه خود را به تعامل با ایالات متحده در زمینه‌های منافع مشترک ابراز کرد (پرس تی‌وی، ۲۰۰۹). به نظر می‌رسید که دو کشور آماده تعامل هستند تا اینکه «دست باز» اوباما کنار گذاشته شد. مذاکرات بین گروه ۵+۱، پنج عضو دائم شورای امنیت سازمان ملل به علاوه آلمان، برای نوامبر ۲۰۱۰ برنامه‌ریزی شده بود که جوانفکی، دستیار رسانه‌ای احمدی‌نژاد، اعلام کرد: «ما (ایران) در این دور از مذاکرات با طرف غربی در مورد مسئله انرژی هسته‌ای صحبت نخواهیم کرد.» رئیس‌جمهور احمدی‌نژاد پس از این اعلام، در یک مصاحبه تلویزیونی در قزوین اظهار داشت: «ما بارها گفته‌ایم که حقوق (هسته‌ای) ما قابل مذاکره نیست... ما فقط برای حل مشکلات بین‌المللی... برای کمک به برقراری صلح مذاکره می‌کنیم.» (حافظی و مصطفوی)

(2010)امتناع احمدی‌نژاد منجر به محکومیت توسط ایالات متحده و اندکی پس از آن، اعمال تحریم‌های بیشتر توسط جامعه بین‌المللی علیه ایران شد (هلند، 2010).

سوالات تحقیق

«دست باز» اولیه دولت اوباما به سوی ایران، نشان دهنده به رسمیت شناختن این موضوع توسط سیاست‌گذاران آمریکایی است. مزایای بالقوه گسترده تعامل بین ملت‌ها (اوباما ۲۰۰۹ به همین ترتیب، نخبگان سیاسی ایران مرتباً تمایل خود را برای گفتگو و همکاری با ایالات متحده در مورد موضوعات مورد علاقه متقابل ابراز کرده‌اند (کریستوف ۲۰۰۷؛ پرس‌تی‌وی ۲۰۰۹؛ حافظی و مصطفوی ۲۰۱۰). در انتظار گفتگوی احتمالی با ایران، درک چگونگی پیشرفت ایران در مسائل کلیدی سیاسی، اقتصادی، جامعه مدنی، سیاست خارجی و امنیت ملی می‌تواند به نفع ایالات متحده باشد. درک چگونگی تکامل احتمالی مواضع ایران در مورد مسائل خاص و اینکه چگونه استراتژی‌های مختلف ایالات متحده می‌توانند بر این مسائل تأثیر بگذارند، می‌تواند به توسعه استراتژی و سیاست ایالات متحده کمک کند.

مسائل سیاسی که باید مورد توجه قرار گیرند

این مطالعه به بررسی ۱۲ پرسش مربوط به روابط ایالات متحده و ایران می‌پردازد که به سه بُعد تقسیم می‌شوند -سیاست، اقتصاد و جامعه مدنی، و سیاست خارجی و امنیت ملی. سه پرسش سیاسی مورد بررسی عبارتند از:

•آینده احتمالی احمدی‌نژاد (صعودی، نزولی یا وضع موجود) چیست؟ •چشم‌انداز سیاسی احتمالی رهبر بعدی چه خواهد بود و چه کسانی رهبری او را بر عهده خواهند داشت؟

نامزدها؟

•آیا تفسیری لیبرال یا محافظه‌کارانه از ولایت فقیه، ایران را در آینده هدایت خواهد کرد؟

اینکه آیا ایالات متحده با قوه مجریه ایران برخورد خواهد کرد یا خیر و چگونه، باید با درک توسعه نفوذ سیاسی احمدی‌نژاد در سال‌های آینده مشخص شود. از نظر سیاسی، روابط ایالات متحده و ایران به دلیل سخنرانی‌های ضد غربی و انکار هولوکاست توسط رئیس‌جمهور احمدی‌نژاد دچار تنش شده است. موفقیت احمدی‌نژاد در انتخابات مجدد در سال ۲۰۰۹ تضمین می‌کند که او تا سال ۲۰۱۳ یک بازیگر سیاسی مهم خواهد بود و در حالی که خامنه‌ای رویکرد تقابلی احمدی‌نژاد در سیاست خارجی را تأیید نمی‌کند، بسیار بعید به نظر می‌رسد که خامنه‌ای یک رئیس‌جمهور محافظه‌کار را برکنار کند. ایالات متحده احتمالاً در سال‌های آینده نیاز به همکاری با احمدی‌نژاد خواهد داشت و کنترل‌های بیشتر بر قدرت احمدی‌نژاد، مانند ایجاد شورای استراتژیک روابط خارجی در سال ۲۰۰۵ که نفوذ رئیس‌جمهور بر سیاست خارجی را محدود می‌کند، ممکن اما نامحتمل است. (Rakel 2009)

در صورت انتخاب رهبر جدید، رویکرد ایالات متحده به ایران می‌تواند به طور قابل توجهی تغییر کند. خامنه‌ای، رهبر معظم انقلاب، که اکنون هفتاد ساله است، بیش از دو دهه است که ایران را رهبری می‌کند. در صورت درگذشت او، مجلس خبرگان به ریاست رفسنجانی، رهبر معظم انقلاب جدیدی را انتخاب خواهد کرد. انتخاب خامنه‌ای پس از مرگ خمینی منجر به تغییرات گسترده‌ای در حکومت ایران شد. بنابراین، دانستن تمایلات احتمالی رهبر معظم انقلاب بعدی و جانشینان احتمالی او می‌تواند به شکل‌دهی رویکرد ایالات متحده به ایران کمک کند. ولایت فقیه ، نظریه حکومت اسلامی خمینی، دولت ایران را هدایت می‌کند. بحث مکرری در جامعه ایران در مورد چگونگی لیبرال یا محافظه‌کار بودن ...

تفسیر قوانین اسلامی باید توسط دولت اجرا شود و تقسیم قدرت بین عناصر مذهبی و دموکراتیک ایران. درک جهتی که این بحث به آن سمت می‌رود، چه بازگشت به تفاسیر لیبرال‌تر رفسنجانی و خاتمی، یا تفاسیر سختگیرانه‌تر مانند دوران احمدی‌نژاد، می‌تواند رویکرد سیاست ایالات متحده را تغییر دهد.

مسائل اقتصادی و جامعه مدنی که باید مورد توجه قرار گیرند

جامعه مدنی ایران به سرعت در حال تغییر است. رشد طبقه متوسط شهری، جمعیت جوان تحصیل‌کرده زیاد، بیکاری بالا، گسترش سریع فناوری رسانه‌ای و حذف اخیر بسیاری از کنترل‌های قیمتی، تنها برخی از رویدادهای پویایی هستند که جامعه مدنی را متحول می‌کنند. یکی از بخش‌های اساسی جامعه مدنی، اقتصاد است و اقتصاد ایران در حال دست و پنجه نرم کردن با مشکلات است. هر رئیس جمهور ایران از زمان پایان جنگ عراق، چه رفسنجانی و چه خاتمی و همچنین احمدی‌نژاد، بهبود اقتصاد ایران را به عنوان یکی از اصول اصلی برنامه انتخاباتی خود قرار داده است. درک جهت جامعه مدنی ایران باید به تدوین سیاست ایالات متحده کمک کند. برخی از مسائل کلیدی که احتمالاً توسعه جامعه مدنی ایران را در سال‌های آینده شکل می‌دهند عبارتند از:

- چه میزان آزادسازی اقتصادی را می‌توان در چند سال آینده در ایران انتظار داشت؟ • قدرت بنیادها چگونه تغییر می‌کنند؟ • آیا قدرت سپاه پاسداران انقلاب اسلامی همچنان افزایش خواهد یافت؟ • جنبش زنان چگونه پیشرفت خواهد کرد؟

پس از انقلاب ۱۳۵۷ دولت ایران کنترل کامل اقتصاد را به دست گرفت. دولت با مصادره شرکت‌ها و املاک حامیان سابق شاه، مشاغل متعدد و زمین‌های وسیعی را به دست آورد. دولت انقلابی همچنین اصلاحات ارضی شاه را لغو کرد و مالکیت بخش زیادی از زمین‌های ایران را زیر سوال برد. مداخله مستقیم دولت در اقتصاد ایران، بهره‌وری را از طریق سوء مدیریت و عدم اطمینان سرمایه‌گذاران فلج کرده است. (Rakel 2009) تجارت بین‌المللی، که سنگ بنای اکثر روابط چندجانبه و دوجانبه است، به دلیل ابهام قانونی و سیاست‌های خفه‌کننده دولت با مشکل مواجه شده است، وضعیتی که تحریم‌های اقتصادی آن را تشدید کرده است. اقتصاد ایران به دنبال حل عدم تعادل تجاری و تولیدی خود است. ایران که با تورم دو رقمی و بیکاری بالا روبرو است، به سرمایه‌گذاری خارجی بیشتری نیاز دارد. (CIA World Factbook 2010) درک مسیر آزادسازی اقتصادی می‌تواند مزایای خاصی را در همکاری با ایران، به ویژه هنگام بحث در مورد تحریم‌ها، فراهم کند.

بسیاری از مشاغل مصادره شده پس از برکناری شاه تحت کنترل بنیادها، بنیادهای مذهبی خدمات عمومی، قرار گرفتند. سه بنیاد بزرگ - بنیاد مستضعفان و جانبازان، بنیاد شهید و بنیاد امام رضا (بنیاد آستان قدس) - بخش عظیمی از اقتصاد ایران را کنترل می‌کنند. طبق برخی تخمین‌ها، بنیادها 35 درصد از تولید ناخالص داخلی ایران را تولید می‌کنند. (Rakel 2009) رهبر معظم انقلاب روسای بنیادها را منصوب می‌کند که این حد نهای نظارت آنها بر دولت است. قدرت سیاسی بنیادها قابل توجه است. نفوذ بنیادها در دهه پس از جنگ عراق به اوج خود رسید و از آن زمان به بعد شاهد کاهش آهسته‌ای بوده است. (Rakel 2009; Thaler 2009) تدوین سیاست ایالات متحده می‌تواند از درک چگونگی تکامل نفوذ این نهادهای قدرتمند غیردولتی در آینده سود ببرد.

تلاش‌های اخیر دولت ایران برای بهبود اقتصاد از طریق خصوصی‌سازی منجر به... رشد قدرت سپاه پاسداران. سپاه اکنون در برخی بخش‌ها با بنیادها رقابت می‌کند و مشاغل و املاک متعددی را کنترل می‌کند. مشاغل سپاه اخیراً حدود 5 میلیارد دلار آمریکا قراردادهای دولتی بدون مناقصه را به دست آورده است (گرین و همکاران، 2009). قدرت سپاه در طول دهه گذشته رو به افزایش بوده است و با نفوذ اقتصادی آنها، این سازمان محافظه‌کار منافع سیاسی خود را توسعه داده است. درک چگونگی توسعه احتمالی قدرت سپاه می‌تواند برای سیاست‌گذاران آمریکایی مفید باشد.

آخرین جنبه از جامعه مدنی ایران که بررسی شد، جنبش زنان است. جنبش زنان در ایران، انقلاب اساساً تغییر کرد. در حالی که حمایت از جنبش زنان برای موفقیت انقلاب حیاتی بود، پس از سرنگونی شاه، زنان با محدودیت‌هایی برای ورود به برخی از بخش‌های نیروی کار مواجه شدند، از مشاغل خاصی منع شدند و از بازدید از مؤسسات مختلف منع شدند (راکل، ۲۰۰۹). زنان به آرامی در حال بازیابی حقوقی هستند که قبل از انقلاب داشتند و پیشرفت جنبش زنان در ایران، جنبه نهایی جامعه مدنی ایران خواهد بود که مورد تجزیه و تحلیل قرار خواهد گرفت.

مسائل مربوط به سیاست خارجی و امنیت ملی که باید مورد توجه قرار گیرند

سیاست خارجی ایران بر امنیت ملی متمرکز است. امنیت ملی نقش محوری در تاریخ ایران داشته و همچنان نقش مهمی در ایران، چه در داخل و چه در خارج، ایفا می‌کند. سیاست خارجی ایران بر پنج موضوع کلیدی متمرکز است: روابط با غرب، برنامه هسته‌ای، عراق، افغانستان و اسرائیل. درک پیامدهای احتمالی این مسائل و تأثیر گزینه‌های مختلف استراتژی ایالات متحده بر این پیامدها می‌تواند به تدوین سیاست ایالات متحده کمک کند.

• سطح تعامل پایدار ایران با آمریکا چقدر است؟

• ایران احتمالاً چه نوع برنامه هسته‌ای را توسعه خواهد داد؟ • سطح مداخله ایران در افغانستان چگونه خواهد بود؟ • سطح مداخله ایران در عراق چگونه خواهد بود؟

• ایران چه موضعی در قبال اسرائیل اتخاذ خواهد کرد؟

تصویر ایران، چه در داخل و چه در منطقه، مبتنی بر مقاومت در برابر غرب، به ویژه ایالات متحده است. «امپریالیسم»، توانایی ایران برای تعامل با ایالات متحده تنها می‌تواند در سطحی قابل تحمل برای شهروندانش حفظ شود (تالر، ۲۰۰۹). مردم ایران بی‌اعتمادی ریشه‌داری به دولت‌های غربی دارند، بنابراین درک سطح پایدار تعامل بین این دو کشور می‌تواند توسعه انتظارات واقع‌بینانه دوجانبه را تسهیل کند و نحوه تعامل ایالات متحده با ایران در سایر مسائل را شکل دهد.

سیاست ایالات متحده در قبال ایران بر برنامه هسته‌ای ایران متمرکز است. دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای می‌تواند به طور چشمگیری بر گسترش سلاح‌های هسته‌ای در منطقه و جهان تأثیر بگذارد و خاورمیانه را بی‌ثبات کند. یک خاورمیانه بی‌ثبات می‌تواند به طور قابل توجهی بر بازارهای انرژی جهان و اقتصاد جهانی تأثیر بگذارد. چهار سری تحریم شورای امنیت سازمان ملل به دلیل ماهیت مخفیانه برنامه هسته‌ای ایران بر این کشور اعمال شده است. عدم همکاری مکرر ایران با نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی باعث نگرانی بسیاری از کشورها در مورد ماهیت صلح‌آمیز برنامه هسته‌ای ایران شده است، بنابراین درک نوع برنامه هسته‌ای که ایران احتمالاً دنبال خواهد کرد می‌تواند به شکل‌گیری سیاست ایالات متحده در قبال ایران کمک کند. از سال ۲۰۰۱ ارتش ایالات متحده به طور فعال در مرزهای ایران فعالیت داشته است. اولین عملیات ایالات متحده در افغانستان بود، جایی که نیروی هوایی ایالات متحده، اتحاد شمال تحت حمایت ایران را قادر ساخت تا دولت [جمهوری اسلامی] را سرنگون کند.

دولت طالبان. در افغانستان، عملیات‌های ایالات متحده با شورش‌های پایدار مواجه شده است. ایالات متحده بارها ایران را به حمایت از بازیگرانی که ناآرامی‌ها را دامن می‌زنند متهم کرده است. (Beehner 2008; 2009) دانستن رویکرد احتمالی سیاست خارجی ایران در قبال افغانستان در چند سال آینده می‌تواند به سیاست ایالات متحده کمک کند. تشکیل.

در سال ۲۰۰۳ ارتش آمریکا رقیب منطقه‌ای ایران، صدام حسین، را از قدرت برکنار کرد. این عملیات که قبلاً با نام عملیات آزادی عراق شناخته می‌شد، با موفقیت محدودی روبرو شده است. همانند افغانستان، ایالات متحده ایران را به حمایت از بازیگرانی که سعی در بی‌ثبات کردن دولت تازه تأسیس دارند متهم کرده است. (Beehner 2008; 2009) سیاست ایالات متحده می‌تواند از دانستن رویکرد سیاسی کوتاه‌مدت ایران در قبال عراق بهره‌مند شود.

منافع منطقه‌ای ایران فراتر از کشورهای همسایه است. موضع تقابلی این کشور در قبال اسرائیل، حمایت قابل توجهی را در میان جهان عرب برای ایران به ارمغان آورده است، اگرچه به نظر می‌رسد ایران در گذشته آماده ورود به یک توافق موقت با اسرائیل بوده است. اسرائیل، متحد تاریخی نزدیک ایالات متحده، موضوعی است که می‌تواند روابط ایالات متحده و ایران را شکل دهد، بنابراین درک موضع احتمالی ایران در قبال اسرائیل در سال‌های آینده، آخرین سوال سیاسی مورد تجزیه و تحلیل است.

منابع
عبداللهیان، مارک و کارول الشراباتی. «مدل‌سازی اثرات استراتژیک ریسک و ادراکات در سیاست‌های پیوند». عقلانیت و جامعه. 113-135: (2003)
15.1

باچراخ، پیتر و مورتون اس. باراتز. «دو چهره قدرت». مجله علوم سیاسی آمریکا
۵۶.۴ (دسامبر ۱۹۵۲-۹۴۷: ۱۹۶۲)

بنکس، جفری. اس. «رفتار تعادلی در بازی‌های چانه‌زنی بحران». مجله آمریکایی علوم سیاسی
علوم ۵۹۹-۶۱۴: (۱۹۹۰): ۳۴

بلک، دانکن. «درباره منطق تصمیم‌گیری گروهی». مجله اقتصاد سیاسی: (1948) 56.1
۲۳-۳۴.

بوختا، ویلفرید. ساختار قدرت در جمهوری اسلامی. موسسه واشنگتن برای خاور نزدیک
سیاست، ۲۰۰۰.

بوئنو د مسکیتا، بروس. تله جنگ. انتشارات دانشگاه ییل، 1981.

بوئنو د مسکویتا، بروس. «پیش‌بینی تصمیمات سیاسی: رویکردی مبتنی بر مطلوبیت مورد انتظار برای ایران پس از خمینی». علوم سیاسی ۲۲۶-۲۳۶:
(۱۹۸۴) ۱۷. ۲

بوئنو د مسکویتا، بروس، دیوید نیومن و آلوین رابوشکا. پیش‌بینی رویدادهای سیاسی. انتشارات دانشگاه ییل، ۱۹۸۵.

بوئنو د مسکویتا، بروس و دیوید لالمن. «عقل و جنگ». علوم سیاسی آمریکا
مرور ۸۰. ۴ (دسامبر ۱۱۲۹-۱۱۱۳: ۱۹۸۶)

بوئنو دی مسکیتا و دیوید لالمن. جنگ و عقل. انتشارات دانشگاه ییل، 1992.

Bueno de Mesquita و Frans N. Stokman. تصمیم‌گیری جامعه اروپایی دانشگاه ییل

انتشارات، ۱۹۹۴.

بوئنو د مسکیتا، بروس. «یک مدل تصمیم‌گیری: ساختار و شکل آن». تعاملات بین‌المللی. 23 (1997): 235-266.

بوئنو د مسکویتا، بروس. پیش‌بینی سیاست. انتشارات دانشگاه ایالتی اوهایو، ۲۰۰۲.

بوئنو د مسکیتا، بروس. "ضمیمه داده‌ها برای سیاست پیش‌بینی کننده." مارس / آوریل. 2003.

بوئنو د مسکیتا، بروس. «ایران چه خواهد کرد؟» تد. فوریه http://www.ted.com/talks/bruce_bueno_de_mesquita_predicts_iran_s_future.html ۲۰۰۹.

دال، رابرت ای. «نقدی بر مدل نخبگان حاکم». مجله علوم سیاسی آمریکا، 52.2 (ژوئن). ۴۶۹-۴۶۳ (۱۹۵۸).

فدر، استنلی ای. «جناح‌ها و پلیس: راه‌های جدید برای تحلیل سیاست». مطالعات در اطلاعات ۳۱.۱ (۱۹۸۷): ۵۷-۴۱.

حافظی، پریسا و رامین مصطفوی. «احمدی‌نژاد: حقوق ایران برای انرژی هسته‌ای غیرقابل مذاکره است». رویترز، تهران. 10 نوامبر 2010. <http://www.reuters.com/article/idUSTRE6A83WU20101110>

کریستوف، نیکلاس دی. «پیشنهاد ایران برای یک «معامله بزرگ»». نیویورک تایمز. 28 آوریل <http://kristof.blogs.nytimes.com/2007/04/28/irans-proposal-for-a-grand-bargain/> 2007.

کوگلر، یاسک، مارک عبداللہیان و رونالد تامن. «پیش‌بینی مسائل پیچیده سیاسی و نظامی» رویدادها: کاربرد مطلوبیت مورد انتظار در موقعیت‌های بحرانی. کنفرانس ملی کالج جنگ، ژوئن ۲۰۰۰.

لوکس، استیون. قدرت: نگاهی رادیکال. مک‌میلان، ۱۹۷۴.

لوکس، استیون. «قدرت و نبرد برای قلب‌ها و ذهن‌ها». مجله مطالعات بین‌المللی. 33.3 (2005): 477-493.

مارکی دو کندورسه، ماری-ژان-آنتوان-نیکلاس دو کاریاتات. «مقاله در مورد کاربرد تحلیل در احتمال تصمیمات اکثریت». ۱۷۸۵

مصطفوی، رامین. «دستیار احمدی‌نژاد می‌گوید ایران آماده مذاکره هسته‌ای نیست». رویترز، تهران. 31 اکتبر ۲۰۱۰ (۱۳۸۹)

<http://www.reuters.com/article/idUSTRE69U0EN20101031>

نش، جان. «مسئله چانه‌زنی». اکونومتریکا. 18.2 (1950): 155-162.

اوباما، باراک. مصاحبه رئیس جمهور اوباما با هشام ملحم از شبکه العربیه. ۲۶ ژانویه ۲۰۰۹.

[st/texttrans-english/2009/january/20090127161320xjsnommis0.705578.html#ixzz1BsfeWxtM](http://www.america.gov/st/texttrans-english/2009/january/20090127161320xjsnommis0.705578.html#ixzz1BsfeWxtM)

<http://www.america.gov/>

راکل، اوا پاتریشیا. قدرت، اسلام و نخبگان سیاسی در ایران. بریل. ۲۰۰۹.

سلاسون، لستر ام. و جان جی. زیگفرد. «قدرت اقتصادی و نفوذ سیاسی: تأثیر...»

«ساختار صنعت بر سیاست عمومی». مجله علوم سیاسی آمریکا، ۷۱.۳ (سپتامبر ۱۹۷۷): ۱۰۲۶-۱۰۴۳.

اسنایدر، لوئیس دبلیو. و جیسون ای. استراکز. «مدل سازی امنیت خاورمیانه: ارزیابی رسمی از تحولات منطقه ای»

«پاسخها به جنگ عراق»، مدیریت تعارض و علوم صلح، ۲۰۰۶.

تلیس، اشلی جی. و همکاران. سنجش قدرت ملی در عصر پساصنعتی. رند، ۲۰۰۰.

وایز، بن. «مرور فنی لودستون». رند، ۲۰۱۰ (پیش نویس منتشر نشده).

وایز، بن. «سودمندی، رأی گیری و استراتژی در فضاهای عمومی موضوع». رند، ۲۰۱۰ (پیش نویس منتشر نشده).

مدل مطلوبیت مورد انتظار

مقدمه

یک مسئله سیاسی معمول شامل چندین ذینفع است که نتیجه مورد نظر خود را تبلیغ می‌کنند. گردآوری مواضع مختلف ذینفعان در مورد مسئله، طیفی از نتایج ممکن را ایجاد می‌کند، طیفی که از آن تنها یک نتیجه به راحل نهایی تبدیل خواهد شد. ذینفعان با یکدیگر تعامل می‌کنند تا نتیجه نهایی را تا حد امکان به راحل مورد نظر خود نزدیک کنند. تعداد ذینفعان، پیچیدگی و دامنه تعاملات بالقوه و رویدادهای پیش‌بینی نشده به ظاهر نامحتمل که می‌توانند بر ترجیحات و نتایج تأثیر بگذارند، چالش‌های قابل توجهی را برای پیش‌بینی دقیق نتیجه مسائل سیاسی ایجاد می‌کنند. تحلیلگران سیاست اغلب نتیجه احتمالی مسائل سیاسی را بر اساس شهود ارزیابی می‌کنند. این موارد

پیش‌بینی‌ها از سوگیری‌های بالقوه متعددی رنج می‌برند و اغلب تکرار آنها غیرممکن است. با این حال، درک چگونگی توسعه یک مسئله سیاسی، مزایای قابل توجهی را نسبت به سایر گروه‌ها در تلاش‌هایشان برای تأثیرگذاری بر نتیجه نهایی به ذینفع آگاه می‌دهد. ذینفع آگاه می‌تواند با مسدود کردن چانه‌زنی‌های حیاتی بین ذینفعان یا اعمال تلاش اضافی برای متقاعد کردن یک ذینفع کلیدی برای تغییر مواضع، بر توسعه یک مسئله تأثیر بگذارد. یک ذینفع همچنین می‌تواند از موضعی افراطی‌تر از آنچه واقعاً مطلوب است حمایت کند، یا مسئله را در اولویت بالاتری در دستور کار سیاسی خود قرار دهد. در برخی موارد، ذینفع ممکن است بتواند به سادگی منابع بیشتری را سرمایه‌گذاری کند یا تلاش بیشتری را صرف کند و هدف خود را پیش ببرد. ذینفعی که می‌داند یک مسئله چگونه در حال تکامل است، می‌تواند از میان گزینه‌های متعددی که برای تغییر جهت حرکت یک سیاست وجود دارد، انتخاب کند.

در سال ۱۹۸۴، بروس بوئو (ABRC) مدل انتخاب عقلانی مبتنی بر عامل (ABRC) را معرفی کرد که بر اساس ... با استفاده از نظریه مطلوبیت مورد انتظار (EU) برای ارزیابی مسائل سیاسی. این مدل با استفاده از ورودی‌های داده محدود، پیش‌بینی‌هایی ارائه داد که فوق‌العاده دقیق بودند. POLICON نسخه تجاری اولیه این مدل، و FATIONS مدل مشابهی که توسط CIA استفاده می‌شد، به عنوان پیش‌بینی‌کننده‌های نتایج مسائل سیاسی با دقت بیش از 90 درصد ذکر شده‌اند. (Feder 1987) فرمول‌بندی دقیق این مدل‌ها اختصاصی است، اگرچه سازندگان دانشگاهی بسیاری از فرمول‌بندی‌های POLICON را ارائه داده‌اند و چارچوب اساسی را در چندین اثر دانشگاهی ترسیم کرده‌اند. (Mesquita 1984; Mesquita 1985) این مدل‌ها از زمان اولین ارائه خود تکامل یافته‌اند و ادبیات دانشگاهی جزئیات برخی از تغییراتی را که رخ داده است، ارائه می‌دهد. محققان با تطبیق عناصر مدل با رأی‌گیری فضایی، چانه‌زنی، تضاد و نظریه چشم‌انداز، مدل‌ها را بهبود بخشیده‌اند. (Mesquita 1994; Mesquita 1997)

این مدل به خاطر ورودی‌های صرفه‌جویی‌کننده‌اش مورد ستایش قرار گرفته است، و سادگی ورودی‌ها، مقدمه را محدود می‌کند. از سوگیری‌های بالقوه. در ساده‌ترین شکل، این مدل تنها به سه ورودی نیاز دارد - توانایی، جایگاه و ارزش‌های برجسته ذینفع. ذینفع به عنوان یک نهاد منسجم تعریف می‌شود - می‌تواند یک فرد، یک سازمان یا کل یک ملت باشد. ذینفع هر بلوکی است که منابع و اهداف یکسانی را برای دستیابی به اهداف خود به اشتراک می‌گذارد. جایگاه ذینفع جایی است که نتیجه نهایی موضوع مورد نظر را ارتقا می‌دهد و جایگاه ذینفع با استفاده از یک طیف سیاستی ارزیابی می‌شود. یک طیف سیاستی با در نظر گرفتن طیف جایگاه‌های مختلف ذینفعان و مرتب کردن آنها بین دو حد نهایی ایجاد می‌شود. سپس این طیف سیاستی وسیله‌ای برای اندازه‌گیری جایگاه‌های مختلف ذینفعان فراهم می‌کند و فضای چانه‌زنی بالقوه ذینفعان را تعریف می‌کند. قابلیت‌ها، که اغلب به عنوان سرمایه، ثروت یا منابع نیز شناخته می‌شوند، معیاری از ابزارهای ذینفع برای دستیابی به اهداف مطلوب خود است - اینکه چقدر نفوذ دارد

آیا برای پیشبرد موقعیت مطلوب خود، امکاناتی در اختیار دارد؟ معیار برجستگی، منافع رقابتی ذینفعان را منعکس می‌کند. ذینفعان در هر زمان با مسائل مختلف و متعددی روبرو هستند و ارزش برجستگی، اهمیت یک مسئله خاص را نسبت به سایر منافع ذینفع نشان می‌دهد.

داده‌های ورودی، ویژگی‌های منحصر به فرد ذینفعان مختلف را توصیف می‌کنند. چارچوب اتحادیه اروپا سپس فرآیندهای تصمیم‌گیری را به ذینفعان نسبت می‌دهد. فرآیندهای تصمیم‌گیری ذینفعان سیستماتیک و یکنواخت هستند، که این امر برای ساده‌سازی تعاملات دنیای واقعی به شیوه‌ای بی‌طرفانه ضروری است. ذینفعان موقعیت‌های مختلف را با استفاده از یک تابع هدف، که معمولاً به عنوان تابع مطلوبیت شناخته می‌شود، ارزیابی می‌کنند. مطلوبیت یک ذینفع در موقعیت خود ذینفع به حداکثر می‌رسد و هرچه یک موقعیت از نتیجه مورد حمایت ذینفع دورتر باشد، کاهش می‌یابد.

ذینفعان بر اساس ارزیابی‌های مطلوبیت خود، سطوح مختلفی از حمایت را در بین مواضع مختلف ارائه می‌دهند. میزان حمایتی که یک ذینفع از یک موضع ارائه می‌دهد، تابعی از کل توانایی‌ها، اهمیت موضوع و مطلوبیت آن است. تجمیع حمایت همه ذینفعان بر اساس موضع را می‌توان یک انتخابات در نظر گرفت، و موضعی که بیشترین حمایت را به دست آورد، برنده و نتیجه سیاست پیش‌بینی شده خواهد بود. مطلوبیت یک ذینفع همچنین توسط ویژگی ریسک آن شکل می‌گیرد. ویژگی ریسک یک ذینفع می‌تواند

به صورت اکتشافی با بررسی نزدیکی موقعیت ذینفع به نتیجه پیش‌بینی‌شده فعلی تخمین زده می‌شود. ذینفعانی که به نتیجه پیش‌بینی‌شده نزدیک‌تر هستند، ریسک‌گریز در نظر گرفته می‌شوند، زیرا در نزدیکی محتمل‌ترین و پشتیبانی‌شده‌ترین نتیجه قرار دارند، در حالی که ذینفعانی که دورتر هستند، به تدریج ریسک‌پذیرتر در نظر گرفته می‌شوند. از نظر ریاضی، ریسک ذینفع با بررسی حمایت از موقعیت محاسبه می‌شود. موقعیت ذینفع، تعادلی بین ایدئولوژی و امنیت است. ذینفعی که موقعیتی با حمایت از موقعیت کمتر اتخاذ می‌کند، ریسک‌پذیرتر است، امنیت را معامله می‌کند و ریسک تضادهای احتمالی را می‌پذیرد.

با سایر ذینفعان در تلاش خود برای تأثیرگذاری بر نتیجه موضوع.

چارچوب اتحادیه اروپا شامل چانه‌زنی است که فرآیندی محوری برای حل اکثر مسائل سیاسی است. چانه‌زنی به یک ذینفع این امکان را می‌دهد که مواضع خود و سایر ذینفعان را در تلاش برای تأثیرگذاری بر نتیجه نهایی تغییر دهد. محاسبات اتحادیه اروپا، تعاملات ذینفعان را هدایت می‌کند. محاسبات اتحادیه اروپا، تصمیم یک ذینفع را در رابطه با ذینفع دیگر خلاصه می‌کند، که آیا باید با ذینفع دیگر تعامل داشته باشد و وضع موجود را به چالش بکشد یا اجازه دهد وضع موجود با ذینفع ادامه یابد. ذینفعی با اتحادیه اروپا مثبت معتقد است که از به چالش کشیدن ذینفع مخالف سود خواهد برد، در حالی که ذینفعی با اتحادیه اروپا صفر یا کمتر، نسبت به به چالش کشیدن ذینفع مخالف بی‌تفاوت است یا انتظار دارد که در صورت به چالش کشیدن ذینفع مخالف، ضرر کند.

ارزیابی‌های ذینفعان از «EU پیش‌بینی‌کننده‌های مفیدی برای تعاملات احتمالی آنها هستند. وقتی دو ذینفع EU مثبت دارند، بعید است که ذینفعان شرایط توافقی برای تعامل پیدا کنند، زیرا هر دو ذینفع، تعارض را جایگزین بهتری برای مصالحه می‌دانند. وقتی هر دو ذینفع EU منفی دارند، هیچ سودی از تعامل پیش‌بینی نمی‌شود و بنابراین ذینفعان با هم تعامل نمی‌کنند. تعاملات بین ذینفعان زمانی انتظار می‌رود که یک ذینفع EU مثبت و دیگری EU منفی داشته باشد. وقتی ذینفع با EU مثبت، سود بیشتری نسبت به ذینفع مخالف با EU منفی برای از دست دادن داشته باشد، ذینفع با EU منفی موافقت می‌کند که امتیازهایی بدهد و تا حدی به سمت موقعیت ذینفع با EU مثبت حرکت کند. وقتی ذینفع با EU منفی، سود بیشتری نسبت به ذینفع مخالف با EU منفی برای از دست دادن داشته باشد، ذینفع با EU منفی، در صورت به چالش کشیده شدن، به سمت موقعیتی که ذینفع با EU مثبت درخواست می‌کند، حرکت می‌کند و به جای ریسک یک درگیری پرهزینه، به سمت آن حرکت می‌کند. در صورتی که EU یک ذینفع به صفر ارزیابی شود،

ذینفع بین حفظ وضع موجود و اقدام بی‌تفاوت است. در این صورت، ذینفع مسیر حداقل تلاش را در پیش می‌گیرد و وضع موجود را حفظ می‌کند.

در پایان یک دور، یک ذینفع ممکن است با چندین پیشنهاد مواجه شود، اما می‌تواند فقط به یکی از آنها پایبند باشد. یک ذینفع از میان پیشنهادهای قابل اجرا، به شیوه‌ای که مطلوبیت آن را به حداکثر برساند، انتخاب می‌کند و به سمت موضعی می‌آورد که منجر به کمترین تغییر در موقعیت شود. پس از انتخاب پیشنهادها، موقعیت ذینفعان به‌روزرسانی می‌شود و یک دور چانه‌زنی تکمیل می‌گردد.

این مدل، سیر تکامل موقعیت‌های ذینفعان و نتیجه پیش‌بینی‌شده را در طول چندین مرحله دنبال می‌کند. دوره‌های چانه‌زنی، تغییر در مواضع ذینفعان، محل اتحادهای بالقوه را نشان می‌دهد و نشان می‌دهد که کدام ذینفعان را می‌توان برای تغییر وفاداری متقاعد کرد. این مدل همچنین پیش‌بینی می‌کند که در صورت وجود، یک وضعیت نهایی پایدار چگونه توسعه خواهد یافت. نتیجه پایدار زمانی رخ می‌دهد که همه ذینفعان به طور مسالمت‌آمیز به یک موقعیت واحد یا نزدیک به آن برسند، بدون اینکه به درگیری منجر شوند. همانطور که از مورد قبلی استنباط می‌شود، این مدل همچنین فروپاشی دیپلماسی را پیش‌بینی می‌کند، زمانی که ذینفعان ممکن است به اقدامات خصمانه متوسل شوند تا ...

اهداف خود را پیش ببرند.

مدل ارائه شده در اینجا مشابه سایر مدل‌های اتحادیه اروپا است که اخیراً برای تحلیل مسائل سیاسی به کار گرفته شده‌اند. بخش ایستا (استاتیک) این مدل دقیقاً از چارچوب منتشر شده مستند پیروی می‌کند و بخش پویای مدل از نزدیک از توصیفات کلامی ارائه شده در ادبیات پیروی می‌کند (مسکیتا، ۲۰۰۲، ۱۹۹۴، ۱۹۹۰ فرمول‌بندی پویای مدل به خوبی چارچوب ایستا مستند نشده است. مدل ارائه شده از بحث‌های توصیفی منتشر شده پیروی می‌کند و در عین حال یافته‌های مطالعات قبلی را به دقت تکرار می‌کند (به بخش اعتبارسنجی مدل در این فصل مراجعه کنید).

این مدل در ابتدا با مقایسه آن با ۲۶ مورد منتشر شده مختلف اعتبارسنجی شد. این موارد عبارت بودند از به دلیل در دسترس بودن داده‌های ورودی و همچنین ارزیابی نتیجه واقعی با پیش‌بینی مدل، انتخاب شد. مجموعه داده‌های اعتبارسنجی امکان مقایسه پیش‌بینی‌های مدل مورد استفاده در اینجا را با نتایج منتشر شده در دنیای واقعی یا در صورت عدم وجود، با نتایج پیش‌بینی شده منتشر شده فراهم کرد. پیش‌بینی‌های مدل ارائه شده حدود 90 درصد همبستگی با نتایج و پیش‌بینی‌های منتشر شده قبلی داشت. میانگین خطای مطلق (MAE) یا (L1 Norm) بین مدل و موارد منتشر شده حدود 0.1 و جذر میانگین مربعات خطا (RMSE) یا (L2 Norm) کمتر از 0.025 بود. بنابراین، مدل ارائه شده به طور بسیار مطلوبی مقایسه می‌شود و نتایج و پیش‌بینی‌های بسیاری از مسائل واقعی را که قبلاً با مدل‌های سودمندی مورد انتظار مطالعه شده بودند، به دقت تکرار می‌کند (به بخش اعتبارسنجی مدل این فصل مراجعه کنید).

نظریه مدل، انتخاب و کاربرد

پیش‌بینی دقیق نتایج قبل از وقوع آنها می‌تواند مزایای بی‌شماری برای ... طرف آگاه، منازعه یکی از اولین حوزه‌هایی بود که پیش‌بینی نتیجه نهایی در آن به یک مطالعه دانشگاهی تبدیل شد. صدها سال است که رهبران نظامی تعداد و تجهیزات سربازان خود را در مقایسه با تجهیزات دشمن در نظر گرفته‌اند تا چشم‌انداز پیروزی خود را هنگام تصمیم‌گیری در مورد درگیری با دشمن تخمین بزنند. یک مدل ریاضی رسمی برای جایگزینی ارزیابی‌های اکتشافی در سال ۱۹۱۶ توسط فردریک لنچستر معرفی شد. مدل لنچستر مجموعه‌ای از معادلات دیفرانسیل را ارائه می‌داد که فرسایش نیرو و در نتیجه نتیجه یک درگیری را پیش‌بینی می‌کرد (لنچستر، ۱۹۱۶) معادلات لنچستر به سرعت توسط ارتش پذیرفته شدند و به ابزاری عملی برای ارزیابی برنامه‌های عملیاتی تبدیل شدند.

نتیجه احتمالی یک نبرد البته اطلاعات مفیدی است، اما یک تصمیم‌گیرنده ممکن است نیاز داشته باشد بیشتر بداند. قبل از شروع یک درگیری، دانستن دامنه احتمالی آن می‌تواند بسیار مفید باشد. لوئیس

ریچاردسون، علاوه بر کار خود در پیشبرد معادلات لنچستر، در سال ۱۹۶۰ یک منحنی لگاریتمی را بر داده‌های درگیری برازش داد و مدلی برای تخمین اندازه‌هایی یک رویارویی ارائه داد. مدل‌های ریچاردسون فراتر از نتایج دوگانه برد یا باخت مدل‌های لنچستر گام برداشتند و وارد یک طیف پیش‌بینی پیوسته شدند (ریچاردسون ۱۹۶۰).

مدل‌های تعارض ابزارهای مفیدی برای تحلیل رویدادی با دو طرف تعریف‌شده هستند، اما این مدل‌ها برای مدیریت رویدادهایی با سه یا چند طرف رقیب، تجهیزات ضعیفی دارند. اضافه شدن یک طرف سوم به یک تعارض منجر به تعاملات بالقوه متعدد بین ذینفعان می‌شود که تعیین برنده را به طور قابل توجهی پیچیده می‌کند. برخی از سوالاتی که باید در نظر گرفته شوند این است که آیا طرفین به طور همزمان یا به سبک مسابقات درگیر می‌شوند، به عنوان مثال دو طرف اول درگیر می‌شوند و سپس طرف سوم، برنده را به چالش می‌کشد؛ و اینکه آیا اتحادها تشکیل و شکسته می‌شوند. دامنه و طیف تعاملات بالقوه با هر طرف اضافی به سرعت افزایش می‌یابد. پیش‌بینی یک برنده واحد از میان چندین رقیب معمولاً نیازمند نگاهی فراتر از مدل‌های تعارض است.

انتخابات سیاسی دموکراسی‌ها، مجموعه‌ای از نظریه‌ها را برای تعیین یک برنده واحد از میان چندین حزب پرورش داده است. کندورسه مفهوم برنده بهینه پارتو، برنده‌ای که نسبت به همه دیگران ترجیح داده می‌شود، را مطرح کرد. این برنده می‌تواند در رقابت رو در رو، همه گزینه‌های دیگر را شکست دهد و به عنوان برنده کندورسه شناخته شد (کندورسه ۱۷۸۵). کندورسه ثابت کرد که با بیش از دو نتیجه، ممکن است A به B ، B به C و C به A ترجیح داده شود، رویدادی که به طور گسترده به عنوان پارادوکس کندورسه شناخته می‌شود. پارادوکس کندورسه این است که چرا روش‌هایی مانند جمع کردن برگه‌های رأی رتبه‌بندی شده، می‌توانند منجر به انتخاب برنده‌ای شوند که بهینه نیست. جستجوی برنده کندورسه می‌تواند به دلیل کمیت رقابت‌های دوجانبه‌ای که باید ارزیابی شوند، $(n-1)/2$ به تعداد بسیار زیادی انتخابات نیاز داشته باشد و وجود یک برنده کندورسه تضمین شده نیست. دشواری و غیرعملی بودن اجرای کامل فرآیندهای انتخابات کندورسه منجر به روش‌های متعددی برای تخمین برنده کندورسه از نتایج یک انتخابات واحد شد. چارلز داجسون روشی برای استفاده از رأی‌گیری رتبه‌بندی‌شده برای تعیین برنده انتخابات پیشنهاد داد، که در آن برنده، نامزدی است که برای برنده شدن در کندورسه به کمترین تعداد آرا نیاز دارد (داجسون ۱۸۷۶). آثار داجسون و بسیاری دیگر از نظریه‌پردازان رأی‌گیری زودهنگام قبل از سال ۱۹۵۸، زمانی که دانکن بلک کتاب «نظریه کمیته‌ها و انتخابات» خود را منتشر کرد، نسبتاً ناشناخته بودند. بلک آثار نظریه‌پردازان سابق را تجزیه و تحلیل و محبوب کرد، اما همچنین نظریه انتخابات را پیشرفته‌تر کرد. بلک قضیه رأی‌دهنده میانه را معرفی کرد و وسیله‌ای برای پیش‌بینی برنده انتخابات ارائه داد. قضیه رأی‌دهنده میانه بیان می‌کند که وقتی رأی‌دهندگان با ترجیحات تک‌قله‌ای بین دو گزینه واقع در یک طیف واحد انتخاب می‌کنند، گزینه‌ای که به رأی‌دهنده میانه نزدیک‌تر است، بیشترین آرا را به دست خواهد آورد (بلک ۱۹۵۸). قضیه رأی‌دهنده میانه تحت همه شرایط برقرار نیست و احتمالاً زمانی که نتوان ترجیحات رأی‌دهنده با یک نقطه اوج را تأیید کرد، با شکست مواجه می‌شود.

بلک علاوه بر مطرح کردن قضیه رأی‌دهنده میانه، یک سیستم انتخاباتی جدید را نیز ترویج کرد. فرآیند انتخابات از برگه‌های رأی رتبه‌بندی‌شده استفاده می‌کرد، ابتدا یک چرخه را برای یافتن برنده کندورسه طی می‌کرد و سپس، در صورت عدم وجود برنده کندورسه، برنده بوردا را انتخاب می‌کرد که با اختصاص رتبه به گزینه‌های برگه رأی و یافتن برنده اجماع تعیین می‌شود. برنده اجماع، نامزدی است که به طور گسترده برای کل رأی‌دهندگان جذاب باشد. برنده اجماع ممکن است لزوماً اکثریت آرا را به دست نیاورد. از زمان مفهوم برنده کندورسه، این درک وجود داشت که بدون محدودیت...

وجود برنده کندورسه قطعی نبود. کنت ارو اولین کسی بود که ثابت کرد یک برنده کندورسه وجود دارد.

بدون در نظر گرفتن فرضیات خاص، نمی‌توان تضمین کرد که برنده‌ای وجود داشته باشد. (Arrow 1951) در برخی موارد، محدودیت‌های لازم برای تضمین وجود یک برنده کندورسه قابل اثبات هستند و غیرمنطقی نیستند. به عنوان مثال، با فرض یک طیف موقعیتی تک‌بعدی، ترجیحات رأی‌دهنده با یک قله، تمام چیزی است که برای وجود یک برنده کندورسه لازم است. (Mas-Colell et al. 1995)

با دانستن چگونگی یافتن برنده بهینه یک انتخابات با توجه به نتایج انتخابات، می‌توان نتیجه انتخابات را پیش‌بینی کرد، و ابزاری برای ارزیابی دقیق نحوه رأی دادن ذینفعان فراهم نمود. دانیل برنولی بسیاری از مفاهیم مدرن مطلوبیت، ریسک‌گریزی و مطلوبیت مورد انتظار را معرفی کرد (برنولی، ۱۷۳۸). کار برنولی به توضیح این موضوع کمک کرد که چرا افراد برای نتیجه پارادوکس سن پترزبورگ، که یک بازی با ارزش مورد انتظار نامحدود است، اما افراد فقط حاضر به پرداخت مبالغ محدود و عموماً کمی برای بازی هستند، ارزش بی‌نهایت قائل نمی‌شوند. افراد منطقی تصمیم می‌گیرند تا مطلوبیت مورد انتظار خود را به حداکثر برسانند، که با حداکثر کردن ارزش مورد انتظار یکسان نیست. به دلیل کاهش مطلوبیت نهایی، ممکن است یک بازی با ارزش مورد انتظار نامحدود، مطلوبیت مورد انتظار نامحدود نداشته باشد، بنابراین ارزش محدودی دارد. کاهش مطلوبیت نهایی، نتیجه ریسک‌گریزی، به این معنی است که چگونه یک فرد می‌تواند پرداخت تضمین شده یک دلار را به یک قرعه‌کشی با احتمال برد برابر ۰ و ۱۰۰ دلار، که ارزش مورد انتظار ۵۰ دلار است، ترجیح دهد.

چهار اصل اساسی لازم برای اینکه نظریه مطلوبیت مورد انتظار برای یک فرد منطقی برقرار باشد، در ... اثبات شد.

۱۹۴۴ توسط جان فون نویمان و دیگران (Neuman et al. 1944) چهار اصل عبارتند از کامل بودن، متعدی بودن، پیوستگی و استقلال. کامل بودن بیان می‌کند که یک فرد باید یا A را به B، یا B را به A ترجیح دهد، یا بین این دو بی‌تفاوت باشد. متعدی بودن مستلزم آن است که اگر A، B را شکست دهد و B، C را شکست دهد، آنگاه A، C را شکست می‌دهد. پیوستگی مستلزم آن است که اگر A، B را شکست دهد و B، C را شکست دهد، آنگاه یک قرعه‌کشی با احتمالاتی بین A و C وجود دارد که فرد را نسبت به B بی‌تفاوت می‌کند. اصل آخر، استقلال است. استقلال ادعا می‌کند که اگر A، B را شکست دهد، هنگام مقایسه دو قرعه‌کشی با احتمالات غیر صفر معادل بین A و C و B و C، قرعه‌کشی بین A و C همیشه ترجیح داده می‌شود.

اصول نظریه مطلوبیت انتظاری ممکن است همیشه برقرار نباشد، اگرچه عملاً این موضوع مفید بودن این نظریه را نفی نمی‌کند. دانیل کانمن و آموس تورسکی، با مطالعه رفتار تصمیم‌گیری فردی تحت ریسک، دریافتند که افراد به طور سیستماتیک از نظریه مطلوبیت انتظاری منحرف می‌شوند (کانمن و تورسکی، ۱۹۷۹). کانمن و تورسکی چیزی را پیشنهاد کردند که می‌توان آن را پیشرفتی در نظریه مطلوبیت انتظاری دانست، که بیشتر به عنوان نظریه چشم‌انداز شناخته می‌شود. نظریه چشم‌انداز نشان داد که افراد برای زیان‌های احتمالی ارزش بیشتری نسبت به سودها قائل هستند و تغییرات کوچک را نسبت به تغییرات بزرگتر بیش از حد ارزیابی می‌کنند. از آنجایی که نظریه چشم‌انداز، مانند سلف خود، نظریه مطلوبیت انتظاری، سیستماتیک است، می‌توان آن را مدل‌سازی کرد.

قضیه رأی‌دهنده میانه و نظریه مطلوبیت، هنگامی که با نظریه فضایی رأی‌گیری ترکیب می‌شوند، ابزاری برای ارزیابی نحوه رأی دادن افراد فراهم می‌کنند. نظریه فضایی رأی‌گیری ادعا می‌کند که وقتی ابعاد یک موضوع را بتوان برای تعریف یک فضا (مثلاً یک خط یا صفحه) تنظیم کرد، یک فرد برای موضعی که به نتیجه مطلوب خود نزدیک‌تر هستند، رأی بیشتری خواهد داد (داونز، ۱۹۵۷). با درک چگونگی احتمال رأی دادن، پیش‌بینی نتیجه انتخابات بدون اجرای انتخابات واقعی امکان‌پذیر می‌شود. فرآیندهای متعدد دنیای واقعی یا توسط انتخابات حل می‌شوند یا می‌توانند به صورت مفهومی به عنوان فرآیندهای انتخاباتی مفهوم‌سازی شوند. به عنوان مثال، جهت حرکت یک شرکت سهامی عام توسط آرای سهامداران آن تعیین می‌شود؛ جهت سیاسی یک کشور توسط آرای رأی‌دهندگان در یک دموکراسی و انتخابات قدرت افراد تأثیرگذار در سایر سیستم‌ها تعیین می‌شود؛ جنگ‌ها می‌توانند ...

به عنوان انتخاباتی با نیروی توانایی‌های نظامی در نظر گرفته می‌شود (مسکیتا، ۲۰۰۹) بسیاری از رویدادهای دنیای واقعی را می‌توان با یک فرآیند انتخابات توصیف کرد و بنابراین با مدل‌های رأی‌گیری پیش‌بینی کرد.

نتیجه یک انتخابات، چه فرضی و چه واقعی، می‌تواند توسط دو ذینفع که به طور منطقی درگیر هستند، مختل شود.

روشی برای به حداکثر رساندن مطلوبیت و توطئه موفقیت‌آمیز برای تغییر نتیجه. قضیه یکنواختی بنکس بیان می‌کند که هرچه مطلوبیت مورد انتظار یک ذینفع بیشتر باشد، احتمال اقدام ذینفع بیشتر است (بنکس، ۱۹۹۰) جان نش نحوه محاسبه چانه‌زنی بهینه برای به حداکثر رساندن مطلوبیت بین ذینفعان را تعیین کرد (نش، ۱۹۵۰) یک مدل انتخاب منطقی مبتنی بر عامل می‌تواند تعاملات ذینفعان را مطابق با نظریه مطلوبیت مورد انتظار با یک مدل رأی‌گیری ترکیب کند و یکی از محتمل‌ترین ابزارهای خطای پیش‌بینی بالقوه را حذف کند.

مدل‌های انتخاب عقلانی مبتنی بر عامل (ABRC) به طور سیستماتیک قوانین ارزیابی و تصمیم‌گیری را به ذینفعان فردی اختصاص می‌دهند که تعاملات آنها منجر به پدیده مورد مطالعه مورد نظر می‌شود. قرار دادن این ذینفعان در یک محیط زمینه‌ای و اجازه دادن به ذینفعان برای تعامل طبق قوانین تصمیم‌گیری، امکان توسعه شبیه‌سازی شده یک مسئله سیاستی را فراهم می‌کند. پیچیدگی محاسباتی مطالعه تعاملات واحدهای فردی به منظور درک توسعه یک پدیده بزرگتر می‌تواند رویکردهای ABRC را زمان‌بر کند. ظهور رایانه‌ها و قدرت محاسباتی همراه، استفاده گسترده‌تر از مدل‌های ABRC را تسهیل کرده است. با اختصاص قوانین تصمیم‌گیری صحیح به ذینفعان و تعریف صحیح محیط، مشخص شده است که مدل‌های ABRC می‌توانند توسعه پدیده‌های متعدد دنیای واقعی را به طور بسیار دقیقی توضیح دهند. هنگامی که توسعه یک مسئله کلان را می‌توان با ویژگی‌های عناصر تشکیل‌دهنده آن توضیح داد، می‌توان ارزیابی کرد که چگونه تغییر تعاملات عناصر تعریف‌کننده بر نتیجه مسئله کلان تأثیر می‌گذارد. (Axelrod 1997; Epstein 1999)

مدل‌های انتخاب عقلانی مبتنی بر عامل برای مطالعه پدیده‌های اجتماعی مختلف متعددی مورد استفاده قرار گرفته‌اند.

برخی مطالعات قابل توجه با استفاده از مدل‌های انتخاب عقلانی مبتنی بر عامل، به بررسی توزیع ثروت با چولگی به راست (ایستین و اکستل، ۱۹۹۶) توزیع فضایی بیکاری (توپا، ۲۰۰۱) توضیح قیمت‌های بازار سهام و شوک‌های قیمتی (باک و همکاران، ۱۹۹۷) تشکیل شبکه‌های تجاری (تسفاتسیون، ۱۹۹۵) پیش‌بینی تشکیل و ایجاد اتحادها (اکسلرود و بنت، ۱۹۹۳) تشدید درگیری (مسکویتا، ۱۹۸۱) رفتار رأی‌دهی در یک سیستم انتخابات فضایی دو حزبی (کولمن و همکاران، ۱۹۹۲) و توسعه مسائل سیاسی (مسکویتا، ۱۹۸۴) پرداخته‌اند.

در سال ۱۹۸۴، ابروس بوئو د مسکیتا، نظریه مطلوبیت مورد انتظار، نظریه رأی‌گیری و نظریه چانه‌زنی را با هم ترکیب کرد و با نسبت دادن قوانین تصمیم‌گیری به ذینفعان فردی، یک مدل انتخاب عقلانی مبتنی بر عامل برای تحلیل مسائل سیاسی ایجاد کرد. این مدل، تحقیقات قبلی مسکیتا را که به بررسی تشدید درگیری به عرصه سیاسی می‌پرداخت، پیش برد (مسکیتا، ۱۹۸۱) مطالعه سال ۱۹۸۴ ایران را تجزیه و تحلیل کرد و به سه سوال پرداخت. سوال اول، راحل احتمالی ایران برای جنگ ایران و عراق را بررسی کرد. این تحلیل نشان داد که رئیس جمهور وقت، خامنه‌ای، بر تصمیم‌گیری در مورد جنگ تسلط خواهد داشت. رئیس جمهور خامنه‌ای با فشار هم از سوی جنگ‌طلبان و هم از سوی میانه‌روها روبرو بود، اما حمایت میانه‌روها تأثیرگذارتر بود. مسکیتا نتیجه گرفت که ایران احتمالاً جنگ را ادامه خواهد داد، اما به دنبال چیزی کمتر از سرنگونی صدام خواهد بود و به احتمال زیاد برای وادار کردن عراقی‌ها به تسلیم، به اختلالات اقتصادی متوسل خواهد شد. مسکیتا فرض کرد که پس از جنگ، تمرکز ایران به اقتصاد بیمار آن معطوف خواهد شد، که سوال دوم مورد بررسی قرار گرفت. این مطالعه، ظهور یک اقتصاد مختلط در ایران را با نظارت نظارتی قابل توجه پیش‌بینی کرد. سومین و آخرین سوال مطرح شده، جانشینی رهبر بعدی در ایران پس از خمینی بود. این مطالعه نشان داد که دو کاندیدای محتمل‌تر، رفسنجانی و خامنه‌ای هستند و خامنه‌ای اندکی مورد توجه قرار گرفته است.

نتایج مطالعه ایران بسیار دقیق بود و این مدل به طور گسترده توسط Data به کار گرفته شد. شرکت منابع (DRI)، سازمان سیا و جامعه دانشگاهی (Feder 1987) تا به امروز، مدل‌های جایگزین نتوانسته‌اند از دقت پیش‌بینی مدل‌های مطلوبیت مورد انتظار فراتر روند. (Mesquita 1994) مدل‌های مطلوبیت مورد انتظار برای مطالعه توسعه ایران، (Mesquita 1984; Mesquita 2009) هنگ کنگ (Mesquita 1985)، اختلاف اعراب و اسرائیل، (Mesquita 1990) تصمیم‌گیری اتحادیه اروپا، (Mesquita 1994) تعیین قیمت اوپک، (Mesquita 1997) بحران چچن (Abdollahian et al.) استفاده شده‌اند.

(۲۰۰۰عراق) (افیرد و کوگلر؛ ۲۰۰۲ بارانیک و همکاران؛ ۲۰۰۴ عبداللهیان و همکاران؛ ۲۰۰۶ اسنایدر و استراکز، ۲۰۰۶ و افغانستان (کوگلر و همکاران، ۲۰۰۳ در میان بسیاری دیگر (مسکویتا؛ ۱۹۸۵ افرد، ۱۹۸۷) موفقیت مدل مطلوبیت مورد انتظار در پیش‌بینی سیاست، با دقتی بیش از ۹۰٪ و دو برابر

میزان استفاده متخصصان منطقه‌ای از سایر روش‌های پیش‌بینی، این مدل را به ابزاری ایده‌آل برای تحلیل تحولات سیاسی جاری در ایران تبدیل می‌کند. (Mesquita 1994; Feder 1987) یکی از منابع احتمالی قدرت پیش‌بینی این مدل، ریشه در رأی‌گیری و نظریه اقتصادی دارد. همانطور که قبلاً اشاره شد، این مدل در گذشته برای ایران، یک بار برای ارزیابی توسعه اقتصادی و رهبر بعدی آن (Mesquita 1984) و اخیراً برای مطالعه برنامه هسته‌ای ایران (Mesquita 2009) به کار گرفته شده است. این مطالعه یک مدل مطلوبیت مورد انتظار را برای تحلیل توسعه طیف وسیعی از مسائل کلیدی پیش روی ایران و استراتژی‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر نتایج این مسائل، توسعه داده و به کار می‌برد. درک چگونگی توسعه ایران و توانایی‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر توسعه ایران می‌تواند به ایالات متحده در تدوین استراتژی و سیاست مؤثرتر کمک کند.

تصمیم‌گیری در مورد مطلوبیت مورد انتظار

یک ذینفع، هنگام مواجهه با یک مسئله پیچیده، باید ارزیابی کند که چگونه سایر ذینفعان از موضع او حمایت می‌کنند و سپس تصمیم بگیرد که آیا وضع موجود را به چالش بکشد یا خیر. ذینفعی که وضع موجود را به چالش می‌کشد، باید انتخاب کند که با کدام ذینفعان تعامل داشته باشد و در صورت وجود، چه پیشنهادی ارائه دهد. یک ذینفع در صورتی تصمیم به به چالش کشیدن ذینفع دیگری می‌گیرد که متوجه شود مطلوبیت مورد انتظار (EU) او از انجام این کار بیشتر از مطلوبیت عدم اقدام است. EU مجموع مطلوبیت‌های وزنی احتمال تمام پیامدهای بالقوه یک رویداد است. در ساده‌ترین شکل، EU معمولاً از دو پیامد تشکیل شده است، مطلوبیت موفقیت ضرب در احتمال موفقیت، به علاوه مطلوبیت شکست ضرب در احتمال شکست.

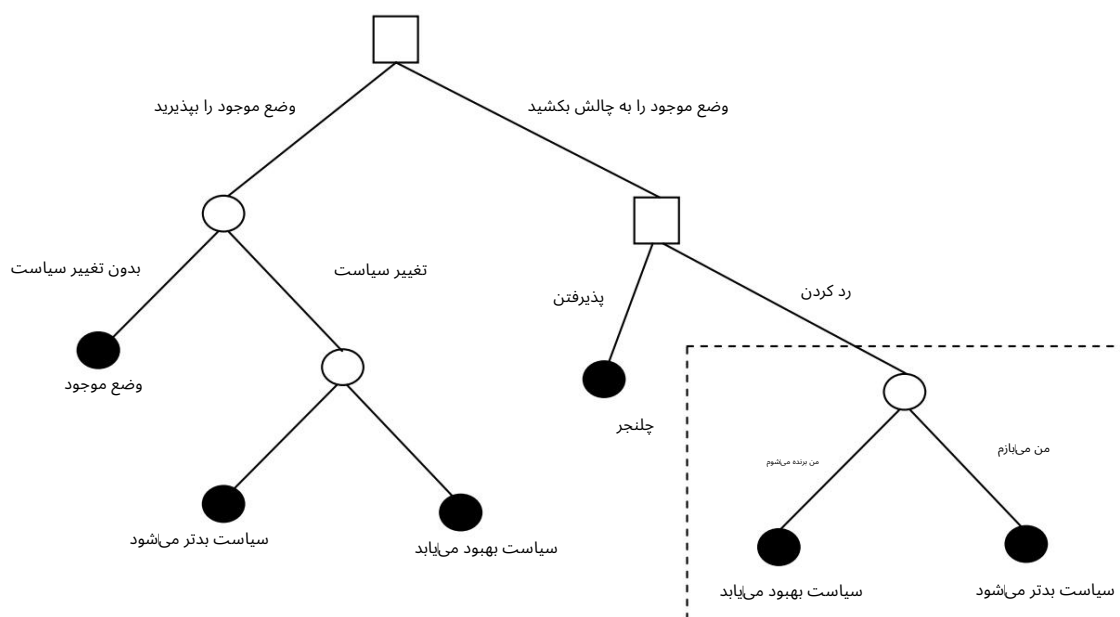
□

(1)

احتمال موفقیت برای یک ذینفع، تابعی از قابلیت‌هایی است که می‌تواند در مورد موضوع به کار گیرد و به طور سنتی با منابع سیاسی، اقتصادی و نظامی آن سنجیده می‌شود. با در نظر گرفتن تنها دو ذینفع، مطلوبیت موفقیت را می‌توان به عنوان دستاوردهای احتمالی برای ذینفع در صورت تغییر موضع ذینفع دیگر برای همسو شدن با موضع آن اندازه‌گیری کرد. مطلوبیت شکست، مطلوبیت ذینفع در صورت عدم موفقیت در تغییر موضع ذینفع دیگر است. یکی از روش‌های تخمین احتمال موفقیت یا شکست، بررسی نسبت کل قابلیت‌های دو ذینفع است. مدل اتحادیه اروپا، درخت تصمیم‌گیری نظریه بازی را ساده می‌کند و دو ذینفع، ذینفع ۱ و ذینفع ۲ را به طور همزمان تجزیه و تحلیل می‌کند (شکل 1). ذینفع ۱ تصمیم می‌گیرد که وضع موجود را بپذیرد یا به چالش بکشد. اگر ذینفع ۲ وضع موجود را بپذیرد، آنگاه خارج از تصمیم خود برای عدم اقدام، سیاست

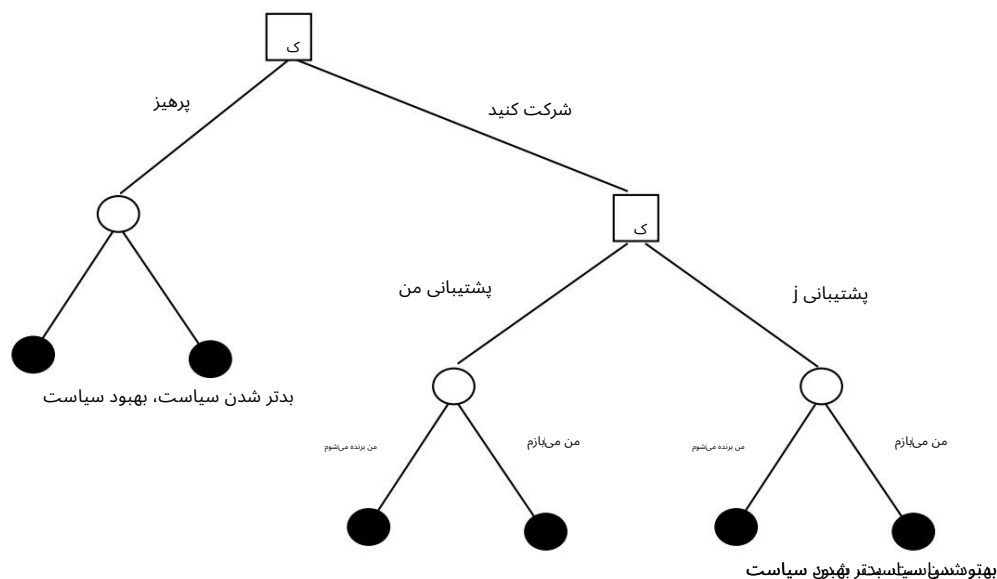
ممکن است ثابت بماند، یا از دیدگاه آن، بهبود یابد یا بدتر شود. اگر دینفع اوضاعیت را به چالش بکشد در حال حاضر، پیشنهادی را به دینفع زارائه می‌دهد و دینفع زیاد یک از دو گزینه پذیرش یا رد را انتخاب کند. پیشنهاد دینفع، اگر پیشنهاد پذیرفته شود، هر دو دینفع مواضع خود را مطابق با آن اتخاذ می‌کنند. با پیشنهاد، اما در صورت رد شدن، دینفع او دینفع زیاد تصمیم بگیرند که آیا دوباره مذاکره کنند یا خیر. یا درگیر خصومت شوند. اگر هر یک از طرفین دینفع تصمیم به درگیری بگیرند، نتیجه چنین خواهد بود: با نفوذ نسبی دینفعان و حمایت همه دینفعان درگیر در آن تصمیم گرفته می‌شود مسئله.

شکل: ادرخت تصمیم دوطرفه

درخت تصمیم دو دینفع به دلیل دخالت موارد اضافی پیچیده‌تر می‌شود. دینفعان، اگر دینفع تصمیم به رد پیشنهاد دینفع بگیرد، سایر دینفعان، دینفعان، باید هر کدام تصمیم بگیرند که آیا وارد مناقشه شوند یا از آن خودداری کنند (با گسترش خط چین کادر شکل ۱ را به شکل ۲ منتقل کنید). اگر دینفع وارد مناقشه شود، باید تصمیم بگیرد که آیا از آن حمایت کند یا خیر. دینفع آیا دینفع، زیرا ورود دینفعان بیشتر به مناقشه، احتمال برنده شدن افزایش می‌یابد یا از دست دادن برای دینفع او دینفع زیرا پایگاه‌های حمایتی آنها تغییر می‌کند.

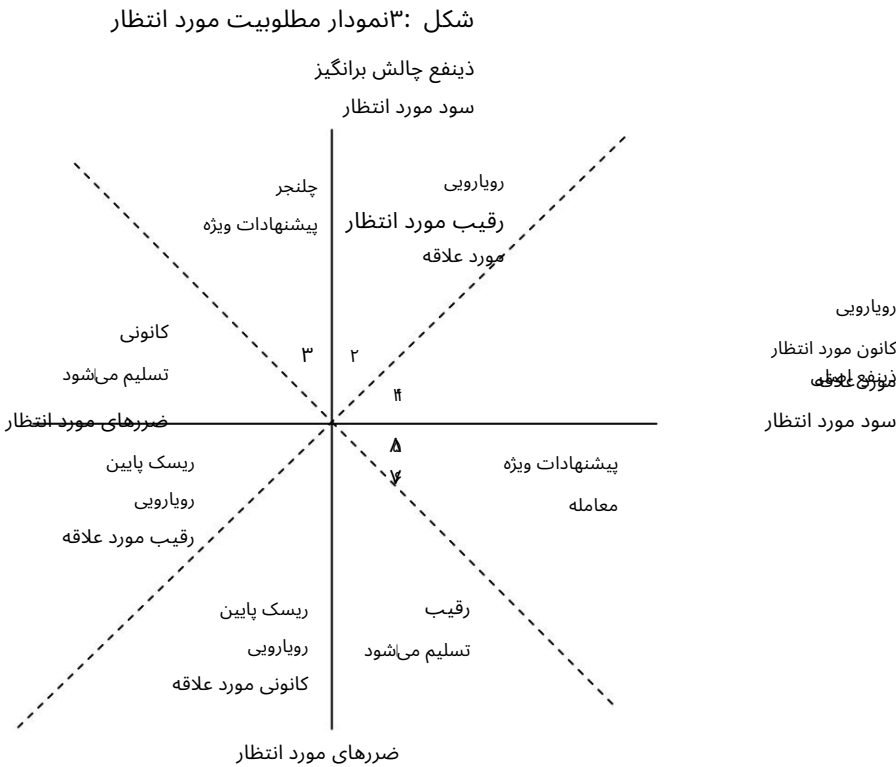
شکل ۲: درخت تصمیم ذینفع k

یک مقدار، ارزیابی ذینفع از درخت بازی توصیف شده است. مقادیر EU دو

ذینفعان می‌توانند پیش‌بینی‌کننده‌های مفیدی برای تعاملات احتمالی خود باشند. نگاشت گرافیکی مقادیر EU به سیستم مختصات دکارتی، ابزاری بصری برای بررسی تعاملات احتمالی ذینفعان فراهم می‌کند (شکل ۳). ذینفع اصلی در نمودار زیر است و ذینفع z ذینفع رقیب است. وقتی هر دو ذینفع EU مثبت از به چالش کشیدن وضع موجود دارند، در اکتانتهای ۱ و ۲ قرار دارند و انتظار می‌رود که با هم درگیر شوند. در اکتانتهای ۱ و ۲، ذینفعی که EU بیشتری دارد در صورت بروز اختلاف مورد توجه قرار می‌گیرد، اما اگر هر دو طرف EU یکسانی داشته باشند، هیچ یک از ذینفعان مزیتی ندارند. وقتی ذینفع اصلی EU مثبت و رقیب EU منفی دارد، ذینفعان در اکتانتهای ۷ یا ۸ قرار می‌گیرند. در اکتانتهای ۷ یا ۸، اقدامات ذینفع اصلی به تفاوت نسبی بین مقدار مطلق مقادیر EU دو ذینفع بستگی دارد. وقتی در اکتانتهای ۸، ذینفع اصلی سهم بیشتری دارد.

سودی که رقیب می‌برد بیشتر از چیزی است که از دست می‌دهد و رقیب می‌تواند با ذینفع اصلی چانه بزند. در اکتانتهای ۷، رقیب بیشتر از چیزی که ذینفع اصلی می‌تواند به دست آورد، برای از دست دادن دارد، بنابراین رقیب تسلیم خواسته‌های ذینفع اصلی می‌شود. وقتی بزرگی اکتانتهای مرکزی، با EU مثبت، و رقیب، با EU منفی، معادل باشند، موضع چانه‌زنی رقیب آنقدر ضعیف است که معامله‌ای معادل تسلیم را می‌پذیرد. وقتی هر دو ذینفع EU منفی دارند، اکتانتهای ۵ و ۶، ذینفعان بلوف می‌زنند و خطر رویارویی کم است. احتمال نهایی، اینکه ذینفع رقیب EU مثبت داشته باشد در حالی که EU کانونی منفی است، در اکتانتهای ۳ و ۴ اتفاق می‌افتد. در اینجا احتمالاً ذینفع اصلی چانه می‌زند یا تسلیم می‌شود، و نتیجه به تفاوت نسبی بین ضررهای مورد انتظار ذینفع رقیب و سودهای مورد انتظار ذینفع اصلی بستگی دارد، که عکس اکتانتهای ۷ و ۸ است.

ورودی‌ها

به منظور ارزیابی یک مسئله سیاستی با استفاده از چارچوب انتخاب عقلانی مبتنی بر عامل (ABRC) اتحادیه اروپا برای مدل‌سازی، ورودی‌های خاصی که جزئیات موضوع مورد مطالعه و ذینفعان مؤثر بر نتیجه موضوع را شرح می‌دهند، باید جمع‌آوری شوند. این ورودی‌ها به اندازه کافی ساده هستند که کارشناسان منطقه‌ای یا کشوری بتوانند آنها را در سطوح نسبتاً دقیقی ارزیابی کنند و عموماً بر سر ارزش‌های آنها توافق داشته باشند (مسکیتا ۳، ۲۰۰۹؛ ۲۰۰۲؛ ۱۹۹۴).

اپیوستار سیاست/مذاکره پیوستار سیاست، تمام گزینه‌های سیاستی را در امتداد یک محور تک‌بعدی مرتب می‌کند. دو انتهای این پیوستار، افراطی‌ترین مواضع مطرح‌شده توسط ذینفعان یا مورد بحث بین آنها هستند و سایر مواضع بین این دو حد قرار دارند. مواضع ذینفعان در امتداد این طیف، به گونه‌ای نرمال‌سازی می‌شوند که مقادیری بین صفر و یک، دو حد نهایی، را به خود بگیرند. یک بُعد واحد معمولاً برای نشان دادن تمام جنبه‌های یک مسئله سیاستی کافی است، اگرچه بیان مسائل در ابعاد مختلف و امکان بده‌بستان بین مسائل مختلف بررسی شده است (عبداللهیان و الشرباتی، ۲۰۰۳).

۲. دینفعان مؤثر بر مسئله

دینفعان اهداف و منابع مشترکی دارند که باید برای دستیابی به اهداف خود هزینه کنند. باید فهرست کاملی از دینفعان دارای نفوذ بر یک موضوع تهیه شود. برای دستیابی به هدف، مهم است که تا حد امکان دینفعانی که قرار است بر موضوع تأثیر بگذارند، در نظر گرفته شوند.

دقیق‌ترین نتایج. حذف دینفعی که بر نتیجه مسئله تأثیر می‌گذارد، [احتمالاً] کاهش می‌یابد.

دقت پیش‌بینی‌های مدل.

۳. جایگاه هر دینفع

هر دینفع یک نتیجه‌ی اثبات‌شده یا استنباط‌شده برای موضوع مورد بحث دارد. این موضع، دینفع را در جایی از پیوستار سیاست قرار می‌دهد. موضع اولیه‌ی یک دینفع مستقل از مواضع سایر دینفعان است. موضع یک دینفع، عامل اصلی تعیین‌کننده‌ی سودمندی او در ارزیابی نتایج سیاست است.

۴. قابلیت‌های هر دینفع

معیار قابلیت‌ها، منابع موجود برای یک دینفع را ارزیابی می‌کند که می‌تواند از آنها برای تأثیرگذاری بر مسائل مورد علاقه استفاده کند. قدرت هر دینفع نسبت به سایر دینفعان در سناریو است. به طور معمول، قابلیت‌های هر دینفع در مقیاس‌های صفر تا یک یا صفر تا صد ارزیابی می‌شود. یک دینفع با قابلیت‌های صفر، هیچ توانایی برای تأثیرگذاری بر یک مسئله سیاستی ندارد، در حالی که یک دینفع با قابلیت‌های یک در مقیاس اول یا صد در مقیاس دوم، بیشترین توانایی را در بین همه دینفعان برای تأثیرگذاری بر یک مسئله دارد. قابلیت‌ها به صورت افزایشی در نظر گرفته می‌شوند: یک دینفع با مقدار قابلیت شصت، تأثیر معادل دو دینفع همسو با قابلیت‌های بیست و چهل دارد. معیار قابلیت‌ها می‌تواند برای هر مسئله منحصر به فرد باشد، اما به طور سنتی، قابلیت‌های دینفعان در مسائل مختلف ثابت نگه داشته می‌شود.

۵. اهمیت موضوع برای هر دینفع

برجستگی، اهمیت یا اولویت یک موضوع را برای دینفع اندازه‌گیری می‌کند. برجستگی در مقیاس‌های صفر تا یک یا صفر تا صد ارزش‌گذاری می‌شود. صفر به این معنی است که موضوع برای دینفع هیچ اهمیتی ندارد، در حالی که یک در مقیاس اول و صد در مقیاس دوم، به این معنی است که موضوع، مهم‌ترین دغدغه سیاستی دینفع است. برجستگی همچنین بیانگر نسبت کل قابلیت‌های یک دینفع است که بر موضوع مورد مطالعه تأثیر خواهد گذاشت.

افزونه‌ها

۶. مسائل چندگانه مدل‌های اتحادیه اروپا برای بررسی بده‌بستان‌ها بر سر مسائل چندگانه تطبیق داده شده‌اند. وقتی این کار انجام شد،

پنج ورودی ذکر شده در بالا باید برای هر مسئله مورد بررسی جمع‌آوری شوند. این مقاله به طور خلاصه نمادگذاری تعمیم‌یافته برای چندین مسئله را پوشش می‌دهد، اما بر روش محاسباتی مورد استفاده برای تحلیل فضا‌های تک مسئله‌ای تمرکز کرده و آن را به کار می‌برد.

۷. شبکه‌ها

دینفعان در یک سناریو اغلب به شیوه‌ای کاملاً مستقل از سایر دینفعان عمل نمی‌کنند. روابط از پیش موجود بین دینفعان بر پاسخ‌ها و اقدامات آنها تأثیر می‌گذارد.

بسیاری از مسائل. مدل‌سازی شبکه‌ها امکان گنجاندن پیوندهای حیاتی بین ذینفعان، تأثیرگذاری بر تصمیمات و اقدامات آنها و در نتیجه، تأثیرگذاری بر توسعه نتیجه نهایی را فراهم می‌کند. گنجاندن شبکه‌ها به شکلی که در اینجا ارائه شده است، نیاز به سه ورودی اضافی دارد: تعداد شبکه‌های مرتبط که باید مدل‌سازی شوند، اینکه آیا یک ذینفع عضو یک شبکه خاص است یا خیر، و اینکه یک ذینفع چقدر به شبکه وابسته است.

الف. تعداد شبکه‌ها

اولین ورودی، تعداد شبکه‌ها یا گروه‌های مرتبط با موضوع است.

ب. عضویت در شبکه هر ذینفعی که با یک مسئله درگیر است، لزوماً به یک شبکه مرتبط تعلق ندارد.

وابستگی هر ذینفع به شبکه مدل‌سازی شده باید مشخص باشد. یک ذینفع ...

یا عضو یک شبکه معین است یا نیست. عضویت در شبکه را می‌توان با یک ورودی دودویی ساده بیان کرد، که در آن یک نشان دهنده شمول در یک شبکه و صفر نشان دهنده عدم عضویت است.

عضو

ج. وابستگی شبکه‌ای

ذینفعان اغلب سطوح مختلفی از اهمیت را برای شبکه‌هایی که عضو آن هستند، قائل می‌شوند. وابستگی شبکه‌ای برای هر ذینفع، ارزشی را که ذینفع برای همسویی با موقعیت گروه قائل است، نشان می‌دهد. مقیاس‌های صفر تا یک یا صفر تا صد می‌توانند وابستگی ذینفعان را با یک شبکه نشان دهند. صفر نشان می‌دهد که ذینفع هیچ وزنی برای همسویی با گروه قائل نیست، در حالی که یک در مقیاس اول یا صد در مقیاس دوم، نشان می‌دهد که ذینفع مایل است به گونه‌ای عمل کند که دقیقاً با موقعیت گروه همسو باشد.

گروه

مدل استاتیک

ذینفعان به دنبال به حداکثر رساندن مطلوبیت هستند و اقدامات آنها با این هدف شکل می‌گیرد. یک موقعیت ایجاد خواهد شد با X نشان داده می‌شود و زیرعنوان وابسته به ذینفعی که آن موقعیت را دارد اشاره دارد. بنابراین، α نشان دهنده موقعیت ذینفع α است. در صورتی که تحلیل مربوط به چندین موضوع باشد، یک زیرعنوان دوم که به موضوع اشاره می‌کند ضروری می‌شود و بنابراین موقعیت ذینفع α در مورد موضوع β را $\alpha\beta$ می‌سازد.

ذینفعان، ارزش‌های تصمیم‌گیری سایر ذینفعان را تخمین می‌زنند تا اقدامات آنها را پیش‌بینی کنند و تصمیم بگیرند که چگونه با ذینفع و موضوع برخورد کنند. مطلوبیت، ارزشی است که به صورت درونی توسط ذینفعان نگهداری می‌شود و در نتیجه، تخمین یک ذینفع از مطلوبیت تخمینی ذینفع دیگر ممکن است حاوی مقداری خطا باشد. تخمین ذینفع α از مطلوبیت خودش برای یک موقعیت ممکن است به طور قابل توجهی با آنچه ذینفع α معتقد است مطلوبیت ذینفع α برای آن موقعیت باید باشد، متفاوت باشد. هنگامی که یک مقدار محاسبه شده وابسته به دیدگاه ذینفع تخمین زننده باشد، از یک علامت بالانویس برای نشان دادن ذینفعی که تخمین از دیدگاه او انجام شده است، استفاده خواهد شد.

این مدل، تعاملات بین ذینفعان را دو به دو ارزیابی می‌کند. دو مورد را در نظر بگیرید.

ذینفعان، ذینفع α و ذینفع β . زنجیره تعامل ذینفع α با ذینفع β توسط تخمین $\alpha\beta$ آن نسبت به ذینفع β و تخمین $\beta\alpha$ ذینفع α نسبت به خودش شکل می‌گیرد. به طور مشابه، اقدامات ذینفع β نسبت به ذینفع α بر اساس $\alpha\beta$ آن نسبت به

ذینفع او تخمین آن از EU ذینفع نسبت به خودش. ذینفع ، آهنگام ارزیابی ارزش به چالش کشیدن وضع موجود بین خود و ذینفع ، زابتدا EU خود و EU ذینفعی را که با آن روبرو است ارزیابی میکند، در حالی که ذینفع مورد نظر، ذینفع ، زمحاسبات یکسانی را انجام می‌دهد. چهار محاسبه EU مختلف حاصل از دو دیدگاه مختلف، تعامل بین دو ذینفع را تعیین می‌کند. چهار محاسبه EU عبارتند از:

۱.مطلوبیت مورد انتظار آدر مقابل ۲.زبرداشت از مطلوبیت مورد انتظار زدر مقابل ۳.مطلوبیت مورد انتظار زدر مقابل ۴. i برداشت زاز مطلوبیت مورد انتظار آدر مقابل ز

تخمین اتحادیه اروپا از ذینفع آدر رابطه با سایر ذینفعان، مقدار واقعی مورد انتظار ذینفع است. ارزش تعامل با ذینفع. برداشت ذینفع از ارزش ویژه ذینفع زیک تخمین است. اقدامات اولیه ذینفع آدر قبال ذینفع زتوسط دیدگاه ذهنی آن، بر اساس ارزش واقعی ارزش ویژه ذینفع زو تخمین ارزش ویژه ذینفع (1) زو (2هدایت می‌شود. به همین ترتیب، اقدامات اولیه زتوسط دیدگاه ذهنی آن هدایت می‌اشود (3) و (4).

در برخی موارد، وقتی ذینفعان تصمیم می‌گیرند با یکدیگر تعامل کنند، انتظارات آنها از تعامل همسو نیست؛ در این موارد، همزمان با حل دیدگاههای متفاوت ذینفعان، ذینفعان از ارزش‌های واقعی EU یکدیگر مطلع می‌شوند و سپس تعامل آنها بر اساس دیدگاه عینی (1) و (3)انجام می‌شود. محاسبه چهار ارزش مختلف EU به جز دیدگاه یکسان است. به جای ارائه چهار معادله، که به جز دیدگاه یکسان هستند، از *با علامت *برای دیدگاه استفاده می‌شود و معادلات در حال توسعه یک بار ارائه می‌شوند. در صورت عدم وجود اطلاعات خصوصی (مانند برخی از نسخه‌های مدل)، زمانی که فقط دیدگاه عینی وجود دارد، ارزیابی‌های ذینفعان یکسان است و می‌توان آن را حذف کرد.

مطلوبیت ذینفع برای یک موقعیت، تابع فاصله آن موقعیت از موقعیت ذینفع است. موقعیت اعلام‌شده. موقعیت فعلی ذینفع آدر مورد مسئله ، نتیجه ایده‌آل آن است که می‌تواند با یک موقعیت جایگزین مقایسه شود. مطلوبیت یک ذینفع در موقعیت خودش بالاترین است و با دور شدن از موقعیت فعلی‌اش کاهش می‌یابد.4 تابع فاصله همچنین توسط یک پارامتر ریسک شکل می‌گیرد. هر ذینفع تحمل متفاوتی برای ریسک، یعنی ویژگی ریسک خود، دارد. ویژگی ریسک یک ذینفع عمومی نیست، بنابراین تخمین یک ذینفع از ویژگی ریسک ذینفع دیگر می‌تواند نادرست باشد. ویژگی ریسک یک ذینفع مختص به مسئله، ذینفع و ... است.

میدانیم که فاصله‌ها بر روی محورهای عمودی و افقی در یک سیستم مختصات قرار می‌گیرند. ما هدف ریسک‌ها را در یک معادله که جایگزینی می‌شود ذینفع فاصله مسئله واحد، اندیس‌های مسئله، a را می‌توان حذف کرد (معادله 1.1) و با دیدگاه‌های مشترک، بدون اطلاعات خصوصی، اندیس‌های دیدگاه، * را می‌توان حذف کرد (معادله 1.2).

نسخه‌های اولیه این مدل، موقعیت‌ها را با استفاده از معیارهای فاصله جایگزین، غیر از آنچه در اینجا شرح داده شده است، مقایسه می‌کردند. رایج‌ترین آنها ماتریس‌های همبستگی بودند (مسکیتا، ۱۹۸۵).

(121) (111)
(1)

برای سادگی نمادگذاری، شرح مدل از اینجا به بعد معادلات مربوط به یک مسئله واحد را ارائه می‌دهد اما دیدگاه‌های ذینفعان را نیز حفظ می‌کند (معادله ۱.۱) عامل ریسک، □

ویژگی ریسک‌پذیری ذینفع آرا توصیف می‌کند. جایگاه یک ذینفع را می‌توان به عنوان ... در نظر گرفت. بین نتیجه مطلوب و تمایل خود برای جلوگیری از درگیری و حل مسئله تعادل برقرار کند. مؤقعیتی با حداکثر پشتیبانی، نتیجه پیش‌بینی‌شده مدل است و به موقعیت مرکزی اشاره دارد. اگر تصور شود که موضع یک ذینفع، تعادلی بین راه‌حل ایده‌آل و تمایل به اجتناب از تعارض را نشان می‌دهد، آنگاه موضع یک ذینفع نسبت به موضعی که حداکثر حمایت را دارد، یعنی موضع مرکزی، اطلاعاتی در مورد پذیرش ریسک ذینفع آشکار می‌کند.

یک ذینفع در موقعیت مرکزی، موقعیتی را اتخاذ کرده است که احتمال حمله به آن از آن موقعیت کمترین است، اما با فرض اینکه نتیجه ایده‌آل آن با موقعیت مرکزی متفاوت است، توانایی خود را برای دیدن حل مسئله نزدیک‌تر به راه‌حل ایده‌آل خود به خطر انداخته است. بنابراین، ذینفعی که به موقعیت مرکزی نزدیک‌تر است، احتمالاً ریسک‌گریزتر از ذینفعی است که در فاصله دورتری قرار دارد. 6 عبارت ریسک، مطلوبیت ذینفع را شکل می‌دهد، مطلوبیت، حمایت ذینفع را برای موقعیت‌های مختلف تعیین می‌کند، حمایت ذینفع، موقعیت مرکزی را ایجاد می‌کند و موقعیت مرکزی در تعیین عبارت ریسک استفاده می‌شود. نتیجه، یک وابستگی دایره‌ای اجتناب‌ناپذیر بین مطلوبیت و تخمین ریسک است. برای شکستن این وابستگی، در ابتدا هر ذینفع بی‌طرف از نظر ریسک در نظر گرفته می‌شود و عبارت ریسک برای همه ذینفعان روی یک تنظیم می‌شود. 7

طیفی از موقعیت‌ها وجود دارد که یک مسئله می‌تواند به طور بالقوه در آنها حل شود. همانطور که در بالا تعریف شد (معادله ۱.۱) برای هر نتیجه بالقوه، یک ارزش مطلوبیت ارزیابی کنید. برای یک موضوع، ذینفعان بر اساس ترجیحات خود در بین نتایج بالقوه، از مواضع مختلف حمایت می‌کنند. میزان حمایتی که یک ذینفع از یک موضع در مقابل موضع دیگر ارائه می‌دهد، به تفاوت نسبی بین مطلوبیت‌های ذینفع از مواضع بستگی دارد. بعید است که یک ذینفع تلاش یا منابع زیادی را برای تأثیرگذاری بر یک مسئله سیاستی بین دو موضع تقریباً یکسان اعمال کند. با متمایز شدن فزاینده مواضع، ذینفعان به احتمال زیاد به سمت یک موضع یا موضع دیگر ترجیح می‌دهند. زیرا با تفاوت‌های بیشتر بین مواضع، ذینفعان مشتاق‌تر می‌شوند که منابع خود را در حمایت از یک نتیجه نسبت به نتیجه دیگر سرمایه‌گذاری کنند.

مجموع حمایت‌های پشت یک موضع، تعیین می‌کند که آیا یک موضع بر موضع دیگر غلبه دارد یا خیر. موضعی با حمایت بیشتر، موضعی با حمایت کمتر را شکست می‌دهد. هنگام تحلیل یک فضای موضوعی واحد با ترجیحات ذینفعان تک‌قله‌ای، یک گزینه سیاستی به صورت جفتی بر همه گزینه‌های دیگر غلبه خواهد کرد.

در منابع علمی معمولاً به موقعیتی با حداکثر حمایت، یعنی نتیجه پیش‌بینی‌شده، میانه گفته می‌شود. استفاده از اصطلاح میانه تا حدودی گمراه‌کننده است، زیرا موقعیت^۵ برنده در انتخابات کندورسه با استفاده از رأی‌گیری تناسبی لزوماً میانه، آنطور که در ریاضیات تعریف می‌شود، نیست. برای جلوگیری از سردرگمی، به جای میانه از اصطلاحات موقعیت مرکزی یا حداکثر حمایت استفاده می‌شود. (Wise 2010)

ریسک به صورت اکتشافی به موقعیت مرکزی مرتبط است، نه به صورت فرمولی، همانطور که بعداً آشکار خواهد شد. موارد زیر وجود دارد:^۶ مواردی که موقعیت مرکزی می‌تواند توسط ذینفعی که به دنبال ریسک‌پذیری است، اشغال شود.

ذینفعانی که در ابتدا موقعیت مرکزی را ترجیح می‌دهند، لزوماً ریسک‌گریز نیستند، اما موقعیت آنها ...^۷ اطلاعات کمی در مورد شخصیت ریسک‌پذیر آنها آشکار می‌کند.

مرکزی است. (۱۹۵۸ ماس-کولل و همکاران، ۱۹۹۵) این موضع، که نسبت به سایر مواضع ترجیح داده می‌شود، برنده کتدورسه و موضع

موقعیت مرکزی را می‌توان با یافتن موقعیتی که بیشترین حمایت را به دست می‌آورد، پیدا کرد. (Wise 2010) حمایتی که یک ذینفع از یک موقعیت می‌کند را می‌توان به عنوان رأی در نظر گرفت. رأی ذینفع اینه گزینه زهنگام رقابت با گزینه k با معادله 2 توصیف می‌شود.

(2)

۰۰ گزہ کے کپڑے ۰۰ ٹی

[illegible]

ن
ن
کڑ

ب (3) ، ۰۰۰

ن

د. د

اگر کل پشتیبانی موقعیتی برای موقعیت i در رقابت با موقعیت k بزرگتر از صفر باشد، 0 .

با شنیدن آنگاه گزینیه [آنگاه انتلاف‌های عظمی در مخرج ریه با ظاهر کم‌نگار و عکس‌ارایی سفید و ضیاع میلشوی گلوله‌زبون‌گزینیه k می‌یازد. در صورتی که کل حمایت از موقعیت برابر با صفر شود، $\square$ پ پ

اگر یک موقعیت، تمام موقعیت‌های دیگر را در یک سری انتخابات جفتی شکست دهد، برنده کندورسه وجود دارد. تعداد نامحدودی موقعیت در پیوستار موقعیت وجود دارد. سیاست‌گذاران عموماً تعداد نامحدودی از موقعیت‌ها را در نظر نمی‌گیرند. در عوض، ذینفعان بر موقعیت‌هایی که در حال حاضر توسط سایر ذینفعان پشتیبانی و تعریف می‌شوند تمرکز می‌کنند - تنها موقعیت‌هایی را که در حال حاضر اشغال شده‌اند در نظر می‌گیرند (مسکویتا ۸، ۲۰۰۳: ۱۹۹۷؛ ۱۹۹۲) برنده کندورسه موقعیتی است که توسط حداقل یک ذینفع پشتیبانی می‌شود و نسبت به سایر موقعیت‌های اشغال شده فعلی ترجیح داده می‌شود (معادله ۴). موقعیت مرکزی در این مورد نیز یک برنده کندورسه است، به این معنی که هیچ بهبود پارتو بالقوه‌ای وجود ندارد.

 $\wedge$

(4)

• ۰۰۰۰

۰. پ. ۰

انتخاب کندورسه با استفاده از دیدگاه عینی هنگام تولید پیش‌بینی‌های مدل انجام می‌شود. وقتی از مقادیر اولیه‌ی ریسک-خنثی برای ذینفعان استفاده می‌شود، موقعیت برنده، موقعیت ریسک-خنثی نامیده می‌شود. پیش‌بینی استاتیک. پیش‌بینی‌هایی که شامل ویژگی ریسک ذینفعان می‌شوند، پیش‌بینی‌های تعدیل‌شده با ریسک نامیده می‌شوند. پیش‌بینی‌ها

برای یافتن نامزد مرکزی، نیازی به انجام کل فرآیند انتخابات کندورسه نیست. موقعیت. گسترش شرط برنده انتخابات کندورسه به گونه‌ای که بخش‌های اصلی آن را نیز شامل شود بازآرایی‌های زیر را امکان‌پذیر می‌کند (معادلات ۴.۱ و ۴.۲)

(4.1)

• ...

۰. پ. ۰

(4.2)

۰۰۰

۰۰۰

۰. پ. ۰

کل میزان حمایتی که توسط همه ذینفعان برای یک موقعیت ارائه می‌شود، حمایت خالص نامیده می‌شود. پشتیبانی برای موقعیت زبه صورت (با معادله ۵ بیان می‌شود).

(5)

کے کے کے

۰۰

استفاده از تعریف پشتیبانی خالص، امکان ساده‌سازی عبارت مربوط به برنده کندورسه را فراهم می‌کند و بازنویسی شده (معادله 6)

(6)

کی ؟

۰. پ. ۰

موقعیت مرکزی، موقعیتی با حداکثر پشتیبانی خالص است (Wise 2010) محاسبه پشتیبانی خالص، و پیدا کردن موقعیتی با حداکثر پشتیبانی خالص، روشی بسیار ساده‌تر برای تعیین ... است. موقعیت مرکزی نسبت به انتخابات کامل کندورسه. رأی‌گیری ذینفعان، جایگاه اصلی را تعیین می‌کند و همچنین ابزاری است که ذینفعان از طریق آن احتمال موفقیت خود را هنگام به چالش کشیدن سایر ذینفعان ارزیابی کنند. در صورتی که دو ذینفع وقتی موقعیت‌های مختلف با هم درگیر می‌شوند، هر ذینفع انتظار حمایت از سایر ذینفعان را دارد. نسبت به آرای که سایر ذینفعان برای موقعیت آن داده اند. احتمال غلبه بر موقعیت ا سپس می‌توان موقعیت زرا با تقسیم کل آرای داده شده برای ابر زیر کل آرای داده شده بیان کرد. بین او ز(معادله 7)

(7)

۰۰۰

۰

کی

، کی

یک روش جایگزین برای مفهوم‌سازی احتمال اینکه موقعیت ا موقعیت زرا شکست دهد، با تعریف زیر آغاز می‌شود: قدرت یک ائتلاف. قدرت ائتلاف حامی یک موضع، متناسب با آرای آن موضع است. به نفع یک موضع در مقابل موضع دیگر، برآورد ذینفع از حمایت او در تضاد با

ذینفع زبه صورت (معادله 8) بیان می‌شود ، و تخمین او از حمایت ذینفع زبه صورت (معادله 9).

(8) من یہ آدمم

(9) ڈ، ڈ کی

احتمال موفقیت در تعارض، نسبت قدرت نسبی ذیفع اصلی است.
ائتلاف بر مجموع نقاط قوت هر دو ائتلاف (معادله 10)

$$\frac{\text{کی}}{\text{ن}} = \frac{\text{ن}}{\text{ن}} \quad (10)$$

یک ذینفع از ارزش‌های اتحادیه اروپا برای تعیین اینکه آیا با ذینفع مخالف خود تعامل کند یا خیر، استفاده می‌کند.

ارزیابی ذینفع آرا در مورد اینکه آیا به ذینفع مراجعه کند یا خیر، در نظر بگیرید. ذینفع ا

تنها در صورتی اقدام علیه ذینفع از نظر خواهد گرفت که پیش‌بینی کند اتحادیه اروپا از انجام این کار، دستاوردهای مثبتی خواهد داشت.

بنابراین، برای اینکه دینفع بتواند EU مثبت را از دینفع دریافت کند، EU مربوط به اقدام، | Δ باید

بزرگتر از اتحادیه اروپا باشد که هیچ اقدامی نکند، | □□□

$$\mathbf{g} = \mathbf{0} \quad (11)$$

تعیین مطلوبیت مورد انتظار عدم اقدام، اولین گام در تعیین منافع ذینفعان است.

مطلوبیت مورد انتظار (معادله ۱۲) احتی زمانی که ذینفع هیچ اقدامی انجام نمی‌دهد، احتمال کمی وجود دارد

تغییر موقعیت ذینفع. فرض کنید احتمال تغییر موقعیت ذینفع زیادون

تحریک متلا سبقتی، میانفعی، خالص گاہر ذلنفع از ا توصیف می کند.

همان. ذینفعان فرض می‌کنند که سایر ذینفعان بدون هیچ گونه تحریکی و با یک بنجاهم درصد، موضع خود را تغییر می‌دهند.

احمدی، ۱۰۵: ۱۲۱). لالمن و مسکیتا، (۱۹۸۶) در صورتی که ذینفع زاین کار را انجام دهد

بدون تنذیر موقعیت، مطلوبیت ذینفع از وضع موجود بیان می‌اشود، □□□□

وضع موجود، مطلوبیتی است که ذینفع از هر دو ذینفع که موقعیت فعلی خود را حفظ می‌کنند، دریافت می‌کند.

(میانگله ۱۲.۲) در صورتی که ذینفع زموقعیت خود را تغییر دهد، این احتمال وجود دارد که موقعیت جدید به ذینفع نزدیکتر باشد و ذینفع آرا در

والاعلیٰٰ خیر بہتری جقدر دارند، احتمال ۱،^۵

موقعیت جدید ذینفع از موقعیت ذینفع ادورتر است، و این باعث می‌شود

از برایم سودمندی واقعی در موقعیتی که توسط ذینفع آغاز نشده است، ...

معمولاً با فرض اینکه مطلوبیت ذینفع از تغییر توسط بازیکن انباشتی می‌باشد، معادل خواهد بود، ساده‌سازی می‌شود.

مطلوبیت مورد انتظار همانطور که در اینجا ارائه شده است، مطلوبیت کل ایالت است که هر دو ذینفع درگیر را در بر می‌گیرد. از نظر مفهومی کامل‌تر است، در حالی که هنوز معادل تفاوت یک‌طرفه رایج‌تر در فرمول‌بندی حالت است در جای دیگر ارائه شده است. برای اثبات معادل بودن به Wise 2010 مراجعه کنید.

به بازیکن زکه به موقعیت مرکزی، π ب π بدون هیچ حرکت متناظری از
ذینفع (معادله 12.3) ارائه رایج اتحادیه اروپا مبنی بر عدم اقدام در ادبیات
(معادله ۱۲) مرتب‌سازی مجدد و جایگزینی معادلات ۱۲.۲، ۱۲.۱ و ۱۲.۳ در ... محاسبه می‌شود.
معادله ۱۲ این عبارت را می‌توان ساده کرد و به صورت معادله ۱۳.۱ بیان کرد.

$$(12) \quad \pi_i = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n \pi_{ij}$$
$$(13) \quad \pi_i = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n \pi_{ij}$$
$$(12.3) \quad \pi_i = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n \pi_{ij}$$
$$(12.2) \quad \pi_i = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n \pi_{ij}$$
$$(12.1) \quad \pi_i = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n \pi_{ij}$$

$$\pi_i = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n \pi_{ij}$$

ذینفع آبه دلیل موارد زیر، اقدام علیه ذینفع دیگر، ذینفع ،زرا در نظر می‌گیرد:

مزایای مورد انتظار مثبت حاصل از اقدام و تغییر موضع ذینفع | π_i ،
(معادله ۱۴) در صورتی که ذینفع تلاش کند ذینفع زرا مجبور به پذیرش موضع خود کند، ...
به احتمال زیاد، ذینفع زبدون هیچ مقاومتی تسلیم می‌شود، اگر این اتفاق بیفتد، ذینفع ا π_i مطلوبیت را به دست می‌آورد.
احتمال شکست دادن ذینفع ، π_i مطلوبیت موفقیت، π_i (معادله ۱۴.۱) ،
وقوع برابر است با یک منهای اهمیت موضوع برای ذینفع . π_i ،
مسئله این است که برای ذینفع ، π_i احتمال درگیری ذینفع او ذینفع زبیشتر باشد، π_i .
در صورتی که ذینفع او ذینفع زوارد تعارض شوند، نتیجه نامشخص است. برخی موارد وجود دارد
احتمال اینکه ذینفع او ذینفع زوارد تعارض شوند، نتیجه نامشخص است. برخی موارد وجود دارد
اما احتمال شکست ذینفع او ذینفع زوارد تعارض شوند، نتیجه نامشخص است. برخی موارد وجود دارد
موقعیت خود را حفظ می‌کند در حالی که ذینفع او ذینفع زوارد تعارض شوند، نتیجه نامشخص است. برخی موارد وجود دارد

$$(14) \quad \pi_i = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n \pi_{ij}$$
$$(14.2) \quad \pi_i = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n \pi_{ij}$$
$$(14.1) \quad \pi_i = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n \pi_{ij}$$

$$\pi_i = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n \pi_{ij}$$

ذینفع ،آبا دانستن اقدامات و عدم اقدامات اتحادیه اروپا علیه ذینفع ، π_i می‌تواند به طور مؤثر آن را ارزیابی کند.
اتحادیه اروپا را در مقابل ذینفع ، π_i ، π_i ، π_i اتحادیه اروپای ذینفع زرا در مقابل خود تخمین بزنید، با استفاده از
معادله 11 به همین ترتیب، ذینفع زبیز از فرآیند مشابهی برای ارزیابی اتحادیه اروپا (EU) خود در مقابل ذینفع آپیروی می‌کند،
و سهم اتحادیه اروپا (EU) ذینفع ادر مقابل خودش، π_i . π_i سبس ذینفعان از ارزش اتحادیه اروپا (EU) خود استفاده کرده و تخمین می‌زنند.
از اتحادیه اروپا طرف مقابل ذینفع برای تصمیم گیری در مورد نحوه رویکرد به یکدیگر.

نسخه‌های اولیه این مدل، مطلوبیت مورد انتظار عدم اقدام را صفر فرض می‌کردند (مسکیتا، ۱۹۸۵).
اشکال جایگزین عدم اقدام اتحادیه اروپا نیز بررسی شده است (مسکیتا، ۱۹۸۶)

محاسبات اولیه ، EU تخمین‌های مرتبه اول غیردقیقی هستند، زیرا عبارت ریسک زینفعان با یک مقداردهی اولیه شده است 11. در ابتدا فرض بر این بود که همه زینفعان نسبت به ریسک خنثی هستند و عبارت ریسک آنها با یک تنظیم شده است که وابستگی دایره‌ای بین مطلوبیت و ریسک را می‌اشکند. زینفعان احتمالاً تحمل ریسک متفاوتی دارند، برخی از زینفعان ریسک‌گریز و برخی دیگر ریسک‌پذیر هستند. زینفعان ریسک‌پذیر احتمالاً انتظار دارند که از به چالش کشیدن وضع موجود، سود مطلوبیت مورد انتظار بیشتری نسبت به ... داشته باشند.

زینفعان ریسک‌گریز

موقعیت یک زینفع اطلاعاتی در مورد ویژگی ریسک‌پذیری زینفع ارائه می‌دهد. موقعیت اتخاذ شده توسط یک زینفع در بیشتر موارد را می‌توان به عنوان تعادلی بین نتیجه مطلوب مسئله و پتانسیل درگیری با سایر زینفعان در نظر گرفت. این تعادل بین موقعیت مورد حمایت زینفع برای مسئله و کاهش خطر درگیری، وسیله‌ای برای توصیف ویژگی ریسک یک زینفع فراهم می‌کند. زینفعی که مایل است از امن‌ترین موقعیت خود دورتر باشد، در معرض خطر بیشتری برای درگیری قرار دارد، که نشان می‌دهد او ریسک‌پذیرتر یا ریسک‌پذیرتر است. زینفعی که موقعیتش به امن‌ترین موقعیتش نزدیک‌تر است، پتانسیل درگیری خود را به حداقل می‌رساند، که نشان‌دهنده شخصیت ریسک‌گریزتر اوست.

داشتن هر موضعی در مورد یک موضوع، زینفع را در معرض احتمال بروز تعارض قرار می‌دهد. برای یک موضوع مشخص، موضعی وجود دارد که زینفع را بیشتر مستعد تعارض با سایر زینفعان می‌کند. این موضعی است که مجموع EU سایر زینفعان را نسبت به زینفع به حداکثر می‌رساند (معادله ۱۵).

$$P_i = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n P_{ij} \quad (15)$$

به طور مشابه، موقعیتی وجود دارد که احتمال ورود زینفع به آن را به حداقل می‌رساند. این موضع، احتمال درگیری اتحادیه اروپا با زینفع را برای سایر زینفعان به حداقل می‌رساند (معادله 16).

$$P_i = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n P_{ij} \quad (16)$$

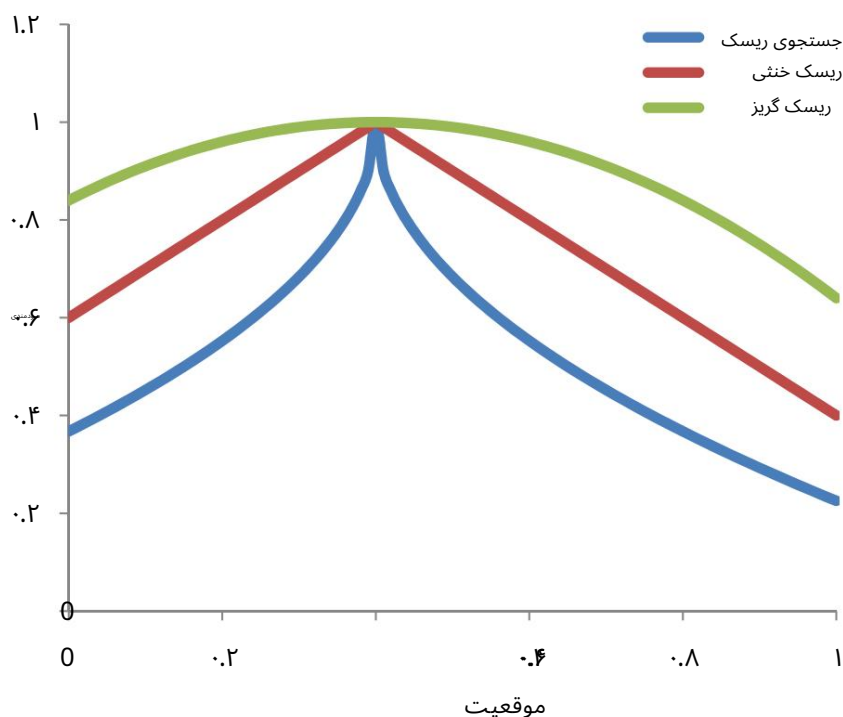
مقادیری که میزان مواجهه زینفعان با تعارض را به حداقل و حداکثر می‌رسانند، با بررسی طیف موقعیت‌ها از یک حد نهایی سیاست‌گذاری تا حد نهایی دیگر، یافت می‌شوند. 21 زینفعی که به موقعیتی که احتمال تعارض را به حداقل می‌رساند، نزدیک‌تر است، ریسک‌گریز است، در حالی که زینفعی که به موقعیتی که احتمال تعارض را به حداکثر می‌رساند، نزدیک‌تر است، ریسک‌پذیر است. مقیاس‌بندی

در عمل، مقادیر مطلوبیت مورد انتظار و تعاملات پیش‌بینی‌شده زینفعان معمولاً تغییر نمی‌کنند.

به طور چشمگیری با گنجاندن ضرایب ریسک محاسبه‌شده.

اسکن کامل مدل، طیف موقعیت از ۰ تا ۱۰۰ را در بخش‌های ۰.۱ بررسی می‌کند و ۱۰۰ موقعیت را برای هر زینفع بررسی می‌کند. همچنین تمام موقعیت‌های اشغال‌شده و هر موقعیتی را که در نقطه میانی بین دو موقعیت اشغال‌شده قرار دارد، بررسی می‌کند. برای اجرای مدل‌های بزرگ‌تر، این اسکن زمان‌بر باید صرفاً به موقعیت‌های اشغال‌شده یا اسکن ۱۰۰ نقطه‌ای محدود شود. آزمایش‌ها نشان داد که اسکن می‌تواند به هر دو نوع جستجو با حداقل تغییرات در مقادیر ریسک تخمینی محدود شود.

شکل ۴: تأثیرات ویژگی ریسک بر شکل منحنی مطلوبیت برای یک ذینفع در موقعیت ۰.۴

ارزیابی ریسک، تخمین بهتر مطلوبیت ذینفعان را تسهیل می‌کند. مطلوبیت ذینفعان مورد استفاده قرار می‌گیرد. برای محاسبه مطلوبیت مورد انتظار تعاملات بین ذینفعان و پیش‌بینی‌های سیاست. محاسبه مجدد موقعیت مرکزی با استفاده از ویژگی‌های ریسک خصوصی ذینفع، پیش‌بینی سیاست تعدیل‌شده با ریسک را ایجاد می‌کند. ویژگی‌های ریسک به‌روز شده همچنین امکان محاسبه بهتر ارزش‌های EU ذینفع را فراهم می‌کنند که پیش‌بینی‌کننده تعاملات احتمالی ذینفعان هستند. ارزش‌های EU نحوه تعامل ذینفعان را در بخش پویای مدل تعیین می‌کنند، که نشان می‌دهد چگونه یک مسئله احتمالاً تکامل می‌یابد.

فرآیند فوق ایستا است، زیرا اگرچه تعاملات احتمالی بین ذینفعان را نشان می‌دهد، اما اثرات بعدی این تعاملات و تغییرات حاصل در موقعیت‌های ذینفعان را در نظر نمی‌گیرد. پیش‌بینی‌های تولید شده از مدل ایستا بسیار دقیق هستند. نسخه‌های اولیه این مدل فقط شامل چارچوب ایستا بودند و ارزیابی مطالعات گذشته نشان می‌دهد که پیش‌بینی‌های ایستا تقریباً همیشه نزدیک به نتایج دنیای واقعی و پیش‌بینی‌های مطالعات قبلی هستند و اغلب دقیقاً آنها را تکرار می‌کنند (مسکیتا، ۱۹۹۴) به بخش اعتبارسنجی در فصل مدل مطلوبیت مورد انتظار مراجعه کنید).

مدل پویا

مدل پویا نشان می‌دهد که پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک مدل ایستا چگونه به احتمال زیاد تکامل می‌یابد. با زمان ناشی از تعاملات ذینفعان. مدل پویا را می‌توان به سه جزء مجزا تقسیم کرد - تولید پیشنهادها اولیه، حل پیشنهاد و انتخاب پیشنهاد. تعاملات بین ذینفعان توسط محاسبات مطلوبیت مورد انتظار (EU) آنها اداره می‌شود. یک ذینفع ابتدا EU خود را با توجه به هر ذینفع درگیر در موضوع، یک ذینفع در هر زمان، در نظر می‌گیرد. سپس ذینفع تصمیم می‌گیرد که چه پیشرفتی، در صورت وجود، نسبت به سایر ذینفعان داشته باشد. یک ذینفع با ارائه یک پیشنهاد اولیه به ذینفع دیگر نزدیک می‌شود. وقتی یک ذینفع

اگر ذینفعی پیشنهادی دریافت کند، ممکن است با شرایط پیشنهاد اولیه مخالف باشد. اگر ذینفعان در مورد شرایط پیشنهاد اولیه اختلاف نظر داشته باشند، دو ذینفع باید اختلافات خود را اصلاح کنند که نتیجه آن یک پیشنهاد اصلاح شده خواهد بود. در پایان یک دور، پس از ارائه و اصلاح همه پیشنهادها، هر ذینفع با مجموعه‌ای از پیشنهادها روبرو می‌شود. ذینفع می‌تواند فقط یک موقعیت را برای ورود به دور بعدی اتخاذ کند، بنابراین می‌تواند صرفاً به یک پیشنهاد پایبند باشد. یک ذینفع، که به دنبال به حداکثر رساندن مطلوبیت خود است، از بین موقعیت فعلی خود، پیشنهادهای دریافتی و پیشنهادهای ارائه شده، یکی را انتخاب می‌کند.

در متون دانشگاهی بررسی شده، مدل پویا و شکل‌گیری پیشنهاد هرگز مورد توجه قرار نگرفته‌اند. کاملاً بر اساس منطق یا فرمول‌های ریاضی خود تعریف شده‌اند. در نتیجه، انواع مختلفی از مدل‌ها توسعه داده شده و آزمایش شده‌اند. مدل ارائه شده در اینجا از منطق توصیفی ارائه شده در جای دیگر پیروی می‌کند و نتایج دقیقی را ارائه می‌دهد و یافته‌های مطالعات گذشته را به دقت بازتولید می‌کند (به بخش اعتبارسنجی مدل در این فصل مراجعه کنید).

پیشنهاد‌های اولیه نمودار EU، که به 8 هشت‌اضلعی تقسیم شده است، ابزاری برای ارزیابی انتظارات پیشنهاد ذینفعان فراهم می‌کند (شکل 5). (ذینفع اصلی هر زمان که ارزش EU بیشتری نسبت به رقیب خود داشته باشد، در موقعیت قدرت قرار دارد. وقتی ذینفع اصلی معتقد باشد که EU مثبت دارد در حالی که رقیب EU منفی دارد، ذینفع اصلی پیشنهادی را با رقیب آغاز خواهد کرد. بزرگی نسبی ارزش‌های EU دو ذینفع تعیین می‌کند که آیا یک ذینفع اصلی پیشنهاد یک‌جانبه، تسلیم (هشت‌اضلعی 7) یا یک پیشنهاد دوجانبه، معامله (هشت‌اضلعی 8) ارائه می‌دهد. چانه‌زنی زمانی اتفاق می‌افتد که EU رقیب از نظر بزرگی کوچکتر از EU ذینفع اصلی باشد. معامله شامل اعطای امتیازات موقعیتی توسط ذینفع اصلی در ازای امتیازات موقعیتی مطلوب‌تر از رقیب است. تسلیم در صورتی اتفاق می‌افتد که EU رقیب از نظر بزرگی بزرگتر از EU ذینفع اصلی باشد. تسلیم شامل اعطای امتیازاتی توسط رقیب در مورد موقعیت خود بدون تغییر موقعیت ذینفع اصلی است. وقتی که کانونی معتقد است که هم خودش و هم ذینفع رقیب، EU مثبت دارند (اکتانت‌های ۱ و ۲)، ذینفعان در حالت تضاد قرار دارند و هیچ یک از ذینفعان معتقد نیستند که تعامل مفیدی بین ذینفعان وجود دارد (مسکینا، ۵۹: ۲۰۰۲).

کل فضای پیشنهادی بالقوه، تفاوت بین موقعیت‌های دو ذینفع، با توجه به اهمیت تعامل برای دو ذینفع، مقیاس‌بندی می‌شود. مقادیر EU معیاری را برای محاسبه بزرگی یک پیشنهاد ارائه می‌دهند. هرچه بزرگی EU کانونی با رقیب، نسبت به حداکثر بزرگی EU آن در بین همه ذینفعان، بیشتر باشد، تبادل بین دو ذینفع بیشتر خواهد بود، و به طور مشابه، هرچه بزرگی EU رقیب با کانونی، نسبت به حداکثر بزرگی EU آن در بین همه ذینفعان، بیشتر باشد، بزرگی تبادل بیشتر خواهد بود. (معادله ۱.۱).

$$\begin{array}{ccc} \frac{\begin{array}{|c|} \hline \text{حداکثر} \\ \hline \end{array}}{\begin{array}{|c|} \hline \text{ی} \\ \hline \end{array}} & \frac{\begin{array}{|c|} \hline \text{حداکثر} \\ \hline \end{array}}{\begin{array}{|c|} \hline \text{ی} \\ \hline \end{array}} & \dots \end{array} \quad (1.1)$$

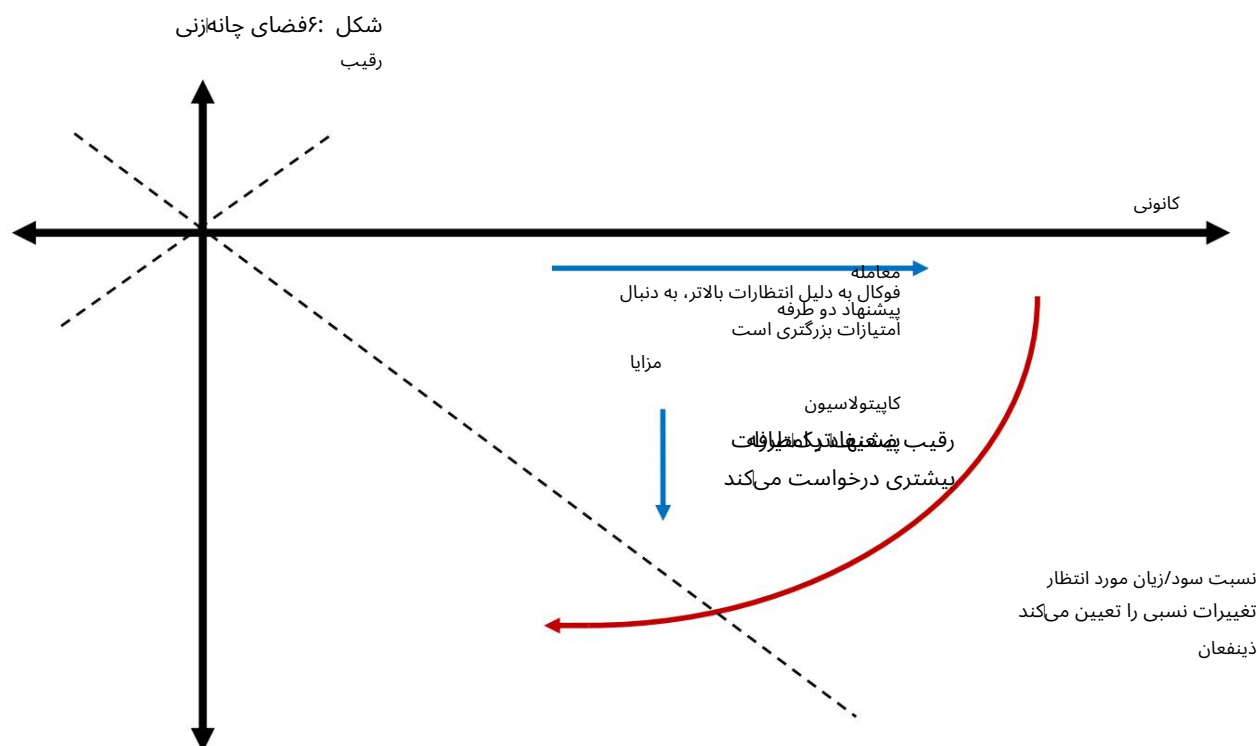
[illegible]

$$\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{\rho} \right) = - \frac{1}{\rho^2} \frac{d\rho}{dt} \quad (2)$$

جان نش رسماً نشان داد که چانه‌زنی بهینه بین دو عامل خودخواه، مطلوبیت حاصل‌ضرب تفاوت‌های بین مواضع ایده‌آل آنها و چانه‌زنی را به حداکثر می‌رساند (نش، ۱۹۵۰). چانه‌زنی بین ذینفعان لزوماً منجر به حرکت هر دو ذینفع به یک موقعیت نمی‌شود؛ بلکه، هر ذینفع تا حدی به سمت یکدیگر حرکت می‌کند، که با اثبات نش مطابقت دارد (مسکیتا، ۱۹۹۴؛ وایز، ۲۰۱۰). فرمول‌بندی پیاده‌سازی شده در این مطالعه، به بهینه‌سازی واقعی جان نش بسیار نزدیک است (پیوست الف: تعاملات ذینفعان (چانه‌زنی)).

یک معامله از دو بخش اساسی تشکیل شده است، کل مبلغ فضای موضوع که دو ذینفع در آن قرار دارند. با حرکت به سمت موقعیت یکدیگر، و نسبت این تغییر انجام شده توسط هر ذینفع (معادله ۲) امتیاز کسب می‌کنند. EU مبنایی برای تعیین اینکه چه پیشنهادهایی، در صورت وجود، مطرح می‌شوند، و همچنین ابزاری برای تعیین موقعیت‌های پیشنهاد معامله است. ارزش‌های EU برای ذینفعان رقیب و اصلی، وسیله‌ای برای تعیین اهمیت معامله برای هر ذینفع فراهم می‌کند و بزرگی معامله را تعیین می‌کند. هرچه EU ذینفع اصلی در برابر رقیب، نسبت به سایر ارزش‌های EU ذینفع اصلی بزرگتر باشد، امتیازات مورد نظر ذینفع اصلی بیشتر خواهد بود (شکل ۶: فلش آبی افقی). به طور مشابه، هرچه EU ذینفع رقیب در برابر کانونی، نسبت به سایر ارزش‌های EU رقیب ضعیف‌تر باشد، امتیازات مورد نظر ذینفع اصلی بیشتر خواهد بود (شکل ۶: فلش آبی عمودی).

در یک معامله، مرکز ثقل در تلاش برای جلب نظر طرف مقابل، از نظر سودمندی، امتیازات جزئی در موقعیت خود می‌دهد. رقیب مواضع خود را تغییر می‌دهد. ارزش‌های EU ذینفعان رقیب و اصلی به عنوان وسیله‌ای برای تعیین میزان امتیازاتی که هر ذینفع متحمل می‌شود، عمل می‌کند. هرچه نسبت EU ذینفع اصلی به مجموع مقادیر EU ذینفع اصلی و رقیب کوچکتر باشد، تغییر انجام شده توسط ذینفع اصلی کمتر و تغییر ذینفع رقیب بیشتر است (شکل ۶: فلش قرمز).

ذینفع قانونی.

فرمول‌بندی فوق با تحلیل‌های مدل قبلی مطابقت دارد که در آن چانه‌زنی‌ها فقط تا حدی ذیفعان را به سمت یکدیگر سوق می‌دهند (مسکیتا، ۲۰۰۲). در این مدل، به نظر می‌رسد که ذیفعان کلاس فقط در شروع یا در نتیجه تسلیم، مواضع یکسانی دارند (اسنایدر و استراکز، ۲۰۰۶: ۲۲۵). چندین جایگزین برای رویکرد فوق وجود دارد و جندین مورد در اعتبارسنجی مورد بحث قرار گرفته‌اند.

بخش.

محاسبات ،EU پیشنهادهای اولیه‌ای را که دینفعان ارائه می‌دهند، تعیین می‌کند. دینفع اصلی ،خود را برای به چالش کشیدن دینفع رقیب مورد هدف قرار می‌دهد و سعی در برتری از سایر اعضای کسبه مخون شرتیب دارد. موقعی که این عضو یک بازیگر فعال باشد و بخواهد با دیگر بازیگران اصلی

آئینہ شادانِ عالم! فقطیلِ من شوقِ اصیلانِ اجماع و شریعتی الباقی خودش، ، را تخمین بزند . این باعث ایجاد دیدگاه ذهنی ذینفع رقیب زدر مورد چگونگی

[illegible]

دیدگاه عینی. 'بیشنهادهای قابل اجرا توسط ارزش‌های واقعی اتحادیه اروپا، [] و تعیین می‌شود.

جدول اقتباسی از جدولی از «مذاکرات چندجانبه: تحلیل فضایی از» را ارائه می‌دهد.

«اختلاف اعراب و اسرائیل» که چگونگی تبدیل دیدگاه‌های ذهنی اولیه ذینفعان اتحادیه اروپا به پیشنهادهای نهایی قابل اجرا را تعریف می‌کند (مسکیتا، ۱۹۹۰). جدول شامل پنج شکل ممکن از تعامل عاملان است که می‌توانند به هشت هشت ضلعی نمودار قبلی اتحادیه اروپا (شکل ۵) مرتبط شوند؛ برخورد (درگیری)، وضع موجود (بلوف زدن)، مذاکره (معامله یا تسلیم)، x را شکست می‌دهد (تسلیم می‌شود) و x را قلدر می‌کند (معامله یا تسلیم می‌شود).

جدول :انقشه تعامل ذینفعان

دیدگاه ذینفع ز						
اکتانت‌های ۵ و ۶ متقابل بازدارندگی	اکتانت ۳ ذینفع ز تسلیم می‌شود				اکتانت‌های ۱ و ۲ مبارزه	
$(-,-)$	$(-,+)$	$(+,-)$	$(-,+)$	$(+,-)$	$(+,-)$	$(+,-)$
قلدرهای من ز	کلش	من، جی را شکست می‌دهد	کلش	مذاکره	کلش	اکتانت‌های ۱ و ۲ مبارزه
$(+,-)$	$(+,-)$	$(+,-)$	$(+,-)$	$(+,-)$	$(+,-)$	$(+,-)$
قلدرهای من ز	کلش	من، جی را شکست می‌دهد	کلش	مذاکره	کلش	اکتانت ۸ ذینفع ز سازش‌ها
$(+,-)$	$(+,-)$	$(+,-)$	$(+,-)$	$(+,-)$	$(+,-)$	$(+,-)$
وضع موجود	مذاکره یا آ، ز را شکست می‌دهد $(-,+)$	وضع موجود	وضع موجود	وضع موجود	مذاکره	اکتانت ۳ ذینفع آ سازش‌ها
$(-,+)$	$(-,+)$	$(-,+)$	$(-,+)$	$(-,+)$	$(-,+)$	$(-,+)$
قلدرها یا شکست دهنده‌ها	کلش	من، جی را شکست می‌دهد	کلش	مذاکره یا ز، آ را شکست می‌دهد $(+,-)$	کلش	اکتانت ۷ ذینفع ز تسلیم می‌شود
$(+,-)$	$(+,-)$	$(+,-)$	$(+,-)$	$(+,-)$	$(+,-)$	$(+,-)$
وضع موجود	وضع موجود	وضع موجود	وضع موجود	وضع موجود	وضع موجود	اکتانت ۴ ذینفع آ تسلیم می‌شود
$(-,+)$	$(-,+)$	$(-,+)$	$(-,+)$	$(-,+)$	$(-,+)$	$(-,+)$
وضع موجود	قلدرهای ز شکست‌های ز	وضع موجود	وضع موجود	وضع موجود	قلدرها	اکتانت‌های ۵ و ۶ متقابل بازدارندگی
$(-,+)$	$(-,+)$	$(-,+)$	$(-,+)$	$(-,+)$	$(-,+)$	$(-,+)$

دیدگاه ذینفع

افسانه

سبز: پیشنهاد اولیه ذینفع اتصوب شد

قرمز: پیشنهاد اولیه ذینفع اتصوب شد

بنفش: ارزش‌های عینی، پیشنهاد پذیرفته‌شده را تعیین می‌کند

آبی: فرصت از دست رفته

سفید: هیچ پیشنهادی قابل اجرا یا مورد توافق نیست، هیچ پیشنهادی بررسی نشده است

جدول انشان می‌دهد که پیشنهاد نهایی مورد بررسی ذینفعان لزوماً پیشنهاد اولیه نیست.

پیشنهاد. آیا ذینفع اصلی من در برخورد با ذینفع رقیب، روی حرکت مورد توافق من حساب می‌کند؟ به طور مشابه، آیا ذینفع اصلی من در برخورد با ذینفع اصلی است. وقتی دو ذینفع با شرایط پیشنهاد اولیه موافقت کنند، پیشنهاد نهایی مورد توافق قرار می‌گیرد. ذینفعان، پیشنهاد اولیه (معادله 3) است. پیشنهاد اولیه و پیشنهاد نهایی، پیشنهاد نهایی خواهند بود. همین‌طور وقتی ذینفعی که پیشنهاد را دریافت می‌کند معتقد است که باید تسلیم شود؛ رابطه‌اش که ذینفع پیشنهاد دهنده در یک هشتم ۴ قرار دارد.

$$\begin{matrix} \text{پیشنهاد اولیه} \\ \text{پیشنهاد نهایی} \end{matrix} \quad (3)$$

اغلب اوقات، طرف اصلی و رقیب بر سر شرایط پیشنهاد اولیه اختلاف نظر خواهند داشت. وقتی این اتفاق می‌افتد، دیدگاه عینی، شرایط پیشنهاد نهایی را تعیین می‌کند. دیدگاه عینی ابتدا تعیین می‌کند که آیا ذینفع اصلی آغازگر، وجود یک پیشنهاد را به درستی درک کرده است یا خیر. این احتمال وجود دارد که رابطه واقعی بین ذینفعان در هشت ضلعی‌های ۷ یا ۸ قرار داشته باشد. اگر اینطور نیست، پس پیشنهاد اولیه و زورگویی ذینفع اصلی منجر به یک پیشنهاد نهایی مورد بررسی نمی‌شود. اگر دیدگاه بی‌طرفانه نشان می‌دهد که رابطه واقعی بین ذینفعان در تسلیم شدن نهفته است. منطقه، اکتانت ۷، آنگاه ذینفع اصلی موقعیت فعلی خود را حفظ می‌کند، در حالی که ذینفع رقیب موقعیت خود را تغییر می‌دهد. امتیازات موقعیت در هر معادله ۴.

$$\begin{matrix} \text{پیشنهاد اولیه} \\ \text{پیشنهاد نهایی} \end{matrix} \quad (4)$$

$$\begin{matrix} \text{پیشنهاد اولیه} \\ \text{پیشنهاد نهایی} \end{matrix} \quad (4.1)$$

بزرگی تغییر انجام شده توسط ذینفع رقیب [تقریباً به طور یکسان مانند] در [محاسبه می‌شود. معادله ۱۱.۱، اما اکنون از مقادیر عینی واقعی استفاده می‌شود. تخمین‌های ذینفع از EU ذینفع ز مقادیر با مقادیر واقعی EU ذینفع جایگزین می‌شوند. پُپ کل جابجایی موقعیت است. در طرح پیشنهادی بین ذینفع اصلی (زیرنویس ۱) و ذینفع رقیب (زیرنویس ۲) انجام شده است. از آنجا که دیگر تفاوتی در دیدگاه‌های بین ذینفعان وجود ندارد، از علامت اختصاری استفاده می‌شود قبلاً کنار گذاشته شده است.

وقتی از دیدگاه عینی، دو ذینفع در منطقه‌ی چانه‌زنی قرار می‌گیرند، ذینفعان بر سر پیشنهادی توافق کنند که در آن هر دو ذینفع در مورد موضع خود امتیاز می‌دهند (معادله ۵، اکتانت

(۸): (۸).

$$\begin{matrix} \text{پیشنهاد اولیه} \\ \text{پیشنهاد نهایی} \end{matrix} \quad (5)$$

$$\begin{matrix} \text{پیشنهاد اولیه} \\ \text{پیشنهاد نهایی} \end{matrix} \quad (5.1)$$

امتیازات موقعیتی ذینفع تقریباً به روشی مشابه با پیشنهادهای اولیه محاسبه می‌شوند (معادله ۱۲) اما از دیدگاه عینی در مقابل دیدگاه ذهنی استفاده می‌شود (معادله ۵). بزرگی کل فضای چانه‌زنی نیز مانند پیشنهاد اولیه (معادله ۱۰) محاسبه می‌شود، اما برای پیشنهاد نهایی از دیدگاه عینی (معادله ۵.۱) استفاده می‌شود.

انتخاب پیشنهاد

ذینفعان ممکن است در یک دور چانه‌زنی چندین پیشنهاد دریافت کنند، اما فقط می‌توانند یک موضع اتخاذ کنند. برای ورود به دور بعدی، همه پیشنهادها به یک اندازه برای یک ذینفع سودمند نیستند. برخی از پیشنهادها را ذینفع باید در نظر بگیرد زیرا گزینه جایگزین، یک درگیری پرهزینه است که ذینفع انتظار از دست دادن آن را دارد. پیشنهادها را دیگر به ذینفع سود می‌رساند و حفظ نیمی از معامله باید منجر به امتیازات مطلوب از ذینفعان رقیب شود. در صورتی که ذینفع هیچ پیشنهادی برای بررسی نداشته باشد، ذینفع به سادگی موقعیت فعلی خود را در دور بعدی حفظ می‌کند.

وقتی یک ذینفع چندین پیشنهاد را بررسی می‌کند، پیشنهادی را می‌پذیرد که منجر به انتقال آن به مرحله بعد شود. کمترین فاصله از موقعیت فعلی خود (مسکیتا ۲۰۰۲؛ بارانیک ۲۰۰۴) رویکرد ذینفع ممکن است تا حدودی کوتاه‌بینانه به نظر برسد و بر کمترین کاهش در مطلوبیت خود تمرکز کند، اما ذینفع نمی‌داند که سایر ذینفعان چگونه حرکت خواهند کرد. تحت این عدم قطعیت، ذینفع ترجیح می‌دهد به نفع خود عمل کند و منتظر زمان خود باشد. با تسلیم شدن و حرکت دادن کمترین مقدار ممکن، ذینفع خطر درگیری با ذینفعانی را که خواستار امتیاز هستند، کاهش می‌دهد و در حالی که منتظر تقویت موقعیت خود است، برای ذینفع زمان می‌خرد.

طیف موقعیت در برخی از سطوح اصلاح، اهمیت خود را از دست می‌دهد. بدون محدودیت در اصلاح پیشنهاد، حرکات جزئی و غیرقابل تشخیص در طول چندین دور می‌تواند منجر به تغییر ناگهانی موقعیت ذینفع شود، رفتاری که در ادبیات یافت نمی‌شود (2002; Snider and Strakes; Kugler 2000; Mesquita). یک ذینفع پیشنهادهایی را که از موقعیت فعلی خود غیرقابل تشخیص می‌داند (تغییرات کمتر از یک دهم درصد از طیف موقعیت) نادیده می‌گیرد و موقعیتی را که با آن وارد دور بعدی می‌شود، از بین پیشنهادهای باقی مانده انتخاب می‌کند.

پیاده‌سازی

چارچوب مدل اتحادیه اروپا با استفاده از R، یک برنامه رایگان که در تجزیه و تحلیل آماری مهارت دارد، پیاده‌سازی شد. و قادر به مدیریت کارآمد مجموعه داده‌های بزرگ است. این برنامه توانایی کار کارآمد با بردارها، ماتریس‌ها و آرایه‌ها را دارد - که برای الگوریتم EU پیاده‌سازی شده حیاتی هستند. R امکان ارزیابی حلقه‌ای بین ذینفعان مختلف و اجرای عبارات مقایسه‌ای را به روشی مناسب فراهم می‌کند. بسیاری از برنامه‌ها قادر به انجام عملیات لازم برای ارزیابی یک سناریو با استفاده از مدل EU هستند. استفاده از R امکان دسترسی آسان به مدل و تحقیقات ارائه شده توسط بررسی‌کنندگان و کاربران آینده را فراهم می‌کند. استفاده از R همچنین امکان تأیید آسان نتایج را فراهم می‌کند و پایه‌ای را فراهم می‌کند که مدل می‌تواند به راحتی از آن اقتباس شود.

الگوریتم

الگوریتم مدل ایستا و تطبیق پویای آن در زیر ارائه شده است. مقداردهی اولیه مدل می‌تواند از A تا D باشد، اگر از مدل مطلوبیت مورد انتظار استاندارد استفاده شود، یا از A تا F باشد، اگر شبکه‌ها را در بر بگیرد. خود مدل شامل مراحل 1 تا 6 است و این مراحل برای تعداد تکرارهای دلخواه یا تا زمانی که همه ذینفعان موقعیت یکسانی را اشغال کنند، تکرار می‌شوند (شکل 7).

مقداردهی اولیه (A-D) یا (A-G)

الف. تعداد عامل‌ها را ارائه دهید. ب. قابلیت‌های عامل ورودی (وزن/منابع)

ج. سمت‌های مربوط به مسئله‌ی عامل ورودی د. برجستگی مسئله‌ی عامل ورودی ه. ارائه تعداد گروه‌ها و. عضویت(های) گروه عامل ورودی

ز. مدل برجستگی گروه عامل ورودی (1-6)

۱. محاسبه ابزار موقعیت ۲. تعیین پشتیبانی موقعیت

الف) موقعیت مرکزی را پیدا کنید

۳. محاسبه مطلوبیت مورد انتظار

۴. محاسبه ویژگی‌های ریسک مشترک ذینفعان

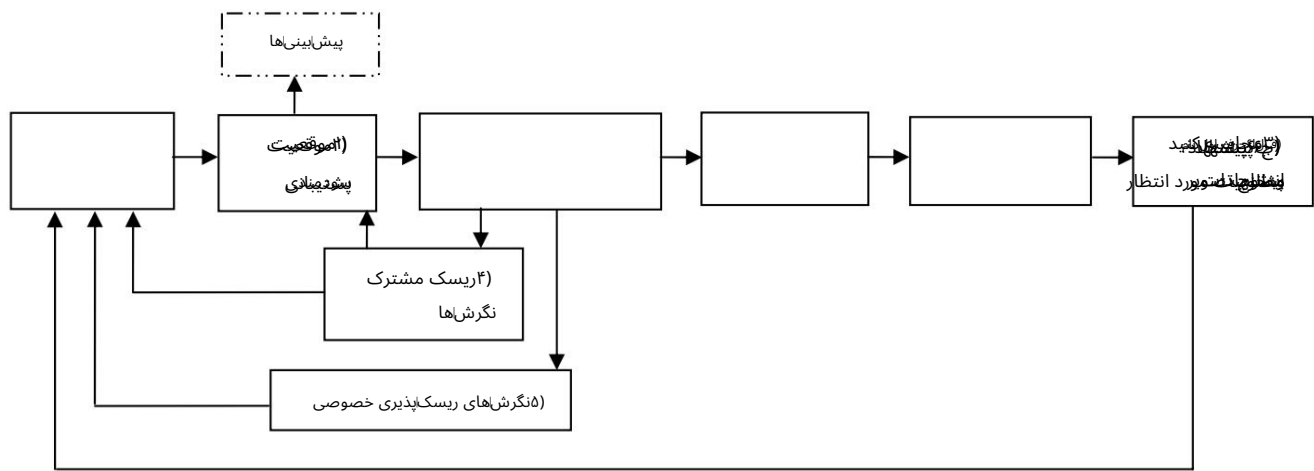
{مراحل ا تا ۳ را تکرار کنید}

۵. محاسبه ویژگی‌های ریسک خصوصی ذینفعان

{مراحل ا تا ۳ را تکرار کنید}

۶. تحلیل تعاملات عامل‌ها الف. پیشنهاد‌های اولیه ب. حل پیشنهاد ج. انتخاب پیشنهاد {اگر به حد تکرارها رسیدید، متوقف شوید، در غیر این صورت به ۱ برگردید}

شکل 7: نمایش محاسبات مدل

اعتبارسنجی

در حالت ایده‌آل، تکرار معادلات منتشر شده، نتایج منتشر شده را دقیقاً بازتولید می‌کند. برای اعتبارسنجی مدل مطلوبیت مورد انتظار، می‌توان در چندین سطح انجام داد. برای سطح بالای اعتبارسنجی، مدل نتایج رویدادهای گذشته و پیش‌بینی‌های مطالعه را هنگام استفاده از ورودی‌های داده یکسان تکرار می‌کند. اعتبارسنجی همچنین می‌تواند در بسیاری از زیرسطح‌های مدل رخ دهد و به دنبال بازآفرینی کامل مقادیر میانی مانند اتحادیه اروپا ذینفع یا انتخاب پیشنهاد باشد. مشخص شد که تکرار دقیق معادلات استاتیک منتشر شده منجر به تکرار کامل نتایج استاتیک منتشر شده نمی‌شود. این امر تولید و اعتبارسنجی بخش دینامیک مدل مطلوبیت مورد انتظار، که در آن هیچ معادله‌ای منتشر نشده و پیش‌بینی‌ها به خروجی‌های مدل استاتیک متکی هستند، را حتی چالش برانگیزتر می‌کند. مدل ارائه شده نتیجه یک فرآیند توسعه طولانی است و یکی از مدل‌های توسعه یافته متعدد است. مدل مورد استفاده در تجزیه و تحلیل، مدلی است که بیشترین شباهت را به یافته‌ها در طیف وسیعی از مطالعات منتشر شده قبلی دارد. ارزیابی CIA از مدل‌های مطلوبیت مورد انتظار نشان داد که در بیش از 90 درصد از مسائل سیاسی مورد مطالعه، مدل نتایج را به طور دقیق پیش‌بینی کرده است. (Feder 1987) مسکیتا تلاش کرد تا یافته‌های سیا را به‌طور مستقل تکرار کند و دریافت که بخش ایستا از مدل مطلوبیت مورد انتظار، نتایج سیاست را در بیش از 70 درصد موارد مورد مطالعه به‌طور دقیق پیش‌بینی می‌کند، در حالی که مدل کامل، رقم 90 درصدی منتشر شده قبلی سیا (مسکیتا 1994) را به‌دقت تکرار می‌کند. داشتن مدلی که نتایج منتشر شده و یافته‌های مطالعات قبلی را به‌دقت تکرار کند، برای تأیید اینکه مدل ارائه شده در این گروه از مدل‌ها قرار می‌گیرد، ضروری است.

مدل کامل با ۲۶ مورد منتشر شده مختلف مقایسه شد. این موارد به این دلیل انتخاب شدند که علاوه بر ارزیابی نتیجه واقعی یا ...، داده‌های اولیه نیز در دسترس بودند. پیش‌بینی مدل. این امر امکان مقایسه پیش‌بینی‌های مدل ارائه شده در اینجا را با نتایج منتشر شده در دنیای واقعی یا در صورت عدم وجود، با نتایج پیش‌بینی شده منتشر شده فراهم کرد. پیش‌بینی‌های مدل ارائه شده حدود 90 درصد همبستگی با نتایج و پیش‌بینی‌های منتشر شده قبلی داشت. میانگین خطای مطلق (MAE، L1 Norm) بین مدل و موارد منتشر شده حدود 0.1 و جذر میانگین مربعات خطا (RMSE، L2 Norm) حدود 0.025 بود. بنابراین، مدل ارائه شده به طور بسیار مطلوبی مقایسه می‌شود و نتایج و پیش‌بینی‌های مسائل واقعی که قبلاً با مدل‌های مطلوبیت مورد انتظار مطالعه شده بودند را به دقت تکرار می‌کند. 31

رویکرد به اعتبارسنجی

وقتی با تکرار معادلات منتشر شده، بازتولید فوری پیش‌بینی‌های مدل استاتیک حاصل نشد، بررسی مکانیک مدل آغاز شد. یکی از دلایل بالقوه این اختلافات، محاسبه ریسک بود. محاسبه ریسک، که بین ذینفعان متفاوت است، به نظر می‌رسد یکی از محتمل‌ترین منابع انحراف بین مدل‌ها باشد. ریسک از طریق یک فرآیند به‌روزرسانی که در فضای موقعیت اسکن می‌کند، یافت می‌شود و مقادیر ریسک برای چندین مطالعه گزارش شده است.

پس از پایان توسعه مدل برای این تلاش، 9 مورد اعتبارسنجی اضافی از پروژه پیش‌بینی تعارض (مسکویتا 1985) استخراج شد. پیش‌بینی‌های گزارش‌شده برای این 9 مورد دقیقاً توسط پیش‌بینی‌های استاتیک خنثی از ریسک مدل ارائه‌شده تکرار می‌شوند و افزودن این موارد تنها منجر به تغییرات جزئی در مقادیر همبستگی، MAE و RMSE گزارش‌شده در این بخش می‌شود.

نسخه‌های اولیه این مدل (نسخه‌های قبل از سال ۱۹۹۴ ریسک را با استفاده از همان معادله‌ای که در مدل فعلی. نسخه‌های اولیه این مدل، مطلوبیت ذینفعان را در فرآیندی متفاوت از آنچه ارائه شده بود، محاسبه می‌کردند و محاسبه مطلوبیت برای ارزیابی ریسک ضروری است. مطلوبیت در مدل‌های قبلی در دو مرحله محاسبه می‌شد. مرحله اول یک ماتریس ارزش ایجاد می‌کرد و مرحله دوم ماتریس ارزش را با استفاده از ویژگی‌های ریسک ذینفعان مقیاس‌بندی می‌کرد و بدین ترتیب یک ماتریس مطلوبیت به دست می‌آورد (مسکیتا ۱۹۸۵).

ماتریس ارزش، صرفاً یک ماتریس همبستگی از موقعیت‌های ذینفعان است. همبستگی اندازه‌گیری می‌شود. معمولاً توسط چندین معیار مختلف. برخی از روش‌های رایج اندازه‌گیری همبستگی عبارتند از پیرسون، کندال و اسپیرمن. از آنجایی که معیار دقیق همبستگی مشخص نشده است، معیارهای همبستگی مختلف قبل از کشف روش اندازه‌گیری صحیح، باید آزمایش شوند.

پس از ارزیابی سودمندی، امکان آزمایش ارزیابی معادله ریسک وجود داشت، اما نتایج منتشر شده را نمی‌توان به طور مداوم با استفاده از معادلات منتشر شده تکرار کرد. در برخی موارد، تغییر محاسبه EU، که به نظر می‌رسد در معرض تجدیدنظر و تغییر در ادبیات بوده است، تخمین مقادیر ریسک گزارش شده را بهبود بخشید (مسکویتا ۱۹۹۴؛ ۱۹۸۵؛ مسکویتا و لالمن ۱۹۸۶؛ وایز ۲۰۱۰).

با توجه به اینکه معادله ریسک بین مقالات و کاربردهای کاربردی ناسازگار است، تصمیمی در مورد شکل معادله ریسک مورد استفاده گرفته شد. محدود کردن فضای جستجو برای ارزیابی معادله ریسک ضروری به نظر می‌رسد و مدل را قادر می‌سازد تا به موقع اجرا شود. انواع معادله ریسک نیز آزمایش شدند، اما اجرای دقیق معادلات مدل استاتیک همانطور که در مقالات ارائه شده است، به خوبی یا تقریباً به خوبی سایر انواع بررسی شده عمل می‌کند. 41

وقتی سایر خروجی‌های ممکن مدل استاتیک با مطالعات قبلی مقایسه شدند، مثال‌هایی شامل محاسبه مطلوبیت و مطلوبیت مورد انتظار وجود داشت. معادلات استاتیک مدل آزمایش و اصلاح شدند تا مشخص شود که به چه شکلی با نتایج گزارش شده بهترین تطابق را دارند. معمولاً، اصلاح ارزیابی مطلوبیت مورد انتظار بدون چالش، بهترین وسیله برای کاهش تفاوت بین خروجی‌های مدل و نتایج گزارش شده است. معادلات استاتیک ارائه شده، معادلاتی هستند که در این آزمایش‌ها بهترین عملکرد را داشته‌اند.

چالش بزرگتر توسعه و اعتبارسنجی، بخش استاتیک مدل نبود، بلکه ... در بازآفرینی عناصر پویای مدل. معادلات پویا جستجو شدند و در حالی که توضیحات ارائه می‌شوند، معادلاتی در ادبیات یافت نشد (مسکیتا ۱۹۹۴؛ ۱۹۹۰). مدل پویا را می‌توان از نظر مفهومی به سه فرآیند جداگانه تقسیم کرد: تولید پیشنهاد اولیه، حل پیشنهاد و انتخاب پیشنهاد. تولید پیشنهاد اولیه به این معنی است که چگونه ذینفعان ارزش‌های مطلوبیت مورد انتظار خود را با توجه به سایر ذینفعان تفسیر می‌کنند و در مورد یک مسیر اقدام تصمیم می‌گیرند. تصمیم ذینفع شامل این است که آیا یک ذینفع را درگیر کنند یا خیر، و در صورت بله، نوع پیشنهاد اولیه‌ای که باید ارائه شود. زمانی که ذینفعان در مورد شرایط پیشنهاد اولیه اختلاف نظر دارند، یک فرآیند حل پیشنهاد ضروری است. در طول فرآیند حل پیشنهاد، اختلافات انتظارات ذینفعان در مورد پیشنهاد حل می‌شود و پیشنهاد یا رد می‌شود یا به شرایط قابل قبول اصلاح می‌شود. پیشنهاد

در عمل، به نظر نمی‌رسد تغییرات قابل توجه در ویژگی‌های ریسک ذینفعان، تغییرات بزرگی در ... ایجاد کند. نتیجه پیش‌بینی‌شده، بنابراین تغییرات جزئی در ویژگی‌های ریسک ذینفعان بین نسخه‌های مختلف مدل، احتمالاً تجزیه و تحلیل‌های حاصل را به طور قابل توجهی تغییر نخواهد داد. این ادعا را می‌توان با حداقل تغییر بین پیش‌بینی‌های اولیه بدون ریسک و پیش‌بینی‌های اولیه تعدیل‌شده با ریسک در بخش‌های تجزیه و تحلیل توجیه کرد.

فرآیند انتخاب، تعیین می‌کند که ذینفع کدام پیشنهاد را می‌پذیرد. پذیرش یک پیشنهاد، موقعیت شروع ذینفع را برای ورود به تکرار بعدی مدل تعیین می‌کند. ترکیب سه فرآیند پیشنهاد (تولید اولیه پیشنهاد، حل پیشنهاد و انتخاب پیشنهاد) مدل پویا را تشکیل می‌دهد.

سه فرآیند مدل پویا را می‌توان به صورت منطقی به چندین شکل تصور کرد. این مطالعه شش روش برای تولید پیشنهادها، سه روش برای حل پیشنهادها و سه روش برای انتخاب پیشنهادها را اجرا کرد و ۵۴ مدل مختلف ایجاد کرد. ۵۴ مدل مختلف بر روی ۲۶ مورد از ادبیات دانشگاهی منتشر شده اجرا شدند و نتایج با نتایج پیش‌بینی منتشر شده یا نتایج دنیای واقعی مقایسه شدند. مدل‌ها بر اساس همبستگی، میانگین قدر مطلق اختلاف (MAE)، هنجار (L1 و جذر میانگین مربعات خطا (RMSE)، هنجار (L2) قضاوت شدند. معیار تصمیم‌گیری دیگر این بود که آیا مدل پویا به درستی جهت تکامل یک سیاست از پیش‌بینی اولیه را پیش‌بینی می‌کند یا خیر، و به مدل‌هایی که به طور دقیق نحوه حرکت یک مسئله را پیش‌بینی می‌کردند، وزن بیشتری داده شد. مدل انتخاب شده، که در اینجا ارائه شده است، در معیارهای انتخاب چندوجهی بهترین عملکرد را داشت.

توسعه کد مدل پویا به دنبال دنبال کردن توصیفات مدل قبلی بود و نظریه مدل زیربنایی، اگرچه این دو همیشه با هم هماهنگ نبودند. برای تولید اولیه پیشنهاد، شش گزینه بررسی شد. این گزینه‌ها بررسی کردند که ذینفعان در کدام ربع‌ها تصمیم به ارائه پیشنهاد گرفتند و انواع مختلف پیشنهادها تولید شده در هر منطقه کدامند. این گزینه‌ها همچنین فرمول‌بندی پیشنهادها را بررسی کردند. تسلیم و چانه‌زنی‌های ارائه شده در مدل انتخاب شده می‌توانند از نظر مفهومی به اشکال مختلفی رخ دهند. فرآیند انتخاب شده، تسلیم و چانه‌زنی‌هایی را ایجاد می‌کند که اندازه کل آنها با اهمیت نسبی رابطه دو ذینفع درگیر تعیین می‌شود (بنکس، ۱۹۹۰ مزیت یا ضرر نسبی درک شده ذینفع تولیدکننده، که با نسبت مطلوبیت مورد انتظار تعیین می‌شود، میزان پیشنهاد انجام شده توسط هر طرف را تعیین می‌کند (مسکیتا، ۱۹۹۴).

مدل نهایی از یکی از چندین روش جایگزین برای توسعه پیشنهادها، اولیه استفاده می‌کند (مسکیتا، ۱۹۹۴) و این (۲۰۱۰) در برخی موارد، ادبیات موضوع نشان می‌دهد که ذینفعان با مطلوبیت مورد انتظار مثبت، ممکن است به سادگی از همه یا زیرمجموعه‌ای از ذینفعان مخالف درخواست کنند که به سمت موقعیت ذینفع پیشنهاد دهنده حرکت کنند (مسکیتا، ۱۹۹۴؛ ۱۹۹۰؛ ۱۱۹۸۵ این می‌تواند تنها نمونه اجرایی باشد، زیرا در جای دیگری از ادبیات، چانه‌زنی‌هایی وجود دارد که در آن هر دو ذینفع تنها بخشی از فضای میانی را پوشش می‌دهند (مسکیتا، ۱۹۹۴) کوکلی، ۲۰۰۳ اسنایدر و استراکز، ۲۰۰۶) روش‌های بالقوه متنوعی برای تصمیم‌گیری در مورد سهم هر ذینفع از یک پیشنهاد قابل تصور است. رایج‌ترین آنها، نسبت مطلوبیت مورد انتظار ذینفع مربوطه بر مجموع قدر مطلق مطلوبیت‌های مورد انتظار هر دو ذینفع است (مسکیتا، ۱۹۹۴) و این (۲۰۱۰).

فرآیند حل و فصل پیشنهادها با بررسی پیشنهادها، اولیه توسط ذینفعان آغاز می‌شود. دریافت شده است. ذینفعی که یک پیشنهاد اولیه را دریافت می‌کند، برداشت خود را از رابطه‌اش با ذینفعان پیشنهاد دهنده در نظر می‌گیرد و تصمیم می‌گیرد که آیا پیشنهاد اولیه را بپذیرد، دوباره مذاکره کند یا آن را رد کند. باز هم، روش‌های متعددی برای تعیین زمان پذیرش، دوباره مذاکره کردن یا رد پیشنهاد اولیه وجود دارد و تشکیل یک پیشنهاد دوباره مذاکره شده، درست مانند پیشنهادها، اولیه، می‌تواند به روش‌های مختلفی به طور دقیق توصیف شود. نکته دیگری که در طول فرآیند حل پیشنهاد باید در نظر گرفته شود، این است که از چه دیدگاهی استفاده می‌شود: دیدگاه عینی، دیدگاه ذهنی یک ذینفع یا وزن‌دهی به دیدگاه‌های ذهنی ذینفعان. سه نوع فرآیند حل پیشنهاد توسعه داده و آزمایش شد. ادبیات تا حد امکان به بهترین شکل ممکن دنبال شد، اما در مورد آن کمتر صحبت شده است.

حل و فصل پیشنهادها (مسکیتا ۱۹۹۰) اکثر مطالعات یا در مورد حل و فصل پیشنهادها بحث نمی‌کنند، یا اگر بحثی می‌کنند، فقط به ضرورت آن اشاره می‌کنند (مسکیتا ۱۹۹۴؛ ۱۹۸۵).

ذینفعانی که با مجموعه‌ای از پیشنهادها مواجه هستند، می‌توانند صرفاً به یک پیشنهاد پایبند باشند و موضع خود را تعیین کنند. که با آن ذینفع وارد دور بعدی می‌شود. سه روش انتخاب پیشنهاد بررسی شد. در روش اول، ذینفعان از بین پیشنهادها، پیشنهادی را انتخاب می‌کنند که کمترین کاهش را در سودمندی آن ایجاد کند. این پیشنهادی است که ذینفع را در کوتاه‌ترین فاصله از موقعیت فعلی‌اش قرار می‌دهد. فرآیند انتخاب دوم، قدرت نسبی موقعیت‌های ذینفعان را دسته‌بندی می‌کند.

ذینفعانی که در موقعیت‌های ضعیف قرار دارند، پیشنهادها را به دو گروه تقسیم می‌کنند. گروه اول شامل تمام پیشنهادهایی است که موقعیت ذینفع در آنها ضعیف‌ترین است. این گروه شامل تمام پیشنهادهایی است که در آنها گیرنده بدون هیچ گونه امتیازدهی متناظر از سوی پیشنهاددهنده، یعنی تسلیم، در حال حرکت است. گروه دوم شامل پیشنهادهایی است که در آنها هر دو طرف موقعیت‌های جدیدی را اتخاذ می‌کنند. ذینفعانی که پیشنهادهایشان در گروه اول قرار دارد، به پیشنهاد این گروه که کمترین تغییر را ایجاد می‌کند، پایبند هستند. ذینفع از ترس یک درگیری بالقوه پرهزینه، پیشنهادهای کم‌اهمیت‌تر گروه دوم را نادیده می‌گیرد. ذینفعانی که تمام پیشنهادهایشان در گروه دوم قرار می‌گیرد، پیشنهادی را انتخاب می‌کنند که آن را در کوتاه‌ترین فاصله جابجا می‌کند و ضرر مطلوبیت را به حداقل می‌رساند.

روش سوم انتخاب پیشنهاد، پیشنهادها را بر اساس تغییر در سودمندی مؤثر بررسی کرد. ذینفع، تغییر مطلوبیت موقعیت خود و مطلوبیت آن از تغییر در موقعیت ذینفع مقابل را در نظر گرفت. ذینفع دو مقدار حاصل را جمع می‌کند، آنها را بر اساس قابلیت و ارزش برجستگی ذینفع مربوطه وزن می‌دهد و مطلوبیت مؤثر پیشنهاد را محاسبه می‌کند. پیشنهادی که بیشترین مطلوبیت مؤثر را دارد، پیشنهاد انتخاب شده است. تحت این فرآیند انتخاب، ذینفعان کمتر کوتاه‌بین هستند و بهبود مطلوبیت آن را از هر دو ذینفع درگیر در پیشنهاد در نظر می‌گیرند. این فرآیند فرض می‌کند که ذینفعان برای پیشبرد سریع پیشنهاد به سمت نتیجه نهایی ارزش قائل هستند.

خلاصه اعتبارسنجی

مجموعه‌ای از ۲۶ مورد برای اعتبارسنجی ۵۴ مدل گردآوری شد. مواردی که می‌توانستند برای

اعتبارسنجی، داده‌های اولیه را ارائه داد و یا نتیجه مسئله سیاستی یا پیش‌بینی مدل را ارائه داد. هدف مدل، تکرار توسعه مسائل دنیای واقعی است. با توجه به این موضوع، هر زمان که امکان داشت، عملکرد مدل در مقایسه با نتیجه واقعی مسئله ارزیابی شد. جدول 2 خلاصه‌ای از 26 مورد و پیش‌بینی استاتیک خنثی از ریسک، پیش‌بینی استاتیک تعدیل‌شده با ریسک و پیش‌بینی دینامیک تعدیل‌شده با ریسک مدل ارائه شده را پس از چهار دور چانه‌زنی نشان می‌دهد.

جدول ۲: خلاصه نتایج اعتبارسنجی

پیش‌بینی‌های مدل	نتیجه منتشر شده*	کلوفذ شکل		دور چهارم تعدیل‌شده خنثی	
0	0	حاکمیت	۰.۴*	0	۰.۴۲
۰.۹	0	پیوندها	۰.۳۶۴*	0	۰.۵۵
۰.۷۷	۱	بازار آزاد	۰.۸۹*	۱	۰.۷۷
۰.۶۴۸	۰.۷	آزادی‌ها	۰.۷*	۰.۷	۰.۶۴۸
۰.۹۳۵	۱	دادگاه‌ها	۰.۷۱*	۱	۰.۹۳۵
۱	۱	ارز	۱.۰*	۱	۱
۱	۱	اجاره نامه ها	۰.۸۱*	۱	۱
۰.۹۶۸	۱	بازار آزاد	۱.۰	۱	۰.۹۶۸
۰.۹۹۱۱	۱	مالیات	۱.۰	۱	۰.۹۹۱۱
۰.۳۹۵	۰.۳۵	محلی	۰.۳۵	۰.۳۵	۰.۳۹۵
۰.۵۳۴	۰.۵	نیروی کار	۰.۸	۰.۵	۰.۵۳۴
۰.۶۸۷	۰.۸۵	رفاه	۰.۸	۰.۸۵	۰.۶۸۷
۰.۶۳۶	۰.۷۲	بازار آزاد	۰.۴۸	۰.۷۲	۰.۶۳۶
۰.۴۳۶	۰.۶	مدنی	۰.۶	۰.۶	۰.۴۳۶
۰.۷۷۴۵	۰.۸۵	دادگاه‌ها	۰.۸۵	۰.۸۵	۰.۷۷۴۵
۰.۱۵	0	ارز	۰.۲۵	0	۰.۱۵
۰.۶۳۸	۰.۸	خارجی	۰.۸	۰.۸	۰.۶۳۸
۰.۹۲۷	۰.۵	انتشار کارهای گلخانه‌ای	۰.۸۰۵*	۰.۵	۰.۹۲۷
۰.۱۱	۰.۴	آر تی، دسامبر ۲۰۰۶-آر تی،		۰.۴	۰.۱۱
۰.۵۹۷	۰.۶	آوریل ۲۰۰۶-آر تی، ژانویه ۰.۶		۰.۶	۰.۵۹۷
۰.۵۸۹	۰.۶	آوریل ۲۰۰۳-اس، آوریل ۲۰۰۹-اس،		۰.۶	۰.۵۸۹
۰.۸۷۳	۰.۹	ژانویه ۲۰۰۳		۰.۹	۰.۸۷۳
۰.۹	۰.۹	۱.۰		۰.۹	۰.۹
۰.۷۵	۰.۷۵	نوبت ۱		۰.۷۵	۰.۷۵
۰.۷۵	۰.۷۵	نوبت ۱		۰.۷۵	۰.۷۵
۰.۷۵	۰.۷۵	نوبت ۱		۰.۷۵	۰.۷۵

*ستاره‌ها مواردی با نتیجه‌ی دنیای واقعی را نشان می‌دهند. مشاهدات بدون علامت مشخص‌کننده، مدل هستند. پیش‌بینی‌ها

مدل ارائه شده در هر 26 مورد به خوبی عمل می‌کند و به همبستگی مثبتی دست می‌یابد. تقریباً 0.9 میانگین خطای مطلق (MAE) یا 1 Norm برای پیش‌بینی‌ها حدود 0.1 است. MAE پایین دلالت بر این دارد که تفسیر تخمین‌های مدل، اگر نگوییم کاملاً مشابه، اما نزدیک به مسئله واقعی خواهد بود. نتیجه یا یافته‌های قبلی. خطای جذر میانگین مربعات (RMSE) کوچک و کمتر از 0.025 است. RMSE نشان می‌دهد که نتایج به ندرت به طور قابل توجهی متفاوت هستند (جدول 3).

جدول ۳: خلاصه عملکرد مدل با بررسی تمام ۲۷ مورد

خوشه‌چهارم	ریسک تعدیل‌شده		
۰.۸۷۷	۰.۸۳۲		
۰.۱۲۱۱	۰.۱۲۱۱		
۰.۲۱۱۷	۰.۲۱۱۷		

تعداد زیادی از موارد از یک متن واحد گرفته شده بودند زیرا داده‌های ورودی را فراهم می‌کردند، و معمولاً، راجل نهایی مسئله (مسکیتا). (۱۹۸۵) با نگاهی تنها به موارد بعدی، مدل‌هایی که

باید با مدل ارائه شده بهتر مقایسه شود، همبستگی، که معیاری از دقت است، مثبت است، اما رقم همبستگی کمتر از مقدار آن برای کل مجموعه موارد است. این نگران کننده نیست زیرا سایر معیارهای خطا، MAE و RMSE هر دو کاهش می‌یابند. مدل موارد بعدی را پیش‌بینی می‌کند با دقتی بیشتر از موارد قبلی. تغییر در ارقام خلاصه احتمالاً به دلیل حجم نمونه کاهش یافته (جدول 4).

جدول ۴: خلاصه عملکرد مدل با بررسی بیش از ۹ مورد از سال ۱۹۸۵

دور چهارم	ریسک تعدیل‌شده	خنثی
۰.۷۴۸	۰.۵۷۲	همبستگی ۰.۶۶۶
۰.۰۹۰	۰.۱۰۶۱	فشار
۰.۱۲۱۸	۰.۰۲۱۱۷	بالا بردن شیب خط

مدل ارائه شده، نتایج مسائل دنیای واقعی و مطالعات قبلی را به دقت تکرار می‌کند. یافته‌هایی با استفاده از مدل‌های مشابه، مدل‌هایی که به دلیل دقت باورنکردنی‌شان در پیش‌بینی مورد تحسین قرار گرفتند رویدادهای سیاسی.

منابع

عبداللهیان، مارک، و کارول الشرباتی. «مدل‌سازی اثرات استراتژیک ریسک و ادراکات در سیاست پیوند.» عقلانیت و جامعه عقلانیت و جامعه 135. 1.51-113 (2003)

عبداللهیان، مارک، مایکل بارانیک، برایان افیرو و یاسک کوگلر. «سنتوریون: یک پیش‌بینی سیاسی» مدل شبیه‌سازی. "دانشگاه دفاع ملی. مرکز فناوری و امنیت ملی سیاست. ۲۰۰۶.

ارو، کنت. انتخاب اجتماعی و ارزش‌های فردی. انتشارات جان وایلی و پسران، ۱۹۵۱.

اکسلراد، رابرت و اسکات بنت. «نظریه چشم‌انداز تجمع». مجله بریتانیایی علوم سیاسی علوم ۲۳۳-۲۱۱ (۱۹۹۳): ۲۳۲

اکسلراد، رابرت. پیچیدگی همکاری. انتشارات دانشگاه پرینستون، ۱۹۹۷.

باک، پر، مایا پاچوسکی و مارتین شوبیک. «تغییرات قیمت در بازار سهام با عوامل متعدد». فیزیک A: فیزیک آماری و نظری ۴-۲۴۶ (دسامبر ۲۰۰۳-۲۰۰۴): ۴۳-۴۵۳ (۱۹۹۷)

بنکس، جفری. اس. «رفتار تعادلی در بازی‌های چانه‌زنی بحران». مجله آمریکایی علوم سیاسی علوم ۶۱۴-۵۹۹ (۱۹۹۰): ۳۴

مایکل بارانیک، برایان افیرو، یاسک کوگلر و مارک عبداللهیان. «ثبات و تغییر رژیم در عراق:» یک رویکرد مدل‌سازی مبتنی بر عامل. انجمن تحقیقات عملیات نظامی (MORS). 2004.

بک، داگلاس و بروس بوئو ۱ مسکویتا. «پیش‌بینی تصمیمات سیاستی: یک مطلوبیت مورد انتظار» رویکرد. «مدیریت بحران شرکتی. پرینستون، نیوجرسی: انتشارات پتروچلی، ۱۲۲-۱۰۳: ۱۹۸۵

برنولی، دانیل. نمونه نظریه نوای منسورا سورتیس. (بررسی یک نظریه جدید در اندازه‌گیری ریسک). ۱۷۳۸.

بلک، دانکن. «درباره منطق تصمیم‌گیری گروهی». مجله اقتصاد سیاسی (1948): 56.1
۲۳-۳۴.

بلک، دانکن. نظریه کمیته‌ها و انتخابات. انتشارات دانشگاه کمبریج، ۱۹۵۸.

بوئنو د مسکیتا، بروس. تله جنگ. انتشارات دانشگاه ییل، 1981.

بوئنو د مسکویتا، بروس. «پیش‌بینی تصمیمات سیاسی: رویکردی مبتنی بر مطلوبیت مورد انتظار برای ایران پس از خمینی». علوم سیاسی 17.2 (1984): 226-236.

بوئنو د مسکیتا، بروس. پروژه پیش‌بینی منازعه. مرکز اطلاعات فنی دفاعی (DTIC): دانشکده علوم سیاسی دانشگاه روچستر، ۱۹۸۴.

بوئنو د مسکیتا، بروس. پیش‌بینی رویدادهای سیاسی: آینده هنگ کنگ. انتشارات دانشگاه ییل، ۱۹۸۵ میلادی.

بوئنو د مسکویتا، بروس و دیوید لالمن. «عقل و جنگ». علوم سیاسی آمریکا
مرور ۸۰.۴ (دسامبر ۱۱۲۹-۱۱۱۳): ۱۹۸۶

بوئنو د مسکویتا، بروس. «مذاکرات چندجانبه: تحلیل فضایی اختلاف اعراب و اسرائیل». سازمان بین‌المللی ۴۴.۳ (تابستان، ۳۴۰-۳۱۷): ۱۹۹۰.

بوئنو دی مسکیتا و دیوید لالمن. جنگ و عقل. انتشارات دانشگاه ییل، 1992.

Bueno de Mesquita و Frans N. Stokman. تصمیم‌گیری جامعه اروپایی دانشگاه ییل
انتشارات، ۱۹۹۴.

بوئنو د مسکیتا، بروس. «یک مدل تصمیم‌گیری: ساختار و شکل آن». بین‌المللی
تعاملات 23.3-4 (1997): 235-266.

بوئنو د مسکویتا، بروس، رز مک‌کادرموت و امیلی کوپ. «چشم‌اندازهای مورد انتظار برای صلح در ایرلند شمالی». تعاملات بین‌المللی. 235-266 (2001): 27.2

بوئنو د مسکویتا، بروس. پیش‌بینی سیاست. انتشارات دانشگاه ایالتی اوهایو، ۲۰۰۲.

بوئنو د مسکیتا، بروس. «ایران چه خواهد کرد؟» تد. فوریه talks/bruce_bueno_de_mesquita_predicts_iran_s_future.html
<http://www.ted.com/> ۲۰۰۹.

کندورسه، لو مارکیز دو. Essai sur l'application de l'analyse à la probabilité des decisions rendues à la pluralité des voix. De l'imprimerie Royale. 1785.

داجسون، چارلز. «روشی برای اخذ رأی در مورد بیش از دو موضوع». انتشارات کلارندون، آکسفورد. (چاپ مجدد در بلک، ۱۸۷۶، ۱۹۵۸).

داونز، آنتونی. «نظریه اقتصادی کنش سیاسی در یک دموکراسی». مجله علوم سیاسی اقتصاد ۶۵.۲ (آوریل ۱۵۰-۱۳۵): ۱۹۵۷.

افیرد، برایان، و یاسک کوگلر. «ارزیابی ثبات رژیم صدام حسین». دانشگاه دفاع ملی، مرکز فناوری و سیاست امنیت ملی. ۲۰۰۲.

اپستین، جاشوا ام. و رابرت ال. اکستل. رشد جوامع مصنوعی: علوم اجتماعی از پایین به بالا. کمبریج، ماساچوست. انتشارات MIT، ۱۹۹۶.

اپستین، جاشوا ام. «مدل‌های محاسباتی مبتنی بر عامل و علوم اجتماعی مولد». پیچیدگی ۴.۵ (۱۹۹۹): ۴۱-۶۰.

فدر، استنلی ای. «جناح‌ها و پلیکان: راه‌های جدید برای تحلیل سیاست». مطالعات در اطلاعات ۳۱.۱ (۱۹۸۷): ۴۱-۵۷.

کانمن، دانیل و آموس تورسکی. «نظریه چشم‌انداز: تحلیلی از تصمیم‌گیری تحت ریسک». اکونومتریکا ۴۷.۲ (مارس ۱۹۷۹): ۲۶۳-۲۹۲.

کولمن، کن، جان اچ. میلر و اسکات ای. پیج. «احزاب تطبیقی در انتخابات فضایی». روزنامه آمریکایی مجله علوم سیاسی، جلد ۸۶، شماره ۴ (دسامبر ۱۹۳۷-۱۹۲۹): ۱۹۹۲.

کوگلر، یاسک، مارک عبداللهیان و رونالد تامن. «پیش‌بینی مسائل پیچیده سیاسی و نظامی» رویدادها: کاربرد مطلوبیت مورد انتظار در موقعیت‌های بحرانی. کنفرانس ملی کالج جنگ، ژوئن ۲۰۰۰.

کوگلر، یاسک، بیرویل یسیلادا و برایان افیرد. «آینده سیاسی افغانستان و پیامدهای آن برای سیاست ایالات متحده». مدیریت تعارض و علوم صلح. 43-71 (2003): 20.43.

لنچستر، فردریک دبلیو. هواپیما در جنگ. کرتیس و بیمیش، انگلستان، ۱۹۱۶.

ماس-کولل، آندرو، مایکل دی. وینستون و جری آر. گرین. نظریه اقتصاد خرد. دانشگاه آکسفورد انتشارات، ۱۹۹۵.

نش، جان. «مشکل چانه‌زنی». اکونومتریکا 18.2 (آوریل، 1950): 155-162.

نیومن، جان فون و همکاران. نظریه بازی‌ها و رفتار اقتصادی. انتشارات دانشگاه پرینستون، ۱۹۴۴.

ریچاردسون، لوئیس فرای. آمار نزاع‌های مرگبار. انتشارات باکس‌اوود، ۱۹۶۰.

اسنادپر، لوئیس دبلیو. و جیسون ای. استراکز. «مدلسازی امنیت خاورمیانه: ارزیابی رسمی از تحولات منطقه‌ای»
«پاسخها به جنگ عراق»، مدیریت تعارض و علوم صلح، ۲۰۰۶.

تسفاتشن، لی اس. «یک بازی شبکه‌ای تجاری با انتخاب شریک درون‌زا». دانشگاه ایالتی آیووا
دانشگاه، دانشکده اقتصاد، مجموعه گزارش‌های اقتصادی، شماره ۳۶ (۱۹۹۵).

توپا، جورجیو. «تعاملات اجتماعی، سرریزهای محلی و بیکاری». مرور مطالعات اقتصادی
۸.۲ (آوریل ۲۰۰۱): ۲۶۱-۲۹۵.

وایز، بن. «مرور فنی لودستون». رند، ۲۰۱۰ (پیش‌نویس منتشر نشده).

وایز، بن. «سودمندی، رأی‌گیری و استراتژی در فضاهای عمومی موضوع». رند، ۲۰۱۰ (پیش‌نویس منتشر نشده).

جمع‌آوری داده‌ها

یکی از نقاط قوت مدل‌های مطلوبیت مورد انتظار (EU)، صرفه‌جویی در ورودی‌هایی است که از آنها ...
پیش‌بینی‌های دقیقی به طور مداوم تولید می‌شوند. برای جمع‌آوری داده‌های مدل اتحادیه اروپا، باید فهرستی از ذینفعان مؤثر بر سیاست گردآوری شود و طیف موضوع سیاست شناسایی شود. این مدل قابلیت‌های هر ذینفع، جایگاه آنها در طیف سیاست و اهمیت آنها برای موضوع را به عنوان ورودی در نظر می‌گیرد. (Kugler et al. 2000; 14-16; Mesquita 2002; 67-69; Snider and Strakes 2006: 215-219)

سوالات تحقیق

جمع‌آوری داده‌ها با تعیین اینکه چه سوالات کلیدی‌ای اطلاعات را ارائه می‌دهند و هدایت می‌کنند، آغاز می‌شود.
تصمیم‌گیری. درک مسئله و مسائل موجود برای انتخاب سوالات تحقیق جهت دستیابی به نتایجی که به بهترین نحو به تصمیم‌گیرندگان کمک کند، ضروری است. متخصصان حوزه اغلب می‌توانند به شناسایی و ارائه بافت و ظرافت سوالات تحقیق که بعداً به تولید بهتر کمک می‌کند، کمک کنند.

نتایج تصفیه شده

فهرست ذینفعان

فرد یا گروهی با منابع مشترک و چشم‌اندازهای مشترک، یک ذینفع را تشکیل می‌دهند.
پیش‌بینی‌های مدل اتحادیه اروپا زمانی دقیق‌ترین هستند که تمام ذینفعانی که بر یک موضوع سیاستی تأثیر می‌گذارند، در نظر گرفته شوند. تعیین لیست کامل ذینفعان معمولاً نیاز به آشنایی با رویدادهای جاری و تاریخی مربوط به حوزه مورد نظر دارد. یک لیست اولیه ذینفعان معمولاً می‌تواند با فهرست کردن تمام افراد کلیدی، سازمان‌ها، گروه‌های جمعیتی و کشورهایی که ممکن است برای تأثیرگذاری بر یک موضوع تلاش کنند، تهیه شود. بررسی لیست ذینفعان تهیه شده با کارشناسان منطقه‌ای به سرعت منجر به تهیه لیست جامعی از ذینفعان و توافق در مورد ذینفعان حیاتی می‌شود (مسکویتا ۱۹۹۴). برخی از مسائل بدون توافق یک یا چند ذینفع قابل حل نیستند، این ذینفعان، ذینفعان دارای حق و تو محسوب می‌شوند. شناسایی ذینفعان دارای حق و تو مهم است، زیرا پیش‌بینی مدل باید با توجه به مواضع این ذینفعان تفسیر شود (مسکویتا ۲۰۰۹).

قابلیت‌ها

معیار قابلیت‌ها، کل منابع موجود برای یک ذینفع را هنگام تأثیرگذاری بر ... اندازه‌گیری می‌کند.
دستور کار سیاسی. لازم به ذکر است که یک ذینفع احتمالاً در هر موضوع خاص، کمتر از تمام توانایی‌های خود را به کار می‌گیرد. ذینفعان معمولاً کمتر از تمام توانایی‌های خود را در یک موضوع خاص به کار می‌گیرند، زیرا آنها منافع همزمان متعددی دارند که همه آنها برای منابع آنها رقابت می‌کنند. معیار قابلیت‌ها عموماً در مقیاس صفر تا یک یا صفر تا صد محاسبه می‌شود. معیار قابلیت‌ها باید به عنوان مجموع وزنی قدرت نظامی، اقتصادی و سیاسی هر ذینفع در نظر گرفته شود.

قدرت نظامی را اساساً می‌توان به عنوان نیروی انسانی مؤثر در نظر گرفت. تعداد افرادی که یک ذینفع تحت فرمان دارد برای قدرت نظامی بسیار مهم است.
تعداد نیروها به تنهایی بیش از حد ساده‌انگارانه است؛ کیفیت نیروهای یک ذینفع برای وظیفه مشخص، تأثیر زیادی بر مشارکت آنها دارد و سازماندهی نیروی انسانی یک ذینفع نیز مرتبط است: اگر اعضا به طور گسترده پراکنده باشند، بسیج آنها کند باشد، و

از آنجا که سازماندهی برای اقدام جمعی دشوار است، نفوذ کلی آنها کاهش می‌یابد (تلیس، ۲۰۰۰). قدرت نظامی عموماً به عنوان اهرم استفاده می‌شود و مستقیماً برای دستیابی به اهداف سیاسی به کار گرفته نمی‌شود. بنابراین، سهم قدرت نظامی در یک زمینه سیاسی باید با درک استفاده معتبر از آن کاهش یابد.

عنصر اقتصادی قابلیت‌ها را می‌توان تا حد زیادی با منابع مالی موجود بیان کرد. سرمایه موجود برای یک ذینفع می‌تواند برای تأثیرگذاری بر نتایج مسائل کلیدی مورد علاقه مورد استفاده قرار گیرد. سرمایه می‌تواند سرمایه نقدی سنتی مانند پول نقد، سهام یا اوراق قرضه باشد، یا می‌تواند سرمایه فیزیکی باشد. در شرایط خاص، سرمایه فیزیکی یک ذینفع ممکن است منجر به قابلیت‌های بسیار بیشتری نسبت به آنچه که توسط ارزیابی حسابداران استنباط می‌شود، شود (سالامون و زیگفرید، ۱۹۷۷). به عنوان مثال، اگر یک ذینفع، قابلیت‌های هسته‌ای یک ملت را کنترل کند، ذینفع احتمالاً نفوذ قابل توجهی بیشتری نسبت به ذینفع دیگری با دارایی‌های پولی با ارزش معادل پراکنده در سراسر کشور خواهد داشت.

بخش

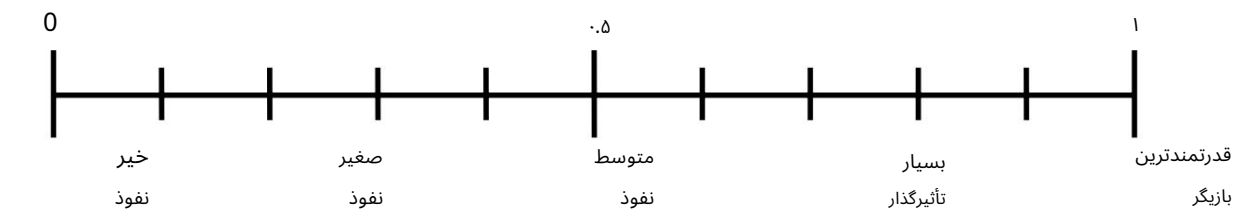
آخرین جنبه از قابلیت‌ها، بُعد سیاسی است. قدرت سیاسی یک ذینفع

نفوذ بازیزگر را در محیط موضوع خلاصه می‌کند. یکی از جنبه‌های حیاتی برای توانایی سیاسی، مرکزیت یک ذینفع در تصمیم‌گیری است. (Dahl 1958) به عنوان مثال، در ایران، خامنه‌ای در حال حاضر قدرت تصمیم‌گیری نهایی را در دست دارد، بنابراین نزدیکی و پیوندهای یک فرد با خامنه‌ای وسیله خوبی برای تخمین مرکزیت او در تصمیم‌گیری است. توانایی تعیین دستور کار یکی دیگر از بخش‌های کلیدی توانایی سیاسی ذینفع است. (Bachrach & Baratz 1962) نماز جمعه در ایران قدرت قابل توجهی به آیت‌الله‌ها در دیکته کردن دستور کار فعلی می‌دهد. به طور مشابه، نقش رئیس‌جمهور احمدی‌نژاد به عنوان رئیس اجرایی و نفوذ او بر رسانه‌های دولتی، او را قادر می‌سازد تا گفتمان سیاسی را تحت تأثیر قرار داده و هدایت کند. جنبه نهایی توانایی‌های سیاسی، توانایی شکل‌دهی، تأثیرگذاری یا تعیین باورهای دیگران و تضمین انطباق آنها است. (Lukes 1974; 2005)

این نوع قدرت سیاسی در ایران توسط شورای نگهبان هنگام انتخاب افرادی که می‌توانند برای مناصب سیاسی نامزد شوند و دیوان عالی کشور هنگام تفسیر شریعت اعمال می‌شود.

با بهبود داده‌ها، ارقام عددی برای کمک به تعیین کمیت قدرت نظامی، اقتصادی و سیاسی یک ذینفع در دسترس‌تر می‌شوند - که به طور تجربی از ارزیابی قابلیت‌های ذینفعان پشتیبانی می‌کند. قدرت نظامی را می‌توان تا حد زیادی با گزارش‌های سطح نیروها ارزیابی کرد. تخمین اجرای اقتصادی از طریق مالیات و قدرت بازار انجام می‌شود. قابلیت‌های سیاسی را می‌توان با نگاه به موقعیت و روابط رسمی یک ذینفع در چارچوب تصمیم‌گیری درک کرد. در دموکراسی‌ها و جوامع آزاد، نظرسنجی‌های انتخاباتی و تعداد افرادی که در تجمعات شرکت می‌کنند، ابزارهای بیشتری برای سنجش قابلیت‌های سیاسی فراهم می‌کنند. متأسفانه، در بیشتر موارد، داده‌های موجود به اندازه کافی قوی نیستند تا با یک مدل تجربی که قدرت نظامی، اقتصادی و سیاسی یک ذینفع را تعیین می‌کند، مطابقت داشته باشند. در عوض، درک جنبه‌های مختلف قدرت ذینفعان، محقق یا متخصص حوزه را قادر می‌سازد تا قابلیت‌های هر ذینفع را نسبت به سایر ذینفعان رتبه‌بندی کند (مسکیتا، ۲۰۰۳). سپس می‌توان رتبه‌بندی‌های نسبی را به مقیاس صفر تا یک منتقل کرد، که در آن به قدرتمندترین ذینفع (ان) ارزش قابلیت یک اختصاص داده می‌شود و بازیگران باقیمانده ارزش‌های قابلیت را دریافت می‌کنند که بر اساس قدرت آنها نسبت به قدرتمندترین ذینفع (ان) تعیین می‌شود (مسکیتا ۱۹۹۷) (شکل ۸). سپس بررسی‌های سازگاری انجام می‌شود تا از صحت مقادیر قابلیت تعیین‌شده برای ذینفع اطمینان حاصل شود. به عنوان مثال، اگر به ذینفع ۸ ارزش قابلیت ۰.۶ و به ذینفعان B و C به ترتیب ارزش‌های قابلیت ۰.۴ و ۰.۲ اختصاص داده شود، اگر ذینفعان B و C با هم ذینفع A را بپذیرند، کاملاً با ذینفع A مطابقت خواهند داشت، اما اگر هر یک از ذینفعان B یا C به تنهایی ذینفع A را بپذیرند، بازنده خواهند بود.

شکل ۸: مقیاس قابلیت‌ها

جمع‌آوری داده‌ها با استفاده از مقیاس نسبی در مقابل مقیاس مطلق، مقایسه داده‌های جمع‌آوری‌شده توسط تیم‌های متخصص جداگانه را دشوار می‌کند. مقادیر داده‌های جمع‌آوری‌شده با استفاده از مقیاس‌های نسبی لزوماً خارج از زمینه خاص چارچوب اندازه‌گیری، معنا ندارند. یک مقیاس مطلق برای اندازه‌گیری داده‌ها، که ساختار مفهومی آن در بالا توضیح داده شد، اعداد قابل تکرار و قابل تأییدی را تولید می‌کند که پیامدهای آن به راحتی قابل انتقال به زمینه‌های فراتر از تجزیه و تحلیل فوری هستند. با این حال، چارچوب نسبی مورد استفاده برای جمع‌آوری داده‌ها برای مدل‌های اتحادیه اروپا، قابل اجرا بوده است. با استفاده از مقیاس جمع‌آوری داده‌های نسبی توسط متخصصان مختلف، مجموعه داده‌های منحصر به فرد، هنگامی که در اختیار مدل اتحادیه اروپا قرار می‌گیرند، بارها به پیش‌بینی‌های صحیح از نتیجه سناریو همگرا می‌شوند (مسکیتا، ۲۰۰۲).

موقعیت و طیف موقعیت

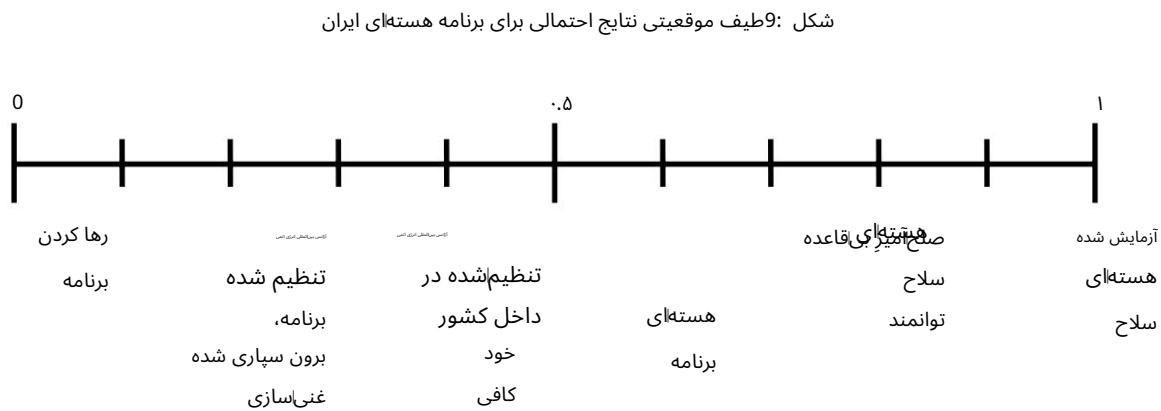
ذینفعان در مورد راه‌حل ایده‌آل خود برای یک مسئله، دیدگاه‌های متفاوتی دارند. اگر همه ذینفعان در مورد نتیجه یک مسئله توافق داشته باشند، مدل اتحادیه اروپا کمکی نخواهد کرد زیرا عقل سلیم برای پیش‌بینی دقیق نتیجه کافی است. موضع یک ذینفع در مورد یک مسئله باید به صورت عمومی و با توجه به ماهیت محیط سیاسی بیان شود. یک ذینفع نمی‌تواند انتظار داشته باشد که دیگران موضع او را در صورت ناشناخته بودن، بپذیرند. به طور مشابه، ذینفعان نمی‌توانند بدون دانستن مواضع یکدیگر، مواضع خود را مبادله کنند. لزوم انتشار مواضع ذینفعان در مورد مسائل مورد علاقه، تخمین مواضع ذینفعان را قابل کنترل و نسبتاً ساده می‌کند.

با دانستن طیف مواضع مورد حمایت در مورد یک موضوع، می‌توان یک طیف موضعی تشکیل داد. این طیف، مجموعه‌ای از مواضع سیاسی را بین دو موضع کاملاً متضاد که در رسانه‌ها مورد بحث قرار می‌گیرند یا توسط ذینفعان حمایت می‌شوند، مرتب می‌کند. در حالی که تک‌بعدی کردن برخی از مسائل دشوارتر است، تقریباً همه مسائل سیاسی را می‌توان در یک طیف سیاسی تک‌بعدی گنجاند. مسائلی که نمی‌توان آنها را به عنوان یک بعد واحد مفهوم‌سازی کرد، فراتر از محدوده مدل‌های ساده‌تر اتحادیه اروپا هستند، اما تطبیق‌هایی که امکان ایجاد بده‌بستان بین ابعاد یک موضوع واحد و بین چندین موضوع را فراهم می‌کنند، بررسی شده‌اند (عبداللهیان و الشرباتی، ۲۰۰۳؛ وایز، ۲۰۱۰).

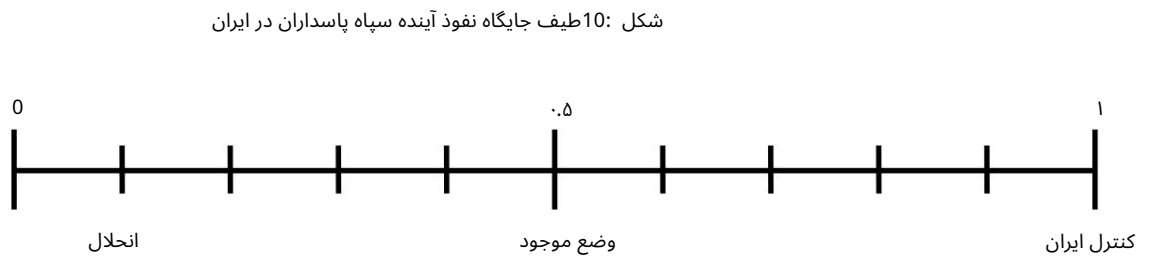
دو سر طیف موضع‌گیری، دو قطب مخالف در مورد یک موضوع هستند. تعیین این دو نقاط پایانی، مقیاس طیف موقعیت را تعیین می‌کنند. یافتن موقعیت‌های معیار، موقعیت‌هایی که ذینفعان حول آنها خوشه‌بندی شده‌اند، طیف موقعیت را بیشتر تقسیم می‌کند. قرار دادن موقعیت‌های معیار در طیف موقعیت، خطا در تعیین موقعیت‌های ذینفعان را کاهش می‌دهد و بعداً درون‌یابی پیش‌بینی مدل را به پیش‌بینی نتیجه آسان می‌کند. پس از تعریف طیف سیاست و موقعیت موقعیت‌های معیار، می‌توان با استفاده از طیف موقعیت، مواضع ذینفعان در مورد موضوع را ارزیابی کرد.

برای مثالی از ایجاد طیف موضعی، مسئله هسته‌ای ایران را در نظر بگیرید. در یک طیف، محافظه‌کاران تندرو از یک قابلیت تسلیحات نظامی کامل آزمایش‌شده حمایت می‌کنند، در حالی که در طیف دیگر،

بسیاری از دینفعان بین‌المللی و تعداد کمی از ترقی‌خواهان و اصلاح‌طلبان ایرانی از کنار گذاشتن کامل برنامه هسته‌ای ایران حمایت می‌کنند. پس از تعریف نقاط پایانی طیف سیاست، می‌توان از مواضع میانی که فضا را تقسیم می‌کنند برای تفکیک فضای موضع‌گیری استفاده کرد. برای مسئله هسته‌ای، برخی از مواضع کاندید عبارتند از یک برنامه هسته‌ای غیرنظامی تحت نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (IAEA)، یک برنامه هسته‌ای غیرنظامی بدون نظارت و تولید اورانیوم غنی‌شده با غنای بالا به اندازه کافی برای ساخت سلاح هسته‌ای. شناسایی این معیارها در طیف موضع‌گیری، نشانگرهای منطقی تقسیم فضای مسئله را ایجاد می‌کند. نشانگرهای مرجع به نوبه خود، تخصیص دینفعان به مواضع را تسهیل می‌کنند. مواضع دینفعان را می‌توان با در نظر گرفتن نزدیکی آنها به معیارهای تعیین‌کننده و موقعیت آنها نسبت به سایر دینفعانی که موضع مشترک یا نزدیکی به موضع مورد حمایت آنها در مورد یک موضوع دارند، تعیین کرد (شکل 9).

برخی از مسائل مربوط به سیاست‌گذاری را می‌توان به بهترین شکل بر اساس وضع موجود تعریف کرد. در مواردی که بهترین تعریف بر اساس ... در وضعیت موجود، دو پیامد افراطی جایگزین، نقاط پایانی طیف سیاست را تعریف می‌کنند، در حالی که وضعیت موجود، نقطه میانی را تعریف می‌کند. دینفعان تمایلات متفاوتی نسبت به تغییر وضعیت فعلی یک موضوع دارند و به نفع یک افراط یا دیگری متمایل می‌شوند. میزان حمایت از یک جایگزین برای وضعیت موجود، فاصله دینفع را از نقطه میانی و جایگاه دینفع را در طیف موقعیت تعیین می‌کند. نفوذ آینده سپاه پاسداران در ایران نمونه‌ای از موضوعی است که به بهترین وجه بر اساس وضعیت موجود تعریف می‌شود (شکل 10).

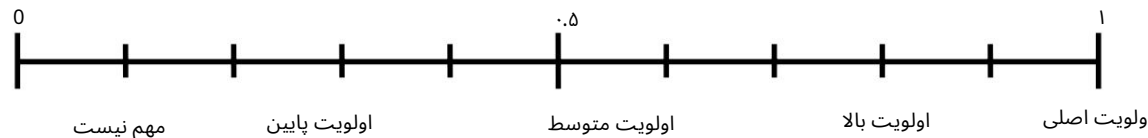
پس از تعیین طیف موضوعات سیاستی، می‌توان موضع هر یک از دینفعان را در مورد موضوع مشخص کرد. یک مقدار اختصاص داده شده است. قبل از قرار دادن دینفعان در طیف موقعیت، اغلب مفید است که دینفعان را بر اساس موقعیت آنها در مورد موضوع از یک سر طیف و سر دیگر طیف مرتب کنیم.

دسته‌بندی ذینفعان بر اساس موقعیت، خطا در ارزیابی مقادیر موقعیت را هنگام انتقال آنها به طیف مسائل سیاستی کاهش می‌دهد و می‌تواند خطا در فاصله نسبی بین موقعیت‌های ذینفعان مختلف را نیز کاهش دهد. قرار دادن ذینفعان در طیف موقعیت، موقعیت‌های آنها را کمی می‌کند.

برجستگی

برجستگی، اهمیت یک موضوع را برای یک ذینفع نسبت به سایر اولویت‌هایش اندازه‌گیری می‌کند. یک ذینفع در یک مقطع زمانی مشخص، تنها می‌تواند تعداد محدودی از موضوعات را در نظر بگیرد. وقتی موضوعی کاملاً بر منافع یک ذینفع غالب باشد، امتیاز برجستگی آن برای آن موضوع برابر با یک است. اگر یک ذینفع امتیاز برجستگی یک را دریافت کند، می‌توان تصور کرد که آن موضوع صد در صد توجه ذینفع را به خود جلب کرده است. هرچه موضوع برای ذینفع اهمیت کمتری داشته باشد، امتیاز برجستگی آن کمتر است. موضوعی با اهمیت بالا امتیاز برجستگی حدود صفر و هفت و پنج دریافت می‌کند، در حالی که موضوعی با اهمیت متوسط امتیاز برجستگی صفر و پنج را کسب می‌کند. اگر موضوعی توسط یک ذینفع مورد توجه قرار نگیرد، برای ذینفع اهمیتی ندارد، بنابراین امتیاز برجستگی آن صفر است. از مقیاس زیر برای تعیین مقادیر برجستگی ذینفع استفاده شد (شکل 11).

شکل ۱۱: طیف برجستگی عمومی

برجستگی، مانند طیف قابلیت‌ها، می‌تواند از صفر تا یک یا صفر تا صد رتبه‌بندی شود. مقیاس ارائه شده در بالا که در این مطالعه استفاده شده است، به عنوان یک نسخه معادل، البته مختصرتر، برای امتیازدهی برجستگی با مقیاسی است که در جای دیگری از ادبیات ارائه شده و در زیر نشان داده شده است. (Kugler 2000 et al.; Snider and Strakes 2006)

- ۱۰۰-۹۰ این موضوع در اولویت اول من قرار دارد. به محض اینکه این موضوع پیش بیاید، هر کاری که در حال انجام آن هستم را رها می‌کنم و فوراً به آن می‌پردازم.
- ۸۰-۷۰ این موضوع از جمله مهمترین نگرانی‌های من است. من تمام تلاشم را می‌کنم تا زمان و تعهداتم را برای رسیدگی به این موضوع در صورت بروز، دوباره برنامه‌ریزی کنم.
- ۶۰-۵۰ این یکی از چندین موضوع مهم است که برخی از آنها اولویت بالاتری نسبت به این موضوع دارند. اگر یکی دیگر از مسائل مهم من پیش بیاید، مجبورم از این موضوع صرف نظر کنم.
- ۴۰-۳۰ این موضوعی است که برایم مهم است اما حیاتی نیست. من مسائل مهم‌تری دارم که باید اول به آنها بپردازم، بنابراین از کاری که برای رسیدگی به این موضوع انجام می‌دهم، دست نمی‌کشم.
- ۲۰-۱۰ این یک مسئله‌ای جزئی است و من توجه کمی به آن دارم یا به ندرت تلاشی برای مقابله با آن انجام می‌دهم.
- ۹-۰ من از این موضوع آگاه هستم اما به اندازه کافی برایم مهم نیست که درگیر آن شوم.

نکته حیاتی برای تعیین برجستگی ذینفع، در نظر گرفتن اهمیت یک موضوع برای یک ذینفع نسبت به سایر ذینفعان مربوطه است. اختصاص دادن یک مقدار برجستگی به ذینفعی که بیشترین اهمیت را در مورد یک موضوع دارد، در ابتدا این امکان را فراهم می‌کند که به سایر ذینفعان نیز مقادیر برجستگی اختصاص داده شود.

بر اساس نگرانی نسبی آنها در رابطه با موضوع. هنگام ارزیابی اهمیت، اولویتهای دیگر ذینفع نیز باید مورد توجه بیشتری قرار گیرد. تواناییها و زمان یک ذینفع محدود است. یک ذینفع فقط میتواند یک اولویت اصلی داشته باشد، اگرچه ممکن است چندین موضوع از اهمیت بالایی برخوردار باشند و بسیاری دیگر از اهمیت متوسطی برخوردار باشند.

امتیازهای برجستگی یک ذینفع در چندین موضوع میتواند به بیش از یک برسد. این اتفاق می‌افتد زیرا مسائل اغلب به هم مرتبط هستند. صرف منابع برای یک موضوع سیاستی به طور همزمان، دیدگاه ذینفع را در مورد موضوع دیگر ارتقا می‌دهد. برخی از منابع میتوانند به طور کامل در یک موضوع به کار گرفته شوند اما تمام نشوند. به عنوان مثال، یک ذینفع ممکن است از تمام مخاطبین مرتبط خود در مورد یک موضوع خاص استفاده کند و همچنان مخاطبین مرتبطی داشته باشد که برای موضوع دیگری مهم هستند، یا یک ذینفع میتواند رسانه‌هایی را کنترل کند که در صورت استفاده کامل، میتواند موضع ذینفع را در مورد دو یا سه موضوع مجزا به طور همزمان پیش ببرند. نکته قابل توجه دیگر هنگام تعیین برجستگی ذینفع این است که در چارچوب مدل، برجستگی به عنوان نماینده‌ای برای کسری از منابع موجود یک ذینفع که صرف تأثیرگذاری بر یک موضوع می‌شود، عمل می‌کند. هرچه یک موضوع برای یک ذینفع مهم‌تر باشد، منابع موجود ذینفع بیشتری را برای تلاش برای تأثیرگذاری بر نتیجه موضوع به کار خواهد گرفت. اگر قابلیت‌های یک ذینفع برای تأثیرگذاری بر یک موضوع ضعیف باشد، می‌توان با کاهش امتیاز برجستگی ذینفع، این موضوع را در نظر گرفت.

جمع‌آوری اطلاعات در مورد ایران

مطالعات گذشته ایران را با استفاده از مدل‌های اتحادیه اروپا تجزیه و تحلیل کرده‌اند و سازمان سیا در حال حاضر کشورهای متعددی را ارزیابی می‌کند. و مسائلی، از جمله ایران، با استفاده از چارچوب اتحادیه اروپا (مسکوینا ۲۰۰۹؛ ۲۰۰۳؛ ۱۹۸۴) یکی از کاربردهای اولیه مدل اتحادیه اروپا توسط بوئو د مسکوینا، پیش بینی صعود خامنه‌ای به مقام رهبری پس از مرگ خمینی بود (مسکوینا ۱۹۸۴). مطالعات گذشته اتحادیه اروپا در مورد ایران، فهرست‌هایی را ایجاد کرد که ذینفعان مؤثر بر سیاست در جمهوری اسلامی را دسته‌بندی و جزئیات آن را شرح می‌داد. فهرست ذینفعان این مطالعات گذشته، به عنوان نقطه شروعی برای تعیین ذینفعان در این تحلیل عمل کرد. از زمان اولین مطالعه در سال ۱۹۸۴ که کل فهرست ذینفعان برای آن منتشر شد، بسیاری از بازیگران تأثیرگذار در ایران تغییر کرده‌اند. برخی از ذینفعان از عرصه سیاسی کنار رفته‌اند، در حالی که برخی دیگر ظهور کرده‌اند یا تکامل یافته‌اند. جهان در سال‌های اخیر بسیار به هم پیوسته‌تر شده است، که نتیجه آن این است که اکنون ذینفعان بین‌المللی بیشتری در توسعه ایران منافی دارند. با بررسی مطالعات گذشته ایران، مطالعه مطالب دانشگاهی و انجام مصاحبه با کارشناسان، ۲۵ ذینفع داخلی و ۱۲ ذینفع بین‌المللی شناسایی شدند.

ذینفعان در دو دسته کلی ارائه می‌شوند، بازیگران داخلی ایران و بازیگران ...

بازیگران خارجی در ایران. ذینفعان داخلی برای همسویی با سازمان و اعمال قدرت در جمهوری اسلامی و تصرف مراکز قدرت مستقل ارائه می‌شوند. ابتدا نهادهای سیاسی تأسیس‌شده در قانون اساسی، سپس سازمان‌هایی با نفوذ مستقیم در دولت و در نهایت گروه‌های مختلف مردمی ارائه می‌شوند. مناصب سیاسی در ایران اغلب برای مدت طولانی در اختیار هستند که منجر به دوره‌های طولانی ثبات قدرت می‌شود. مناصب سیاسی در ایران به‌طور مستقل تصمیم‌گیری می‌کنند، اگرچه معمولاً در ائتلاف‌ها عمل می‌کنند. مناصب مختلف معمولاً به‌طور جداگانه نمایندگی می‌شوند، مگر اینکه به‌طور کامل توسط یک ذینفع دیگر کنترل شوند. وزارت اطلاعات و امنیت (MOIS) نمونه‌ای از چنین استثنایی است. وزارت اطلاعات، ابزاری برای قدرت رهبر، یک نهاد رسمی است که به‌طور منحصربه‌فرد نمایندگی نمی‌شود. پس از نهادهای سیاسی تأسیس‌شده در قانون اساسی، سازمان‌هایی با نفوذ مستقیم در دولت قرار دارند. چندین مورد از این گروه‌ها اعمال نفوذ می‌کنند.

نفوذ آنها بر سیاست‌های ایران بیشتر از برخی از نهادهای سیاسی تأسیس‌شده در قانون اساسی است. سازمان‌هایی که نفوذ مستقیم در دولت دارند، برای تسخیر شبکه‌های قدرت خصوصی که بسیاری از تصمیمات سیاسی ایران را هدایت می‌کنند، حیاتی هستند. این سازمان‌ها، خارج از دولت سیاسی مستقیم ایران، دستور کارهای جداگانه‌ای از ذینفعان سیاسی دارند و بر اساس منافع منحصر به فرد خود از مسائل حمایت و در مورد آنها همسو می‌شوند. گروه‌های مردمی، فهرست ذینفعان داخلی ایران را تکمیل می‌کنند. گروه‌های مردمی بر اساس دیدگاه‌های متفاوت خود در مورد آینده ایران که تحت تأثیر وضعیت اجتماعی-اقتصادی و قومیت قرار دارد، از هم جدا شده‌اند. این تحقیق در مجموع ۲۵ ذینفع داخلی را که در زیر فهرست شده‌اند، شناسایی کرد. برای اطلاعات بیشتر در مورد سازماندهی قدرت در جمهوری اسلامی، به پیوست D: درک قدرت در ایران مراجعه کنید.

۱)مقام معظم رهبری، آیت الله علی حسینی خامنه‌ای

2)شورای نگهبان (احمد جنتی مساج)

۳)مجمع تشخیص مصلحت نظام

۴)شورای عالی قضایی

۵)مجلس خبرگان

۶)مجلس

۷)رئیس جمهور محمود احمدی نژاد (اصولگرایان/سنت گرایان تثبیت شده)

۸)اصولگرایان/سنت‌گرایان بی‌اساس (علی لاریجانی و محمدباقر قالیباف)

9)عملگرایان (اکبر هاشمی رفسنجانی و حسن روحانی)

10)اصلاح طلبان (محمد خاتمی، میرحسین موسوی و مهدی کروبی)

11)سپاه پاسداران یا پاسداران

۱۲)بسیج

۱۳)ارتش

۱۴)بنیادها

۱۵)روحانیت غیرمتعهد (قم و نجف)

16)مدرسه حقانی (مصباح یزدی)

۱۷)استان‌ها

۱۸)طبقه کارگر شهری

۱۹)طبقه متوسط شهری

۲۰)بازاری‌ها

۲۱)کردها

۲۲)بلوچ‌ها

۲۳)اعراب

۲۴)پناهندگان افغان

۲۵)پناهندگان عراقی

بسیاری از کشورها نگران تأثیرگذاری بر تحولات ایران هستند. برای برخی از کشورها، نگرانی آنها بر ثبات منطقه‌ای، برخی دیگر بر تأمین بازارهای انرژی قابل اعتماد و برخی دیگر بر سرمایه‌گذاری و تجارت تمرکز دارند. دوازده گروه قدرت خارجی با منافع منحصر به فرد در توسعه ایران شناسایی و در این مطالعه گنجانده شدند. تقریباً همه ذینفعان شناسایی شده، کشورهای مستقل هستند، به استثنای خاورمیانه که آشکارا از ایران حمایت نمی‌کنند، خاورمیانه طرفدار ایران و اتحادیه اروپا.

- (۱۱)ایالات متحده (ایالات متحده)
- (۲)روسیه
- (۳)چین
- (۴)اتحادیه اروپا (EU)
- (۵)ژاپن
- (۶)هند
- (۷)خاورمیانه برای ایران نیست (عربستان سعودی، مصر و متحدانش)
- (۸)خاورمیانه طرفدار ایران (سوریه، حماس و حزب‌الله)
- (۹)عراق
- (۱۰)ترکیه
- (۱۱)پاکستان
- (۱۲)اسرائیل

در مجموع ۳۷ ذینفع به عنوان تأثیرگذار بر گفتمان سیاسی ایران شناسایی شدند: ۲۵ نفر داخلی ذینفعان و ۱۲ ذینفع خارجی. ذینفعان داخلی از میان نهادهای رسمی سیاسی دولتی، نهادهای مستقر و مردم شناسایی شدند. ۱۲ ذینفع بین‌المللی، منافع منطقه‌ای و ملی را با نفوذ در ایران در دست داشتند. برای اطلاعات بیشتر در مورد هر ذینفع، به پیوست E: شناسایی و شرح ذینفعان، بخش‌های ا تا ۴۰، و برای اطلاعات جمعیت‌شناختی در مورد کشورهای خاورمیانه، به پیوست E: شناسایی و شرح ذینفعان، بخش ۵ مراجعه کنید.

با داشتن مجموعه‌ای از ذینفعان، داده‌های ورودی مدل قابل جمع‌آوری بودند. مقادیر قابلیت‌ها اولین بودند داده‌های ورودی جمع‌آوری‌شده برای هر یک از ذینفعان. تخمین‌های اولیه از قابلیت‌های ذینفعان با بررسی آثار دانشگاهی و مطالعات رسانه‌ای ایجاد شد. در صورت امکان، داده‌های مربوط به قابلیت‌های نظامی، اقتصادی و سیاسی جمع‌آوری شد. اطلاعات جمع‌آوری‌شده در قالب تخمین قابلیت‌ها برای هر ذینفع ترکیب شد. تخمین‌های اولیه قابلیت‌ها، همراه با تخمین‌های اولیه برجستگی و موقعیت، بارها توسط کارشناسان مختلف منطقه‌ای بررسی شد و بازخوردهای مکرر آنها امکان اصلاح مداوم داده‌ها را فراهم کرد.

داده‌های موقعیت برای یک مسئله را نمی‌توان بدون ایجاد طیف موقعیت جمع‌آوری کرد. برای هر برای این موضوع، با بررسی مطالعات قبلی مربوط به این موضوع، بحث‌های دانشگاهی در مورد ایران و گفتمان رسانه‌ای، یک طیف موضعی ایجاد شد. بحث‌ها و بازخوردها با کارشناسان مدل اتحادیه اروپا و کارشناسان منطقه‌ای، طیف‌های سیاستی نهایی را ایجاد کرد.

پس از تعیین طیف جایگاه هر مسئله و استفاده از مقیاس برجستگی تعیین‌شده، به هر ذینفع جایگاه و ارزش‌های برجستگی اختصاص داده شد. تخمین‌های اولیه از مقادیر داده‌های خاص مسئله هر ذینفع انجام شد و مانند داده‌های قابلیت‌ها، این تخمین‌ها توسط کارشناسان منطقه‌ای بررسی شد و بازخورد آنها به بهبود کمک کرد و منجر به مجموعه داده‌های نهایی مطالعه شد.

فرآیند جمع‌آوری داده‌ها به کار گرفته شده، یک فرآیند ترکیبی تکراری بود. با بررسی مطالعات گذشته،

مقالات رسانه‌ای و آثار دانشگاهی مرتبط منجر به تخمین‌های اولیه بسیار دقیقی از داده‌ها شد. تعامل و ارتباط مکرر با کارشناسان منطقه‌ای در مراحل مختلف فرآیند جمع‌آوری داده‌ها (شناسایی ذینفعان، ایجاد طیف‌های موقعیتی و جمع‌آوری داده‌های ورودی مدل) منجر به اصلاحات و بهبودهایی در طول فرآیند شد. رویکرد ترکیبی، ترکیب تحقیق با بررسی و بازخورد کارشناسان، منجر به درجه بالایی از اطمینان در مورد کیفیت و دقت مجموعه داده‌های نهایی شد.

مجموعه داده‌های مطالعه در ژانویه ۲۰۱۱ نهایی شد و در آن زمان هیچ اصلاح دیگری انجام نشد.

مجموعه داده‌های نهایی در پیوست و: داده‌های ورودی ارائه شده است، و طیف‌های موقعیتی مرتبط با هر موضوع سیاستی در بخش‌های تحلیل مربوطه موجود است.

مجموعه داده‌های این مطالعه، یافته‌های مطالعات اخیر که مسائل یکسانی را بررسی کرده‌اند، تکرار می‌کند و ...

مجموعه داده‌های جداگانه‌ای که به‌طور مستقل توسط یکی از اعضای جامعه اطلاعاتی ایالات متحده تولید شده است، پیش‌بینی‌هایی را نیز ارائه می‌دهد که با پیش‌بینی‌های مجموعه داده‌های مطالعه مطابقت دارد (به فصل امنیت ملی ذیل برنامه هسته‌ای ایران در بخش ملاحظات بیشتر یا پیوست ز: ارزیابی جامعه اطلاعاتی ایالات متحده از برنامه هسته‌ای ایران مراجعه کنید). به متخصص جامعه اطلاعاتی ایالات متحده دستورالعمل‌های ارائه شده در پیوست ح: نمونه‌ای از دستورالعمل‌های استخراج داده‌ها که به متخصصان منطقه‌ای ارائه شده است، ارائه شد که نمونه خوبی از نحوه انجام فرآیند جمع‌آوری داده‌ها است و ارائه شده است. این دستورالعمل‌ها، مطالعه و همچنین اهمیت سهم متخصص را معرفی و انگیزه می‌دهند، سپس فرآیندهای جمع‌آوری و تولید داده‌ها را گام‌به‌گام طی می‌کنند و وسیله‌ای برای ثبت داده‌ها فراهم می‌کنند. دستورالعمل‌های استخراج داده‌ها که در پیوست ارائه شده‌اند، به‌ویژه به مراحل اولیه فرآیند جمع‌آوری داده‌ها که طی آن سؤالات تحقیق تعیین و ذینفعان در مطالعه مشخص شدند، نمی‌پردازند. این فرآیندها با کمک متخصصان منطقه‌ای انجام شدند، اما در این مورد، برای اطمینان از اینکه مجموعه داده‌های تولید شده با مجموعه داده‌های مطالعه نهایی قابل مقایسه است و برای به حداقل رساندن بار درخواست، نتایج مراحل اولیه فرآیندهای جمع‌آوری داده‌ها ارائه شد.

منابع

عبداللهیان، مارک و کارول الشراباتی. «مدل‌سازی اثرات استراتژیک ریسک و ادراکات در سیاست‌های پیوند». عقلانیت و جامعه. 113-135. (2003): 15.1

باچراخ، پیتر و مورتون اس. باراتز. «دو چهره قدرت». مجله علوم سیاسی آمریکا،

۴ (۵۶: دسامبر ۱۹۶۲): ۹۴۷-۹۵۲

بوئنو د مسکویتا، بروس. «پیش‌بینی تصمیمات سیاسی: رویکردی مبتنی بر مطلوبیت مورد انتظار برای ایران پس از خمینی». علوم سیاسی 17.2 (بهار، 1984): 226-236

بوئنو د مسکویتا، بروس. «یک مدل تصمیم‌گیری: ساختار و شکل آن». تعاملات بین‌المللی. 235-266. (1997): 23

بوئنو د مسکویتا، بروس. پیش‌بینی سیاست. انتشارات دانشگاه ایالتی اوهایو، ۲۰۰۲

بوئنو د مسکویتا، بروس. "ضمیمه داده‌ها برای سیاست پیش‌بینی کننده." مارس / آوریل 2003.

بوئنو د مسکویتا، بروس. بازی. The Predictioneer's Game. رندوم هاوس، نیویورک. 2009.

بوئنو د مسکیتا، بروس. «ایران چه خواهد کرد؟» تد. فوریه ۲۰۰۹.

http://www.ted.com/talks/bruce_bueno_de_mesquita_predicts_iran_s_future.html

دال، رابرت ای. «نقدی بر مدل نخبگان حاکم». مجله علوم سیاسی آمریکا ۵۲.۲ (ژوئن، ۱۹۵۸): ۴۶۳-۴۶۹.

کوگلر، یاسک، مارک عبداللهیان و رونالد تامن. «پیش‌بینی مسائل پیچیده سیاسی و نظامی»

رویدادها: کاربرد مطلوبیت مورد انتظار در موقعیت‌های بحرانی. کنفرانس ملی کالج جنگ، ژوئن ۲۰۰۰.

لوکس، استیون. قدرت: نگاهی رادیکال. مک‌میلان، ۱۹۷۴.

لوکس، استیون. «قدرت و نبرد برای قلب‌ها و ذهن‌ها». مجله مطالعات بین‌المللی. ۳۳.۳ (۲۰۰۵): ۴۷۷-۴۹۳.

سلاامون، لستر ام. و جان جی. زیگفرید. «قدرت اقتصادی و نفوذ سیاسی: تأثیر...»

«ساختار صنعت بر سیاست عمومی». مجله علوم سیاسی آمریکا ۷۱.۳ (سپتامبر ۱۹۷۷): ۱۰۲۶-۱۰۴۳.

اسنایدر، لوئیس دبلیو. و جیسون ای. استراکز. «مدل‌سازی امنیت خاورمیانه: ارزیابی رسمی از تحولات منطقه‌ای»

«پاسخ‌ها به جنگ عراق»، مدیریت تعارض و علوم صلح، ۲۰۰۶.

تلیس، اشلی جی. و همکاران. سنجش قدرت ملی در عصر پساصنعتی. رند، ۲۰۰۰.

وایز، بن. «مرور فنی لودستون». رند، ۲۰۱۰ (پیش‌نویس منتشر نشده).

فہل و

توانایی‌های کاپا در استکهو (Stakeho) قدیمی‌تر

[illegible]

محمود احمد

ایالات متحده همچنان باقی است

در نظم منطقه‌ای و جهانی، ایالات متحده به دلیل استفاده از نفوذ گسترده جهانی خود، نفوذ سیاسی خود را حفظ می‌کند. ایالات متحده قادر است بسیاری از مشکلات دیرینه ایران را برطرف کند و جایگاه اقتصادی آن را در برابر قدرتهای جهانی و منطقه‌ای عادی سازد.

، روابط بين الملل

و اصلاح جایگاهش

س.

رهبر ایران، آیت‌الله خامنه‌ای، قدرتمندترین فرد در ایران است. او تقریباً بر تمام جنبه‌های برتر تأثیر می‌گذارد.

خامنه‌ای می‌تواند مانع از آن شود که هر مسئله‌ای بیش از حد از نتیجه مطلوب او دور شود یا از آن جلوگیری کند. ماهیت گسترده نگرانی‌های خامنه‌ای، چه از نظر دامنه و چه از نظر افق زمانی، توانایی او را در تمرکز بر یک مسئله واحد محدود می‌کند. بر هر ...

مصادر و مراجع

لوحه‌ای تأثیرگذار بر تغییر جهت‌ها و احزاب سیاسی بوده تا جایی که این دو بار هدف قرار داده و در هر بار اصل تثبیت شده است - دومین مقام قوی فردی که او را به یک شخصیت مهم تبدیل می‌کند، او در ایران است. مسئولیت‌های محمود احمدی‌نژاد و تلاش

يا

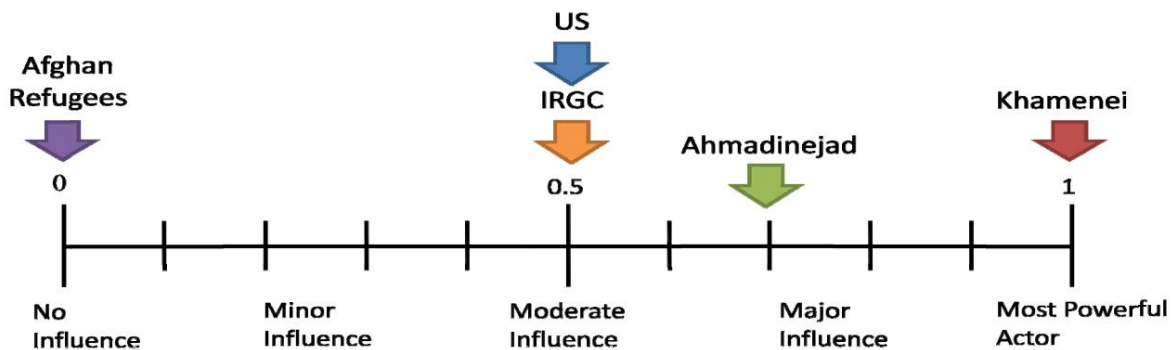
دامنه کوچکتر اهم نفوذ در گفتمان سیاسی، دوره تصدی او اهمیتش را برای او افزایش می‌دهد

در مورد مسئله کلیدی است. اگرچه قدرت آن سیاسی است، اما نفوذ جمهوری اسلامی در ایران نسبتاً متوسط است. اگرچه قدرت آن سیاسی نیست، اما داکل‌ها حاضر در حال رشد است. مانع

شیوه روی م

امنیت ملی و تقویت نقش خود در جامعه ایران.

مقایسه‌ی پایداری و انتخاب ذینفعان

۳۳ ذینفع باقی‌مانده از ۳۷ ذینفع، قابلیت‌هایی دارند که پایین‌تر از سطح نفوذ در اختیار آنهاست.

توسط احمدی‌نژاد، تعداد کمی از ذینفعان ذکر نشده نفوذ عمده تا متوسطی دارند و بازیگران فرعی بسیار بیشتری وجود دارند. تعداد محدود بازیگران با نفوذ عمده در ایران، محصول تلاش‌های خامنه‌ای برای ایجاد تفرقه و تضعیف هرگونه اپوزیسیون بالقوه است. ذینفعان اصلی و میانه‌رو، معمولاً سازمان‌های رسمی دولتی یا گروه‌های نیمه‌رسمی با نفوذ مستقیم در دولت هستند. گروه‌های ذینفع جمعیتی، چه بر اساس قومیت یا جمعیت‌شناسی کارگران تعریف شوند، معمولاً نفوذ نسبتاً جزئی دارند. پایین‌ترین رتبه‌بندی قابلیت‌ها توسط دو ضعیف‌ترین ذینفع، یعنی گروه‌های پناهندگان افغان و عراقی، اشغال شده است. تعداد کمی از ذینفعان خارجی، نفوذی بیش از جزئی در ایران دارند، به جز چهار استثنای قابل توجه که نفوذ متوسطی دارند - ایالات متحده، روسیه، چین و اتحادیه اروپا.

موضوع سیاست‌گذاری: نفوذ آینده احمدی‌نژاد

نفوذ رئیس‌جمهور محمد احمدی‌نژاد در گفتمان سیاسی ایران به شدت به ... گره خورده است. دفتر اجرایی، رویکرد سیاسی احمدی‌نژاد بسیاری از ذینفعان را در داخل و خارج از ایران از خود بیگانه کرده است. با این حال، ذینفعان متعددی از احمدی‌نژاد حمایت می‌کنند که نتیجه اقدامات پوپولیستی او در داخل و رویکرد ستیزه‌جویانه او در خارج از کشور است. بخش عمده‌ای از نفوذ احمدی‌نژاد از دفتر او ناشی می‌شود، پستی که توسط مردم انتخاب شده و در برابر آن پاسخگو است. چارچوب انتخاباتی، نفوذ آینده احمدی‌نژاد را نامشخص می‌کند و نفوذ آینده احمدی‌نژاد برای بسیاری از کشورهای غربی، کشورهایی که روابط خارجی خود را به دلیل رویکرد تقابلی احمدی‌نژاد در سیاست با مشکل مواجه یافته‌اند، مورد توجه ویژه است. درک چگونگی تحول احتمالی نفوذ احمدی‌نژاد در سال‌های آینده می‌تواند به شکل‌دهی سیاست و استراتژی ایالات متحده در قبال ایران کمک کند.

مواضع سیاسی

چهار ذینفع اصلی (ایالات متحده، خامنه‌ای، احمدی‌نژاد و سپاه پاسداران) آرمان‌های متفاوتی دارند. چشم‌اندازهایی از نفوذ آینده احمدی‌نژاد. ایالات متحده آرزو دارد احمدی‌نژاد نفوذ حداقلی در تصمیمات امنیت ملی ایران داشته باشد. این کشور احمدی‌نژاد را یکی از موانع اصلی بسیاری از نگرانی‌های ایالات متحده، از برنامه هسته‌ای ایران گرفته تا دخالت آن در خاورمیانه (شکل ۱۳) می‌داند. خامنه‌ای، با وجود مشکلات گاه به گاه در همکاری با احمدی‌نژاد، یک محافظه‌کار را ترجیح می‌دهد.

رئیس‌جمهور را به گزینه‌های لیبرال‌تر، خامنه‌ای می‌خواهد احمدی‌نژاد را در قدرت نگه دارد اما برخی از اقدامات آتشین‌تر احمدی‌نژاد را تعدیل کند.

احمدی‌نژاد اولویت اصلی خودش است. او چشم‌انداز مشخصی از مسیر ایران دارد و...

آنچه ایران باید باشد، و معتقد است که او مردی است که می‌تواند آن را به آنجا برساند. احمدی‌نژاد احساس می‌کند که هر چه اقتدار و قدرت بیشتری داشته باشد، ایران سریع‌تر به چشم‌انداز او خواهد رسید.

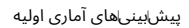
سپاه پاسداران انقلاب اسلامی تا حد زیادی از افزایش قدرت احمدی‌نژاد حمایت می‌کند، زیرا از دوران ریاست جمهوری او سود برده است. بسیاری از دیدگاه‌های احمدی‌نژاد برای ایران با دیدگاه‌های سپاه پاسداران همسو است و بسیاری از سیاست‌های او در جهت تقویت نقش داخلی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی بوده است. دیدگاه‌های اقتصادی و اجتماعی احمدی‌نژاد، حضور سپاه در جامعه مدنی را افزایش و گسترش داده است. علاوه بر این، اگر ایران به توانایی سلاح‌های هسته‌ای دست یابد، که احمدی‌نژاد ادعا می‌کند حق ایران است، این امر تحت نظارت سپاه پاسداران انقلاب اسلامی قرار خواهد گرفت.

[illegible]

مال خود

قائل خاندانی از آنکه «مجلس شورای رای حفظ نفوذ شاه، نفع ایرانیان، ابروی کشور و افسان زلف و تاج اعیان را باطل می‌دست» و با این که داران اولویت نسبتاً بالایی برای کمک به تسهیل گسترش قدرت احمدی‌نژاد

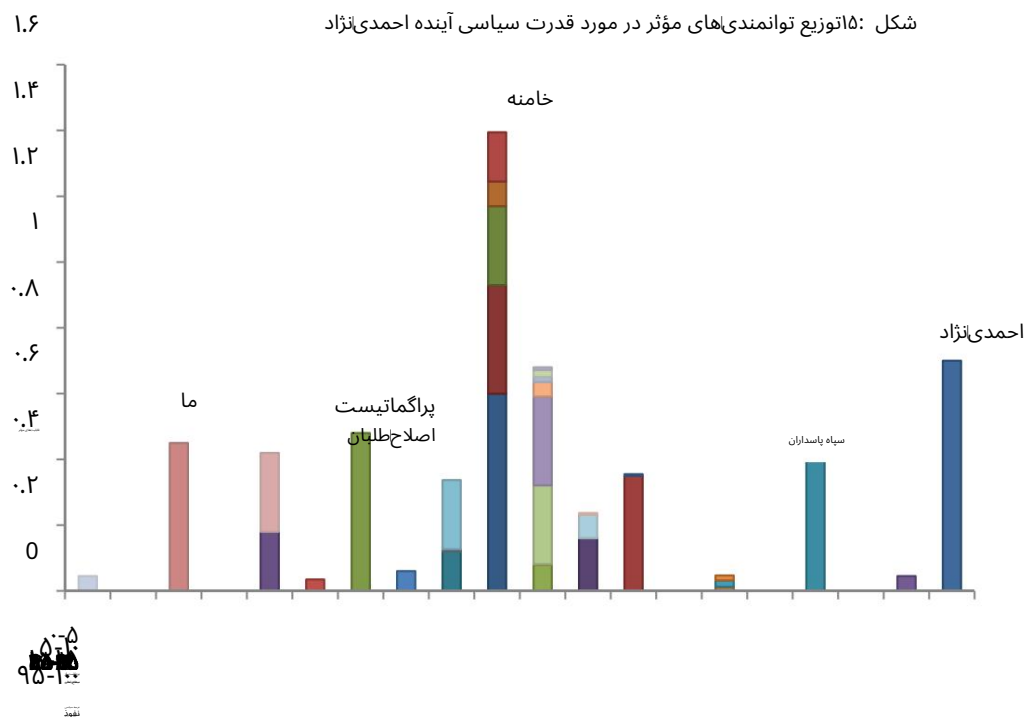
هقیاس اهمیت تأثیر آینده احمد دی نژاد

کل منبعی که ذینفع واقعاً صرف آن خواهد کرد، با ضرب کردن یک مسئله در عدد صحیح تخمین زده می‌شود.

چهارم آنکه در این مدل، اصلین و غیر اصلین را با هم در یک کلاس قرار می‌دهیم و در کلاس دیگر، اصلین و غیر اصلین را با هم قرار می‌دهیم. در این مدل، اصلین و غیر اصلین را با هم قرار می‌دهیم و در کلاس دیگر، اصلین و غیر اصلین را با هم قرار می‌دهیم. در این مدل، اصلین و غیر اصلین را با هم قرار می‌دهیم و در کلاس دیگر، اصلین و غیر اصلین را با هم قرار می‌دهیم.

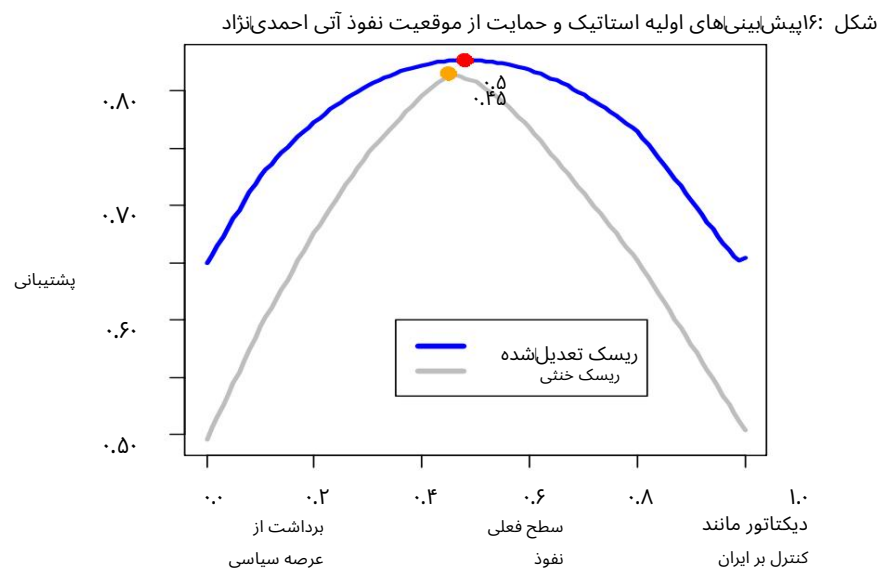
جامعه، قدرت مردمی و نظام احمدی قرار و سبب پاسداران هستند، در حالی که در جناح چپ وضع موجود، که همگی امیدوارند نفوذ احمدی‌نژاد را به طور قابل توجهی کاهش دهند، ایالات

اینکه دینفعان چگونه از یک موضع در مقابل موضع دیگر حمایت می‌کنند، در نهایت تعیین‌کننده‌ی نتایج اکثر مسائل است. حمایت دینفع از یک موقعیت خاص، تابعی از قابلیت‌ها و مطلوبیت مؤثر آن است. یک دینفع بر اساس تفاوت در مطلوبیت بین دو موقعیت، از یک موقعیت نسبت به موقعیت دیگر حمایت می‌کند. میزان حمایتی که دینفع از یک موقعیت نسبت به موقعیت دیگر ارائه می‌دهد، برابر با تفاوت در مطلوبیت بین گزینه‌های مختلف است که در قابلیت‌های مؤثر دینفع ضرب می‌شود. هرچه تفاوت در مطلوبیت بین دو موقعیت بیشتر باشد، دینفع حمایت بیشتری از یک موقعیت نسبت به موقعیت دیگر ارائه می‌دهد و هرچه قابلیت‌های مؤثر یک دینفع بیشتر باشد، حمایت بیشتری از یک موقعیت ارائه می‌دهد. اگر دینفعی مطلوبیت یکسانی را از دو موقعیت به دست آورد، بین دو موقعیت بی‌تفاوت است و از قابلیت‌های مؤثر خود برای پشتیبانی از هیچ یک از موقعیت‌ها استفاده نمی‌کند. حمایت از موقعیت، مجموع تمام حمایت دینفعان از یک موقعیت است که بر روی تمام جفت‌های موقعیت ممکن، که شامل موقعیت داده شده است، جمع شده است. موقعیتی که بیشترین پشتیبانی از موقعیت را دارد، مدل است.

پیش‌بینی

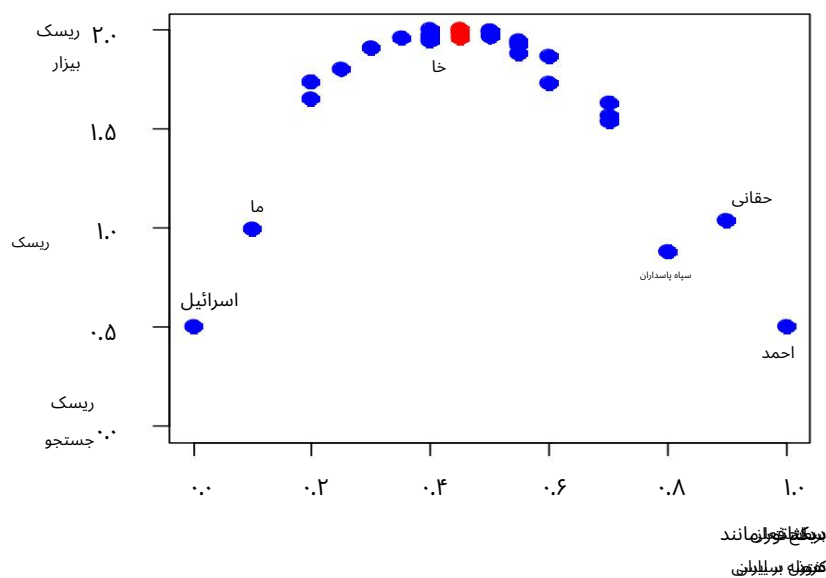
پیش‌بینی‌های اولیه نشان می‌دهد که قدرت احمدی‌نژاد نسبتاً ثابت می‌ماند، و احتمالاً در طول دوره دوم ریاست جمهوری او کمی کاهش می‌یابد (شکل ۱۶). پیش‌بینی ریسک خنثی و پیش‌بینی‌های تعدیل‌شده با ریسک کمی متفاوت هستند. پیش‌بینی ریسک خنثی، کاهش اندکی در قدرت احمدی‌نژاد را پیش‌بینی می‌کند. (0.45) اما با در نظر گرفتن ویژگی ریسک دینفعان، وضعیت موجود به پیش‌بینی (0.5) تبدیل می‌شود. پیش‌بینی ریسک تعدیل‌شده نشان می‌دهد که ائتلاف کوچک‌تر اما نه‌اجمعی‌تر حامیان احمدی‌نژاد قادر است به طور کامل با گروه مخالف کمی بزرگ‌تر که مایل به کاهش قدرت او هستند، مقابله کند.

تحلیل‌های ادراکی

درک ماهیت ریسک‌پذیری ذینفعان برای درک تصمیمات و اقدامات آنها بسیار مهم است. این مدل، ایالات متحده را به عنوان کشوری با ریسک خنثی و دارای ارزش ریسک نزدیک به ۱۰٪ شناسایی می‌کند، به این معنی که ایالات متحده حاضر نیست برای کاهش نفوذ احمدی‌نژاد ریسک کند (شکل ۱۷). جالب اینجاست که سپاه پاسداران، که از سیاست‌های احمدی‌نژاد سود می‌برد، همچنین از نظر ریسک خنثی است. سپاه پاسداران آماده ریسک کردن در ... نیست، به منظور بهبود نفوذ احمدی‌نژاد. این افراد از نظر موقعیت و گرایش به سپاه پاسداران نزدیک هستند. روحانیون مدرسه حقانی، به رهبری آیت‌الله مصباح یزدی، مرشد معنوی احمدی‌نژاد، احمدی‌نژاد و اسرائیل تنها دو ذینفعی هستند که توسط این مدل به عنوان ریسک‌پذیر و مایل به پذیرش ریسک شناسایی شده‌اند. خطرانی که نفوذ فعلی احمدی‌نژاد را تغییر می‌دهد. خامنه‌ای و سایر ذینفعان در معرض خطر هستند. مخالفم، نمی‌خواهم هیچ تغییر گسترده‌ای در موازنه قدرت فعلی ایران ببینم.

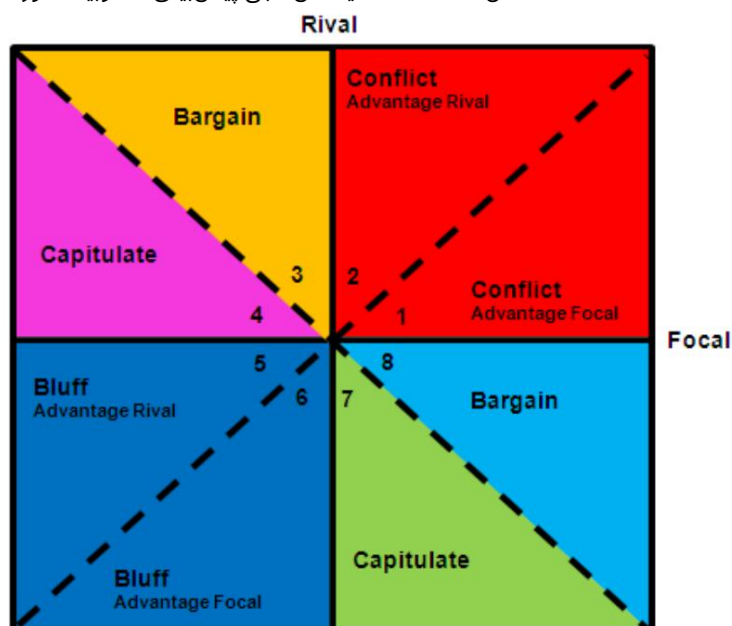
شکل ۱۷: ویژگی ریسک‌پذیری ذینفعانی که به دنبال تأثیرگذاری بر قدرت آینده احمدی‌نژاد هستند

شناخت ویژگی‌های ریسک‌پذیری ذینفعان می‌تواند در انتخاب استراتژی کمک کند، اما دانستن اینکه ایالات متحده بر کدام ذینفعان نفوذ دارد نیز مفید است. تعاملات ذینفعان توسط محاسبات مطلوبیت مورد انتظار (EU) آنها در مقایسه با یکدیگر هدایت می‌شود. نمودار EU ابزاری است که تعاملات احتمالی بین ذینفع اصلی و ذینفعان رقیب را پیش‌بینی می‌کند. نمودار EU می‌تواند برای شناسایی مزایای ذینفع اصلی مورد استفاده قرار گیرد (شکل 18).

نمودار EU به ۸ هشت‌ضلعی تقسیم شده است. هر هشت‌ضلعی، شکل متفاوتی از تعامل ذینفعان را پیش‌بینی می‌کند. ذینفع اصلی، هرگاه مقدار EU بزرگتری نسبت به رقیب داشته باشد، در موقعیت قوی‌تری نسبت به رقیب قرار دارد. وقتی EU مثبت برای ذینفع اصلی و EU منفی برای رقیب باشد، پیش‌بینی می‌شود که ذینفع اصلی بتواند رقیب را به تغییر موقعیت خود وادار کند. بزرگی نسبی مقادیر EU دو ذینفع تعیین می‌کند که آیا ذینفع اصلی به تسلیم، امتیاز یک‌طرفه از رقیب (هشت‌ضلعی ۷) یا معامله، زمانی که هر دو ذینفع مواضع خود را تغییر می‌دهند (هشت‌ضلعی ۸) دست می‌یابد. معامله زمانی محتمل است که EU رقیب از نظر بزرگی کوچکتر از EU ذینفع اصلی باشد، در حالی که اگر EU رقیب از نظر بزرگی بزرگتر از EU ذینفع اصلی باشد، تسلیم محتمل است. تسلیم نتیجه‌ای از رقیب است که هزینه مورد انتظار حفظ موقعیت خود را بیشتر از هزینه پذیرش تغییر موقعیت تعیین می‌کند. ذینفع اصلی در موقعیت ضعیفی قرار دارد و انتظار دارد که وقتی EU آن منفی و رقیب مثبت هستند، مجبور به تغییر موقعیت خود شود. وقتی این اتفاق می‌افتد، احتمالاً طرف مقابل چانه‌زنی یا تسلیم را می‌پذیرد (هشت‌ضلعی ۳ و ۴). وقتی هر دو ذینفع ارزش‌های EU مثبت دارند (هشت‌ضلعی ۱ و ۲)، هر دو ذینفع معتقدند که رویارویی مستقیم با ذینفع دیگر مفید است و بعید است که ذینفعان بر سر یک توافق سودمند متقابل به توافق برسند. وقتی هر دو ذینفع ارزش‌های EU منفی دارند (هشت‌ضلعی ۶ و ۷)، هیچ‌کدام فایده‌ای برای تعامل نمی‌بینند و بعید است که ذینفعان دوباره یک توافق سودمند متقابل پیدا کنند یا حتی به دنبال آن باشند.

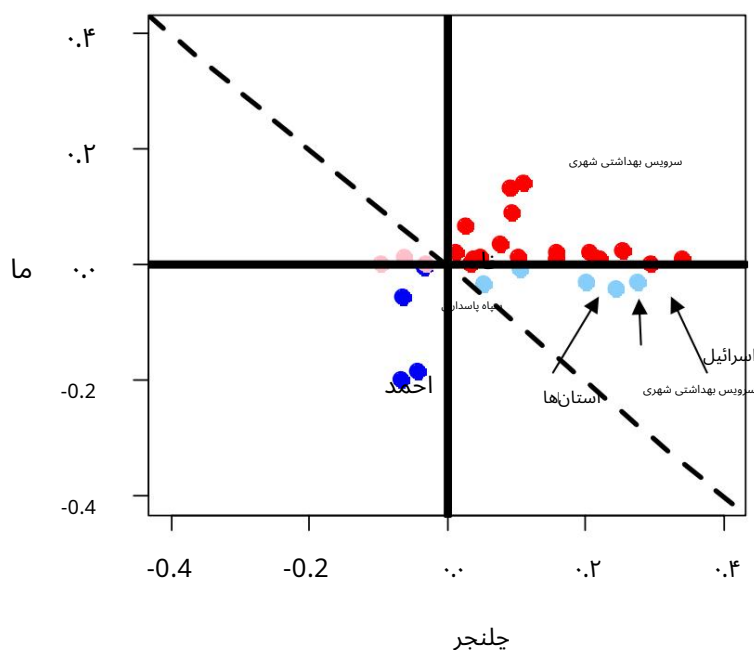
شکل ۱۸: تعاملات ذینفعان طبق پیش‌بینی مطلوبیت مورد انتظار

ایالات متحده در حال حاضر تنها در موقعیت قوی در برابر بازیگران نسبتاً کوچک قرار دارد (شکل 19). ایالات متحده و خامنه‌ای هیچ سودی از تعامل نمی‌بینند، و ایالات متحده انتظار دارد که در صورت رویارویی مستقیم، ضرر کند.

احمدی‌نژاد یا سپاه پاسداران. ایالات متحده در رابطه با یک منطقه نسبتاً بزرگ، در موقعیت برتری قرار دارد. تعدادی از دینفعان کوچک‌تر که تأثیر فوری بر نتیجه ندارند. این موارد دینفعان می‌توانند فرصتی بالقوه برای ایالات متحده فراهم کنند تا بر نفوذ احمدی‌نژاد تأثیر بگذارند. چانه‌زنی‌های کوچک با هدف قرار دادن مردم ایران و دینفعان مختلف خارجی، با گذشت زمان، می‌تواند به آرامی ... تضعیف پایگاه قدرت احمدی‌نژاد

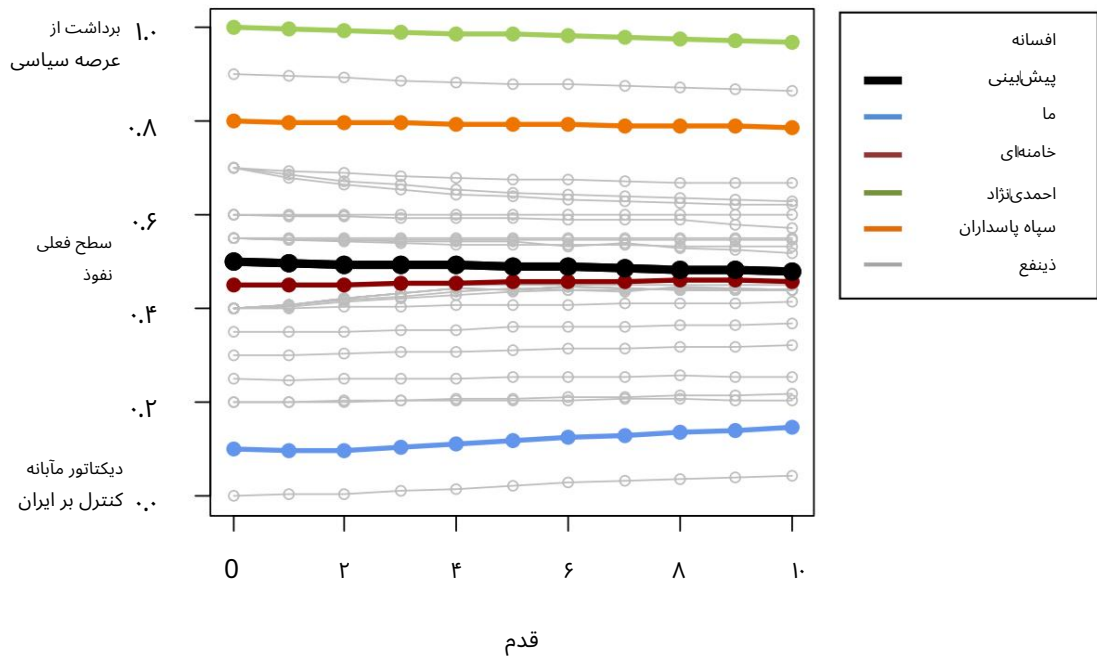
شکل ۱۹: فرصت‌های آمریکا برای تأثیرگذاری بر قدرت احمدی‌نژاد (توطئه هدفمند آمریکا و اتحادیه اروپا)

پیش‌بینی‌های پویا

مدل ایستا نشان می‌دهد که یک مسئله در محیط فعلی چگونه احتمالاً حل می‌شود. مدل پویا این مدل، بینشی در مورد چگونگی تغییر احتمالی مسئله نسبت به پیش‌بینی اولیه ارائه می‌دهد. با تکرار، و با گذر زمان، آشکار می‌شود که قدرت احمدی‌نژاد احتمالاً ... یک کاهش بسیار جزئی و تدریجی (شکل 20). پیش‌بینی مدل تعدیل‌شده با ریسک، خط سیاه ضخیم‌تر است، در حالی که دینفعان منفرد، خطوط خاکستری باریک‌تری هستند. دینفعان کلیدی -ایالات متحده (آبی)، خامنه‌ای (قرمز)، احمدی‌نژاد (سبز) و سپاه پاسداران (نارنجی) - خطوط باریک‌تر رنگی هستند. کلید رنگی برای این‌ها کاراکترها مانند قبل هستند (شکل ۱۲-۱۴) در طول مطالعه ثابت هستند.

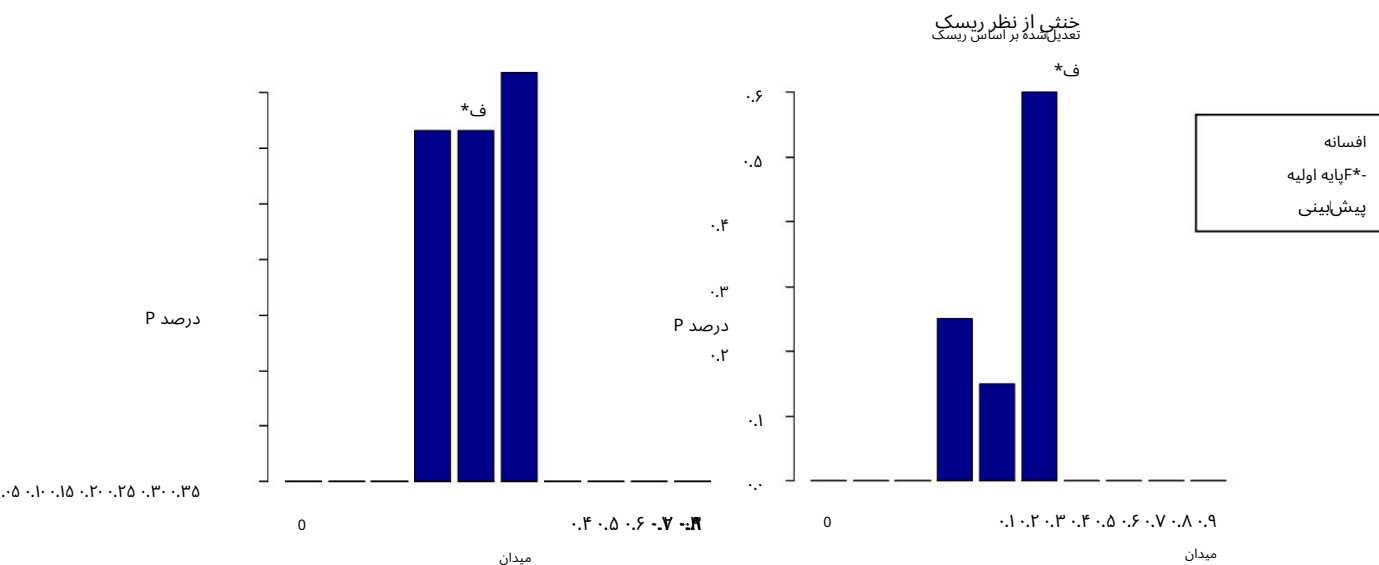
شکل ۲۰: توسعه مواضع ذینفعان در مورد نفوذ سیاسی آینده احمدی‌نژاد

تحلیل حساسیت

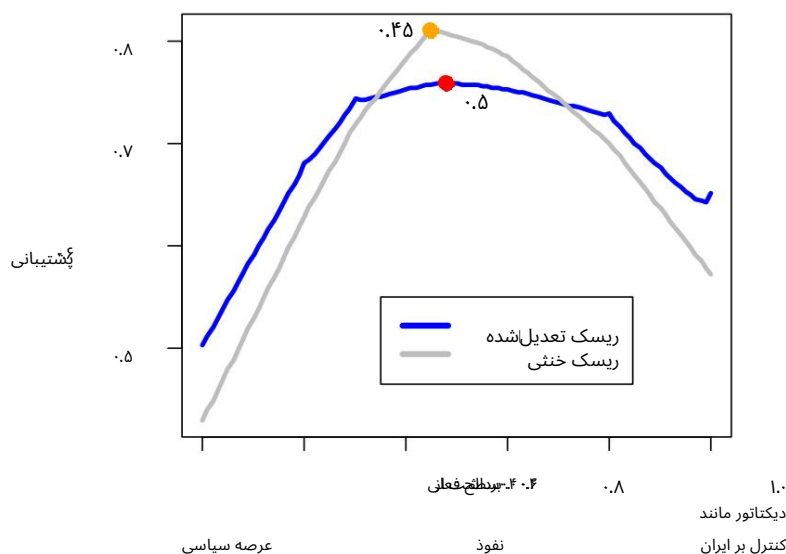
پیش‌بینی‌های قبلی مبنی بر اینکه قدرت احمدی‌نژاد نسبتاً ثابت خواهد ماند و احتمالاً ... کاهش اندک در برابر تغییرات قابل توجه در داده‌ها، مقاوم به نظر می‌رسد. تغییرات در داده‌ها ممکن است رخ دهد یا به دلیل خطای تخمین یا تغییرات جزئی در محیط سیاسی. وسیله‌ای برای تجسم پایداری یک پیش‌بینی عبارت است از اجرای مجدد مدل به تعداد دفعات مشخص (بیست بار)، در حالی که تمام ورودی‌ها پذیرفته می‌شوند. عواملی که باید تغییر کنند (به علاوه یا منهای 10 درصد از فضای مقیاس آنها). برای برجسته کردن پیش‌بینی پایه اولیه، یک F^* بالای محدوده‌ای قرار می‌گیرد که پیش‌بینی داده‌های جمع‌آوری شده در آن قرار می‌گیرد. پیش‌بینی اولیه بدون ریسک تقریباً ثابت است و نفوذ احمدی‌نژاد اندکی از وضع موجود کاهش یافته است (شکل ۲۱). پیش‌بینی تعدیل شده با ریسک همچنان نشان می‌دهد که حامیان احمدی‌نژاد، تقریباً در همه موارد، با موفقیت در برابر تغییرات در نفوذ احمدی‌نژاد دفاع کرد.

شکل ۲۱: پیش‌بینی حساسیت قدرت سیاسی آینده احمدی‌نژاد

بسیاری از دینفعان بین‌المللی به دنبال ثبات در ایران هستند. این دینفعان، دولتی باثبات را می‌پسندند. مطابق با منافع خودشان، چه متمرکز بر امنیت منطقه‌ای، بازارهای انرژی پایدار، یا اگر نفوذ دینفعان خارجی حذف شود، پیش‌بینی‌های استاتیک اولیه تغییر نمی‌کنند، اما پشتیبانی موقعیت تعدیل‌شده بر اساس ریسک در بخش وسیعی از موقعیت تقریباً معادل می‌شود. طیف 0.3 تا 0.8 نشان‌دهنده ناپایداری در پیش‌بینی است (شکل 22). پیش‌بینی، موقعیتی است که با بیشترین پشتیبانی موقعیتی. پشتیبانی موقعیتی در اوج، نشان‌دهنده‌ی نتیجه‌ای پایدارتر است، در حالی که پشتیبانی از موقعیت مسطح‌تر، عدم اطمینان بیشتری در مورد نتیجه را نشان می‌دهد. بدون تأثیر دینفعان خارجی، حمایت از موقعیت بسیار مسطح‌تر می‌شود و احتمال آن بسیار بیشتر می‌شود کنترل احمدی‌نژاد بر ایران می‌تواند به طور قابل توجهی افزایش یابد.

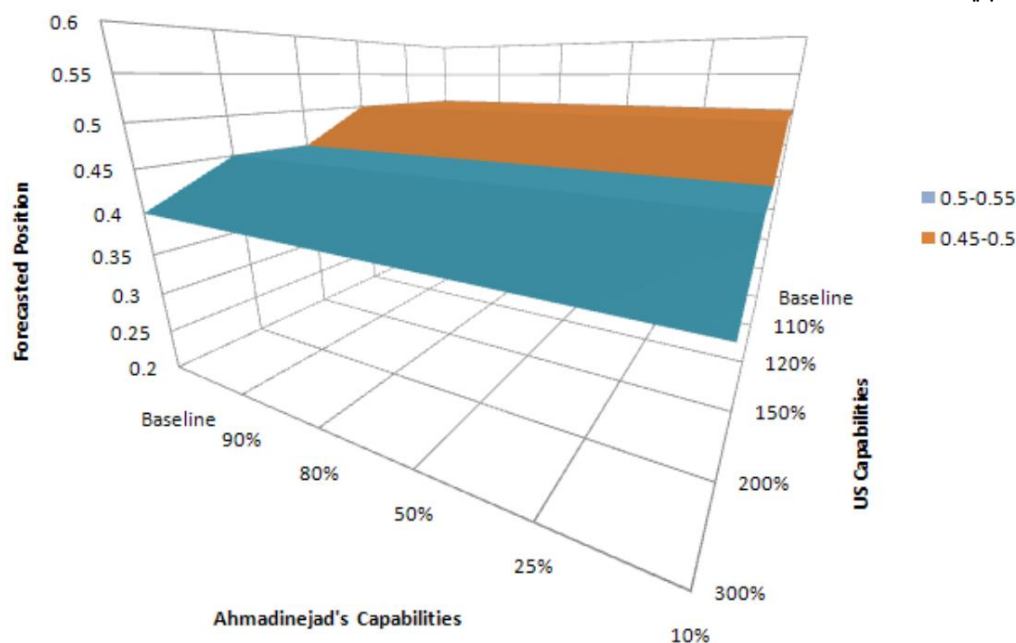
شکل ۲۲: پیش‌بینی نفوذ احمدی‌نژاد بدون حضور دینفعان بین‌المللی

درک اثرات سیاست‌های مختلف ایالات متحده می‌تواند ابزاری مفید برای سیاست‌گذاران باشد. یکی از روش‌های موجود برای ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر یک موضوع، افزایش قابلیت‌های مؤثر آن است (شکل ۲۳). تحلیل حساسیت ما نشان می‌دهد که ایالات متحده باید قابلیت‌های مؤثر خود را ۵۰ درصد افزایش دهد تا بتواند به طور یکجانبه باعث کاهش جزئی نفوذ احمدی‌نژاد شود (پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک ۰.۴۵ و باید نفوذ خود را سه برابر کند تا بتواند به کاهش کمی قابل توجه‌تر نفوذ احمدی‌نژاد دست یابد (پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک ۰.۴). توانایی ایالات متحده برای افزایش قابلیت‌های مؤثر خود به ۵۰ درصد یا فراتر از آن، مورد تردید است؛ دستور کار سیاسی ایالات متحده در حال حاضر به طور گسترده گسترش یافته است. ایران از نظر اقتصادی در حال حاضر به شدت تحریم شده است و حمله نظامی ایالات متحده یا افزایش تهدید حمله به ایران در حال حاضر بعید است. ۵۱

اگر نفوذ احمدی‌نژاد کاهش یابد، نتیجه پیش‌بینی‌شده تغییر نمی‌کند. حذف کامل نفوذ احمدی‌نژاد بر قدرت آینده‌اش، پیش‌بینی‌های ایستا را تغییر نمی‌دهد و این حتی زمانی که ایالات متحده قابلیت‌های مؤثر خود را به طور قابل توجهی افزایش می‌دهد، صادق است (شکل ۲۳). ایالات متحده به دلیل تعداد زیاد ذینفعانی که هدف اصلی آنها ثبات رژیم است، در کاهش نفوذ احمدی‌نژاد نسبتاً بی‌اثر است. حفظ احمدی‌نژاد، یک محافظه‌کار، به عنوان رئیس‌جمهور، از نظر بسیاری از ذینفعان بهترین تضمین امنیت جمهوری اسلامی است. قدرت و اندازه گروهی که در مورد وضع موجود متمرکز شده‌اند، مانعی تقریباً غیرقابل عبور برای تلاش‌های ایالات متحده برای کاهش قابل توجه نفوذ احمدی‌نژاد در امور ایران است.

شکل ۲۳: حساسیت نفوذ احمدی‌نژاد به تغییرات در ایالات متحده و میزان تأثیرگذاری احمدی‌نژاد
قابلیت‌ها

پیش‌بینی بدون ریسک، مربوط به موضع خامنه‌ای (0.45) است و پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک، تنها ...

کمی از موقعیت خامنه‌ای در ۰.۵ فاصله دارد. نفوذ خامنه‌ای می‌تواند به طور قابل توجهی افزایش یابد یا کاملاً از بین برود، تقریباً هیچ تغییری در پیش‌بینی‌های ایستا ایجاد نمی‌شود. کنار کشیدن کامل خامنه‌ای از نفوذ خود، پیش‌بینی خنثی از ریسک را تغییر نمی‌دهد و تنها پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک را کمی به ۰.۴۵ کاهش می‌دهد. خامنه‌ای همچنین می‌تواند به طور بالقوه حمایت خود را از احمدی‌نژاد کاهش دهد. حرکت خامنه‌ای به موقعیت باعث می‌شود پیش‌بینی‌های ایستا به ۰.۴۵ کاهش یابد، اما کنار کشیدن حمایت خامنه‌ای باعث می‌شود پیش‌بینی‌های پویا به سرعت کاهش یابند.

در حال حاضر، سپاه پاسداران از افزایش نفوذ احمدی‌نژاد حمایت می‌کند، هرچند که حمایتش از احمدی‌نژاد... این امر عمدتاً مبتنی بر بهبود جایگاه خود در ایران است. همانطور که قبلاً نشان داده شد، سپاه پاسداران حاضر نیست برای افزایش نفوذ احمدی‌نژاد ریسک کند (شکل ۱۷). اگر سپاه پاسداران متقاعد به حمایت از وضع موجود (0.5) شود، مدل ایستا کاهش نفوذ احمدی‌نژاد را پیش‌بینی می‌کند. پیش‌بینی‌های تعدیل‌شده با ریسک و خنثی از ریسک هر دو 0.45 می‌شوند و پیش‌بینی‌های پویا سریع‌تر از شرایط فعلی کاهش می‌یابند. سپاه پاسداران ممکن است به دلیل اختلافات داخلی با احمدی‌نژاد یا با اقدام به حمایت از نامزد ریاست جمهوری مورد نظر خود در آینده، موضع خود را تعدیل کند.

ملاحظات ویژه

پیش‌بینی‌های مدل کوتاه‌مدت هستند و دو تا پنج سال آینده را در نظر می‌گیرند. به همین دلیل، من در تعمیم پیش‌بینی‌های ارائه شده به فراتر از انتخابات ریاست جمهوری ۱۳۰۱ ایران احتیاط می‌کنم. انتخابات ریاست جمهوری ۱۳۰۲ نقطه گذار مهمی برای سیاست ایران خواهد بود، زیرا طبق قانون اساسی فعلی، احمدی‌نژاد نمی‌تواند برای سومین دوره متوالی ریاست جمهوری نامزد شود. احمدی‌نژاد پس از پایان دوره ریاست جمهوری باید ابزاری برای حفظ حمایت و نفوذ سیاسی فعلی خود ایجاد کند. این تغییر توازن قدرت در ایران احتمالاً داده‌های جمع‌آوری‌شده در اینجا و در نتیجه، دقت پیش‌بینی‌های مدل را به طور قابل توجهی تغییر خواهد داد.

دشواری‌های حفظ نفوذ پس از ترک ریاست جمهوری، و چالش‌های دوباره به دست آوردن این مقام

شاید بهترین مثال برای نشان دادن این موضوع، انتخاب آیت‌الله رفسنجانی برای سومین دوره ریاست جمهوری باشد. از زمان تأسیس جمهوری اسلامی، رفسنجانی حضور سیاسی مداوم و قابل توجهی داشته است. شبکه‌های حمایتی رفسنجانی، که توسط ثروت عظیم خانوادگی او حفظ شده‌اند، نفوذ پایدار او را در ایران ممکن ساخته‌اند. با این حال، رفسنجانی، که از سال ۱۹۸۹ تا ۱۹۹۷ رئیس‌جمهور بود، از زمان کناره‌گیری‌اش نتوانسته است ریاست جمهوری را پس بگیرد. پس از دوره ریاست جمهوری‌اش، انتصاب رفسنجانی توسط رهبر معظم انقلاب، خامنه‌ای، به سمت‌های مهمی مانند ریاست مجمع تشخیص مصلحت نظام، تا حدی به تداوم نفوذ رفسنجانی کمک کرد. شبکه‌های سیاسی رفسنجانی نیز به او کمک کرده‌اند تا نفوذ خود را حفظ کند و او در حال حاضر در مجلس خبرگان، کمیته‌ای که زمانی ریاست آن را بر عهده داشت، عضویت دارد.

احمدی‌نژاد بسیاری از منابع شخصی رفسنجانی را ندارد و از نظر خصوصی توسعه نیافته است.

شبکه سیاسی. احمدی‌نژاد برای حفظ نفوذ سیاسی خود پس از ترک قدرت در سال ۱۳۰۲ احتمالاً به انتصاب او توسط خامنه‌ای در سمتی که نفوذش را افزایش دهد، متکی خواهد بود، یا در عوض، اصول‌گرایان می‌توانند دوباره احمدی‌نژاد را به یک سمت قدرتمند، مانند انتصاب او به عنوان شهردار تهران در سال ۲۰۰۳ منصوب کنند. احمدی‌نژاد همچنین احتمالاً برای مجلس نامزد خواهد شد و در صورت انتخاب، احتمالاً لاریجانی را به عنوان رئیس مجلس به چالش خواهد کشید.

خلاصه به نظر نمی‌رسد تغییرات قابل توجهی در نفوذ احمدی‌نژاد قبل از پایان طبیعی دوره دوم ریاست جمهوری او در سال ۲۰۱۳ رخ دهد. نفوذ احمدی‌نژاد احتمالاً به دلیل تعداد زیاد دینفغانی که به دنبال حفظ ثبات رژیم با حفظ وضع موجود هستند، نسبتاً ثابت خواهد ماند. حذف کامل نفوذ احمدی‌نژاد در این موضوع، نتیجه پیش‌بینی‌اشده مدل را تغییر نمی‌دهد.

ایالات متحده فرصت‌های محدودی برای تغییر قابل توجه نفوذ آینده احمدی‌نژاد دارد. مزایای ایالات متحده در همکاری با بخش‌هایی از مردم ایران و دینفغان مختلف بین‌المللی شناسایی شده است، اما این مزایا منجر به تغییرات فوری در نفوذ احمدی‌نژاد نمی‌شود. اگر ایالات متحده وسیله‌ای برای افزایش قابل توجه قابلیت‌های مؤثر خود پیدا کند، ممکن است بتواند به طور یکجانبه نفوذ احمدی‌نژاد را از بین ببرد و اگر حمایت سپاه پاسداران از احمدی‌نژاد کاهش یابد، نفوذ احمدی‌نژاد شروع به کاهش می‌کند.

مسئله سیاست‌گذاری: رهبر بعدی

رهبر می‌تواند بر هر جنبه‌ای از ایران، از جامعه و اقتصاد گرفته تا روابط خارجی و استراتژی امنیت ملی، تأثیر بگذارد. سلامت و طول عمر رهبر معظم انقلاب، خامنه‌ای، در طول دهه گذشته به طور متناوب و با افزایش روزافزون مورد تردید قرار گرفته است، که این امر به دلیل دوره‌های طولانی عدم حضور عمومی خامنه‌ای تشدید شده است. روح‌الله خمینی، اولین رهبر معظم انقلاب ایران، در زمان حیات خود مشخص کرد که جانشین او چه کسی باید باشد، اما تا به امروز، خامنه‌ای جانشین مورد علاقه خود را تعیین نکرده است. اگر خامنه‌ای به طور ناگهانی فوت کند، مجلس خبرگان آزاد خواهد بود که رهبر معظم انقلاب بعدی را بدون راهنمایی او انتخاب کند. این مقام مادام‌العمر و با نفوذ بر تقریباً همه جنبه‌های ایران، درک گرایش رهبر معظم انقلاب بعدی و اینکه جانشین احتمالی چه کسی می‌تواند باشد، به طور حیاتی سیاست‌های آینده‌نگر را شکل می‌دهد. در سال ۱۹۸۴ با استفاده از یک چارچوب مدل مطلوبیت مورد انتظار مشابه آنچه در اینجا ارائه شده است، بوئنو ِ مسکیتا با موفقیت صعود خامنه‌ای به مقام معظم رهبری پس از فوت خمینی در سال ۱۹۸۹ را پیش‌بینی کرد (مسکیتا، ۱۹۸۴).

مواضع سیاسی

از چهار دینفعی که در طول این مطالعه به طور مداوم بر آنها تأکید شده است (ایالات متحده، خامنه‌ای، (چه احمدی‌نژاد و چه سپاه پاسداران)، تنها ایالات متحده چشم‌انداز ایدئولوژیک ترجیحی کاملاً متفاوتی برای رهبر بعدی ایران دارد. ایالات متحده خواهان تغییر در ایران است و می‌داند که رهبر باید تمام تصمیماتی را که ایران می‌گیرد، تأیید کند. ایالات متحده در همکاری با ریاست جمهوری عمل‌گرایان رفسنجانی و ریاست جمهوری اصلاح‌طلبان خاتمی تا حدودی موفق بود، و این امر منجر به این تصور شد که اگر ایران یک رهبر کمتر محافظه‌کار داشته باشد، پیشرفت بیشتری حاصل خواهد شد. این مطالعه قضاوت می‌کند که با توجه به ترجیح ایالات متحده برای آزادسازی جامعه و اقتصاد ایران، ایالات متحده از قوی‌ترین کاندیدایی که با جنبش سبز شناخته می‌شود، حمایت خواهد کرد (شکل، 24).

خامنه‌ای، رهبر معظم انقلاب، با محافظه‌کاران سنتی که به نظر می‌رسید نفوذشان ... این گرایش پیش از انتخاب احمدی‌نژاد به ریاست جمهوری رو به افول بود. ریاست جمهوری احمدی‌نژاد نماد تولد دوباره ایدئولوژی محافظه‌کاران سنتی تحت حمایت اصول‌گرایان بود. اصول‌گرایان، مانند محافظه‌کاران سنتی پیش از خود، از تفسیر سختگیرانه شریعت، احکام اسلامی، حمایت می‌کنند.

آیت‌الله محمدعلی نجفی در خصوص اصل اولی، گفته‌اند: «از آنجا که این اصل، یک اصل کلی است، بنابراین باید به گونه‌ای تفسیر شود که برای همه افراد، به عنوان یک اصل کلی و بیرونی تفسیر شود».

عالی

کمیته حفاظت امنیتی (IRGC) در خصوص اصل اولی، گفته‌اند: «از آنجا که این اصل، یک اصل کلی است، بنابراین باید به گونه‌ای تفسیر شود که برای همه افراد، به عنوان یک اصل کلی و بیرونی تفسیر شود».

میزبیریه تفسیری، نگارنده‌ها خواهند بود. IIR RGC احتمالاً برای مصالحه با Suprem تلاش خواهد کرد.

و قتی به رأی آنها خواهد رسید، هر دو طرف به مصالحه کار اما مایل به مصالحه

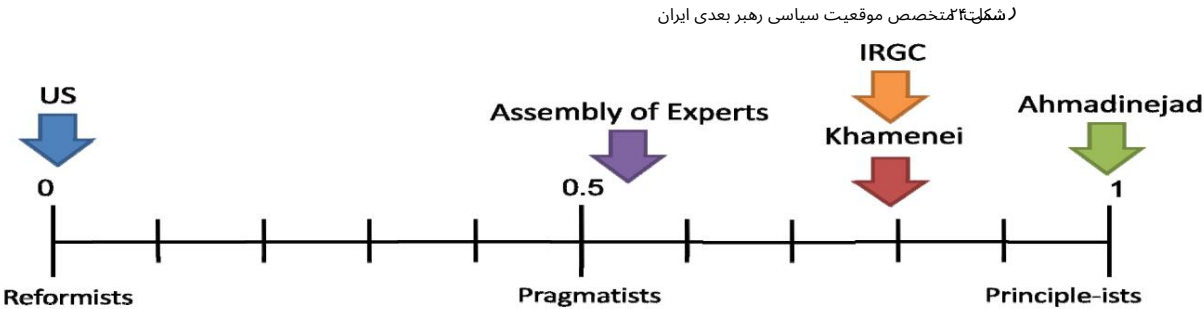
بهترین استراحت بین دو نیمه.

بهترین استراحت بین دو نیمه. در ۲۰ دوره خبرگان، آیت‌الله محمد رضا

این مقاله، یک مقاله علمی است که در آن به بررسی تأثیرات اجتماعی و اقتصادی اصل اولی در ایران پرداخته شده است. این مقاله، یک مقاله علمی است که در آن به بررسی تأثیرات اجتماعی و اقتصادی اصل اولی در ایران پرداخته شده است.

تغییرات اجتماعی، که به اقتصاد اجازه می‌دهد

این مقاله، یک مقاله علمی است که در آن به بررسی تأثیرات اجتماعی و اقتصادی اصل اولی در ایران پرداخته شده است. این مقاله، یک مقاله علمی است که در آن به بررسی تأثیرات اجتماعی و اقتصادی اصل اولی در ایران پرداخته شده است.

برجستگی

نمایند و در صورتی که این اصل، یک اصل کلی است، بنابراین باید به گونه‌ای تفسیر شود که برای همه افراد، به عنوان یک اصل کلی و بیرونی تفسیر شود».

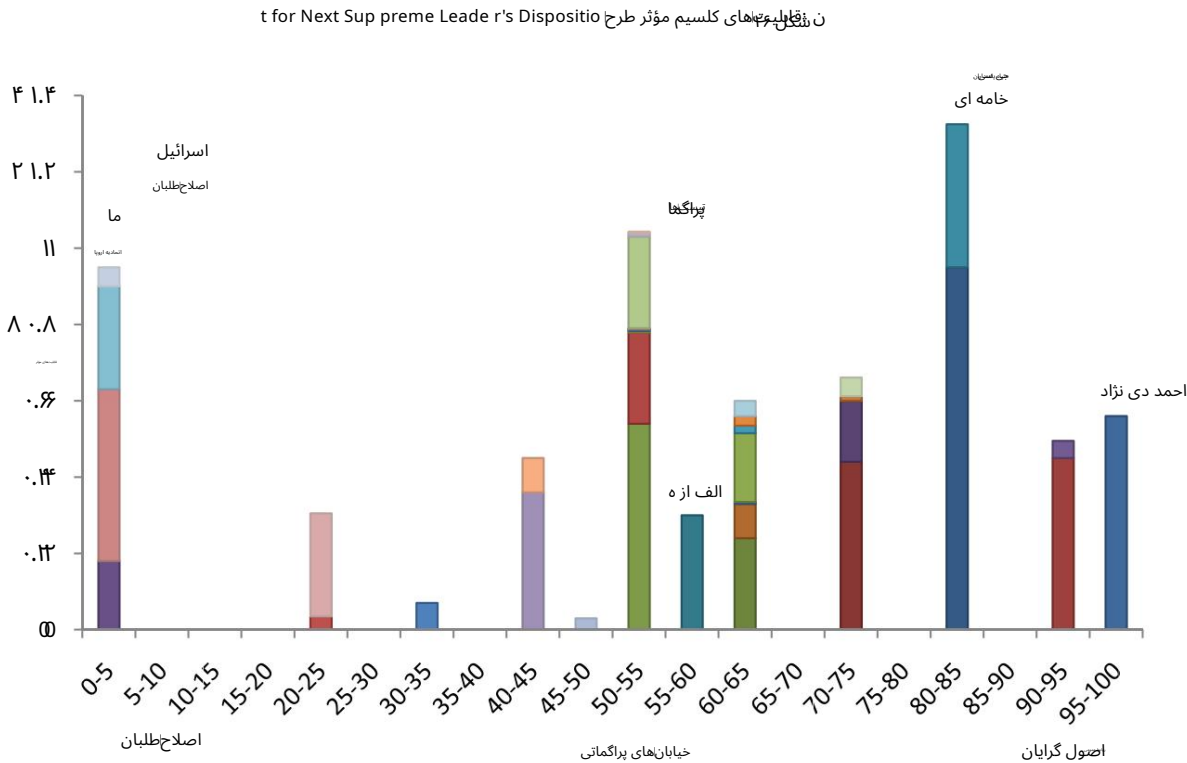
تقریباً همه ذینفعان. مسئله این است که

پیش‌بینی‌های آماری اولیه

نمودار زیر از اولویت‌های خارجی شویدر بهر عالی رتبه (0.5) و (1.0) را نشان می‌دهد. این نمودار در سمت راست

افزایش یافته و به یک سطح بالاتر از فعالیت‌های قبلی رسیده است. این امر به دلیل افزایش فعالیت‌های امنیتی و اطلاعاتی در سطح بین‌المللی و اتحادیه اروپا و

میزان توانایی‌های مؤثر در پیش‌بینی‌های مربوطه آشکار می‌شود، اما کمتر از آنچه که می‌توانست باشد.

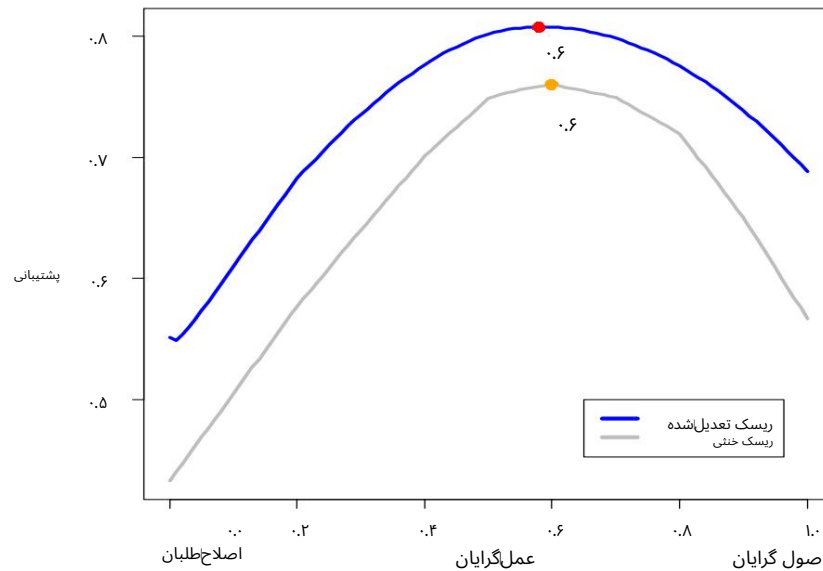
اگرچه پیش‌بینی‌های ایستا و بدون ریسک 0.6 و تعدیل‌شده با ریسک، نشان می‌دهد که احتمالاً یکی از رهبران برتر بعدی، یکی از اعضای حزب پراگماتیست خواهد بود (شکل 27).

پیش‌بینی‌های ایستا

فقط کمی در سمت راست موقعیت تخمینی ارزیابی کارشناسان قرار دارند. وجود ...

تعداد محدودی از نامزدهای بالقوه برای مقام رهبری، و تمایز بین جناح‌ها اگرچه تا حدودی مبهم است، اما احتمال انتخاب اصول‌گرایان عمل‌گراتر همچنان پابرجاست. نتایج پیش‌بینی‌شده نسبتاً پایدار به نظر می‌رسند و پیش‌بینی‌ها از موقعیت اوج خود پشتیبانی می‌کنند.

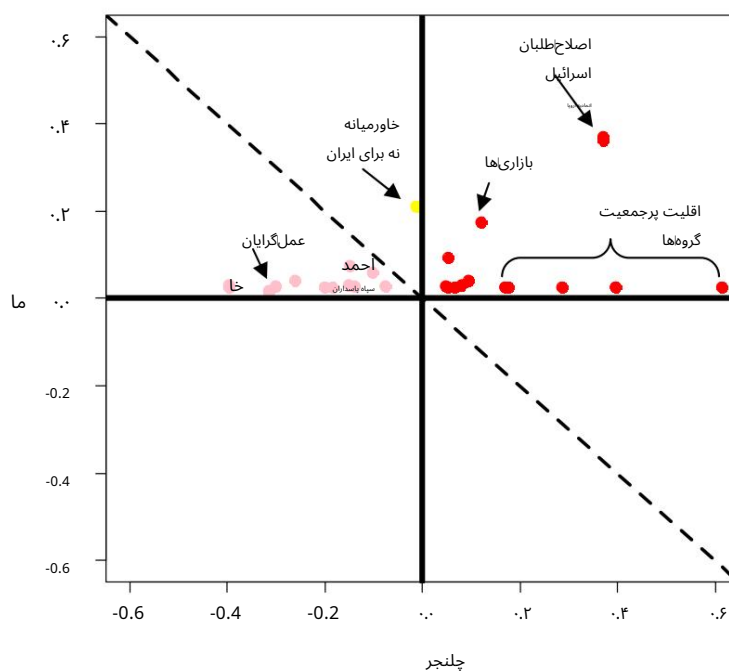
شکل ۲۷: پیش‌بینی‌های اولیه ایستا و حمایت از مواضع رهبر بعدی ایران

تحلیل‌های ادراکی

فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر دیدگاه ایدئولوژیک رهبر بعدی محدود است (شکل ۲۸). دین‌فغان نزدیک به موضع مطلوب ایالات متحده (اصلاح‌طلبان، اسرائیل و اتحادیه اروپا) انتظارات بالایی دارند. سودمندی‌های به چالش کشیدن ایالات متحده، که نشان دهنده ارزشی است که برای نزدیک نگه داشتن متحدان ایدئولوژیک خود قائلند. 61 درگیری بین این دین‌فغان نسبتاً به طور مساوی برابر خواهد بود. ایالات متحده نیز درگیر درگیری است با بیشتر گروه‌های اقلیت ایران، چه پناهندگان افغان، بلوچ‌ها یا شهرستانی‌ها، اما انتظار می‌رود ایالات متحده به راحتی بر این گروه‌ها (ربع بالا سمت راست، هشتم) (اغلبه کند. ایالات متحده ... انتظار می‌رود که با کشورهای خاورمیانه مخالف ایران چانه‌زنی کند و مواضع ایالات متحده را مجدداً تنظیم کند. موقعیتی نزدیک‌تر به چشم‌انداز مورد نظر آنها (اکتانت ۳) و انتظار می‌رود ایالات متحده در درگیری با آن تسلیم شود. بسیاری از دین‌فغان داخلی قوی‌تر ایران (هشتم چهارم). موضع ایالات متحده در برابر ... ضعیف‌ترین است. خامنه‌ای، اما در برابر اکثر دین‌فغان محافظه‌کار دیگر، از جمله احمدی‌نژاد، نیز ضعیف است. و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی. عمل‌گرایان همچنین نسبت به ایالات متحده برتری دارند و پیش‌بینی می‌شود که در درگیری، ایالات متحده... مجبور به پذیرش موضع پراگماتیست‌ها شود.

شکل ۲۸: فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر انتخاب رهبر بعدی ایران (هدف ایالات متحده اتحادیه اروپا) طرح)

پیش‌بینی‌های پویا

پیش‌بینی‌های پویا، نتایج به‌دست‌آمده از مدل ایستا را تأیید می‌کنند و همچنین موارد زیر را برجسته می‌کنند:

محوریت مجلس خبرگان در انتخاب رهبر بعدی (شکل ۲۹). (مجلس خبرگان

کارشناسان (بنفش) یکی از تنها ذینفعانی هستند که مدل پیش‌بینی می‌کند موضع آنها در مورد ... تغییر نخواهد کرد.

مسئله، و پس از چند دور، پیش‌بینی‌های پویا در مورد موضع مجلس خبرگان به توافق می‌رسند

(0.55) احمدی‌نژاد (سبز) موضع اصول‌گرایانه اولیه خود را در مورد این موضوع تعدیل می‌کند، زیرا

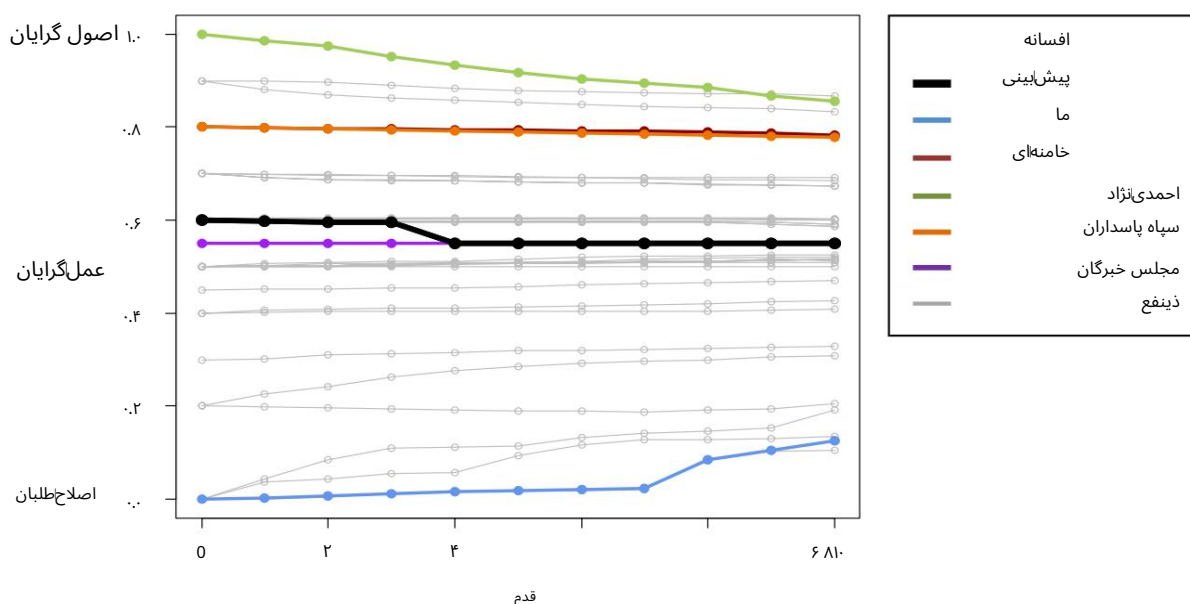
واضح است که نامزد ایده‌آل او انتخاب نخواهد شد. پیش‌بینی می‌شود ایالات متحده (آبی) نیز سیاست خود را تعدیل کند.

وقتی متوجه می‌شود که رهبر اصلاح‌طلب انتخاب نخواهد شد، موضع می‌گیرد. سپاه پاسداران (نارنجی) و

خامنه‌ای (قرمز) امتیازات کوچکی می‌دهد، اما به سرعت به سمت حمایت از یک جناح کمتر محافظه‌کار حرکت نمی‌کند.

کاندیدایشان بهتر از ایده‌آلشان است.

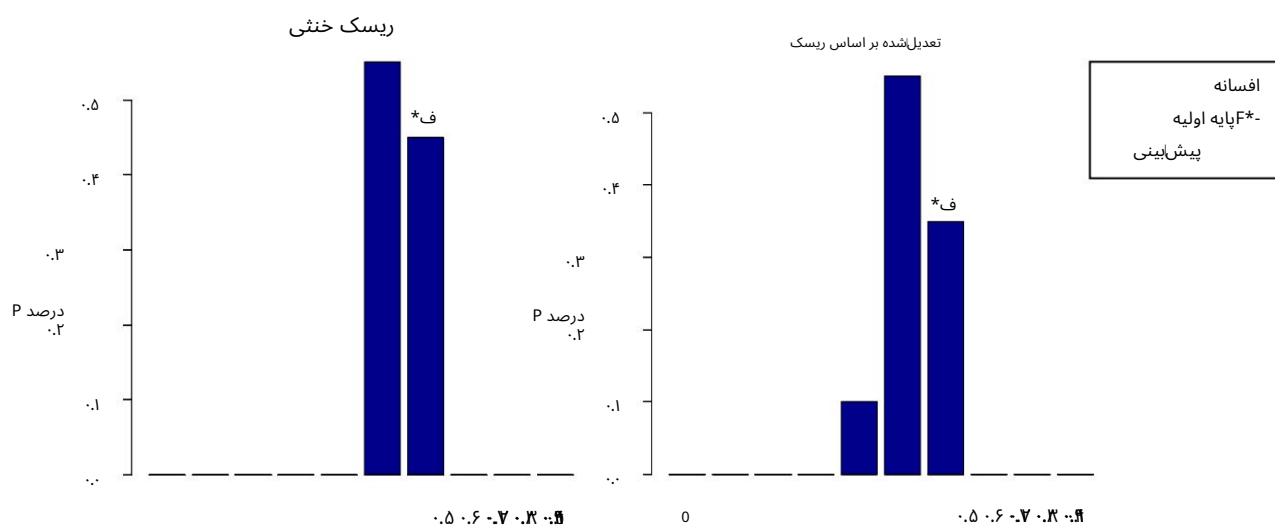
شکل ۲۹: توسعه مواضع ذینفعان در مورد رهبر بعدی ایران

تحلیل حساسیت

تغییر داده‌ها، چه به دلیل خطای تخمین و چه به دلیل تغییرات جزئی در محیط سیاسی، به نظر نمی‌رسد که نتیجه پیش‌بینی‌اشده را به طور قابل توجهی تغییر دهد. با در نظر گرفتن سه داده اندازه‌گیری شده ورودی‌ها به اندازه مثبت یا منفی ۱۰ درصد از فضای مقیاس مربوطه‌شان تغییر کنند و با اجرای مجدد مدل، به این صورت خواهد بود امکان آزمایش پایداری پیش‌بینی‌ها وجود دارد. در بیست مورد متغیر اجرا شده، هیچ‌کدام پیش‌بینی تولید نکردند. به طور قابل توجهی از پیش‌بینی‌های اولیه پایه فاصله دارد (شکل ۳۰). (پیش‌بینی پایه، که یک عمل‌گرا جانشین خامنه‌ای شود، قوی به نظر می‌رسد.

شکل ۳۰: پیش‌بینی حساسیت رهبر بعدی ایران

افزایش قابلیت‌های مؤثر ایالات متحده در این زمینه چالش‌برانگیز خواهد بود. بعید است حمایت مستقیم ایالات متحده از نامزدهای اصلاح‌طلب پذیرفته شود و اگر حمایت ایالات متحده توسط اصلاح‌طلبان پذیرفته شود، محافظه‌کاران از آن به عنوان نمونه‌ای از بی‌وفایی اصلاح‌طلبان به خمینی و انقلاب استفاده خواهند کرد. حتی اگر ایالات متحده بتواند قابلیت‌های مؤثر خود را به دو برابر سطح فعلی افزایش دهد، هیچ تغییری در پیش‌بینی‌های ایستا ایجاد نمی‌شود - ایالات متحده فاقد توانایی تأثیرگذاری مستقیم بر نتیجه است.

تصمیم خامنه‌ای مبنی بر عدم تعیین جانشین می‌تواند تأثیرات قابل توجهی بر انتخاب ... رهبر بعدی. اگر خامنه‌ای در انتخاب رهبر بعدی تأثیری نداشته باشد یا نتواند تأثیری بگذارد، پیش‌بینی‌ها به نفع عمل‌گرایان تغییر می‌کند. با حذف کامل نفوذ خامنه‌ای، پیش‌بینی خنثی از نظر ریسک 0.55 می‌شود و پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک به 0.5 کاهش می‌یابد. خامنه‌ای با عدم تعیین جانشین، از کاهش یا تقسیم احتمالی کنترل فعلی خود بر ایران جلوگیری می‌کند و اگر پسر دومش، مجتبی خامنه‌ای، کاندیدای مورد نظر او باشد، تأخیر در تعیین جانشین، زمان لازم را برای مجتبی خامنه‌ای فراهم می‌کند تا صلاحیت‌های مذهبی لازم را کسب کند. با این حال، با عدم معرفی کاندیدای مورد نظر، خامنه‌ای خطر تغییر موضوع از نتیجه مطلوب خود را دارد. خامنه‌ای همچنین می‌تواند به سمت حمایت از یک کاندیدای میانه‌روتر (موضع 0.5 حرکت کند. در صورتی که خامنه‌ای موضع خود را تعدیل کند، پیش‌بینی‌های ایستا و تعدیل‌شده با ریسک به پیروی از ترجیح او (0.5) تغییر می‌کنند.

اگر ذینفعان کلیدی مانند احمدی‌نژاد یا سپاه پاسداران انقلاب اسلامی حضور داشته باشند، ممکن است تغییرات جزئی در پیش‌بینی‌ها رخ دهد. برای تعدیل مواضع خود. احمدی‌نژاد و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی می‌توانند مواضع خود را در حمایت از یک کاندیدای عمل‌گراتر تعدیل کنند. اگر احمدی‌نژاد موضع خود را به نفع یک کاندیدای میانه‌روتر تغییر دهد، (0.5) پیش‌بینی‌های ایستا با ریسک خنثی و تعدیل‌شده با ریسک به ترتیب کمی به 0.5 و 0.55 کاهش می‌یابد. اگر سپاه پاسداران انقلاب اسلامی موضع خود را تعدیل کند، (0.5) تغییرات مشابهی در پیش‌بینی‌های ایستا رخ می‌دهد. (0.55) مجلس خبرگان ممکن است محافظه‌کارتر شود. آیا موضع مجلس ...

اگرچه احتمال محافظه‌کارتر شدن خبرگان (0.8) وجود دارد، همانطور که جایگزینی آیت‌الله محمد رضا مهدوی کنی به جای آیت‌الله رفسنجانی به عنوان رئیس نشان می‌دهد، پیش‌بینی‌های ایستا در مورد رهبر بعدی ایران تغییر نمی‌کند. (0.6) پیش‌بینی می‌شود که در جلسات مجلس خبرگان همچنان همان نامزد معرفی شود.

توانایی ذینفعان بین‌المللی برای اعمال همان سطح از نفوذ در انتخاب رهبر بعدی ایران مانند سایر مسائل سیاسی، مورد تردید است. انتخاب رهبر چنان مسئله مهمی در جمهوری اسلامی است که احتمالاً ملت بیشتر تأثیرات خارجی را نادیده می‌گیرد. حذف کامل نفوذ ذینفعان خارجی باعث می‌شود پیش‌بینی‌های ایستا به سمت اصول‌گرایان (0.7) تغییر کند که نشان‌دهنده نقش مهم ذینفعان خارجی در ایجاد تعادل با محافظه‌کاران داخلی ایران است.

ارتباط پیش‌بینی‌ها با نامزدهای مقام معظم رهبری

به عنوان رئیس یک دولت اسلامی، نامزدهای رهبری باید واجد شرایط مذهبی خاصی باشند. برای اینکه فردی برای رهبری در نظر گرفته شود، باید یک آیت‌الله شیعه باشد که توسط شورای نگهبان تأیید شده باشد. تنها تقریباً صد آیت‌الله وجود دارد و از این تعداد، درصد بسیار کمتری گرایش‌های سیاسی دارند (الحیب). (۲۰۱۰) نامزدهای برتر فعلی برای رهبری، آیت‌الله علی هاشمی رفسنجانی و آیت‌الله محمود هاشمی شاهرودی هستند که رفسنجانی میانه‌روتر است. تندروترین نامزد مورد بحث از نظر ایدئولوژیکی، آیت‌الله مصباح یزدی است.

آیت‌الله‌های اصلاح‌طلب عموماً اهل سکوت هستند و تلویحاً دولت ایران را تأیید نمی‌کنند، و در نتیجه هیچ کاندیدای اصلاح‌طلب پیشتازی وجود ندارد. از زمان آیت‌الله حسینعلی منتظری

آیت‌الله مصباح یزدی، رئیس‌جمهور احمدی‌نژاد محسوب می‌شود. او در مجلس خبرگان رهبری عضویت دارد و رهبری اصولگرایان تندرو ایران را در چارچوب اصولگرایان بر عهده دارد.

در ایرا متولد شد اما در آنجا زندگی می‌کند

آیت‌الله مصباح یزدی مشاور معنوی رئیس‌جمهور احمدی‌نژاد محسوب می‌شود. او در مجلس خبرگان رهبری عضویت دارد و رهبری اصولگرایان تندرو ایران را در چارچوب اصولگرایان بر عهده دارد.

یزدی معتقد است

ایران از ارزش‌های انقلاب ۱۳۵۷ فاصله گرفته و به شدت با جنبش سبز مخالف است. او همچنین بر نیاز ایران به دستیابی به سلاح هسته‌ای اصرار داشته است (یزدی، ۲۰۱۱).

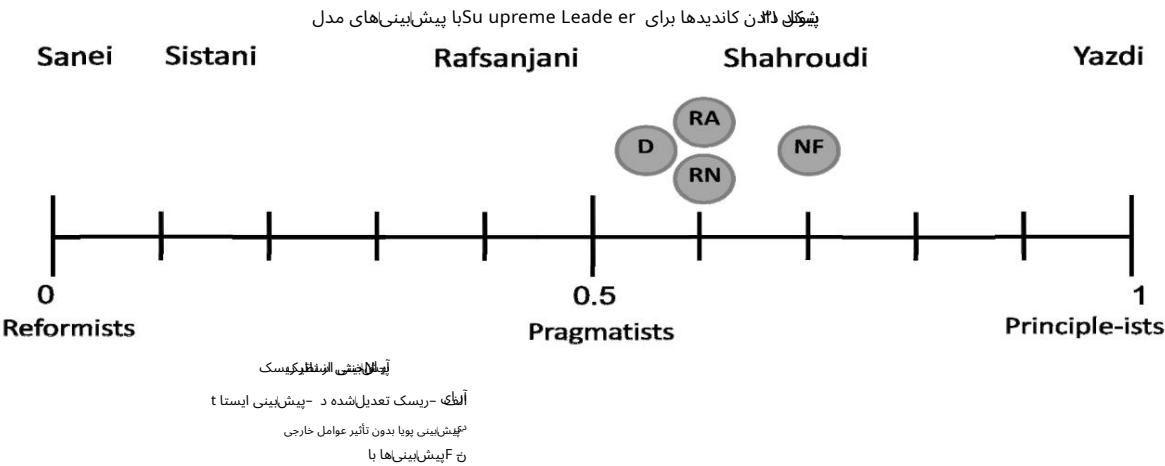
در ایران (و خارج از ایران) رهبری نظامی و سیاسی را بر عهده می‌گیرد. رهبری نظامی را بر عهده می‌گیرد و رهبری سیاسی را بر عهده می‌گیرد. رهبری نظامی را بر عهده می‌گیرد و رهبری سیاسی را بر عهده می‌گیرد.

روی

قانون اساسی ایران بر مبنای اسلام است. از نظر اسلام، رهبری را بر عهده می‌گیرد. رهبری را بر عهده می‌گیرد. رهبری را بر عهده می‌گیرد.

آر سی ای

اصولگرایان و در حال افول. با فرض اینکه تغییر چشمگیری در فضای سیاسی رخ ندهد، او می‌خواهد با اختلاف از رفسنجانی پیشی بگیرد و رهبر بعدی ایران شود.

نظریه‌های جایگزین درباره آینده ایران پس از خامنه‌ای

برخی از محققان معتقدند که پس از مرگ خامنه‌ای، شکل جدیدی از حکومت در ... ظهور خواهد کرد.

ایران. سه گزینه در این بحث غالب است - شورای رهبری، حکومت استبدادی و دموکراسی. پس از مرگ خمینی و قبل از انتخاب خامنه‌ای، بحث بر سر رهبری سه‌گانه بود. اگر اجماع قوی در مورد یک نامزد به راحتی شکل نمی‌گرفت، احتمالاً ایده شورای عالی مورد بازنگری قرار می‌گرفت. این مدل، با داشتن حمایت نسبتاً بالایی از موقعیت در مورد پیش‌بینی‌ها، عدم اجماع در مورد یک نامزد را نشان نمی‌دهد، که ایجاد شورای رهبری را بعید می‌کند.

قدرت رو به رشد سپاه پاسداران، همراه با تسلط شخصیت‌های کلیدی بر گفتمان سیاسی ایران، برخی را به این گمانه‌زنی رسانده است که کنترل کامل ایران می‌تواند توسط یک فرد کاریزماتیک به دست آید. این نتیجه در کوتاه‌مدت بسیار بعید به نظر می‌رسد. نفوذ سیاسی سپاه پاسداران در حال افزایش است، اما بر گفتمان سیاسی تسلط ندارد و هیچ فرد کاریزماتیک پیشتازی در خارج یا داخل دولت با حمایت مردمی برای به دست گرفتن کنترل وجود ندارد.

سومین گزینه‌ای که معمولاً مورد بحث قرار می‌گیرد، سرنگونی دولت فعلی توسط توده‌های ایران، یک انقلاب دموکراتیک است. در ایران، یک انقلاب مخملی بعید به نظر می‌رسد، زیرا دولت قادر به ارائه خدمات اولیه به مردم خود است، تسلط زیادی بر اقتصاد دارد، کانال‌های ارتباطی را کنترل می‌کند و احتمالاً از همه مهم‌تر، به شدت توسط ارتش حمایت می‌شود. ساختار دولت ایران ممکن است به آرامی تکامل یابد، اما بعید به نظر می‌رسد که یک تحول چشمگیر رخ دهد.

رخ خواهد داد.

خلاصه رهبر بعدی ایران احتمالاً از میان آیت‌الله‌های محافظه‌کار انتخاب خواهد شد. احتمالاً گرایش او کمی میانه‌روتر از آیت‌الله خامنه‌ای خواهد بود. آیت‌الله رفسنجانی و شاهرودی در حال حاضر قوی‌ترین نامزدها هستند و شاهرودی نسبت به رفسنجانی ارجحیت دارد.

خامنه‌ای فرصت‌های قابل توجهی برای تأثیرگذاری بر انتخاب جانشین خود دارد. حمایت او در میان نامزدهای پیشرو احتمالاً عامل تعیین‌کننده خواهد بود. خامنه‌ای هنوز جانشینی را معرفی نکرده است؛ یا به دلیل ترس از کاهش اختیاراتش، یا به این دلیل که نامزد مورد نظرش، پسر دوش، مجتبی خامنه‌ای، در حال حاضر فاقد اعتبار مذهبی لازم است. در غیاب خامنه‌ای برای تأثیرگذاری بر این موضوع، مجلس خبرگان اهرم تعیین‌کننده‌ای برای انتخاب رهبر بعدی دارد. در یک انتخابات نزدیک، حمایت احمدی‌نژاد یا سپاه پاسداران از یک نامزد می‌تواند به طور بالقوه نتیجه را تعیین کند. ایالات متحده فرصت‌های محدودی برای تأثیرگذاری بر انتخاب رهبر بعدی ایران دارد. با این حال، حتی یک

رهبر جدید محافظه‌کار ایران، فرصت‌هایی را برای ایالات متحده فراهم می‌کند تا روابط خود را با ایران به شکلی مطلوب تغییر دهد. رهبری جدید فرصت‌هایی را برای کاهش بسیاری از تعصبات گذشته ایجاد می‌کند و می‌تواند به عنوان کاتالیزوری عمل کند که هر دو طرف را قادر می‌سازد تا تغییر الگو را تجربه کنند.

موضوع سیاست: تفسیر ولایت فقیه

ایران توسط ولایت فقیه، نظریه خمینی در مورد حکومت اسلامی توسط یک فقیه حاکم، هدایت می‌شود .

ولایت فقیه این باور است که یک فقیه اسلامی باید قیمومیت مردم را بر عهده داشته باشد. خمینی، به طور بحث‌برانگیزی، به عنوان یک تمامیت‌خواه بر ایران حکومت می‌کرد - و قطعاً هرگونه مخالفتی با نظام اسلامی را سرکوب می‌کرد.

حزب جمهوری‌خواه و بدون هیچ رقیبی از سوی نهادهای جمهوری‌خواه، از جمله مجلس، رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر. خمینی توانست تفسیر سختگیرانه‌ای از شریعت را بر جامعه تحمیل کند و دولت را قادر ساخت تا بر اقتصاد ایران تسلط یابد. حکومت خامنه‌ای اقتدارگراتر است و فاقد کاریزما و اقتدار بلامنازع خمینی است. خامنه‌ای، در حالی که هنوز در تصمیم‌گیری‌های ایران مسلط است، توسط نهادهای جمهوری‌خواه پاسخگو است و باید جناح‌های مختلفی را که از زمان درگذشت خمینی پدید آمده‌اند، راضی کند. از زمان رسیدن خامنه‌ای به مقام رهبری، او مجبور شده است که اجازه آزادسازی جامعه مدنی را بدهد و کنترل دولت بر اقتصاد ایران را کاهش دهد (راکل، ۲۰۰۹).

ظهور اصول‌گرایان، که نتیجه‌ی تجدید حیات محافظه‌کاری است، بحثی تکراری را در ایران در مورد تفسیر ولایت فقیه و اجرای آن توسط دولت دوباره شعله‌ور کرده است. تفسیر محافظه‌کارانه‌تر از ولایت فقیه مستلزم اعمال سختگیرانه‌ی شریعت و احتمالاً موانع بزرگی برای جنبش زنان خواهد بود. در حالی که تفاسیر لیبرال‌تر احتمالاً اقتصاد را باز کرده و حقوق بشر را پیش می‌برد، درک چندی که این بحث به آن سمت می‌رود، چه بازگشت به تفاسیر لیبرال‌تر رفسنجانی و خاتمی باشد، چه تفسیری حتی سختگیرانه‌تر، مانند آنچه در دوره بلافاصله پس از انقلاب وجود داشت، می‌تواند بر فرصت‌های سیاست ایالات متحده تأثیر بگذارد.

مواضع سیاسی

اجرای فعلی ولایت فقیه شامل تعدادی انحراف از دیدگاه خمینی است. اولین امتیازات عمل‌گرایانه پس از جنگ عراق و در تلاش برای تقویت اقتصاد رو به زوال ایران داده شد. رسیدن خامنه‌ای به مقام رهبری، آغاز دوره دوم تغییرات را رقم زد. خامنه‌ای فاقد اقتدار خمینی بود و اقتصاد ایران همچنان در حال گذار بود، شرایطی که اصلاحات اجتماعی و اقتصادی بیشتری را برای جذب سرمایه‌گذاران خارجی و حفظ حمایت مردمی ضروری می‌کرد. تغییرات اولیه خامنه‌ای کافی نبود و با به قدرت رسیدن اصلاح‌طلبان، امتیازات بیشتری داده شد. شکست اصول‌گرایان از عمل‌گرایان و اصلاح‌طلبان در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۵ به آزادسازی آهسته ولایت فقیه پایان داد. در دوران احمدی‌نژاد، ایران به تفسیر سختگیرانه‌تری از ولایت فقیه بازگشته است .

ایالات متحده از تفاسیر لیبرال‌تر از ولایت فقیه حمایت می‌کند (شکل ۱۳۲). این تفسیر، تفاسیر سختگیرانه‌تر از ولایت فقیه را با نقض حقوق بشر و سرکوب زنان مرتبط می‌داند. علاوه بر این، تفاسیر لیبرال از ولایت فقیه احتمالاً منجر به جامعه و اقتصادی بازتر، افزایش قدرت نرم ایالات متحده در ایران و در نتیجه، نفوذ آن در سایر مسائل خواهد شد.

خامنه‌ای، رهبر معظم انقلاب، مدت‌هاست که از تفاسیر سختگیرانه‌تر از ولایت فقیه حمایت می‌کند، اما... در گذشته انعطاف‌پذیری نشان داده است. پس از جنگ عراق، خامنه‌ای با اصلاحات مورد نظر رئیس‌جمهور رفسنجانی و بعداً رئیس‌جمهور خاتمی مبارزه و آنها را محدود کرد. پرورش و حمایت خامنه‌ای از ذینفعان محافظه‌کار، باعث افزایش تعداد و قدرت آنها شده و به قدرت رسیدن اصول‌گرایان را تسهیل کرده است.

رئیس‌جمهور احمدی‌نژاد با برنامه‌ای که شامل بازگشت به بنیادگرایی اسلامی بود، وارد رقابت‌های انتخاباتی شد. ارزش‌های انقلابی، احمدی‌نژاد به عنوان پیرو آیت‌الله مصباح یزدی، از تفسیر سختگیرانه‌ای از ولایت فقیه حمایت می‌کند. او خواستار اجرای سنتی شریعت و سطوح بالای دخالت دولت در سراسر جامعه است.

گرایش سیاسی سپاه پاسداران یکدست نیست. این نهاد هم اعضای لیبرال و هم محافظه‌کار دارد، اما اکثر اعضای آن، به‌ویژه در میان رده‌های بالاتر، محافظه‌کار هستند.

اِزاره‌های کمی برای تأثیرگذاری بر این موضوع وجود دارد، به خصوص از آنجایی که این بحث تا حد زیادی در جامعه علمای اسلامی مطرح است. از نظر آیت‌الله خامنه‌ای، این موضوع در اولویت اصلی قرار دارد و تفاسیر محافظه‌کارانه‌ای

واقعۀ فقیه‌ولایت، مظهر ولایت فقیه و اندر ایلو قوت‌بلای کفرلو ملی‌گراست. مهدی‌نژاد که با شعار تفسیر سختگیرانه‌تری از ولایت فقیه انتخاب شده است، دستیابی به ولایت فقیه بیشتر را در اولویت قرار می‌دهد. سپاه پاسداران نیز با آرزوی تفسیری

محافظہ کار

دوباره

محافظہ کار

به تسهیل اجرای یک تفسیر دقیق از قانون کمک کرد

بخش عمده‌ای از دینفعان قادر به تأثیرگذاری قابل توجه بر اجرای تفسیرهای مطلوب یا سختگیرانه‌تر از ولایت فقیه هستند.

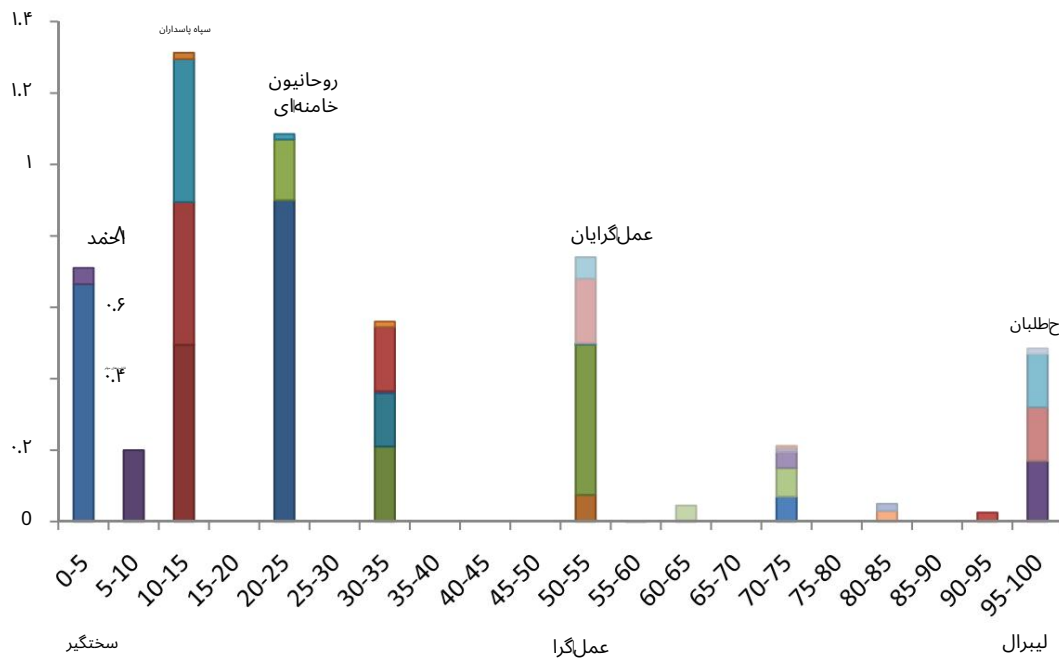
نمودار قابلیت‌های مؤثر، انحراف زیادی به سمت چپ را نشان می‌دهد (شکل ۳). افزون بر این، نیاز محافظه‌کارانه که در حمایت از تفاسیر شامل خاکنه‌ای، اکثریت و جانپوش مساحت، اجمندناز می‌باشد، در تقابل با تقابل‌های مؤثر، تقابل‌های چپ را تقابل‌های راست می‌سازد. اما تقاسیم کسری‌ها را تنها از آنات متخذه و آنات متخذه حمایت

اره

اتحادیه اروپا هستند

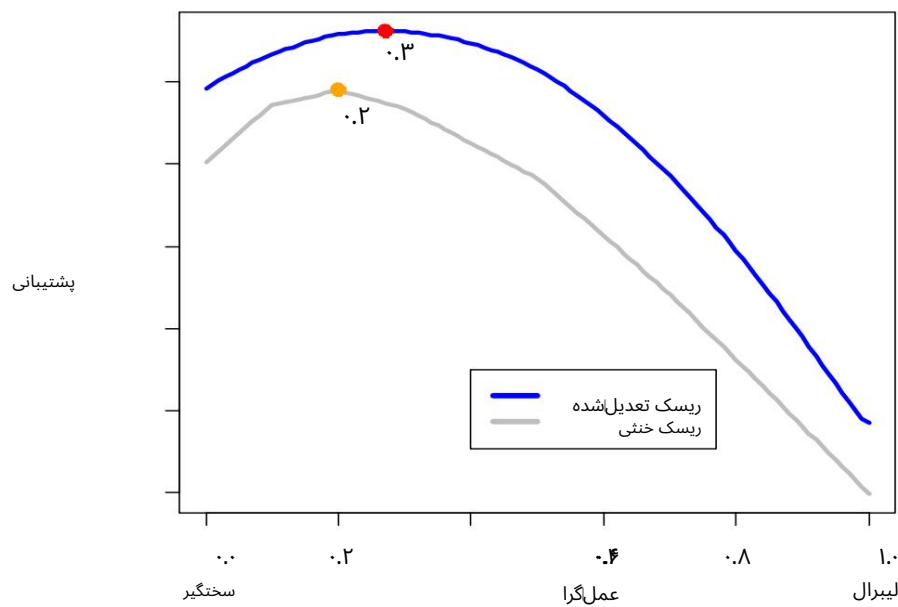
مناظره

شکل ۳۴: آرایه قابلیت‌های مؤثر درباره تفسیر ایران از ولایت فقیه

توزیع قابلیت‌های مؤثر به شدت در پیش‌بینی‌های استاتیک اولیه منعکس شده است (شکل 35).
 پیش‌بینی خنثی از ریسک، تفسیر سختگیرانه‌تری از ولایت فقیه را پیش‌بینی می‌کند (0.2).
 پیش‌بینی تعدیل‌شده پیش‌بینی می‌کند که تفسیر سختگیرانه‌ای از ولایت فقیه غالب خواهد شد، اما در چارچوب
 از پیاده‌سازی‌های فعلی (0.3).

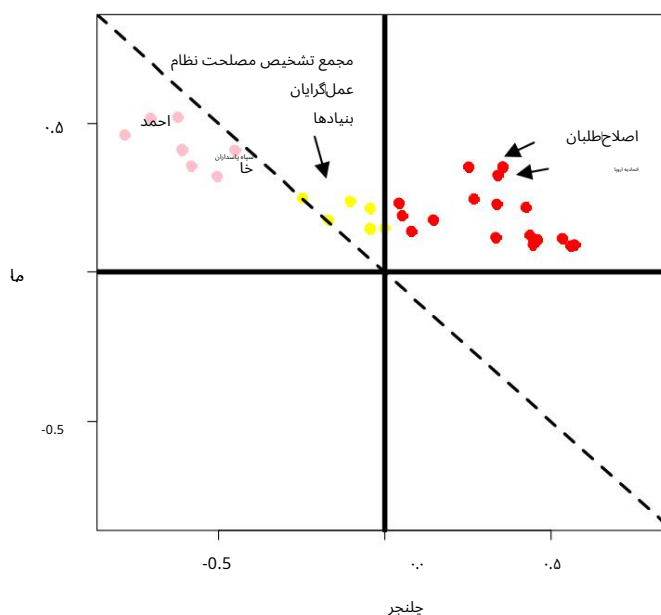
شکل ۳۵: پیش‌بینی‌های استاتیک اولیه و پشتیبانی از تفسیر ایران از ولایت فقیه

تحلیل ادراکی

ایالات متحده در موقعیت مناسبی برای تأثیرگذاری بر تفسیر ایران از ولایت فقیه نیست. ایالات متحده در موقعیت ضعیفی قرار دارد. موقعیت در رابطه با دینفعان محافظه‌کار اصلی ایران - خامنه‌ای، احمدی‌نژاد و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی (شکل ۳۶). (۳۶) پیش‌بینی می‌شود که در درگیری با دینفعان محافظه‌کار در این موضوع، ایالات متحده شکست بخورد و مجبور به امتیازدهی در مورد موضع خود شود (هشتم). (۴) به نظر می‌رسد عمل‌گرایان، مجمع تشخیص مصلحت نظام و بنیادها قادر به اعمال فشار بر ایالات متحده برای چانه‌زنی و تغییر موضع خود در حمایت از تفاسیر عمل‌گرایانه‌تر، در مقابل تفاسیر لیبرال، هستند. ایالات متحده با بقیه دینفعان در تضاد است. خطر درگیری در میان دینفعانی که مواضع مشابهی با ایالات متحده دارند، به‌ویژه اصلاح‌طلبان و اتحادیه اروپا، که در صورت تغییر موضع ترجیحی ایالات متحده، مواضع خود آنها به طور قابل توجهی تضعیف خواهد شد، بیشترین است.

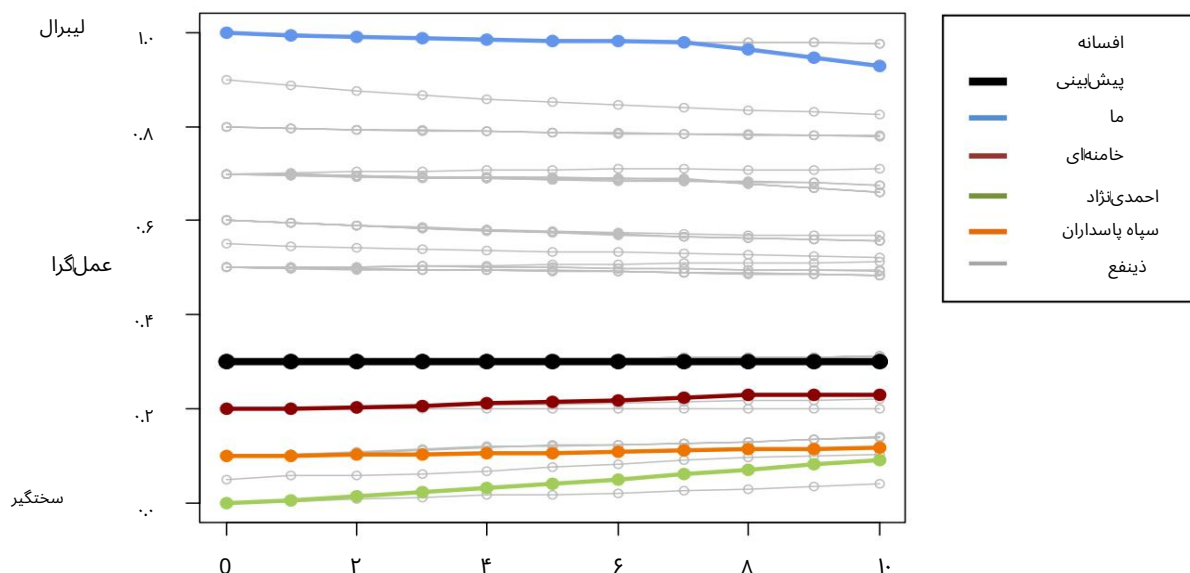
شکل ۳۶: فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر تفسیر ایران از ولایت فقیه (توطئه هدفمند ایالات متحده و اتحادیه اروپا)

پیش‌بینی‌های پویا

پیش‌بینی‌های پویا هیچ تغییری در نتیجه پیش‌بینی‌شده مسئله (0.3) نشان نمی‌دهند، که نشان می‌دهد در حالی که اگرچه بحث بر سر تفسیر ولایت فقیه ممکن است دوباره مطرح شده باشد، اما تغییر بعید است (شکل ۳۷). (۳۷) بعید است تغییرات محدود گذشته که توسط عمل‌گرایان و اصلاح‌طلبان مطرح و پیروز شدند، به طور کامل معکوس شوند. بعید است تفاسیر بسیار سختگیرانه‌تر، مانند تفاسیر مورد حمایت آیت‌الله مصباح یزدی و رئیس‌جمهور احمدی‌نژاد، پیروز شوند و دولت و جامعه ایران را تغییر شکل دهند. پیش‌بینی می‌شود ایالات متحده به آرامی موضع خود را تعدیل کند و عمل‌گراتر شود و با گذشت زمان، خامنه‌ای، احمدی‌نژاد و سپاه پاسداران همگی حمایت خود را از تفاسیر بسیار سختگیرانه‌تر ولایت فقیه کاهش دهند.

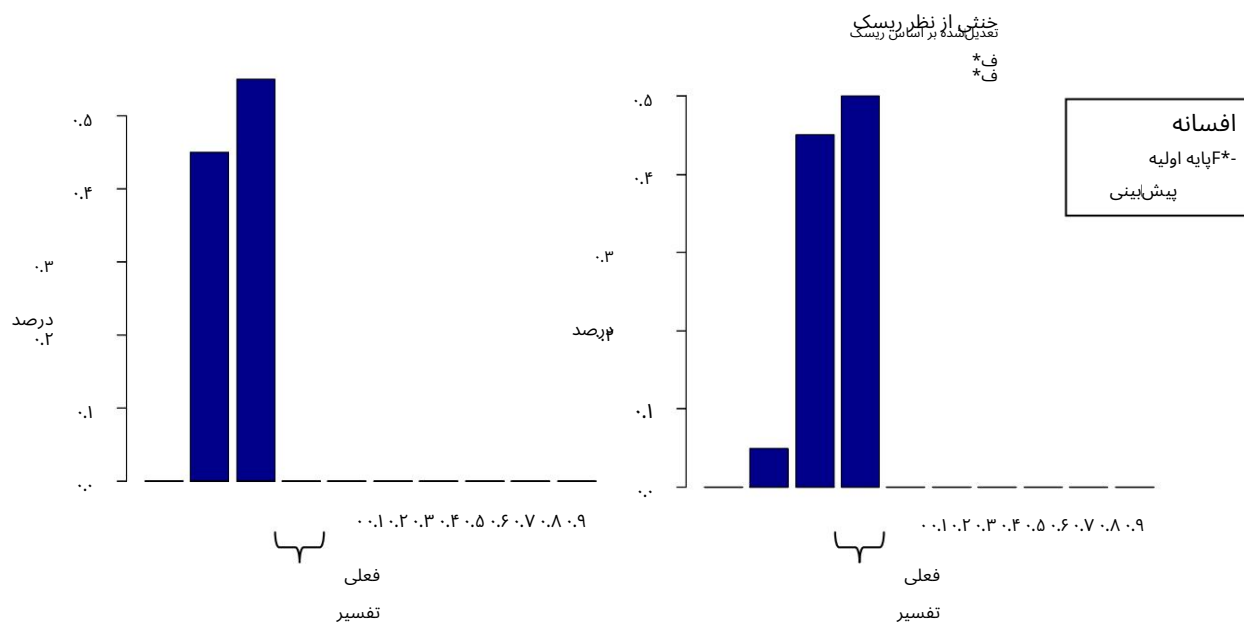
شکل ۳۷: پیش‌بینی پویای تفسیر ولایت فقیه

تحلیل حساسیت

تحلیل‌های حساسیت نشان می‌دهند که اگر شوک‌هایی به محیط سیاسی وارد شود، یا داده‌ها ... اگر اشتباه تخمین زده شود، تفسیر ایران از ولایت فقیه احتمالاً سختگیرانه‌تر خواهد شد (شکل ۳۸). در تمام موارد مختلف، پیش‌بینی‌های خنثی از ریسک، تفسیر سختگیرانه‌تری از ولایت فقیه را می‌طلبید. پیش‌بینی‌های تعدیل‌شده تقسیم می‌شوند؛ در نیمی از موارد، عناصر لیبرال‌تر قادر به جلوگیری از تغییرات قابل توجه هستند. از تفسیر فعلی تغییر می‌کند، اما در نیمی دیگر از موارد، محافظه‌کاران با موفقیت تفاسیر ولایت فقیه را سختگیرانه‌تر از تفاسیر رایج فعلی اجرا کنند.

شکل ۳۸: پایداری تفسیر پیش‌بینی‌شده از ولایت فقیه

حتی اگر ایالات متحده قابلیت‌های مؤثر خود را در این موضوع به دو یا سه برابر سطح فعلی خود افزایش دهد، هیچ تغییری در پیش‌بینی‌های اولیه استاتیک یا تعدیل‌شده با ریسک ایجاد نمی‌شود. افزایش قابلیت‌های مؤثر ایالات متحده در این موضوع، حمایت از موقعیت را در اوج خود قرار می‌دهد و به تثبیت پیش‌بینی‌ها کمک می‌کند و نشان می‌دهد که افزایش متوسط نفوذ محافظه‌کاران ممکن است به طور بالقوه با افزایش فشار ایالات متحده خنثی شود.

در صورتی که توانایی‌های مؤثر خامنه‌ای به نصف، نود درصد یا حتی به طور کامل کاهش یابد، اگر این موارد حذف شوند، پیش‌بینی‌های اولیه به قوت خود باقی می‌مانند. پیش‌بینی‌های اولیه همچنین در صورت کاهش یا حذف کامل توانایی‌های مؤثر احمدی‌نژاد یا سپاه پاسداران از موضوع، تغییر نمی‌کنند. ائتلاف قوی دینفعان محافظه‌کار، نفوذ هر یک از دینفعان را کاهش می‌دهد و احتمال تداوم تفسیر فعلی از ولایت فقیه را افزایش می‌دهد.

خلاصه

از زمان انتخاب احمدی‌نژاد، تفسیر ایران از ولایت فقیه سختگیرانه‌تر شده است و... بازگشت به سمت اجرای اولیه آن توسط خمینی. این مدل پیش‌بینی می‌کند که بعید است تفسیر ولایت فقیه در آینده نزدیک تغییر بیشتری کند. حمایت قوی از یک تفسیر سختگیرانه‌تر وجود دارد، اما در حال حاضر، عناصر لیبرال و محافظه‌کار در حال ایجاد توازن هستند. ائتلاف قوی محافظه‌کاران، کاهش یا حذف نفوذ هر یک از دینفعان را در نتیجه پیش‌بینی‌شده بی‌اهمیت می‌کند و افزایش قابل توجه قابلیت‌های مؤثر دینفعانی که از تفاسیر لیبرال‌تر حمایت می‌کنند، برای تغییر پیش‌بینی‌ها کافی نیست. در صورتی که چشم‌انداز سیاسی ایران تغییر کند، احتمال زیادی وجود دارد که دولت به سمت تفاسیر سختگیرانه‌تر از ولایت فقیه حرکت کند.

منابع

آیت الله مصباح یزدی. وب سایت انگلیسی. بازدید در 26 آوریل <http://www.mesbahyazdi.org/english/>

2011:

براد، ویلیام جی.، جان مارکوف و دیوید ای. سنگر. «آزمایش کرمی به نام Crucial توسط اسرائیل در ایران»
«تأخیر هسته‌ای». نیویورک تایمز. ۱۵ ژانویه www.nytimes.com/2011/01/16/world/middleeast/16stuxnet.html
۲۰۱۱. <http://>

بوئنو د مسکویتا، بروس. «پیش‌بینی تصمیمات سیاسی: رویکردی مبتنی بر مطلوبیت مورد انتظار برای ایران پس از خمینی». علوم سیاسی ۲۳۶-۲۲۶: (۱۹۸۴) ۲. ۱۷.

فهرست آیت الله‌ها. الحیب. 2 ژوئیه 2010.

<http://alhabaib.blogspot.com/2010/07/list-of-ayatollahs.html>

راکل، اوا پاتریشیا. قدرت، اسلام و نخبگان سیاسی در ایران. بریل. ۲۰۰۹.

تحلیل‌های اقتصادی و جامعه مدنی

موضوع سیاست‌گذاری: آزادسازی اقتصادی

پس از انقلاب ۱۳۵۷ دولت جدید ایران کنترل بخش‌های وسیعی از کشور را به دست گرفت. اقتصاد در طول دهه‌های بعد، سوءمدیریت دولتی و عدم اطمینان سرمایه‌گذاران، اقتصاد را فلج کرده و به رفاه مردم ایران آسیب رسانده است. تجارت بین‌المللی، که سنگ بنای اکثر روابط دوجانبه و چندجانبه است، به دلیل ابهام قانونی با مشکل مواجه شده است. اعمال تحریم‌های تجاری سازمان ملل متحد، روابط تجاری ایران را بیش از پیش محدود کرده است. ایران با تورم دو رقمی و بیکاری بالا روبرو است و این امر، رشد اقتصادی و حل عدم تعادل‌های تجاری و تولیدی را برای ایران ضروری می‌سازد. اجزای حیاتی برای بهبود وضعیت اقتصاد ایران، سرمایه‌گذاری خارجی بیشتر و ادغام در بازارهای جهانی است که هیچ یک از آنها بدون آزادسازی اقتصادی در سطوح کافی رخ نخواهند داد. درک مسیر احتمالی آزادسازی اقتصادی ایران می‌تواند به شکل‌دهی سیاست‌گذاری کمک کند.

مواضع سیاسی ایالات متحده مایل است شاهد یک اقتصاد باز با سطح پایین دخالت دولت در ایران باشد.

اقتصاد بازتر، اهرم اقتصادی ایالات متحده را تقویت کرده و قدرت نرم آن را افزایش می‌دهد (شکل ۳۹). مبادلات تجاری چیزی بیش از کالا و خدمات را شامل می‌شود؛ این مبادلات تا حدی فرهنگی نیز هستند و انتقال ایده‌ها می‌تواند فشار برای مشارکت بیشتر مردم در دولت را تقویت کند و ممکن است به مواضع معتدل‌تری در مورد بسیاری از مسائل منجر شود.

قدرت و کنترل خامنه‌ای مستقیماً با کنترل دولت ایران بر ... مرتبط است.

اقتصاد. ماهیت پدرسالارانه دولت، که در آن دولت از سود نفت برای یارانه دادن به کالاهای اساسی مختلف استفاده می‌کند، نفوذ عظیمی را برای خامنه‌ای بر بخش‌های بزرگی از مردم فراهم می‌کند. باز کردن اقتصاد مستلزم خصوصی‌سازی صنایع مختلف توسط دولت یا اجازه رقابت داخلی به مشاغل دولتی است. خامنه‌ای می‌خواهد کنترل قوی دولت بر اقتصاد را حفظ کند، زیرا می‌داند که باز کردن اقتصاد نفوذ خودش را کاهش می‌دهد. با این حال، خامنه‌ای خواهان کنترل کامل دولت نیست؛ او مزایای داشتن مشاغل و کارآفرینی بخش خصوصی را تصدیق می‌کند. خامنه‌ای همچنین از اینکه می‌تواند عملکرد اقتصادی ایران و بیکاری بالا را به گردن منابع خارج از دولت بیندازد، سود می‌برد.

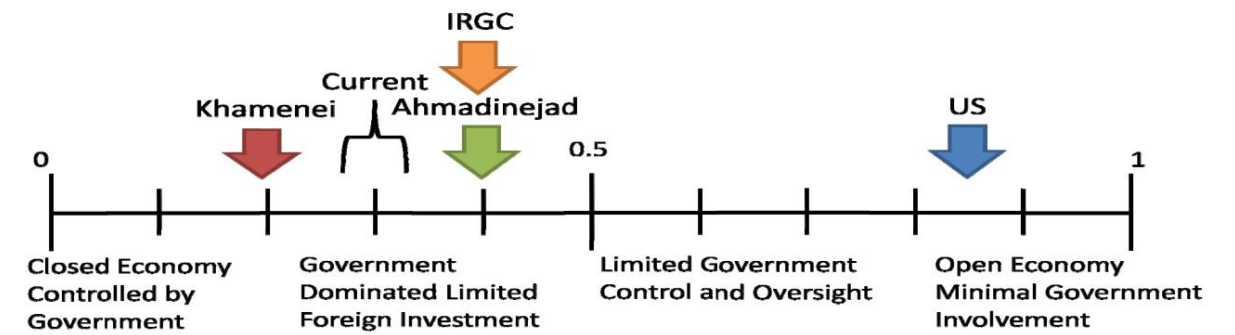
برنامه‌های انتخاباتی احمدی‌نژاد شامل وعده‌هایی برای بهبود اقتصاد ایران، قرار دادن ثروت نفتی در ...

در دست مردم. احمدی‌نژاد به عنوان رئیس قوه مجریه مسئول اقتصاد است، بنابراین باید اقدام کند، اما با یک معضل روبرو است، زیرا کاهش کنترل دولت، نفوذ دفتر خودش را کاهش می‌دهد. در ژانویه ۱۳۸۱ احمدی‌نژاد مجبور شد اقداماتی را برای کاهش دخالت اقتصادی دولت انجام دهد و یارانه‌های سخاوتمندانه قیمت ثابت بر انرژی و مواد غذایی را پایان دهد و آنها را با پرداخت‌های نقدی یکجا به فقرا جایگزین کند. این تغییر ضروری بود زیرا یارانه‌های قیمت ثابت قدیمی ناپایدار می‌شدند و مصرف بیش از حد را تشویق می‌کردند و بیش از ۱۰ درصد از تولید ناخالص داخلی ایران را مصرف می‌کردند. این اقدام، اگرچه ضروری بود، اما در بین مردمی که ضرورت این تغییر را درک نمی‌کردند، محبوب نبود. احمدی‌نژاد به طور گسترده از رسانه‌های ایران برای کمک به آموزش مردم و توجیه اصلاحات اقتصادی خود استفاده کرد و اثرات مثبت توزیع مجدد آنها را برجسته کرد و پس از اجرای اصلاحات، سپاه پاسداران را برای محدود کردن اعتراضات بسیج کرد (اکنونومیست، ۲۰۱۱).

موضع RGC در برابر دلیل احمدی‌نژاد مشابه موضع جمهوری‌خواهان است، اما این سازمان تفاوت ظریفی با آنها دارد. سپاه پاسداران معتقد است که کاهش نقش دولت برای حفظ کنترل داخلی و فراهم کردن امکان رشد اقتصاد، به آرامی و با سرعت از دست دادن سرمایه از طریق خروج از کشور، ضروری است.

گفتگوی فیصله‌ای اقتصاد ایران: سپاه پاسداران، کد به خود می‌دهد، ایران، بخشی از اقتصاد را به یک شبکه سپاه که این کشور را در اختیار دارد، برای محافظت از جنگ عراق، استدلال دفاعی مبتنی بر پایگاه، به آن نیاز داشت. در اقتصاد داخلی درهم تنیده شدند، اما در طول دهه

روایت جمهوریخواهان در مورد آزادسازی اقتصاد ایران

برجستگی

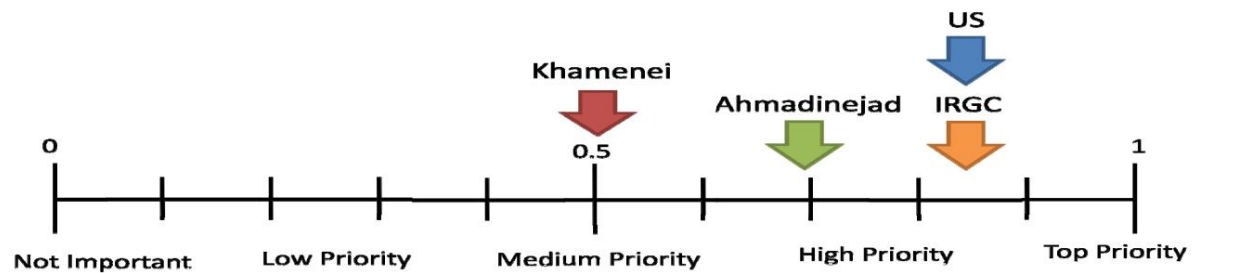
ایران تأثیرگذارترین سیاست یافته‌ایست که خود، اولویت نسبتاً بالایی برای اقتصاد ایران قائل است (شکل 40). ایالات متحده، هدف قرار دادن اقتصاد را یکی از معدود روش‌های مؤثر موجود ای

که اقتصاد ایران را برای تداوم و رقابت با اقتصادهای دیگر در منطقه خاور میانه و خاور نزدیک می‌داند. افزایش تجارت بین‌المللی با ایران همچنین امکان تبادلات بین فرهنگی را فراهم می‌کند

نظریه‌پردازان اقتصادی معتقدند که دولت باید نقش مهمی در اقتصاد داشته باشد. این نظریه‌پردازان معتقدند که دولت باید نقش مهمی در اقتصاد داشته باشد. این نظریه‌پردازان معتقدند که دولت باید نقش مهمی در اقتصاد داشته باشد.

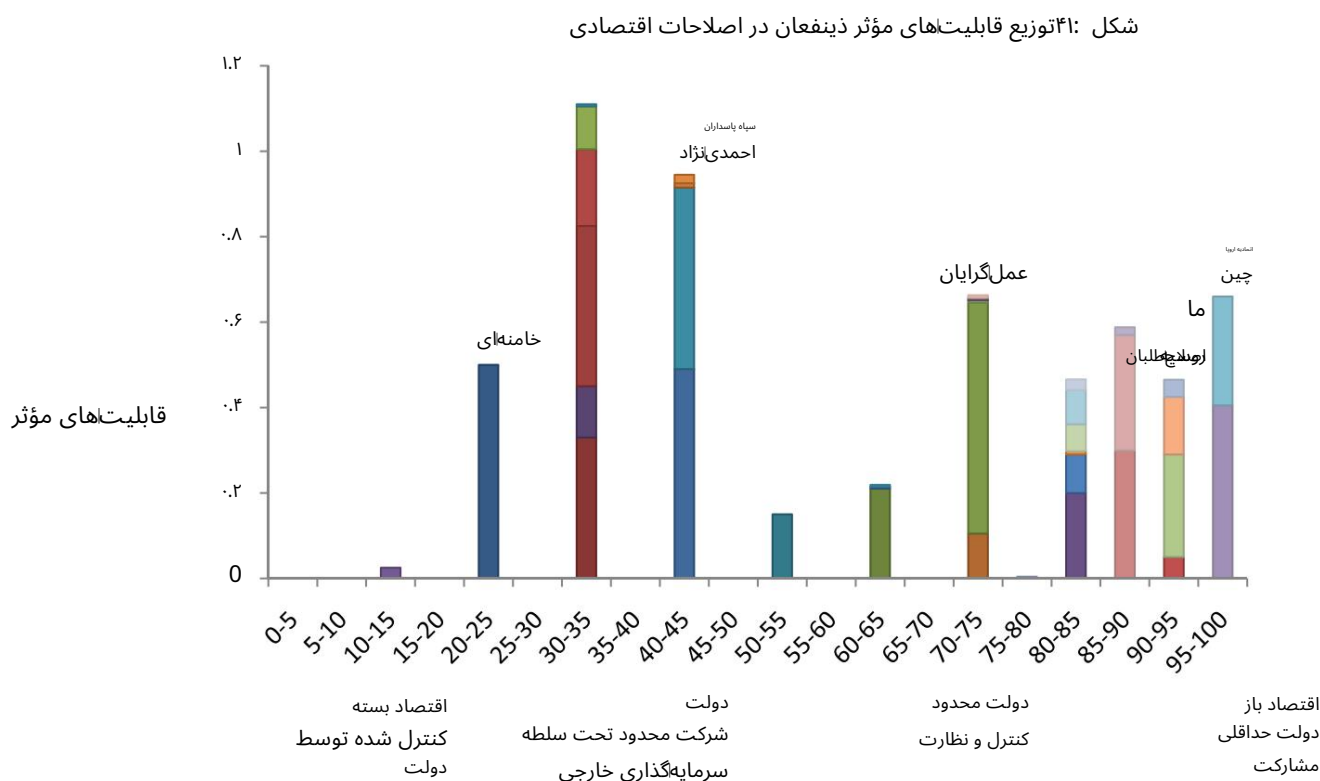
اگر رهبرانی که نقش خود را به عنوان حامی اقتصاد می‌دانند، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی اولویت نسبتاً بالایی را به کاهش نظارت در جناح اقتصادی می‌دهد، زیرا دولت را منابع دخالت دولت

جمهوریخواهان: اهمیت آزادسازی اقتصاد ایران

پیش‌بینی‌های استاتیک اولیه

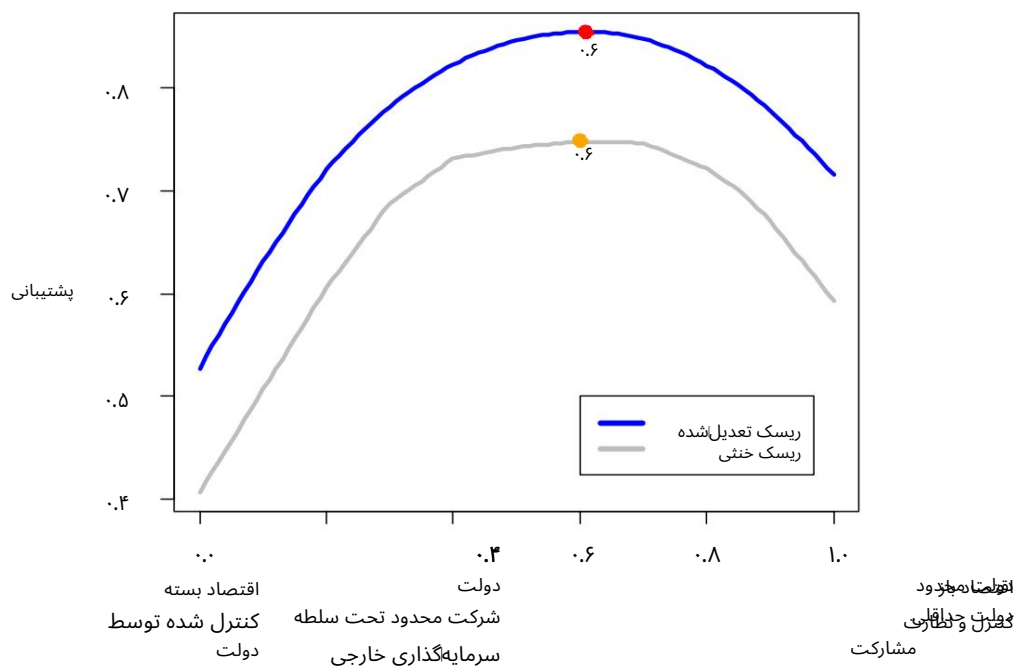
هنگام تحلیل اقتصاد ایران، ذینفعان را می‌توان به دو دسته کلی تقسیم کرد. گروه اول شامل کسانی است که می‌خواهند نقش اقتصادی غالب دولت را حفظ کنند. برخی از بخش‌های این گروه نیاز به اصلاحات محدود و کاهش دخالت دولت را تصدیق می‌کنند. این گروه شامل خامنه‌ای به عنوان یکی از محافظه‌کارترین اعضای خود و احمدی‌نژاد و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در میان عناصر اصلاح‌طلب‌تر آن است. تقریباً تمام ذینفعان قدرتمند در دولت فعلی در این گروه قرار دارند (شکل ۴۱). گروه دوم شامل ذینفعانی است که مایل به کاهش قابل توجه کنترل اقتصادی دولت هستند. این گروه شامل عمل‌گرایان و اصلاح‌طلبان و همچنین اکثر گروه‌های مردمی است. همچنین تقریباً تمام ذینفعان بین‌المللی، از جمله ایالات متحده، روسیه، اتحادیه اروپا و چین را در بر می‌گیرد.

پیش‌بینی‌های ایستا نشان می‌دهد که ایران به سمت اقتصادی بازتر با سطوح متوسطی از ... حرکت خواهد کرد.

کنترل و نظارت دولت (شکل ۴۲). داده‌های تحلیلی این مطالعه در سال ۲۰۱۰ جمع‌آوری شده است و تا حدودی، پیش‌بینی‌ها حداقل تا حدی در اوایل سال ۲۰۱۱، پایان یافتن یارانه‌های ثابت مواد غذایی و نفتی ایران، مشاهده شدند. اصلاحات سال ۲۰۱۱ گامی بزرگ در تغییر شکل اقتصاد ایران است، اما بعید است که به خودی خود کافی باشد. پیش‌بینی‌های مدل نشان می‌دهد که اصلاحات اقتصادی بیشتر احتمالاً ضروری خواهد بود، اما سرعت کاهش کنترل اقتصادی دولت احتمالاً کند خواهد بود. حمایت از موضع پس از کاهش‌های متوسط در دخالت دولت، نسبتاً ثابت می‌شود، که نشان می‌دهد دولت لزوماً نیازی به حرکت سریع فراتر از رضایت خود به برخی امتیازات اولیه منتخب نخواهد داشت.

شکل ۴۲: پیش‌بینی‌های اولیه استاتیک و پشتیبانی از آزادسازی اقتصادی ایران

تحلیل ادراکی

تعداد بسیار کمی از ذینفعان شناسایی شده‌اند که مایل به ریسک‌پذیری برای تأثیرگذاری بر اقتصاد ایران باشند.

توسعه (شکل ۴۳) دامنه‌ای دومین ذینفع ریسک‌پذیر است و کمی ریسک‌پذیر است.

مخالف. روحانیون مدرسه حقانی که آرزوی دیدن یک دولت سوسیالیستی اسلام‌گرا را دارند، تنها ذینفع هستند.

حاضر به پذیرش ریسک برای افزایش کنترل اقتصادی دولت و نفوذ حقانی بر ...

مسئله نسبتاً جزئی است. سایر ذینفعان کمتر ریسک‌پذیر، اتحادیه اروپا و چین هستند که هر دو ...

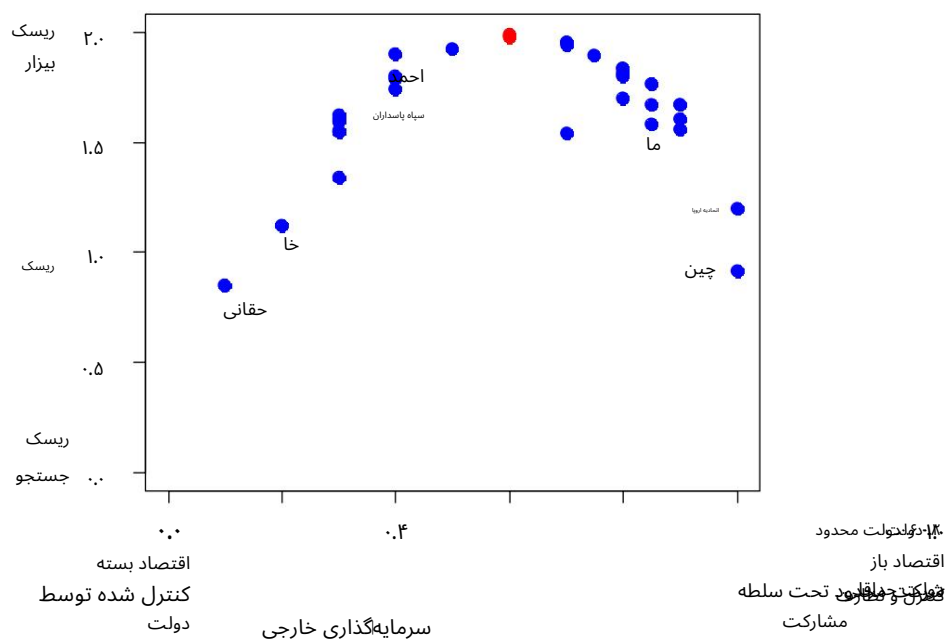
شرکای تجاری مهم ایران هستند و در موقعیت مناسبی برای بهره‌مندی از یک اقتصاد بازتر قرار دارند.

احمدی‌نژاد و سپاه پاسداران نسبتاً ریسک‌گریز هستند و نمی‌خواهند هیچ تغییری در ایران ایجاد کنند.

اقتصادی که مطلقاً ضروری نیستند. به همین ترتیب، ایالات متحده تمایلی به ریسک کردن برای کاهش [هزینه‌ها] ندارد.

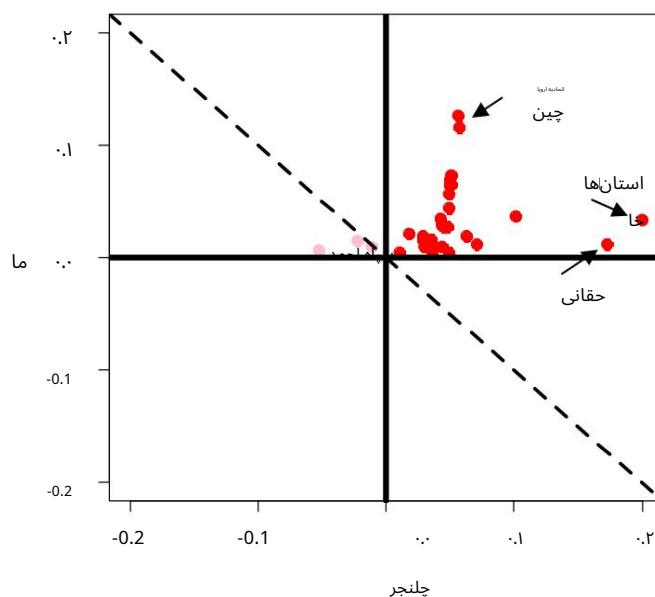
کنترل دولت بر اقتصادی که از سال ۱۹۷۹ ارتباط کمی با آن داشته است.

شکل ۴۳: ویژگی ریسک‌پذیری دینفعانی که به دنبال تأثیرگذاری بر توسعه اقتصادی ایران هستند

این مدل هیچ فرصت چانه‌زنی سودمندی برای ایالات متحده شناسایی نمی‌کند (شکل ۴۴). پروژه‌های مدل نشان می‌دهند که ایالات متحده هرگونه تغییر متری که احمدی‌نژاد اعمال می‌کند را خواهد پذیرفت، و طرح‌هایی آمریکا مجبور خواهد شد حضور سپاه پاسداران در اقتصاد ایران را بپذیرد (هشتم چهارم). آمریکا در تضاد با ... اکثریت سایر دینفعان در این موضوع، اما در تضاد با تقریباً همه آنها، از مزیت برخوردار است آنها، از جمله خامنه‌ای، روحانیون مدرسه حقانی و ولایتی‌ها، اتحادیه اروپا و چین دو مورد از آنها هستند استثنائات، به عنوان دو شریک تجاری اصلی ایران؛ اتحادیه اروپا و چین، به شدت در اقتصاد ایران سرمایه‌گذاری کرده‌اند در مناقشه بر سر این موضوع، نسبت به ایالات متحده برتری خواهد داشت.

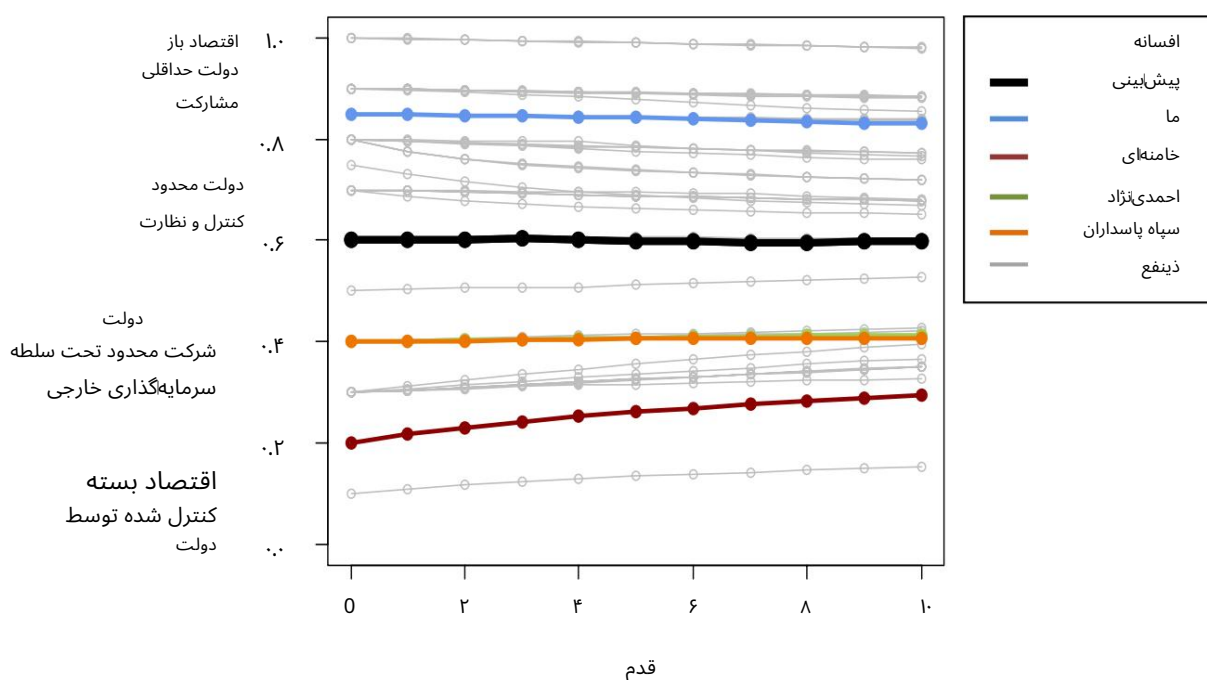
شکل ۴۴: فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر توسعه اقتصادی ایران (توطئه هدفمند ایالات متحده و اتحادیه اروپا)

پیش‌بینی‌های پویا

پیش‌بینی‌های پویا نشان می‌دهد که ذینفعانی که به دنبال کاهش نظارت دولتی هستند و کنترل اقتصاد، حداقل امتیازات را در مورد مواضع خود اعمال کنند (شکل ۴۵). ذینفعان به دنبال حفظ کنترل دولت هستند و به آرامی به سمت پذیرش کاهش فعالیت‌های اقتصادی دولتی حرکت می‌کنند. دخالت، خامنه‌ای از جمله ذینفعانی است که مایل به حفظ سلطه بر دولت هستند. کنترل، و با گذشت زمان پیش‌بینی می‌شود که موضع او به طور قابل توجهی به سمت پذیرش کاهش قدرت دولت تغییر کند. مشارکت اقتصادی، در حالی که ذینفعان به دنبال حفظ کنترل و نظارت دولت هستند در مواضع خود امتیاز بدهند، پیش‌بینی مدل ثابت می‌ماند و اقتصاد ایران را پیش‌بینی می‌کند. باید به سمت سطوح کاهش یافته و متوسط کنترل و نظارت دولت (حدود یک موقعیت) حرکت کند. (۰.۶).

شکل ۴۵: پیش‌بینی‌های پویا از توسعه اقتصادی ایران

تحلیل حساسیت

تغییر داده‌ها و اجرای مجدد مدل نشان می‌دهد که نتایج پیش‌بینی‌شده می‌توانند به‌طور قابل توجهی متفاوت باشند. به دلیل تحولات سیاسی جدید یا تغییر در دیدگاه‌های ذینفعان. اقتصاد ایران به وضوح نیاز دارد برای رشد: برای انجام این کار، دولت باید نظارت و کنترل خود را کاهش دهد، اما اینکه این کاهش تا چه سطحی خواهد بود، متفاوت است. به طور قابل توجهی (شکل ۴۶).

با تمایل به حفظ کنترل قوی دولت، فرصت‌های محدودی برای تغییر یا ممانعت از پیشرفت ایران به سمت بازارهای آزادتر دارند.

موضوع سیاست‌گذاری: نفوذ آینده بنیادها بسیاری از مشاغل و اموال شاه و حامیان‌ش پس از انقلاب مصادره شد. بخش زیادی از این ثروت به بنیادها، بنیادهای مذهبی خدمات عمومی، سپرده شد. سه بنیاد بزرگ - بنیاد مستضعفان و جانبازان، بنیاد شهید و بنیاد امام رضا (بنیاد آستان قدس) - بخش عظیمی از اقتصاد ایران را کنترل می‌کنند: طبق برخی تخمین‌ها، بنیادها 35 درصد از تولید ناخالص داخلی ایران را تولید می‌کنند (راکل، 2009). رهبر معظم انقلاب روسای بنیادها را منصوب می‌کند، اما این سازمان‌ها تا حد زیادی خارج از نظارت دولت فعالیت می‌کنند. پس از جنگ عراق، بنیادها از قدرتمندترین بازیگران سیاسی در ایران بودند، اما به نظر می‌رسد نفوذ بنیادها در اواخر دهه 1980 و اوایل دهه 1990 به اوج خود رسیده است. در حالی که این سازمان‌ها هنوز قدرتمند هستند، به نظر می‌رسد نفوذ آنها به آرامی در حال کاهش است.

مواضع سیاسی

بنیادها به عنوان سازمان‌های مذهبی، نقش مهمی در شکل‌دهی به دیدگاه‌ها و نظرات مردم دارند. جمعیت ایران. بخش بزرگی از جمعیت برای غذا، پوشاک، مستمری یا مسکن به بنیادها متکی هستند. حضور فعال بنیادها در جامعه، فرصت‌های فراوانی را برای جذب و پرورش محافظه‌کاران مذهبی فراهم می‌کند. ایالات متحده در تلاش خود برای مبارزه با بنیادگرایی اسلامی، مایل است شاهد ادامه روند افول بنیادها باشد و خدماتی که در حال حاضر به طور مشترک توسط بنیادها و وزارتخانه‌های دولتی ارائه می‌شود، به طور کامل توسط بخش خصوصی ارائه شود (شکل ۴۷).

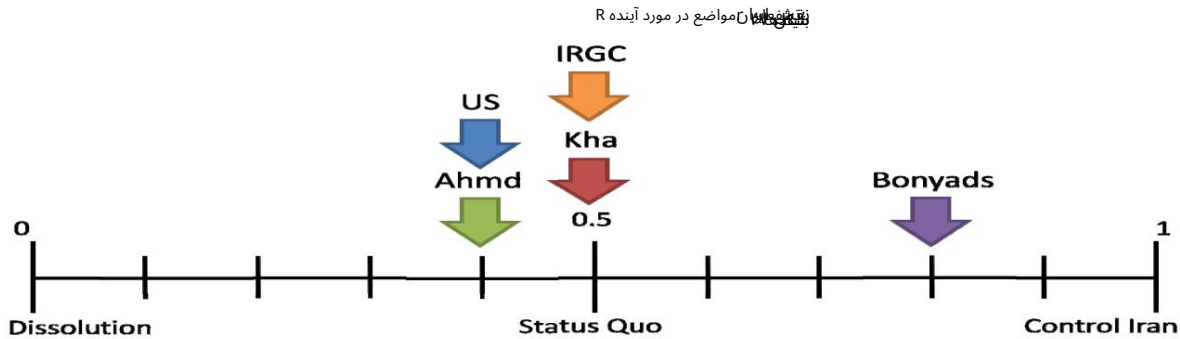
خامنیه‌ای با بنیادها اختلافی ندارد. نظارت او بر بنیادها و دارایی‌های آنها ... بخش قابل توجهی از پایگاه قدرت او را تشکیل می‌دهند، اما او به دنبال افزایش نفوذ آنها نیست. وقتی قدرت بنیادها بیشتر بود، حمایت این سازمان‌ها در موفقیت نامزدهای ریاست جمهوری رفسنجانی و خاتمی، نامزدهایی که لیبرال‌تر از ایده‌آل خامنیه‌ای بودند، نقش اساسی داشت.

احمدی‌نژاد دوست دارد قدرت بنیادها نسبت به قدرت خودش همچنان کاهش یابد. بنیادها با سیاست‌های احمدی‌نژاد مخالفت کرده و از مخالفان سیاسی او حمایت کرده‌اند. علاوه بر این، بسیاری از وظایف ارائه شده توسط بنیادها توسط وزارتخانه‌های دفتر او تکرار می‌شود. با کاهش نفوذ بنیادها، احمدی‌نژاد می‌تواند قدرت خود را افزایش دهد.

سپاه پاسداران و بنیادها هر دو مذهبی و محافظه‌کار هستند. گسترش سپاه به داخل اقتصاد داخلی هنوز این سازمان‌ها را درگیر مناقشه نکرده است و بنیادها، در نقش فعلی خود در جامعه مدنی، چالشی برای آرمان‌های سپاه پاسداران ایجاد نمی‌کنند. سپاه پاسداران از حمایت از ... خرسند است.

وضع موجود.

بنیادها می‌خواهند کنترل بیشتری بر ایران داشته باشند. این سازمان‌ها در ... نفوذ داشته‌اند. انتخابات ایران و به هدایت نتایج آنها کمک کرد. رشد اقتصادی برای روسای بنیادهای مختلف که بخش بزرگی از درآمد خود را صرف توسعه می‌کنند، اولویت دارد. رهبران بنیادها عموماً با محافظه‌کاران سنتی، گروهی که عمدتاً توسط اصول‌گرایان جذب شده‌اند، ارتباط دارند. اخیراً، حمایت بنیادها به جای اصول‌گرایان و تندروها، به کاندیداهای عمل‌گرا معطوف شده است.

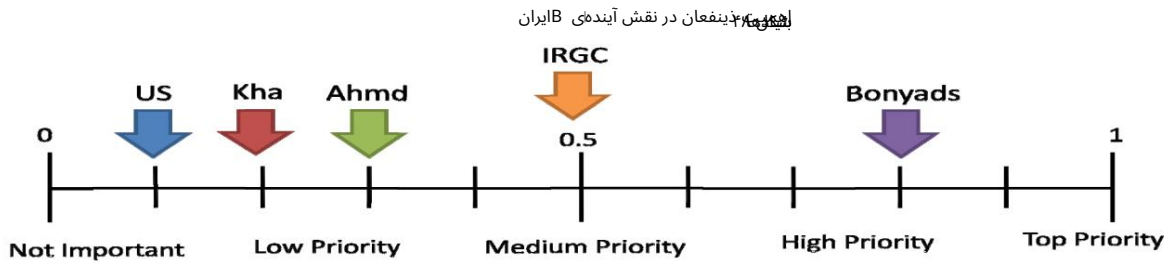

برجستگی

ایالات متحده کمی دارد

ای

ن مایل به افزایش نفوذ خود هستند و اولویت بالایی برای آن قائل خواهند بود.

پیش‌بینی‌های آماری اولیه

ذینفعان ارتباط فوری خود را با بنیادها محدود کرده‌اند . بیشترین نگرانی بنیادها مربوط به

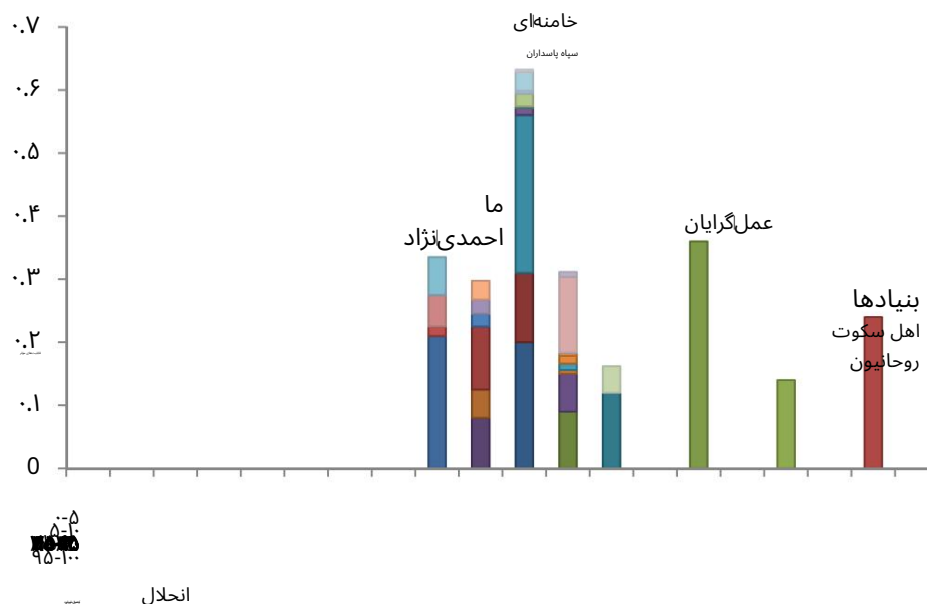
آنچه آنها می‌بینند (فرصت دیده و یا جدی توسط خمینی (ریکاردو) یکی از کمی خبریه ضروری که یکی از پنج رکن اسلام است. تضمین شده است. نمودار قابلیت‌های مؤثر نشان می‌دهد که آنجا کمی دائمی است

ذینفعان از بنیادها حمایت می‌کنند. ذینفعان دوست دارند شاهد افزایش نفوذ بنیادها باشند . این ذینفعان -از جمله اکثر روحانیون شیعه -همگی از روابط خود با عمل‌گرایان تأثیر می‌گیرند.

بنیادها ج به طور جمعی، م

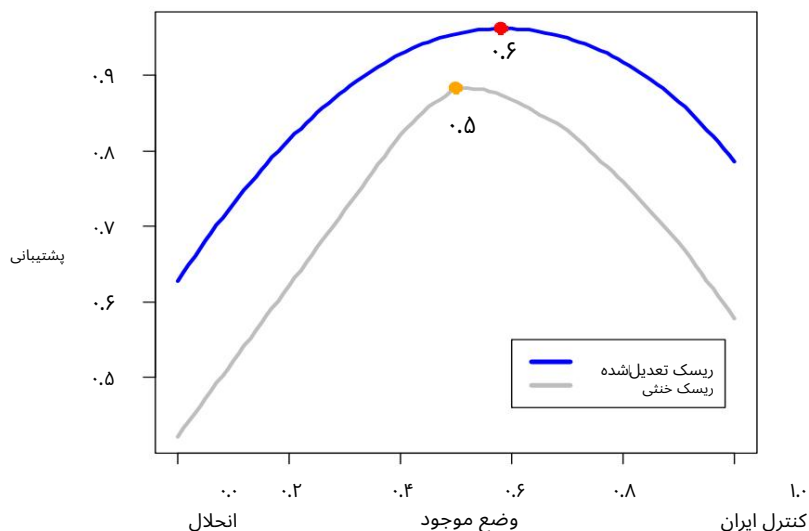
بنیادهای مختلف . هیچ ذینفعی از انحلال بنیاد حمایت نمی‌کند .

شکل ۴۹: قابلیت‌های مؤثر زمین‌فغان که برای تأثیرگذاری بر نقش آینده بنیادهای ایران به کار گرفته می‌شوند

انحراف به سمت راست نمودار قابلیت‌های مؤثر، به طور قوی در پیش‌بینی‌های ایستا منعکس نشده است. پیش‌بینی بدون ریسک، عدم تغییر در وضع موجود (0.5) و پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک 0.6 را پیش‌بینی می‌کند. فقط افزایش اندکی در قدرت بنیادها را ایجاد می‌کند (شکل ۵۰). پیش‌بینی‌های اولیه ایستا نشان می‌دهد اینکه بعید است جایگاه بنیادها در جامعه ایران تغییر چندانی کند.

شکل ۵۰: پیش‌بینی‌های استاتیک اولیه و پشتیبانی از نقش آینده بنیادهای ایران

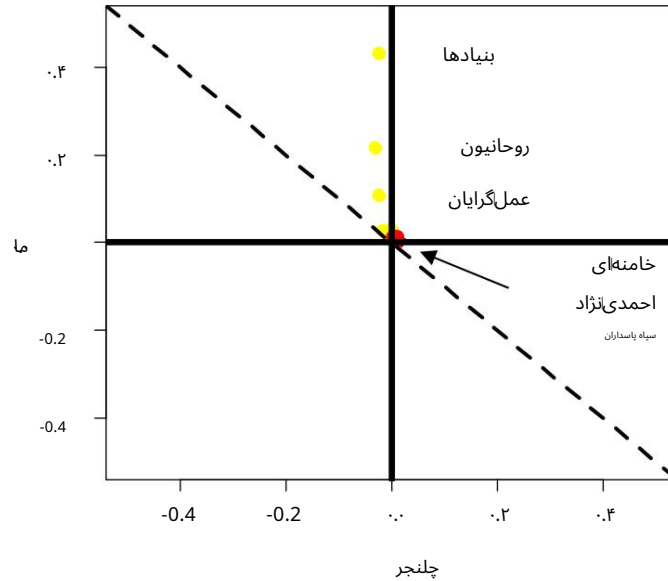

تحلیل ادراکی

ایالات متحده در برابر بنیادها، عمل‌گرایان و روحانیون در موقعیت نامساعدی قرار دارد (شکل ۵۱). خوشبختانه برای ایالات متحده، این زمین‌فغان قادر به اقدام نیستند تا از این فرصت برای وادار کردن ایالات متحده به پذیرش [این موضوع] بهره‌برداری کنند. وقتی به نقشه‌های ذهنی یا عینی اتحادیه اروپا نگاه می‌کنیم (شکل ۵۲)، معامله‌ای مقرون‌به‌صرفه است. در مقابل همه موارد دیگر

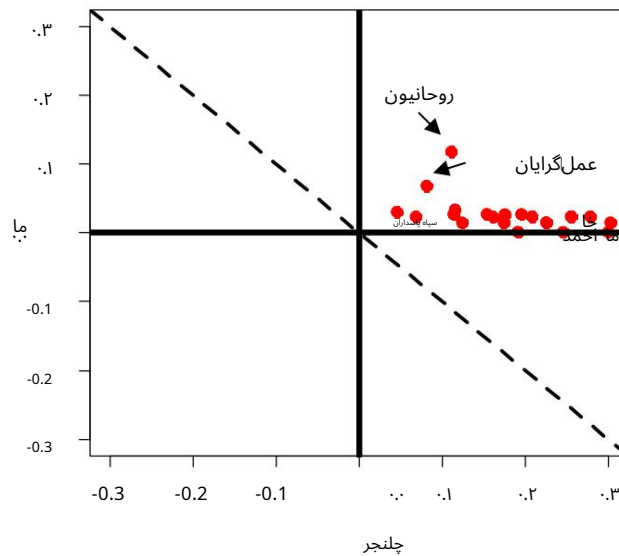
ذینفعان -شامل خامنه‌ای، احمدی‌نژاد و سپاه پاسداران -این مدل هیچ انگیزه‌ای برای [...] تعامل ایالات متحده.

شکل ۵۱: فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر نفوذ بنیادهای ایران (توطئه هدفمند ایالات متحده و اتحادیه اروپا)

علاوه بر این، بعید به نظر می‌رسد که وضع موجود به سرعت تغییر کند، زیرا هیچ فرصتی وجود ندارد. برای اینکه بنیادها بتوانند به طور سودمندی سایر ذینفعان را درگیر کنند (شکل ۵۲). بنیادها با ... در تضاد هستند. همه ذینفعان دیگر، اما نسبت به تقریباً همه آنها مزیت دارند. بنیادها انتظار دارند که از به چالش کشیدن ایالات متحده، خامنه‌ای و احمدی‌نژاد سود قابل توجهی می‌برند. در تضاد با روحانیون یا پراگماتیست‌ها، بنیادها از نظر برابری همسان‌تر هستند.

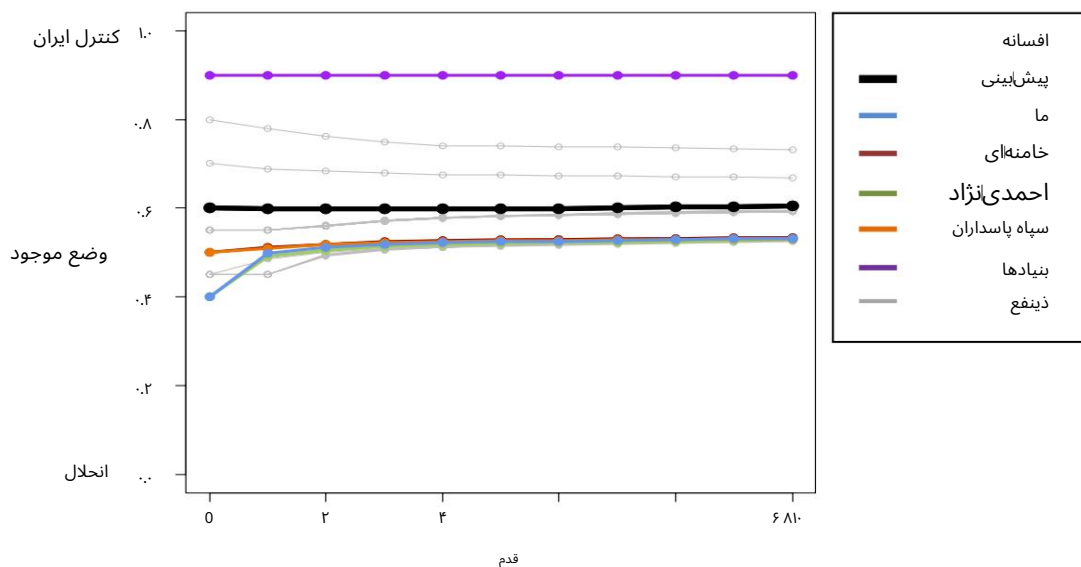
شکل ۵۲: فرصت‌هایی برای بنیادها جهت بهبود نقششان در ایران (توطئه ذهنی بنیادها در اتحادیه اروپا)

پیش‌بینی‌های پویا

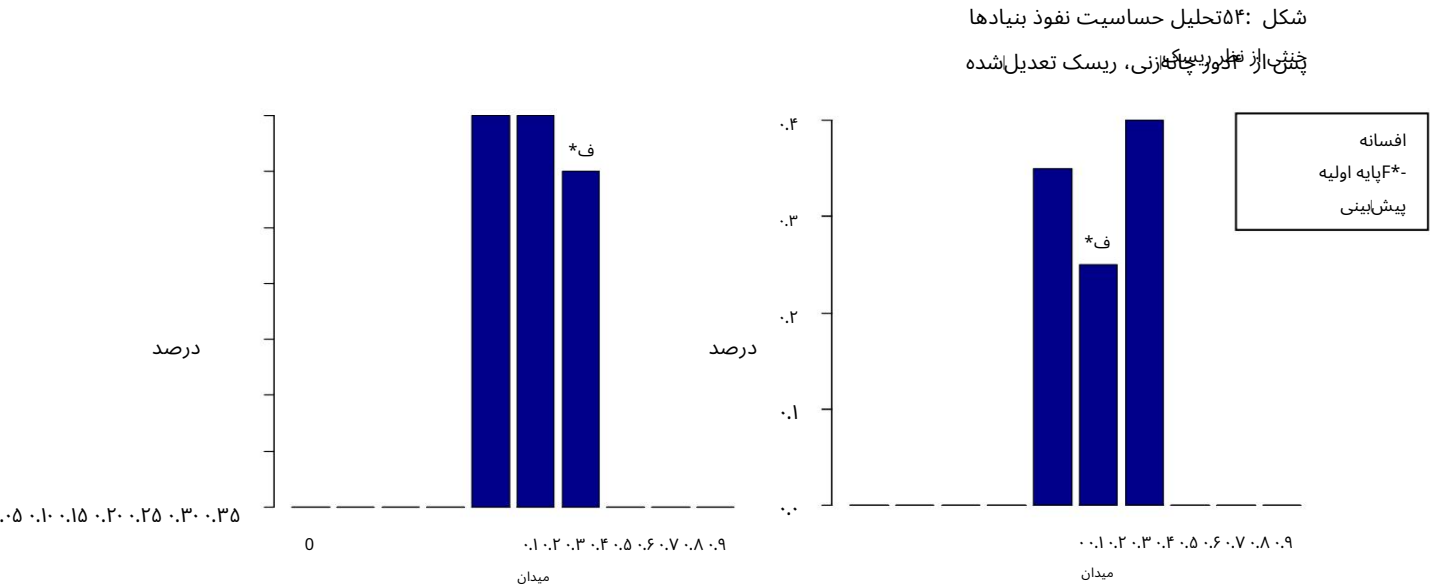
پیش‌بینی‌های پویا نشان می‌دهد که بعید است نفوذ بنیادها تغییر کند (شکل ۵۳). مدل پویا، حرکات بزرگ ذینفعان را شناسایی نمی‌کند و مواضع ذینفعان همگرا می‌شود. به سمت نتیجه پیش‌بینی‌شده. موقعیت بنیادها در طول زمان ثابت می‌ماند، و پیش‌بینی‌شده نتیجه، در طول ده دور چانه‌زنی، هرگز بیش از یک درصد از مقدار واقعی انحراف پیدا نمی‌کند. طیف موقعیت از پیش‌بینی اولیه.

شکل ۵۳: پیش‌بینی‌های پویا از نفوذ بنیادها

تحلیل حساسیت

تغییرات در مقادیر واقعی داده‌های ورودی می‌تواند به دلیل تغییرات جزئی در سیاست‌های خارجی رخ دهد. خطای تخمین محیط یا داده‌ها. روشی برای تجسم پایداری یک پیش‌بینی، اجرای مجدد آن است. تعداد دفعات مشخصی (بیست بار) را مدل‌سازی کنید، در حالی که به همه عوامل ورودی اجازه می‌دهید تغییر کنند (به علاوه یا منهای ۱۰ درصد) از فضای مقیاس آنها). پیش‌بینی اولیه، مبنی بر افزایش اندک قدرت بنیادها، آن چیزی نیست که نتیجه غالب، و بسیار محتمل است که نفوذ بنیادها به همان شکل یا احتمالاً اندکی باقی بماند. کاهش (شکل ۵۴).

تحلیل حساسیت بیشتر نشان می‌دهد که به نظر نمی‌رسد ایالات متحده قادر به تأثیرگذاری بر بنیادها باشد. نفوذ، ایالات متحده می‌تواند قابلیت‌های مؤثر خود را دو برابر یا حتی سه برابر کند و پیش‌بینی‌های ایستا تغییر نخواهند کرد.

خامنه‌ای در حال حاضر به دنبال حفظ وضع موجود است. (0.5) آیا خامنه‌ای به دنبال کاهش ... خواهد بود؟

اگر نفوذ بنیادها (با ضریب ۰.۳) باشد، پیش‌بینی خنثی از نظر ریسک ثابت می‌ماند اما پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک به سمت پایین (با ضریب ۰.۵۵) تغییر می‌کند. از طرف دیگر، اگر خامنه‌ای به دنبال افزایش قدرت بنیادها باشد (با ضریب ۰.۷)، پیش‌بینی خنثی از نظر ریسک به ۰.۵۵ افزایش می‌یابد، در حالی که پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک تغییر نمی‌کند.

سپاه پاسداران انقلاب اسلامی نیز مانند خامنه‌ای، هیچ مشکلی با جایگاه یا نقش فعلی بنیادها در جامعه مدنی ایران ندارد. اگر سپاه پاسداران مواضع خود را در حمایت مستقیم از بنیادها (0.3) یا علیه بنیادها (0.7) تغییر دهد، پیش‌بینی‌ها دقیقاً مانند تغییر موضع خامنه‌ای تغییر می‌کنند. اقدام سپاه پاسداران در مخالفت با بنیادها، پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک را به 0.55 کاهش می‌دهد، در حالی که اقدام سپاه پاسداران در حمایت از بنیادها باعث می‌شود پیش‌بینی خنثی از ریسک به 0.55 افزایش یابد. با این حال، تغییر موضع خامنه‌ای یا سپاه پاسداران در قبال بنیادها تنها منجر به تغییرات جزئی در پیش‌بینی‌های مدل می‌شود و این نتیجه‌گیری را تقویت می‌کند که نقش بنیادها در ایران به سرعت تغییر نخواهد کرد. احمدی‌نژاد، مانند ایالات متحده، مایل به کاهش نفوذ بنیادها است. با این حال، استدلال احمدی‌نژاد با استدلال ایالات متحده متفاوت است. ایالات متحده به دنبال کاهش گسترش اسلام محافظه‌کار است، در حالی که احمدی‌نژاد می‌خواهد نفوذ و قدرت وزارتخانه‌های خود را افزایش دهد. برای احمدی‌نژاد این موضوع اولویت کمی دارد، اما اگر اولویت‌های احمدی‌نژاد تغییر کند و اگر منابع فعلی خود را دو یا سه برابر کند، نتیجه پیش‌بینی‌شده برای موضوع تغییر نمی‌کند.

افزایش نفوذ بنیادها به این بستگی دارد که سایر ذینفعان نفوذ خود را از دست بدهند، زیرا برای مثال، دولت برنامه‌های اجتماعی خود را که با برنامه‌های اجرا شده توسط بنیادها رقابت می‌کنند، کاهش می‌دهد. رویه بنیادها در سرمایه‌گذاری مجدد بخشی از درآمدشان (کمک‌های مالی و درآمدهای دارایی) نیز ابزاری بلندمدت فراهم می‌کند که بنیادها می‌توانند از طریق آن به آرامی نفوذ خود را افزایش دهند.

خلاصه به نظر می‌رسد نقش بنیادها در جامعه ایران احتمالاً تغییر خواهد کرد: بنیادها به احتمال زیاد به ارائه خدمات اجتماعی متعدد ادامه خواهند داد، در حالی که به آرامی دارایی‌های اقتصادی خود را افزایش می‌دهند. نفوذ آنها در میان مردم، این سازمان‌ها را قادر می‌سازد تا نفوذ سیاسی قابل توجه خود را حفظ کنند. هیچ ذینفع واحدی، از جمله ایالات متحده، توسط این مدل به عنوان فردی که نفوذ تغییر چشمگیر موقعیت بنیادها در ایران را دارد، شناسایی نشده است.

موضوع سیاستگذاری: نفوذ آینده سپاه پاسداران

با پایان جنگ ایران و عراق در سال ۱۹۸۸، سپاه پاسداران به طور فزاینده‌ای در اقتصاد ایران درگیر شد. توجیه اصلی برای این گسترش، نیاز محسوس به حفظ پایگاه صنعتی نظامی بود. خصوصی‌سازی بعدی صنایع مختلف توسط دولت، گسترش سپاه پاسداران را تقریباً در تمام بخش‌های اقتصادی امکان‌پذیر کرد و به تناسب آن، قدرت و نفوذ سپاه را گسترش داد. سپاه اکنون با کنترل مشاغل و املاک متعدد، رقیب حضور اقتصادی بنیادها است. رشد اقتصادی سپاه، این سازمان محافظه‌کار را به طور فزاینده‌ای توانمند و علاقه‌مند به تأثیرگذاری بر مسائل سیاسی کرده است (وری و همکاران، ۲۰۰۹). شکل‌گیری سیاست ایالات متحده می‌تواند از درک چگونگی توسعه احتمالی قدرت سپاه بهره‌مند شود.

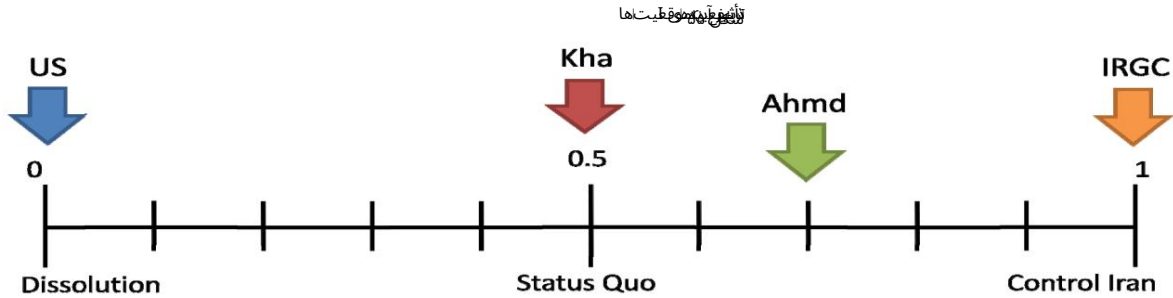
مواضع سیاسی جهت‌گیری محافظه‌کارانه سپاه پاسداران و نفوذ رو به رشد آن، این نهاد را به نگرانی ایالات متحده تبدیل کرده است.

معتقد است که سپاه پاسداران انقلاب اسلامی -به ویژه عناصر تندروتر آن، مانند نیروی قدس -شورشیان را در افغانستان و عراق آموزش داده و با حمایت از سوریه، حزب الله و حماس، مذاکرات صلح فلسطین را بی ثبات کرده است. ایالات متحده از هر اقدامی که نفوذ سپاه پاسداران انقلاب اسلامی را در جامعه، سیاست یا سیاست خارجی ایران تضعیف یا کاهش دهد، حمایت خواهد کرد (شکل 55).

خامنه‌ای علاقه‌ی شدیدی به سپاه پاسداران دارد. او از حضور این سازمان محافظه‌کار در سراسر جامعه حمایت می‌کند و سپاه را یک نیروی تثبیت‌کننده‌ی حیاتی می‌داند. در حال حاضر، نفوذ و حضور سپاه در جامعه تهدیدی برای اقتدار خامنه‌ای نیست، بنابراین خامنه‌ای نیازی به مهار رشد اقتصادی رو به گسترش این سازمان ندیده است. در حالی که خامنه‌ای مانع رشد سپاه نمی‌شود، اما به طور فعال گسترش این سازمان را تسهیل نمی‌کند و به دنبال حفظ وضع موجود است.

احمدی‌نژاد به حمایت سپاه پاسداران متکی است. حضور اجتماعی آنها اجرای [طرح] را تسهیل کرد. اصلاحات اقتصادی اخیر احمدی‌نژاد. سپاه پاسداران همچنین بارها نقش مهمی در سرکوب تظاهرات علیه احمدی‌نژاد و اصول‌گرایان داشته است. احمدی‌نژاد از رشد مداوم نفوذ سپاه در ایران حمایت می‌کند.

سپاه پاسداران انقلاب اسلامی پیوسته به دنبال فرصت‌هایی برای گسترش قدرت خود بوده است. این سازمان از گذشته جنگید. تلاش‌ها برای ادغام آن در ارتش (نیروهای مسلح متعارف ایران)، تغییر شکل خود به عنوان مدافع انقلاب و تبدیل شدن به یک نیروی سیاسی، اجتماعی و اقتصادی. سپاه پاسداران می‌خواهد ایران به محافظه‌کاری که پس از انقلاب حاکم بود بازگردد و معتقد است که می‌تواند با افزایش دامنه نفوذ خود، این کار را به بهترین شکل انجام دهد.

برجستگی

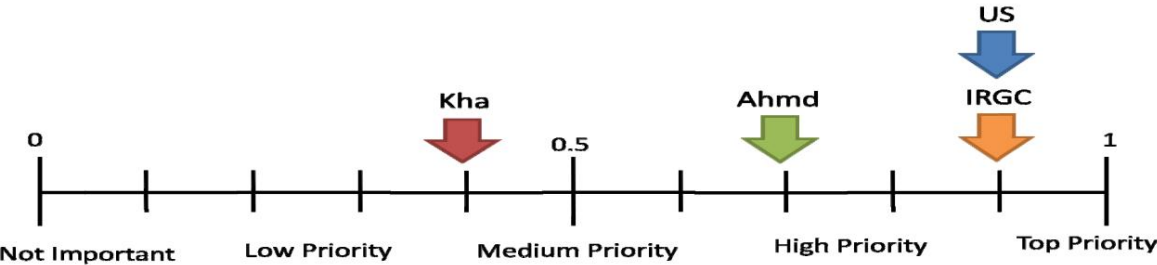
این بخش به بررسی اهمیت آینده و نفوذ سپاه پاسداران در نظام سیاسی ایران می‌پردازد. در این بخش، به بررسی تأثیرات مختلف بر موقعیت‌ها و به دنبال آن، به بررسی اهمیت آینده و نفوذ سپاه پاسداران در نظام سیاسی ایران می‌پردازد.

گستره تأثیرات (از نفوذ کم تا نفوذ زیاد)

به دلیل اهداف مشخص و فوری‌ترش تقسیم شده است.

مسئولیت‌ها

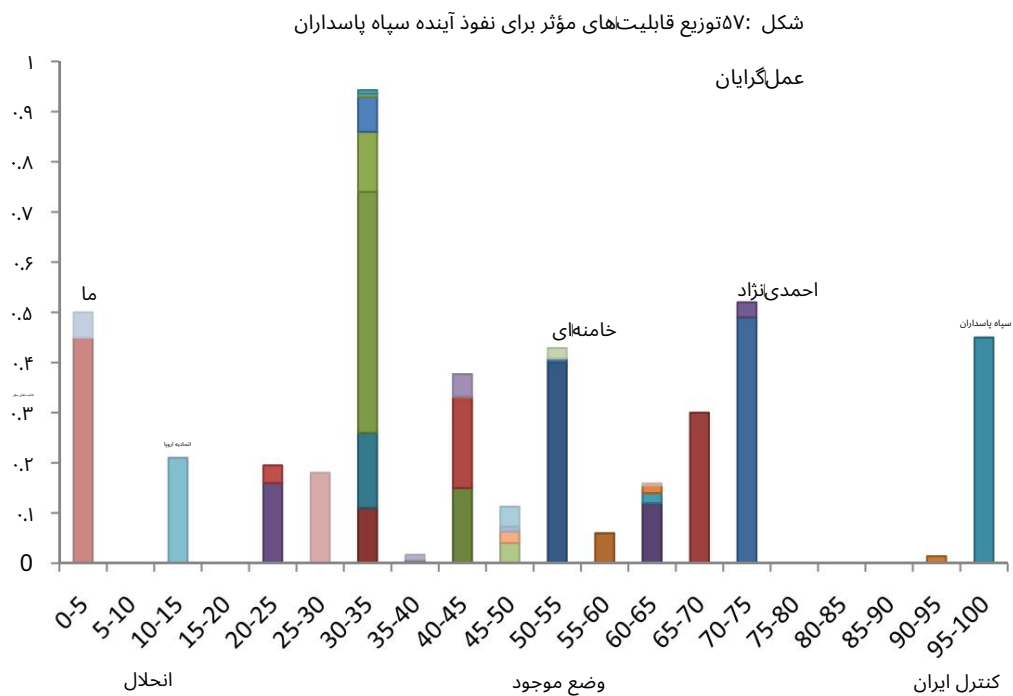
تأثیر بر اهمیت آینده و نفوذ سپاه پاسداران

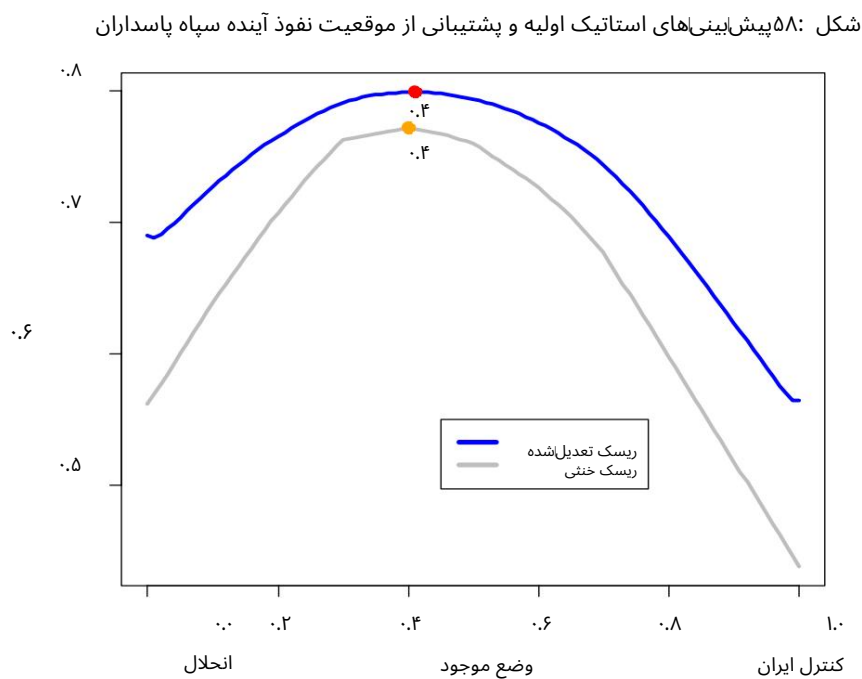
پیش‌بینی‌های آماری اولیه

این بخش به بررسی اهمیت آینده و نفوذ سپاه پاسداران در نظام سیاسی ایران می‌پردازد. در این بخش، به بررسی تأثیرات مختلف بر موقعیت‌ها و به دنبال آن، به بررسی اهمیت آینده و نفوذ سپاه پاسداران در نظام سیاسی ایران می‌پردازد.

۹۰. از دیدگاه نظامی، تلاش قابل توجهی را وقف افزایش قدرت سپاه پاسداران کرده‌اند.

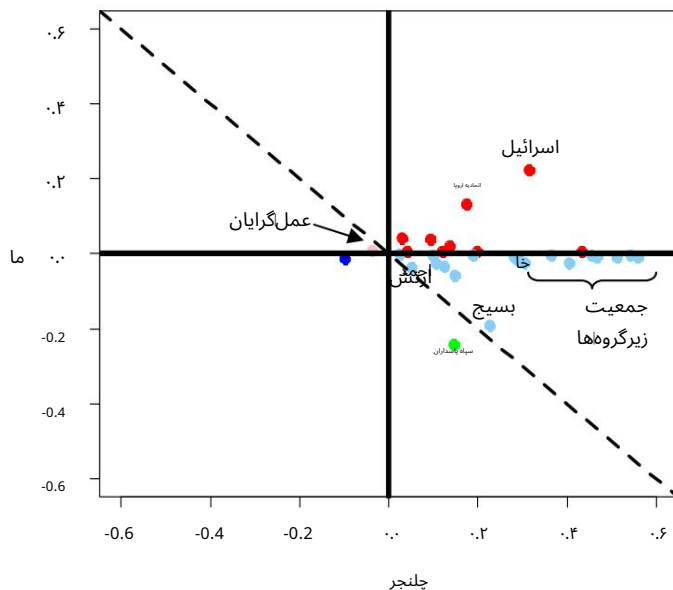
پیش‌بینی‌های ریسک خنثی و ریسک تعدیل‌شده نشان می‌دهد که قدرت سپاه پاسداران در ایران کاهش خواهد یافت. کمی در سال‌های آینده، که با 0.4 مطابقت دارد (شکل 58) پشتیبانی از موقعیت نسبتاً گسترده است. تقریباً مطابق پیش‌بینی‌ها، از حدود 0.3 تا 0.55 برای ریسک خنثی و 0.3 تا 0.6 برای ریسک-خنثی به اوج خود رسید. تعدیل شده است. حمایت گسترده از موضع نشان می‌دهد که سپاه پاسداران ممکن است بتواند بخش عمده‌ای از، اگر نه همه، از قدرت خود را حفظ کند. نفوذ فعلی از طریق دفاع استراتژیک از دستاوردهای اخیرش.

تحلیل ادراکی

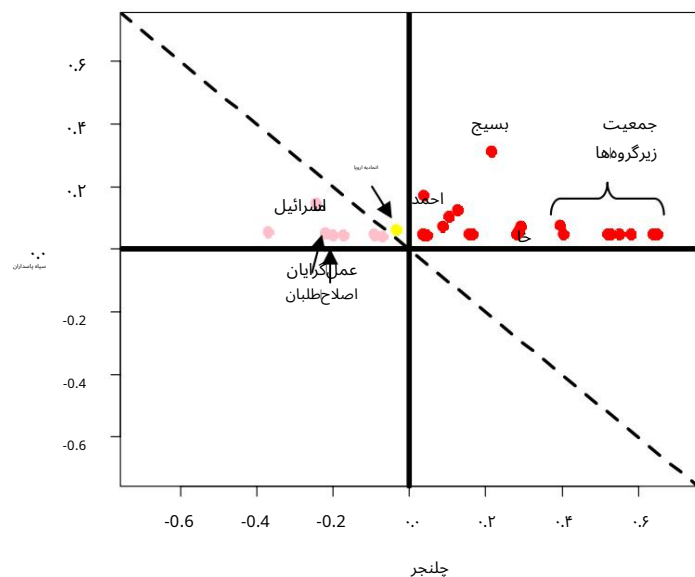
این مدل چندین فرصت ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر نفوذ آینده سپاه پاسداران را شناسایی می‌کند (شکل ۵۹). به نظر می‌رسد اقداماتی که مستقیماً سپاه پاسداران را هدف قرار می‌دهند، بیشترین احتمال موفقیت را دارند و سپاه پاسداران به عنوان ... شناسایی می‌شود. حاضر به تسلیم شدن در برابر موضع ایالات متحده است. بسیج همچنین به نظر می‌رسد که در برابر محدود شدن نفوذ ایالات متحده آسیب‌پذیر است. قدرت سپاه پاسداران. ایالات متحده در مقایسه با بسیاری از ذینفعان کوچک‌تر داخلی، به ویژه از موقعیت برتری برخوردار است. در میان زیرگروه‌های مختلف جمعیتی، که می‌تواند وسیله‌ای بالقوه برای محدود کردن غیرمستقیم ... فراهم کند. قدرت سپاه پاسداران. ایالات متحده همچنین به عنوان کشوری که در برابر خامنه‌ای برتری دارد، و تا حد کمتری، شناخته می‌شود. احمدی‌نژاد، در این مورد. موضع آمریکا در برابر عمل‌گرایان ایران ضعیف‌ترین است: آمریکا قابل پیش‌بینی است تسلیم شدن در برابر موضع آنها. ارتش و ایالات متحده، در حالی که اهداف نسبتاً مشابهی دارند، در این موضوع، هیچ راهی برای همکاری سودمند نمی‌بینند. ایالات متحده و ذینفعان مختلف بین‌المللی، از جمله اتحادیه اروپا و اسرائیل، همگی از به چالش کشیدن یکدیگر در این موضوع سود می‌برند که منعکس کننده دیدگاه‌های آنهاست. ترس جمعی از تبدیل شدن یک قدرت نظامی محافظه‌کار تندرو به نیروی غالب در ایران.

شکل ۵۹: فرصت‌های آمریکا برای کاهش نفوذ سپاه پاسداران (توطئه هدفمند آمریکا و اتحادیه اروپا)

این مدل هیچ فرصت آماده‌ای را برای سپاه پاسداران جهت گسترش بیشتر نقش خود در ایران شناسایی نمی‌کند. (شکل ۶۰). سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در برابر ایالات متحده و بسیاری از متحدانش در موقعیت ضعیفی قرار دارد. این سازمان ... پیش‌بینی می‌شد که در برابر مواضع ایالات متحده و اسرائیل تسلیم شود و با اتحادیه اروپا چانه‌زنی کند. هدف قرار دادن تحریم‌های سازمان ملل علیه سازمان‌های حامی برنامه هسته‌ای ایران، از جمله سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، به نظر می‌رسد که با موفقیت‌هایی روبرو شده است. در داخل ایران، به نظر می‌رسد سپاه پاسداران آماده است تا حدی تسلیم شدن در برابر مواضع عمل‌گرایان و اصلاح‌طلبان. اکثریت داخلی ایران. ذینفعان با سپاه پاسداران در تضاد هستند؛ با این حال، سپاه پاسداران در این تضاد دست بالا را دارد. سپاه پاسداران انقلاب اسلامی از برتری قابل توجهی نسبت به زیرگروه‌های مختلف جمعیتی ایران برخوردار است و می‌تواند بر آنها اعمال نفوذ کند. خامنه‌ای. سپاه پاسداران مشتاق است که بسیج را نزدیک خود نگه دارد، و در حالی که خطر درگیری با احمدی‌نژاد وجود دارد پایین باشد، در صورت درگیری با احمدی‌نژاد کمی متضرر خواهد شد.

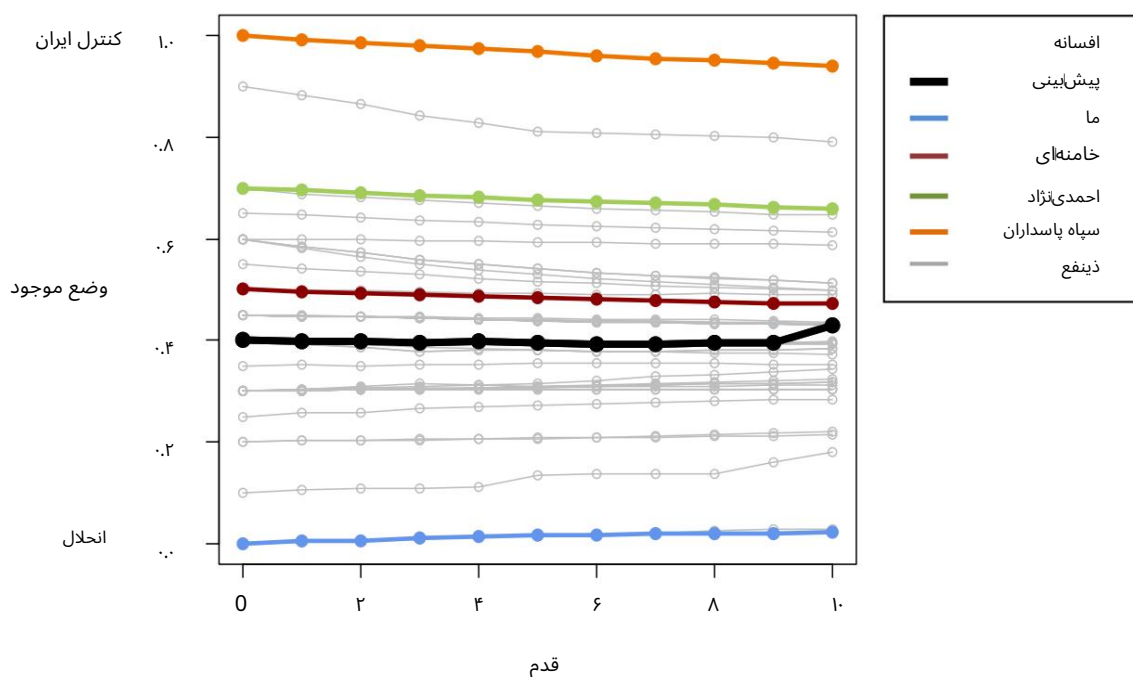
شکل ۶۰: نمودار مطلوبیت مورد انتظار از فرصت‌های سپاه برای افزایش نفوذ خود (نمودار هدف سپاه در اتحادیه اروپا)

پیش‌بینی‌های پویا

پیش‌بینی‌های پویا نشان می‌دهد که نفوذ سپاه پاسداران در سطحی کمی پایین‌تر از آن ادامه خواهد یافت. در حال حاضر غالب است (شکل ۶۱). پیش‌بینی‌های پویا حداقل تغییر در مورد ریسک اولیه را نشان می‌دهند. پیش‌بینی‌های خنثی و تعدیل‌شده با ریسک ۰.۴ و به نظر نمی‌رسد که مواضع ذینفعان در مورد این موضوع تغییر اساسی. بزرگترین تغییرات در حرکت، مربوط به ذینفعانی است که در ابتدا از آنها حمایت می‌کنند. افزایش اندک نفوذ سپاه پاسداران (۰.۵) تا (۰.۶) این ذینفعان همگی برای حمایت از این وضعیت حرکت می‌کنند. ظرف چند دور چانه‌زنی به وضعیت موجود رسید.

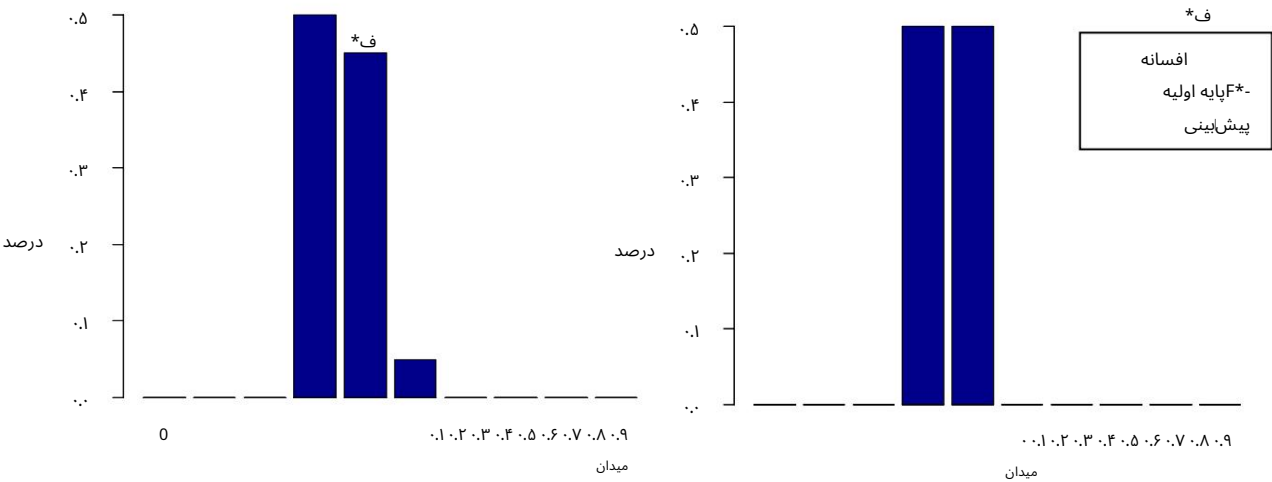
شکل ۶۱: پیش‌بینی‌های پویا از نفوذ آینده سپاه پاسداران

تحليل حساسيت

پیش‌بینی‌های مدل در برابر تغییرات در محیط سیاسی یا خطای تصادفی در ... پایدار به نظر می‌آیند.
فرآیند تخمین داده‌ها (شکل ۶۲) قدرتی که در حال حاضر توسط سپاه پاسداران پس از انقلاب ۱۳۰۹ اعمال می‌شود
انتخابات ریاست جمهوری پایدار به نظر نمی‌آید. کاهش اندک قدرت سپاه پاسداران بر ...
چند سال آینده تقریباً تحت هر بیست سناریوی تصادفی تولید شده پیش‌بینی شده است. در بیش از
در نیمی از موارد با متغیرهای تصادفی، پیش‌بینی‌ها حاکی از کاهش بیشتر قدرت سپاه پاسداران نسبت به ...
پیش‌بینی‌های استاتیک اولیه.

شکل ۶۲: حساسیت پیش‌بینی‌های مدل در مورد توسعه نفوذ سپاه
پنجاه از یک هزار و پنجاه و یک، ریسک تعدیل‌شده

فشار بین‌المللی یکی از عوامل محرک کاهش پیش‌بینی‌شده در تعداد نیروهای سپاه پاسداران است.
نفوذ. حذف ذینفعان بین‌المللی از مدل، مدل خنثی از نظر ریسک و مدل تعدیل‌شده از نظر ریسک
پیش‌بینی‌ها به ۰.۵ افزایش می‌یابد، پیش‌بینی‌ای که نشان می‌دهد وضع موجود احتمالاً ادامه خواهد یافت.
افزایش قابل توجه در قابلیت‌های مؤثر ایالات متحده، تأثیر متوسطی بر مسئله پیش‌بینی‌شده دارد.
نتیجه. دو برابر شدن قابلیت‌های مؤثر ایالات متحده باعث می‌شود پیش‌بینی استاتیک به 0.3 کاهش یابد و ریسک ...
پیش‌بینی تعدیل‌شده برای کاهش به ۰.۳۵. از طریق تحریم‌های شدیدتر، ایالات متحده ممکن است با موفقیت کاهش دهد یا
تسریع کاهش نفوذ سپاه پاسداران انقلاب اسلامی.

خامنه‌ای در موقعیتی نیست که بتواند از طریق آن تأثیر زیادی بر این موضوع بگذارد. آیا او می‌توانست وارد عمل شود؟
حمایت مستقیم سپاه پاسداران (موقعیت ۰.۷)، پیش‌بینی‌های استاتیک اولیه تغییر نمی‌کنند؛ و در
پیش‌بینی خنثی از نظر ریسک، در صورت بعید بودن اقدام خامنه‌ای برای مهار قدرت سپاه (موقعیت ۰.۳)
به 0.3 کاهش می‌یابد، اما پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک همان 0.4 باقی می‌ماند.
اگر احمدی‌نژاد می‌توانست قابلیت‌های مؤثرتری را در این زمینه به کار گیرد، می‌توانست اوضاع را کمی تغییر دهد.
پیش‌بینی به نفع سپاه پاسداران، دو برابر کردن قابلیت‌های مؤثر احمدی‌نژاد باعث می‌شود که [این وضعیت] از نظر ریسک خنثی و
پیش‌بینی‌های تعدیل‌شده با ریسک از ۰.۴ به ۰.۴۵ افزایش می‌یابد.

در صورتی که سپاه پاسداران بتواند قابلیت‌های مؤثر خود را دو برابر کند، پیش‌بینی بی‌خطر بودن به ... افزایش می‌یابد.
۰.۴۵، اما پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک به ۰.۳ کاهش می‌یابد. این مدل پیش‌بینی می‌کند که اگر سپاه پاسداران انقلاب اسلامی بیش از حد ...
تلاش زیادی برای گسترش نفوذ خود می‌کند، ذینفعان بین‌المللی و داخلی متعددی تبدیل می‌شوند.
نگران. نگرانی ذینفعان، ماهیت ریسک و حمایت از موقعیت آنها را تغییر می‌دهد، و به عنوان ذینفعان

اگر حمایت خود را از سپاه پاسداران تغییر دهند، پیش‌بینی‌ها تغییر می‌کنند. تغییرات قابل توجه در ماهیت ریسک می‌تواند برای جبران افزایش قابلیت‌های مؤثر سپاه پاسداران بیش از حد کافی باشد.

تغییرات داخلی اخیر در ایران ممکن است پیش‌بینی‌های مدل را به طور قابل توجهی تغییر دهد. کاهش نفوذ جناح عمل‌گرای ایران به نصف سطح فعلی آن، باعث می‌شود پیش‌بینی‌های استاتیک اولیه به ۰.۵ افزایش یابد. این ممکن است نگران‌کننده باشد، زیرا به نظر می‌رسد قدرت جناح‌های عمل‌گرا و اصلاح‌طلب تحت حملات فزاینده و پرشور تندروهای ایران در حال کاهش است.

خلاصه به نظر می‌رسد قدرت سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در دوره بلافاصله پس از ناآرامی‌های انتخابات ۲۰۰۹ به اوج خود رسیده است و این مدل پیش‌بینی می‌کند که کنترل سپاه بر جامعه ایران در سال‌های آینده اندکی کاهش خواهد یافت. قدرت سپاه احتمالاً به سطح نفوذی که این سازمان در آغاز دوره اول ریاست جمهوری احمدی‌نژاد داشت، باز خواهد گشت. ایالات متحده فرصت‌هایی برای کاهش یکجانبه نفوذ سپاه پاسداران انقلاب اسلامی دارد، اما فشار جامعه بین‌المللی عامل اصلی و حیاتی جلوگیری از رشد بیشتر نفوذ سپاه و ایجاد کاهش پیش‌بینی‌شده آن است. فشار بین‌المللی احتمالاً با تضعیف جناح‌های عمل‌گرا و اصلاح‌طلب ایران، اهمیت فزاینده‌ای خواهد یافت. فرسایش توانایی‌های مخالفان داخلی ایران می‌تواند سپاه پاسداران انقلاب اسلامی را قادر سازد تا قدرت و نفوذ فعلی خود را حفظ کند، اگر نه افزایش دهد.

موضوع سیاستگذاری: حقوق مدنی و جنبش زنان

حقوق مدنی و به ویژه جنبش زنان در ایران، به طور اساسی توسط ... تغییر یافت.

انقلاب اسلامی. در حالی که حمایت از جنبش زنان برای موفقیت انقلاب حیاتی بود، پس از سرنگونی شاه، زنان با محدودیت‌هایی در ورود به بخش‌های نیروی کار مواجه شدند، از مشاغل مختلف منع شدند و از بازدید از مؤسسات متعدد منع شدند. (Rakel 2009) زنان به آرامی در حال بازیابی حقوقی هستند که پس از سیاست‌های آزادسازی غربی شاه در دهه‌های 1960 و 1970 به دست آورده بودند. (ICG 2003، Economist 2003) اما این پیشرفت اخیراً با تجدید حیات و اجرای آرمان‌های محافظه‌کارانه تندروها زیر سوال رفته است. (Economist 2007) درک اینکه آیا جنبش زنان با یک عقبگرد بلندمدت یا صرفاً عقب‌گردهای موقت روبرو است، می‌تواند برای آگاهی‌بخشی به سیاست ایالات متحده در قبال ایران بسیار مهم باشد.

مواضع سیاسی ایالات متحده به دنبال پیشبرد جنبش زنان در ایران است. موضع رسمی اعلام شده وزارت امور خارجه ایالات متحده به شرح زیر است:

حمایت از حقوق اساسی بشر، سنگ بنای تأسیس ایالات متحده بیش از ۲۰۰ سال پیش بود. از آن زمان، یکی از اهداف اصلی سیاست خارجی ایالات متحده، ترویج احترام به حقوق بشر بوده است. ایالات متحده درک می‌کند که وجود حقوق بشر به تأمین صلح، جلوگیری از تجاوز، ترویج حاکمیت قانون، مبارزه با جرم و فساد، تقویت دموکراسی‌ها و جلوگیری از بحران‌های انسانی کمک می‌کند (وزارت امور خارجه ایالات متحده، ۲۰۱۱).

تجدید نظر در حقوق زنان در ایران: یک تحلیل حقوقی و اجتماعی

این مقاله به بررسی تغییرات حقوقی و اجتماعی در مورد حقوق زنان در ایران می‌پردازد. تمرکز اصلی بر روی تغییرات در قوانین مربوط به ازدواج، طلاق، حضانت و حقوق مالی است. همچنین به بررسی نقش نهادهای مختلف، از جمله قوه قضائیه و نهادهای دولتی، در فرآیند تغییرات حقوقی می‌پردازد.

جنبش‌های زنان در ایران، که فعالیت‌های خود را از خواسته‌های اصول‌گرایان حمایت می‌کرد، احمد نژاد به طور قابل توجهی حمایت محافظه‌کارتر

استانداردهای لباس پوشیدن

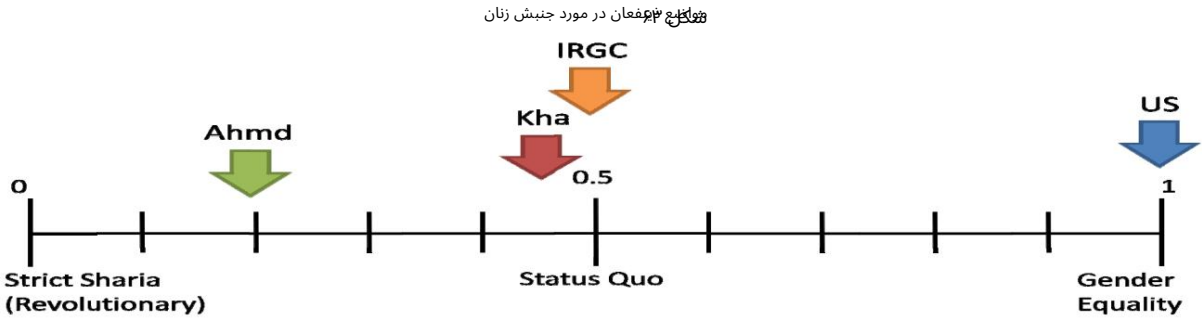
جنبش‌ها

احمد نژاد فعالیت‌های خود را به دیدن تفاسیر سختگیرانه‌تری از نقش‌های اجتماعی زنان هستند، اما این سازمان محافظه‌کار دیدگاه منسجم یا همگنی نسبت به جنبش مردان ندارد. فرماندهی کل

W روی زن

به طور ضعیفی از جریان غالب حمایت می‌کند. IRGC و سایر نهادهای محافظه‌کار می‌شود C

وضع موجود 0.

برجستگی

این مقاله به بررسی تغییرات حقوقی و اجتماعی در مورد حقوق زنان در ایران می‌پردازد. تمرکز اصلی بر روی تغییرات در قوانین مربوط به ازدواج، طلاق، حضانت و حقوق مالی است. همچنین به بررسی نقش نهادهای مختلف، از جمله قوه قضائیه و نهادهای دولتی، در فرآیند تغییرات حقوقی می‌پردازد.

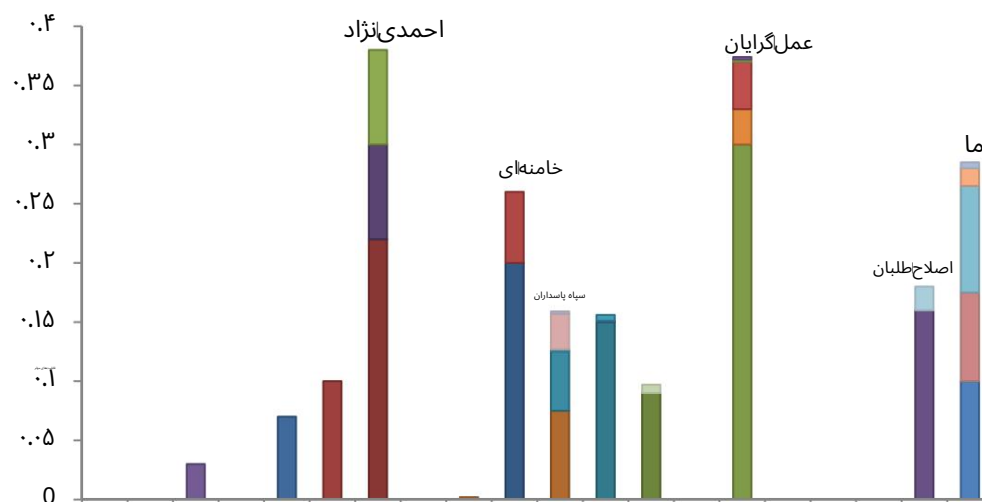
خامنه من، آگهی احمدی‌نژاد و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی.

[illegible]

محافظه کار

مسائل مهم دیگر.

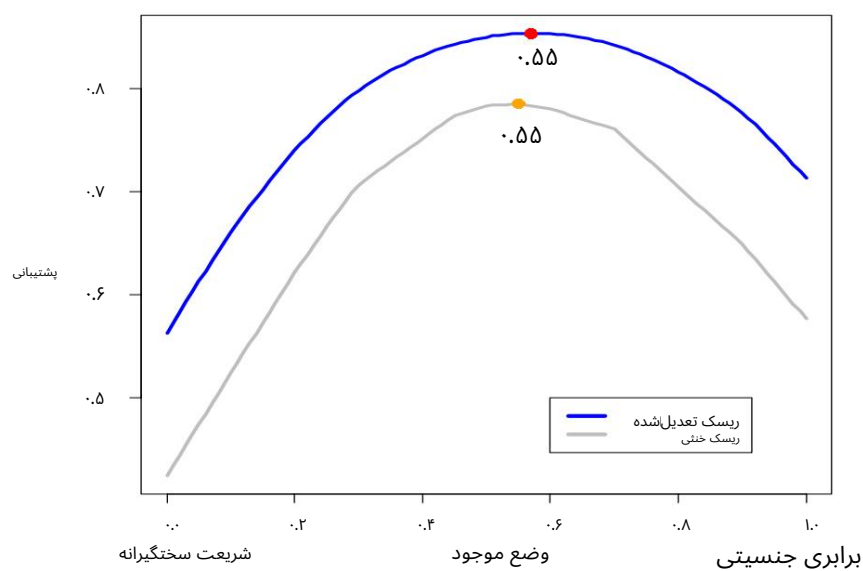
شکل ۶۵: توزیع توانمندی‌های مؤثر در مورد جنبش زنان

برابری جنسیتی

پیشرفت (شکل ۶۶). هر دو پیش‌بینی ریسک خنثی و ریسک تعدیل‌شده، افزایش اندکی را در برابری جنسیتی (۰.۵۵) با استفاده از پیش‌بینی‌ها، شکست‌های اخیر جنبش زنان باید به عنوان وقفه‌های جزئی و نه یک تغییر اساسی در مسیر پیشرفت تلقی شوند.

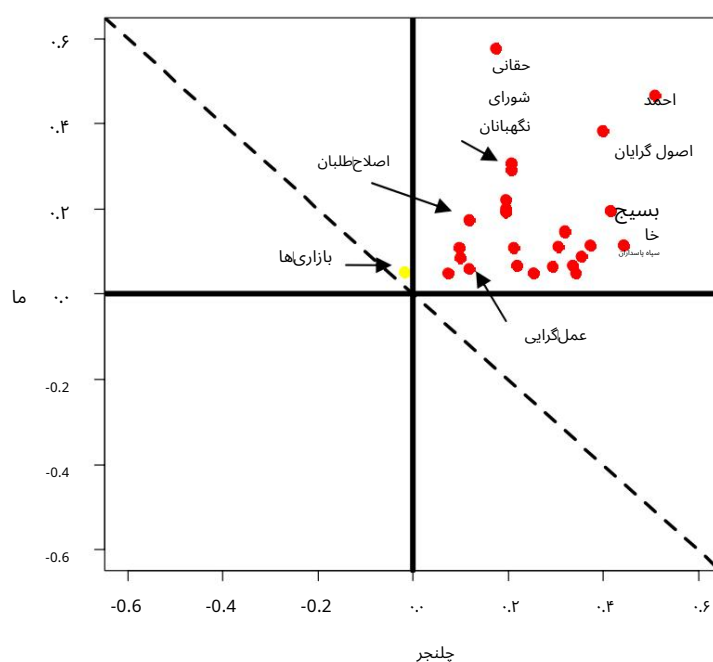
شکل ۶۶: پیش‌بینی‌های اولیه ایستا و حمایت از جنبش زنان

تحلیل ادراکی

فرصت‌های ایالات متحده برای ارتقای جنبش زنان ایران محدود است (شکل ۶۷). بازاری‌ها را تنها دینفعی می‌داند که ایالات متحده می‌تواند با آنها به یک معامله سودمند دست یابد. در مقابل بقیه دینفعان، ایالات متحده در تضاد است. ایالات متحده در معرض خطر بیشتری برای درگیری قرار دارد. در برابر بسیاری از دینفعان محافظه‌کار ایران؛ از این میان، ایالات متحده نسبت به خامنه‌ای، سپاه پاسداران، برتری دارد. و بسیج در تضاد هستند، در حالی که علیه احمدی‌نژاد و بقیه اصول‌گرایان، ایالات متحده به طور مساوی آمریکا در برابر محافظه‌کاران افراطی ایران، از جمله مدرسه حقانی، در موقعیت نامساعدی قرار دارد. روحانیون و شورای نگهبان. در مقابل عملگرایان و اصلاح‌طلبان، ایالات متحده در تضاد است، که منعکس‌کننده مطلوبیتی است که هر دینفع از نگه داشتن دینفع دیگر در نزدیکی موقعیت خود به دست می‌آورد.

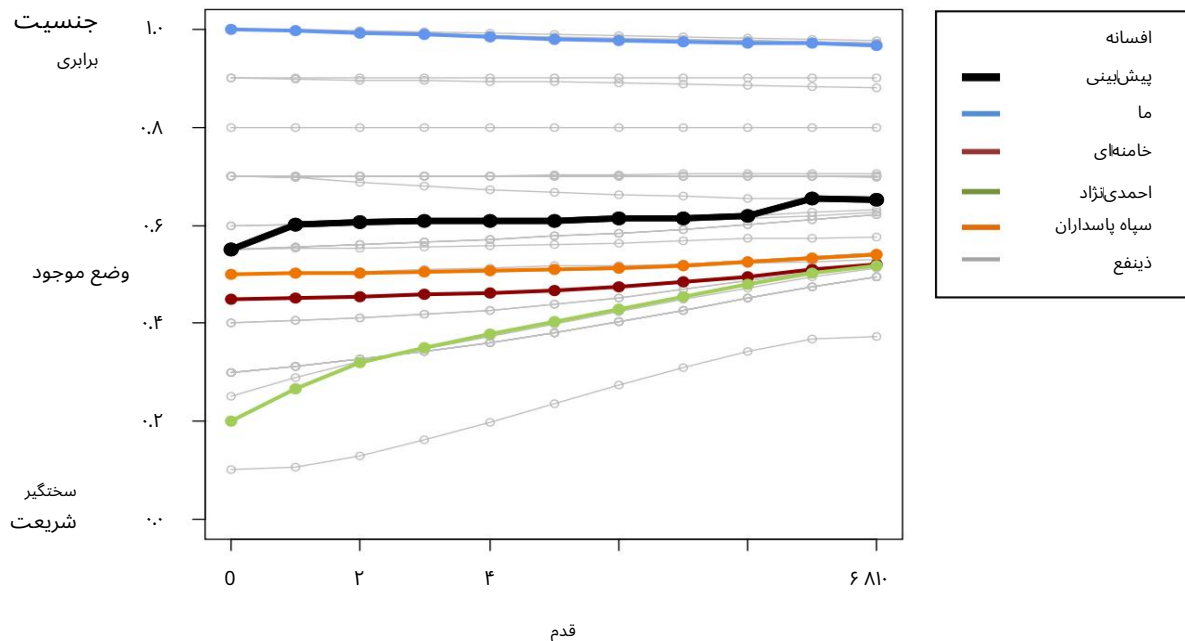
شکل ۶۷: فرصت‌های ایالات متحده برای پیشبرد جنبش زنان (توطئه هدفمند ایالات متحده و اتحادیه اروپا)

پیش‌بینی‌های پویا

پیش‌بینی‌های مدل پویا از جنبش زنان، روندی قوی به سمت رشد بیشتر را نشان می‌دهد. برابری جنسیتی (شکل ۶۸)، پیش‌بینی‌های پویا در طول ۱۰ دور از ۰.۵۵ به ۰.۶۵ افزایش می‌یابد، این نشان می‌دهد که جنبش زنان در دهه آینده به پیشرفت خود ادامه خواهد داد. سرگردان هستند، که نشان می‌دهد پیشرفت جنبش با شکست‌های گاه به گاه همراه خواهد بود. با این حال، اینها بعید است که این موانع برای مدت طولانی ادامه یابند و با گذشت زمان کاملاً معکوس می‌شوند. همچنین، با گذشت زمان با گذشت زمان، دینفعان در حال حاضر با جنبش زنان مخالفند و به دنبال محافظه‌کاری بیشتری هستند. پیش‌بینی می‌شود که نقش‌های زنان در جامعه، همگی مواضع آنها را تعدیل کنند، و در طول تنها چند سال در دوره‌های چانه‌زنی، همه دینفعان محافظه‌کار به طور قابل توجهی به سمت وضع موجود تغییر موضع می‌دهند، از جمله احمدی‌نژاد، و تا حد کمتری خامنه‌ای و سپاه پاسداران.

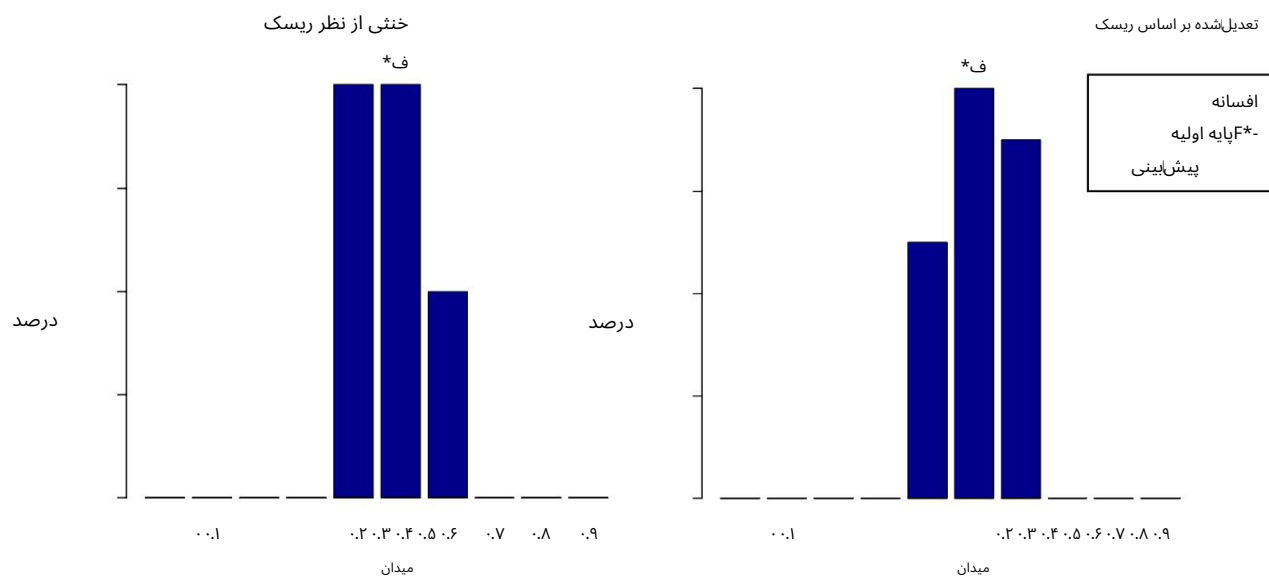
شکل ۶۸: پیش‌بینی‌های پویا از پیشرفت جنبش زنان

تحلیل حساسیت

تحلیل‌های حساسیت نشان می‌دهند که پیش‌بینی مدل، مبنی بر اینکه جنبش زنان به روند رو به رشد خود ادامه خواهد داد. با وجود مخالفت‌های قابل توجه، روند کند به سوی برابری جنسیتی، به نظر پایدار می‌رسد. با وجود واریانس در داده‌های اولیه، پیش‌بینی‌های ریسک‌گریز اندکی به نفع پیشرفت مداوم برای زنان است. جنبش، در حالی که پیش‌بینی‌های تعدیل‌شده با ریسک، به طور قوی‌تری از بهبود برابری جنسیتی حمایت می‌کنند. (شکل ۶۹). تحلیل‌های حساسیت همچنین ماهیت شکننده‌ی جنبش زنان را برجسته می‌کنند. با این حال، پیشرفت: در ۴۰ درصد از موارد بدون ریسک و ۲۵ درصد از موارد با ریسک تعدیل‌شده، پیش‌بینی‌ها منجر به عقب‌گردها و محدودیت‌هایی در حقوق زنان می‌شود.

شکل ۶۹: پیش‌بینی‌های پویا از پیشرفت جنبش زنان

ایالات متحده می‌تواند حمایت خود را از جنبش زنان و حقوق مدنی در ایران افزایش دهد. انجام این کار ...
افزایش قابلیت‌های مؤثر ایالات متحده در این موضوع، اما این مدل پیش‌بینی نمی‌کند که تغییرات اساسی ناشی از افزایش تلاش باشد. دو برابر شدن قابلیت‌های مؤثر ایالات متحده، پیش‌بینی خنثی از نظر ریسک ۰.۵۵ را تغییر نمی‌دهد و پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک را تنها اندکی به ۰.۶ افزایش می‌دهد، که نشان می‌دهد حتی اگر ایالات متحده تأکید قابل توجهی بر پیشرفت جنبش زنان داشته باشد، قادر به پیشبرد قابل توجه پیشرفت این جنبش نخواهد بود.

به همین ترتیب، نفوذ خامنه‌ای در این موضوع حداقل است و تغییر موضع او به سمت ...
جهت‌گیری محافظه‌کارانه‌تر (0.3) منجر به عدم تغییر در پیش‌بینی‌های ریسک خنثی یا تعدیل‌شده با ریسک می‌شود.

کاهش نفوذ احمدی‌نژاد بر این موضوع، تنها تأثیر اندکی بر پیش‌بینی‌های مربوط به موضوع دارد.
با در نظر گرفتن کامل نفوذ احمدی‌نژاد، پیش‌بینی خنثی از ریسک از 0.55 تغییر نمی‌کند، اما پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک به 0.6 افزایش می‌یابد. دو برابر شدن قابلیت‌های مؤثر احمدی‌نژاد در این موضوع، هیچ تأثیری بر پیش‌بینی‌های خنثی از ریسک یا تعدیل‌شده با ریسک ندارد.

سپاه پاسداران در حال حاضر در موقعیتی نیست که بتواند تأثیر قابل توجهی بر این موضوع بگذارد. اگر سپاه پاسداران موضع بسیار محافظه‌کارانه‌تری (0.3) اتخاذ کند، پیش‌بینی‌های اولیه و ثابت تغییر نمی‌کنند.
موضع عمل‌گرایان، به‌ویژه تحت حملات اخیر تندروها، احتمالاً ...
به وضع موجود نزدیک‌تر شد. اگر موقعیت عمل‌گرایان به سمت وضع موجود تغییر کند، پیش‌بینی‌های ریسک خنثی و ریسک تعدیل‌شده به 0.5 کاهش می‌یابد.
پیش‌بینی‌ها به طور مشابه با فرسایش قابلیت‌های مؤثر عمل‌گرایان تغییر می‌کنند. پیش‌بینی نمی‌شود که جنبش زنان بدون حمایت عمل‌گرایان قادر به پیشرفت باشد.

پیامدهایی برای جنبش سبز
پیش از «بهار عربی»، ایران چیزی را تجربه کرد که اکنون فقط بهار ایرانی نامیده می‌شود. در سال ۱۹۹۷
ایران محمد خاتمی از جنبش سبز را به عنوان رئیس جمهور انتخاب کرد و انتخابات محلی منجر به تسلط نامزدهای جنبش سبز بر مجلس شد. به نظر می‌رسید ایران آماده یک تحول سریع است، اما اصلاحاتی که توسط رئیس جمهور خاتمی و مجلس مطرح شده بود توسط نهادهای مذهبی ایران مسدود شد. این جنبش به شدت برای دستیابی به پیشرفت تدریجی مبارزه کرد و پیشرفت‌های اندکی در حقوق زنان، آزادی‌های مدنی اساسی و آزادی مطبوعات به دست آورد. در سال ۲۰۰۵ با انتخاب رئیس جمهور احمدی نژاد، به نظر می‌رسید که جنبش سبز تمام شتاب رو به جلوی خود را از دست داده است.

به عنوان یکی از جنبه‌های اصلی جنبش سبز، پیش‌بینی‌های جنبش زنان روشن‌تر است.
آینده جنبش سبز، به نظر می‌رسد جنبش زنان به آرامی بهبود یابد، همانطور که آرمان‌های جنبش سبز ایران نیز به احتمال زیاد بهبود خواهد یافت. دولت ایران احتمالاً به آرامی و به تدریج خواسته‌های جنبش سبز را اتخاذ خواهد کرد و در حالی که اعتراضات گاه به گاه رخ خواهد داد، دولت اصلاحات را با سرعتی که نارضایتی عمومی را مدیریت کند و از افزایش اعتراضات به سطحی غیرقابل مدیریت توسط سپاه پاسداران انقلاب اسلامی جلوگیری کند، مجاز خواهد دانست. همانطور که از سال ۱۹۹۷ انجام داده است، شورای نگهبان احتمالاً به رد صلاحیت اکثر نامزدهای جنبش سبز از انتخابات ادامه خواهد داد و از تجدید حیات سیاسی سازمان یافته جلوگیری خواهد کرد.

قدرت نرم ایالات متحده
قدرت نرم ایالات متحده یکی از بزرگترین و در عین حال کم استفاده‌ترین دارایی‌های آن است. ایالات متحده به ضعف خود اذعان دارد.
با نسل‌های جوان‌تر ایران ارتباط برقرار می‌کند، اما ایالات متحده تلاشی برای دسترسی به این بخش نکرده است. رادیو

فردا، که به طور مشترک توسط رادیو اروپای آزاد/رادیو آزادی (RFE/RL) با همکاری صدای آمریکا (VOA) اداره می‌شود، و شبکه خبری فارسی (PNN) که توسط VOA اداره می‌شود، دو برنامه برتر اطلاع‌رسانی ایالات متحده هستند. طبق گزارش الکسا، شرکتی که ترافیک وبسایتها را رصد می‌کند، از ژوئیه ۲۰۱۱ ده سایت برتر بازدید شده در ایران عبارتند از گوگل، یاهو، بلاگفا، میهن‌بلاگ، پیوند (اخبار دولتی)، فیس‌بوک، ۳۰۰۰ (اخبار فوتبال)، پرشین‌بلاگ، تابناک (اخبار) و کلوم (شبکه اجتماعی فارسی)، در حالی که رادیو فردا (RFE/RL) فارسی رتبه ۱۰۳۱ و اخبار فارسی VOA رتبه ۱۳۴۲ را کسب کردند. ایالات متحده باید توسعه ابزارهایی برای تأثیرگذاری مثبت بر سایتها و وبلاگهای شبکه‌های اجتماعی را در نظر بگیرد که علیرغم سانسور توسط ملاحای ایران، بر ترافیک وب ایران تسلط دارند و همانطور که در بهار عربی نشان داده شد، در شکل‌دهی به نظرات و دیدگاههای نسل‌های جوان خاورمیانه نقش مهمی داشته‌اند. اگرچه بعید است که قدرت نرم ایالات متحده در کوتاه‌مدت تأثیر مستقیمی بر مسائل مورد مطالعه در اینجا داشته باشد، اما می‌تواند در درازمدت سودمند باشد، موانع فرهنگی را از بین ببرد و درک درستی از اقدامات ایالات متحده ایجاد کند.

خلاصه

به نظر می‌رسد جنبش زنان در حال پیشرفت مداوم، هرچند کند، است. تجدید حیات فعلی به نظر نمی‌رسد که تندرهای ایران و شکستهای همراه آن برای جنبش زنان، نشان‌دهنده‌ی یک عقب‌گرد بلندمدت باشد، بلکه بیشتر به نظر می‌رسد که شکستهای موقتی باشند. ایالات متحده فرصت‌های محدودی برای تسریع جنبش زنان یا حقوق مدنی در ایران دارد. علاوه بر این، تضعیف اخیر عمل‌گرایان ممکن است به طور بالقوه برای جنبش زنان فاجعه‌بار باشد، و پیش‌بینی می‌شود که اگر جناح‌های سیاسی لیبرال‌تر ایران به سمت وضع موجود عقب‌نشینی کنند یا به طور قابل توجهی تضعیف شوند، پیشرفت کند یا متوقف شود.

منابع الکسا، دسترسی در ۸ ژوئیه ۲۰۱۱: www.alexa.com

«مبارزه ایران: رژیم کمربند و مشتش خود را محکم‌تر می‌کند.» اکونومیست، ۱۳ ژانویه ۲۰۱۱.

http://www.economist.com/node/17900396?story_id=17900396

کلینتون، هیلاری رودهام. «قطعنامه مجمع عمومی سازمان ملل متحد در مورد نقض حقوق بشر در ایران». وزارت امور خارجه ایالات متحده. بیانیه مطبوعاتی. ۲۲ دسامبر ۲۰۱۰. <http://www.state.gov/secretary/rm/2010/12/153524.htm>

«جمهوری اسلامی وحشت: بازگرداندن انقلاب، سلب آزادی‌های مدنی.» اکونومیست، ۲۳ آگوست http://www.economist.com/node/9687617?story_id=E1_JGRSGTS ۲۰۰۷.

«ایران: نارضایتی و آشفتگی». گروه بین‌المللی بحران (ICG). گزارش خاورمیانه شماره ۱۵. ۱۱ اکتبر ۲۰۰۳. (۱۳۸۲)

www.crisisgroup.org/en/regions/middle-east-north-africa/iran-gulf/iran/B011-iran-discontent-and-disarray.aspx <http://>

راکل، اوا پاتریشیا. قدرت، اسلام و نخبگان سیاسی در ایران. بریل. ۲۰۰۹.

وزارت امور خارجه ایالات متحده. حقوق بشر. دسترسی در ۶ آوریل www.state.gov/g/drl/hr/ ۲۰۱۱: <http://>

وری و همکاران ظهور پاسداران . رند. 2009.

تحلیل‌های سیاست خارجی و امنیت ملی

موضوع سیاست‌گذاری: تعامل پایدار با ایالات متحده

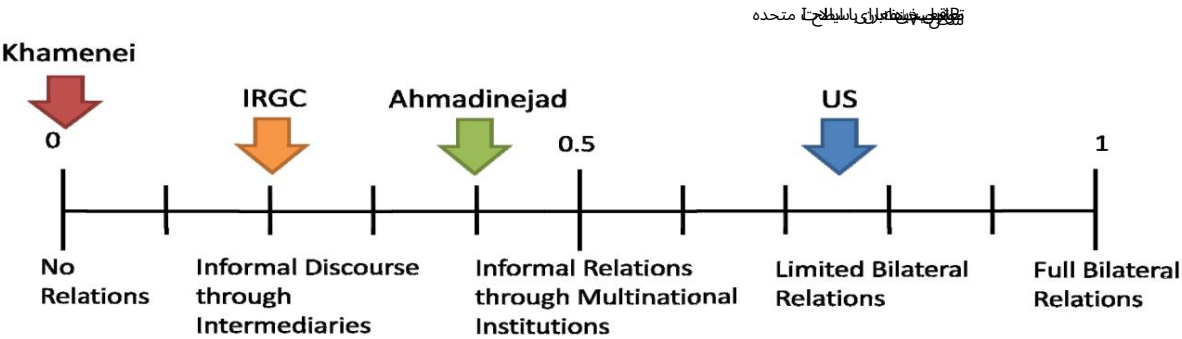
اعتبار داخلی و منطقه‌ای دولت ایران تا حدودی به مقاومت آن در برابر امپریالیسم غرب بستگی دارد. در داخل کشور، سیاستمداران و مردم ایران بی‌اعتمادی عمیقی به دولت‌های غربی دارند و در سطح منطقه‌ای، بخش عمده‌ای از قدرت و حمایت سیاسی ایران ناشی از جایگاه آن به عنوان جایگزین منطقه‌ای برای هژمونی ایالات متحده است. دولت ایران فقط می‌تواند با ایالات متحده به شیوه‌هایی که در داخل قابل قبول است تعامل کند و تنها اجازه می‌دهد روابط با سرعتی توسعه یابد که وجهه آن را در منطقه بی‌اعتبار نکند. روابط ایالات متحده با ایران می‌تواند از درک سطوح پایدار و بهترین اشکال تعامل بهره‌مند شود.

مواضع سیاسی ایالات متحده به دنبال گفتگوی دوجانبه محدود با ایران است و معتقد است که تعامل مستقیم مناسب‌ترین وسیله برای پیشبرد منافع مشترک دو کشور است (شکل 70). با این حال، ایالات متحده خواهان روابط دوجانبه کامل نیست و روابط دوجانبه کامل در سطح دیپلماتیک را اختطاری می‌داند که آماده اعطای آن به ایران نیست. علاوه بر این، اگر ایالات متحده روابط دوجانبه کامل با ایران داشته باشد، می‌تواند به اقدامات مخفیانه‌تر ایران مشروعیت ببخشد.

خامنه‌ای یکی از قوی‌ترین و سرسخت‌ترین مخالفان روابط ایران و آمریکا است. موضع او می‌تواند ... حداقل تا حدی می‌توان این را با مشارکت انقلابی او توضیح داد. در حالی که خامنه‌ای معتقد نیست که ایران نیازی به تعامل با ایالات متحده دارد، اما نیاز ایران به تعامل با غرب را تصدیق می‌کند. خامنه‌ای ترجیح می‌دهد مدت‌ها قبل از تن دادن به حداقل تعامل با ایالات متحده، روابط خود را با کشورهای اروپایی و آسیایی توسعه دهد.

احمدی‌نژاد خواهان گفتگو بین ایران و آمریکا است، او می‌خواهد گفتگو را به گونه‌ای ساختارمند کند که وجهه و قدرت منطقه‌ای ایران بهبود یابد و اهمیت سیاسی خودش افزایش یابد. احمدی‌نژاد ترجیح می‌دهد که روابط از طریق کانال‌های غیررسمی و طرف‌های ثانویه پیش برود. توافق هسته‌ای لغو شده، که بین ایران، ترکیه و برزیل مذاکره و در ۱۶ مه ۲۰۱۰ اعلام شد، نمونه خوبی از نوع روابطی است که احمدی‌نژاد به دنبال آن است. این توافق به ایران اجازه داد تا یک توافق مذاکره شده را بپذیرد، توافقی که می‌توانست روابط بین‌المللی ایران را بدون اینکه به عنوان طرف ضعیف‌تری در برابر آمریکا ظاهر شود، بهبود بخشد. نمونه‌های دیگری که نشان‌دهنده ترجیح احمدی‌نژاد برای روابط غیرمستقیم و کمتر رسمی است، سخنرانی سالانه او در مجمع عمومی سازمان ملل، تمایل به مصاحبه با کانال‌های رسانه‌های غربی و سخنرانی در دانشگاه‌های ایالات متحده است، پلتفرم‌هایی که احمدی‌نژاد بارها از آنها برای ارائه دستور کار و اهداف سیاسی ایران استفاده کرده است.

سپاه پاسداران ترجیح می‌دهد تعامل کمتری با ایالات متحده داشته باشد. این نهاد تلویحاً به نیاز به تعامل محدود اذعان می‌کند. سطوح تعامل، اما در داخل از روابط پرتنش سود می‌برد. وجود سپاه پاسداران تا حدی با احتمال رویارویی با ایالات متحده توجیه می‌شود و حضور فزاینده داخلی آن تا حدی مبتنی بر نیاز به سرکوب تبلیغات غربی و مقابله با خرابکاری‌های غربی است.

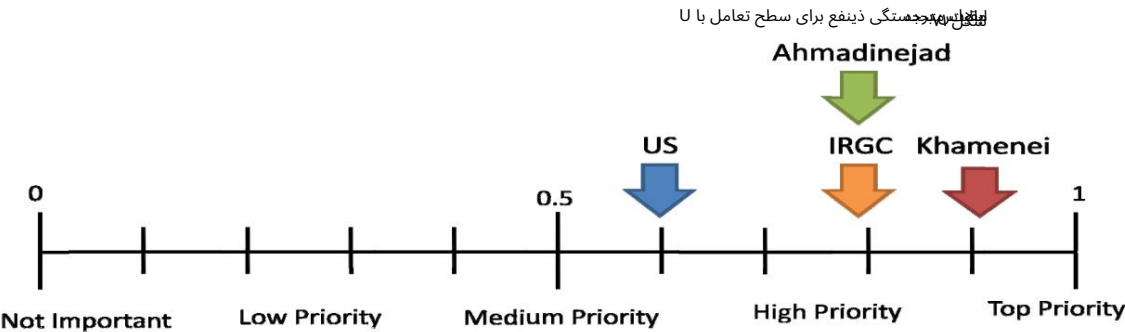

برجستگی

شکل و سطح تعامل بین ایران و آمریکا تنها در حد متوسط و در اولویت ایالات متحده است (شکل ۷۱).

ایالات متحده و ایران در سطح تعامل با هم در اولویت اول قرار دارند و در سطح تعامل با هم در اولویت اول قرار دارند. اگر بالا نباشد،

۵.

پیش‌بینی‌های آماری اولیه

دینفعان کمترین اهمیت را برای سطح تعامل بین ایالات متحده و ایران قائل هستند.

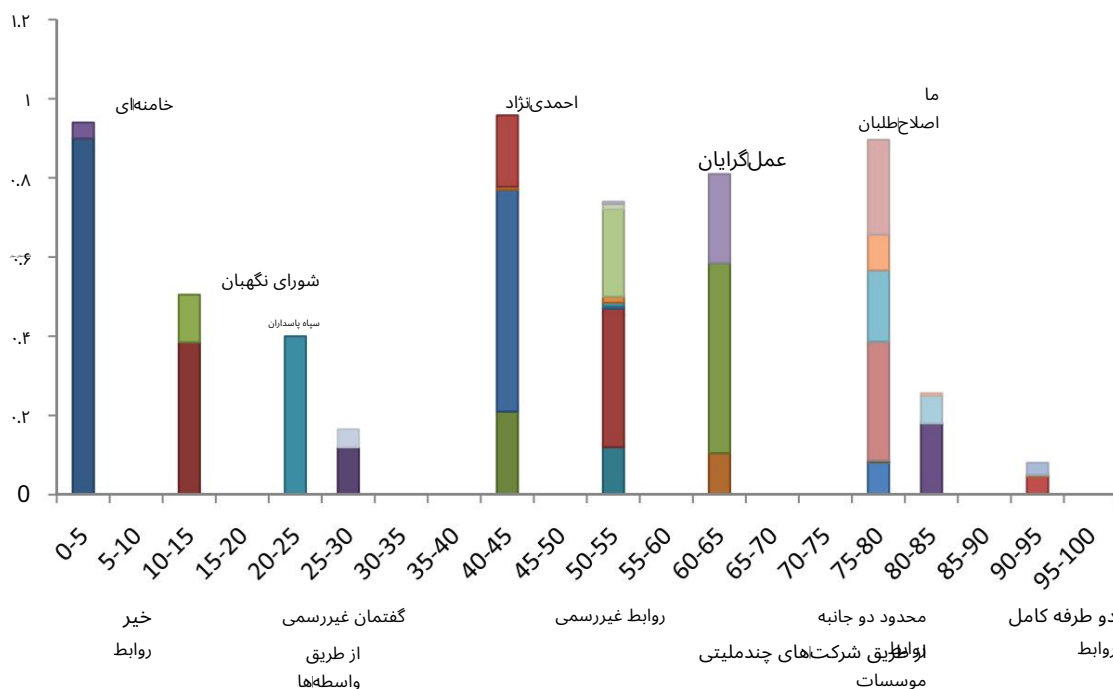
پیش‌بینی‌های آماری اولیه: دینفعان کمترین اهمیت را برای سطح تعامل بین ایالات متحده و ایران قائل هستند. دینفعان کمترین اهمیت را برای سطح تعامل بین ایالات متحده و ایران قائل هستند.

هیچ سهامداری معتقد نیست که روابط دوجانبه کامل بین دو کشور وجود داشته باشد و کشورهای دینفع به دنبال منافع مشترک هستند.

بیشتر

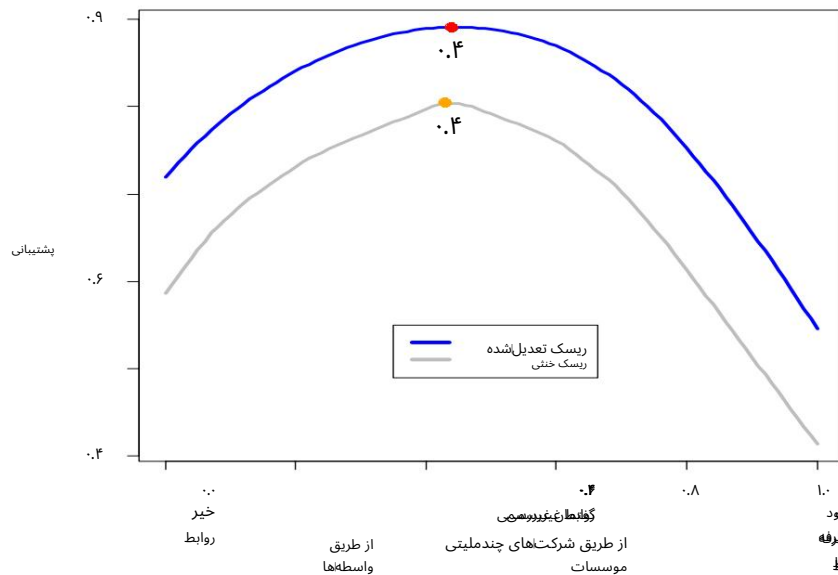
مخالف (بیشتر از ۵۰٪) چیزی شبیه به

شکل ۷۲: توزیع قابلیت‌های مؤثر برای سطح تعامل با ایالات متحده

پیش‌بینی‌های ایستا و اولیه مدل نشان می‌دهد که ملتها همچنان تا حد زیادی به پلتفرم‌های گفتمان غیررسمی برای پیشبرد منافع متقابل متکی خواهند بود (شکل 73). (پیش‌بینی‌های ایستا و تعدیل‌شده با ریسک، عدد 0.4 را نشان می‌دهند. حمایت از موضع به طور گسترده در اوج خود قرار دارد و سطوح بالایی از حمایت در طیف وسیعی از اشکال تعامل وجود دارد. سطوح بالای حمایت از موضع در طیف وسیعی نشان می‌دهد که راه‌های متعددی برای تعامل برای مدت کوتاهی امکان‌پذیر است، از گفتمان غیررسمی از طریق واسطه‌ها گرفته تا گفتگو در درون نهادهای چندملیتی یا حتی روابط دوجانبه محدود. حمایت از موضع در مورد روابط دوجانبه محدود به سرعت کاهش می‌یابد، که نشان می‌دهد تداوم مذاکرات دو طرفه برای هر مدت قابل توجهی احتمالاً غیرقابل دفاع است.

شکل ۷۳: پیش‌بینی‌های استاتیک اولیه و پشتیبانی از موقعیت برای سطح پایدار تعامل ایران با ایالات متحده

تحلیل ادراکی

در حالی که ایالات متحده طرف دوم کلیدی در روابط ایران با غرب است، این مدل نشان می‌دهد که ایالات متحده چنین نقشی ندارد.

در موقعیت مناسبی برای تأثیرگذاری بر شکل یا سطح روابط قرار دارد (شکل 74). این مدل پیش‌بینی می‌کند که ایالات متحده

مجبور به دادن امتیاز به مواضع اکثر ذینفعان قدرتمند داخلی ایران هستند -

خامنه‌ای، احمدی‌نژاد و سپاه پاسداران (هشتم چهارم). آمریکا مجبور به پذیرش گفتگو و

تعامل در سطح قابل تحمل برای ذینفعان کلیدی ایران و در دیکته کردن خواسته‌های خود با مشکل مواجه خواهد شد.

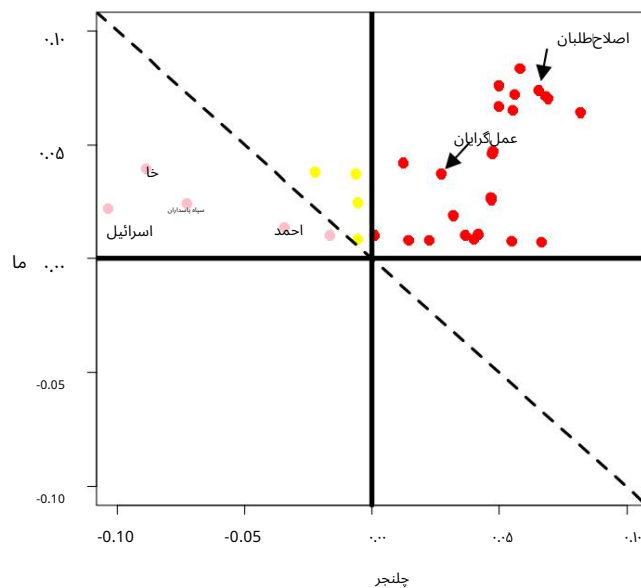
این مدل همچنین پیش‌بینی می‌کند که ایالات متحده ممکن است به دلیل پیوندهایش با ایران، متقاعد شود که روابط خود را با این کشور محدود کند.

با اسرائیل، که مایل به به حداقل رساندن تعامل بین ملت‌ها است (اکتانت ۱۴). اصلاح‌طلبان

و عمل‌گرایان، در حالی که مایل به دیدن سطوح بالاتری از گفتگو با ایالات متحده هستند، به عنوان [گروهی] شناخته نمی‌شوند.

آماده برای تعامل مثبت و مستقل با ایالات متحده (هشت‌گانه‌های او، ۲)

شکل ۷۴: فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر روابط ایالات متحده و ایران (توطئه هدفمند ایالات متحده و اتحادیه اروپا)

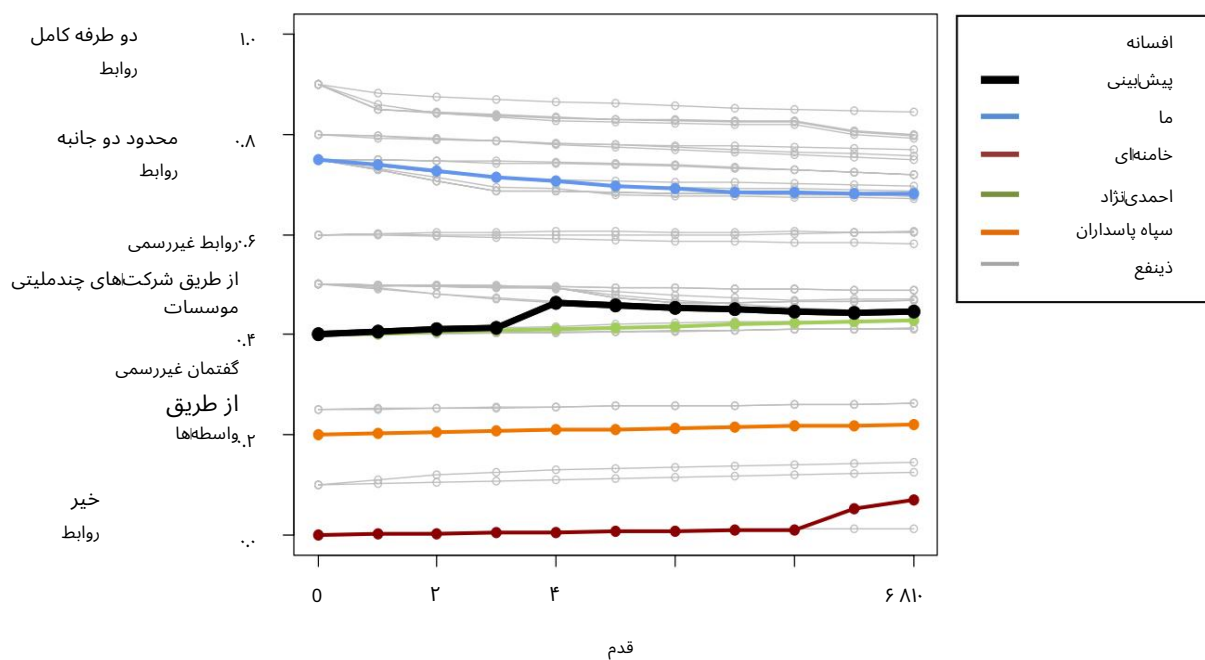

پیش‌بینی‌های پویا

پیش‌بینی‌های پویا نشان می‌دهد که روابط بین دو کشور احتمالاً پیشرفت خواهد کرد، و سطح پایدار تعامل افزایش خواهد یافت (شکل ۷۵). پیش‌بینی‌های پویا حاکی از یک روند صعودی آهسته است. روند روابط، در یک مقطع، جهشی رو به جلو در روابط وجود دارد که سپس رو به عقب می‌رود. پیشرفت رو به جلوی جهش هرگز به طور کامل معکوس نمی‌شود، و پس از یک دوره، روند صعودی ادامه می‌یابد. پیش‌بینی‌های پویا نشان می‌دهد که الگوی روابط گذشته بین دو ملت احتمالاً ادامه خواهد یافت؛ روابط از زمان انجماد کامل پس از انقلاب، و هنگامی که گام‌های بزرگتری برداشته شده، رو به بهبود گذاشته است. گرفته شده باشد، یک یا هر دو کشور معمولاً قبل از شروع مجدد پیشرفت، تا حدی از آن عقب‌نشینی می‌کنند. این برنامه نمونه خوبی از بده بستان در روابط است. در سال ۲۰۰۹، گروه ۵+۱ (بریتانیا، چین، فرانسه، آلمان، روسیه و ایالات متحده) و ایران در اصول با مبادله مواد هسته‌ای موافقت کردند. این توافق بعداً فروپاشید زیرا ایران تمایلی به انجام مبادله در خارج از کشور نداشت. سپس ایران بارها و بارها ... را تغییر داد. قبل از مذاکره برای یک توافق جدید، در تصمیم خود شکست خورد، نتیجه‌ای که عمدتاً ناشی از سیاست‌های جناحی داخلی آن بود. توافق با ترکیه و برزیل در سال ۲۰۱۱، توافق سال ۲۰۱۱ تقریباً شرایط معادلی با توافق سال ۲۰۰۹ داشت. اما از آنجا که ذخایر سوخت هسته‌ای ایران کاهش یافته بود، توسط جامعه بین‌المللی رد شد. در این فاصله افزایش یافت (رویترز، ۲۰۱۱).

پیش‌بینی‌های پویا نشان می‌دهند که ایالات متحده از تلاش برای روابط دوجانبه محدود فاصله می‌گیرد و به سمت روابط غیررسمی‌تر و نهادهای چندملیتی. خامنه‌ای همچنان به شدت مخالف است با ایالات متحده تعامل می‌کند اما به سمت پذیرش سطوح پایین‌تر گفت‌وگو غیررسمی حرکت می‌کند. احمدی‌نژاد و سپاه پاسداران موقعیت‌های ترجیحی هر دو روند کمی رو به بالا دارند و سطوح بیشتری از تعامل بین آنها را می‌پذیرند. ملتها با گذشت زمان.

شکل ۷۵: پیش‌بینی‌های پویا از سطح پایدار تعامل ایران با ایالات متحده

تحلیل حساسیت

پیش‌بینی‌ها نسبت به خطای تخمین داده‌ها یا تغییرات متوسط در محیط سیاسی پایدار هستند.

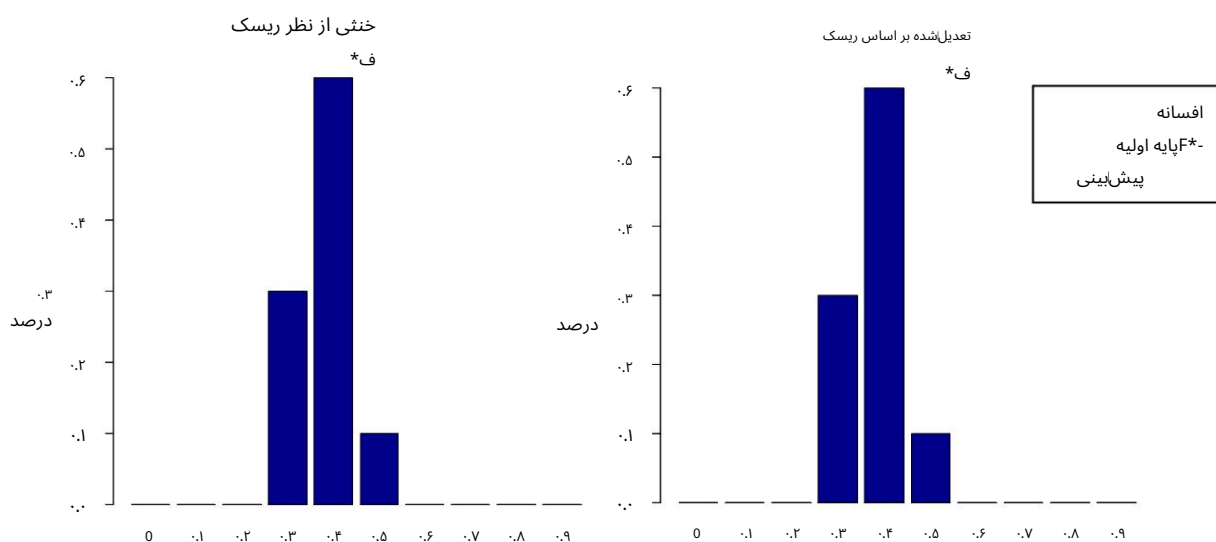
(شکل ۷۶) پیش‌بینی‌ها کمترین انحراف را در شرایط عدم قطعیت نشان می‌دهند، زیرا اکثر

ذینفعان، حداقل نوعی گفتگو بین ایالات متحده و ایران را برای پیشبرد منافع خود ضروری می‌دانند.

منافع. این درک، تداوم یک تبادل منظم را تضمین می‌کند، هرچند نه لزوماً

مستقیم یا دوستانه.

شکل ۷۶: حساسیت پیش‌بینی‌های پایه از روابط ایران و آمریکا به تغییر

تعداد منتخبی از دینفعان قدرتمند داخلی در ایران کنترل قابل توجهی بر میزان و سطح تعامل بین ایران و ایالات متحده دارند. خامنه‌ای به دنبال محدود کردن تعامل با ایالات متحده است، اما اگر نفوذ خامنه‌ای بر گفتمان بین دو کشور کاهش یابد، سطوح بالاتری از تعامل پایدار می‌شود. با حذف کامل قابلیت‌های مؤثر خامنه‌ای از این موضوع، نتایج پیش‌بینی‌شده به طور قابل توجهی به سمت بالا تغییر می‌کند. (0.5) همین تغییرات در پیش‌بینی‌ها در صورت تغییر موضع خامنه‌ای (0.5) رخ می‌دهد و او بیشتر از تعامل با ایالات متحده حمایت می‌کند. عدم تأیید هرگونه تعامل با ایالات متحده توسط خامنه‌ای عامل کلیدی است که مانع گفتگوی پایداری می‌شود.

این پیش‌بینی‌ها قدرت احمدی‌نژاد را به عنوان رئیس قوه مجریه در تأثیرگذاری بر روابط ایران و آمریکا نشان می‌دهد. روابط، روابط فعلی عمدتاً در چارچوب مطلوب احمدی‌نژاد انجام می‌شود و پیش‌بینی‌های پویا، تسلط مداوم او بر شکل روابط را پیش‌بینی می‌کنند (شکل 75). شکل فعلی تعامل که مطابق با خواسته‌های احمدی‌نژاد است، تغییر موضع احمدی‌نژاد را نامحتمل جلوه می‌دهد، اما اگر احمدی‌نژاد به موقعیت 0.6 تغییر کند و از طریق نهادهای رسمی‌تر از روابط حمایت کند، پیش‌بینی‌های ایستا به 0.5 افزایش می‌یابد. سپاه پاسداران، مانند خامنه‌ای و بسیاری از دینفعان محافظه‌کارتر، مخالف ایران است.

تعامل با ایالات متحده. سپاه پاسداران انقلاب اسلامی نیاز به یک گفتمان غیررسمی محدود را درک می‌کند، اما ترجیح می‌دهد روابط را گسترش ندهد. اگر موضع سپاه به نفع تعامل گسترده‌تر تغییر کند، (0.5) پیش‌بینی‌های ایستا از تغییر موضع سپاه پیروی می‌کنند و احتمالاً گفتمان وسیع‌تری به دنبال آن خواهد آمد. (0.5) اگر عمل‌گرایان بتوانند قابلیت‌های مؤثر خود را پنجاه درصد افزایش دهند، مدل نشان می‌دهد که این جناح می‌تواند با موفقیت ایران را به سمت روابط نزدیک‌تر با غرب سوق دهد و پیش‌بینی‌های ایستا 0.5 را پیش‌بینی می‌کند. برای اینکه اصلاح‌طلبان بتوانند ایران را به سمت روابط نزدیک‌تر با ایالات متحده سوق دهند، باید قابلیت‌های مؤثر خود را دو برابر کنند که باعث می‌شود پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک به 0.5 افزایش یابد اما هیچ تغییری در ریسک ایجاد نشود.

پیش‌بینی خنثی ۰.۴۰

خلاصه

روابط ایران و آمریکا برای منافع ملی هر دو کشور ضروری است، اما در حال حاضر پیش‌بینی می‌شود که فقط ... در گفتگوهای چندجانبه یا پلتفرم‌های کمتر رسمی، مانند رسانه‌ها و دانشگاه‌ها، پایدار باشند. اگرچه این راه‌ها احتمالاً همچنان اشکال غالب تعامل خواهند بود، اما با گذشت زمان، سطوح بالاتری از تعامل پیش‌بینی می‌شود. همچنین، پشتیبانی نسبتاً بالایی در طیف وسیعی از مسیرهای ارتباطی وجود دارد که نشان دهنده پتانسیل تعامل از طریق گزینه‌های مختلف است. روابط رسمی‌تر، از طریق نهادهای بین‌المللی یا گفتگوی دوجانبه محدود، می‌تواند حمایت کافی را برای دوام موقت به دست آورد. با این حال، برای مسائل بحث‌برانگیزتر، بهترین وسیله برای پیشرفت در حال حاضر گفتگوهای چندجانبه است. بعید است که تبادلات رسمی‌تر، حمایت بلندمدت لازم برای پیشرفت قابل توجه را حفظ کنند و راه‌های کمتر رسمی احتمالاً فاقد مشروعیت برای ایجاد توافقات قابل اجرا خواهند بود.

موضوع سیاست‌گذاری: برنامه هسته‌ای ایران

برنامه هسته‌ای ایران با حمایت غرب در دوران حکومت شاه در دهه ۱۹۵۰ آغاز شد. این برنامه پس از انقلاب ۱۹۷۹ برای مدت کوتاهی به حالت تعلیق درآمد و سپس با حمایت بسیار کمتر غرب دوباره از سر گرفته شد. (Bruno 2010) ایران یکی از امضاکنندگان پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) است و ادعا می‌کند که برنامه هسته‌ای آن برای انرژی هسته‌ای غیرنظامی و تحقیقات پزشکی -اهداف صلح‌آمیز- است که نقض تعهدات آن محسوب نمی‌شود. (Kerr 2009)

جنجال پیرامون برنامه هسته‌ای ایران بر سر عدم اعلام فعالیت‌های حساس غنی‌سازی و بازفرآوری توسط ایران به آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (IAEA) متمرکز است. تحریم‌های بین‌المللی وضع شده علیه ایران از طریق شورای امنیت سازمان ملل متحد (UNSC) مبتنی بر ابهام پیرامون جاه‌طلبی‌های هسته‌ای ایران است. (Kerr 2011; 2010; IAEA 2005) درک چگونگی توسعه احتمالی برنامه هسته‌ای ایران برای بسیاری از سیاست‌گذاران مهم است، زیرا شکل و ماهیت روابط ایالات متحده و ایران به نوع برنامه هسته‌ای که ایران تصمیم به دنبال کردن آن دارد، بستگی دارد.

مواضع سیاسی ایالات متحده با برنامه هسته‌ای ایران مخالف است و دلایل بی‌شماری را فهرست می‌کند که چرا پیگیری حتی یک برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز توسط ایران، بی‌احتیاطی است. (Kerr 2009) عدم پایبندی مکرر ایران به آژانس بین‌المللی انرژی اتمی باعث شده است که ایالات متحده به ایران مشکوک شود که در حال پیگیری یک برنامه تسلیحات هسته‌ای است. در سپتامبر 2009 رابرت گیبس، سخنگوی مطبوعاتی ایالات متحده، موضع عمومی ایالات متحده در مورد برنامه هسته‌ای ایران را به طور خلاصه خلاصه کرد: «من فکر می‌کنم ایران باید به مسئولیت‌های خود عمل کند و به برنامه هسته‌ای غیرقانونی خود پایان دهد. این فقط نظر یک کشور نیست؛ این نظر جهان است. (Kerr 2009) ایالات متحده، مانند ایران، امضاکننده NPT است که به عنوان قانون بین‌المللی، به همه کشورهای امضاکننده اجازه می‌دهد تا

یک برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز داشته باشد، مادامی که تحت نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی باشد. (UNODA 1970) ایالات متحده، به دلیل «عدم اعتماد» به نیت هسته‌ای ایران، در حالت ایده‌آل دوست دارد ایران تمام آرمان‌های هسته‌ای خود را کاملاً کنار بگذارد (موضع)، (10 اما متوجه است که طبق قوانین بین‌المللی باید برخی از جنبه‌های برنامه هسته‌ای ایران را بپذیرد. (Kerr 2009; 2010; IAEA 2005) مذاکرات بین‌المللی با ایران، که ایالات متحده عضو فعال یا فرضی آن بوده است، شامل حفظ برخی از بخش‌های برنامه هسته‌ای ایران شده است که منجر به ابهام در موضع فرضی ایالات متحده شده است، که بین 0 تا 0.4 متغیر است. (Bruno 2010)

دو مسیر بالقوه وجود دارد که ایران می‌تواند از طریق آنها برنامه هسته‌ای خود را در چارچوب NPT دنبال کند: ایران می‌تواند غنی‌سازی خود را برون‌سپاری کند (موقعیت)، (0.2 یا ایران می‌تواند غنی‌سازی تحت نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (موقعیت) (0.4 را دنبال کند. (ICG 2006) اگر ایران برنامه هسته‌ای خود را حفظ کند، که ایالات متحده آن را محتمل می‌داند، ایالات متحده ترجیح می‌دهد ایران غنی‌سازی داخلی را رها کند. (ICG 2006) نظارت بر تأسیسات و فرآیندهای غنی‌سازی دشوار است. همان تجهیزات و فرآیندهایی که برای تولید اورانیوم با غنی پایین (LEU) نوعی که برای تولید بیشتر انرژی هسته‌ای غیرنظامی استفاده می‌شود، می‌توانند برای تولید اورانیوم با غنی بالا (HEU) که برای ساخت بمب ضروری است، نیز استفاده شوند، که هر تأسیسات غنی‌سازی را به یک خطر بالقوه برای گسترش سلاح‌های هسته‌ای تبدیل می‌کند، و ایران قبلاً توانایی خود را در تولید غلظت‌های پایین‌تر HEU ثابت کرده است (et al. 2004; Kerr 2009; IAEA 2010; BBC 2010).¹⁷

(Makhijani

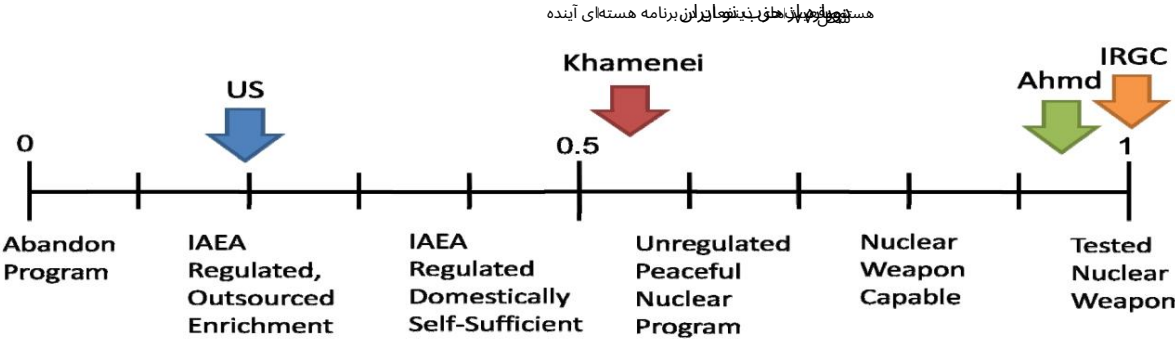
¹⁷ اورانیوم مورد استفاده در راکتورهای آب سبک، نوعی که عمدتاً برای تولید انرژی هسته‌ای غیرنظامی استفاده می‌شود، بین ۳ تا ۵ درصد غنی‌سازی می‌شود که معمولاً به عنوان اورانیوم غنی‌شده کم (LEU) شناخته می‌شود (راکتورهای آب سنگین و گرافیتی قادر به استفاده از اورانیوم با غلظت‌های پایین‌تر هستند). اورانیوم غنی‌شده بالا (HEU) همانطور که توسط کمیسیون تنظیم مقررات هسته‌ای ایالات متحده (USNCR) تعریف شده است، اورانیومی است که بیش از ۲۰ درصد غنی شده است. HEU می‌تواند برای ساخت بمب اتمی استفاده شود، اما در عمل، برای ساخت سلاح‌های هسته‌ای با اندازه قابل تحویل، اورانیوم باید تا ۹۰ درصد یا بیشتر غنی‌سازی شود. HEU علاوه بر کاربرد آن به عنوان سلاح، برای راکتورهای تحقیقات پزشکی و راکتورهای دریایی نیز استفاده می‌شود. همان فرآیندها و تأسیساتی که می‌توانند اورانیوم را تا سطح LEU غنی‌سازی کنند، می‌توانند برای غنی‌سازی اورانیوم تا سطح HEU نیز استفاده شوند و این امر همه تأسیسات غنی‌سازی هسته‌ای را به منابع بالقوه تکثیر سلاح‌های هسته‌ای تبدیل می‌کند. (Makhijani et al. 2004) ایران توانایی خود را در غنی‌سازی اورانیوم تا ۹.۸ درصد، فراتر از سطوح LEU که غنی‌سازی بیشتر از آن تا ۹۰ درصد یا بیشتر، از نظر فناوری گام کوچکی است، ثابت کرده است. (BBC 2010, IAEA 2010)

تحلیل زیر از موضع ایالات متحده با عدد ۱۰۲ استفاده می‌کند که به دنبال تعلیق فعالیت‌های غنی‌سازی ایران است. اما با پذیرش حفظ برنامه هسته‌ای غیرنظامی (شکل ۷۷) «معامله بزرگ» که اولین بار در سال ۲۰۰۳ پیشنهاد شد، به عنوان راهنمای هرگونه تبادل بین ایالات متحده و ایران در نظر گرفته می‌شود. «معامله بزرگ» در آغاز دوره اول ریاست جمهوری بوش مورد بحث جدی قرار گرفت، که در طی آن ایران غنی‌سازی اورانیوم خود را به حالت تعلیق درآورد. «معامله بزرگ» به بهترین وجه با موقعیت ۰.۲ مطابقت دارد و به ایران اجازه می‌دهد تا بیشتر برنامه هسته‌ای فعلی خود را تحت نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی حفظ کند. (NIE 2007; Kristof 2007) تأکید مکرر رئیس جمهور باراک اوباما ... «اینکه ایران نگرانی‌های مشروع انرژی و آرزوهای مشروعی دارد. از سوی دیگر، جامعه بین‌المللی علاقه بسیار واقعی به جلوگیری از مسابقه تسلیحات هسته‌ای در منطقه دارد» را می‌توان به عنوان ادامه موضع ایالات متحده در دولت فعلی تفسیر کرد (اوباما ۲۰۰۹). اگرچه این تحلیل برای موضع ایالات متحده با ضریب ۰.۲ است، اما تحلیل‌های ارائه شده با تغییر در موضع ایالات متحده، چه ایالات متحده برای کنار گذاشتن کامل برنامه هسته‌ای ایران (موضع ۰) تلاش کند و چه غنی‌سازی داخلی ایران (موضع ۰.۴) را بپذیرد، تغییر قابل توجهی نمی‌کنند (به بخش تحلیل حساسیت مراجعه کنید).

خامنه‌ای، رهبر معظم انقلاب، اعلام کرده است که برنامه هسته‌ای ایران صلح‌آمیز است و هدف این برنامه هسته‌ای، تأمین نیازهای انرژی هسته‌ای غیرنظامی، پیشرفت علم و تقویت روحیه جهان اسلام است. خامنه‌ای به عنوان یک رهبر مذهبی، با سلاح‌های هسته‌ای به عنوان سلاح‌های کشتار جمعی (WMD) مخالف است و استدلال می‌کند که سلاح‌های کشتار جمعی نمی‌توانند کمکی کنند اما به بی‌گناهان آسیب می‌رسانند (ایرنا ۲۰۱۰). خامنه‌ای، در حالی که از یک برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز حمایت می‌کند، به نظر می‌رسد از برنامه هسته‌ای ایران که خارج از حوزه نظارت بین‌المللی فعالیت می‌کند، راضی است و به اعضای دولت ایران، مانند رئیس‌جمهور احمدی‌نژاد، اجازه می‌دهد تا از لفاظی‌هایی استفاده کنند که ماهیت واقعی نیت هسته‌ای ایران را پنهان می‌کند.

اظهارات احمدی‌نژاد در مورد برنامه هسته‌ای ایران مرتباً تغییر می‌کند. احمدی‌نژاد بر حق ایران برای داشتن سلاح هسته‌ای اصرار داشته و اظهار داشته است که ایران از سلاح هسته‌ای برای محو اسرائیل از نقشه استفاده خواهد کرد، اما احمدی‌نژاد همچنین ادعا کرده است که برنامه هسته‌ای ایران صرفاً برای اهداف صلح‌آمیز است: انرژی هسته‌ای غیرنظامی، تحقیقات پزشکی، پیشرفت فناوری و غرور اسلامی. (Curry 2009; PressTV 2011) درخواست‌های هسته‌ای احمدی‌نژاد با احساسات عمومی بازی می‌کند و جمعیت اغلب شعارهای «انرژی هسته‌ای حق انکارناپذیر ماست» را با شعارهای سنتی‌تر «مرگ بر آمریکا» در هم می‌آمیزند. (Iran Review 2008; Pivand 2007) احمدی‌نژاد احتمالاً دوست دارد ایران را با قابلیت سلاح هسته‌ای ببیند، اما احتمالاً از آزمایش بمب خودداری خواهد کرد.

سپاه پاسداران هرگونه سلاح هسته‌ای که ایران توسعه دهد را کنترل خواهد کرد، و در حال حاضر نیز موشک‌های دوربرد ایران را کنترل می‌کند. موشک‌ها. سپاه پاسداران خواهان سلاح هسته‌ای است، زیرا تولید و آزمایش سلاح‌های هسته‌ای، اهمیت سپاه را هم در داخل و هم در منطقه افزایش می‌دهد. کنترل سپاه بر سلاح‌های هسته‌ای همچنین برتری آن بر ارتش را تثبیت می‌کند و نقش غالب آن را در جمهوری اسلامی دائمی می‌سازد.

برجستگی

تا سال ۱۹۸۰ میلادی، ایران در زمینه تولید انرژی هسته‌ای فعالیت‌هایی را آغاز کرد. در سال ۱۹۸۰ میلادی، ایران با آمریکا وارد مذاکره شد. در سال ۱۹۸۰ میلادی، ایران با آمریکا وارد مذاکره شد. در سال ۱۹۸۰ میلادی، ایران با آمریکا وارد مذاکره شد.

برنامه پاکسازی هسته‌ای ایران

ایران اقدام به تولید سلاح هسته‌ای می‌کند. ایران اقدام به تولید سلاح هسته‌ای می‌کند. ایران اقدام به تولید سلاح هسته‌ای می‌کند.

در داخل جزیره آمیک

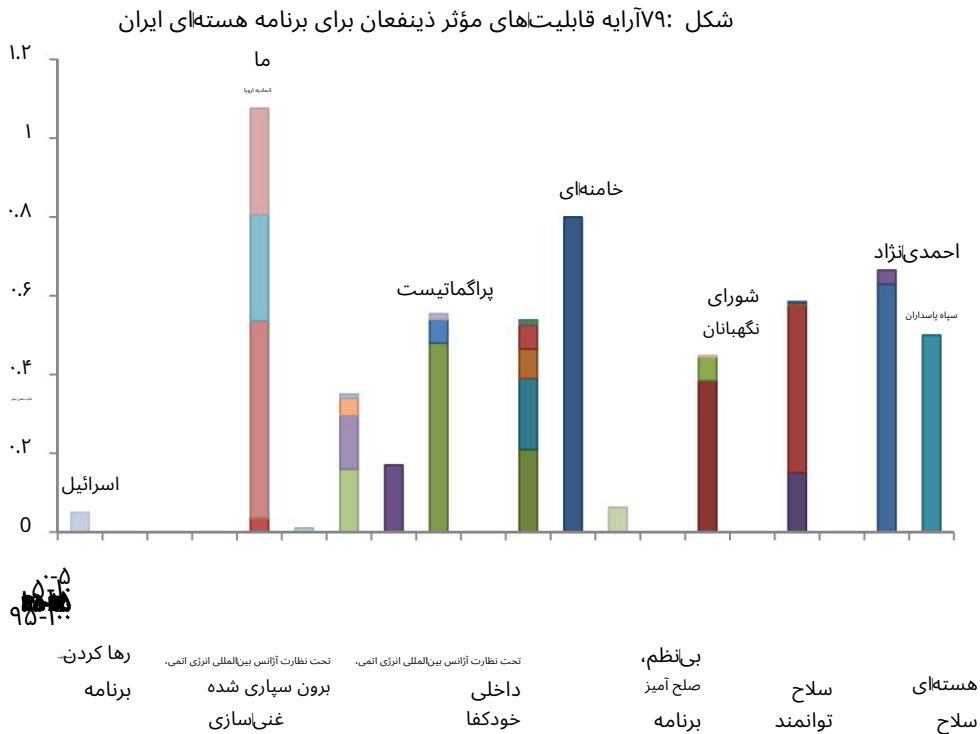

پیش‌بینی‌های آماری اولیه

شماره‌های کم‌میزان، اما در زمینه‌های مختلف، به عنوان یک معیار برای سنجش میزان نفوذ و تأثیرات استفاده می‌شود. این معیار به عنوان یک معیار برای سنجش میزان نفوذ و تأثیرات استفاده می‌شود. این معیار به عنوان یک معیار برای سنجش میزان نفوذ و تأثیرات استفاده می‌شود.

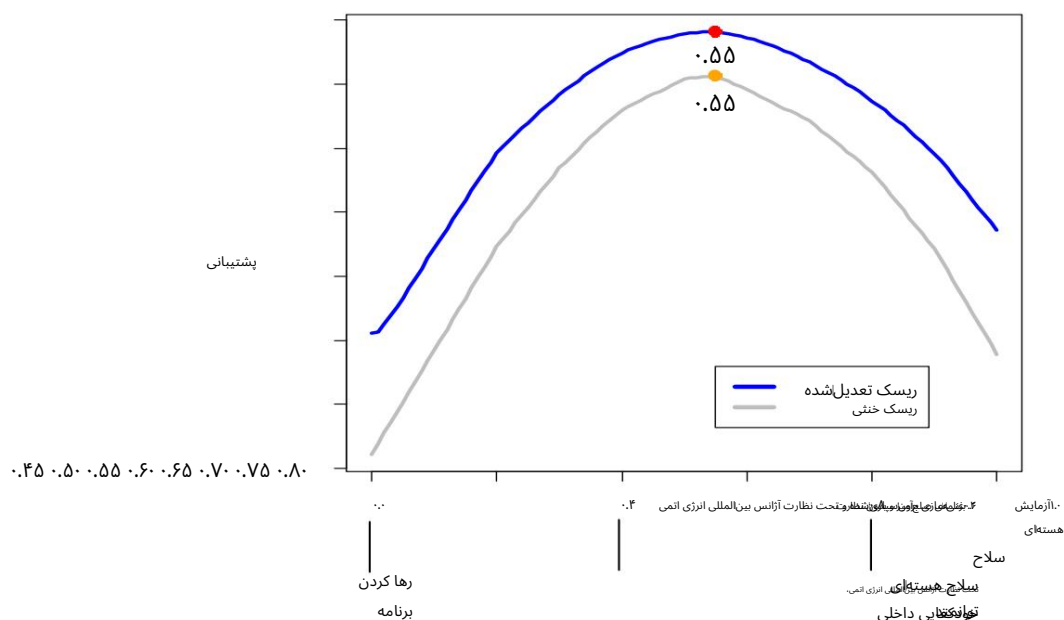
در سال ۱۹۷۹ میلادی، ایران با آمریکا وارد مذاکره شد. در سال ۱۹۷۹ میلادی، ایران با آمریکا وارد مذاکره شد. در سال ۱۹۷۹ میلادی، ایران با آمریکا وارد مذاکره شد.

در کل طیف، که نشان دهنده عدم وجود اجماع قوی از پیش موجود در مورد یک مسئله یا قطعنامه است.

این مدل پیش‌بینی می‌کند که برنامه هسته‌ای ایران در کوتاه‌مدت ماهیت صلح‌آمیز خود را حفظ خواهد کرد (شکل 80). برنامه هسته‌ای ایران احتمالاً مسیر و خواسته‌های رهبر معظم ایران را دنبال خواهد کرد و پیش‌بینی‌های ریسک خنثی و تعدیل‌شده با ریسک در موقعیت او، 0.55 قرار دارند. این پیش‌بینی‌ها نشان می‌دهد که ایران همچنان از نظارت گاه‌به‌گاه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی استقبال خواهد کرد، اما اجازه دسترسی کامل یا منظم به تأسیسات هسته‌ای خود را نخواهد داد. همچنین، برنامه هسته‌ای، اگرچه صلح‌آمیز است، اما احتمالاً به دنبال اورانیوم غنی‌شده با غلظت بالا (HEU) در داخل کشور برای تحقیقات پزشکی خواهد بود و ایران را از نظر فناوری به توانایی ساخت سلاح هسته‌ای نزدیک‌تر می‌کند.

شکل ۸۰: پیش‌بینی‌های استاتیک اولیه و پشتیبانی از موقعیت برنامه هسته‌ای

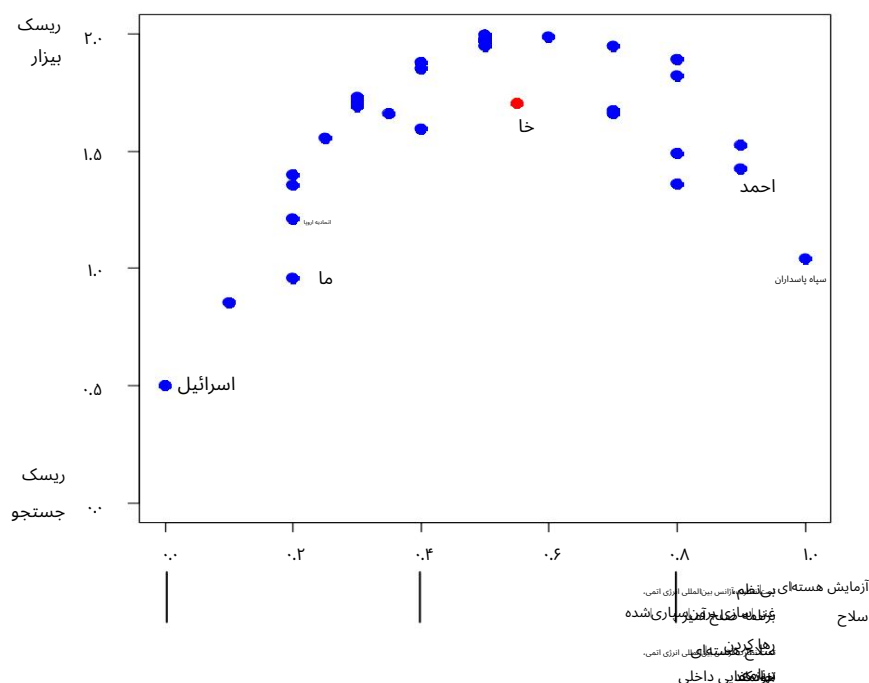

تحلیل ادراکی

نموداری از ویژگی ریسک ذینفعان نشان می‌دهد که تعداد کمی از ذینفعان اصلی آماده پذیرش آن هستند.

خطرات قابل توجهی برای تأثیرگذاری بر توسعه برنامه هسته‌ای ایران (شکل ۸۱) این مدل، ایالات متحده را به عنوان یکی از ذینفعانی که بیشترین تمایل را به ریسک‌پذیری دارد، شناسایی می‌کند و تنها اسرائیل از آن پیشی گرفته است. اتحادیه اروپا، که موضع مشترکی با ایالات متحده دارد، نیز مایل است برخی خطرات را متحمل شود تا اطمینان حاصل شود که برنامه هسته‌ای ایران صلح‌آمیز است و تحت نظارت بین‌المللی قرار دارد. پیش‌بینی می‌شود که برنامه هسته‌ای در موقعیت مورد نظر خامنه‌ای حفظ شود و این مدل پیش‌بینی می‌کند که خامنه‌ای در انجام اقدامات لازم برای اطمینان از ادامه توسعه برنامه هسته‌ای در مسیر تعیین‌شده خود، نسبتاً بی‌طرف از نظر ریسک خواهد بود. احمدی‌نژاد نیز در تلاش‌های خود برای ایجاد قابلیت سلاح هسته‌ای در ایران، نسبتاً بی‌طرف از نظر ریسک‌پذیری است. سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در حال تلاش برای دستیابی به سلاح هسته‌ای است و نفوذی که قابلیت هسته‌ای برای سپاه فراهم می‌کند، انگیزه قابل توجهی برای ریسک‌پذیری آن است.

شکل ۸۱: پیش‌بینی ریسک ذینفعان

این مدل نشان می‌دهد که ایالات متحده حاضر است برای جلوگیری از برنامه هسته‌ای ایران، ریسک‌هایی را بپذیرد.

تجزیه و تحلیل شده و چندین فرصت را شناسایی می‌کند که ایالات متحده می‌تواند از طریق آنها اهداف خود را پیش ببرد (شکل ۸۲).

آمریکا بر بسیاری از زیرگروه‌های جمعیتی ایران نفوذ دارد، اما بر ارتش نیز نفوذ دارد.

و بسیج. همچنین پیش‌بینی می‌شود که حقانی تحت تأثیر آمریکا متقاعد شود. پیش‌بینی می‌شود که آمریکا به عنوان

داشتن نفوذ قابل توجه بر اسرائیل، که کاملاً مخالف هرگونه برنامه هسته‌ای ایران است،

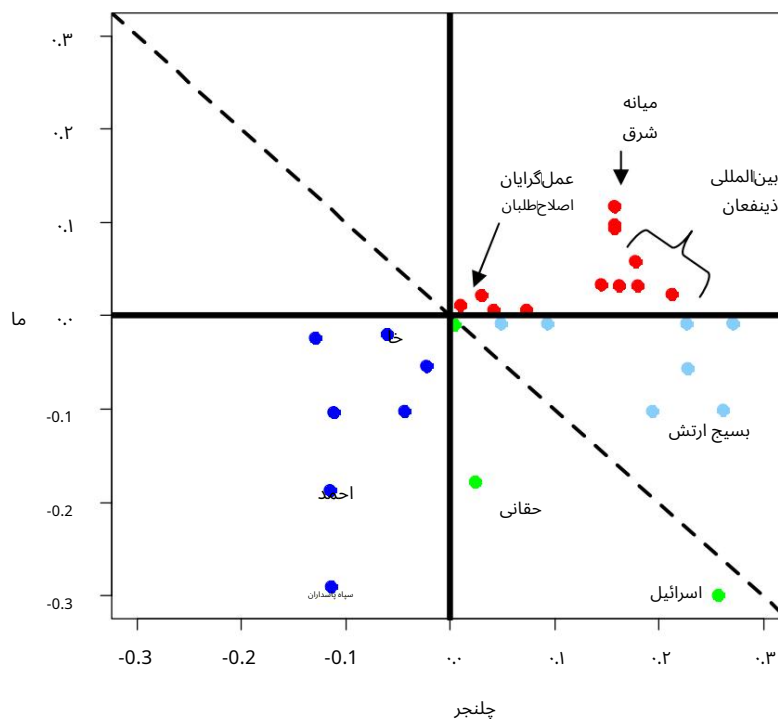
اما در برابر سایر ذینفعان بین‌المللی، از جمله کشورهای خاورمیانه، نه برای ایران،

ایالات متحده در تضاد است، که نشان دهنده ارزش حفظ روابط نزدیک با متحدان است. در مقابل محافظه‌کارتر ایران

قدرت‌ها (خامنه‌یی، احمدی‌نژاد و سپاه پاسداران)، ایالات متحده انتظار هیچ سودی از تعامل ندارد (هشتاد و پنج)

و ۶).

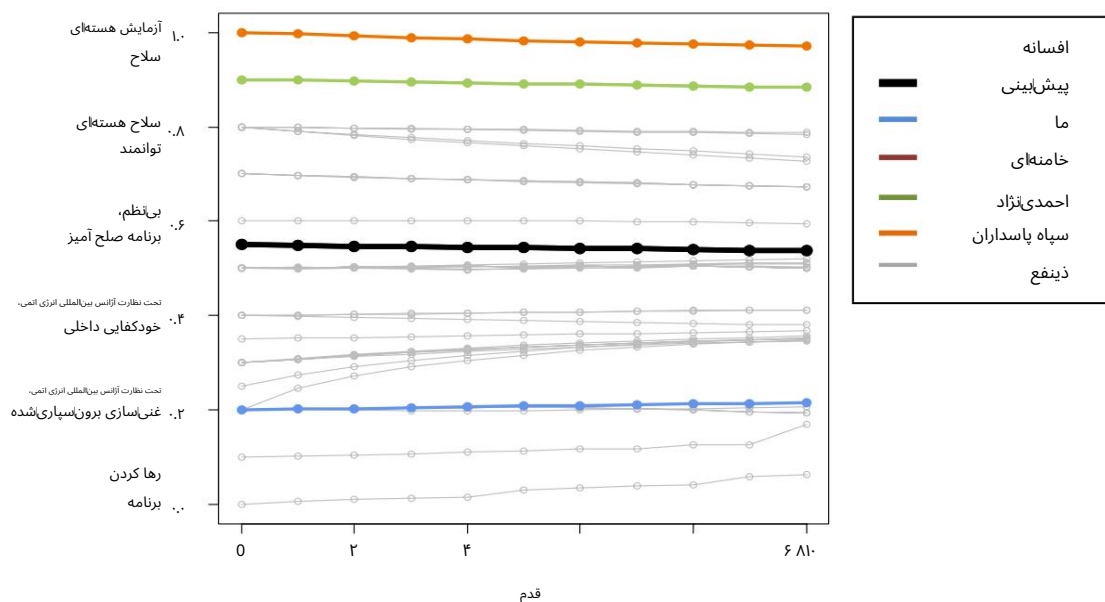
شکل ۸۲: فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر برنامه هسته‌ای ایران (توطئه هدفمند ایالات متحده و اتحادیه اروپا)

پیش‌بینی‌های پویا

پیش‌بینی‌های پویا، یافته‌های پیش‌بینی‌های ایستا را تأیید می‌کنند و تقریباً ثابت نگه می‌دارند. 0.55 (شکل 83) با نگاهی به چند سال آینده، پیش‌بینی نمی‌شود که ایران به دنبال توسعه سلاح هسته‌ای باشد. سلاح، اگرچه ایران احتمالاً به کار بر روی غنی‌سازی داخلی و انرژی هسته‌ای خود ادامه خواهد داد برنامه‌ای که ایران را از نظر فناوری به سلاح هسته‌ای نزدیک‌تر خواهد کرد. این مدل همچنین پیش‌بینی می‌کند که ایران همچنان از نظارت بین‌المللی فرار کند، که منجر به تداوم تنش‌ها بین ایران و ... خواهد شد. و جامعه بین‌المللی، اکثر مواضع دینفعان شناسایی شده در مورد این موضوع عبارتند از تغییر قابل توجهی مشاهده نشد، که نشان می‌دهد این مشکل احتمالاً همچنان حل نشده باقی خواهد ماند. نتیجه پیش‌بینی‌شده در طول تحلیل‌های پویا دقیقاً در موضع خامنه‌ای باقی می‌ماند. پیش‌بینی می‌شود مواضع احمدی‌نژاد و سپاه پاسداران اندکی تعدیل شود و به سمت ... متمایل گردد. قابلیت تسلیحات هسته‌ای آزمایش نشده، در همین دوره، ایالات متحده اندکی به سمت پذیرش ... حرکت می‌کند. ایران دارای یک برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز است. در حالی که اکثر دینفعان سهم قابل توجهی در ... ندارند. تغییر در موضع، فشار دینفعان برای برون‌سپاری غنی‌سازی اورانیوم توسط ایران (0.2 تا 0.35) تغییر موضع داده و بپذیرد که ایران قادر به غنی‌سازی داخلی اورانیوم (از ۰.۳۵ به ۰.۴) باشد.

شکل ۸۳: پیش‌بینی‌های پویا از برنامه هسته‌ای ایران

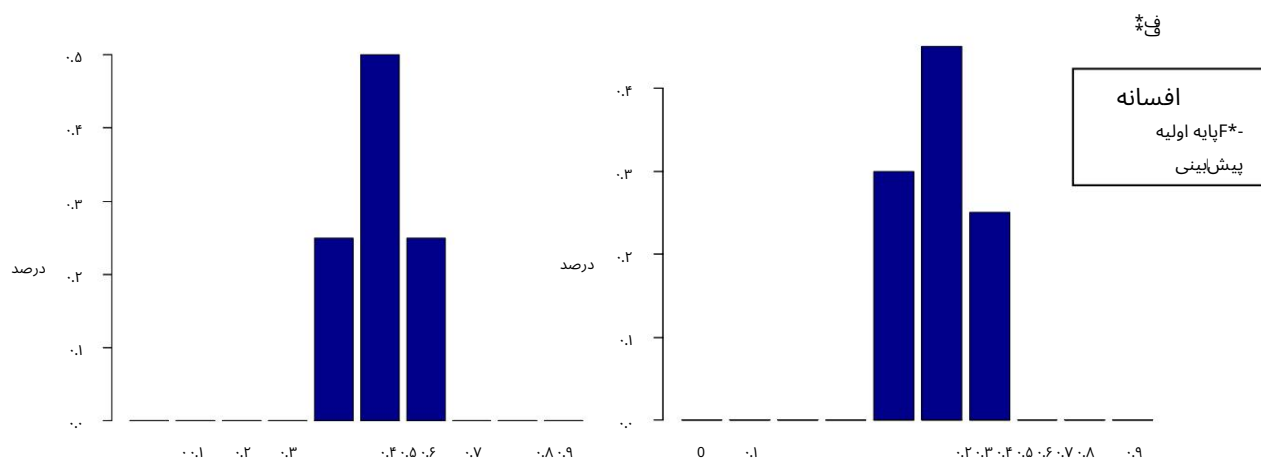

تحلیل حساسیت

اجازه دادن به داده‌های ورودی تخمینی ذینفعان که به طور تصادفی تا 10 درصد از با مقیاس اندازه‌گیری و اجرای مجدد مدل، تغییرات متوسطی در مقادیر استاتیک و دینامیک وجود دارد. پیش‌بینی‌ها (شکل ۸۴) در تمام موارد، مدل پیش‌بینی می‌کند که برنامه هسته‌ای ایران صلح‌آمیز باقی خواهد ماند، و ایران همچنان تلاش خواهد کرد تا در داخل خودکفا شود (بین ۰.۴ تا ۰.۷ قابل توجه با این حال، اختلاف نظر در مورد میزان نظارتی که ایران به آژانس بین‌المللی انرژی اتمی اجازه می‌دهد و میزان تعصب ایران همچنان پابرجاست. پیشرفت‌های تکنولوژیکی لازم برای تحقیقات پزشکی یا سلاح هسته‌ای را دنبال می‌کند.

شکل ۸۴: حساسیت پیش‌بینی‌های برنامه هسته‌ای ایران

پیش‌بینی اثر نظارتی بر برنامه هسته‌ای ایران، ریسک تعدیل‌شده

اگر ایالات متحده قابلیت‌های مؤثر خود را در این زمینه دو برابر یا حتی سه برابر کند، ... در سطوح مختلف، نتایج پیش‌بینی‌شده فقط کمی تغییر می‌کنند. دو برابر یا سه برابر شدن قابلیت‌های مؤثر ایالات متحده باعث می‌شود پیش‌بینی ایستای کمی به ۰.۵ کاهش یابد، در حالی که پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک در ۰.۵۵ ثابت می‌ماند.

پیش‌بینی نمی‌شود که کاهش قابل توجه در توانایی‌های ایالات متحده، یا حتی خروج کامل ایالات متحده از این موضوع، پیش‌بینی‌های ثابت ۰.۵۵ را تغییر دهد، تا زمانی که مواضع و توانایی‌های سایر ذینفعان یکسان باقی بماند. ایالات متحده اهرم یکجانبه کمی بر برنامه هسته‌ای ایران دارد.

بسیاری معتقدند که موضع ایالات متحده در قبال برنامه هسته‌ای ایران یا سختگیرانه‌تر یا سختگیرانه‌تر است. متوسط‌تر از آنچه در اینجا تحلیل شد، که منعکس‌کننده عمل‌گرایی ایالات متحده، چانه‌زنی‌های گذشته و شرایط INPT است. تغییر موضع مدل‌سازی‌شده ایالات متحده به هر موضعی در محدوده برنامه‌های هسته‌ای غیرنظامی (بین 0 تا 0.6) منجر به هیچ تغییری در پیش‌بینی‌های خنثی از ریسک یا تعدیل‌شده با ریسک 0.55 نمی‌شود.

خامنه‌ای کنترل قابل توجهی بر ایران دارد و موضع او مسئله هسته‌ای را تعریف می‌کند. اگر موضع خامنه‌ای به حمایت از سلاح هسته‌ای تغییر کند، مواضع ۰.۸ یا ۱۱.۰۰ ایران به توسعه سلاح هسته‌ای بسیار نزدیک‌تر می‌شود؛ پیش‌بینی خنثی از نظر ریسک به ۰.۷ افزایش می‌یابد و پیش‌بینی‌های تعدیل‌شده با ریسک به ۰.۶ تغییر می‌کند. اگر قابلیت‌های مؤثر خامنه‌ای ۵۰ درصد کاهش یابد یا کاملاً حذف شود، پیش‌بینی‌ها تغییر اساسی نمی‌کنند. پیش‌بینی‌های خنثی از نظر ریسک و تعدیل‌شده با ریسک هر دو اندکی به ۰.۵ کاهش می‌یابند و برنامه هسته‌ای ایران تا حد زیادی مسیر فعلی خود را حفظ می‌کند. رهبر معظم ایران نقش مهمی در تعیین نیت هسته‌ای ایران ایفا می‌کند.

این مدل نشان می‌دهد که نفوذ احمدی‌نژاد بر توسعه هسته‌ای ایران کمتر از آن چیزی است که عموم تصور می‌کنند. دو برابر کردن قابلیت‌های مؤثر احمدی‌نژاد هیچ تأثیری بر پیش‌بینی‌های استاتیک اولیه ندارد. کاهش قابلیت‌های احمدی‌نژاد به نصف سطح فعلی آنها باعث می‌شود که پیش‌بینی‌های استاتیک خنثی از ریسک و تعدیل‌شده با ریسک کمی به 0.5 کاهش یابد، اما حذف کامل نفوذ احمدی‌نژاد منجر به کاهش بیشتر در نتایج پیش‌بینی‌شده نمی‌شود. با حذف کامل نفوذ خامنه‌ای و احمدی‌نژاد، پیش‌بینی‌های استاتیک حتی بیشتر کاهش می‌یابند، به طوری که هر دو پیش‌بینی خنثی از ریسک و تعدیل‌شده با ریسک به 0.4 کاهش می‌یابند.

سپاه پاسداران انقلاب اسلامی نفوذ بسیار کمی بر توسعه هسته‌ای ایران دارد. کاهش قابلیت‌های سپاه افزایش نفوذ سپاه به نصف سطح تخمینی آنها منجر به هیچ تغییری در پیش‌بینی‌های ایستا نمی‌شود و حذف کامل نفوذ سپاه تنها باعث کاهش جزئی در پیش‌بینی‌های ایستا به 0.5 می‌شود. افزایش نفوذ سپاه به دو برابر سطح تخمینی آنها باعث افزایش پیش‌بینی‌های خنثی از ریسک یا تعدیل‌شده از ریسک نمی‌شود.

ملاحظات بیشتر

یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد که برنامه هسته‌ای ایران به صورت صلح‌آمیز توسعه خواهد یافت اما همچنان از آن طفره می‌رود. نظارت‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، یافته‌های یک مطالعه انجام شده در سال ۲۰۰۹ برای سازمان سیا (Mesquita 2009) و پیش‌بینی‌های نهایی یک مجموعه داده دوم را که به طور مستقل توسط یک متخصص ایران از جامعه اطلاعاتی ایالات متحده تهیه شده است، تکرار می‌کند (پیوست: IG: ارزیابی جامعه اطلاعاتی ایالات متحده از برنامه هسته‌ای ایران). مطالعه‌ای که در سال ۲۰۰۹ برای سازمان سیا انجام شد، توسط بروس بوئو و مسکیتا (Mesquita 2009) رهبری شد. تلاش برای جمع‌آوری داده‌ها عمدتاً توسط دانشجویان کارشناسی مسکیتا در دانشگاه نیویورک انجام شد که تقریباً ۹۰ ذینفع، از جمله رهبر معظم انقلاب، خامنه‌ای، رئیس‌جمهور احمدی‌نژاد و شورای امنیت سازمان ملل متحد را شناسایی کردند. این مطالعه از یک مقیاس موقعیتی استفاده کرد که «از ۰ تا ۲۰۰ متغیر بود، که ۰ به معنای «هیچ ظرفیت هسته‌ای» و ۲۰۰ به معنای آزمایش موشک هسته‌ای» بود (تامپسون، ۲۰۰۹). پیش‌بینی اولیه این مدل این بود که ایران سلاح هسته‌ای تولید خواهد کرد، اما این پیش‌بینی به سرعت کاهش می‌یابد (به ۱۱۸ و نشان می‌دهد که «ایران در آستانه توسعه [سلاح هسته‌ای] خواهد بود، اما سپس متوقف می‌شود و دیگر فراتر نمی‌رود» (تامپسون، ۲۰۰۹). پیش‌بینی مسکیتا منعکس‌کننده پیش‌بینی این مطالعه است؛ ایران با یک برنامه هسته‌ای خودکفا، تولید انرژی هسته‌ای داخلی و انجام تحقیقات ایزوتوپ پزشکی، از نظر فناوری در دسترس توسعه سلاح هسته‌ای خواهد بود.

متخصص ایران از جامعه اطلاعاتی ایالات متحده، با پیروی از مجموعه‌ای از دستورالعمل‌های استخراج (که برای کمک به ورود اطلاعات به مجموعه داده‌های مطالعه نیز در اختیار متخصصان مختلف دیگر قرار گرفته بود)، به‌طور مستقل مجموعه‌ای از داده‌ها را برای ارزیابی برنامه هسته‌ای ایران تولید کرد. این مجموعه داده‌ها همبستگی متوسطی با مجموعه داده‌های مطالعه اصلی در حدود 0.65 دارد و هنگام اجرا در مدل (0.6) نتایج نهایی تقریباً یکسانی را ارائه می‌دهد. مجموعه داده‌های دوم پیش‌بینی‌های ایستا و اولیه شومی را ارائه می‌دهد و پیش‌بینی می‌کند که ایران سلاح هسته‌ای تولید خواهد کرد (پیش‌بینی خنثی از نظر ریسک 0.8 و پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک 10.9 است)، اما پیش‌بینی‌های ایستا سطح بالایی از بی‌ثباتی را نشان می‌دهند. پیش‌بینی‌های پویا به سرعت به 0.6 می‌رسند، جایی که مطابق با مجموعه داده‌های مطالعه اصلی، تثبیت می‌شوند که برنامه هسته‌ای ایران صلح‌آمیز خواهد بود، اما خارج از نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی عمل می‌کند (پیوست: G: ارزیابی جامعه اطلاعاتی ایالات متحده از برنامه هسته‌ای ایران).

خلاصه ایران احتمالاً به توسعه یک برنامه هسته‌ای خودکفا در داخل کشور ادامه خواهد داد. این برنامه بر انرژی هسته‌ای داخلی و تحقیقات ایزوتوپ پزشکی متمرکز خواهد بود، اما در صورت تغییر آرمان‌هایش، این تلاش ایران را از نظر فناوری به سلاح هسته‌ای نزدیک‌تر خواهد کرد. ایران همچنان از نظارت کامل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی طفره خواهد رفت و با توجه به اینکه اکثر ذینفعان حاضر به مصالحه در مواضع خود نیستند، احتمالاً بن‌بست هسته‌ای ادامه خواهد یافت. خامنه‌ای به عنوان فردی که کنترل قاطعی بر این موضوع دارد، شناخته شده است و تصمیم او برای پیگیری یا عدم پیگیری سلاح هسته‌ای، عامل تعیین‌کننده در توسعه بمب توسط ایران خواهد بود. ایالات متحده، احمدی‌نژاد و سپاه پاسداران، در حالی که همگی نفوذ قابل توجهی بر این موضوع دارند، به صورت جداگانه قادر به تغییر مسیر هسته‌ای ایران نیستند.

برنامه.

مسئله سیاست‌گذاری: دخالت ایران در عراق

در ۲۰ مارس ۲۰۰۳، ایالات متحده عملیات آزادی عراق (OIF) را آغاز کرد و صدام حسین، ایران را از قدرت برکنار کرد. رقیب منطقه‌ای و ایجاد دموکراسی پارلمانی جمهوری عراق. حضور ایالات متحده در عراق، اگرچه رو به کاهش است، اما در حال حاضر تحت عملیات طلوع نو (USF 2011) ادامه دارد. ایالات متحده همچنان نگران دخالت ایران در عراق است. ایالات متحده بارها ایران را به حمایت از بازیگرانی که ناآرامی‌ها را دامن می‌زنند و حمله به سربازان و متحدان ایالات متحده متهم کرده است. (Beehner 2008) ایالات متحده همچنین توسط متحدان خاورمیانه که نگران تضعیف احتمالی دولت عراق هستند، تحت فشار قرار دارد. بسیاری از کشورها به دلیل پیوندهای بین جمعیت عمدتاً شیعه این کشورها، نگران احتمال تبدیل شدن عراق به یک نیروی نیابتی ایران هستند. اگر عراق به نیروی نیابتی ایران تبدیل شود، موازنه قدرت را در خاورمیانه‌ای که به طور فزاینده‌ای بی‌ثبات است، بیشتر تغییر خواهد داد. (ICG 2005) درک رویکرد احتمالی ایران در تعامل با عراق می‌تواند به شکل‌گیری سیاست منطقه‌ای ایالات متحده کمک کند. 81

نقشه‌ای که نشان می‌دهد روابط میان عراق و کشورهای منطقه را به تصویر می‌کشد (شکل ۸۵). ایالات متحده می‌پذیرد که تجارت در عراق صرفاً به دلیل نزدیکی و پیوندهای فرهنگی بین این دو کشور رخ خواهد داد، اما

ایالات متحده هیچ نقشه‌ای برای ایجاد یک دولت جدید در عراق ندارد.

هویت مستقل خود را از دست داده و در نتیجه اعتبار منطقه‌ای و بین‌المللی خود را از دست داده است.

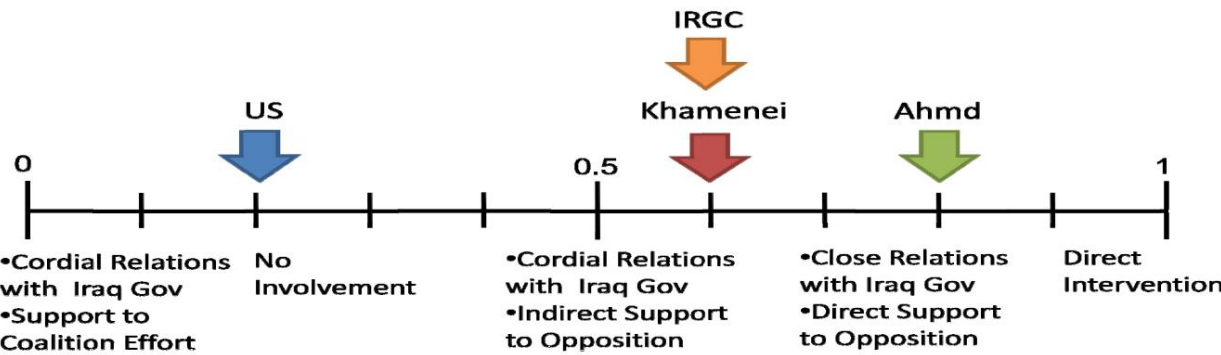
کنترل روابط منطقه‌ای عراق بین عراق، دو کشور و منطقه‌ای که عراق در آن قرار دارد، سیاست خارجی این کشور می‌داند. روابط نزدیک با این کشور می‌تواند اساساً متحد و حایل بین ایران و عراق باشد و یک دولت جدید و قدرتمند ایجاد

کشورهای منطقه‌ای عراق به گونه‌ای طراحی شده است که به عنوان یک تهدید در نظر گرفته شود، در معرض خطر بیشتری قرار دارند. بعید است که درگیری‌های آینده بین شورشیان غیرمستقیم سودان، اهداف سیاست خارجی این کشور را به خطر بین دو رقیب سابق، اتفاقاتی رخ خواهد داد. خامنه‌ای از دیدگاه ایران

عراق‌های که در این منطقه قرار دارند، به عنوان یک تهدید در نظر گرفته می‌شوند. در این منطقه، عراق به عنوان یک تهدید در نظر گرفته می‌شود. در این منطقه، عراق به عنوان یک تهدید در نظر گرفته می‌شود.

ایران به عنوان یک کشور منطقه‌ای، به عنوان یک تهدید در نظر گرفته می‌شود. در این منطقه، عراق به عنوان یک تهدید در نظر گرفته می‌شود. در این منطقه، عراق به عنوان یک تهدید در نظر گرفته می‌شود.

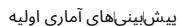
عراق به عنوان یک کشور منطقه‌ای، به عنوان یک تهدید در نظر گرفته می‌شود. در این منطقه، عراق به عنوان یک تهدید در نظر گرفته می‌شود. در این منطقه، عراق به عنوان یک تهدید در نظر گرفته می‌شود.

برجستگی ایالات متحده یکی از اهداف کلیدی خود در عراق است، اما برای پایان موفقیت‌آمیز عملیاتش، به موفقیت نیاز دارد. معیار تعیین‌کننده موفقیت برای ایالات متحده، وجود یک دولت پایدار و کارآمد

یک دولت باثبات و مستقل در عراق، برای استراتژی منطقه‌ای گسترده‌تر ایالات متحده، به حداقل رساندن نفوذ ایران را در اولویت بالایی قرار می‌دهد (شکل ۸۶).

تأثیرات منطقه‌ای عراق به عنوان یک تهدید در نظر گرفته می‌شود. در این منطقه، عراق به عنوان یک تهدید در نظر گرفته می‌شود. در این منطقه، عراق به عنوان یک تهدید در نظر گرفته می‌شود.

نظافتی ایران و ذریعۀ کالونی‌های زیریں سوا و گلرچین و دیگر راه‌های هدایت زئیم‌کلند آشفته‌کاران 87 و بویست توسعه روابط ایران و عراق هستند را می‌توان به طور کلی به دو گروه تقسیم کرد: ایالات متحده و متحدان

[illegible]

از این ریا گریز قوت می‌خواهد و روابط با خود

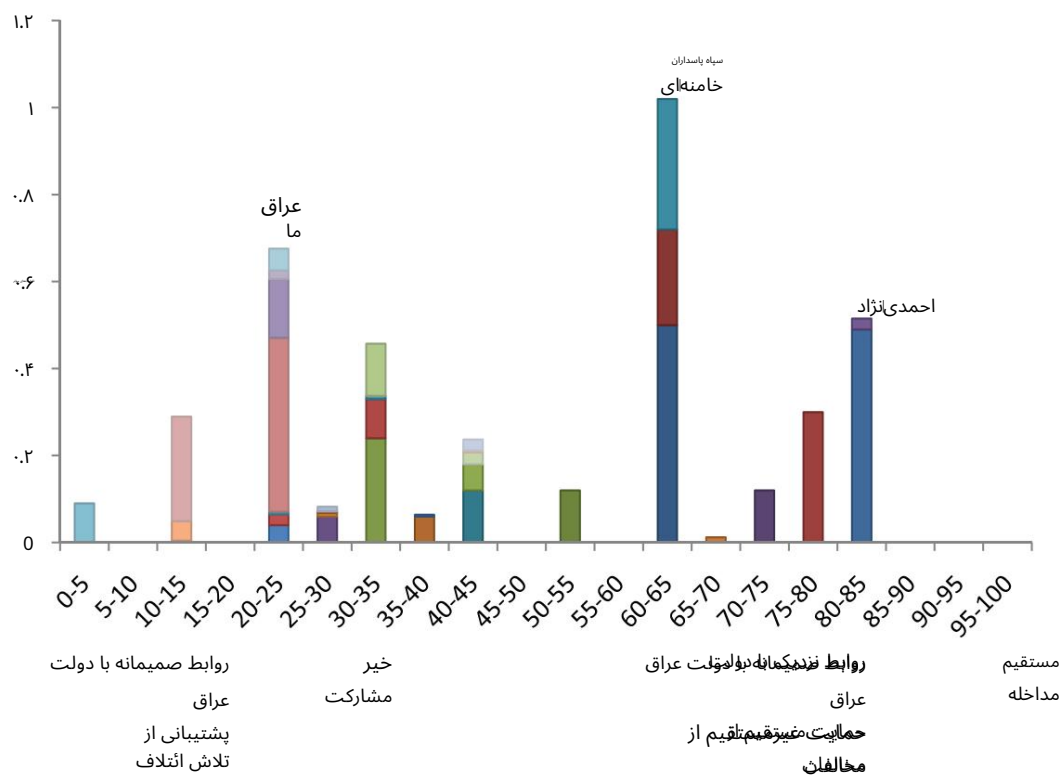
عین حال عراق را بر مشکلات داخلی خود متمرکز نگه دارد. نزدیکی ایران و عراق...

و پیوندهای مذهبی مشترک آنها (هر دو کشور عمدتاً جمعیت شیعه دارند) برای ایران مزایای قابل توجهی در شکل‌گیری روابط دوجانبه فراهم می‌کند.

۱۹ ایران و عراق دو کشور بزرگ با اکثریت شیعه در خاورمیانه هستند. ایران ۸۸۹ درصد شیعه دارد ، در حالی که ۶۲٫۵ درصد شیعه است. جمعیت، اگرچه مانند اکثر خاورمیانه، عمدتاً عرب هستند، اما ایران عمدتاً فارس و آذری است.

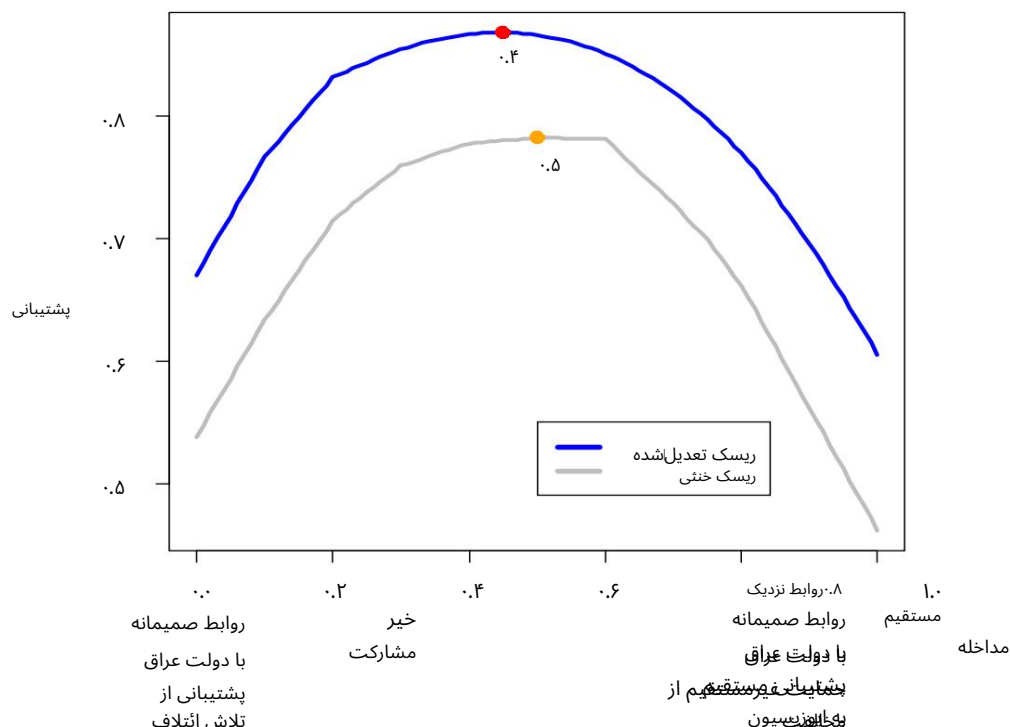
از نظر قومی متفاوت هستند، عراق q، دین امون

شکل ۸۷: آرایه توانمندی‌های مؤثر ذینفعان در مورد دخالت ایران در عراق

پیش‌بینی‌های ایستا در این مدل نشان می‌دهد که ایالات متحده و متحدان ائتلافی آن قادر به جلوگیری از تشدید [بحران] نخواهند بود. روابط بین ایران و عراق را تضعیف کند، یا مانع از استفاده ایران از این نفوذ برای مقابله با منافع ایالات متحده شود (شکل ۸۸). این مدل همچنین پیش‌بینی می‌کند که ایران به حمایت غیرمستقیم از گروه‌هایی که دولت جدید را بی‌ثبات می‌کنند، ادامه خواهد داد. پیش‌بینی ایستا و بدون ریسک ۰.۵ و پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک ۱۰.۴ است. تفاوت بین پیش‌بینی‌های تعدیل‌شده با ریسک و بدون ریسک ناشی از احتیاط ذینفعان ایرانی است، در حالی که همچنان حضور نظامی قابل توجهی از سوی ایالات متحده در منطقه وجود دارد.

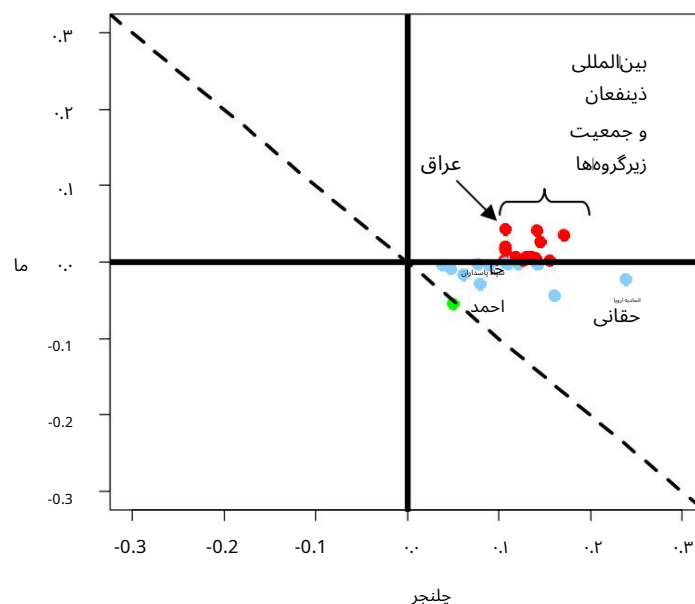
شکل ۸۸: پیش‌بینی‌های اولیه ایستا و حمایت از موضع دخالت ایران در عراق

تحلیل ادراکی

این مدل چندین فرصت برای ایالات متحده جهت تقویت موضع خود در این مورد را شناسایی می‌کند (شکل ۸۹). فرصت‌های سودمندی برای ایالات متحده جهت اعمال فشار بر خامنه‌ای، احمدی‌نژاد و ... شناسایی شده است. سپاه پاسداران، روحانیون مدرسه حقانی نیز به نظر می‌رسد در برابر فشار ایالات متحده آسیب‌پذیر هستند و این امر می‌تواند به طور بالقوه فعالیت‌های آنها را محدود کند. حمایت از گروه‌های شورشی در عراق، در خارج از ایران، ایالات متحده می‌تواند با ایجاد یک [گروه/مخفف]، موقعیت خود را تقویت کند. توافق بر سر سطح قابل قبول دخالت ایران در عراق با متحدانش، و در نتیجه اتحاد آنها این مدل، ایالات متحده را به عنوان کشوری که در ایجاد یک موضع واحد، اهرم فشاری بر اتحادیه اروپا دارد، معرفی می‌کند. ایالات متحده با سایر ذینفعان، از جمله ذینفعان داخلی میانه‌رو ایران، در تضاد است. زیرگروه‌های جمعیتی؛ با این حال، در این درگیری‌ها از مزیت برخوردار است. بیشتر موارد بین‌المللی ذینفعان با ایالات متحده، از جمله عراق، در تضاد هستند که نشان دهنده ارزش جمعی جامعه بین‌المللی است. منافع متقابل ذینفعان در این موضوع.

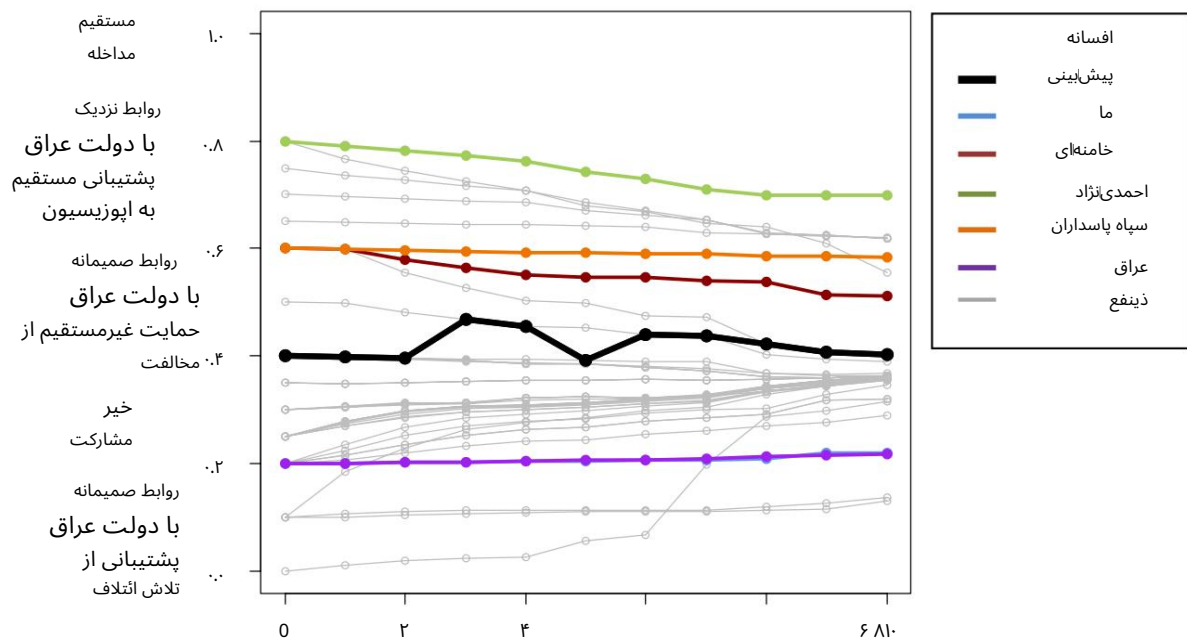
شکل ۸۹: فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر روابط ایران و عراق (توطئه هدفمند ایالات متحده و اتحادیه اروپا)

پیش‌بینی‌های پویا

پیش‌بینی‌های پویا نشان می‌دهد که دخالت ایران در عراق، حتی قبل از محاسبه، افزایش خواهد یافت. خروج نیروهای آمریکایی از عراق (شکل ۹۰). پیش‌بینی پویا در طول دوره اندکی افزایش می‌یابد. ده دور چانه‌زنی، اما مسیر آن هموار نیست - نتیجه پیش‌بینی‌شده از یک مسیر چرخه‌ای پیروی می‌کند، یک قدم بزرگ به جلو برداشته و سپس به تدریج به عقب رانده می‌شود و دوباره به جلو حرکت می‌کند (دامنه بین 0.39 و 0.47). الگوی چرخه‌ای نشان می‌دهد که تعمیق روابط بین ایران و عراق می‌تواند موقتاً با فشار ایالات متحده و متحدانش خنثی شود، اما رشد روابط دوجانبه روابط را فقط می‌توان به تأخیر انداخت، نه اینکه از آن جلوگیری کرد. با این حال، به تأخیر انداختن رشد روابط بین ملت‌ها می‌تواند به طور بالقوه زمان کافی برای عراق فراهم کند تا یک دولت مستقل قوی ایجاد کند. پیش‌بینی‌های پویا نشان می‌دهد که بعید است عراق تا زمانی که نیروهای آمریکایی هنوز در آنجا حضور دارند، از ایالات متحده جدا شود. در عراق و موضع آمریکا، که تلاش می‌کند دخالت ایران در عراق را به حداقل برساند، ثابت مانده است. خامنه‌ای، احمدی‌نژاد و تا حد کمتری سپاه پاسداران به آرامی از رویکرد دوگانه خود فاصله می‌گیرند. استراتژی سیاسی حمایت از دولت عراق و مخالفان آن، و در عوض، تمرکز مجدد تلاش‌هایشان صرفاً بر توسعه و تقویت روابط با دولت عراق (پیش‌بینی 0.4). با گذشت زمان متحدان بین‌المللی ایالات متحده به سمت پذیرش توسعه روابط دوجانبه ایران و عراق که ماهیتی ... ماهیتی ضد آمریکایی دارد.

شکل ۹۰: آرایه‌ای از قابلیت‌های مؤثر دینفعان در مورد دخالت ایران در عراق

تحلیل حساسیت

پیش‌بینی‌های این مدل از روابط ایران و عراق نسبتاً به تغییرات در فضای سیاسی حساس است.

محیط. اجازه دادن به تمام ورودی‌های داده تا 10 درصد از طیف اندازه‌گیری آنها متفاوت باشد.

و با بیست بار اجرای مجدد مدل، پیش‌بینی‌های ریسک خنثی بین 0.3 و 0.7 پراکنده می‌شوند (شکل

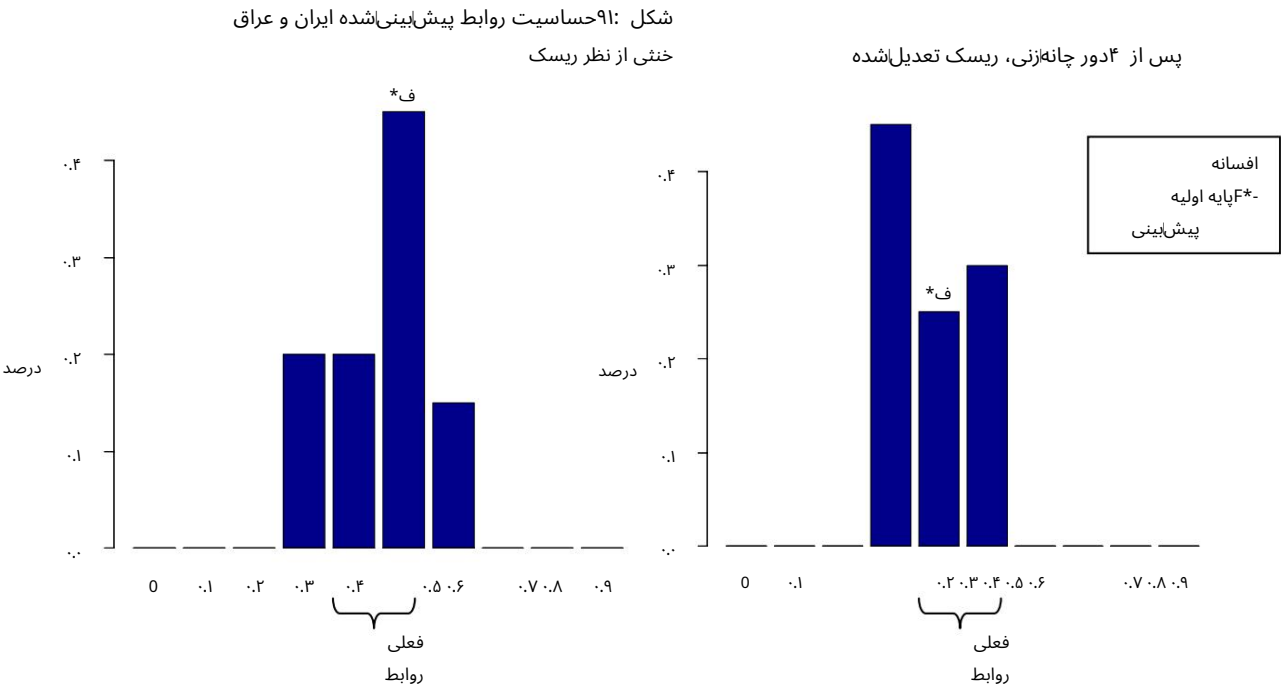
91). پنجره پیش‌بینی تنها پس از چهار دور چانه‌زنی که در آن ریسک تعدیل‌شده

پیش‌بینی‌ها بین 0.3 تا 0.6 است. پیش‌بینی‌ها به طور مداوم نتیجه می‌گیرند که ایران روابط خود را توسعه خواهد داد.

با عراق که با منافع ایالات متحده در تضاد است و اینکه ایران از گروه‌های مخالف در عراق حمایت خواهد کرد، اما

قدرت روابط بین ایران و عراق و میزان حمایت از گروه‌های شورشی می‌تواند متفاوت باشد.

به طور قابل توجهی.

خامنه‌ای نفوذ متوسطی بر توسعه روابط ایران و عراق دارد.

نفوذ خامنه‌ای به نصف باعث می‌شود پیش‌بینی ریسک خنثی به ۰.۴ کاهش یابد اما هیچ تغییری در ... ایجاد نمی‌کند.

پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک (0.4) و حذف کامل نفوذ خامنه‌ای منجر به هیچ تغییر بیشتری در

مدل پیش‌بینی می‌کند. افزایش نفوذ خامنه‌ای باعث افزایش پیش‌بینی‌های ایستا می‌شود. دو برابر شدن

نفوذ خامنه‌ای منجر به افزایش پیش‌بینی ریسک خنثی به ۰.۶ و پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک می‌شود.

به 0.5 افزایش می‌یابد.

احمدی‌نژاد، در حالی که فعالانه روابط قوی‌تر بین ایران و عراق را دنبال می‌کند، تقریباً ...

تأثیر یکسانی بر توسعه روابط بین ملت‌ها مانند خامنه‌ای دارد. کاهش

نفوذ پنجاه درصدی احمدی‌نژاد، یا حذف کامل نفوذ او، باعث می‌شود که [سیاست‌های] ریسک‌گريزانه شوند.

پیش‌بینی به ۰.۴ کاهش می‌یابد اما در پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک تغییری ایجاد نمی‌کند. دو برابر شدن احمدی‌نژاد

این تأثیر باعث می‌شود پیش‌بینی‌های ایستا با ریسک خنثی و تعدیل‌شده با ریسک به ترتیب به 0.6 و 0.5 افزایش یابند، اما

سه برابر شدن نفوذ احمدی‌نژاد منجر به افزایش بیشتر در پیش‌بینی‌های ایستا نمی‌شود.

روابط ایران و عراق برای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی تنها یک اولویت متوسط است. نفوذ سپاه بر روابط ایران و عراق

قبل از اینکه پیش‌بینی‌های مدل تغییر کند، روابط باید بیش از نصف کاهش یابند. حذف کامل

نفوذ سپاه پاسداران انقلاب اسلامی تنها باعث کاهش جزئی در پیش‌بینی ریسک خنثی (0.4) می‌شود و هیچ تغییری در ... ایجاد نمی‌کند.

پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک (0.4) دو برابر شدن نفوذ سپاه باعث می‌شود پیش‌بینی خنثی از ریسک به 0.6 افزایش یابد.

و پیش‌بینی‌های تعدیل‌شده با ریسک به ۰.۵ افزایش می‌یابد، اما افزایش قابل توجه دیگری در نفوذ سپاه پاسداران رخ می‌دهد.

پیش‌بینی‌ها را بیشتر تغییر ندهید.

خروج ایالات متحده

در ۱۷ نوامبر ۲۰۰۸، ایالات متحده و عراق توافقنامه وضعیت نیروها (SOFA) را امضا کردند که مستلزم ...

خروج تمام نیروهای آمریکایی حداکثر تا ۳۱ دسامبر ۲۰۱۱ اگر قرار باشد نیروهای آمریکایی پس از ۲۰۱۱ در عراق باقی بمانند،

توافقنامه‌ی وضعیت فعلی باید تمدید شود یا یک توافقنامه‌ی وضعیت جدید برای زمان صلح ایجاد شود که حمایت ایالات متحده را تأیید کند.

برای آموزش امنیتی یا سایر برنامه‌ها (ماسون ۲۰۰۹). خروج ایالات متحده از عراق منجر به تغییرات اساسی در نفوذ منطقه‌ای ایالات متحده خواهد شد و می‌تواند به طور بالقوه نشان‌دهنده تغییر در موقعیت ایالات متحده باشد.

در طول عملیات آزادی عراق، ایالات متحده نفوذ بیشتری بر روابط ایران و عراق اعمال کرد و بنابراین، کنترل بیشتر بر روابط خارجی عراق. این مدل پیش‌بینی می‌کند که اگر ایالات متحده قابلیت‌های مؤثر خود را افزایش دهد، ایران از عراق فاصله خواهد گرفت. دو برابر شدن قابلیت‌های مؤثر ایالات متحده باعث می‌شود پیش‌بینی استاتیک خنثی از نظر ریسک به ۰.۴ کاهش یابد و پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک به ۰.۲ (موقعیت ایالات متحده) کاهش یابد. با این حال، ایالات متحده در حال خروج از عراق است و احتمالاً قابلیت‌های مؤثر آن کاهش خواهد یافت.

کاهش نفوذ ایالات متحده در عراق تأثیر منفی قابل توجهی بر پیش‌بینی دارد. اگر قابلیت‌های مؤثر ایالات متحده به نصف کاهش یابد، پیش‌بینی خنثی از ریسک به 0.6 و پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک به 0.5 افزایش می‌یابد. کاهش موقعیت ایالات متحده به 0.4 که اجازه نفوذ بـی‌رقیب ایران در عراق را می‌دهد، همان نتیجه‌ای را در پیش‌بینی‌های مدل دارد که کاهش پنجاه درصدی قابلیت‌های ایالات متحده دارد. پیش‌بینی خنثی از ریسک به 0.6 و پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک به 0.5 افزایش می‌یابد، که نشان می‌دهد پس از خروج نیروهای آمریکایی از عراق، ایران و عراق روابط خود را سریع‌تر از آنچه پیش‌بینی شده بود، تعمیق خواهند بخشید.

ملاحظات بیشتر

روابط ایران و عراق در سال ۲۰۰۹ با استفاده از مدل‌های مطلوبیت مورد انتظار مورد مطالعه قرار گرفت. در کتاب «بازی پیش‌بینی‌کننده»، مسکیتا روابط ایران و عراق را بررسی کرد و به این نتیجه رسید که خامنه‌ای و مالکی با یک همکاری محدودکننده موافقت خواهند کرد (مسکیتا ۲۰۰۹، صفحات ۱۸۶-۲۰۲). علیرغم تلاش‌های رهبران هر دو کشور برای ایجاد یک رابطه استراتژیک، به دلیل مقاومت داخلی و تا حد کمتری، حضور نیروهای آمریکایی در عراق، یک همکاری محدودکننده شکل می‌گیرد.

خلاصه

ایران و عراق احتمالاً روابطی را توسعه خواهند داد که به طور فزاینده‌ای در تضاد با منافع منطقه‌ای ایالات متحده است، اما روابط بین ایران و عراق ممکن است به آن اندازه که بالقوه نگران آن هستند، نزدیک نباشد. با تقویت روابط بین دولت‌های ایران و عراق، ایران احتمالاً حمایت خود را از گروه‌های شورشی در عراق کاهش خواهد داد. فشار ایالات متحده و متحدانش به تأخیر در پذیرش سریع دو دولت کمک می‌کند و به دولت عراق زمان می‌دهد تا هویت خود را تثبیت کند. موضع ایالات متحده در مورد این موضوع در حال حاضر قوی است، اما می‌تواند با متحد کردن دیدگاه خود با دیدگاه متحدانش، به ویژه اتحادیه اروپا، بهبود یابد. این امر به ویژه با خروج ایالات متحده از عراق و کاهش نفوذ فوری آن، اهمیت خواهد یافت. این مدل فرصت‌های بی‌شماری را برای فرصت‌های سودمند سیاست خارجی ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر چهره‌های کلیدی در ایران، به ویژه خامنه‌ای، احمدی‌نژاد و سپاه پاسداران، شناسایی می‌کند.

موضوع سیاست‌گذاری: دخالت ایران در افغانستان

در ۱۷ اکتبر ۲۰۰۱ ایالات متحده عملیات آزادی پایدار (OEF) را آغاز کرد، عملیاتی ائتلافی به رهبری ایالات متحده و ناتو با هدف حذف القاعده از افغانستان و جایگزینی رژیم طالبان با یک دموکراسی. عملیات ائتلاف در ابتدا با موفقیت بزرگی روبرو شد. با همکاری جبهه متحد افغانستان (ائتلاف شمال)، رژیم طالبان به سرعت از هم پاشید و جمهوری اسلامی ...

افغانستان تأسیس شد. حامد کرزی ریاست دولت موقت را بر عهده داشت، پستی که در سال‌های ۲۰۰۴ و ۲۰۰۹ با رأی مردم به عنوان رئیس‌جمهور انتخاب شد. ۲۰ از زمان تأسیس جمهوری اسلامی افغانستان، این کشور با شورش‌های مداومی روبرو بوده که عملیات منطقه‌ای ایالات متحده را به چالش کشیده است.

ائتلاف به رهبری آمریکا با توجه به شواهدی که از دخالت ایران در افغانستان یافته، نسبت به دخالت ایران در این کشور محتاط است. حمایت از گروه‌های شورشی متعدد (Beehner 2009) علاوه بر این، ایران و دولت جدید افغانستان روابط تاریخی نزدیک خود را اصلاح کرده‌اند، روابطی که ماهیتی قویاً ضد غربی دارد. (Najafizada and McQuillen 2010) ایران یکی از بزرگترین اهداکنندگان کمک‌های خارجی به افغانستان است و پروژه‌های زیرساختی بزرگ مختلفی را انجام داده است. (Farrar-Wellman 2010) ایران در سال 2002 بیش از 570 میلیون دلار آمریکا به افغانستان متعهد شد که از این مبلغ، قسط نهایی را در سال 2006 پرداخت کرد و از آن زمان تاکنون 100 میلیون دلار دیگر نیز متعهد شده است. (Farrar-Wellman 2010) درک رویکرد احتمالی سیاست خارجی ایران در قبال افغانستان می‌تواند به شکل‌گیری سیاست و استراتژی ایالات متحده کمک کند. 12

مواضع سیاسی ایالات متحده می‌خواهد دخالت ایران در افغانستان را به حداقل برساند (شکل ۹۲). این کشور معتقد است که محدود کردن دخالت ایران در افغانستان، به ویژه حمایت آن از گروه‌های شورشی، احتمال شکست شورش توسط ائتلاف، موفقیت عملیات آزادی پایدار و خروج نیروهای آمریکایی از افغانستان را افزایش می‌دهد. علاوه بر این، روابط رو به توسعه ایران با دولت متکی به پول نقد کرزی، مشکلات ائتلاف در همکاری با دولت افغانستان را تشدید می‌کند. در حالی که ایالات متحده و متحدانش در افغانستان هستند، ایالات متحده می‌خواهد دخالت ایران را به حداقل برساند، اما ایالات متحده متوجه است که این موضع در درازمدت بین دو کشور همسایه که از نظر تاریخی نزدیک به هم هستند، قابل اجرا نیست.

خامنیه‌ای نیازی به ایجاد سریع روابط نزدیک بین ایران و افغانستان نمی‌بیند. خامنیه‌ای می‌خواهد افغانستان باثبات شود و دولت جدید موفق شود. برای این منظور، او مایل است با محدود کردن دخالت ایران، تلویحاً از تلاش ائتلاف حمایت کند. او می‌داند که بی‌ثباتی بیشتر در افغانستان منجر به هجوم مجدد پناهندگان خواهد شد و یک افغانستان باثبات، به‌ویژه پس از خروج نیروهای ائتلاف، به‌طور طبیعی به ایران نزدیک‌تر خواهد شد و فرصت‌های اقتصادی متعددی را ارائه می‌دهد.

دیدگاه احمدی‌نژاد در مورد افغانستان با دیدگاه خامنیه‌ای همسو است. احمدی‌نژاد اذعان دارد که در کوتاه‌مدت، به حداقل رساندن دخالت ایران در افغانستان، بهترین فرصت را برای تلاش‌های ائتلافی جهت ایجاد ثبات موفقیت‌آمیز در افغانستان فراهم می‌کند. پس از خروج ائتلاف، ایران می‌تواند روابط اندک فعلی خود با افغانستان را گسترش دهد.

سپاه پاسداران یک سازمان نظامی است و می‌تواند به بهترین شکل نفوذ خود را در فضای بی‌ثبات فعلی افغانستان اعمال کند. بنابراین، سپاه پاسداران برای مشارکت فوری بیشتر بین ایران و افغانستان تلاش می‌کند. همچنین، سپاه پاسداران حضور ائتلاف را تهدیدی نظامی برای موجودیت خود می‌داند.

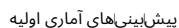
۲۰ انتخابات ۲۰۰۹ شاهد تحولات جدی در رأی‌گیری بود که به نفع حامد کرزی، رئیس‌جمهور فعلی و برنده نهایی انتخابات، تمام شد.

۲۱ این تحلیل به سیاست خارجی ایران در قبال افغانستان می‌پردازد و معیاری از چگونگی روابط ایران و افغانستان در سال‌های آینده ارائه می‌دهد. پیش‌بینی مستقیم روابط ایران و افغانستان مستلزم تحقیقات بیشتر و جمع‌آوری داده‌های بیشتر در مورد ذینفعان در افغانستان است که برای شکل‌گیری سیاست خارجی این کشور در قبال ایران حیاتی هستند، مانند حامد کرزی، یونس قانونی و گلبدین حکمتیار.

بافت سرمایه

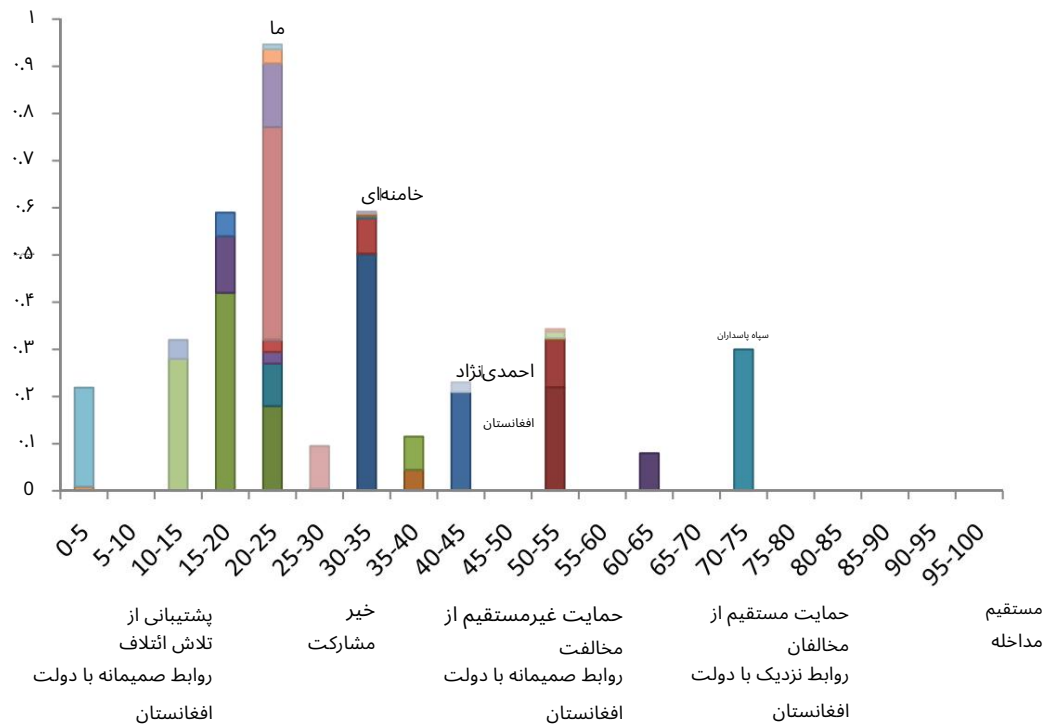
مباحثی را که خودتان برای موفقیت به‌همراه خود موفقیت‌بخشید، تکرار کنید

نمودار قابل مشاهده، نشان دهنده‌ی همسویی نسبتاً قوی در دیدگاه‌های ذینفعان دولتی و خصوصی است (شکل ۹۴). نمودار قابلیت‌های مؤثر، یک ایرانی

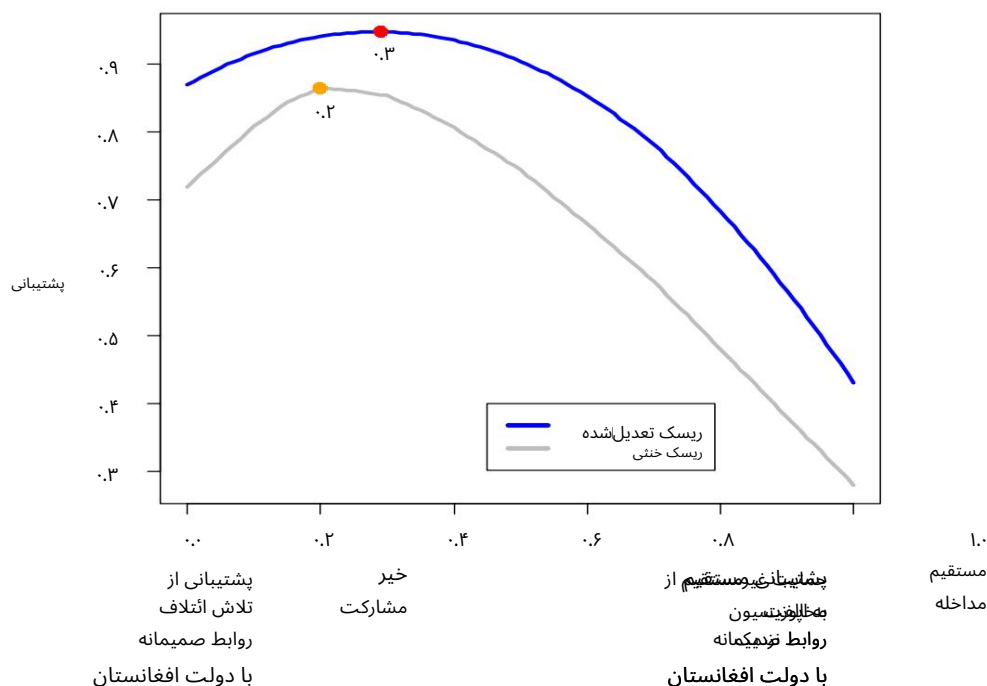
دیمایع ان (ا) نوا نطیران د کورافغان سلیزان رو افغانو سگړن. حواصع ایلان کندهار افغان بطن یو بگر به. صووعو یرین جمعهم نمایان دگی امتو و یر آری به. مشهدو و بلطو و پستانلای عملی لیل لسانیان به. اظو و یو با که د بپاری از

شکل ۹۴: قابلیت‌های مؤثر ذینفعان در مشارکت ایران در افغانستان

همسویی منافع ذینفعان در این موضوع در پیش‌بینی‌های استاتیک مدل (شکل ۹۵) منعکس شده است. پیش‌بینی استاتیک خنثی از نظر ریسک ۰.۲ نشان می‌دهد که حمایت آینده ایران از گروه‌های شورشی فعال در افغانستان احتمالاً حداقل خواهد بود. پیش‌بینی استاتیک تعدیل‌شده با ریسک ۰.۳ نشان می‌دهد که ایران از تعمیق قابل توجه روابط خود با افغانستان خودداری خواهد کرد، در حالی که هنوز حضور قوی ائتلاف وجود دارد. با این حال، پس از خروج ائتلاف، ایران احتمالاً روابط خود را با دولت جدید افغانستان به طور قابل توجهی تقویت خواهد کرد.

شکل ۹۵: پیش‌بینی‌های اولیه ایستا و حمایت از موضع دخالت ایران در افغانستان

تحلیل ادراکی

این مدل تعداد زیادی از فرصت‌های ایالات متحده برای نفوذ در روابط ایران و افغانستان را شناسایی نمی‌کند.

روابط، اما دو فرصت برای ایالات متحده جهت اعمال نفوذ سودمندانه خود شناسایی می‌کند (شکل ۹۶).

این مدل نشان می‌دهد که ایالات متحده باید بتواند سپاه پاسداران را برای کاهش حمایت خود از ... تحت فشار قرار دهد.

شورشیان. دومین ذینفعی که به عنوان آسیب‌پذیر در برابر فشار ایالات متحده شناسایی شده است، محافظه‌کاران ایران هستند.

شورای قضایی. قوه قضائیه محافظه‌کار ایران می‌خواهد شاهد شکست آمریکا در افغانستان و خروج آمریکا باشد

از منطقه. این شورا نفوذ مستقیم محدودی بر سیاست خارجی ایران دارد، اگرچه بسیاری از اعضای آن

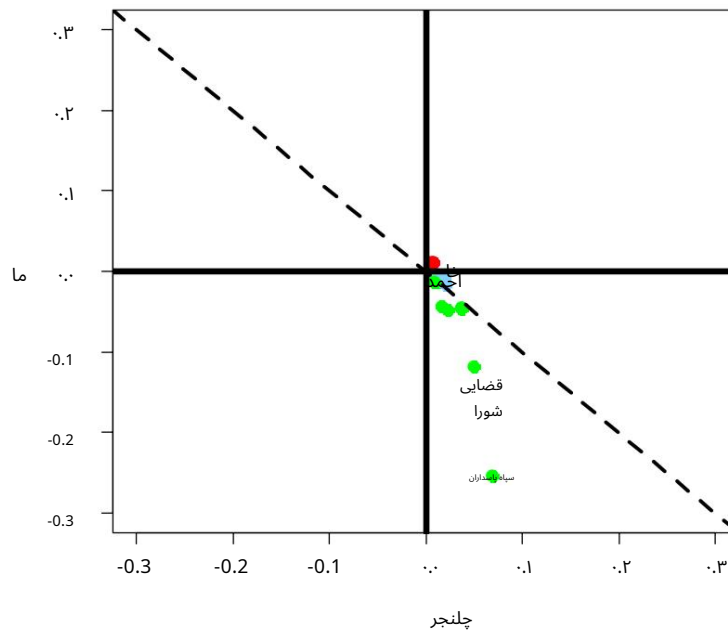
از رده‌های بالای آن در حلقه داخلی مشاوران خامنه‌ای هستند. برای ایالات متحده دشوار خواهد بود که

با این حال، اگر فشار بر سپاه پاسداران انقلاب اسلامی موفق شود، مستقیماً شورای قضایی را تحت فشار قرار دهد.

اگر این سازمان موضع خود را تعدیل کند، شورای قضایی نیز احتمالاً موضع خود را تعدیل خواهد کرد.

شکل ۹۶: فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر توسعه روابط ایران و افغانستان (هدف ایالات متحده)

طرح اتحادیه اروپا

پیش‌بینی‌های پویا

پیش‌بینی‌های پویا، پیش‌بینی‌های استاتیک قبلی را تأیید می‌کنند و همپوشانی قوی بین داده‌های ایالات متحده و ... را نشان می‌دهند.

و منافع ایران در یک افغانستان باثبات. پیش‌بینی مدل با گذشت زمان حداقل تغییر می‌کند، و

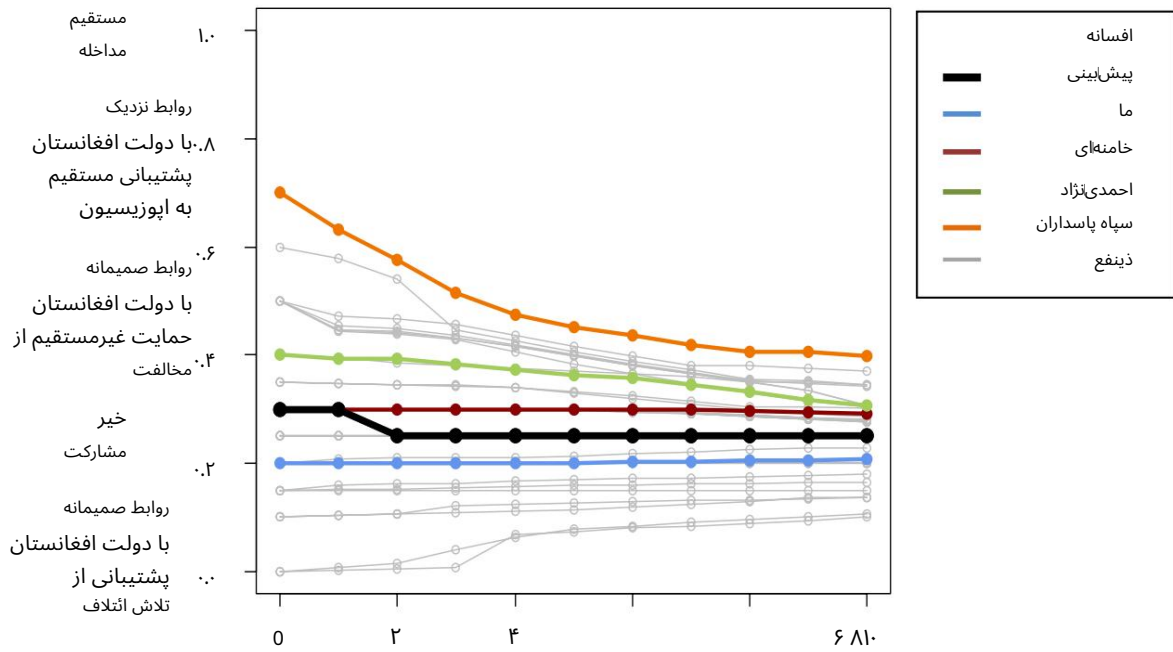
اکثر ذینفعان، از جمله خامنه‌ای، از پیش‌بینی نهایی ۰.۲۵ حمایت می‌کنند.

احمدی‌نژاد و سپاه پاسداران (شکل ۹۷) ایران حداقل حمایت را، اگر نگوئیم هیچ، از گروه‌هایی که با [دولت] می‌جنگند، ارائه خواهد داد.

دولت حامد کرزی و ایران احتمالاً تعمیق قابل توجه روابط با ... را به تأخیر خواهند انداخت.

افغانستان تا زمانی که تلاش‌های ائتلاف موفقیت‌آمیز باشد و نیروهای آمریکایی در سال ۲۰۱۴ شروع به خروج کنند.

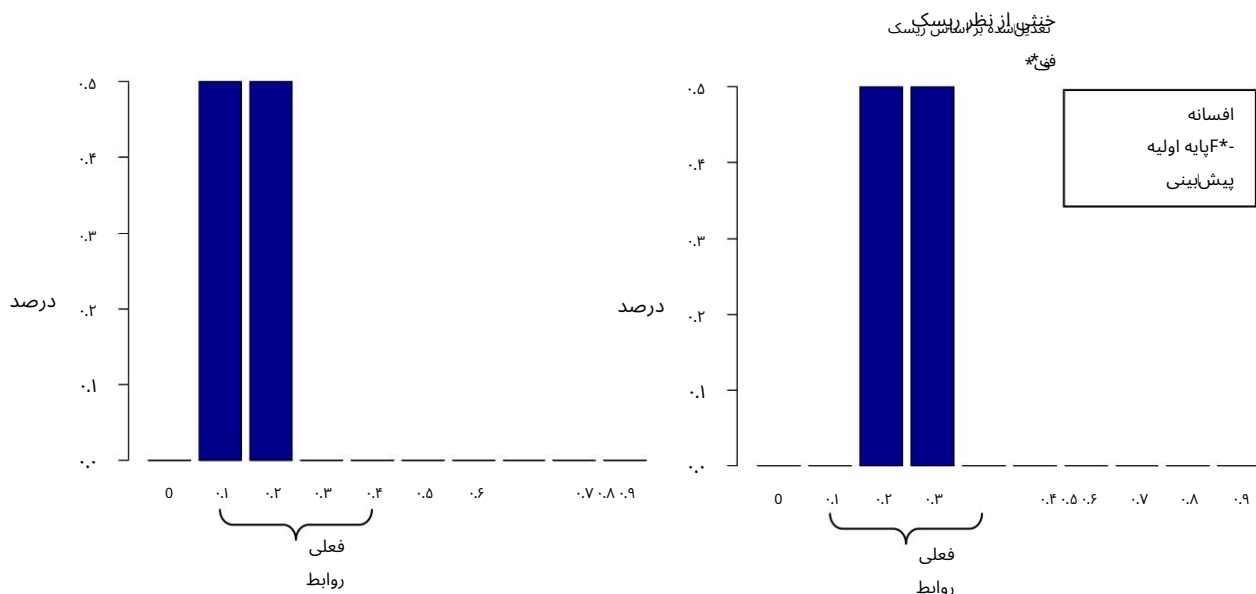
شکل ۹۷: پیش‌بینی‌های پویا از توسعه روابط ایران و افغانستان

تحلیل حساسیت

پیش‌بینی‌های این مدل به تغییرات در فضای سیاسی یا داده‌های متوسط حساس نیستند. خطای تخمین (شکل ۹۸) با اجازه دادن به داده‌ها برای تغییر و اجرای مجدد مدل بیست بار، مقدار استاتیک پیش‌بینی‌ها به شدت حول پیش‌بینی‌های اولیه متمرکز هستند. در برخی از موارد مختلف، ریسک خنثی پیش‌بینی‌های پروژه نشان می‌دهد که ایران روابطی را با افغانستان توسعه می‌دهد که از تلاش‌های ائتلاف حمایت می‌کند. ریسک... پیش‌بینی‌های تعدیل‌شده همچنان حاکی از آن است که ایران از توسعه روابط قوی با ... خودداری خواهد کرد. افغانستان حمایت خود را از گروه‌هایی که با دولت کرزی می‌جنگند، قطع خواهد کرد.

شکل ۹۸: حساسیت پیش‌بینی‌های روابط ایران و افغانستان به محیط سیاسی

خامنهای نفوذ مستقیم بسیار کمی بر توسعه کوتاهمدت ایران و افغانستان دارد.

روابط. نفوذ خامنهای باید تقریباً به صفر کاهش یابد تا پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک به ۰.۲۵ کاهش یابد و پیش‌بینی خنثی از ریسک تغییر نکند. در همین حال، دو برابر یا سه برابر کردن نفوذ خامنهای منجر به هیچ تغییری در پیش‌بینی‌های استاتیک اولیه نمی‌شود. تغییر موضع خامنهای، افزایش حمایت او از روابط یا نیروهای بی‌ثبات‌کننده در افغانستان، چه موضعی ۰.۵ یا حتی ۰.۸، پیش‌بینی‌های استاتیک را تغییر نمی‌دهد.

احمدی‌نژاد، مانند خامنهای، نفوذ مستقیم بسیار کمی بر توسعه کوتاهمدت ... دارد.

روابط دوجانبه بین ایران و افغانستان، و نفوذ احمدی‌نژاد می‌تواند بدون تغییر پیش‌بینی‌های استاتیک مدل، به طور کامل حذف شود. نفوذ احمدی‌نژاد باید قبل از تغییر پیش‌بینی‌های استاتیک، سه برابر شود و سپس فقط پیش‌بینی ریسک خنثی کمی افزایش می‌یابد. (۰.۲۵) احمدی‌نژاد به طور قابل توجهی در حمایت از تقویت فوری روابط (موضع ۰.۵ یا ۰.۸) بدون اینکه سایر ذینفعان نیز مواضع خود را تغییر دهند، هیچ تغییری در استاتیک اولیه ایجاد نمی‌کند.

پیش‌بینی‌ها

سپاه پاسداران نفوذ یکجانبه‌ای کمی بر روابط ایران و افغانستان دارد. دو برابر شدن نفوذ سپاه

قابلیت‌های مؤثر منجر به هیچ تغییری در پیش‌بینی‌های ایستا نمی‌شود. تغییر در موقعیت سپاه پاسداران، چه بالا و چه پایین (موقعیت‌های ۰.۵ یا ۰.۹) نیز بر پیش‌بینی‌های ایستا تأثیری ندارد. تغییر در پیش‌بینی روابط ایران و افغانستان مستلزم تغییر دیدگاه گسترده در میان ائتلافی از ذینفعان، نه فقط تعداد معدودی منتخب، خواهد بود و احتمالاً تا زمانی که ایالات متحده شروع به خروج از منطقه نکند، رخ نخواهد داد.

خروج نیروهای ائتلاف

در اجلاس لیبیون در ۲۰ نوامبر ۲۰۱۰، اعضای ناتو توافق کردند که عملیات جنگی در افغانستان را تا پایان سال ۲۰۱۴ متوقف کنند (ناتو. ۲۰۱۰). توقف عملیات جنگی امکان خروج نیروهای بین‌المللی و آمریکایی را از افغانستان فراهم می‌کند. در ۱ دسامبر ۲۰۰۹، باراک اوباما، رئیس‌جمهور آمریکا، اظهار داشت که خروج تقریباً ۱۰۰۰۰۰ نیروی آمریکایی از افغانستان را در ژوئیه ۲۰۱۱ آغاز خواهد کرد.

این نیروهای اضافی آمریکایی و بین‌المللی به ما اجازه می‌دهند تا واگذاری مسئولیت به نیروهای افغان را تسریع کنیم و انتقال نیروهای خود را از افغانستان در ژوئیه ۲۰۱۱ آغاز کنیم. همانطور که در عراق انجام دادیم، این انتقال را با در نظر گرفتن شرایط میدانی، مسئولانه انجام خواهیم داد. ما به مشاوره و کمک به نیروهای امنیتی افغانستان ادامه خواهیم داد تا اطمینان حاصل کنیم که آنها می‌توانند در درازمدت موفق شوند. اما برای دولت افغانستان - و مهمتر از آن، برای مردم افغانستان - روشن خواهد شد که در نهایت آنها مسئول کشور خود خواهند بود (اوباما. ۲۰۰۹).

کاهش نیروهای آمریکایی در افغانستان احتمالاً نفوذ منطقه‌ای ایالات متحده را کاهش خواهد داد. نتایج ...

کاهش توانایی‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر روابط ایران و افغانستان، یا تغییر در موضع ایالات متحده نسبت به این روابط، در بخش تحلیل حساسیت بررسی شده است.

همپوشانی منافع ایالات متحده و ایران در افغانستان، پیش‌بینی‌ها را نسبت به تغییرات در قابلیت‌های مؤثر ایالات متحده نسبتاً غیرحساس می‌کند. دو برابر شدن قابلیت‌های مؤثر ایالات متحده، پیش‌بینی بی‌طرف از نظر ریسک (۰.۲) را تغییر نمی‌دهد و تنها باعث کاهش جزئی پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک (۰.۲۵) می‌شود. کاهش نیروهای ایالات متحده احتمالاً نفوذ ایالات متحده بر روابط ایران و افغانستان را کاهش می‌دهد. نصف شدن قابلیت‌های مؤثر ایالات متحده منجر به هیچ تغییری در پیش‌بینی‌های ایستا نمی‌شود و حذف کامل نفوذ ایالات متحده از این موضوع باعث می‌شود پیش‌بینی بی‌طرف از نظر ریسک فقط کمی به ۰.۲۵ افزایش یابد و هیچ تأثیری بر پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک ندارد.

خروج قریب الوقوع نیروهای آمریکایی احتمالاً با تغییر موضع ایالات متحده در مورد روابط ایران و افغانستان همراه خواهد بود. تغییر جزئی در موضع ایالات متحده به ۰.۴۰ پذیرش رشد در روابط دوجانبه ایران و افغانستان، باعث می‌شود پیش‌بینی ریسک خنثی و پیش‌بینی‌های تعدیل‌شده با ریسک به ۰.۳ همگرا شوند، که نشان می‌دهد روابط احتمالاً به سرعت تقویت خواهد شد.

خلاصه منافع ایالات متحده و ایران در افغانستان همپوشانی دارد. ایالات متحده می‌خواهد یک دولت پایدار ایجاد کند، بنابراین

می‌تواند شروع به کاهش نیروهای خود در منطقه کند. ایران خواهان خروج ایالات متحده از منطقه است، اما به طور ضمنی عملیات ایالات متحده در افغانستان را تحمل می‌کند و اقدامات ایالات متحده را موقتی و کلیدی برای ثبات افغانستان می‌داند. ایران به دنبال یک دولت باثبات در افغانستان است که قادر به جلوگیری از بازگشت خلافت طالبان و دسترسی ایران به بازارهای آسیایی باشد.

موضوع سیاستگذاری: موضع عمومی ایران در قبال اسرائیل

منافع منطقه‌ای ایران فراتر از کشورهای همسایه است. موضع تقابلی ایران در قبال اسرائیل و حمایت از آرمان فلسطین، حمایت قابل توجهی را در سراسر جهان اسلام برای ایران به ارمغان می‌آورد. رویکرد سیاست خارجی ایران در قبال اسرائیل، متحد تاریخی نزدیک ایالات متحده، می‌تواند بر روابط ایالات متحده و ایران تأثیر بگذارد. درک موضع احتمالی ایران در قبال اسرائیل در سال‌های آینده می‌تواند به شکل‌گیری استراتژی و سیاست ایالات متحده کمک کند. 22

مواضع سیاسی ایالات متحده مایل است روابط ایران و اسرائیل فراتر از دشمنی متقابل فعلی آنها پیشرفت کند. در حال حاضر، محدود کردن تشدید خصومت بین این دو کشور، انرژی ایالات متحده را مصرف می‌کند، انرژی‌ای که ایالات متحده ترجیح می‌دهد صرف تمرکز بر سایر مسائل منطقه کند. مشکلات بین ایران و اسرائیل به دو مورد از مسائل غالب و حل نشده منطقه گره خورده است: سلاح‌های هسته‌ای در خاورمیانه و درگیری اسرائیل و فلسطین (آلین و سیمون، ۲۰۱۱). تنش‌زدایی بین این دو کشور می‌تواند به ایالات متحده کمک کند تا در هر دوی این مسائل پیشرفت کند، اما به نظر می‌رسد پیشرفت در این مسائل پیش‌نیاز بهبود روابط ایران و اسرائیل باشد (شکل، ۹۹).

خامنه‌ای با موجودیت اسرائیل مخالف است و اگر نه تشویق یا مجاز، اما آن را مجاز دانسته است.

حمایت سازمان‌های مختلف در داخل ایران از کشورها و سازمان‌های مخالف اسرائیل، مانند سوریه، حماس و حزب‌الله. با این حال، خامنه‌ای روابط را مدیریت کرده تا از رویارویی مستقیم جلوگیری کند. همانطور که او اظهار داشته است: «موضع ایران همیشه در مورد این پدیده زشت [اسرائیل] روشن بوده است. ما بارها گفته‌ایم که این غده سرطانی یک کشور باید از منطقه حذف شود» (رویترز، ۲۰۰۰). خامنه‌ای مناقشه فلسطین را نگرانی کل جهان اسلام می‌داند و می‌خواهد سرزمین‌های اسرائیل به کنترل مسلمانان بازگردد. خامنه‌ای برگزاری همه‌پرسی را به عنوان یک گزینه بالقوه پیشنهاد کرده است.

این تحلیل به سیاست خارجی ایران در قبال اسرائیل می‌پردازد و معیاری از چگونگی روابط ایران و اسرائیل در سال‌های آینده ارائه می‌دهد. پیش‌بینی مستقیم ۲۲ روابط ایران و اسرائیل مستلزم تحقیقات بیشتر و جمع‌آوری داده‌های بیشتر در مورد ذینفعان در اسرائیل (که در حال حاضر به عنوان یک نهاد واحد نمایندگی می‌شوند) است که برای شکل‌گیری سیاست خارجی آن در قبال ایران حیاتی هستند و تصمیمات دو طرف، روابط واقعی ملت‌ها را شکل می‌دهد.

از محمد آرمیژاد: «فلسفه است که «داد گفت» اسراء احمدی، ژاندار فلسفه را به طور عمیق در موضوع مخالفت خود با اسرائیل و حمایت از فلسطین را می‌گذراند. «اما عزیز ما

[illegible]

مواهبه لا إله الا هو وایلا اله الا هو، شناختن دولت توسط ایران، اهرم فشاری برای اسرائیل در خاورمیانه خواهد بود. اسرائیل، در حالی که برای به رسمیت شناختن رسمی دولت تلاش می‌کند، انتظار چنین نتیجه‌ای را ندارد. ائتلاف فعلی لیکود به دنبال ایجاد دولتی است که در آن تهدیدهای نتانیاهو در

مطابق این گزارش، یکی از نمایندگان «روایع» به نام «ولید» (وایع) به نام «خیرالدین» از طرف «خلو» و «غالی» منطقه فلسطینی، به «تواجه» منگیت «افرای» ایرلند، «گور» «لمصلی» و «ایلو» «کوش» و «ایلو» «کا» از «شوی» «قوی» «گیمی» «بول» «گیت» «ه» «لا» «و» «بر» «ایلو» «وال» «غشی» «های» «هر» «خا» «و» «ط» «کوار» «ان» «ماید» «از»

د، اندازه گیری een

به گزارش سرویس بین‌الملل خبرگزاری فارس، استکھلم در مورد موضع عمومی ایران

ایالات متحده اولویت بالایی برای جلوگیری از تشدید خصومت ایران و اسرائیل قائل است (شکل 100). جلوگیری از ...

نجم‌دین نزاری که تمام اسرائیل را توهین به اسلام، صلوات و اربابان و اسرائیل نیز از اولویت بالایی برخوردار است.

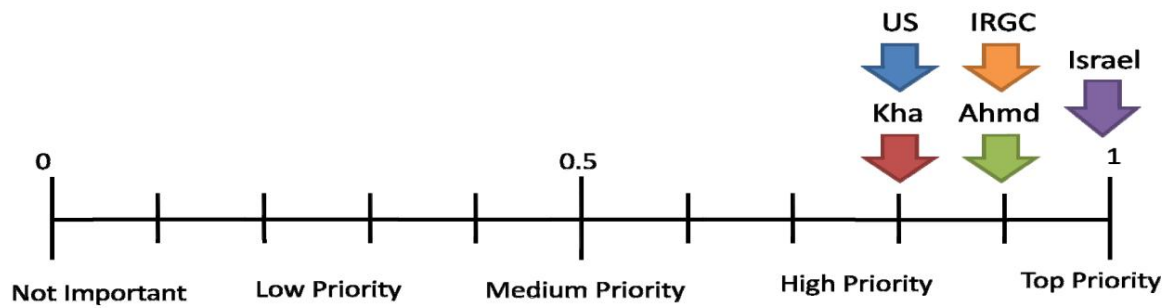
انس. کشور یاسر ابراهیم صهیونیسم، حیاتی می‌داند، با اولویت بسیار بالای حفظ روابط متشنج موافق است. موضع او در برابر اسرائیل همچنین محبوبیت داخلی و منطقه‌ای او را تقویت می‌کند.

با دیدگاه خامنه‌ای و مکان‌های مشابه

ایران در منطقه خاور میانه، به عنوان یک قدرت منطقه‌ای، نقش مهمی در تحولات منطقه ایفا می‌کند. اولویت‌های ایران در منطقه خاور میانه، بر اساس دیدگاه‌های مختلف، متفاوت است. این اولویت‌ها، بر اساس دیدگاه‌های مختلف، متفاوت است. این اولویت‌ها، بر اساس دیدگاه‌های مختلف، متفاوت است.

شخصیت فعلی آنها یکی از اولویت‌های اصلی آنهاست.

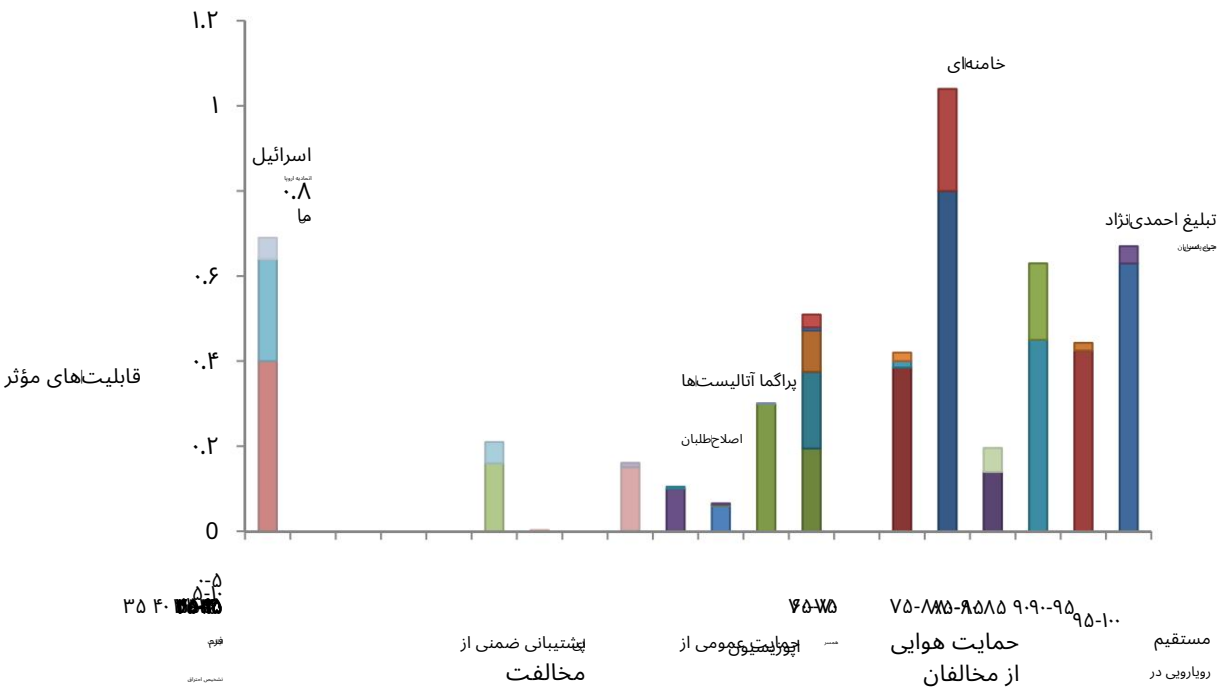
اولویت‌های ایران در افکار عمومی ایران

این اولویت‌ها، بر اساس دیدگاه‌های مختلف، متفاوت است. این اولویت‌ها، بر اساس دیدگاه‌های مختلف، متفاوت است. این اولویت‌ها، بر اساس دیدگاه‌های مختلف، متفاوت است.

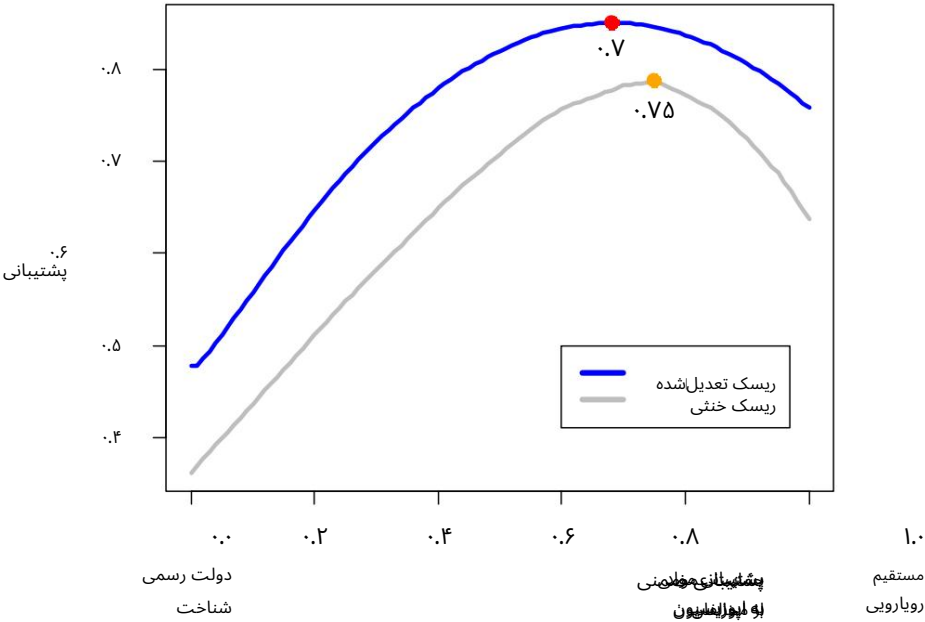
ایران در منطقه خاور میانه، به عنوان یک قدرت منطقه‌ای، نقش مهمی در تحولات منطقه ایفا می‌کند. اولویت‌های ایران در منطقه خاور میانه، بر اساس دیدگاه‌های مختلف، متفاوت است. این اولویت‌ها، بر اساس دیدگاه‌های مختلف، متفاوت است.

اولویت‌های ایران در افکار عمومی ایران

پیش‌بینی‌های اولیه‌ی ایستا در این مدل نشان نمی‌دهد که روابط ایران و اسرائیل احتمالاً تغییر خواهد کرد. به طور قابل توجهی در سال‌های آینده (شکل 102) پیش‌بینی خنثی از نظر ریسک 0.75 و پیش‌بینی‌های تعدیل‌شده با ریسک 0.7 هم پایدار به نظر می‌رسد و هم نشان می‌دهد که ایران همچنان مخالف صریح اسرائیل خواهد بود و به سوریه کمک خواهد کرد. حماس و حزب‌الله از نظر مالی و مادی در مخالفت خود با اسرائیل.

شکل 102: پیش‌بینی‌های اولیه ایستا و حمایت از موضع عمومی ایران در قبال اسرائیل

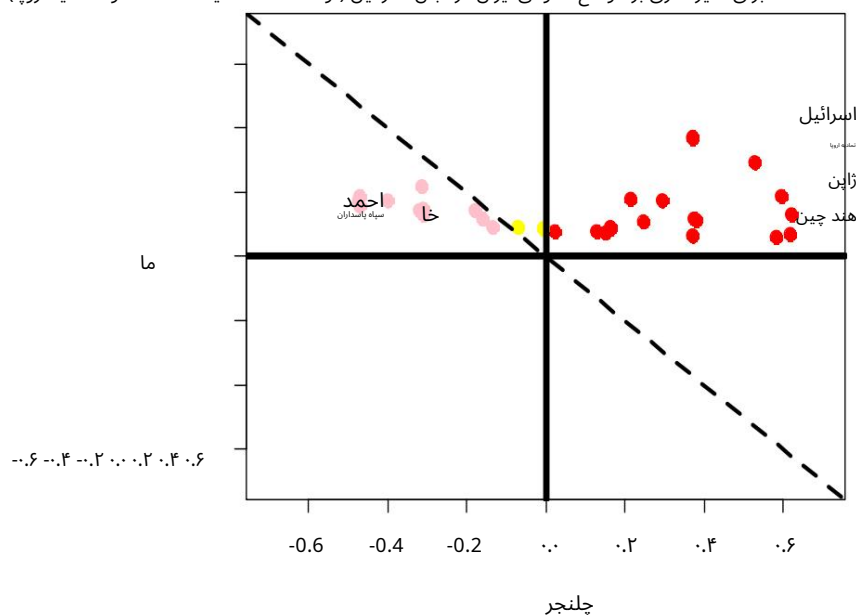

تحلیل ادراکی

این مدل فرصت‌های آماده‌ی ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر توسعه‌ی روابط ایران و اسرائیل را شناسایی نمی‌کند. روابط (شکل 103) ذینفعان خارجی که به دنبال عادی‌سازی یا حداقل تنش‌زدایی در روابط هستند بین ملت‌ها، سودمندی مورد انتظار بالایی برای حفظ اتحاد بین‌المللی وجود دارد، اگرچه هیچ کشوری مزیت مشخصی نسبت به دیگری ندارد (ربع 1). اقتدرت داخلی قوی‌تر ایران ذینفعان، از جمله خامنه‌ای، احمدی‌نژاد و سپاه پاسداران، به عنوان کسانی که نفوذ دارند، شناسایی شده‌اند. نقش ایالات متحده در شکل‌دهی به روابط ایران و اسرائیل، در حالی که ذینفعان داخلی ضعیف‌تر ایران با ... در تضاد هستند.

ایالات متحده

شکل ۱۰۳: فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر موضع عمومی ایران در قبال اسرائیل (توطئه هدفمند ایالات متحده و اتحادیه اروپا)

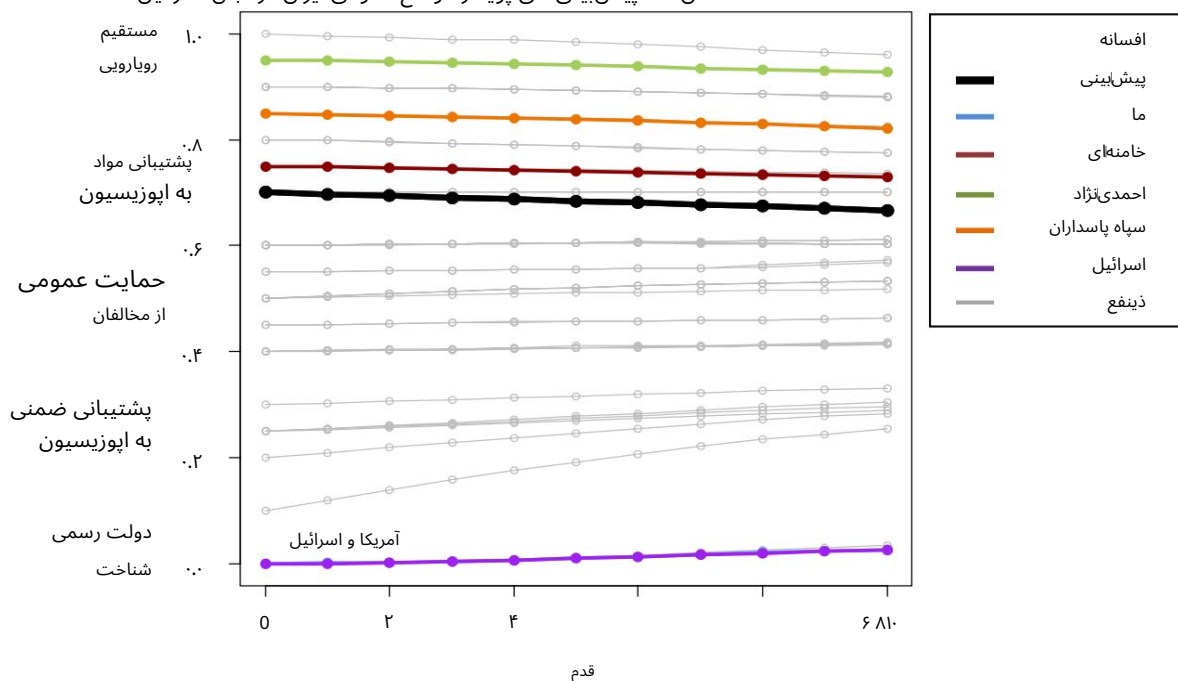
پیش‌بینی‌های پویا

پیش‌بینی‌های پویا نشان می‌دهد که سیاست خارجی ایران در قبال اسرائیل ممکن است اندکی بهبود یابد (شکل ۱۰۴). با گذشت زمان، روابط ایران با اسرائیل کمتر خصمانه می‌شود و خامنه‌ای، احمدی‌نژاد و ...

سپاه پاسداران شروع به کاهش حمایت مادی خود از گروه‌های مخالف اسرائیلی کرده است. بسیاری از سازمان‌های بین‌المللی دینفعان، به ویژه آنهایی که بیشتر نگران ثبات در خاورمیانه هستند (موقعیت بین 0.1 و 0.3)، به سمت پذیرش مخالفت ضمنی یا علنی ایران با اسرائیل حرکت کنند، در حالی که حمایت خود را کاهش دهند.

به اسرائیل.

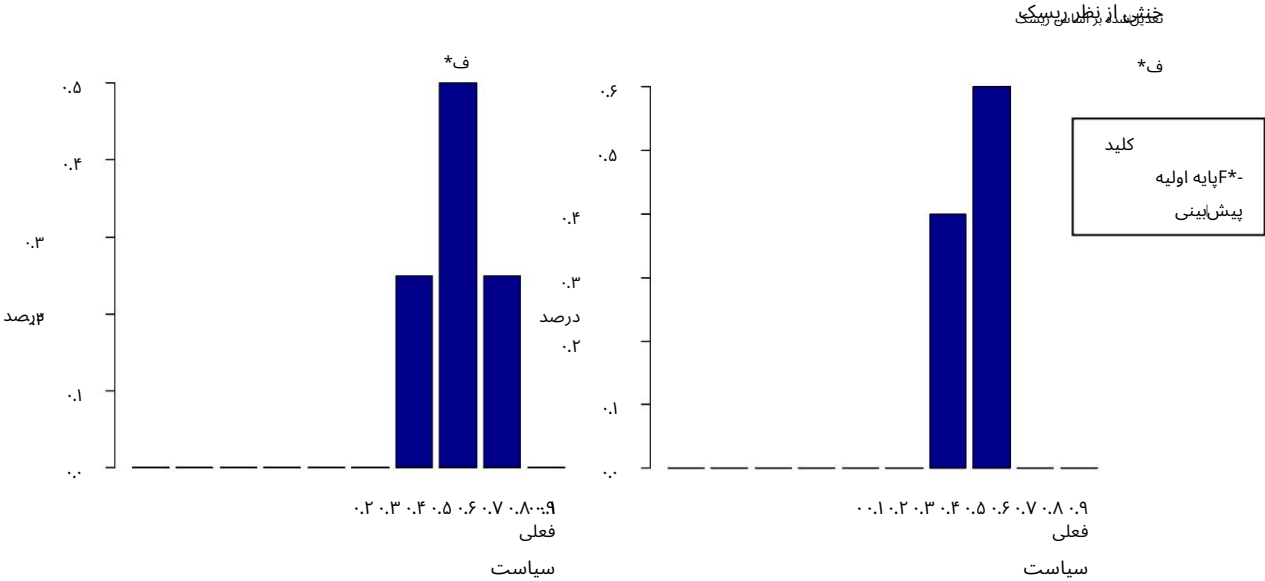
شکل ۱۰۴: پیش‌بینی‌های پویا از موضع عمومی ایران در قبال اسرائیل

تحلیل حساسیت

به نظر نمی‌رسد پیش‌بینی‌های استاتیک اولیه به تغییرات جزئی در سناریو حساس باشند. عدم دقت در تخمین محیط یا داده‌ها. اجازه دادن به داده‌های موقعیت، قابلیت‌ها و برجستگی به طور تصادفی تا مثبت یا منفی ده درصد از طیف‌های مربوطه خود متفاوت باشند و مدل را دوباره اجرا کنند بیست بار. پیش‌بینی‌های ایستا به طور نزدیکی حول پیش‌بینی‌های اولیه متمرکز شده‌اند (شکل ۱۰۵) ایران روابط اسرائیل به سرعت تغییر نمی‌کند و ایران به حمایت از اپوزیسیون اسرائیل ادامه خواهد داد سازمان‌ها

شکل ۱۰۵: حساسیت پیش‌بینی‌های موضع عمومی ایران نسبت به اسرائیل نسبت به تغییرات از سطح پایه

ایالات متحده فرصت‌های محدودی برای تأثیرگذاری بر توسعه روابط ایران و اسرائیل دارد. مدل پروژیهایی که نشان می‌دهند دو برابر یا حتی سه برابر کردن قابلیت‌های مؤثر ایالات متحده منجر به تغییراتی در ... نخواهد شد. پیش‌بینی‌های ایستا اولیه، حذف کامل نفوذ ایالات متحده نیز هیچ تأثیری بر پیش‌بینی‌های ایستا ندارد. خامنه‌ای نفوذ متوسطی بر سیاست خارجی ایران در قبال اسرائیل دارد. قبل از تغییر پیش‌بینی‌های استاتیک اولیه، باید بیش از ۵۰ درصد از تأثیر آن کاسته شود، و حذف کامل نفوذ خامنه‌ای تنها باعث می‌شود پیش‌بینی ریسک‌گریزی از ۰.۷۵ اندکی کاهش یابد. به ۰.۷. آیا رهبر معظم حمایت خود را از تأمین مادی گروه‌های مخالف (الف) لغو می‌کند؟ موقعیت (0.5) پیش‌بینی‌های ایستا به طور قابل توجهی تغییر می‌کنند: پیش‌بینی‌های ریسک خنثی و تعدیل‌شده با ریسک به 0.6 کاهش یابد، که احتمالاً با کاهش قابل توجه یا توقف کامل فعالیت‌های ایران مطابقت دارد. حمایت مالی و مادی از فعالیت‌های مخالفان توسط سوریه، حزب‌الله و حماس. احمدی‌نژاد همچنین نفوذ متوسطی بر سیاست خارجی ایران دارد. پنجاه درصد کاهش نفوذ احمدی‌نژاد باعث می‌شود پیش‌بینی‌های ریسک‌گریز از 0.75 به 0.7 کاهش یابد، و پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک به ۰.۶ کاهش می‌یابد. اگر احمدی‌نژاد حمایت خود را از کمک‌های مادی به ... پس بگیرد. گروه‌های مخالف اسرائیل (موقعیت ۰.۵)، این امر همچنین باعث می‌شود پیش‌بینی‌های استاتیک کاهش یابد، با پیش‌بینی بدون ریسک به ۰.۷ و پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک به ۰.۶ کاهش یافت. سپاه پاسداران، در عین حال که نقشی اساسی در اجرای سیاست خارجی ایران در قبال مخالفت اسرائیل دارد گروه‌هایی که نفوذ بسیار کمی بر سیاست خارجی ایران در قبال اسرائیل دارند. حذف کامل سپاه پاسداران تأثیر ناشی از این مسئله منجر به تغییر در پیش‌بینی‌های اولیه استاتیک نمی‌شود. به همین ترتیب، افزایش در

دو برابر یا حتی سه برابر شدن نفوذ سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در سطح فعلی‌اش، هیچ تأثیری بر پیش‌بینی‌های ایستا ندارد. اگر سپاه پاسداران حمایت مادی خود از گروه‌های مخالف اسرائیل را متوقف کند (موقعیت ۰.۵)، پیش‌بینی خنثی از نظر ریسک به ۰.۷ و پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک به ۰.۶ کاهش می‌یابد. در چنین حالتی، ایران احتمالاً حمایت خود از گروه‌های مخالف اسرائیل را کاهش می‌دهد، اما متوقف نمی‌کند.

به نظر نمی‌رسد اسرائیل توانایی تغییر سیاست خارجی ایران در قبال خود را داشته باشد. اسرائیل می‌تواند دو برابر کند. یا تلاش‌های خود را برای تأثیرگذاری بر روابط بدون تأثیر بر پیش‌بینی‌های ایستا اولیه سه برابر کند، و نفوذ اسرائیل می‌تواند بدون افزایش پیش‌بینی‌های ایستا، کاملاً از این موضوع حذف شود. اسرائیل در موقعیتی نیست که مسیر روابط دوجانبه ایران و اسرائیل را بدون تغییر قابل توجه سیاست خارجی خود تغییر دهد.

خلاصه

بعید است که ماهیت سیاست خارجی ایران در قبال اسرائیل در چند سال آینده تغییر کند. ایران همچنان علناً با اسرائیل خصومت خواهد داشت، در حالی که از سوریه، حماس و حزب‌الله حمایت مالی و مادی می‌کند. پیش‌بینی نمی‌شود که روابط در کوتاه‌مدت به درگیری آشکار تبدیل شود، که گاهی اوقات یک نگرانی بین‌المللی بوده است، و پیش‌بینی می‌شود که به آرامی بهبود یابد، مشروط بر اینکه هیچ تغییر قابل توجهی در درگیری فلسطین، برنامه هسته‌ای ایران یا محاسبات داخلی اسرائیل رخ ندهد. نه ایالات متحده و نه اسرائیل، حتی اگر کشورها منابع بیشتری را بر این موضوع متمرکز کنند، هیچ اهرم فشاری بر سیاست خارجی ایران در قبال اسرائیل ندارند. خامنه‌ای و تا حد کمتری احمدی‌نژاد، نیروهای محرکه رویکرد خصمانه سیاست خارجی ایران هستند و تنها اگر هر یک از این دینفعان کلیدی مواضع خود را تعدیل کنند، سیاست ایران در قبال اسرائیل شروع به بهبود خواهد کرد.

منابع «احمدی‌نژاد: اسرائیل باید از نقشه جهان محو شود.» صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران (خبرگزاری صدا و سیما).

۱۲۶ اکتبر ۲۰۰۵

http://classic-web.archive.org/web/20070927213903/http://www.iribnews.ir/Full_en.asp?news_id=200247

احمدی‌نژاد، محمود. «متن سخنرانی محمود احمدی‌نژاد». کنفرانس انجمن‌های اسلامی دانشجویان با موضوع «جهان بدون صهیونیسم». وزارت کشور، ایران. ۱۲۶ اکتبر ۲۰۰۵. نازیلا فتحی (مترجم). نیویورک تایمز. ۱۳۰ اکتبر ۲۰۰۵. <http://www.nytimes.com/2005/10/30/weekinreview/30iran.html?pagewanted=1&ei=5070&en=26f07fc5b7543417&ex=1161230400>

«احمدی‌نژاد از پیشرفت هسته‌ای تمجید کرد.» پرس‌توی، ۱۸ ژانویه ۲۰۱۱.
<http://www.presstv.ir/detail/160762.html>

آلین، دانا اچ. و استیون سایمون. بحران ششم: ایران، اسرائیل، آمریکا و شایعات جنگ. موسسه بین‌المللی مطالعات استراتژیک ۱۶ (IIS). فوریه ۲۰۱۱.

باراک اوباما، چهاردهمین رئیس‌جمهور ایالات متحده: - ۲۰۰۹ تاکنون. پروژه ریاست جمهوری آمریکا. دانشگاه سانتا باربارا.
<http://www.presidency.ucsb.edu/ws/index.php?pid=86596#axzz1IrsvdjJO>

بینر، لیونل و گرگ برونو. «دخالت ایران در عراق». امور خارجه. ۳ مارس ۲۰۰۸. <http://www.cfr.org/publication/12521/>

برونو، گرگ. «برنامه هسته‌ای ایران». شورای روابط خارجی. 10 مارس 2010. <http://www.cfr.org/iran/irans-nuclear-program/p16811>

بوئنو د مسکیتا، بروس. بازی The Predictioneer's Game. رندوم هاوس، نیویورک. 2009.

بوئنو د مسکیتا، بروس. «ایران چه خواهد کرد؟» تد. فوریه ۲۰۰۹. http://www.ted.com/talks/bruce_bueno_de_mesquita_predicts_iran_s_future.html

کوری، آن و رابرت ویندرم. «احمدی‌نژاد از رد احتمال سلاح خودداری می‌کند.» ان‌بی‌سی نیوز. ۱۸ سپتامبر ۲۰۰۹. (۱۳۸۸) http://www.msnbc.msn.com/id/32877416/ns/world_news-mideast_n_africa/t/ahmadinejad-ازکنارگذاشتنسلاحها امتناع می‌کند/

فرار-ولمن، آریل. «روابط خارجی افغانستان و ایران». موسسه امریکن انترپرایز. ردیاب ایران. ۸ آوریل ۲۰۱۰. <http://www.irantracker.org/foreign-relations/>

فرار-ولمن، آریل. «روابط خارجی اسرائیل و ایران». ردیاب ایران. موسسه امریکن انترپرایز. (AEI). ۸ آوریل ۲۰۱۰. <http://www.irantracker.org/foreign-relations/israel-iran-foreign-relations>

فلتر، جوزف و برایان فیشرمن. «استراتژی ایران در سیاست عراق و «سایر ابزارها». مبارزه مرکز تروریسم (CTC). ۱۳ اکتبر ۲۰۰۸.

کر، پاول کی. «برنامه هسته‌ای ایران: وضعیت». گزارش تحقیقات کنگره. 29 دسامبر 2009. <http://www.fas.org/sgp/crs/nuke/RL34544.pdf>

کر، پاول کی. «برنامه هسته‌ای ایران: پایبندی تهران به تعهدات بین‌المللی». گزارش تحقیقاتی کنگره. ۱۱ فوریه ۲۰۱۱. <http://www.fas.org/sgp/crs/nuke/R40094.pdf>

کریستوف، نیکلاس. «پیشنهاد ایران برای یک «معامله بزرگ»». نیویورک تایمز. 28 آوریل 2007. <http://kristof.blogs.nytimes.com/2007/04/28/irans-proposal-for-a-grand-bargain/>

«اجرای توافقنامه پادمان‌های NPT و مفاد مربوطه شورای امنیت»
قطعه‌نامه‌های (۲۰۰۸) ۱۸۰۳، (۲۰۰۷) ۱۷۴۷، (۲۰۰۶) ۱۷۳۷ و (۲۰۰۸) ۱۸۳۵ در جمهوری اسلامی ایران. «آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (IAEA). فوریه ۲۰۱۰. http://isis-online.org/uploads/isis-reports/documents/IAEA_Report_Iran_18Feb2010.pdf

«اجرای توافقنامه پادمان‌های NPT در جمهوری اسلامی ایران». بین‌المللی
آژانس انرژی اتمی (IAEA). شورای حکام. Publications/Documents/Board/2005/gov2005-77.pdf. 2005. <http://www.iaea.org/>

«رهبر ایران خواستار نابودی اسرائیل «سرطانی» شد». رویترز، ۱۵ دسامبر ۲۰۰۰. <http://archives.cnn.com/2000/WORLD/meast/12/15/mideast.iran.reut/>

«ایران در عراق: چقدر نفوذ؟» گروه بین‌المللی بحران (ICG) گزارش خاورمیانه، شماره ۲۱، ۳۸.

مارس ۲۰۰۵.

www.crisisgroup.org/en/regions/middle-east-north-africa/iran-gulf/iran/038-iran-in-iraq-how-much-influence.aspx
<http://>

«صفوی: ایران باید برای مبارزه با اسرائیل و آمریکا «آماده» شود.» مجله هفتگی ترکیه، ۳۱ ژوئیه ۲۰۰۶.

<http://www.turkishweekly.net/news/35684/iran-should-prepare-to-fight-israel-us-safavi.html>

«ایران سالگرد انقلاب اسلامی را جشن می‌گیرد.» ایران ریویو، ۱۲ فوریه ۲۰۰۸.

http://www.iranreview.org/content/Documents/Iran_Celebrates_Anniversary_of_Islamic_Revolution.htm

«ایران غنی‌سازی اورانیوم را افزایش می‌دهد - آژانس بین‌المللی انرژی اتمی.» بی‌بی‌سی، ۱۰ اگوست ۲۰۱۰. <http://www.bbc.co.uk/news/world-europe-10925381>

«ایران: آیا راهی برای خروج از بن‌بست هسته‌ای وجود دارد؟» گروه بین‌المللی بحران (ICG) گزارش خاورمیانه شماره ۲۳، ۵۱ فوریه ۲۰۰۶. <http://www.crisisgroup.org/en/regions/middle-east-north-africa/iran-gulf/iran/051-iran-is-there-a-way-out-of-the-nuclear-impasse.aspx>

«ایران: ملت بر حقوق هسته‌ای خود پافشاری می‌کند.» پیوند، ۱۲ فوریه ۲۰۰۷. <http://www.payvand.com/news/07/feb/1152.html>

«ایران: نیات و قابلیت‌های هسته‌ای.» برآورد اطلاعات ملی (NIE) دفتر مدیر اطلاعات ملی، ۲۰۰۷. http://www.dni.gov/press_releases/20071203_release.pdf

ماخیزانی، ارجون، لوئیس چالمرز و برائیس اسمیت. «غنی‌سازی اورانیوم.» مؤسسه تحقیقات انرژی و محیط زیست (IEER). سیاست هسته‌ای. ۱۵ اکتبر ۲۰۰۴. <http://www.ieer.org/reports/uranium/enrichment.pdf>

میسون، چاک آر. «توافقنامه خروج/وضعیت نیروهای ایالات متحده و عراق: مسائلی برای نظارت کنگره.» سرویس تحقیقات کنگره (CRS) گزارش ۱۳ ژوئیه ۲۰۰۹. <http://www.fas.org/srg/crs/natsec/R40011.pdf>

نجفی‌زاده، الطاف و ویلیام مک‌کوئیلن. «کرزی می‌گوید ایران کمک‌های مالی «شفاف» به یورو ارائه می‌دهد» یا دلار.» بلومبرگ نیوز. ۲۵ اکتبر ۲۰۱۰. <http://www.bloomberg.com/news/2010-10-25/karzai-says-iran-provides-transparent-financial-aid-in-euros-or-dollars.html>

اوباما، باراک. «مصاحبه اوباما: متن مصاحبه.» مصاحبه با جاستین وب. بی‌بی‌سی. ۲ ژوئن ۲۰۰۹. http://www.bbc.co.uk/worldservice/news/2009/06/090602_obama_transcript.shtml

اوباما، باراک. «سخنان رئیس‌جمهور در سخنرانی خطاب به ملت در مورد مسیر پیش رو در افغانستان و پاکستان.» کاخ سفید. دفتر سخنگوی مطبوعاتی. اداامبر president-address-nation-way-forward-afghanistan-and-pakistan-2009. <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/remarks->

اوهرن، استیون. «سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در غزه ضمن مشاوره به واحدهای موشکی حماس، متحمل خساراتی شد.» جنگ‌های اطلاعاتی.
۲۵ ژانویه ۲۰۰۹

<http://intelligencewars.com/?p=177>

عملیات طلوع نو. وبسایت رسمی نیروهای ایالات متحده - عراق (USF). دسترسی در ۲۷ مه ۲۰۱۱:
<http://www.usf-iraq.com/>

«جلسات سران کشورها و دولت‌ها». اتحادیه پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو). ۱۹
نوامبر ۲۰۱۰ - ۲۰ نوامبر ۲۰۱۰

http://www.nato.int/cps/en/natolive/events_66529.htm

«رهبر معظم انقلاب: ایران هیچ اعتقادی به بمب اتم ندارد.» خبرگزاری جمهوری اسلامی (ایرنا). ۱۹ فوریه
۲۰۱۰. (۱۳۸۹)

www.irna.ir/Fa/View/FullStory/?NewsId=967991&IdLanguage=3

تامپسون، کلایو. «آیا نظریه بازی‌ها می‌تواند پیش‌بینی کند که ایران چه زمانی به بمب دست خواهد یافت؟» نیویورک تایمز. ۱۲
اوت ۲۰۰۹. <http://www.nytimes.com/2009/08/16/magazine/16Bruce-t.html>

«جدول زمانی: برنامه هسته‌ای ایران از اکتبر ۲۰۰۹». روترز. ۲۰ ژانویه ۲۰۱۱. <http://www.reuters.com/article/2011/01/21/us-iran-nuclear-events>
۲۰۱۱. idUSTRE70K02P20110121?pageNumber=1

ترینور، ایان. «ناتو در اجلاس لیسبون، نقشه خروج از افغانستان تا سال ۲۰۱۴ را ترسیم کرد.» گاردین. ۲۰
نوامبر ۲۰۱۰

<http://www.guardian.co.uk/world/2010/nov/20/nato-afghanistan-2014-withdrawal-lisbon>

«معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) دفتر امور خلع سلاح سازمان ملل متحد www.un.org/disarmament/WMD/Nuclear/NPT.shtml. (UNODA). ۱۹۷۰. [http://](http://www.un.org/disarmament/WMD/Nuclear/NPT.shtml)

کمپسیون تنظیم مقررات هسته‌ای ایالات متحده (USNRC). دسترسی در ۲۳ مه ۲۰۱۱: <http://www.nrc.gov/>

نتیجه‌گیری

خلاصه یافته‌ها

این مطالعه در پی ارائه توصیه‌هایی برای ارزیابی مجدد سیاست ایالات متحده و ایران است. این مطالعه به دوازده مسئله که روابط ایران و آمریکا را شکل می‌دهند، پرداخته است. آینده -سه مورد سیاسی، چهار مورد اقتصادی و جامعه مدنی، و پنج مورد سیاست خارجی و امنیت ملی -و دریافتند که ایران، برخلاف پیش‌بینی‌های برخی و امیدهای برخی دیگر، بعید است که دستخوش تغییرات سریع یا شدید شود: دولت مستقر باثبات به نظر می‌رسد، چشم‌انداز رهبرانی که ایران را هدایت می‌کنند احتمالاً نسبتاً ثابت خواهد ماند، و بعید است که نفوذ اکثر ذینفعان مختلف ایران به طور قابل توجهی تغییر کند. 32 یافته‌های اصلی این مطالعه عبارتند از:

• لفاظی‌های احمدی‌نژاد روابط خارجی ایران را تحت تأثیر قرار می‌دهد، اما نفوذ او تأثیر چندانی بر روند سیاست خارجی ایران ندارد. یک رئیس جمهور جدید با دیدگاهی عمل‌گرایانه‌تر می‌تواند منجر به بهبودهای جزئی در بسیاری از مسائل شود، اما بزرگترین مزیت آن، فرصت تعامل با شخصیتی کمتر پرخاشگر خواهد بود.

• روی کار آمدن یک رهبر عالی جدید احتمالاً برای ایالات متحده یک اتفاق غیرمنتظره خواهد بود و احتمالاً منجر به پیشرفت‌های جزئی در طیف وسیعی از مسائل خواهد شد، اما اختلافات بین رهبر عالی بعدی ایران و خامنه‌ای احتمالاً نامحسوس خواهد بود. جانشین خامنه‌ای احتمالاً فقط کمی میانه‌روتر خواهد بود. آیت‌الله رفسنجانی و شاه‌رودی در حال حاضر قوی‌ترین نامزدها هستند و شاه‌رودی نسبت به رفسنجانی ترجیح داده می‌شود. سرنوشت برنامه هسته‌ای ایران در دست رهبر عالی است و یک رهبر عالی جدید می‌تواند سلاح‌های ایران را دوباره راه‌اندازی کند.

برنامه.

• سپاه پاسداران انقلاب اسلامی بر تصمیمات ایران تسلط ندارد. حتی رشد قابل توجه در ساختار این سازمان قدرت و محافظه‌کاری تأثیر چندانی بر شخصیت فعلی ایران نخواهد داشت. ترس ایالات متحده از یک ایران مذهبی و ستیزه‌جوی رادیکالیزه شده احتمالاً بی‌مورد است. سپاه پاسداران انقلاب اسلامی عنصر کلیدی جناح محافظه‌کار است و اگر نفوذ سپاه کاهش یابد، می‌تواند عناصر متمرقی‌تر ایران را قادر سازد تا شروع به پیشروی کنند.

۱۲مسئله‌ای که در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفته‌اند، به سه دسته تقسیم می‌شوند: سیاسی

(آینده احتمالی احمدی‌نژاد چیست (صعودی، نزولی یا وضع موجود)؟ (۲)چشم‌انداز سیاسی احتمالی رهبر بعدی چه خواهد بود؟

(۳)آیا تفسیری لیبرال یا محافظه‌کارانه از ولایت فقیه، ایران را در آینده هدایت خواهد کرد؟ اقتصاد و جامعه مدنی (۴)چه میزان آزادسازی اقتصادی را می‌توان در چند سال آینده در ایران انتظار داشت؟

(۵)قدرت بنیادها چگونه در حال تغییر است؟ (۶)آیا قدرت سپاه پاسداران انقلاب اسلامی همچنان رو به افزایش خواهد بود؟ (۷)جنبش زنان چگونه پیشرفت خواهد کرد؟ امنیت ملی و سیاست خارجی (۸)سطح تعامل پایدار ایران با ایالات متحده چقدر است؟ (۹)ایران احتمالاً چه نوع برنامه هسته‌ای را دنبال خواهد کرد؟ (۱۰)سطح دخالت ایران در افغانستان چگونه خواهد بود؟ (۱۱)میزان دخالت ایران در عراق چقدر خواهد بود؟ (۱۲)رویکرد سیاست خارجی ایران در قبال اسرائیل چگونه خواهد بود؟

• بعید است ایران طی سه تا پنج سال آینده برنامه تسلیحات هسته‌ای خود را از سر بگیرد، مگر اینکه تغییرات اساسی در محاسبات داخلی ایران یا رویدادهای مهم منطقه‌ای که تفکر استراتژیک ایران را تغییر شکل می‌دهد، رخ داده است.

• انتظار برای تغییر رهبری، بازی‌ای است که هم ایالات متحده و هم ایران برای باخت آن تلاش می‌کنند. هر دو کشور باید درک کنند و بپذیرند که چشم‌اندازهای ملی به تدریج در حال تکامل هستند و صرفاً توسط شخصیت رهبران فعلی آنها دیکته نمی‌شوند. هیچ کشوری از حفظ روابط پرتنش و یا پایبندی سرسختانه به موضع خود در قبال ... سود نمی‌برد.

دیگری.

نفوذ آمریکا

به نظر می‌رسد نفوذ ایالات متحده بر تفکر استراتژیک ایران تأثیر گذاشته و بر توسعه ... بسیاری از مسائل در ایران. نفوذ ایالات متحده در این مطالعه به دو بخش تقسیم شد: موضع ایالات متحده و قابلیت‌های مؤثر آن. موضع ایالات متحده، موضع عمومی آن در مورد یک موضوع است، در حالی که قابلیت‌های مؤثر آن، منابعی است که چه سیاسی، اقتصادی یا نظامی، برای آن موضوع به کار می‌گیرد. در حالی که هم موضع و هم قابلیت‌های ایالات متحده بر ایران تأثیر می‌گذارند، بعید است که سخت‌تر کردن موضع ایالات متحده بدون اختصاص منابع اضافی به آن موضوع، نتایج اکثر مسائل را بهبود بخشد. با این حال، ایالات متحده باید موضع خود را در مورد بسیاری از مسائل حفظ کند، زیرا نرم‌تر شدن موضع ایالات متحده منجر به تغییرات نامطلوب در رفتار ایران خواهد شد. به نظر می‌رسد به کارگیری قابلیت‌های اضافی ایالات متحده، عملی‌ترین وسیله‌ای است که ایالات متحده می‌تواند از طریق آن بر اکثر مسائل تأثیر بگذارد. در چندین موضوع، اگر ایالات متحده می‌توانست قابلیت‌های اضافی را متمرکز کند، نتیجه پیش‌بینی شده به طور مطلوب تغییر می‌کرد و تقریباً در تمام موضوعات مورد مطالعه، ایالات متحده می‌توانست منابع کمتری را بدون بدتر شدن نتایج پیش‌بینی شده به کار گیرد (جدول ۱). این نشان می‌دهد که یک بحث سیاسی که تلاش‌های ایالات متحده را در اولویت قرار می‌دهد، می‌تواند سودمند باشد.

جداول نفوذ

یک جدول تأثیر، مانند جدول ۵، خلاصه‌ای از چگونگی تکامل احتمالی مسائل تحلیل‌شده و بررسی تأثیر هر پیامدهای مسئله ارائه می‌دهد. جدول ۵ جدول ۵ تأثیر ایالات متحده بر مسائل تحلیل‌شده را بررسی می‌کند. درک چگونگی توسعه یک مسئله برای درک تأثیر ذینفع ضروری است. ستون‌های زیر عنوان «توسعه مسئله» چگونگی پیش‌بینی توسعه هر مسئله را بررسی می‌کنند. اولین زیرعنوان «توسعه مسئله» شامل تخمین‌های داده‌های ژانویه ۲۰۱۱ از مسئله سیاست‌گذاری است: وضعیت مسئله، وضعیت موجود در آن زمان و موقعیت ایالات متحده، موقعیت ایالات متحده در آن زمان است. سه ستون بعدی «پیش‌بینی‌ها» نشان می‌دهند که احتمال توسعه مسئله طبق مدل چگونه است. پیش‌بینی ایستا با ریسک تعدیل‌شده، محتمل‌ترین نتیجه مسئله در شرایط فعلی است. مقایسه پیش‌بینی ایستا با ریسک خنثی با پیش‌بینی ایستا با ریسک تعدیل‌شده، ابزاری برای سنجش چگونگی تأثیر اهمیت مسئله ذینفع و ریسک‌هایی که ذینفعان مایل به پذیرش آن هستند، بر توسعه مسئله فراهم می‌کند. پیش‌بینی پویا نشان می‌دهد که حل مسئله با چه سرعتی و در چه جهتی، به احتمال زیاد از پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک ایستا، تغییر خواهد کرد.

جدول ۵: خلاصه ای از نفوذ ایالات متحده بر مسائل سیاسی مورد بررسی

مسئله		توسعه مسئله					نفوذ آمریکا			
		ما موقعیت		تغییرات ۲۰۱۱			افزایش دو برابر کردن		موقعیت	
				استاتیک ریسک تنظیم شده						
سیاسی	احمدی‌نژاد	۰.۵	۰.۱	۰.۴۵	۰.۵	۰.۴۸۲	خیر تغییر	رن ۰.۴۵ RA 0.45	امتیاز ۰.۵ رن ۰.۵ RA 0.5	موقعیت 0 خیر تغییر
	عالی رهبر	۰.۷-۰.۸	0	۰.۶	۰.۶	۰.۵۵۰	خیر تغییر	خیر تغییر	امتیاز ۰.۵ خیر تغییر	نه قابل اجرا
	ولایت فقیه	۰.۳-۰.۴	۱	۰.۲	۰.۳	۰.۳۰۰	خیر تغییر	خیر تغییر	امتیاز ۰.۵ خیر تغییر	نه قابل اجرا
جامعه اقتصادی و مدنی	اقتصاد	۰.۳	۰.۸۵	۰.۶	۰.۶	۰.۵۹۷	خیر تغییر	آر آن ۰.۷ RA 0.6	امتیاز ۰.۵ رن ۰.۵ RA 0.6	موقعیت ۱ خیر تغییر
	بنیادها	۰.۵	۰.۴	۰.۵	۰.۶	۰.۶۰۶	خیر تغییر	خیر تغییر	امتیاز ۰.۵ خیر تغییر	امتیاز ۰.۲ خیر تغییر
	سویه پاسداران	۰.۵	0	۰.۴	۰.۴	۰.۴۳۰	رن ۰.۵ RA 0.45	آر آن ۰.۳ RA 0.35	امتیاز ۰.۵ رن ۰.۵ RA 0.45	نه قابل اجرا
	زنانه جنبش	۰.۵	۱	۰.۵۵	۰.۵۵	۰.۶۵۲	خیر تغییر	رن ۰.۵۵ RA 0.6	امتیاز ۰.۵ رن ۰.۵ RA 0.55	نه قابل اجرا
سیاست خارجی و امنیت ملی	با ما تعامل کنید	۰.۲-۰.۶	۰.۷۵	۰.۴	۰.۴	۰.۴۴۵	خیر تغییر	رن ۰.۵ RA 0.5	امتیاز ۰.۵ خیر تغییر	موقعیت ۱ خیر تغییر
	هستکای برنامه	۰.۸	۰.۲	۰.۵۵	۰.۵۵	۰.۵۴۸	خیر تغییر	رن ۰.۵ RA 0.5	امتیاز ۰.۴ خیر تغییر	موقعیت 0 خیر تغییر
	ایران و عراق	۰.۴-۰.۶	۰.۲	۰.۵	۰.۴	۰.۴۰۴	آر آن ۰.۶ RA 0.5	آر آن ۰.۴ RA 0.2	امتیاز ۰.۴ رن ۰.۵ RA 0.5	موقعیت 0 رن ۰.۵ RA 0.5
	ایران افغانستان	۰.۱-۰.۴	۰.۲	۰.۲	۰.۳	۰.۲۵۰	رن ۰.۲۵ RA 0.3	آر آن ۰.۲ RA 0.25	امتیاز ۰.۴ آر آن ۰.۳ RA 0.3	موقعیت 0 آر آن ۰.۳ RA 0.25
	ایران و اسرائیل	۰.۷	0	۰.۷۵	۰.۷	۰.۶۶۷	خیر تغییر	خیر تغییر	امتیاز ۰.۴ خیر تغییر	نه قابل اجرا

افسانه		
تغییر پیش‌بینی نسبت به موقعیت ایالات متحده		
	>5%	بدون تغییر بد
	۵٪ تا ۰	بدون تغییر خوب
	>-5%	بدون تغییر خوب

موقعیت - Xدینفع به موقعیت Xمنتقل می‌شود
- RNپیش‌بینی استاتیک بدون ریسک
پیش‌بینی استاتیک تعدیل‌شده با ریسک (RA)

ستون‌های زیر عنوان «نفوذ ایالات متحده» توانایی ایالات متحده در تأثیرگذاری بر نتایج مسئله را بررسی می‌کنند. بخش «نفوذ ایالات متحده» باید پس از بررسی «توسعه مسئله» بررسی شود، زیرا مسائلی که در حال حاضر نزدیک به موقعیت ایالات متحده در حال توسعه هستند، احتمالاً می‌توانند به عنوان اولویت‌های پایین‌تر برای منابع اضافی ایالات متحده رتبه‌بندی شوند. بخش «نفوذ ایالات متحده» به تأثیر تغییرات در موقعیت ایالات متحده و منابعی که برای یک مسئله به کار می‌گیرد، می‌پردازد. در بخش «نفوذ ایالات متحده»، اگر پیش‌بینی‌های ایستا با ریسک تعدیل‌شده یا ریسک خنثی در نتیجه تغییر در موقعیت یا قابلیت‌ها، به میزان ۵ درصد یا بیشتر از طیف موقعیت به سمت موقعیت ایالات متحده حرکت کنند، بلوک تحلیل به رنگ سبز تیره‌ترین رنگ‌آمیزی می‌شود. اگر پیش‌بینی کمتر از ۵ درصد به سمت موقعیت ایالات متحده حرکت کند، بلوک تحلیل به رنگ سبز میانی سایه‌دار می‌شود. اگر پیش‌بینی تغییر نکند، اما ایالات متحده بتواند نفوذ کمتری اعمال کند یا موضع معتدل‌تری اتخاذ کند، بلوک تحلیل به رنگ سبز روشن‌ترین رنگ‌آمیزی می‌شود. اگر پیش‌بینی تغییر نکند، اما ایالات متحده نفوذ بیشتری اعمال کند یا موضع قوی‌تری اتخاذ کند، بلوک تحلیل به رنگ سفید رنگ‌آمیزی می‌شود. اگر پیش‌بینی کمتر از ۵ درصد از طیف از موقعیت ایالات متحده فاصله بگیرد، بلوک تحلیل به رنگ نارنجی درمی‌آید؛ و اگر پیش‌بینی‌ها ۵ درصد یا بیشتر از طیف موقعیت از موقعیت ایالات متحده فاصله بگیرند، بلوک تحلیل به رنگ قرمز درمی‌آید.

نتیجه مسائلی که در آنها یک ذینفع نفوذ زیادی دارد، نسبت به ... حساس‌تر خواهد بود.

موقعیت ذینفع و تخصیص منابع. کاهش تخصیص منابع ذینفع به موضوع یا تعدیل موقعیت آن، احتمالاً پیش‌بینی را از نارنجی یا قرمز دور می‌کند. افزایش میزان منابعی که ذینفع به موضوع اختصاص می‌دهد، یا تشدید موقعیت ذینفع، احتمالاً پیش‌بینی را به موقعیت ذینفع، سبز تیره‌تر، نزدیک‌تر می‌کند. وقتی یک ذینفع نفوذ کمتری بر یک موضوع داشته باشد، نتیجه موضوع حساسیت کمتری به موقعیت و قابلیت‌های ذینفع خواهد داشت و بلوک‌های تحلیل احتمالاً سفید یا سبز روشن خواهند بود.

نفوذ مقام معظم رهبری

رهبر ایران قدرتمندترین فرد در ایران است که بر سیاست، اقتصاد و امور مدنی ایران تأثیر می‌گذارد. جامعه، سیاست خارجی و امنیت ملی، سن و وضعیت نامناسب سلامتی خامنه‌ای، او را به یک رهبر جدید تبدیل کرده است. رهبری، احتمالی که باید در نظر گرفته شود. در ابتدا، یک رهبر عالی جدید احتمالاً اختیارات کمتری خواهد داشت. نفوذی بیش از آنچه در حال حاضر توسط آیت‌الله خامنه‌ای اعمال می‌شود، و دیدگاه او در مورد بسیاری از مسائل می‌تواند متفاوت باشند، یا موضعی نرم‌تر یا سخت‌تر اتخاذ کنند، که به طور بالقوه نتایج بسیاری از موارد را تغییر می‌دهد مسائل مورد تجزیه و تحلیل (جدول 6).

جدول ۶: خلاصه‌ای از تأثیر مقام معظم رهبری بر مسائل سیاسی مورد بررسی

مسئله		نفوذ مقام معظم رهبری									
		توسعه مسئله					تخمین ژانویه ۲۰۱۱				
		پیش‌بینی		پیش‌بینی‌ها			تخمین ژانویه ۲۰۱۱		پیش‌بینی		
		ما	عالی	استاتیک	استاتیک	پویا	کاهش	افزایش	نرم کردن	هاردن	
		موقعیت	رهبر	ریسک	ریسک	(۱۰ دور)	توسط هالف	دو برابر کردن			
		ایالت	موقعیت	خنی	تنظیم شده						
سیاسی	احمدی‌نژاد	۰.۵	۰.۱	۰.۴۵	۰.۴۵	۰.۵	۰.۴۸۲	خیر تغییر	خیر تغییر	موقعیت ۰ رن ۰.۴۵ RA 0.45	امتیاز ۰.۷ رن ۰.۵ RA 0.5
	عالی رهبر	۰.۷-۰.۸	0	۰.۸	۰.۶	۰.۶	۰.۵۵۰	رن ۰.۵۵ RA 0.55	خیر تغییر	امتیاز ۰.۵ رن ۰.۵ RA 0.5	موقعیت ۱ خیر تغییر
	ولایت فقیه	۰.۳-۰.۴	۱	۰.۲	۰.۲	۰.۳	۰.۳۰۰	خیر تغییر	خیر تغییر	امتیاز ۰.۵ آران ۰.۳ RA 0.3	موقعیت 0 آران ۰.۱ RA 0.2
جامعه اقتصادی و م	اقتصاد	۰.۳	۰.۸۵	۰.۲	۰.۶	۰.۶	۰.۵۹۷	آران ۰.۷ RA 0.6	خیر تغییر	امتیاز ۰.۸ آران ۰.۷ RA 0.6	موقعیت 0 خیر تغییر
	بنیادها	۰.۵	۰.۴	۰.۵	۰.۵	۰.۶	۰.۶۰۶	رن ۰.۵۵ RA 0.6	خیر تغییر	امتیاز ۰.۳ رن ۰.۵۵ RA 0.55	امتیاز ۰.۷ رن ۰.۵۵ RA 0.6
	سپاه پاسداران	۰.۵	0	۰.۵	۰.۴	۰.۴	۰.۴۳۰	خیر تغییر	خیر تغییر	امتیاز ۰.۳ آران ۰.۳ RA 0.4	امتیاز ۰.۸ آران ۰.۴ RA 0.3
	زنانه جنبش	۰.۵	۱	۰.۴۵	۰.۵۵	۰.۵۵	۰.۶۵۲	رن ۰.۵۵ RA 0.6	خیر تغییر	امتیاز ۰.۷ آران ۰.۶ RA 0.6	امتیاز ۰.۳ خیر تغییر
سیاست خارجی و ا	با ما تعامل کنید	۰.۲-۰.۶	۰.۷۵	0	۰.۴	۰.۴	۰.۴۴۵	رن ۰.۵ RA 0.5	خیر تغییر	امتیاز ۰.۵ رن ۰.۵ RA 0.5	نه قابل اجرا
	هسته‌ای برنامه	۰.۸	۰.۲	۰.۵۵	۰.۵۵	۰.۵۵	۰.۵۴۸	رن ۰.۵ RA 0.55	خیر تغییر	امتیاز ۰.۴ آران ۰.۴ RA 0.5	پست ۱.۰ آران ۰.۷ RA 0.6
	ایران و عراق	۰.۴-۰.۶	۰.۲	۰.۶	۰.۵	۰.۴	۰.۴۰۴	آران ۰.۴ RA 0.4	خیر تغییر	امتیاز ۰.۴ آران ۰.۴ RA 0.4	امتیاز ۰.۸ رن ۰.۵ RA 0.5
	ایران افغانستان	۰.۱-۰.۴	۰.۲	۰.۳	۰.۲	۰.۳	۰.۲۵۰	خیر تغییر	خیر تغییر	موقعیت 0 آران ۰.۲ RA 0.25	امتیاز ۰.۸ خیر تغییر
	ایران و اسرائیل	۰.۷	0	۰.۷۵	۰.۷۵	۰.۷	۰.۶۶۷	آران ۰.۷ RA 0.7	خیر تغییر	امتیاز ۰.۵ آران ۰.۶ RA 0.6	موقعیت ۱ آران ۰.۸ RA 0.7

موقعیت - X دینفع به موقعیت X منتقل می‌شود			
پیش‌بینی استاتیک بدون ریسک			
تغییر پیش‌بینی نسبت به موقعیت ایالات متحده			
پیش‌بینی استاتیک تعدیل‌شده با ریسک (RA)			
بدون تغییر بد			
۵٪ تا -۵٪			
۵٪ تا ۵٪			
بدون تغییر خوب			
> ۵٪			

نفوذ رئیس جمهور ایران

رئیس جمهور ایران یکی از قدرتمندترین افراد در ایران است؛ او مسلماً دومین فرد قدرتمند در ...
فرد قدرتمند پس از رهبر. تغییرات قابل توجه در دیدگاه و نگرش احمدی‌نژاد
نفوذ، یا به احتمال بیشتر، انتخاب رئیس جمهور جدید در سال ۲۰۱۳ می‌تواند بر نتایج احتمالی ... تأثیر بگذارد.
بسیاری از مسائل مورد تجزیه و تحلیل، اگرچه رئیس جمهور بعدی ایران احتمالاً اختیاراتی مشابه [...] خواهد داشت
احمدی‌نژاد، و با توجه به سلطه سیاسی فعلی محافظه‌کاران، رئیس جمهور بعدی احتمالاً
بخش زیادی از دستور کار سیاسی احمدی‌نژاد را دارند (جدول 7).

جدول 7: خلاصه‌ای از نفوذ رئیس جمهور ایران بر مسائل سیاسی مورد بررسی

مسئله		نفوذ رئیس جمهور ایران									
		توسعه مسئله					توسعه مسئله				
		توسعه مسئله					توسعه مسئله				
مسئله	ایالت	ما موقعیت	۱	۰.۴۵	۰.۵	۰.۴۸۲	کاهش ایرانی رئیس جمهور توسط هائیت موقعیت	افزایش دو برابر کردن	نرم کردن	هاردن	موقعیت
سیاسی	احمدی‌نژاد	۰.۵	۰.۱	۱	۰.۴۵	۰.۵	۰.۴۸۲	خیر تغییر	خیر تغییر	امتیاز ۰.۵ RN-0.45 RA-0.45	نه قابل اجرا
	عالی رهبر	۰.۷-۰.۸	0	۱	۰.۶	۰.۶	۰.۵۵۰	کلاهک ۰.۵ آر آن ۰.۶ RA 0.55	خیر تغییر	امتیاز ۰.۵ RN-0.5 RA-0.55	نه قابل اجرا
	ولایت فقیه	۰.۳-۰.۴	۱	0	۰.۲	۰.۳	۰.۳۰۰	خیر تغییر	خیر تغییر	امتیاز ۰.۵ RN-0.3 RA-0.3	نه قابل اجرا
جامعه اقتصادی و م	اقتصاد	۰.۳	۰.۸۵	۰.۴	۰.۶	۰.۶	۰.۵۹۷	کلاهک ۰.۵ آر آن ۰.۷ RA 0.6	خیر تغییر	امتیاز ۰.۸ RN-0.7 RA-0.6	موقعیت 0 RN-0.6 RA-0.7
	بنیادها	۰.۵	۰.۴	۰.۴	۰.۵	۰.۶	۰.۶۰۶	کلاهک ۰.۵ رن ۰.۵۵ RA 0.6	خیر تغییر	امتیاز ۰.۷ RN-0.5 RA-0.55	امتیاز ۰.۷ RN-0.55 RA-0.6
	سپاه پاسداران	۰.۵	0	۰.۷	۰.۴	۰.۴	۰.۴۳۰	خیر تغییر	خیر تغییر	امتیاز ۰.۳ RN-0.3 RA-0.35	موقعیت ۱ RN-0.4 RA-0.3
	زنانه جنبش	۰.۵	۱	۰.۲	۰.۵۵	۰.۵۵	۰.۶۵۲	کلاهک ۰.۵ رن ۰.۵۵ RA 0.6	خیر تغییر	امتیاز ۰.۳ RN-0.55 RA-0.6	موقعیت 0 RN-0.55 RA-0.6
سیاست خارجی و ام	با ما تعامل کنید	۰.۲-۰.۶	۰.۷۵	۰.۴	۰.۴	۰.۴	۰.۴۴۵	کلاهک ۰.۵ رن ۰.۵ RA 0.4	خیر تغییر	امتیاز ۰.۷۵ RN-0.5 RA-0.5	موقعیت 0 RN-0.5 RA-0.5
	هستگاه برنامه	۰.۸	۰.۲	۰.۹	۰.۵۵	۰.۵۵	۰.۵۴۸	کلاهک ۰.۵ رن ۰.۵ RA 0.5	خیر تغییر	امتیاز ۰.۴ RN-0.5 RA-0.5	موقعیت ۱ RN-0.5 RA-0.5
	ایران و عراق	۰.۴-۰.۶	۰.۲	۰.۸	۰.۵	۰.۴	۰.۴۰۴	کلاهک ۰.۵ آر آن ۰.۴ RA 0.4	کلاه ۲ RN-0.6 RA-0.5	امتیاز ۰.۴ RN-0.4 RA-0.4	موقعیت ۱ RN-0.4 RA-0.4
	ایران افغانستان	۰.۱-۰.۴	۰.۲	۰.۴	۰.۲	۰.۳	۰.۲۵۰	خیر تغییر	خیر تغییر	امتیاز ۰.۲ RN-0.5 RA-0.5	امتیاز ۰.۸ RN-0.5 RA-0.5
	ایران و اسرائیل	۰.۷	0	۰.۹۵	۰.۷۵	۰.۷	۰.۶۶۷	خیر تغییر	خیر تغییر	امتیاز ۰.۵ RN-0.7 RA-0.6	موقعیت ۱ RN-0.7 RA-0.6

افسانه			
تغییر پیش‌بینی نسبت به موقعیت ایالات متحده			
بدون تغییر بد	0 تا 5%		
5% تا			
بدون تغییر خوب	>5%		

موقعیت - Xدیفق به موقعیت Xمنتقل می‌شود
RN - پیش‌بینی استاتیک بدون ریسک
پیش‌بینی استاتیک تعدیل‌شده با ریسک (RA)

افزایش قدرت سپاه پاسداران

از زمان جنگ ایران و عراق، نفوذ سپاه پاسداران به طور پیوسته افزایش یافته است و بسیاری از قدرت‌های سیاسی رو به رشد ایران ... چهره‌هایی با سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ارتباط دارند؛ این مشاهدات، وقتی با دیدگاه محافظه‌کارانه سپاه پاسداران انقلاب اسلامی همراه شود، برخی نگرانند که این سازمان به زودی بر امور ایران تسلط یابد. این تحلیل نشان می‌دهد که سپاه پاسداران ... یک عنصر مهم از بلوک قدرت محافظه‌کاران است، اما نفوذ آن به هیچ وجه غالب نیست. این سازمان نمی‌تواند به طور یکجانبه باعث تغییرات قابل توجه و رشد قابل توجه بیشتر در سپاه پاسداران شود. بعید است که نفوذ یا تقویت موضع تندرانه آن، مسئله احتمالی را به طور قابل توجهی تغییر دهد. پیامدها. در بسیاری از مسائل، ممکن است منجر به نرم‌تر شدن موضع سپاه پاسداران یا کاهش نفوذ آن شود. در نتیجه‌ی احتمالی، تغییر به نفع موضع ایالات متحده (جدول ۸).

جدول ۸: خلاصه‌ای از نفوذ سپاه پاسداران در مسائل سیاسی مورد بررسی

مسئله		توسعه مسئله						نفوذ رئیس جمهور ایران			
		پیش‌بینی ژانویه ۲۰۱۱			پیش‌بینی ژانویه ۲۰۱۱			موقعیت		موقعیت	
						استانک مسئله ریسک موقعیت تنظیم شده		کاهش تلاش	افزایش دو برابر کردن	نرم کردن	هاردن
سیاسی	احمدی‌نژاد	۰.۵	۰.۱	۰.۸	۰.۴۵	۰.۵	۰.۴۸۲	رن ۰.۴۵ RA 0.45	خیر تغییر	موقعیت 0 رن ۰.۴۵ RA 0.45	موقعیت ۱ RN-0.45 RA-0.45
	عالی رهبر	۰.۷-۰.۸	0	۰.۸	۰.۶	۰.۶	۰.۵۵۰	خیر تغییر	خیر تغییر	امتیاز ۰.۵ رن ۰.۵۵ RA 0.55	موقعیت ۱ خیر تغییر
	ولایت فقیه	۰.۳-۰.۴	۱	۰.۲	۰.۲	۰.۳	۰.۳۰۰	خیر تغییر	خیر تغییر	امتیاز ۰.۵ خیر تغییر	موقعیت 0 خیر تغییر
جایگاه اقتصادی و م	اقتصاد	۰.۳	۰.۸۵	۰.۱	۰.۶	۰.۶	۰.۵۹۷	آر آن ۰.۷ RA 0.6	رن ۰.۵ RA 0.6	امتیاز ۰.۸ آر آن ۰.۷ RA 0.6	موقعیت 0 آر آن ۰.۶ RA 0.7
	بنیادها	۰.۵	۰.۴	۰.۴	۰.۵	۰.۶	۰.۶۰۶	رن ۰.۵۵ RA 0.6	خیر تغییر	امتیاز ۰.۳ رن ۰.۵ RA 0.55	امتیاز ۰.۷ رن ۰.۵۵ RA 0.6
	سپاه پاسداران	۰.۵	0	۰.۵	۰.۴	۰.۴	۰.۴۳۰	خیر تغییر	رن ۰.۴۵ RA 0.3	امتیاز ۰.۵ خیر تغییر	نه قابل اجرا
	زنانه جنبش	۰.۵	۱	۱	۰.۵۵	۰.۵۵	۰.۶۵۲	خیر تغییر	خیر تغییر	امتیاز ۰.۷ رن ۰.۵۵ RA 0.6	امتیاز ۰.۳ خیر تغییر
سیاست خارجی و اه	با ما تعامل کنید	۰.۲-۰.۶	۰.۷۵	۰.۵	۰.۴	۰.۴	۰.۴۴۵	رن ۰.۵ RA 0.5	خیر تغییر	امتیاز ۰.۵ رن ۰.۵ RA 0.5	موقعیت 0 خیر تغییر
	هستهای برنامه	۰.۸	۰.۲	۱	۰.۵۵	۰.۵۵	۰.۵۴۸	رن ۰.۵۵ RA 0.5	خیر تغییر	امتیاز ۰.۴ رن ۰.۵ RA 0.5	نه قابل اجرا
	ایران و عراق	۰.۴-۰.۶	۰.۲	۰.۶	۰.۵	۰.۴	۰.۴۰۴	خیر تغییر	آر آن ۰.۶ RA 0.5	امتیاز ۰.۴ آر آن ۰.۴ RA 0.4	امتیاز ۰.۸ رن ۰.۵ RA 0.5
	ایران افغانستان	۰.۱-۰.۴	۰.۲	۰.۷	۰.۲	۰.۳	۰.۴۵۰	آر آن ۰.۲ RA 0.25	خیر تغییر	امتیاز ۰.۵ آر آن ۰.۲ RA 0.25	امتیاز ۰.۸ خیر تغییر
	ایران و اسرائیل	۰.۷	0	۰.۸۵	۰.۷۵	۰.۷	۰.۶۶۷	خیر تغییر	خیر تغییر	امتیاز ۰.۵ آر آن ۰.۷ RA 0.6	موقعیت ۱ خیر تغییر

افسانه			
تغییر بیش‌بینی نسبت به موقعیت ایالات متحده			
	بدون تغییر بد	5% تا -	>5%
		0 تا ۵%	
	بدون تغییر خوب		>5%

موقعیت - Xدینفع به موقعیت Xمنتقل می‌شود
- RNپیش‌بینی استاتیک بدون ریسک
پیش‌بینی استاتیک تعدیل‌شده با ریسک (RA)

توسعه مسائل سیاسی

بعید است که جنبه‌های اصلی سیاست ایران در سال‌های آینده تغییر قابل توجهی داشته باشد، و ایالات متحده کمترین نفوذ را در سیاست داخلی ایران دارد. در نتیجه، تمرکز منابع اضافی ایالات متحده بر تأثیرگذاری بر سیاست داخلی ایران بعید است که به نفع ایالات متحده باشد، و تغییر تمرکز برخی از منابع ایالات متحده که در حال حاضر بر مسائل سیاسی داخلی ایران متمرکز است، به حوزه‌های دیگر ممکن است مفید باشد.

نفوذ آینده احمدی‌نژاد

با وجود گزارش‌های مداوم مبنی بر اختلاف بین احمدی‌نژاد و بسیاری از نخبگان حاکم ایران، نفوذ احمدی‌نژاد در ایران احتمالاً تنها اندکی قبل از پایان دوره ریاست جمهوری‌اش در سال ۲۰۱۳ کاهش خواهد یافت. نفوذ ایالات متحده در مشکلات داخلی احمدی‌نژاد نقش دارد و مانع از رشد قدرت سیاسی احمدی‌نژاد می‌شود. افزایش قابلیت‌های ایالات متحده که علیه احمدی‌نژاد متمرکز شده است، ممکن است کاهش نفوذ سیاسی او را کمی تسریع کند، در حالی که نرم شدن مخالفت ایالات متحده با رهبری احمدی‌نژاد می‌تواند احمدی‌نژاد را قادر سازد تا بخش زیادی از نفوذ فعلی خود را تا پایان طبیعی دوره دوم ریاست جمهوری‌اش حفظ کند. رهبر معظم انقلاب بر رئیس جمهور ایران نظارت دارد و اختیارات رئیس جمهور بسته به نظر رهبر معظم انقلاب می‌تواند کنترل یا افزایش یابد. در دهه‌های آینده، روسای جمهور ایران احتمالاً با سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ارتباط خواهند داشت و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی نهادی کلیدی خواهد بود که رئیس جمهور از طریق آن سیاست داخلی را اجرا می‌کند. یک رئیس جمهور ایران که از حمایت سپاه برخوردار نباشد، نفوذش کاهش خواهد یافت، اما بعید است که تصمیمات روسای جمهور ایران توسط سپاه پاسداران انقلاب اسلامی دیکته شود. رئیس جمهوری که بیش از حد به سپاه وابسته باشد، احتمالاً با مقاومت مردم روبرو خواهد شد.

رهبر بعدی ایران

سن بالای خامنه‌ای و بیماری شناخته‌شده‌اش، رهبری جدید در ایران را محتمل می‌کند. نظام ولایت فقیه احتمالاً پس از خامنه‌ای نیز ادامه خواهد یافت و رهبر بعدی ایران به احتمال زیاد از میان آیت‌الله‌های محافظه‌کار انتخاب خواهد شد. رهبر بعدی ایران احتمالاً کمی میانه‌روتر از خامنه‌ای خواهد بود و آیت‌الله‌های رفسنجانی و شاهرودی در حال حاضر قوی‌ترین نامزدها هستند و شاهرودی نسبت به رفسنجانی ارجحیت دارد. انتصاب یک جانشین واجد شرایط توسط خامنه‌ای احتمالاً رهبر بعدی ایران را تعیین خواهد کرد. تردید فعلی خامنه‌ای در معرفی جانشین ممکن است ناشی از ترس او از کاهش اختیاراتش باشد یا به این دلیل که او می‌خواهد منتظر بماند تا پسر دومش، مجتبی خامنه‌ای، اعتبار مذهبی لازم را برای جانشینی خود به دست آورد. تصمیم به عدم معرفی جانشین می‌تواند در صورت فوت ناگهانی او، ایران را از نظر سیاسی بسیار آشفته‌تر کند. خامنه‌ای، رهبر معظم انقلاب، روابط نزدیکی با سپاه پاسداران انقلاب اسلامی دارد و رهبر بعدی احتمالاً به دنبال حفظ این رابطه خواهد بود. روابط نزدیک بین رهبر معظم انقلاب و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی به امنیت رژیم و ثبات آن کمک می‌کند. بعید است که سپاه پاسداران انقلاب اسلامی بر انتخاب رهبر ایران تأثیر بگذارد، اما حمایت قوی سپاه از یک نامزد در یک انتخابات نزدیک می‌تواند موازنه را در تصمیم مجلس خبرگان تغییر دهد. رئیس جمهور ایران از نفوذی مشابه سپاه پاسداران در مجلس خبرگان برخوردار خواهد بود.

انتخاب رهبر بعدی توسط خبرگان؛ نفوذ رئیس جمهور اندک است، اما می‌تواند بین دو رقیب از نظر ایدئولوژیک نزدیک، تعیین‌کننده باشد. بعید است که ایالات متحده بتواند در انتخاب رهبر بعدی ایران نفوذی داشته باشد.

تفسیر ولایت فقیه چرخش اخیر محافظه‌کارانه در ولایت فقیه (نظام حکومت اسلامی ایران) احتمالاً کند خواهد شد و بعید است که ایران به تفسیر پس از انقلاب، زمانی که قدرت قابل توجهی بیشتر به رهبر معظم انقلاب واگذار شد و دادگاه‌های ایران اجرای تفسیر سختگیرانه از شریعت را به شدت گسترش دادند، نزدیک‌تر شود. جایگاه رهبر معظم انقلاب به طور قابل توجهی بر اجرای ولایت فقیه در ایران تأثیر می‌گذارد، اگرچه ذینفعان متعدد دیگری که به این سیستم متکی هستند، تغییرات سریع از درون دولت ایران را بعید می‌دانند. دفتر رئیس جمهور زیر نظر رهبر معظم انقلاب فعالیت می‌کند، اما اجرای رهنمودهای رهبر معظم انقلاب توسط رئیس جمهور، به او نفوذی بر تفسیر ایران از ولایت فقیه می‌دهد. سپاه پاسداران انقلاب اسلامی بخشی از دولت رسمی ایران نیست؛ بلکه ابزاری در دست رهبر معظم انقلاب است و به همین دلیل، بعید است که سپاه پاسداران بتواند بر بحث تفسیر ولایت فقیه تأثیر بگذارد. سپاه پاسداران انقلاب اسلامی اعلام کرده است که می‌خواهد ایران محافظه‌کارتر شود، اما هیچ نشانه‌ای مبنی بر اینکه بدون راهنمایی برای اجرای آداب و رسوم محافظه‌کارانه اقدام خواهد کرد، نشان نداده است. بعید است که ایالات متحده بتواند بر تفسیر ایران از ولایت فقیه تأثیر بگذارد.

توسعه موضوع اقتصاد و جامعه مدنی

اقتصاد و جامعه مدنی ایران در حال تغییر است و فشار ایالات متحده به این تغییرات دامن می‌زند. دگرگونی‌ها

آزادسازی اقتصادی

اقتصاد ایران با فشار قابل توجهی برای آزادسازی مواجه است و از زمان جمع‌آوری داده‌های این مطالعه، ایران اقداماتی را برای تغییر شکل یارانه‌های اقتصادی و لغو کنترل‌های متعدد قیمت آغاز کرده است. به نظر می‌رسد نفوذ ایالات متحده تأثیر مثبتی بر اقتصاد و جامعه مدنی ایران دارد. دولت ایران با فشار داخلی قابل توجهی برای اصلاح اقتصاد خود روبرو است و افزایش تلاش‌های ایالات متحده برای آزادسازی اقتصادی می‌تواند کاهش کنترل و مالکیت دولتی را تسریع کند. با این حال، نرم شدن موضع ایالات متحده در مورد نیاز ایران به اصلاحات اقتصادی می‌تواند آزادسازی اقتصادی ایران را به تأخیر بیندازد. رهبر معظم انقلاب اقتصاد و جامعه مدنی ایران را کنترل می‌کند، اگرچه بعید است که یک رهبر معظم انقلاب جدید تغییرات ناگهانی داخلی ایجاد کند. رهبر معظم انقلاب می‌تواند آزادسازی اقتصادی ایران را پیش ببرد، اما احتمالاً در جلوگیری از پیشرفت اقتصادی با مشکلاتی مواجه خواهد شد. یکی از مسئولیت‌های اصلی رئیس جمهور، اقتصاد ایران است و اقتصاد ایران از زمان پایان جنگ ایران و عراق، جنبه کلیدی برنامه انتخاباتی هر رئیس جمهور بوده است. اقتصاد حوزه‌ای است که رئیس جمهور بیشترین آزادی عمل را در انحراف از دیدگاه رهبر معظم انقلاب دارد. در ژانویه ۲۰۱۱، رئیس جمهور احمدی نژاد با تغییر ساختار یارانه‌های اقتصادی ایران و پایان دادن به کنترل قیمت بسیاری از کالاهای اساسی، میزان نفوذ رئیس جمهور ایران بر اقتصاد را به نمایش گذاشت. سپاه پاسداران انقلاب اسلامی نقش مهمی در سرکوب مخالفان در اصلاحات سال ۲۰۱۱ ایفا کرد و به عنوان نهادی که توانایی جلوگیری یا پیشبرد بسیاری از مسائل اقتصادی و جامعه مدنی ایران را دارد، شناخته شد. با این حال، بعید است که این سازمان در مورد مسائل داخلی اقدام جدی انجام دهد. سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در چارچوب سیستم اقتصادی فعلی شکوفا شده است.

و با دوری از بحث‌های اجتماعی و اقتصادی، سپاه پاسداران ظاهر خود را در میان عموم مردم به عنوان فردی دور از سیاست حفظ می‌کند.

نفوذ آینده سپاه پاسداران

سپاه پاسداران انقلاب اسلامی یک سازمان شبه‌دولتی است که نقش بسیار بزرگ‌تری را در جامعه ایران ایفا می‌کند. به نظر می‌رسد رشد اخیر قدرت سپاه به اوج خود رسیده است و نفوذ سپاه احتمالاً به آرامی رو به کاهش خواهد گذاشت و مسیری مشابه بنیادهای ایران در دهه 1990 را طی خواهد کرد. افزایش مشارکت اقتصادی و سیاسی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی به دلیل فشارهای ایالات متحده و بین‌المللی کند شده است و افزایش منابع ایالات متحده که به مقابله با سپاه اختصاص داده شده است، می‌تواند مانع رشد بیشتر این سازمان شود. اگر ایالات متحده منابعی را که برای مقابله با نفوذ سپاه اختصاص داده بود کاهش دهد یا موضع خود را در مورد سپاه نرم‌تر کند، می‌تواند سپاه پاسداران انقلاب اسلامی را قادر سازد تا نفوذ داخلی خود را حفظ کند، اگر نه به افزایش آن ادامه دهد. 42 نفوذ سپاه پاسداران انقلاب اسلامی به حمایت رهبر معظم انقلاب و تا حد کمتری رئیس‌جمهور ایران وابسته است، اما در حالی که سپاه پاسداران انقلاب اسلامی به حمایت رهبران ایران متکی است، بعید است که نفوذ این سازمان به طور قابل توجهی تغییر کند، در حالی که حمایت سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ثبات داخلی رژیم را فراهم می‌کند.

نفوذ آینده بنیادها

بنیادها ، مانند سپاه پاسداران، سازمان‌های شبه‌دولتی هستند که نقش‌های مهمی در ایران ایفا می‌کنند.

به نظر می‌رسد نقش و نفوذ فعلی بنیادها در ایران، اگر نگوئیم نسبتاً ثابت، اندکی افزایش یابد. بنیادها ، مانند سپاه پاسداران، نفوذ سیاسی قابل توجهی در ایران دارند، اما در حالی که ایالات متحده با نقش بنیادها به عنوان بنیادهای خیریه مذهبی مخالف است، نفوذ اقتصادی و سیاسی این سازمان‌ها فراتر از نفوذ ایالات متحده به نظر می‌رسد. بعید است نفوذ بنیادها تغییر کند، زیرا دولت ایران در تجزیه نهادهای اسلامی مشکل خواهد داشت و آماده نیست هزینه‌های کامل خدمات اجتماعی مختلف عدالت اسلامی ارائه شده توسط بنیادها را بر عهده بگیرد . رهبر و رئیس‌جمهور ایران در بهترین حالت نفوذ کمی بر بنیادها دارند. شواهد کمی وجود دارد که اتهامات رئیس‌جمهور احمدی نژاد مبنی بر فساد در داخل بنیادها، این سازمان‌ها را تضعیف کرده باشد، اگرچه در شرایط اضطراری، این اتهامات ممکن است بنیادها را از نظر سیاسی ساکت کرده باشد و مانع از آن شود که این سازمان‌ها از عناصر مرفقی‌تر ایران در برابر حملات اخیر محافظه‌کاران محافظت کنند. سپاه پاسداران همچنین می‌تواند علیه بنیادها اقدام کند و با به چالش کشیدن بخش‌های اقتصادی تحت کنترل بنیادها یا حمایت از اتهامات فساد احمدی نژاد، این سازمان‌ها را تضعیف کند . با این حال، به چالش کشیدن بنیادها توسط سپاه بعید است، زیرا احتمالاً توجه منفی را به دخالت داخلی خود سپاه جلب خواهد کرد.

حقوق مدنی و جنبش زنان

پیش‌بینی می‌شود جنبش زنان ایران، علیرغم عقب‌گردهای اخیر، بهبود یابد و حقوق زنان در ایران باید به آرامی به بهبود خود ادامه دهد. به نظر می‌رسد فشار ایالات متحده به جلوگیری از عقب‌گرد کامل در پیشرفت حقوق زنان در ایران کمک می‌کند و افزایش منابع ایالات متحده متمرکز بر این موضوع می‌تواند....

۲۴ تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد، منابع مالی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی را هدف قرار داده است و تحلیل‌ها نشان می‌دهد که این تلاش‌ها تا حدودی ... موفقیت‌هایی که گسترش داخلی سپاه پاسداران را محدود می‌کند.

چشم‌انداز جنبش زنان را اندکی بهبود بخشد. اگر ایالات متحده حمایت خود از حقوق زنان را کاهش دهد، احتمالاً اثرات مضرى بر پیشرفت جنبش خواهد داشت، به ویژه با توجه به حملات اخیر محافظه‌کاران به عناصر مترقی ایران. پیشرفت قابل توجه در حقوق مدنی ایران و جنبش زنان به دیدگاه رهبر بستگی دارد. رئیس‌جمهور ایران می‌تواند به طور متوسط بر جنبش زنان ایران تأثیر بگذارد، بر اجرای قوانین محافظه‌کارانه تأثیر بگذارد و هنگام استخدام در مشاغل دولتی، الگوهای نیروی کار را تعیین کند. جنبش زنان همچنین می‌تواند توسط سپاه پاسداران انقلاب اسلامی کمک شود، اما این با دیدگاه‌های محافظه‌کارانه رهبران این سازمان در تضاد خواهد بود. بازیابی جنبش زنان ایران به عنوان یکی از اجزای اصلی جنبش سبز، نوید خوبی برای عمل‌گرایان و اصلاح‌طلبان ایران است. در حالی که شورای نگهبان احتمالاً به رد صلاحیت اکثر نامزدهای جنبش سبز از انتخابات ادامه خواهد داد و از تجدید حیات سیاسی سازمان‌یافته جلوگیری می‌کند، دولت ایران احتمالاً به آرامی و به تدریج آرمان‌های جنبش سبز را اتخاذ خواهد کرد. اگرچه می‌توان انتظار اعتراضات گاه‌به‌گاه را داشت، اما دولت احتمالاً سرعت اصلاحات را برای محدود کردن نارضایتی عمومی مدیریت خواهد کرد و از افزایش ناآرامی‌ها به سطحی غیرقابل کنترل توسط سپاه پاسداران جلوگیری خواهد کرد.

توسعه سیاست خارجی و امنیت ملی

سیاست خارجی و مسائل امنیت ملی ایران از بزرگترین نگرانی‌های ایالات متحده هستند. سیاست ایالات متحده بر امنیت ملی و سیاست خارجی ایران تأثیر می‌گذارد، اما رویکردهای چندجانبه احتمالاً بهترین فرصت‌های ایالات متحده برای پیشبرد بیشتر منافع خود در این زمینه‌ها هستند.

تعامل پایدار با آمریکا

به نظر می‌رسد که ایالات متحده در بهترین حالت، نفوذ کمی بر فضای گفتگو بین ایران و ایالات متحده دارد. تلاش‌های ایالات متحده برای کشاندن ایران به مذاکرات دوجانبه رسمی‌تر، بعید است مثمر ثمر باشد، که نشان می‌دهد موضع ایالات متحده فراتر از نشان دادن تمایل ایالات متحده برای مشارکت در روابط مستقیم‌تر، کار چندانی انجام نمی‌دهد. تلاش‌های ایالات متحده برای تعامل با ایران، احتمالاً از طریق نهادهای بین‌المللی و مذاکرات چندجانبه متمرکز می‌شود. بعید است که تبادلات رسمی‌تر یا دوجانبه‌تر، حمایت بلندمدت لازم برای پیشرفت قابل توجه را حفظ کنند و مسیرهای غیررسمی‌تر، احتمالاً فاقد مشروعیت برای تدوین توافقات قابل اجرا خواهند بود. اگر ایالات متحده می‌توانست فشار بر ایران را برای تعامل با ایالات متحده افزایش دهد، احتمالاً امکان تداوم گفتگوی رسمی‌تر بین کشورها را فراهم می‌کرد و توانایی ایالات متحده را برای تأثیرگذاری بر سایر مسائل افزایش می‌داد. اگر رهبر معظم ایران به دنبال عادی‌سازی روابط بین‌المللی ایران بود، ارتباطات ایران با ایالات متحده احتمالاً کمی افزایش می‌یافت. با این حال، روابط با ایالات متحده احتمالاً در درجه اول غیررسمی باقی می‌ماند و ایران ترجیح می‌داد با قدرت‌های بین‌المللی اروپایی یا در حال ظهور همکاری کند. لغو سمت نخست‌وزیری در سال ۱۹۸۹ رئیس‌جمهور ایران را به سخنگوی اصلی دولت تبدیل کرد و نفوذ رئیس‌جمهور را افزایش داد. رئیس‌جمهور کنترل قابل توجهی بر نحوه تعامل ایران با ایالات متحده دارد، اگرچه تصمیمات نهایی سیاست هنوز باید توسط رهبر معظم انقلاب تأیید شود. افرادی که سیاست خارجی ایران را تعیین می‌کنند، به جایگاه سپاه پاسداران به عنوان یک قدرت داخلی مهم توجه دارند. اگر سپاه از تعامل بیشتر با ایالات متحده حمایت کند، می‌تواند حمایت داخلی لازم را برای گسترش متوسط روابط ایجاد کند. اگر نفوذ سپاه همچنان رو به افزایش باشد و سپاه همچنان قاطعانه با تعامل با ایالات متحده مخالف باشد، روابط احتمالاً عمدتاً غیررسمی و متوقف خواهد ماند.

برنامه هسته‌ای

مطابق با گزارش شورای امنیت ملی آمریکا، پیش‌بینی نمی‌شود که ایران برنامه فعالی برای سلاح‌های هسته‌ای دنبال کند. برآوردهای اطلاعاتی (NIE) از سال ۲۰۰۷ ایالات متحده در بهترین حالت نفوذ کمی بر سیاست خارجی و منافع امنیت ملی ایران دارد و به نظر نمی‌رسد که ایالات متحده بتواند برنامه هسته‌ای ایران را به طور اساسی تغییر دهد. دو برابر کردن تلاش‌های ایالات متحده برای مخالفت با برنامه هسته‌ای ایران منجر به رعایت بهتر، اما نه کامل، از آژانس بین‌المللی انرژی اتمی خواهد شد. عدم رعایت ایران از مقررات آژانس بین‌المللی انرژی اتمی احتمالاً ادامه خواهد یافت و ایران از برنامه هسته‌ای خود به عنوان اهرم مذاکره در طیف وسیعی از مسائل استراتژیک خود استفاده می‌کند. موضع رهبر معظم انقلاب در مورد برنامه هسته‌ای ایران در نهایت تعیین خواهد کرد که آیا ایران به دنبال سلاح هسته‌ای است یا خیر. رئیس جمهور ایران نفوذ کمی بر برنامه هسته‌ای ایران دارد و نظر رئیس جمهور در مورد این موضوع تصمیم‌گیرنده نخواهد بود. انتخاب زبان رئیس جمهور هنگام بحث در مورد برنامه هسته‌ای ایران می‌تواند به کاهش نگرانی‌های بین‌المللی در مورد هدف این برنامه کمک کند و می‌تواند به طور قابل توجهی در کاهش نگرانی‌های بین‌المللی نقش داشته باشد. سپاه پاسداران می‌خواهد ایران به دنبال سلاح هسته‌ای باشد، اما نفوذ سپاه، حتی اگر به طور قابل توجهی افزایش یابد، برای سوق دادن ایران به شروع مجدد برنامه تسلیحاتی خود کافی به نظر نمی‌رسد.

روابط ایران با عراق

روابط ایران با دولت عراق احتمالاً به گرم شدن خود ادامه خواهد داد و ایران به آرامی عقب‌نشینی خواهد کرد. حمایت آن از گروه‌هایی که علیه دولت جدید تحریک می‌کنند. روابط ایران با عراق بر اساس پیوندهای مذهبی، فرصت‌های اقتصادی و مزایای امنیتی خواهد بود و اگرچه این روابط احتمالاً ماهیتی ضد غربی خواهد داشت، اما بعید است که سرعت توسعه آنها استقلال دولت جدید را به خطر بیندازد یا بی‌ثبات‌کننده باشد. خروج نیروهای آمریکایی از عراق احتمالاً توانایی ایالات متحده در تأثیرگذاری بر سیاست خارجی ایران در قبال عراق را کاهش می‌دهد و به کشورها اجازه می‌دهد تا به هم نزدیک‌تر شوند. رهبر معظم انقلاب سیاست خارجی ایران را هدایت می‌کند و می‌تواند روابط با عراق را کند یا تسریع کند، اما سیاست خارجی ایران در قبال همسایگان منطقه‌ای خود عملگرایانه است و بعید است که صرف نظر از دیدگاه رهبر معظم انقلاب، تغییر اساسی کند. در عراق، نزدیکی، پیوندهای فرهنگی، فرصت‌های اقتصادی و مزایای امنیتی کشورها، پیشرفت روابط دوجانبه را تضمین می‌کند. رئیس جمهور ایران نیز بر سرعت روابط ایران با عراق تأثیر می‌گذارد. سفر احمدی‌نژاد در مارس ۲۰۰۸ به عراق آغاز پیشرفت سریع روابط بین دو کشور بود و پس از سفر رئیس جمهور، وزرای دولت و روسای مشاغل متعدد کشورها تبادل نظر را آغاز کردند. در عراق، سپاه پاسداران نفوذ کمی دارد. این نهاد می‌تواند به طور فعال روابط در حال توسعه را شکل دهد، با گسترش حمایت خود از گروه‌های مخالف، آنها را تضعیف کند، یا به طور بالقوه با توسعه روابط نظامی و اطلاعاتی با دولت جدید، آنها را تقویت کند.

روابط ایران با افغانستان

روابط ایران با افغانستان نیز متعاقباً ادامه خواهد یافت، اما مسیری مشابه با روابط ... را طی خواهد کرد. عراق. روابط ایران و افغانستان احتمالاً ماهیتی ضد غربی خواهد داشت، اما بر مبارزه با افراط‌گرایی سنی و قاچاق مواد مخدر، ایجاد ثبات و گسترش دسترسی ایران به بازارهای انرژی خارجی متمرکز خواهد بود -اهدافی که موازی یا همسو با اهداف ائتلاف در افغانستان هستند. کاهش نیروهای ائتلاف در افغانستان، نفوذ ایالات متحده بر روابط ایران و افغانستان را کاهش می‌دهد و به این دو کشور اجازه می‌دهد تا روابط خود را تقویت کنند. در حال حاضر، رهبر معظم انقلاب و رئیس جمهور ایران نفوذ کمی بر روابط ایران با افغانستان دارند. در افغانستان، دولت هنوز پایدار نیست.

به اندازه کافی، و حضور ائتلاف هنوز هم بسیار قابل توجه است، برای اینکه ایران بتواند یک سیاست خارجی انعطاف‌پذیر اعمال کند. سپاه پاسداران انقلاب اسلامی همچنین نفوذ حداقلی دارد. این سازمان حمایت محدودی از شورشیان می‌کند، اما علاقه ایران به ثبات در افغانستان و ترس از انتقام نظامی ایالات متحده مانع از گسترش حمایت سپاه پاسداران، که ابزار اصلی نفوذ آن در روابط است، می‌شود.

روابط ایران با اسرائیل

سیاست خارجی ایران در قبال اسرائیل استراتژیک است. رهبران ایران به لفاظی‌های ضد صهیونیستی خود پایبند هستند. به عنوان یک جنبه اساسی از شخصیت و رهبری ایران در خاورمیانه، اما در حالی که بعید است سیاست خارجی ایران در قبال اسرائیل به طور چشمگیری تغییر کند، می‌تواند برای نشان دادن تغییر در اهداف گسترده‌تر سیاست خارجی ایران مورد استفاده قرار گیرد. یک رهبر عالی جدید می‌تواند با توقف کمک به سازمان‌های مخالف اسرائیل و تلاش برای پیشبرد روند صلح فلسطین، تمایل ایران به عادی‌سازی روابط بین‌المللی را نشان دهد. رئیس‌جمهور ایران نفوذ محدودی بر سیاست خارجی ایران در قبال اسرائیل دارد. با این حال، رئیس‌جمهور می‌تواند با محدود کردن اظهارات تحریک‌آمیز، تنش‌ها را کاهش دهد، اما بدون حمایت رهبر عالی و سایر ذینفعان برجسته، نمی‌تواند سیاست ایران را به طور اساسی تغییر دهد. سیاست خارجی ایران در قبال اسرائیل تا حد زیادی فراتر از نفوذ سپاه پاسداران است. سپاه پاسداران نمی‌تواند بدون خطر درگیری، حمایت خود را از گروه‌های مخالف اسرائیل گسترش دهد و در حالی که می‌تواند حمایت خود را محدود کند، این امر نقش سیاست خارجی سپاه را کاهش می‌دهد. اهمیت سیاست خارجی ایران در قبال اسرائیل، چه در داخل و چه در منطقه، توانایی ایالات متحده را در تغییر روابط ایران با اسرائیل محدود می‌کند.

خلاصه‌ای از گزینه‌ها و توصیه‌های سیاستی

ایالات متحده منافع بلندمدتی در ثبات منطقه‌ای دارد و فهرست اقدامات انجام‌شده و ...
گزینه های سیاست مورد بحث در قبال ایران طولانی است (جدول 9).

جدول ۹: گزینه‌های سیاستی ایالات متحده که به کار گرفته شده یا مورد بحث قرار گرفته‌اند

دیپلماسی	
چندجانبه	«سیاست تعامل» اوپاما به مذاکرات ژنو در ۶ و ۷ دسامبر ۲۰۱۰ با شش قدرت جهانی در مذاکره با ایران منجر شد، اما هیچ پیشرفت قابل توجهی گزارش نشد. مذاکرات بعدی در ترکیه در ۲۱ و ۲۲ ژانویه ۲۰۱۱ برگزار شد و نامه‌هایی بین ایران و شش قدرت جهانی در فوریه تا مه ۲۰۱۱ رد و بدل شد. مقامات آمریکایی می‌گویند که ممکن است فشارهای بیشتری در راه باشد، اما هنوز جدول زمانی مشخصی تعیین نکرده‌اند. *پیام‌های رئیس‌جمهور اوپاما به مردم ایران به مناسبت نوروز (سال نوی ایرانی) در ۲۱
یکجانبه	مارس ۲۰۰۹ و ۲۰ مارس ۲۰۱۰ * دو نامه در سال ۲۰۰۹ به رهبر ایران * سخنرانی «جهان اسلام» در قاهره در ۴ ژوئن ۲۰۰۹ که در آن حق ایران برای داشتن یک برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز اعلام شد و نقش آمریکا در سرنگونی مصدق به رسمیت شناخته شد * محدودیت‌های دیپلمات‌های آمریکایی برای ملاقات با همتایان ایرانی‌شان کاهش یافت * در آوریل ۲۰۱۱ وزارت امور خارجه آلن ایر، یک دیپلمات آمریکایی فارسی‌زبان، را به عنوان سفیر جدید خود معرفی کرد. دیپلمات در کنسولگری ایالات متحده در دبی، شروع به حضور منظم در ... خواهد کرد.

۲۵ برای بحث مفصل در مورد گزینه‌های سیاسی فعلی و در نظر گرفته شده برای ایالات متحده، به کتاب «ایران: نگرانی‌های ایالات متحده و پاسخ‌های سیاسی»، نوشته کنت کاتزمن، صفحات ۵۱ تا ۶۶ مراجعه کنید.

رسانه‌های رسمی ایران مواضع آمریکا را توضیح می‌دهند	
تحریم‌ها	
اقتصاد بین‌الملل تحریم‌ها	قطعه‌نامه‌های ۱۹۲۹، ۱۸۰۳، ۱۷۴۷، ۱۷۳۷، ۱۶۹۶ و ۱۹۸۴ شورای امنیت سازمان ملل متحد.
اقدامات ملی	اتحادیه اروپا، ژاپن، کره جنوبی و دیگر کشورها تحریم‌هایی را به دلیل عدم پابندی ایران به توافق هسته‌ای و نقض حقوق بشر وضع کرده‌اند.
تحریم‌های یکجانبه	ایالات متحده چندین تحریم علیه ایران وضع کرده است: قانون جامع تحریم‌ها، پاسخگویی و عدم سرمایه‌گذاری ایران، ۱۹۵-۱۱۱PL برای تشویق شرکت‌های خارجی به خروج از بازارهای ایران طراحی شده است.
قدرت نرم	
حمایت عمومی از جنبش‌های مخالف	ایالات متحده نگرانی‌های خود را در مورد انتخابات ۲۰۰۹ ایران کرد و از اعتراضات جنبش سبز پس از انتخابات حمایت کرد.
پشتیبانی مادی جنبش‌های مخالف	کنگره ۱۱۲م حمایت مادی از اعتراضات جنبش سبز را مورد بحث قرار داد.
ترویج دموکراسی	قانون حمایت از آزادی ایران، که در ۳۰ سپتامبر ۲۰۰۶ امضا شد، مبلغ نامشخصی را برای ترویج دموکراسی در ایران مجاز دانست. تأکید دولت اوپاما بر اینکه ایالات متحده به دنبال تغییر رژیم نیست، ترویج دموکراسی ایالات متحده را محدود می‌کند. در اواسط سال ۲۰۰۶ وزارت امور خارجه گفتگوهایی را با هدف همکاری دفاعی آغاز کرد، اما مهمترین آنها منجر به فروش تسلیحات نظامی به همسایگان منطقه‌ای ایران در تلاش برای ایجاد یک استراتژی مهار شد. *رادیو فردا «فردا» ۲۴ ساعته فعالیت می‌کند و توسط رادیو اروپای آزاد/رادیو آزادی (RFE/RL) با همکاری صدای آمریکا (VOA) اداره می‌شود. هزینه‌های تخمینی آن در سال مالی ۲۰۱۱، ۱۱.۸۴ میلیون دلار بود.
دیپلماسی عمومی (پخش)	*شبکه خبری فارسی، رادیو، تلویزیون و اینترنت است که توسط صدای آمریکا اداره می‌شود. هزینه‌های آن در سال مالی ۲۰۱۱، ۲۳.۵ میلیون دلار تخمین زده شد. *فیدهای تویتر وزارت امور خارجه اکنون به زبان فارسی هستند و میزبان یک وبسایت به زبان فارسی هستند (ایالات متحده از ناتوانی در دسترسی به جوانان ایرانی که هسته اصلی [...] محسوب می‌شوند، بیم دارد). جنبش سبز ایران
اقدام نظامی	
تغییر رژیم	دولت اوپاما بارها تلاش کرده است تا ترس ایران از تغییر رژیم هماهنگ‌شده توسط آمریکا در ایران را کاهش دهد.
حملات هوایی و موشکی	گفتمان سیاسی فعلی نشان دهنده عدم حمایت از این گزینه و ماهیت موقت این راه حل است. اسرائیل در گذشته تهدید کرده است که یک ایران مسلح به سلاح هسته‌ای غیرقابل قبول خواهد بود و به طور یکجانبه برای جلوگیری از وقوع آن اقدام خواهد کرد.
اعتصاب اسرائیل	
تحریم دریایی/پرواز ممنوع منطقه	در ایالات متحده به عنوان وسیله‌ای برای فشار آوردن به دولت ایران جهت تعامل با ایالات متحده و پایان دادن به برنامه هسته‌ای‌اش مورد بحث قرار گرفته است.
عملیات مخفی	سیمور هرش در کتاب «آماده‌سازی میدان نبرد» ادعا می‌کند که جورج بوش ۴۰۰ میلیون دلار برای عملیات مخفی کمک به گروه‌های مقاومت مسلح قومی در ایران تصویب کرد. ویروس استاکس‌نت به راکتورهای غنی‌سازی ایران آسیب رساند و منجر به تغییرات قابل توجهی در بیانیه‌های دیپلماتیک اسرائیل و ایالات متحده شد.
غیر متعارف اقدامات اخلاک‌گرانه	تا ژوئیه ۲۰۱۱، شورای همکاری خلیج فارس (GCC) ممکن است بیش از ۱۲۰ میلیارد دلار تجهیزات و خدمات نظامی از آمریکا خریداری کند. عربستان سعودی به دنبال خرید بیش از ۶۰ میلیارد دلار دارایی نظامی از آمریکا است. فروش تسلیحات منطقه‌ای آمریکا بر توسعه قابلیت‌های دفاع موشکی متمرکز است.
نظامی منطقه‌ای حضور	ایالات متحده تعهدات محدودی دارد و حضور نظامی خود را در منطقه حفظ می‌کند.

جمهوری اسلامی، همانند شخصیت اسلامی و ضد غربی‌اش، استوار به نظر می‌رسد. عمق ... ایران بی‌اعتمادی ریشه‌دار به ایالات متحده، اعتراض به ارزش‌های غیراسلامی غربی، و سوءتفاهم‌های فرهنگی عمومی، اثربخشی بالقوه سیاست ایالات متحده را پیچیده می‌کند، اما آن را نفی نمی‌کند. سیاست فعلی ایالات متحده

به نظر می‌رسد سیاست [آمریکا] به خوبی تنظیم شده است و بهترین فرصت‌ها برای ایالات متحده جهت پیشبرد بیشتر منافع خود در ایران، احتمالاً در گفتگوی دیپلماتیک متمرکز و گسترده و اعمال متمرکز قدرت نرم، از جمله فعالیت‌های اقتصادی، سیاسی و اطلاعاتی، نهفته است. ایالات متحده برای حفظ [وضعیت] فعلی خود، باید موقعیت و سطح فعلی منابع خود را حفظ کند.

وضع موجود در مورد مسائل زیر:

- محدود کردن نفوذ احمدی‌نژاد • ترویج آزادسازی اقتصادی • کاهش نفوذ سپاه • پیشبرد جنبش زنان (و نیروهای اصلاح‌طلب) • روابط ایران با عراق • روابط ایران با افغانستان

به نظر می‌رسد سیاست ایالات متحده بیشترین توانایی را در تأثیرگذاری بر مسائل سطح ۱ دارد، اما می‌تواند بر نتایج مسائل سطح ۲ نیز تأثیر بگذارد. مسائل سطح ۲ را می‌توان با در نظر گرفتن گزینه‌های چندجانبه، از جمله همکاری با اتحادیه اروپا، روسیه و چین، به بهترین شکل تحت تأثیر قرار داد.

ردیف ۱

- ترویج آزادسازی اقتصادی • کاهش نفوذ سپاه • روابط ایران با عراق • روابط ایران با افغانستان

ردیف ۲

- محدود کردن نفوذ احمدی‌نژاد • پیشبرد جنبش زنان (و نیروهای اصلاح‌طلب) • تعامل با آمریکا • برنامه هسته‌ای ایران

ایالات متحده احتمالاً می‌تواند منابع کمتری اختصاص دهد یا موضع خود را بدون تأثیر منفی بر ایران، نرم‌تر کند. رفتار در مورد این مسائل:

- انتخاب رهبر بعدی ایران • تفسیر ولایت فقیه • محدود کردن نفوذ بنیادها • تعامل با ایالات متحده • برنامه هسته‌ای ایران

- روابط ایران با اسرائیل

به نظر می‌رسد افزایش تعامل بین دیپلمات‌ها و مقامات آمریکایی و ایرانی برای عراق مناسب‌ترین گزینه باشد. و افغانستان، جایی که تلاقی منافع ایالات متحده و ایران و نزدیکی به یکدیگر، ارتباطات بین ادارات را امکان‌پذیر می‌سازد. دولت اوباما اخیراً سیاست‌های گذشته خود در قبال ایران را اصلاح کرده است،

لغو ممنوعیت‌های دیپلماتیک متعدد در مورد تعامل، که از لحاظ تئوری امکان ارتباط بیشتر بین دفاتر ایالات متحده و ایران را فراهم می‌کند، اما راهنمایی در مورد اهداف ایالات متحده ارائه نشده است و کانال‌هایی که از طریق آنها می‌توان ارتباطات برقرار کرد یا توسعه نیافته‌اند یا وجود ندارند. پیش‌بینی‌های این مطالعه نشان می‌دهد که همکاری در مورد عراق و افغانستان، به ویژه با توجه به خروج و کاهش نیروهای ایالات متحده، بعید است که اثرات مضر بیشتری داشته باشد و تعامل در این حوزه‌ها می‌تواند خطوط ارتباطی لازم را برای ایالات متحده جهت تأثیرگذاری و پیشرفت در سایر مسائل فراهم کند. ابزارهای خاص موجود برای رسیدگی به هر موضوع به موضوع بستگی دارد و فراتر از محدوده این تحلیل است.

منابع: براود، ویلیام جی، جان مارکوف، و دیوید ای. سنگر. «آزمایش کرم سایبری اسرائیل در تأخیر هسته‌ای ایران حیاتی خوانده شد». نیویورک تایمز. ۱۵ ژانویه ۲۰۱۱. <http://www.nytimes.com/2011/01/16/world/middleeast/16stuxnet.html>

۲۰۱۱. <http://www.nytimes.com/2011/01/16/world/>

هرش، سیمور. «آماده‌سازی میدان نبرد». نیویورکر. ۷ ژوئیه ۲۰۰۸.

کاتزمن، کنت. «ایران: نگرانی‌های ایالات متحده و واکنش‌های سیاسی». سرویس تحقیقات کنگره. ۹ ژوئن ۲۰۱۱. <http://www.fas.org/sgp/crs/mideast/RL32048.pdf>

پیوست ب: فعال سازی شبکه‌ها از طریق رأی‌گیری تطبیقی

در سال‌های اخیر، پیوستگی جهان افزایش یافته است. تصور وضعیتی که در آن اقدامات ذینفعان تا حدی به دلیل وابستگی‌هایشان به گروه‌های مختلف کاهش نیابد، دشوار است. یک دموکرات یا جمهوری‌خواه طبیعتاً هنگام مذاکره در مورد یک لایحه بحث‌برانگیز در صحن مجلس، موضع حزب خود در مورد یک موضوع و نظرات رأی‌دهندگان خود را در نظر می‌گیرد. به طور مشابه، کشوری که در عرصه بین‌المللی فعالیت می‌کند، احتمالاً موضع خود را در مورد یک موضوع بر اساس وابستگی‌هایش، مانند عضویت در انجمن پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو)، سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) یا انجمن کشورهای جنوب شرقی آسیا (آسه‌آن) تعدیل می‌کند. هنگام تجزیه و تحلیل مناطق درگیری مانند افغانستان، برای بسیاری از ذینفعان دشوار است که بدون در نظر گرفتن پشتوانه قومی خود، چه پشتون، تاجیک، هزاره، ازبک، ایماق، ترکمن، بلوچ یا نورستانی، اقدام کنند. در مورد مسائل دیگر، مانند سودان، جهت‌گیری مکانی بین ذینفعان ممکن است نحوه پیشبرد موضع ذینفعان را کاهش دهد: یک ذینفع ممکن است موضع افراطی خود را تعدیل کند تا روابط عادی با ذینفعان همسایه را حفظ کند تا از عواقب خصمانه منطقه‌ای جلوگیری شود. پس از توسعه مدل پایه، این بخش تطبیق با چارچوب استاندارد اتحادیه اروپا را پیشنهاد می‌کند که شبکه‌ها و وابستگی‌های مشاهده‌شده را در بر می‌گیرد و می‌تواند دقت پیش‌بینی مدل را بهبود بخشد.

مدل اتحادیه اروپا معمولاً در یک فضای مسئله تک‌ابعدی با ذینفعان تک‌قلو استفاده می‌شود. ترجیحات، این فرضیات تضمین می‌کنند که یک گزینه سیاستی در یک فرآیند انتخاب جفتی بر سایر گزینه‌ها غالب باشد (بلک ۱۹۵۸؛ ماس-کولل و همکاران، ۱۹۹۵). گزینه سیاستی برنده، موقعیت مرکزی نامیده می‌شود و برنده کندورسه است. موقعیت مرکزی از طریق یک فرآیند رأی‌گیری یافت می‌شود. رأی یک ذینفع بین دو گزینه، z و k ، می‌توان با معادله زیر توصیف کرد.

(1)
$$u_k - u_z = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (v_{ik} - v_{iz})$$

قابلیت، منابع ذینفع را که می‌توانند برای حل مسئله به کار گرفته شوند، اندازه‌گیری می‌کند. بعید است که ذینفعان تمام سرمایه موجود خود را در یک مسئله واحد سرمایه‌گذاری کنند، و در عوض از منابع خود متناسب با اهمیت آنها برای مسئله، v_{ik} استفاده می‌کنند. تعداد آرای که یک ذینفع برای یک مسئله می‌دهد، میزان نفوذی است که مایل است بر اساس اهمیت مسئله برای آن، v_{ik} و تفاوت نسبی در سودمندی بین مواضع، اعمال کند. مجموع آرای بین دو گزینه در بین همه ذینفعان، کل حمایت از یک موضع را توصیف می‌کند.

(2)
$$u_k - u_z = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (v_{ik} - v_{iz})$$

اگر p بزرگتر از صفر باشد، گزینه z از گزینه k پیشی می‌گیرد، در حالی که اگر کوچکتر از صفر باشد، گزینه z از گزینه k شکست می‌خورد، و اگر p برابر با صفر باشد، ائتلاف‌های پشت گزینه z با k به طور مساوی با هم مطابقت دارند.

موقعیت مرکزی موقعیتی است که تمام موقعیت‌های دیگر را شکست می‌دهد (معادله ۳). موقعیت، که با p نشان داده می‌شود، باید موقعیتی باشد که در حال حاضر توسط حداقل یک ذینفع پشتیبانی می‌شود.

(3)
$$u_k - u_z = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (v_{ik} - v_{iz})$$

نحوه رأی دادن یک ذینفع به موقعیت‌ها نیز بر بخش پویای مدل تأثیر می‌گذارد. چه زمانی

هنگام تهیه پیشنهادها، ذینفعان هنگام تعیین شرایط پیشنهاد، حمایت شخص ثالث را در نظر می‌گیرند.

رای‌گیری تمام جنبه‌های مدل را که باید تحت تأثیر وابستگی‌های شبکه زینفعان قرار گیرد، در بر می‌گیرد.

فرمول استاندارد برای توسعه پشتیبانی از موقعیت از طریق رأی‌گیری ذینفعان، هر یک را در نظر می‌گیرد

ذینفع قادر است در مورد یک موضوع به شیوه‌ای کاملاً مستقل از سایر ذینفعان درگیر عمل کند.

برای اکثر مسائل سیاسی، ارتباط با زیرمجموعه‌ای از ذینفعان درگیر، توسط ... در نظر گرفته می‌شود.

قبل از تصمیم‌گیری در مورد نحوه‌ی جابجایی، هر ذینفع را در جریان بگذارید.

یک راه برای مشاهده اینکه یک عضو گروه چگونه وابستگی‌های شبکه‌ای خود را در نظر می‌گیرد، از طریق رأی‌گیری است.

فرآیند، دینفعی که عضوی از یک گروه است، رأی خود را برای تأیید نظر گروه تطبیق می‌دهد.

موقعیت، که به صورت میانگین وزنی گروه تقریب زده می‌اشود. میانگین مقدار موقعیت گروه

با توجه به گزینه پ♦♦♦♦، زاست. در یافتن موقعیت میانگین گروه، در نظر گرفتن موارد زیر بسیار مهم است:

اهمیت موضوع و تأثیرات اعضا را در نظر بگیرید. تأثیر یک ذینفع بر یک موضوع

و نفوذ آن در گروه متناسب فرض می‌شود، و بنابراین مقدار برجستگی از قبل

می‌توان استفاده کرد.

اینکه یک فرد چقدر رأی خود را تنظیم می‌کند تا به میانگین موضع گروه نزدیک‌تر باشد، بر اساس ...

بر اساس ارتباط گروه با فرد، □□□ هرچه گروه برای فرد مهم‌تر باشد،

به احتمال زیاد، ذینفع، ایده‌آل خود را به ایده‌آل گروه نسبت می‌دهد. از نظر ریاضی، موارد زیر

این معادله نشان می‌دهد که یک دینفع با توجه به عضویت در گروه‌ها، چگونه رأی می‌دهد.

[illegible]

(4)

(با حروف بزرگ و کوچک نوشته شده)

میانگین نظرات یک گروه در مورد یک جایگزین را می‌توان با فرمول زیر بیان کرد:

که در آن Φ نشان دهنده‌ی حضور یا عدم حضور فرد در گروه است.

[illegible]

نظر گروه در مورد یک موضوع، میانگین وزنی مطلوبیت‌های آنهاست. افرادی که بیشتر

نفوذ بر مسائل، وزن بیشتری در توسعه نظر گروهی دارد. به همین ترتیب، اعضای گروه بیشتر

افراد درگیر با موضوع، تأثیر بیشتری بر شکل‌گیری نظر گروهی دارند. میانگین وزنی مطلوبیت

از گروه برای یک موضوع به جای صرفاً میانگین موقعیت استفاده می‌شود، زیرا ریسک اعضای گروه

ویژگی‌های شخصیتی بر میزان تلاش هر عضو برای رسیدن به نتیجه مطلوب تأثیر می‌گذارند.

پیوست ج: اثرات تخمین داده‌ها بر دقت مدل مدل ارائه شده در برابر خطاها در تخمین داده‌ها مقاوم است. در حالی که تخمین داده‌ها برای مدل تا حد امکان دقیق، دقت پیش‌بینی را بهبود می‌بخشد، خطاهای داده‌ها خطاهای پیش‌بینی قابل توجهی ایجاد نمی‌کنند. دقت کمتر در داده‌های ورودی باعث کاهش سریع دقت پیش‌بینی‌های مدل نمی‌شود و حذف یا تجمیع ذینفعان نیز خطای قابل توجهی در پیش‌بینی‌های مدل ایجاد نمی‌کند. یافته‌های ارائه شده بر اساس آزمون‌هایی است که پیش‌بینی‌های مدل ایستا و خنثی از نظر ریسک را بررسی می‌کنند، اما

یافته‌ها به پیش‌بینی‌های ایستا با ریسک تعدیل‌شده و پویا گسترش می‌یابد. این تحلیل ابتدا داده‌های واقعی موقعیت، وزن و برجستگی را برای ذینفعان، که داده‌های واقعی نامیده می‌شوند، به صورت تصادفی نمونه‌برداری می‌کند. این داده‌های واقعی با دقت کامپیوتر ایجاد می‌شوند و هنگامی که از طریق مدل اجرا می‌شوند، نتیجه مسئله واقعی را تولید می‌کنند. با استفاده از یک تلرانس تعیین‌شده، داده‌های تخمینی محقق با گرفتن داده‌های واقعی و برآزش آن به یک مقیاس ثابت ایجاد می‌شوند. به عنوان مثال، تلرانس 0.2 مربوط به داده‌های تخمینی با دقت 20٪ است. برای مقیاس 1، 0-1 داده‌های تخمینی فقط مقادیر 0.8، 0.6، 0.4، 0.2، و 1.0 را در بر می‌گیرند. سپس مدل با استفاده از داده‌های واقعی و تخمینی، نتیجه سیاست را پیش‌بینی می‌کند و امکان مقایسه پیش‌بینی‌ها را فراهم می‌کند و می‌توان خطای بین پیش‌بینی واقعی و تخمینی را محاسبه کرد. این کار 1000 بار برای یک تلرانس و اندازه نمونه معین انجام می‌شود و نتایج گزارش می‌شوند. سپس می‌توان خطای استاندارد بین پیش‌بینی‌های تخمینی و واقعی را تجزیه و تحلیل کرد و به بینش‌هایی در مورد حساسیت مدل به دقت و صحت داده‌های جمع‌آوری‌شده دست یافت.

برای یک سناریوی سیاستی با 10 ذینفع، داده‌هایی با دقت 10٪، 5٪ و 20٪ تخمین زده شدند. برای ارزیابی تأثیر دقت داده‌ها بر تخمین پیش‌بینی مدل استفاده شد (جدول 10). داده‌ها، هنگامی که با دقت 5٪ تخمین زده شدند، منجر به خطای استاندارد حدود 0.03 در طیف سیاست 0 تا 1 شدند. تخمین داده‌ها تنها با دقت 10٪ خطای استاندارد مدل به حدود 0.06 افزایش می‌یابد. اگر داده‌ها فقط با دقت 20٪ قابل تخمین باشند، خطای استاندارد مدل به کمی کمتر از 0.09 افزایش می‌یابد. دقت تخمین داده‌ها، تا زمانی که انتظار خطا صفر باشد، هرگز مدل را دچار سوگیری نمی‌کند. علاوه بر این، حاشیه‌های بزرگ خطا منجر به نتایجی نمی‌شوند که تفاوت قابل توجهی با نتیجه واقعی داشته باشند.

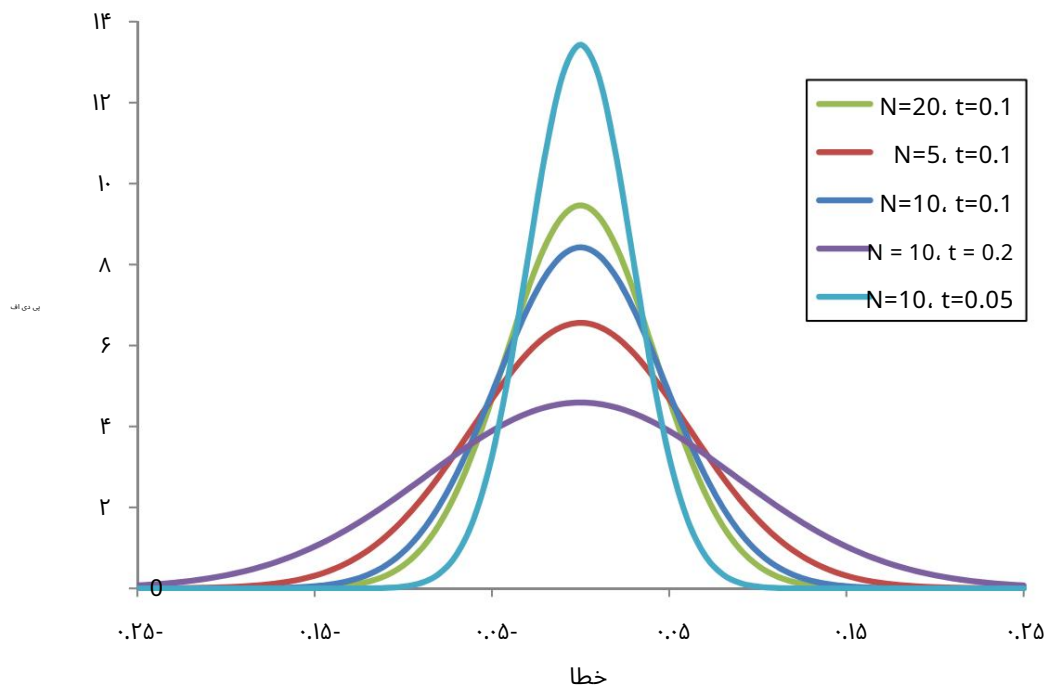
جدول 10: تأثیر تخمین داده‌ها بر دقت مدل	
خطای استاندارد	خطای استاندارد
0.025%	
0.058%	
0.086%	

با توجه به یک دقت تخمین داده مشخص، هر چه ذینفعان بیشتری که بر یک سیاست تأثیر می‌گذارند، شناسایی شوند، پیش‌بینی‌های مدل دقیق‌تر می‌شوند (جدول 11). تخمین داده‌های ورودی مدل با دقت 10٪ برای سیاستی که تحت تأثیر 5 ذینفع قرار دارد، خطای استاندارد پیش‌بینی حدود 0.061 است. یک سناریوی سیاستی با 10 ذینفع، که با همان دقت تخمین زده می‌شود، منجر به کاهش خطای استاندارد پیش‌بینی به 0.058 می‌شود. یک سناریوی سیاستی که تحت تأثیر 20 ذینفع قرار دارد، که با دقت 10٪ تخمین زده می‌شود، منجر به خطای استاندارد تنها 0.042 می‌شود.

جدول 11: تأثیر تخمین ذینفعان بر دقت مدل	
تخمین استاندارد	ذینفعان
۰.۶۰۸	۵
۰.۵۸۴	۱۰
۰.۴۲۲	۲۰

یافته فوق تلویحاً بیان می‌کند که حذف یک ذینفع یا تجمیع ذینفعان، دقت مدل را به طور قابل توجهی تغییر نمی‌دهد. نصف کردن تعداد ذینفعان مورد مطالعه در چه زمانی تحلیل یک سناریو تنها منجر به افزایش اندکی در خطای استاندارد سیاست پیش‌بینی‌شده می‌شود. نتایج تغییر گزارش شده در خطای پیش‌بینی احتمالاً اغراق‌آمیز است. در عمل، مستثنی است به احتمال زیاد، ذینفعان، توانایی مؤثر کمتری نسبت به ذینفعان موجود در تحلیل دارند. از آنجایی که پیش‌بینی‌های مدل توسط قابلیت‌های مؤثر ذینفعان تعیین می‌شوند، پیش‌بینی‌های مدل نسبت به حذف ذینفعانی که قابلیت‌های کمتری دارند، حساسیت کمتری خواهد داشت. باید تلاش شود تا داده‌های مدل تا حد امکان دقیق تخمین زده شوند، اما تخمین داده‌ها خطا باعث سوگیری مدل نمی‌شود. خطای بی‌طرفانه سیستماتیک در تخمین داده‌ها ایجاد نمی‌شود. خطای قابل توجه پیش‌بینی مدل. علاوه بر این، هرچه ذینفعان بیشتری بر یک تصمیم سیاستی تأثیر بگذارند، پیش‌بینی‌های مدل با حساسیت کمتر، منجر به عدم دقت در داده‌ها می‌شوند. در بیشتر موارد، حذف تصادفی ذینفعان، یا تجمع ذینفعان، منجر به نتایج پیش‌بینی اساساً متفاوتی نخواهد شد. (شکل ۱۰۷)

شکل ۱۰۷: خلاصه‌ای از اثرات تخمین داده‌ها بر دقت مدل

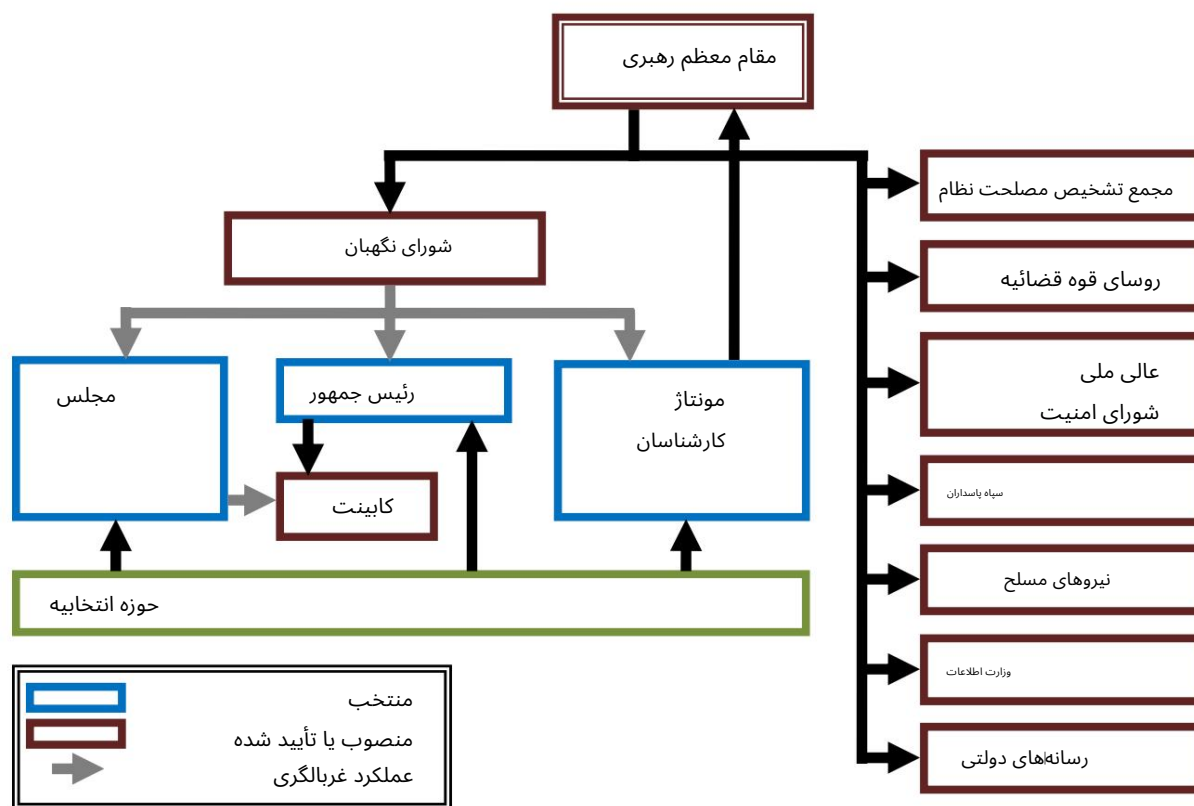
پیوست د: درک قدرت در ایران

جمهوری اسلامی ایران، به عنوان یک حکومت دینی با عناصر دموکراتیک، به شیوه‌ای منحصر به فرد عمل می‌کند. از هر دولت-ملت دیگری. فرآیندهای سیاسی و اعمال قدرت در ایران به طور چشمگیری با دولت‌های سبک غربی متفاوت است، تفاوت‌هایی که معمولاً منجر به تصورات غلط قابل توجهی از سیاست ایران می‌شود. قانون اساسی ایران یک ساختار قدرت رسمی را تجویز می‌کند که چارچوب سیاست ایران را تعیین می‌کند، اما این ساختار قدرت رسمی اغلب توسط شبکه‌های قدرت خصوصی جایگزین می‌شود. یک نهاد رسمی معمولاً مسئول اجرای سیاست است، اما کمتر اوقات نهاد تصمیم‌گیرنده سیاست است. همپوشانی قدرت‌های سیاسی مندرج در قانون اساسی با شبکه‌های قدرت غیررسمی، ریشه بسیاری از سوءتفاهم‌های غربی‌ها از نظام سیاسی ایران است.

رسماً دولت ایران همانطور که در شکل ۸-۱ نشان داده شده است، تنظیم شده است. آیت‌الله خامنه‌ای به عنوان رهبر، جهت‌گیری سیاست‌های داخلی و خارجی ایران را تعیین می‌کند. رهبر توسط مجلس خبرگان، که متشکل از نامزدهای تأیید شده توسط شورای نگهبان و انتخاب مستقیم مردم است، برای تمام عمر انتخاب می‌شود. رهبر، فرمانده کل ارتش (نیروهای مسلح) و فرمانده کل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی (IRGC) است. او به تنهایی اختیار اعلام جنگ یا صلح را دارد. رهبر، وزارت اطلاعات و امنیت (MOIS) را کنترل می‌کند و روسای قوه قضائیه، مجمع تشخیص مصلحت نظام، شورای عالی امنیت ملی و رهبران شبکه‌های رسانه‌ای دولتی را منصوب و برکنار می‌کند. رهبر شش نفر از دوازده عضو شورای نگهبان را مستقیماً منصوب می‌کند و شش نفر باقی‌مانده را که توسط رئیس قوه قضائیه (که توسط رهبر منصوب می‌شود) معرفی و توسط مجلس تأیید می‌شوند، غیرمستقیم منصوب می‌کند.

رئیس جمهور ریاست قوه مجریه را بر عهده دارد و دومین مقام عالی رتبه در ایران است. رئیس جمهور باید توسط رهبر تأیید شود و با رأی مردمی از میان نامزدهای تأیید شده توسط شورای نگهبان انتخاب شود. رئیس جمهور ریاست قوه مجریه را بر عهده دارد که تمام آن تابع رهبر است و در داخل و خارج از کشور از جایگاه بالایی برخوردار است. مسئولیت اصلی قوه مجریه تعیین سیاست‌های اقتصادی کشور است. هشت معاون رئیس جمهور و بیست و دو وزیر کابینه برای رئیس جمهور کار می‌کنند و توسط او انتخاب می‌شوند. کابینه رئیس جمهور باید توسط مجلس تأیید شود. فراتر از کابینه، رئیس جمهور نفوذ اسمی بر شورای عالی امنیت ملی و وزارت اطلاعات و امنیت دارد، اگرچه عملاً سیاست‌های امنیتی داخلی و بین‌المللی توسط رهبر تعیین می‌شود.

شکل ۸: ساختار قدرت ترسیم شده در قانون اساسی ایران

در ایران چندین نهاد وجود دارند که اگرچه رسماً نهادهای سیاسی تأسیس نشده‌اند، اما بر گفتمان سیاسی تأثیر می‌گذارند. احزاب سیاسی غیرقانونی هستند، اما چندین جناح سیاسی پدید آمده‌اند که هر کدام پایگاه‌های حمایتی منحصر به فرد خود را دارند. در حال حاضر، سه جناح سیاسی متمایز در ایران وجود دارد - اصول‌گرایان، عمل‌گرایان و اصلاح‌طلبان. 62 در درون اصول‌گرایان، بین کسانی که از تندروهای مستقر (کسانی که در حال حاضر در قدرت هستند) حمایت می‌کنند و حول احمدی‌نژاد شکل گرفته‌اند، و کسانی که با قدرت و نفوذ احمدی‌نژاد مخالفند و برای آن رقابت می‌کنند، اختلاف نظر وجود دارد.

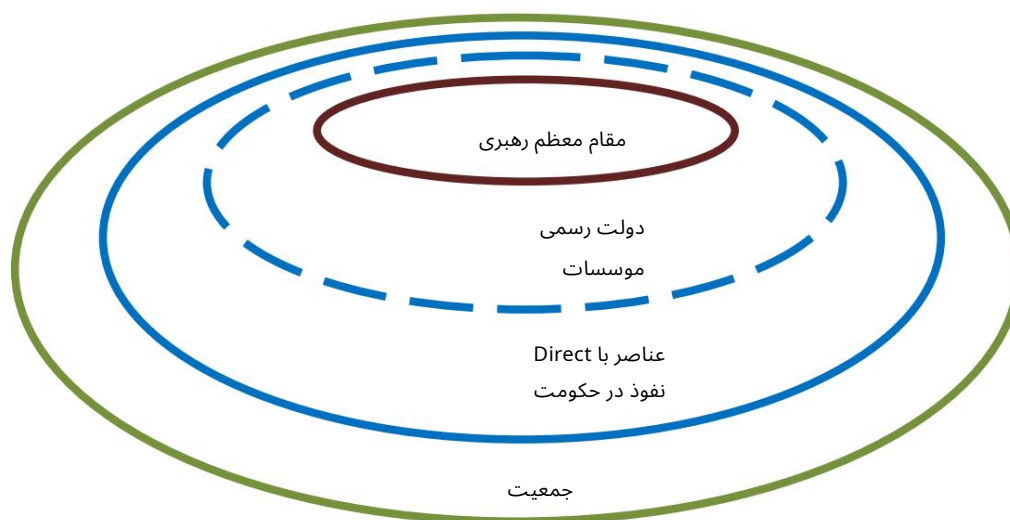
چندین نهاد که در یک زمینه غیرسیاسی تأسیس شده‌اند، به نهادهای سیاسی قدرتمندی تبدیل شده‌اند؛ در حال حاضر دو نهاد با بیشترین نفوذ، بنیادها و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی هستند. بنیادها، نهادهای مذهبی، منعکس‌کننده بسیاری از وزارتخانه‌های خدمات عمومی دولتی هستند، فقط به رهبر معظم انقلاب گزارش می‌دهند و بخش‌های وسیعی از اقتصاد ایران را کنترل می‌کنند. حضور اقتصادی قابل توجه بنیادها و کنترل آنها بر معیشت بخش بزرگی از مردم ایران، نفوذ قابل توجهی بر سیاست داخلی و خارجی ایران برای آنها فراهم می‌کند. سپاه پاسداران انقلاب اسلامی که برای دفاع از اصول انقلاب تشکیل شده است، به یک نهاد سیاسی قدرتمند با قدرت نظامی قابل توجه، توانایی کنترل و نفوذ بر مردم و حضور رو به رشد در اقتصاد داخلی ایران تبدیل شده است. سابق

اعضای سپاه پاسداران در سراسر ایران پستهای مهمی را در اختیار دارند و رئیس جمهور احمدی نژاد و شهردار تهران، محمد قالیباف، هر دو سابقه عضویت در سپاه پاسداران را دارند.

به عنوان یک حکومت دینی، رهبران مذهبی ایران مستقیماً در سیاست دخالت دارند. روحانیون ایران در سراسر حکومت مناصب اختصاصی دارند و مناصب مختلف نیازمند صلاحیت‌های مذهبی متفاوتی هستند. در سال‌های بلافاصله پس از انقلاب، روحانیون ایران به شدت در سیاست دخالت داشتند. امروزه دخالت آنها کاهش یافته است و آیت‌الله‌ها و روحانیون بیشتری ترجیح می‌دهند بر امور دینی، به جای امور دولتی، تمرکز کنند. با این حال، هر مسلمان معتقدی باید از آموزه‌ها و فتاوای یک آیت‌الله پیروی کند که به عنوان یکی از پنج رکن اسلام، درصدی از درآمد خود (خمس یا زکات) را به او می‌دهند. اهرم مالی و توانایی این آیت‌الله‌ها در هدایت و راهبری مردم، نخبگان روحانی شیعه را قادر می‌سازد تا مستقیماً بر سیاست داخلی و خارجی ایران تأثیر بگذارند.

قدرت در ایران تنها به صورت آزادانه و همانطور که در قانون اساسی تصریح شده است، اعمال می‌شود و بیشتر مبتنی بر اختیارات خصوصی است. شبکه‌های قدرت، قدرت‌های غیررسمی به طور یکپارچه در نهادهای رسمی حکومت و بین آنها در هم می‌آمیزند. رهبر معظم انقلاب، خامنه‌ای، همیشه حرف آخر را می‌زند، اگرچه او بیشتر تمایل داشته است که از طریق اجماع حکومت کند تا به عنوان یک فرد اقتدارگرا؛ خامنه‌ای به جای دیکته کردن نتیجه، ترجیح می‌دهد رقابت‌های جناحی را در مقابل یکدیگر قرار دهد، در حالی که منتظر شکل‌گیری اجماع است. ریاست بر یک نهاد رسمی لزوماً نفوذ ذینفعان را فراهم نمی‌کند. دو عامل اصلی وجود دارد که قدرت سیاسی ذینفعان را ایجاد می‌کند: اول نزدیکی آنها به خامنه‌ای و دوم ارتباطات آنها در بین شبکه‌های سیاسی مختلف. به ندرت فردی بدون یک شبکه حمایتی غیررسمی از پیش موجود، به یک پست مهم در ایران منصوب می‌شود. عنصر جمهوریت ایران در نهایت به مردم در شکل‌گیری سیاست‌ها کمک می‌کند. اکثر بازیگران سیاسی تأثیرگذار در ایران در سطحی، چه از طریق انتخابات و چه برای حمایت مالی، مدیون مردم هستند. در ایران، اعتراضات اجتماعی نیز ابزارهای رایجی هستند که گروه‌های مختلف مردم از طریق آنها درخواست‌های سیاسی خود را مطرح می‌کنند. بنابراین، سازماندهی قدرت در ایران کمتر شبیه شکل 108 و بیشتر شبیه شکل 109 در زیر است.

شکل ۱۰۹: اعمال قدرت عملی در ایران

دو تصویر جایگزین محبوب از ساختار قدرت در ایران وجود دارد، و تصویر آنها از قدرت در ایران، مورد فوق را تکمیل می‌کند. مورد اول در طول دهه اول رهبری خامنه‌ای، رهبر معظم انقلاب، توسعه یافت، که در طی آن موقعیت خامنه‌ای به عنوان رهبر معظم انقلاب به دلایل زیر تا حدودی متزلزل بود:

جنگال انتصاب او. ویلفرد بوختا در اثر خود در سال ۲۰۰۰ با عنوان «چه کسی بر ایران حکومت می‌کند؟» ساختار قدرت در جمهوری اسلامی، چهار حلقه قدرت را پیشنهاد می‌کند. حلقه داخلی، ریش‌سفیدان، روحانیونی در مناصب بالای دولتی با پیروان زیاد هستند. حلقه دوم شامل کارمندان و مدیران دولتی، کسانی که در دولت بالا هستند اما فاقد صلاحیت‌های مذهبی برای قدرتمندترین مناصب هستند، می‌شود. حلقه سوم بوختا، پایگاه قدرت رژیم است که شامل سپاه پاسداران، بسیج و رسانه‌ها می‌شود. حلقه چهارم تا حدودی کلی است و از افراد و گروه‌های سابقاً تأثیرگذار مانند جنبش‌های زنان و کمونیست‌ها و پیروان آموزه‌های منتظری تشکیل شده است (بوختا ۲۰۰۰، صفحات ۶۰-۱۰۰). بوختا خاطرنشان می‌کند که «افراد برجسته اغلب قدرتمندتر از آن چیزی هستند که مناصب رسمی‌شان نشان می‌دهد. بنابراین، برای درک سیستم، بررسی پیوندهای حمایت و وفاداری بین افراد مختلف مفیدتر از بررسی ویژگی‌های ایدئولوژیک، رسمی یا بوروکراتیک سیستم است» (بوختا ۲۰۰۰، صفحه ۷).

دومین روش رایج برای مشاهده قدرت در ایران، از طریق منشور جناح‌های سیاسی است. جناح‌ها مفید هستند، زیرا تقریباً شبکه‌های مهم حمایت و وفاداری را در بر می‌گیرند، در حالی که افراد کلیدی و نهادهایی را که آنها رهبری می‌کنند، با دیدگاه‌های سیاسی مشترک، در یک دسته قرار می‌دهند. با تجزیه و تحلیل ایران با استفاده از جناح‌ها، رهبر معظم انقلاب همچنان اقتدار سیاسی نهایی را در اختیار دارد و نزدیکی به رهبر معظم انقلاب به شدت نشان دهنده قدرت سیاسی یک فرد است. شخصیت‌های کلیدی نزدیک به رهبر معظم انقلاب، جناح‌های سیاسی مختلف را رهبری می‌کنند که برخی از سازمان‌های دولتی تأثیرگذار را کنترل می‌کنند. هر جناح از مراکز قدرت مختلف حمایت دریافت می‌کند، به عنوان مثال، اصول‌گرایان بخش قابل توجهی از حمایت خود را از سپاه پاسداران دریافت می‌کنند و عمل‌گرایان اغلب توسط بنیادها حمایت می‌شوند. جناح‌ها تا حدودی بی‌شکل هستند، بر اساس مسائل سیاسی جاری، با هم ترکیب و همپوشانی دارند و گفتمان سیاسی در پس‌زمینه تعامل جناحی شکل می‌گیرد (تالر و همکاران، ۲۰۰۹، صفحات ۵۱-۳۹).

منابع بوختا، ویلفرد. چه کسی بر ایران حکومت می‌کند؟: ساختار قدرت در جمهوری اسلامی. انستیتو واشنگتن

برای سیاست خاور نزدیک، ۲۰۰۰.

«ایران: قدرت در دست کیست؟» بی‌بی‌سی

http://news.bbc.co.uk/2/shared/spl/hi/middle_east/03/iran_power/html/

تالر، دیوید و همکاران. ملاها، پاسداران و بنیادها: کاوشی در پویایی رهبری ایران. رند.

۲۰۰۹. (۱۳۸۸)

«ساختار قدرت در ایران». انجمن اتاق بازرگانی ایران. http://www.iranchamber.com/government/articles/structure_of_power.php

<http://www.iranchamber.com/>

پیوست E: شناسایی و شرح ذینفعان

اگرچه‌های قدرت داخلی

تصمیمات در ایران تحت تأثیر منابع قدرت رسمی و غیررسمی بی‌شماری قرار دارد. بسیاری از نهادهای رسمی در ایران، بیشتر از طریق ترغیب فرد یا افرادی که ریاست نهاد را بر عهده دارند، بر سیاست تأثیر می‌گذارند تا از طریق قدرتهای تعریف‌شده رسمی آن. به همین دلیل، بسیاری از مراکز قدرت به طور مشترک با افراد رهبری‌کننده گروه ارائه شده‌اند. بخش‌های زیر، قدرتهای منحصر به فردی را که در داده‌های مطالعه در ایران شناسایی شده‌اند، ارائه می‌دهند.

۱.۱. رهبر معظم آیت‌الله علی حسینی خامنه‌ای دیدگاه داخلی خامنه‌ای در مورد ایران بیشتر اسلامی است تا جمهوری. دیدگاه‌های سیاست خارجی او به دنبال ...

حفظ وضع موجود، نه سازش، بلکه اجتناب از رویارویی. او به عنوان یک متعادل‌کننده بزرگ شناخته می‌شود که با اجماع و نه با فرمان حکومت می‌کند. برخی خامنه‌ای را یک «میان‌روی پنهان» می‌دانند، زیرا ابتدا به یک رئیس‌جمهور میانه‌رو و سپس به یک رئیس‌جمهور اصلاح‌طلب اجازه می‌دهد تا سیاست‌های مترقی‌تری را دنبال کند، اما خامنه‌ای دائماً محافظه‌کاران را به اصلاح‌طلبان ترجیح می‌دهد. اکثراً خامنه‌ای را در ظاهر می‌بینند: یک روحانی مذهبی، از نظر ایدئولوژیکی سازش‌ناپذیر، ضد آمریکا و ضد صهیونیست. او قدرتمندترین فرد در یک رژیم استبدادی است که بقای خود و حفظ نظام دینی اولویتهای اصلی اوست. خامنه‌ای دست خود را بسته نگه می‌دارد، با اجماع حکومت می‌کند، از رویارویی اجتناب می‌کند و مخالفان را تکه‌تکه می‌کند. خامنه‌ای به عنوان مرید فداکار خمینی، اسلام را مظهر عدالت و خودکفایی ایران را کلید حفظ دین‌سالاری و استقلال آن می‌داند (سجادپور، ۲۰۰۸).

۱.۱.۱. به قدرت رسیدن

خامنه‌ای قبل از انقلاب در قم با خمینی آشنا شد. خمینی معلم خصوصی خامنه‌ای شد. که به نوبه خود به یکی از شاگردان برجسته خمینی تبدیل شد. پس از اخراج خمینی از ایران، خامنه‌ای به گسترش آموزشهای خمینی ادامه داد که منجر به دستگیری‌ها و زندانی شدن‌های متعدد او شد. پس از انقلاب و تحقق چشم‌انداز خمینی برای ایران، خامنه‌ای به سمت وزیر دفاع و بعداً سرپرست سپاه پاسداران انقلاب اسلامی منصوب شد. در سال ۱۹۸۱ پس از ترور محمدعلی رجایی، خامنه‌ای با ۹۵٪ آرا به عنوان رئیس‌جمهور ایران انتخاب شد. خامنه‌ای در سخنرانی افتتاحیه خود قول داد که «انحراف، لیبرالیسم و چپ‌گرایان تحت تأثیر آمریکا» را از بین ببرد (سجادپور، ۲۰۰۸ ص ۵). مخالفت با رژیم، از جمله اعتراضات خشونت‌آمیز و خشونت‌آمیز، ترورها و شورش‌ها، به سرعت و با خشونت توسط دولت سرکوب شد - هزاران نفر از اعضای عادی گروه‌های شورشی به دستور دادگاه‌های انقلاب کشته شدند. در سال ۱۹۸۲، نزدیک به آغاز دوره اول ریاست جمهوری خامنه‌ای، دادگاه‌ها به آرامی کنترل شدند، اگرچه برخی از گروه‌های سیاسی و مخالفان همچنان مورد آزار و اذیت قرار می‌گرفتند (انجمن اتاق بازرگانی ایران).

جنگ ایران و عراق در سال ۱۹۸۰ آغاز شد و زمانی که خامنه‌ای به ریاست جمهوری رسید، در جریان بود. خامنه‌ای از زمان ریاست جمهوری تا پایان جنگ، ایران را هدایت کرد. در طول جنگ، روابط خامنه‌ای با سپاه پاسداران انقلاب اسلامی (IRGC) عمیق‌تر شد. وابستگی او به ارتش تا حدودی می‌تواند شهرت او را به مدیریت خرد و منافع عمیق در ارتش، بودجه و جزئیات اداری توضیح دهد (نصر، ۲۰۰۷). با اخراج ارتش عراق در سال ۱۹۸۲، خامنه‌ای به همراه نخست‌وزیر میرحسین موسوی، به مخالفان اصلی تصمیم خمینی برای حمله متقابل به عراق تبدیل شدند.

در سال ۱۹۸۹ خمینی با جانشین تعیین‌شده‌اش، آیت‌الله العظمی منتظری، اختلاف پیدا کرد. خمینی، آیت‌الله منتظری را مجبور به استعفا از امامت جمعه تهران کرد و خامنه‌ای را به این سمت منصوب کرد. پیش از سال ۱۹۸۹ قانون اساسی ایران، رهبر را ملزم به مرجعیت می‌کرد، با این حال، آیت‌الله خمینی، که از تعداد نامزدها ناراضی بود، شروع به اصلاح قانون اساسی کرد تا رهبر فقط باید متخصص فقه اسلامی باشد و «مهارت‌های سیاسی و مدیریتی مناسب» را داشته باشد (سجادپور، ۲۰۰۸). این اصلاحیه جدید قانون اساسی پس از درگذشت خمینی به همه‌پرسی گذاشته نشده بود. با این حال، خامنه‌ای، با حمایت رفسنجانی، حمایت اکثریت مجلس خبرگان را به دست آورد. خامنه‌ای با رأی ۶۰ به ۱۴ انتخاب شد و از حجت‌الاسلام (روحانی میان‌رتبه) به آیت‌الله و مقام رهبری ارتقا یافت (سجادپور، ۲۰۰۸).

۱.۱.۲ اقتدار به عنوان رهبر عالی، اختیارات قانونی خامنه‌ای گسترده است و تمام جنبه‌های جمهوری اسلامی را به طور مستقیم یا غیرمستقیم کنترل می‌کند. او روسای قوه قضائیه، شبکه‌های رسانه‌ای، ارتش و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی را منصوب می‌کند. در دومین نهاد قدرتمند ایران، شورای نگهبان ۱۲ نفره، خامنه‌ای شش عضو را مستقیماً و شش عضو دیگر را غیرمستقیم انتخاب می‌کند. شش نامزد غیرمستقیم منصوب شده توسط رئیس قوه قضائیه (که توسط خامنه‌ای منصوب می‌شود) انتخاب و سپس توسط مجلس تأیید می‌شوند. خامنه‌ای همچنین بخش‌های تحت کنترل دولت در اقتصاد به شدت دولتی ایران را هدایت می‌کند. شبکه‌های گسترده حمایتی بنیادها و هزینه کردن پول نفت ایران، همگی تحت نظارت خامنه‌ای هستند.

اختیارات گسترده‌ی خامنه‌ای در قانون اساسی از زمان تصویب قانون اساسی افزایش یافته و تثبیت شده است. خامنه‌ای با پرورش «کمیسرهای روحانی» به قدرت رسید. خامنه‌ای با درک اینکه فاقد کاریزما، محبوبیت و احترام خمینی است، افرادی را در هر نهاد مهم در جمهوری اسلامی -وزارتخانه‌های دولتی، نهاد روحانیت و ارتش -منصوب کرد. این افراد به عنوان چشم و گوش خامنه‌ای عمل می‌کنند و قدرت دخالت در هر امر دولتی را دارند و اقتدار خامنه‌ای را اعمال می‌کنند.

۱.۱.۳ سیاست داخلی

دیدگاه خامنه‌ای برای ایران در حوزه داخلی حول دو محور می‌چرخد -ضرورت اسلام در ایجاد ... جامعه‌ای عادلانه و اهمیت خودکفایی برای حفظ استقلال ایران. خامنه‌ای طرفدار سوسیالیسم اسلامی است، که در آن رفاه همگانی جامعه بر رشد اولویت دارد.

اسلام مدل غربی توسعه اقتصادی را که باعث رشد اقتصادی و افزایش ثروت سطوح خاصی از جامعه به قیمت فقیر شدن و پایین آمدن سطح زندگی سایر اقشار اجتماعی می‌شود، رد می‌کند. آنچه اسلام دنبال می‌کند، توسعه اقتصادی و رفاه برای همه اقشار اجتماعی بر اساس عدالت اجتماعی است. (خامنه ای ۱۹۹۹)

عدالت اجتماعی در ایران به شکل یارانه‌ها نمود پیدا می‌کند که بین ۱۲ تا ۲۵ درصد از تولید ناخالص داخلی را شامل می‌شود و سالانه ۸۰ میلیارد دلار یارانه و کمک‌های نقدی را برای کالاهای اساسی مانند غذا و بنزین تشکیل می‌دهد (ایلیاس، ۲۰۱۰). خامنه‌ای رویکرد ایران را با سوسیالیسم «بی‌خدا»ی اروپای شرقی و شوروی، با تکیه بر اسلام، متمایز می‌کند. دین به سیاست‌های او یک مبنای اخلاقی بی‌چون و چرا می‌دهد و اسلام به سوسیالیسم ایران، حکمی از سوی مردم می‌دهد. با این حال، خامنه‌ای

اجازه داد اقتصاد رو به زوال ایران تا حدودی آزاد شود. از زمان جنگ عراق، اقتصاد ایران آسیب دیده است و خامنه‌ای در تلاش برای بهبود اقتصاد، برخی اصلاحات اقتصادی و طرح‌های خصوصی‌سازی مورد حمایت رفسنجانی و خاتمی را پذیرفت (سجادپور، ۲۰۰۸).

انقلاب در پی برقراری عدالت اسلامی بود، اما همچنین می‌خواست به اتکای شاه به غرب پایان دهد. از نظر خامنه‌ای، ایران خودکفا تنها راهی است که جمهوری اسلامی می‌تواند واقعاً مستقل باشد. خامنه‌ای معتقد است که پیشرفت علمی، از طریق پروژه‌هایی مانند برنامه هسته‌ای، کلید خودکفایی ایران است، حتی زمانی که تحریم‌ها ایران را از منابع و سرمایه‌ای که اقتصادش به شدت به آن نیاز دارد، محروم می‌کند (خامنه ای، ۲۰۰۶).

۱.۱.۴. سیاست خارجی

سیاست خارجی خامنه‌ای ترکیبی از ایدئولوژی و منافع محاسبه‌شده است. همزمان با رکود اقتصادی او ابتدا به رفسنجانی و سپس خاتمی اجازه داد تا به دنبال ایجاد روابط حسنه محدود با اروپا و ایالات متحده باشند، اما در رابطه با اسرائیل، خامنه‌ای در دشمنی خود سازش‌ناپذیر بوده است. خامنه‌ای ایران را رهبر امت (جامعه اسلامی) اعلام می‌کند. او برای حمایت از آرمان فلسطین به شعار همبستگی اسلامی متوسل می‌شود، اما با درایت از ترس رنجاندن روسیه، چینی‌ها را نادیده می‌گیرد. او برای توجیه روابط با حماس و حزب‌الله به وحدت مسلمانان متوسل می‌شود، اما در جنگ ارمنستان مسیحی علیه آذربایجان شیعه از آن حمایت می‌کند (میگدالوویتز، ۲۰۰۳). خامنه‌ای ممکن است ابتدا به رفسنجانی و سپس خاتمی اجازه داده باشد که از تعامل با ایالات متحده صحبت کنند، اما مخالفت او با «قدرت‌های استکباری» تزلزل‌ناپذیر بوده است. خامنه‌ای ایالات متحده را به استعمار پست مدرن متهم می‌کند که در آن از تبلیغات، قدرت نرم و نفوذ فرهنگی برای پیشبرد منافع خود در ایران استفاده می‌کند. خامنه‌ای معتقد است که سیاست ایالات متحده در ایران همچنان تغییر رژیم است، نه تغییر رفتار.

آنچه ایالات متحده، که سردمدار تجاوز به انقلاب اسلامی ما بوده است، از ملت و دولت ما انتظار دارد، تسلیم و رضا در برابر سلطه‌گری اوست و این انگیزه واقعی ادعاهای ایالات متحده در مورد سلاح‌های کشتار جمعی، حقوق بشر یا دموکراسی است.

(خامنه ای، ۱۳۸۲)

دیدگاه خامنه‌ای نسبت به آمریکا، هرگونه سازشی را به منزله نشان دادن ضعف تلقی می‌کند و ایران هرگونه سازشی را ... نشان دادن ضعف به عنوان تشویق فشار و ارباب بیشتر. اسرائیل، برجسته‌ترین ویژگی در گفتمان سیاسی خامنه‌ای، تقریباً هیچ نقشی در زندگی روزمره ایرانیان ندارد. بسیاری گمان می‌کنند که موضع‌گیری ایران در قبال اسرائیل یک مانور تاکتیکی است و ایران شیعه را به عنوان رهبر خاورمیانه‌ای عمدتاً سنی قرار می‌دهد. در حالی که اهمیت انقلابی در مخالفت با اسرائیل کاهش یافته است، رد اسرائیل توسط خامنه‌ای صریح بوده است (سجادپور، ۲۰۰۸). جمهوری اسلامی نه به دنبال نابودی دولت یهود، بلکه به دنبال شکست صهیونیسم به عنوان یک ایدئولوژی و انحلال اسرائیل از طریق همه‌پرسی مردمی است (خامنه ای، ۲۰۰۵).

از نظر خامنه‌ای، برنامه هسته‌ای ایران مظهر مبارزه انقلابی مداوم برای استقلال است. «او قویاً معتقد است که ایالات متحده به دلیل تهدید اشاعه هسته‌ای با جاه‌طلبی‌های هسته‌ای ایران مخالف نیست، بلکه به دلیل استقلال بالقوه و اهرم اقتصادی است که ایران از آن به دست می‌آورد» (سجادپور، ۲۰۰۸، ص ۲۳). خامنه‌ای بر اهمیت پیشرفت علمی و فناوری برای آینده ایران تأکید می‌کند و بعید است که او در مورد توسعه تمام عناصر لازم یک برنامه هسته‌ای از جمله قابلیت‌های غنی‌سازی توسط ایران، مصالحه کند.

به نظر می‌رسد خامنه‌ای و احمدی‌نژاد از نظر ایدئولوژیکی بسیار به هم نزدیک هستند. در داخل کشور، آنها می‌خواهند عدالت اسلامی را می‌اییند و خواستار برابری اقتصادی در تمام اقشار جامعه هستند. هر دو رهبر، برنامه هسته‌ای را عنصری حیاتی در خودکفایی و سیاست خارجی ایران می‌دانند. هیچ‌کدام خواهان رابطه با اسرائیل نیستند و هر دو سازش با ایالات متحده را به عنوان نمایش غیرقابل قبولی از ضعف می‌دانند. خامنه‌ای ممکن است رویکرد تهاجمی‌تر احمدی‌نژاد را نپسندد، اما نارضایتی عمومی از احمدی‌نژاد، قدرت خود خامنه‌ای را تقویت کرده است. همچنین، احمدی‌نژاد محافظه‌کاران را که یک بلوک قدرت قوی را در ایران تقسیم کرده‌اند، دچار تفرقه می‌کند (بوچتا، ۲۰۰۰).

منابع بوچتا، ویلفرید. چه کسی بر ایران حکومت می‌کند؟ ساختار قدرت در جمهوری اسلامی. انستیتو واشنگتن

برای سیاست خاور نزدیک، ۲۰۰۰.

ایلیاس، شاپره. «شرایط اقتصادی ایران: مسائل مربوط به سیاست ایالات متحده». سرویس تحقیقات کنگره. www.fas.org/sgp/crs/mideast/RL34525.pdf 22 آوریل 2010.

«ایران پس از پیروزی انقلاب». ۱۳۵۷ انجمن اتاق بازرگانی ایران. ۱۰ اسپتامبر ۲۰۱۰. http://www.iranchamber.com/history/islamic_revolution/revolution_and_iran_after1979_1_ph

«جنگ ایران و عراق». ۱۹۸۸-۱۹۸۰ انجمن اتاق بازرگانی ایران. ۱۰ اسپتامبر ۲۰۱۰. http://www.iranchamber.com/history/iran_iraq_war/iran_iraq_war1_php

خامنه‌ای، علی حسینی. سخنرانی در جمع مهمانان خارجی. ۲ ژوئن ۱۹۹۹.

خامنه‌ای، علی حسینی. سخنرانی در جمع دانشجویان دانشگاه شهید بهشتی، اردیبهشت ۱۳۸۲.

خامنه‌ای، علی حسینی. سخنرانی در جمع قضات. ۲۸ ژوئن ۲۰۰۵.

خامنه‌ای، علی حسینی. سخنرانی در جمع اهالی قم. ۹ ژانویه 2006.

میگدالوویتز، کارول. «مناقشه ارمنستان و آذربایجان». گزارش سرویس تحقیقات کنگره (CRS) برای کنگره. 8 IB92109. 2003. آگوست

نصر، ولی. «با «تصمیم‌گیرنده» تهران آشنا شوید. او آن آدم عجولی که انتظار دارید نیست.» واشنگتن پست. 9 دسامبر ۲۰۰۷.

کریم سجادیپور. «خوانش خامنه‌ای: جهان‌بینی قدرتمندترین رهبر ایران». کارنگی موقوفه صلح بین‌المللی، ۲۰۰۸.

1.2 شورای نگهبان (احمد جنتی مساح)

شورای نگهبان که برای پاسداری از حکومت اسلامی و قانون اساسی طراحی شده است، متشکل از شش عضو است.

فقیه منصوب رهبر و شش فقیه معرفی شده توسط شورای عالی قضایی و تأیید شده توسط مجلس. شورای نگهبان تحت سلطه محافظه‌کاران است. هدف اصلی آن تأیید مطابقت هرگونه قانون مجلس با قانون اساسی است. قانونی که توسط شورای نگهبان تأیید نشود، به قانون تبدیل نمی‌شود. از دیگر اختیارات مهم آن، توانایی انتخاب نامزدهای متقاضی برای شرکت در انتخابات است. در انتخابات سال ۲۰۰۵، شورای نگهبان از میان بیش از ۱۰۰۰ متقاضی ریاست جمهوری، همه را به جز شش نفر رد صلاحیت کرد. آیت‌الله احمد جنتی مساح، یک محافظه‌کار سنتی، بنیانگذار مدرسه حقانی، که روابط نزدیکی با احمدی‌نژاد دارد، ریاست شورای نگهبان را بر عهده دارد. او هم به عنوان حقوقدان و هم به عنوان آیت‌الله در این شورا عضویت دارد. این شورا توسط اصلاح‌طلبان به دلیل حذف تعداد زیادی از نامزدهای مترقی‌تر در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۰۵ و ۲۰۰۹ و همچنین انتخابات مجلس و انتخابات محلی مورد انتقاد قرار گرفت. جنتی از طریق شورای نگهبان قدرت قابل توجهی اعمال می‌کند، اما از طریق کرسی‌هایش در مجمع تشخیص مصلحت نظام و مجلس خبرگان نیز نفوذ دارد. اعتبار فوق محافظه‌کارانه این شورا بسیار زیاد است و آیت‌الله محمد یزدی، صادق لاریجانی و محمدرضا مدرسی یزدی (از اعضای شورای امنیت جهانی) کرسی‌هایی در آن دارند.

منابع «شورای نگهبان / شورای نگهبان». امنیت جهانی.

<http://www.globalsecurity.org/military/world/iran/guardian.htm>

«ایرانی که قدرت را در دست دارد.» بی‌بی‌سی. http://news.bbc.co.uk/2/shared/spl/hi/middle_east/03/iran_power/html/

<http://news.bbc.co.uk/>

«ایران: روحانی تندرو معترضان را به «یهودیان» سرکش تشبیه می‌کند و خواستار «اعدام سریع» آنها می‌شود.» لس‌آنجلس تایمز. ۲۹ ژانویه <http://latimesblogs.latimes.com/babylonbeyond/2010/01/iran-hardline-cleric-likens-protesters-to-defiant-jews-orders-quick-executions.html>. ۲۰۱۰

۳. مجمع تشخیص مصلحت نظام

مجمع تشخیص مصلحت نظام در سال ۱۹۸۸ توسط خمینی برای حل و فصل قوانین تشکیل شد. اختلافات بین مجلس و شورای نگهبان. در سال ۱۴۰۵ اختیارات نظارتی بر تمام قوای حکومت به این شورا واگذار شد. گسترش اختیارات مجمع تشخیص مصلحت نظام به عنوان تلاشی برای محدود کردن قدرت احمدی‌نژاد تلقی شد. این شورا می‌تواند قوانین موقت را تصویب کند که به مدت سه سال معتبر هستند. این شورا، در ابتدا سیزده عضو داشت، اما از آن زمان به بعد، بسته به تعداد مشاوران ویژه، به حدود ۳۵ عضو گسترش یافته است. اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام، فراتر از ظرفیت تصمیم‌گیری خود، به رهبر معظم انقلاب در مورد مسائل سیاست ملی مشاوره می‌دهند و بسیار شبیه به کابینه در دولت‌های غربی عمل می‌کنند. این شورا تحت سلطه محافظه‌کاران است، هرچند لیبرال‌تر از شورای نگهبان است و در میان اعضای آن چندین عمل‌گرا و اصلاح‌طلب حضور دارند. اعضای برجسته فعلی عبارتند از اکبر هاشمی رفسنجانی، رئیس و محسن رضایی، دبیر. همچنین محمد خاتمی، رئیس جمهور سابق، محمود هاشمی شاهرودی، رئیس سابق قوه قضائیه، و علی اکبر ناطق نوری، رئیس سابق مجلس، در این شورا حضور دارند.

منابع «مجمع تشخیص مصلحت نظام». امنیت جهانی. www.globalsecurity.org/military/world/iran/edc.htm

<http://>

«ایرانی که قدرت را در دست دارد» بی‌بی‌سی.

http://news.bbc.co.uk/2/shared/spl/hi/middle_east/03/iran_power/html/

۱.۴. شورای عالی قضایی

از سال ۲۰۰۹، صادق اردشیر لاریجانی، از چهره‌های تندرو، ریاست شورای عالی قضایی را بر عهده داشته است. این مقام معمولاً توسط یک مجتهد به عهده گرفته می‌شود. صادق لاریجانی، به عنوان حجت الاسلام، تا چند ماه قبل از انتصابش، یک روحانی نسبتاً جوان بود. او به خاطر مخالفتش با اصلاح‌طلبانی مانند خاتمی شناخته شده است. نظرات او به خوبی با عبارت زیر مشخص می‌شود:

ما از جامعه‌ای حمایت می‌کنیم که بر اساس روح اسلام و ایمان دینی بنا شده باشد، در آن ارزش‌های اسلامی و دینی ترویج شود، در آن هر دستور قرآنی و آموزه‌های پیامبر اسلام و امامان معصوم اجرا شود. جامعه‌ای که در آن احساس بندگی در برابر خداوند متعال در همه جا آشکار باشد و مردم حقوق خود را از خدا مطالبه نکنند، بلکه به وظایف خود در قبال خدا آگاه باشند (جهانپور).

صادق لاریجانی اعتراضات سال ۲۰۰۹ پس از انتخابات ریاست جمهوری را به شدت محکوم کرد و معترضان را غیرقانونی و ادعاهای آنها را بی‌اساس خواند. اگرچه صادق لاریجانی از جناح راست افراطی است، اما نسبت به برخی از تندروها مانند آیت‌الله جنتی یا رئیس‌جمهور احمدی‌نژاد، کمی کمتر سخت‌گیر است. صادق لاریجانی دیدگاه‌های معتدلی ابراز کرده و به لزوم تطبیق انقلاب با جامعه در حال مدرن شدن اذعان دارد.

نقش دولت این است که به افراد اجازه دهد از بیشترین آزادی برخوردار باشند تا بتوانند حقوق و منافع خود را به روشی که مناسب می‌دانند دنبال کنند. نقش دولت این نیست که ارزش‌ها، اهداف و اصول خود را به شهروندانش تحمیل کند و به هیچ وجه نباید در چنین مسائلی دخالت کند. نقش دولت فراهم کردن محیطی مناسب است که به افراد اجازه دهد در جامعه انتخاب‌های خود را انجام دهند (سهیمی، ۲۰۰۹).

شورای قضایی یک نهاد محافظه‌کار است که با خواسته‌ها و دیدگاه‌های ... همسو است. خامنه‌ای. شورا ممکن است از تغییرات تدریجی حمایت کند، اما به هیچ وجه آداب و رسوم انقلابی را تضعیف نخواهد کرد.

منابع

جهانپور، فرهنگ. «اسلام و حقوق بشر». مجله جهانی شدن برای خیر عمومی. <http://jgcbg/2007/sp07/jgcbg-sp07-jahanpour.htm>
<http://lass.calumet.purdue.edu/>

سهیمی، محمد. «خویشاوندسالاری در خاندان لاریجانی». فرانت‌لاین. پی‌ای‌اس. ۲۰ آگوست ۲۰۰۹. <http://www.pbs.org/wqbn/pages/frontline/tehranbureau/2009/08/nepotism-the-larijani-dynasty.html>

۱.۵.مجلس خبرگان

چهارمین مجلس خبرگان در سال ۱۳۰۶ انتخاب شد و تا سال ۱۳۰۵ ادامه خواهد داشت. این مجلس ...
به عنوان یک نهاد نمایندگی، نقش رهبر را دموکراتیک می‌کند. این مجلس متشکل از ۸۶ مجتهد، عالم اسلامی است که نماینده ۳۰ حوزه انتخابیه ایران هستند.
اصل ۷۱ قانون اساسی، حوزه اختیارات مجلس خبرگان را مشخص می‌کند و به آنها قدرت انتخاب، نظارت و در صورت لزوم، رد صلاحیت رهبر را می‌دهد.

مجلس خبرگان تحت سلطه محافظه‌کاران سنتی است، اگرچه عناصر محافظه‌کارتر برای کنترل این مجلس به چالش کشیده شده‌اند. آیت‌الله علی مشکینی، یک محافظه‌کار سنتی، ریاست چهار مجلس اول خبرگان را بر عهده داشت، اما پس از مرگ او در سال ۲۰۰۷ رفسنجانی با شکست دادن آیت‌الله احمد جنتی و مصباح یزدی که محافظه‌کارتر بودند، به این سمت انتخاب شد. رفسنجانی پیش از ریاست مجلس چهارم، نایب رئیس مجالس سوم و چهارم بود.

مجلس خبرگان چهارم بیش از گذشته دچار اختلاف نظر است و جناح همسو با احمدی‌نژاد در آن حضور دارد.
نومحافظه‌کارانی که محافظه‌کاران سنتی را به چالش می‌کشند (بی‌بی‌سی). (۲۰۱۰) در انتخابات ۲۰۰۶ توسط محمدتقی مصباح یزدی، تندرو، متحد مذهبی و مربی رئیس جمهور احمدی‌نژاد، به چالش کشیده شد. مصباح یزدی یکی از بزرگترین مخالفان سیاست‌های اجتماعی لیبرال‌تر معرفی شده توسط رفسنجانی و خانمی بود. مصباح یزدی رویکردی قاطع‌تر در قبال مسائل اجتماعی و سیاسی دارد و بازگشت به گفتمان انقلابی اسلامی شدیدتر دهه ۱۹۸۰ را ترجیح می‌دهد. او به صدور دستور ترور وحشیانه روشنفکران سکولار و مخالفان متهم شده است. آیت‌الله جنتی، رئیس شورای نگهبان، نیز نفوذ رفسنجانی را به چالش کشید و در انتخابات ریاست مجلس در جایگاه دوم قرار گرفت. جنتی دیدگاه‌های بسیار مشابهی با آیت‌الله مصباح یزدی و رئیس جمهور احمدی‌نژاد دارد (بی‌بی‌سی). (۲۰۱۰)

در مارس ۲۰۱۱، آیت‌الله محمدرضا مهدوی کنی، روحانی محافظه‌کار ۸۰ ساله، پس از انصراف رفسنجانی از نامزدی، بدون رقیب به عنوان رئیس مجلس خبرگان انتخاب شد که نشان‌دهنده تغییر بالقوه‌ی محافظه‌کارانه‌تر در درون مجلس خبرگان است. (۲۰۱۱ RFERL)

۸۸ عضو منتخب چهارمین مجلس خبرگان رهبری عبارتند از:

- ۱. محمد رضا احمدی شاه‌رودی
- ۲. رضا استادی
- ۳. علی اسلامی
- ۴. علیرضا اسلامیان
- ۵. محمد امامی کاشانی
- ۶. مختار امینیان
- ۷. اسدالله ایمانی
- ۸. هادی باریک بین
- ۹. محمد باقر باقری کنی
- ۱۰. مرتضی بنی فضل (متوفی)
- ۱۱. محمد بهرامی خوشکار
- ۱۲. احمد بهشتی
- ۱۳. محمدتقی پورمحمدی
- ۱۴. سید صابر جباری
- ۱۵. احمد جنتی
- ۱۶. محی الدین حائری شیرازی.

17.سید کرامت الله ملک حسینی ،18.سید هاشم حسینی بوشهری ،19.محسن
حیدری الکسیری ،20.سیداحمد خاتمی ،21.عبدالرحمن خدایی ،22.سید محسن
خرازی ،23.ابوالقاسم دوئری ،24.سید علی عسگر دستغیب ،26.سید علی محمد
دستغیب ،27.سید ابراهیم رئیس ،28.علی رازنی

۲۹.رضا رمضانی
۳۰.حسن روحانی
۳۱.حسین معصومی
۳۲.علی احمد سلامی
33.عباسعلی سلیمانی ،34.سید ابراهیم سید حاتمی ،35.سید محمد شاهچراغی ،36.سید محمد
نقی شاهرخ ،37.حسن آقا شریعتی نیاسر ،38.سیدعلی شفیعی ،39.محمد شیخ الاسلامی.

40.سید حبیب الله طاهری قرقانی (متوفی).
41.سید محتبی طاهری ،42.سید حسن طاهری خرم آبادی ،43.سید یوسف طباطبائی نژاد ،44.نورالله
طبرسی ،45.غیاثین طهمحمدی ،46.سید حسن عاملی ،47.عبدالمحمود الاحمدالله84. محمدرضا فاکر

۵۰.علی فلاحیان
51.محمد فیضی ،52.زین العابدین قربانی
53.سید اکبر قره باغی ،54.سید علی اکبر
فرشی ،55.محسن قمی.

56.محسن کازرون
عباس کعبی ،۵۷
58.صادق لاررجانی ،59.محسن مجتهد شبستری
60.احمد محسنی قرقانی ،61.عباس محفوظی.

62.محمد محمدی -گیلانی
63.سید محمد حسن مرعشی شوشتری (متوفی).
64.علی اکبر مشکینی (متوفی)

65. تقی مصباحی‌زادی. 66. علی‌عسگر
معصومی. 67. علی‌معلمی. 68. مرتضی
مقتدایی. 69. حسن ممدوحی.

70. محمدعلی موحدی کرمانی
71. سید محمدعلی موسوی جزایری. 72. سید ابوالحسن مهدوی
73. محمدرضا مهدویکائی.

74. حبیب‌الله مهمان‌نواز. 75. سید ابوالفضل میرمحمدی. 76. محمد مومن.

77. غلامعلی نعیم آبادی
78. حسن نمازی. 79. عبدالنبی نمازی. 80. سید کاظم نورمفیدی. 81.
عباس واعظ طیبی. 82. سید محمد واعظ موسوی. 83. محمد تقی
واعظی. 84. ابوالقاسم وفیاضی. 85. هاشم هاشمریس هاشمی زاده. 87.
سید محمود هاشمی - شاهرودی. 88. محمد یزدی

منابع

تشکر ویژه از خانواده مریم فریزود برای ترجمه فهرست اعضای مجلس خبرگان ایران.

عبده، احسان و همکاران. «شناخت مجلس خبرگان ایران». مرکز مطالعات ایران. دورینگهام
دانشگاه. نوامبر ۲۰۰۶

«رفسنجانی رهبری نهاد کلیدی ایران را بر عهده خواهد گرفت.» بی‌بی‌سی، ۴ سپتامبر ۲۰۱۰

http://news.bbc.co.uk/2/hi/middle_east/6977451.stm

«رفسنجانی ایران پست کلیدی خود در مجلس خبرگان را از دست داد.» 8 RFERL. مارس 2011.

http://www.rferl.org/content/iran_rafsanjani_assembly_of_experts/2331272.html

۱.۶.مجلس

مجلس شورای اسلامی متشکل از ۲۹۰ نماینده است که ۳۰ حوزه انتخابیه جغرافیایی ایران را نمایندگی می‌کنند.

بخش‌های اقلیت‌های شناخته‌شده در قانون اساسی. مجلس هشتم فعلی ۱۱۹۵ اصول‌گرا، ۵۱ اصلاح‌طلب و ۳۹ مستقل و همچنین پنج کرسی برای اقلیت‌های شناخته‌شده در قانون اساسی دارد - یک کرسی برای هر یک از زرتشتیان، یهودیان و مسیحیان آشوری و دو کرسی برای مسیحیان ارمنی که بیشتر رایج هستند.

اصول ۷۱ تا ۹۰ قانون اساسی، اختیارات مجلس را که به عنوان یک نهاد تک مجلسی عمل می‌کند، بیان می‌کند.

قوه مقننه اختیار بررسی و تصویب بودجه دولت، پیشنهاد قانون، تصویب معاهدات بین‌المللی و بررسی عملکرد رئیس‌جمهور و وزرای او را دارد (تالر. ۲۰۰۹). برای عضویت در مجلس، (MP) یک نامزد باید توسط شورای نگهبان تأیید شود و سپس توسط رأی‌دهندگان انتخاب شود. صلاحیت نامزدی به اعتبار اسلامی فرد و حمایت از انقلاب بستگی دارد. از زمان تسلط اصلاح‌طلبان بر مجلس ششم در سال ۲۰۰۰ شورای نگهبان اکثریت نمایندگان اصلاح‌طلب را رد صلاحیت کرده است (سیکور. ۲۰۰۷). نتیجه این رد صلاحیت‌های گسترده، مجلسی محافظه‌کارتر است که در آن رقابت اصلی قدرت بین عمل‌گرایان و اصول‌گرایان است (فتحی. ۲۰۰۸). علی لاریجانی، یک محافظه‌کار تندرو، رئیس فعلی مجلس است و محمدحسن ابوترابی فرد، معاون اول، است. رهبر اقلیت اصلاح‌طلبان، محمد رضا تابش (امنیت جهانی) است.

اختیارات مجلس محدود است. وقتی مجلس لایحه‌ای را تصویب می‌کند، باید توسط شورای نگهبان بررسی شود که پایداری آن به قوانین اسلامی و قانون اساسی را بررسی می‌کند. شورای نگهبان می‌تواند قوانینی را که مغایر با قوانین اسلامی یا قانون اساسی تشخیص می‌دهد، مسدود کند، قابلیتی که اغلب در سال‌های مجلس تحت سلطه اصلاح‌طلبان در سال ۲۰۰۰ از آن استفاده می‌کرد. تصمیمی که توسط سه چهارم اعضای شورای نگهبان گرفته شود، همان اعتبار خود قانون اساسی را دارد. در صورتی که شورای نگهبان و مجلس نتوانند اختلاف بر سر یک لایحه را حل کنند، مجمع تشخیص مصلحت نظام به عنوان داور تصمیم‌گیرنده عمل می‌کند (تالر. ۲۰۰۹، ص. ۳۱-۲۹).

منابع

فتحی، نازیلا. «اصلاح‌طلبان با وجود محرومیت، در ایران رأی می‌آورند.» نیویورک تایمز. ۱۶ مارس

۲۰۰۸. (۱۳۸۷)

http://www.nytimes.com/2008/03/16/world/middleeast/16iran.html?_r=1

«مجلس». امنیت جهانی. www.globalsecurity.org/military/world/iran/majles.htm

<http://>

سیکور، لورا. «ایران کی؟» نیویورک تایمز. ۲۸ ژانویه ۲۰۰۷.

<http://www.nytimes.com/2007/01/28/magazine/28iran.t.html?ei=5088&en=df35a74bde394fa1&ex=1327640400&partner=rssnyt&emc=rss&pagewanted=print>

<http://www.nytimes.com/2007/01/28/magazine/28iran.t.html?ei=5088&en=df35a74bde394fa1&ex=1327640400&partner=rssnyt&emc=rss&pagewanted=print>

تالر، دیوید و همکاران. ملاها، پاسداران و بنیادها: کاوشی در پویایی رهبری ایران. رند.

۲۰۰۹. (۱۳۸۸)

۱.۷. رئیس‌جمهور محمود احمدی‌نژاد (اصولگرایان تثبیت شده)

اصولگرایان خود را مدافعان انقلاب می‌دانند و به دنبال اجرای دقیق اسلام هستند.

بر مردم، و با تحمل کم برای تغییر، حتی زمانی که ناشی از تحولات اقتصادی یا اجتماعی باشد. اصولگرایان به شدت در روحانیت و ارتش، دو نهاد تأثیرگذار خارج از دولت ایران، پایگاه دارند.

شناخته‌شده‌ترین اصولگرا در غرب محمود احمدی‌نژاد است. احمدی‌نژاد در سال ۲۰۰۵ ششمین رئیس‌جمهور ایران شد، سمتی که در سال ۲۰۰۹ به طرز بحث‌برانگیزی برای دومین دوره به آن انتخاب شد. احمدی‌نژاد که به خاطر شعارهای پوپولیستی‌اش، انکار هولوکاست و اصرار بر حقوق هسته‌ای ایران شناخته می‌شود، در غرب با استقبال کمی مواجه شده است. با توجه به اینکه عزم ایالات متحده در خاورمیانه پس از اعمال مالیات بر عملیات در افغانستان و عراق در هاله‌ای از ابهام قرار گرفته است، احمدی‌نژاد دولت ایران را به عنوان جایگزینی برای آمریکای تضعیف‌شده بازسازی کرده است.

احمدی‌نژاد از خانواده‌ای نسبتاً فقیر می‌آید. او با سپاه پاسداران مرتبط است، اما اینکه آیا او به عنوان یک کماندو، همانطور که ادعا می‌شود، خدمت کرده است یا در بسیج، تا حدودی بحث‌برانگیز است (بزرگمهر ۲۰۰۸) او در مقطع کارشناسی مهندسی عمران خواند و در سال ۱۹۹۷ دکتری خود را در رشته مهندسی و برنامه‌ریزی حمل و نقل از دانشگاه علم و صنعت ایران دریافت کرد. احمدی‌نژاد در طول تحصیل در مقطع دکترا به عنوان شهردار استان اردبیل منصوب شد، سمتی که تا زمان ریاست جمهوری خاتمی، زمانی که برکنار شد، در اختیار داشت. در سال ۲۰۰۳ هنگامی که ائتلاف سازندگان ایران اسلامی کنترل شورای شهر تهران را به دست گرفت، احمدی‌نژاد به عنوان شهردار تهران منصوب شد.

اصولگرایان به شدت با اسرائیل و غرب مخالفند. احمدی‌نژاد در ۲۶ اکتبر ۲۰۰۵ در سمیناری با عنوان «جهان بدون صهیونیسم» گفت: «انشاءالله، با نیروی الهی، به زودی جهانی بدون ایالات متحده و صهیونیسم را تجربه خواهیم کرد». (Globalsecurity 2005) احمدی‌نژاد هولوکاست را انکار کرده و گفته است که اگر هولوکاست ادعایی در اروپا رخ داده باشد، اسرائیل باید از خاورمیانه خارج شده و در آلمان یا لهستان مستقر شود. (CNN 2007) احمدی‌نژاد در مجمع «جهان بدون صهیونیسم» ادعا کرد:

قدرت‌های استکبار جهانی، رژیم صهیونیستی را در قلب جهان اسلام به عنوان پایگاهی برای مقاصد توسعه‌طلبانه خود تأسیس کردند... [آنها] رژیم صهیونیستی اشغالگر قدس را به پایگاهی برای تسلط بر جهان اسلام تبدیل کردند... آنها پایگاهی ایجاد کرده‌اند که از آنجا می‌توانند حکومت خود را بر کل جهان اسلام گسترش دهند؛ این کار هدف دیگری جز این ندارد.

(گلوبال سکوریتی ۲۰۰۵)

احمدی‌نژاد، به عنوان سخنگوی اصولگرایان، هم از صهیونیسم و هم از غرب ابراز انزجار می‌کند، موضوعی که در میان بخش‌های وسیعی از خاورمیانه از حمایت برخوردار است.

مخالفت با اسرائیل و غرب اغلب با برداشت یک «ژانوس» غربی مرتبط است که از یک سو دستیابی اسرائیل به سلاح هسته‌ای را نادیده می‌گیرد و از سوی دیگر توسعه هسته‌ای ایران را تهدید می‌کند. برنامه هسته‌ای ایران در دهه 1960 در زمان شاه آغاز شد و پس از انقلاب اسلامی کنار گذاشته شد. این برنامه در دهه 1990 دوباره از سر گرفته شد و سوءظن‌های بین‌المللی را در مورد توسعه سلاح برانگیخت، اگرچه ایران اصرار داشت که این برنامه برای انرژی هسته‌ای غیرنظامی است و در چارچوب تعهدات خود در پیمان عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای (NPT) انجام می‌شود. در سال 2002 شورای ملی مقاومت ایران گزارشی را فاش کرد که ماهیت مخفیانه‌تر این برنامه را آشکار می‌کرد (جهانپور 2007) خاتمی، که با تحریم‌های بین‌المللی روبرو بود، غنی‌سازی اورانیوم را در سال 2003 به حالت تعلیق درآورد. احمدی‌نژاد، پس از روی کار آمدن، برنامه غنی‌سازی ایران را در ژانویه 2006 از سر گرفت و اعتبار تندروری خود را اثبات کرد.

احمدی‌نژاد بر حق قانونی ایران برای توسعه یک برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز تحت INPT اصرار دارد، اما او همچنین از رد احتمال توسعه سلاح هسته‌ای خودداری کرده است. (Bright 2009) سوالاتی در مورد عزم برنامه هسته‌ای ایران و اینکه آیا این برنامه بیشتر وسیله‌ای برای بهبود موقعیت چانه‌زنی ایران است، وجود دارد. در آشفتگی پس از انتخابات 2009 احمدی‌نژاد به سپاه پاسداران، گروهی که ارتباط نزدیکی با برنامه هسته‌ای دارد، نزدیک‌تر شده است. نفوذ و قدرت سپاه در ایران در صورت توسعه سلاح هسته‌ای به طور قابل توجهی افزایش می‌یابد و به همین ترتیب، در صورت کنار گذاشتن برنامه هسته‌ای، نفوذ سپاه کاهش می‌یابد. (New York Times 2010) موارد متعدد نقض حقوق بشر در دوران ریاست جمهوری احمدی‌نژاد رخ داده است. اعمال قوانین شریعت، که معمولاً برای زنان ناعادلانه تلقی می‌شود و در اکثر کشورهای اسلامی در حال توسعه نادیده گرفته یا جایگزین می‌شود، در ایران همچنان پابرجاست. پرونده سکینه محمدی آشتیانی ادامه اعمال باستانی مانند سنگسار زنان زنکار را برجسته می‌کند. (HRW 2010) زندان اوین تهران اخیراً صدها زندانی سیاسی را که به طور غیرقانونی در جریان دستگیری‌های گسترده مخالفان سیاسی و معترضان مسالمت‌آمیز پس از انتخابات ریاست جمهوری جنجالی ۱۲ ژوئن ۲۰۰۹ بازداشت شده بودند، در خود جای داده است. زندانیان از دسترسی به وکیل و خانواده محروم بودند و گزارش‌های متعددی از خشونت و اعتراقات اجباری وجود داشت. (HRW 2010)

در ژوئن ۵۷، ۲۰۰۷ اقتصاددان ایرانی نامه‌ای به احمدی‌نژاد نوشتند و از سیاست‌های اقتصادی او انتقاد کردند: مداخلات قیمتی، خدمات دولتی، سهمیه‌بندی بنزین و پیشنهاد افزایش ۴۰ درصدی حقوق کارگران - که در مصوبه‌ای از سوی شورای عالی کار و وزارت کار صادر شده است (رویترز، ۲۰۰۷) احمدی‌نژاد قول داد که پول نفت را سر سفره مردم بگذارد و وقتی قیمت نفت بالا بود، درآمدهای دولت را صرف ژست‌های پوپولیستی کرد، اما از زمان کاهش قیمت نفت، ادامه این اقدامات پوپولیستی منجر به کسری بودجه بی‌سابقه، افزایش بیکاری و تورم شده است. تحریم‌های سازمان ملل باعث شده است که بانک مرکزی ایران از افزایش فرار سرمایه بترسد و مانع از دریافت سرمایه‌گذاری خارجی مورد نیاز اقتصاد ایران برای رشد شود. اولین وزیر دارایی و اقتصاد احمدی‌نژاد زمانی که احمدی‌نژاد تلاش کرد در بانک‌های ایران دخالت کند، استعفا داد و وزیر دارایی فعلی، سید شمس‌الدین حسینی، به عنوان امتیازی برای مجلس در نظر گرفته می‌شود که جایگزین نامزدهای رادیکال‌تر احمدی‌نژاد شده است (گلن، ۲۰۰۹) سیاست‌های اقتصادی احمدی‌نژاد سوسیالیسم و سرمایه‌داری را در هم می‌آمیزد. او نیاز به رشد اقتصادی را تصدیق می‌کند و به ارزش سرمایه‌گذاری خارجی در این زمینه اذعان دارد، اما حاضر نیست جمعیت فقیر و روستایی زیادی را که بخش عمده‌ای از حمایت او را تشکیل می‌دهند، از خود دور کند، جایی که یارانه‌های بنزین و غذا محبوب هستند.

منابع

«رئیس جمهور ایران انتقاد از سیاست‌های اقتصادی را رد کرد.» رویترز، ۱۶ ژوئن ۲۰۰۷ idUSDAH62967620070616
<http://www.reuters.com/article/> ۲۰۰۷

مصاحبه احمدی نژاد با سی ان ان. سی ان ان. ۲۶ سپتامبر ۲۰۰۷
 * مذاکرات کلمبیا/سازمان ملل، مقابله با شورش در عراق

مصاحبه احمدی نژاد با لری کینگ. سی ان ان. 25 سپتامبر 2009. سلاح های هسته ای با حمایت WAC،
 آمیز

بلک، ایان. «بیکاری و تورم، درخشش سپیده‌دم جدید سی ساله را کم‌رنگ می‌کند.» گاردین، ۷ فوریه

۲۰۰۹، (۱۳۸۸)

<http://www.guardian.co.uk/world/2009/feb/07/iran-iraq-revolution>

برایت، آرتور. «احمدی نژاد می‌گوید که احتمال بمب هسته‌ای ایران را رد نمی‌کند.» کریستین ساینس مانیتور.
۸ سپتامبر ۲۰۰۹ <http://www.csmonitor.com/World/terrorism-security/2009/0918/p99s01-duts.html>

۲۰۰۹.

بزرگمهر، نجمه. «متن مصاحبه: مجتبی ثمره هاشمی. فایننشال تایمز. 30 مه»
s/0/3c04bcbc-2d9e-11dd-b92a-000077b07658,dwp_uuid=be75219e-940a-11da-82ea-0000779e2340.html?nclick_check=1.

۲۰۰۸. <http://www.ft.com/cms/>

گلن، لوسیا. «خلاصه پیشینه: کابینه احمدی‌نژاد». موسسه ملی دموکراتیک. ۲۰۰۹. اسپتامبر
<http://www.ndi.org/print/15709>

«ایران: «اعتراف» و حکم سنگسار، تمسخر عدالت است.» دیده‌بان حقوق بشر. ۳ آگوست
<http://www.hrw.org/en/news/2010/08/13/iran-confession->

«ایران: آزار و اذیت زندانیان سیاسی را متوقف کنید.» دیده‌بان حقوق بشر. ۶ آگوست ۲۰۱۰
<http://www.hrw.org/en/news/2010/08/06/iran-stop-abuse-political-prisoners>

«برنامه هسته‌ای ایران». نیویورک تایمز. 20 آگوست
<http://www.nytimes.com/info/iran-nuclear-program/>

جهانپور، فرهنگ. «گاهشمار برنامه هسته‌ای ایران». ۱۹۵۷-۲۰۰۷ گروه تحقیقاتی آکسفورد.
http://www.oxfordresearchgroup.org.uk/oxford_research_group_chronology_irans_nuclear_pr

«پروفایل: محمود احمدی‌نژاد». بی‌بی‌سی. ۴ آگوست ۲۰۱۰
<http://www.bbc.co.uk/news/world-middle-east-10866448>

اسمیت، جیمز اف. «متن مصاحبه: مصاحبه احمدی‌نژاد با بوستون گلوب». بوستون گلوب.
۲۰۱۰. http://www.boston.com/news/world/worldly_boston/2010/05/transcript_ahmadinejads_interv.html

والاس، مایک. «رهبر ایران، احمدی‌نژاد، با مایک والاس صادقانه صحبت می‌کند»
اسرائیل، سلاح‌های هسته‌ای، بوش. «برنامه‌ی ۶۰ دقیقه. ان‌بی‌سی. ۱۳ آگوست ۲۰۰۶»

«رژیم صهیونیستی و ایران: www.globalsecurity.org/military/world/iran/zionist-entity-2.htm
۲۰۰۵-۲۰۰۰. <http://www.globalsecurity.org>

۱۱.۸ اصول‌گرایان/سنت‌گرایان بی‌اساس / (علی لاریجانی و محمدباقر قالیباف)

اصول‌گرایان به دو دسته تقسیم شده‌اند: آنهایی که از احمدی‌نژاد حمایت می‌کنند و آنهایی که او را به چالش می‌کشند. رهبری حزب. دیدگاه‌های اصول‌گرایان جاف‌افتاده و اصول‌گرایان بی‌سابقه تقریباً یکسان است. اصول‌گرایان بی‌سابقه به سوءمدیریت اقتصادی احمدی‌نژاد و استراتژی تقابلی او با غرب حمله می‌کنند، اما همچنان خود را ادامه‌دهنده میراث انقلاب می‌دانند. اصول‌گرایان بی‌سابقه از آداب و رسوم مذهبی محافظه‌کارانه دفاع می‌کنند و به دنبال اجرای دقیق شریعت هستند. این جناح حمایت اصول‌گرایان جاف‌افتاده را به خود جلب می‌کند و از میان روحانیون و نظامیانی که با سبک حکومت‌داری احمدی‌نژاد مخالفند، حمایت دریافت می‌کند.

علی لاریجانی، رئیس مجلس، اگرچه از نظر ایدئولوژیکی عملگراتر از احمدی‌نژاد دیده می‌شود. معادل آن. لاریجانی مورد علاقه خامنه‌ای است و به نظر می‌رسد در استراتژی خامنه‌ای برای تقسیم بلوک‌های قدرت اساسی نقش دارد. لاریجانی اصول‌گرایان را تقسیم می‌کند و جایگزینی برای احمدی‌نژاد پرمدعائر و پوپولیست‌تر ارائه می‌دهد. لاریجانی قبل از اینکه پس از استعفای خاتمی به مدت دو سال سمت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی را بر عهده بگیرد، فرماندهی سپاه پاسداران را بر عهده داشت. لاریجانی به عنوان وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، سانسور را بر تمام جنبه‌های فرهنگی زندگی تشدید کرد. خامنه‌ای لاریجانی را به عنوان رئیس صدا و سیما، جمهوری اسلامی منصوب کرد، جایی که او پخش برنامه را به شدت گسترش داد و از رسانه‌ها برای حمله به اصلاح‌طلبان استفاده کرد. او در انتخابات ۲۰۰۵ به عنوان نامزد اصلی محافظه‌کاران شرکت کرد، اما عملکرد ضعیفی داشت. لاریجانی به عنوان نامزد ریاست جمهوری، به رویکرد هسته‌ای خاتمی حمله کرد و اظهار داشت که خاتمی «مروارید را [به اتحادیه اروپا] داده است [زیرا خاتمی موافقت کرده بود که برنامه غنی‌سازی اورانیوم ایران را به طور موقت متوقف کند]، اما آب‌انبات‌های بی‌ارزش دریافت کرده است» (سهیمی، ۲۰۰۹)

احمدی نژاد لاریجانی را به عنوان دبیر شورای عالی امنیت ملی منصوب کرد مذاکره‌کننده اصلی هسته‌ای، سمت‌هایی که در سال ۲۰۰۷ به دلیل اختلافات با رئیس‌جمهور از آنها استعفا داد. لاریجانی در سمت مذاکره‌کننده ارشد هسته‌ای، عملگراتر نشان داد - پس از بحثی بین پوتین و خامنه‌ای در مورد کاهش روابط با غرب، لاریجانی موافقت کرد که توقف غنی‌سازی سوخت هسته‌ای ایران را بررسی کند. احمدی‌نژاد بلافاصله با امتیاز لاریجانی مخالفت کرد و اظهار داشت که توقف سوخت هسته‌ای مورد بحث قرار نگرفته است و دو روز پس از این جلسه، لاریجانی استعفا داد. سعید جلیلی به عنوان مذاکره‌کننده اصلی هسته‌ای جایگزین لاریجانی شد و کمتر به مسیر عملگرایانه اسلاف خود پایبند بود و در عوض از حقوق هسته‌ای سازش‌ناپذیر ایران که توسط احمدی‌نژاد حمایت می‌شد، حمایت کرد. در سال ۲۰۰۷ لاریجانی عموماً به عنوان کسی که نقش مهمی در تأثیرگذاری بر احمدی‌نژاد ایفا کرده بود، شناخته می‌شد.

تصمیم به آزادی ۱۵ ملوان بریتانیایی که به دلیل نقض آب‌های سرزمینی ایران دستگیر شده بودند، از زمان انتخابات مجلس هشتم در سال ۲۰۰۰ لاریجانی رئیس مجلس بوده است. او در انتخابات ۲۰۰۹ از احمدی‌نژاد حمایت نکرد و نتیجه را به عنوان تقلب محکوم کرد، اگرچه علناً ادعای اصلاح‌طلبان کروی مبنی بر اینکه معترضان دستگیر شده مورد خشونت قرار گرفته‌اند را رد کرد. ادعا می‌شود که لاریجانی بلافاصله پس از انتخابات ۲۰۰۹ بر اساس دسترسی‌اش به اطلاعات طبقه‌بندی شده، با موسوی به عنوان رئیس‌جمهور جدید ایران تماس گرفته و تبریک گفته است (سهیمی، ۲۰۰۹)

محمدباقر قالیباف (قالیباف) شهردار تهران است. قالیباف، یک اصولگرای سرسخت، ... یک افسر سابق سپاه و رئیس پلیس تهران. او در سال ۲۰۰۵ برای نامزدی ریاست جمهوری از ارتش استعفا داد و اندکی پس از آن به عنوان شهردار تهران منصوب شد. قالیباف از زمان تصدی سمت شهردار، به دلیل توانایی‌اش در پایبندی به برنامه و اجرای دقیق قوانین بدنام شده است. او با متوقف کردن تأخیرها و هزینه‌های اضافی پروژه‌ها، ضمن جلوگیری از رشد جرم و جنایت، تهران را مدرن کرده و به عنوان یک مدیر کارآمد و مدرن‌ساز اقتدارگرا شهرت یافته است. قالیباف با موفقیت

سرمایه‌گذاری خارجی را به تهران جذب کرد و کارهای او در گسترش فضای سبز در منطقه فقیرنشین جنوب تهران، به افزایش محبوبیت سیاسی او در بین اقشار کم‌درآمد کمک کرده است. (FT 2008)

منابع

«مجمع تشخیص مصلحت نظام». امنیت جهانی. <http://www.globalsecurity.org/military/world/iran/edc.htm>

«مصاحبه فایننشال تایمز: محمدباقر قالیباف». فایننشال تایمز (فایننشال تایمز). ۸ ژانویه ۲۰۰۸. <http://www.ft.com/cms/s/0/57d045fa-b9ff-11dc-abcb-0000779fd2ac.html>

لین، جون. «تحلیل: ظهور علی لاریجانی». بی بی سی. 28 مه 2008. http://news.bbc.co.uk/2/hi/middle_east/7424322.stm

مک‌فارکوهار، نیل. «ایران در بن‌بست به دنبال مشوق‌هایی از اروپا است»، نیویورک تایمز، 19 مه 2005. http://www.nytimes.com/2005/05/19/international/middleeast/19iran.html?ref=hassan_rowhani

مک لئود اسکات و ناهید سیام دوست. محمدباقر قالیباف: مردی که باید دید. زمان. 13 آگوست ۲۰۰۸. (۱۳۸۷)

<http://www.time.com/time/magazine/article/0,9171,1832327,00.html>

سهیمی، محمد. «خویشاوندسالاری در خاندان لاریجانی». فرانت‌لاین. پی‌ای‌اس. ۲۰ آگوست ۲۰۰۹. <http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/tehranbureau/2009/08/nepotism-the-larijani-dynasty.html>

تالر، دیوید و همکاران. ملاها، پاسداران و بنیادها. RAND. 2009. صفحات 70-73.

۹. عمل‌گرایان (رفسنجانی و روحانی)

عمل‌گرایان بین اصلاح‌طلبان و اصول‌گرایان قرار دارند. رهبری آنها از یک گروه قدیمی‌تر است، که نمونه بارز آن رفسنجانی است. اکثر رهبران عمل‌گرا در انقلاب ۱۳۵۷ فعال بودند، نقش‌های مهمی در به قدرت رسیدن خامنه‌ای در سال ۱۳۶۸ ایفا کردند و همچنان در سیاست مدرن ایران نقش محوری دارند. قدرت عمل‌گراها در دوران ریاست جمهوری رفسنجانی، اندکی پس از انتخاب خامنه‌ای به عنوان رهبر عالی، به اوج خود رسید. قدرت عمل‌گراها در طول دهه‌ها نسبتاً ثابت مانده است، اگرچه به نظر می‌رسد از زمان شکست رفسنجانی در انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۳۸۴ به دست احمدی‌نژاد، دچار افول شده است. ظهور اصول‌گرایان باعث شده است که عمل‌گراها به طور فزاینده‌ای عمل‌گرا به نظر برسند و بیشتر مورد حمله قرار گیرند. عمل‌گراها به دنبال تداوم آرمان‌های انقلابی هستند، اما معتقدند که نوسازی و رشد ایران مستلزم مصالحه بوده است. حفظ جمهوری دینی مستلزم درجه‌ای از اصلاحات اقتصادی، ادغام در نهادهای بین‌المللی و تفاسیر مدرن از شریعت است. این مسیر به طور قابل توجهی مستلزم فاصله گرفتن از سوسیالیسم اسلامی است. تعدیل سیاست هسته‌ای ایران، موضع‌گیری در قبال اسرائیل و اصول صدور انقلاب؛ و چگونگی اجرا و تفسیر عدالت اسلامی در ایران. دیدگاه‌های میانه‌روتر عمل‌گرایان از سوی هر دو طرف مورد انتقاد قرار گرفته است، اصلاح‌طلبان آن را ناکافی و اصول‌گرایان آن را خائنانه خوانده‌اند.

پراگماتیست‌ها از حمایت روحانیون، ارتش و طبقات متوسط برخوردارند. پراگماتیست‌ها بخش‌های بزرگی از اقتصاد ایران را از طریق شرکت‌های خصوصی کنترل می‌کنند. بیشترین نفوذ اقتصادی آنها ناشی از کنترل آنها بر بنیادهای متعدد، مانند بنیاد مستضعفان و جانبازان، بنیاد شهید و بنیاد امام رضا (بنیاد آستان قدس) است (قیصری، ۲۰۰۶). این بنیادها حدود سی و پنج درصد از تولید ناخالص داخلی ایران را تشکیل می‌دهند و بیش از چهل درصد از اقتصاد غیرنفتی ایران را کنترل می‌کنند (راکل، ۲۰۰۹).

درک رفسنجانی، به عنوان رهبر عمل‌گرایان، به درک این بخش از قدرت سیاسی ایران کمک می‌کند. رفسنجانی در قم الهیات خواند، جایی که در دهه ۱۹۷۰ با خمینی آشنا شد و از پیروان او شد. رفسنجانی چندین بار به دلیل فعالیت‌های مقاومتی‌اش علیه شاه زندانی شد. پس از انقلاب، رفسنجانی از سال ۱۹۸۰ تا ۱۹۸۹ به عنوان رئیس مجلس خدمت کرد. در سال ۱۹۸۸، خمینی رفسنجانی را به عنوان فرمانده کل قوا منصوب کرد. مشارکت او در پذیرش قطعنامه سازمان ملل متحد برای پایان دادن به جنگ ایران و عراق توسط ایران محوری تلقی می‌شد. پس از مرگ خمینی در سال ۱۹۸۹ و انتخاب خامنه‌ای به عنوان رهبر عالی، رفسنجانی از مجلس استعفا داد و به عنوان رئیس جمهور انتخاب شد. حمایت رفسنجانی در ظهور خامنه‌ای بسیار مهم تلقی می‌شود و به او لقب «سلطنت‌ساز» را داده است (بی‌بی‌سی، ۲۰۰۹). رفسنجانی دو دوره رئیس جمهور بود و از سال ۱۹۸۹ تا ۱۹۹۷ این سمت را بر عهده داشت. ریاست جمهوری رفسنجانی تغییر در تمرکز جمهوری اسلامی را نشان داد، زیرا منافع به سمت اصلاحات داخلی معطوف شد. او از دو ستون راهنمای انقلاب، «نه شرقی نه غربی» و «صدور انقلاب» جدا شد. (Raquel 2009, p. 174). ریاست جمهوری او تحت تأثیر نیاز به بازسازی اقتصاد ایران پس از جنگ ویرانگر ایران و عراق قرار گرفت. در طول ریاست جمهوری خود، او از حرکت به سمت تبدیل ایران به یک اقتصاد بازار آزاد حمایت کرد و نقش مهمی در خصوصی‌سازی بخش‌های بزرگی از اقتصاد ایفا کرد. یکی از نتایج خصوصی‌سازی، افزایش نفوذ بنیادها بود (BBC 2005; Tait 2006).

رفسنجانی، چه در دوران ریاست جمهوری و چه از زمان ریاست جمهوری‌اش، تا حدودی از عادی‌سازی روابط با اروپا و ایالات متحده حمایت کرده است (بی‌بی‌سی، ۲۰۰۹، ۲۰۰۵). در طول جنگ اول خلیج فارس، در مواجهه با مخالفت‌های قابل توجه، رفسنجانی از ایالات متحده در مورد عراق حمایت کرد. رهبری رفسنجانی اغلب موضع تهاجمی ایران نسبت به اسرائیل را کاهش داده است (راکل، ۲۰۰۹، ص. ۱۷۴-۱۷۳). رفسنجانی از برنامه هسته‌ای ایران حمایت کرده است.

حقوق بشر را ترویج می‌کرد و از موفقیت‌های آن دفاع می‌کرد، هرچند که او همچنین در پی تعدیل موضع هسته‌ای ایران بوده و گاهی اوقات استدلال می‌کرد که توقف غنی‌سازی ارزش حفظ جمهوری اسلامی را دارد.

رفسنجانی ریاست مجمع تشخیص مصلحت نظام را بر عهده دارد و تا ژانویه ۲۰۱۱ ریاست مجلس خبرگان چهارم را بر عهده داشت. انتخاب او به ریاست مجلس خبرگان، پیروزی قابل توجهی برای عمل‌گرایان بر عناصر محافظه‌کارتر بود. بسیاری او را رهبر احتمالی بعدی پس از کناره‌گیری خامنه‌ای از صحنه می‌دانند (نیویورک تایمز ۲۰۰۹ بی‌بی‌سی ۲۰۱۰).

حسن روحانی یکی دیگر از عمل‌گرایان برجسته است. روحانی، رئیس سابق شورای عالی امنیت ملی، به عنوان مذاکره‌کننده اصلی هسته‌ای خدمت کرد. او در غرب به خاطر معامله بر سر توقف «پیشرفت» در غنی‌سازی هسته‌ای ایران بدنام است. این توافق بعداً در سال ۲۰۰۷ با برکناری او از سمتش لغو شد. از سال ۱۹۹۹ زمانی که روحانی نایب رئیس مجلس بود ، او به طور مداوم نفوذ قابل توجهی در گفتمان سیاسی ایران داشته است. او در حال حاضر در مجمع تشخیص مصلحت نظام خدمت می‌کند، مدیر مرکز مطالعات استراتژیک ایران است و عضو مجلس خبرگان رهبری است. روحانی که از نظر فرهنگی محافظه‌کار است، گاهی اوقات به سمت امتیازات عمل‌گرایانه گرایش داشته است (بی‌بی‌سی ۲۰۰۳).

منابع عبود، جنیو. «محافظه‌کاران تفرقه‌افکن ایران، استراتژی انتخاباتی را طراحی می‌کنند.» موسسه ملی دموکراتیک. 12

مارس ۲۰۰۹.

<http://www.ndi.org/node/15301>

عبود، ژنیو. «رفسنجانی گام خود را برمی‌دارد». سیاست خارجی. ۱۶ مارس ۲۰۱۰.

http://www.foreignpolicy.com/articles/2010/03/16/rafsanjani_makes_his_move

علی اکبر هاشمی رفسنجانی نیویورک تایمز. 20 ژوئیه 2009.

http://topics.nytimes.com/topics/reference/timestopics/people/r/ali_akbar_hashemi_rafsanjani/index.html

انتخابی فرد، کاملیا. بازگشت رفسنجانی ایرانی (همچنین در هافینگتون پست منتشر شده است). 1 ژوئن (۱۳۸۹) ۲۰۱۰.

<http://www.iranian.com/main/2010/jun/rafsanjani-returns>

قیصری، علی و ولی نصر. دموکراسی در ایران. آکسفورد ۲۰۰۶.

http://www.refk.org/content/As_Regime_Turns_Up_The_Heat_Trans_Rafsanjani_Abides 19988 98.html ۳۱ مارس ۱۹۹۸

مشخصات: اکبر هاشمی رفسنجانی. بی بی سی. 17 ژوئن 2005.

http://news.bbc.co.uk/2/hi/middle_east/3034480.stm

مشخصات: اکبر هاشمی رفسنجانی. بی بی سی. 17 ژوئن 2009.

http://news.bbc.co.uk/2/hi/middle_east/4104532.stm

راکل، اوا پاتریشیا. قدرت، اسلام و نخبگان سیاسی در ایران. بوستون: بریل، ۲۰۰۹.

«رفسنجانی رهبری نهاد کلیدی ایران را بر عهده خواهد گرفت.» بی‌بی‌سی، ۴ سپتامبر ۲۰۱۰

http://news.bbc.co.uk/2/hi/middle_east/6977451.stm

تیت، رابرت. «صدای جاه‌طلبی». گاردین، ۲۳ ژوئن ۲۰۰۶.

<http://www.guardian.co.uk/world/2006/jun/23/worlddispatch.iran>

«مشخصات: حسن روحانی». بی‌بی‌سی، ۳۰ نوامبر ۲۰۰۳.

http://news.bbc.co.uk/2/hi/middle_east/3240618.stm

۱۱.۱۰ اصلاح‌طلبان (خاتمی، موسوی و کروبی)

اصلاح‌طلبان، که در انتخابات ۲۰۰۹ به عنوان حزب سبز شناخته می‌شدند، نماینده چپ افراطی در ایران هستند. سیاست اصلاح‌طلبان خواهان گسترش حقوق زنان، ملی شدن بیشتر صنعت نفت، افزایش آزادسازی اقتصادی، تعامل عمیق‌تر با اروپا و ایالات متحده و کاهش مذهب در دولت هستند. در حالی که همه اصلاح‌طلبان برجسته از کل خطامشی حزب سبز حمایت نمی‌کنند، همه آنها حداقل به برخی از زیرمجموعه‌های آن اعتقاد دارند.

سید محمد خاتمی پنجمین رئیس‌جمهور ایران و اولین رئیس‌جمهور اصلاح طلب بود که با ۷۰٪ آرای مردمی پیروز شد. زنان و جوانان در حمایت از خاتمی به پای صندوق‌های رأی رفتند. تلاش‌های خاتمی برای آزادسازی اقتصادی و اجتماعی و همچنین اصلاحات دولتی در طول دو دوره ریاست جمهوری‌اش، در حالی که مورد حمایت مردم ایران و اصلاح‌طلبان در مجلس تحت سلطه بود، تا حد زیادی توسط شورای نگهبان و قوه قضائیه تحت سلطه محافظه‌کاران رد شد. خاتمی به خاطر گفتگوی تمدن‌ها و تمایلش برای آغاز یک گفت‌وگو بین‌المللی به خوبی به یاد آورده می‌شود. حامیان او توسط گروه‌های محافظه‌کار از طریق تعطیلی روزنامه‌ها، دستگیری‌ها و ارباب سرکوب شدند. پس از انتخاب او به دوره دوم ریاست جمهوری، استراتژی خاتمی با تغییر عمل‌گرایانه به رویکرد تدریجی مشخص شد - تغییرات گسترده‌ای که در ابتدا توسط حکومت دینی وعده داده شده و خنثی شده بود، در عوض به صورت تدریجی و در قطعات کوچک اجرا شد. رد صلاحیت گسترده نامزدهای اصلاح‌طلبان در انتخابات ۲۰۰۵ و ۲۰۰۹ توسط شورای نگهبان، اصلاح‌طلبان را از بازگشت به قدرت باز داشت و با موفقیت از آن جلوگیری کرد.

میرحسین موسوی خامنه آخرین نخست‌وزیر ایران پیش از لغو این سمت در سال ...

۱۹۸۹ موسوی در مجمع تشخیص مصلحت نظام و شورای عالی انقلاب فرهنگی عضویت دارد، هرچند سال‌هاست که از شرکت در این انتخابات خودداری کرده است، که این نشانه‌ای از بی‌امیلی او به دولت فعلی تلقی می‌شود. (Klein 2009) او یک روشنفکر، معمار و هنرمند تحصیل‌کرده است. در انتخابات ۲۰۰۹، موسوی رهبری جنبش سبز را بر عهده داشت که پس از کناره‌گیری خاتمی، جایگزین اصلی احمدی‌نژاد شد. (Altman 2009; Anderson 2010) حمایت از موسوی عمدتاً در میان طبقه متوسط تحصیل‌کرده است، اما او با توسل به تربیت فروتنانه‌تر خود، حمایت روستاییان را نیز به خود جلب می‌کند. او سابقه‌ای نسبتاً محافظه‌کارانه دارد، اسرائیل را به رسمیت نمی‌شناسد، اما هولوکاست را تصدیق می‌کند و قاطعانه از گروگان‌گیری ۱۹۷۹ دفاع می‌کند. او همچنین از گسترش حقوق زنان و تعامل بیشتر با غرب حمایت کرده است.

مهدی کروبی یکی دیگر از چهره‌های برجسته مرتبط با اصلاح‌طلبان است. او توسط خامنه‌ای به عضویت مجمع تشخیص مصلحت نظام منصوب شد، اما پس از انتخابات ۲۰۰۵ زمانی که در دور دوم انتخابات سوم شد، از تمام مناصب دولتی خود استعفا داد. کروبی با داشتن حزب سیاسی و روزنامه خود، که هر دو با نام اعتماد ملی شناخته می‌شوند، مهارت خود را در سازماندهی و تبلیغ دستور کار سیاسی خود نشان داده است. پس از انتخابات ۲۰۰۹ و شورش‌های پس از آن، روزنامه کروبی در یک سانسور گسترده تعطیل شد و او خود را در حصر خانگی غیررسمی یافت (اندرسون، ۲۰۱۰).

منابع

آلتمن، الکس. «رقیب ایران: میرحسین موسوی». تایم. ۱۲ ژوئن ۲۰۰۹. <http://www.time.com/time/printout/0,8816,1904194,00.html>

۲۰۰۹. <http://www.time.com/>

اندرسون، جان لی. «پس از سرکوب». نیویورکر. ۲۶ آگوست ۲۰۱۰

http://www.newyorker.com/reporting/2010/08/16/100816fa_fact_anderson

خلف، رولا و نجمه بزرگمهر. «طرفداران خشمگین موسوی حاضر به محو شدن نیستند.» مالی
تایمز. ۱۶ ژوئن ۲۰۰۹

<http://www.ft.com/cms/s/0/67484294-5a0d-11de-b687-00144feabdc0.html> این مقاله موسوی را یک اصولگرایی
مورد حمایت اصلاح‌طلبان می‌داند. او از احمدی‌نژاد متمایز می‌شود، زیرا موسوی به دنبال دموکراسی بیشتر و اصلاحات اقتصادی
محتاطانه است.

کلاین، جو و ناهید صیام‌دوست. «مردی که می‌توانست احمدی‌نژاد را شکست دهد: موسوی با تایم صحبت می‌کند.»
تایم. ۱۲ ژوئن ۲۰۰۹. <http://www.time.com/time/world/article/0,8599,1904343,00.html>

مشخصات: محمد خاتمی. بی بی سی. 6 ژوئن 2001.

http://news.bbc.co.uk/2/hi/middle_east/1373476.stm

۱۱. سپاه پاسداران انقلاب اسلامی

بلافاصله پس از پیروزی انقلاب اسلامی، خمینی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی را تأسیس کرد.

انقلاب. سپاه پاسداران انقلاب اسلامی به عنوان نیروی امنیتی در برابر بقایای ارتش شاهنشاهی در ارتش خدمت کرد و اعضای غیراسلامی ائتلاف انقلابی را ساکت کرد. با گذشت زمان، سپاه از جذب شدن توسط ارتش بزرگتر اجتناب کرده و خود را به عنوان گارد محافظ انقلاب بازسازی کرده است. پس از جنگ ایران و عراق، سپاه به شدت در صنایع دفاعی درگیر شد و از آن زمان به طور فزاینده‌ای در اقتصاد و سیاست ایران در هم تنیده شده است (گرین ۲۰۰۹، صص ۱۵-۱۰). سپاه با استناد به مواد ۱۴۷ و ۱۵۰ قانون اساسی که «نقش سپاه در پاسداری از انقلاب و دستاوردهای آن» را تشریح می‌کنند، دخالت اقتصادی خود را توجیه می‌کند (آلفونه ۲۰۰۶، صص ۲-۱۱) از نظر سیاسی، سپاه پاسداران با اصول‌گرایان همسو است و هم رئیس‌جمهور احمدی‌نژاد و هم رئیس مجلس علی لاریجانی با سپاه پاسداران ارتباط دارند.

سپاه پاسداران انقلاب اسلامی علاوه بر ۲۰ هزار نیروی دریایی، بین ۱۲۰ تا ۱۳۰ هزار نیروی زمینی دارد که تقریباً ۵۰۰۰ نفر از آنها تفنگدار دریایی هستند. سپاه پاسداران همچنین نیروی هوایی کوچک خود را دارد که جدا از ارتش است و نیروی نظامی داوطلب ایران، بسیج، را کنترل می‌کند. سپاه پاسداران انقلاب اسلامی اکثر موشک‌های زمین به زمین ایران را کنترل و عملیاتی می‌کند و استقرار سلاح‌های شیمیایی، بیولوژیکی، رادیولوژیکی و هسته‌ای (CBRN) ایران را کنترل می‌کند یا کنترل خواهد کرد. (Cordesman 2006) اعتقاد بر این است که سپاه پاسداران انقلاب اسلامی از قابلیت‌های جنگ نامتقارن و عملیات مخفی قابل توجهی برخوردار است. نیروی قدس، تقریباً ۵۰۰۰ نفر از نیروهای ویژه سپاه پاسداران، در عملیات‌های غیرمتعارف تخصص دارد و نقش عمده‌ای در عملیات‌های خارج از کشور و آموزش نیروهای نیابتی خارجی ایفا می‌کند. (Cordesman 2006)

دهه گذشته شاهد رشد سپاه پاسداران انقلاب اسلامی به یک نیروی سیاسی قوی بود. در انتخابات مجلس سال ۲۰۰۴ از بین صد و پنجاه و دو نماینده جدید مجلس، نود و یک نفر با سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ارتباط داشتند. احمدی‌نژاد و لاریجانی، رئیس‌جمهور و رئیس فعلی مجلس، هر دو سابقه عضویت در سپاه پاسداران انقلاب اسلامی را دارند (گرین ۲۰۰۹، صص ۹-۲۰) بسیاری از سیاستمداران جوان‌تر و تندرو در حال ظهور در...

ایران با سپاه پاسداران ارتباط و وابستگی‌هایی دارد.

موفقیت‌های سیاسی سپاه پاسداران ناشی از دخالت اقتصادی فزاینده آنها است. سپاه پاسداران ابتدا از امنیت ملی را به عنوان توجیهی برای ورود به صنعت دفاعی مطرح کرد و از آن زمان به شدت در نفت، ساخت و ساز و فناوری درگیر شده است (تکیه ۲۰۰۶). سپاه پاسداران انقلاب اسلامی حدود ۵ میلیارد دلار قراردادهای بدون مناقصه از دولت دریافت کرده است (گرین ۲۰۰۹).

سپاه پاسداران همچنین دسترسی به مرزهای ایران را کنترل می‌کند و فرودگاه‌ها و بنادر متعددی را اداره می‌کند. تصور می‌شود که «اسکله‌های نامرئی» تحت کنترل سپاه، ۶۸٪ از کل صادرات ایران را تشکیل می‌دهند و کالاهایی مانند بنزین یارانه‌ای داخلی ایران را برای فروش مجدد با سود دو تا سه صدم درصد به خارج از کشور منتقل می‌کنند. آرمین، نماینده سابق مجلس، در سخنرانی استعفاي خود در سال ۲۰۰۴ قاچاق سپاه را بیش از دوازده میلیارد دلار در سال تخمین زد (آلفونه ۲۰۰۶، صص ۵). هنگامی که خاتمی در سال ۲۰۰۴ مدیریت فرودگاه بین‌المللی خمینی را به یک شرکت ترکیه‌ای واگذار کرد، سپاه پس از اولین پرواز، فرودگاه را تعطیل کرد، تانک‌ها را به باند فرودگاه راند و تهدید کرد که هر هواپیمای دیگری را که سعی در فرود داشته باشد، سرنگون خواهد کرد. تلاش خاتمی برای باز کردن اقتصاد ایران و محدود کردن قاچاق سپاه نتیجه معکوس داد (سهیمی ۲۰۰۹).

منابع آلفونه، علی. «سپاه پاسداران چقدر در اقتصاد ایران در هم تنیده است؟» امریکن انترپرایز

موسسه تحقیقات سیاست عمومی. چشم‌انداز خاورمیانه ۳ (اکتبر ۲۰۰۷).

کوردزمن، آنتونی و خالد الروضان. «نیروهای نظامی خلیج فارس در دوران جنگ نامتقارن»
ایران. مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی (CSIS). 28 ژوئن 2006.

گرین، جروالد دی، فردریک وری و چارلز ولف. شناخت ایران. رند. ۲۰۰۹.

ایلیاس، شاپره. «شرایط اقتصادی ایران: مسائل مربوط به سیاست ایالات متحده». سرویس تحقیقات کنگره.
sgp/crs/mideast/RL34525.pdf 22 آوریل 2010. <http://www.fas.org/>

سهیمی، محمد. «خصوصیت عمیق سپاه پاسداران انقلاب اسلامی با اصلاح‌طلبان». فرانت‌لاین. ۴ سپتامبر ۲۰۰۹. <http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/tehranbureau/2009/09/irgcs-deeply-rooted-animosity-for-reformists.html>

تکیه، ری. ایران پنهان. انتشارات تایمز بوکز. ۲۰۰۶.

۱۲. بسیج

نیروی داوطلب بسیج که بلافاصله پس از انقلاب ۱۳۵۷ تأسیس شد، ۹۰ هزار عضو فعال دارد. ذخیره فعال ۳۰۰۰۰ نفری و بسیج کل ۵۰۰۰۰۰ نفری (Cordesman 2006; Thaler 2010). سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، بسیج را کنترل می‌کند که برای اجرای آموزش‌های اسلامی و اخیراً سرکوب مخالفان استفاده می‌شود. (Sahimi 2009) نیروهای بسیج، که معمولاً جوانان هستند، از میان تمام اقشار جامعه، با واحدهای ویژه برای دانشجویان دانشگاه، قیابیل محلی، روستاها و کارخانه‌ها، آموزش می‌بینند. (Thaler 2010) بسیج یک سازمان محافظه‌کار است، اما به نظر می‌رسد که نسبت به سپاه پاسداران یا اصول‌گرایان، انعطاف‌ناپذیرتر و مصمم‌تر است. (Leyne 2009) بسیج بسیج، که به عنوان یک سازمان مردمی عمل می‌کند، در پیروزی‌های انتخاباتی احمدی‌نژاد نقش مهمی داشته و به نامزدهای اصول‌گرایان در انتخابات منطقه‌ای و پارلمانی کمک کرده است (Aryan 2008).

منابع

آریان، حسین. «نیروی بسیج ایران - تکیه‌گاه امنیت داخلی». رادیو اروپای آزاد، رادیو آزادی. ۷ دسامبر | http://www.rferl.org/content/Trans_Basij_Force_Mainstay_Of_Domestic_Security/1357081.htm ۲۰۰۸.

کوردزمن، آنتونی و خالد الروضان. «نیروهای نظامی خلیج فارس در دوران جنگ نامتقارن» ایران. مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی (CSIS). 28 ژوئن. 2006.

لین، جان. «آیا بسیجیان ایران وفادار خواهند ماند؟» بی‌بی‌سی. ۱۳ اگوست ۲۰۰۹. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/8200719.stm>

سهیمی، محمد. «گروه‌های سیاسی». خط مقدم بی‌بی‌سی. ۱۲ مه | <http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/tehranbureau/2009/05/the-political-groups.html> ۲۰۰۹.

تالر، دیوید و همکاران. ملاها، پاسداران و بنیادها. رند. ۲۰۱۰.

۱۳. ارتش

ارتش، نیروی مسلح متعارف ایران است که از ارتش، نیروی دریایی و نیروی هوایی تشکیل شده است. ارتش، برخلاف سپاه پاسداران که تمرکز داخلی نیز دارد، صرفاً بر تهدیدات خارجی متمرکز است. ارتش، مانند سپاه، توسط خامنه‌ای کنترل و به او وفادار است. ارتش، مشابه نیروی انتظامی ایران (LEF)، به اندازه سپاه پاسداران محافظه‌کار نیست. در نتیجه اختلافات بین تندروها و میانه‌روها در سازمان‌های نظامی ایران، ارتش ایران آموزش‌های کمتری دریافت کرده و تجربه نیرویی آن کاهش یافته است.

در سال ۲۰۰۶، ارتش ۳۵۰،۰۰۰ نفر نیرو داشت که تقریباً ۲۰،۰۰۰ نفر آنها ۱۸ ماهه بودند. سربازان وظیفه، سربازان وظیفه آموزش محدودی دریافت می‌کنند و اثربخشی نظامی ناچیزی دارند. ارتش همچنین دارای یک نیروی ذخیره حدود ۳۵۰ هزار نفری است، اما این نیروهای ذخیره فاقد تجهیزات، تدارکات و کادر رهبری هستند که بدون ماه‌ها سازماندهی مجدد و آموزش، بتوانند به طور مؤثر مورد استفاده قرار گیرند. (Cordesman 2006) در سال ۲۰۰۶، نیروی هوایی ارتش تقریباً ۵۲۰۰۰ عضو داشت که ۱۵۰۰۰ نفر از آنها در نیروی پدافند هوایی ایران. نیروی پدافند هوایی مسئول پدافند هوایی زمینی ایران است. نیروی هوایی بیش از ۳۰۰ هواپیمای جنگی در اختیار دارد، هرچند اکثر آنها قدیمی هستند و پایداری عملیاتی آنها جای سوال دارد. (Cordesman 2006)

تا سال ۲۰۰۶، نیروی دریایی ارتش ۸۰۰۰ نفر نیرو داشت که شامل دو تیپ دریایی ۲۶۰۰ نفره می‌شد. نیروی دریایی دارای سه زیردریایی، سه ناوچه، دو ناوچه سبک، ۱۰ شناور گشت موشکی، پنج کشتی مین‌روب، ۵۲ شناور گشت ساحلی و ۱۰ کشتی آب-خاکی است. با پنج هواپیمای گشت دریایی و ۱۹ بالگرد مسلح، شاخه هوانوردی دریایی یکی از معدود عناصر هوایی در نیروی دریایی خلیج فارس است. نیروی دریایی متعارف تقریباً از نظر اندازه معادل نیروی دریایی سپاه پاسداران است و در ترکیب با این دو نیرو، یکی از ماهرترین نیروهای دریایی در خلیج فارس را در اختیار ایران قرار می‌دهد که قابلیت‌های قابل توجهی برای جنگ منظم و نامتقارن دارد. اخیراً، ایران نوسازی نیروی دریایی را نیز در اولویت قرار داده است. (Cordesman 2006, p.29)

منابع

کوردزمن، آنتونی و خالد الروضان. «نیروهای نظامی خلیج فارس در عصر جنگ نامتقارن»
ایران. مرکز مطالعات استراتژیک و بین‌المللی (CSIS). ژوئن ۲۰۰۶.

«ارتش ایران چقدر بزرگ است؟» رویترز. موسسه بین‌المللی مطالعات استراتژیک. ۲۸ سپتامبر ۲۰۰۹.
www.iiss.org/whats-new/iiss-in-the-press/press-coverage-2009/september-2009/how-big-is-irans-military/
<http://>

تالر، دیوید و همکاران. ملاها، پاسداران و بنیادها. رند. ۲۰۱۰.

۱۴. بنیادها بنیادها ، بنیادهای خیریه مذهبی، بخش‌های بزرگی از اقتصاد ایران را کنترل می‌کنند و آنها را به نهادهای سیاسی قدرتمندی تبدیل می‌کنند. روسای بنیادها توسط خامنه‌ای منصوب می‌شوند و فقط در برابر خامنه‌ای و نمایندگان محلی او مسئول هستند (راکل، ۲۰۰۹). بیش از صد بنیاد وجود دارد و تخمین زده می‌شود که بنیادها تا سی و پنج درصد از تولید ناخالص ملی ایران را تشکیل می‌دهند. بنیادها تا چهار درصد از اقتصاد غیرنفتی را کنترل می‌کنند و تقریباً در هر صنعت قابل‌تصور، از سویا و مزارع پنبه گرفته تا هتل‌ها، نوشابه‌ها، خودروسازی، خطوط کشتیرانی، املاک و مستغلات و ظروف شیشه‌ای، منافع گسترده‌ای دارند (بختیار، ۲۰۰۷؛ سعیدی، ۲۰۰۴). این بنیادها اغلب به موازات وزارتخانه‌های دولتی، به عنوان مثال بنیاد مسکن و وزارت مسکن، فعالیت می‌کنند. اگرچه بنیادها به عنوان سازمان‌های خیریه‌ای که از اصول اسلامی و انقلابی پاسداری می‌کنند، عمل می‌کنند، اما هیچ حساب عمومی یا جایگاه قانونی مشخصی ندارند.

بنیادهای سنتی محافظه‌کار، ذینفعان سیاسی قدرتمندی هستند. این بنیادها تعداد زیادی از روشنفکران جوان را تحت آموزش‌های فکری خود قرار می‌دهند، ایدئولوژی‌های مخالف را سرکوب می‌کنند و توده‌ها را بسیج می‌کنند. به طور بالقوه، بنیادها به جناح محافظه‌کار سنتی امکان دسترسی به منابع مالی گسترده را می‌دهند (مالونی، ۲۰۰۴؛ راکل، ۲۰۰۹).

کمپین احمدی‌نژاد در سال ۲۰۰۵، بنیادها را مترادف با طمع‌نندگان و فساد کرد (تالر، ۲۰۰۹). محسن رفیق‌دوست، راننده خامنه‌ای که از طریق ازدواج با رفسنجانی نسبت داشت، پس از انتصاب به عنوان رئیس بنیاد مستضعفان و جانبازان، به یک مولتی‌میلیونر تبدیل شد. رفسنجانی به رفیق‌دوست کمک کرد تا بنیاد را به یک شرکت بزرگ با منافعی در گردشگری، پتروشیمی و حمل و نقل تبدیل کند (تالر، ۲۰۰۹). رفیق‌دوست ادعا کرد که بنیاد ۵۰٪ از سود خود را صرف ارائه وام‌های کم‌بهره و مستمری بازنشستگی می‌کند و نیمی دیگر را در تقریباً ۳۵۰ شرکت تابعه خود سرمایه‌گذاری مجدد می‌کند. محمد فروزنده، مدیر فعلی، رئیس سابق وزارت دفاع و لجستیک نیروهای مسلح بود و به عنوان یک دفتر در سپاه پاسداران خدمت می‌کرد (وری، ۲۰۰۹). ایالات متحده چندین بنیاد، مانند بنیاد شهید (بنیاد شهید)، را با سازمان‌های تروریستی مرتبط دانسته است. در سال ۲۰۰۷، تحریم‌هایی علیه بنیاد شهید و گروه‌های نیابتی آن به دلیل انتقال حمایت مالی از ایران به حزب‌الله، حماس و جهاد اسلامی فلسطین (PIJ) اعمال شد. این بنیاد به خانواده‌های اعضای کشته یا زندانی حزب‌الله و جهاد اسلامی فلسطین و همچنین بمب‌گذاران انتحاری در سرزمین‌های فلسطینی پول ارائه داده است. علاوه بر این، مشخص شد که اعضای ارشد این بنیاد در طول درگیری ژوئیه تا اوت ۲۰۰۶ حزب‌الله با اسرائیل به برنامه‌ریزی برخی از عملیات‌های آن کمک کرده‌اند (وزارت خزانه‌داری ایالات متحده، ۲۰۰۷؛ پیوند، ۲۰۰۷).

منابع بختیار، عباس. «پاشنه آشیل احمدی‌نژاد: اقتصاد ایران». پیوند، ۲۵ ژانویه ۲۰۰۷.

http://www.payvand.com/news/07/jan/1295.html#_edn7

ایلیاس، شایره. «اقتصاد ایران». سرویس تحقیقات کنگره. 12 ژوئن 2008. <http://fpc.state.gov/documents/organization/107234.pdf>

«مسائل کلیدی: حفاظت از سازمان‌های خیریه». وزارت خزانه‌داری ایالات متحده. تروریسم و اطلاعات مالی. http://www.ustreas.gov/offices/enforcement/key-issues/protecting/charities_execorder_13224-i.shtml

مالونی، سوزان. «اسلام‌گرایی و اقتصاد پس از انقلاب ایران: مورد بنیادها». گادز،
اسلحه و جهانی شدن: رادیکالیسم مذهبی و اقتصاد سیاسی بین‌الملل. لین رینر
ناشران، صفحات ۲۰۰۴، ۱۹۱-۲۱۸.

راکل، اوا پاتریشیا. قدرت، اسلام و نخبگان سیاسی در ایران. بریل. ۲۰۰۹.

علی الف. «پاسخگویی سازمان‌های شبه‌دولتی (بنیادها): مورد ایران»
«مبانی». مطالعات ایرانی، ۳۷.۳ (سپتامبر ۲۰۰۴).

تالر، دیوید و همکاران. ملاها، پاسداران و بنیادها. رند. ۲۰۰۹.

«اقدامات دوگانه وزارت خزانه‌داری، شبکه حمایتی حزب‌الله را هدف قرار می‌دهد.» وزارت خزانه‌داری ایالات متحده.
تروریسم و اطلاعات مالی. بیانیه مطبوعاتی. HP 503. 24 ژوئیه ۲۰۰۷.
<http://www.treas.gov/press/releases/hp503.htm>

«ایالات متحده تحریم‌های مالی علیه بنیاد شهید ایران اعمال می‌کند.» پیوند، ۲۵ ژوئیه ۲۰۰۷.
<http://payvand.com/news/07/jul/1278.html>

وری، فردریک و همکاران. ظهور پاسداران. رند. ۲۰۰۹.

۱۵. روحانیت غیرمتعهد (قم و نجف)

رهبران مذهبی نخبه شیعه عمدتاً در قم مستقر هستند و شامل تعداد زیادی از علمای دانشگاهی مذهبی، یعنی آیت‌الله‌های عظام، می‌شوند. تفاسیر و نظرات آیت‌الله در مورد قوانین اسلامی به صورت فتوا صادر می‌شود که برای شیعیان الزام‌آور است (بیشتر مسلمانان سنی فتوا را غیرالزام‌آور می‌دانند). توانایی تفسیر شریعت، قوانین اسلامی و بسیج پیروانشان، نفوذ قابل توجهی را برای آیت‌الله‌ها در جمهوری اسلامی ایران فراهم می‌کند، جایی که دین یک اصل اساسی در زندگی روزمره است. روحانیون عموماً ماهیت محافظه‌کارانه‌ای دارند، اگرچه برخی از اعضای میانه‌روتر را در تعداد خود دارند. نفوذ هر روحانی خاص تا حد زیادی به تعداد پیروان او و نفوذ پیروانش بستگی دارد. در مجموع، روحانیون وزن قابل توجهی دارند، اگرچه آنها انتخاب نکرده‌اند که ...

تا نفوذ خود را در امور داخلی اخیر اعمال کنند.

آیت‌الله العظمی حسینعلی منتظری، رهبر منتخب در زمان خمینی تا زمان... چند ماه پایانی عمرش. در سال ۱۹۸۷، آیت‌الله منتظری حکومت غیرمستولانه‌ی خمینی، رهبر ایران، را زیر سوال برد که منجر به حمله‌ی هواداران خمینی و حصر خانگی به مدت پنج سال شد. اخیراً، صدور فتوای متری منتظری، به عنوان مثال مخالفت با قتل مرتدان و ترویج آزادی انتخاب مذهب، آیت‌الله منتظری را به عنوان یک اصلاح‌طلب معرفی کرد. از زمان درگذشت آیت‌الله منتظری در ۱۹ دسامبر ۲۰۰۹، آیت‌الله العظمی یوسف سنایی به عنوان رهبر مذهبی عناصر لیبرال‌تر ایران پا پیش گذاشته است.

بیشتر آیت‌الله‌ها محافظه‌کار هستند، هرچند حتی آیت‌الله‌های محافظه‌کار هم با سانسور مواجه هستند. گزند آیت‌الله صادق روحانی، انتخاب رهبر عالی ایران، خمینی، مبنی بر انتصاب منتظری به عنوان جانشین خود را به چالش کشید و به مدت ۱۵ سال در حصر خانگی قرار گرفت. آیت‌الله روحانی معتقد بود که رهبر باید توسط قدرتهای الهی انتخاب شود، نه انتصاب. حسن صانعی، یک آیت‌الله معمولی‌تر، ریاست بنیاد پانزده خرداد را بر عهده دارد و در مجمع تشخیص مصلحت نظام عضویت دارد. در غرب، آیت‌الله صانعی بیشتر به خاطر تعیین جایزه برای سر سلمان رشدی پس از کفرآمیز خواندن کتاب آیات شیطانی شناخته می‌شود .

رهبری مذهبی شیعه فقط به ایران محدود نمی‌شود. نجف، واقع در عراق، شهری مقدس برای ... شیعه است و بیشتر روحانیون نخبه شیعه را که در خارج از قم ساکن هستند، در خود جای داده است. نجف محل آرامگاه امام علی بن ابی طالب، داماد پیامبر اکرم (ص) و اولین رهبر شیعیان است . نجف از مدت کوتاهی پس از درگذشت پیامبر و انشعاب اسلامی ناشی از آن به فرقه‌های سنی و شیعه ، مرکز رهبری مذهبی شیعه بوده است.

در اواخر قرن بیستم، آزار و اذیت صدام حسین، همراه با انقلاب اسلامی ۱۹۷۹ منجر به تغییر رهبری مذهبی شیعه به قم شد. با تأسیس دولت جدید عراق، مرجعیت مذهبی نجف و جمعیت روحانی آن در حال بازگشت هستند. در خارج از ایران، آیت‌الله‌ها در نجف به طور مستقیم تحت تأثیر حکومت ولایت فقیه قرار نمی‌گیرند، اگرچه نظرات آنها با اکثریت آیت‌الله‌ها در قم تفاوت چندانی ندارد. آیت‌الله علی سیستانی رهبری روحانیون نجف را بر عهده دارد و در حالی که سیستانی طرفدار یک دولت اسلامی است، مدل حکومت دینی ایران را تأیید نمی‌کند. آیت‌الله سیستانی خواهان یک دولت اسلامی سازگار با انتخابات دموکراتیک، آزادی مذهبی و آزادی‌های مدنی است. (2007 Otterman 2004; Rahimi)

منابع

آناناسیادیس، ایسون. «اقدام ایران برای خلع لباس آیت‌الله مخالف، شکاف‌هایی را در حکومت دینی ایجاد می‌کند.» کریستین ساینس مانیتور. ۶ ژانویه ۲۰۱۰. <http://www.csmonitor.com/World/Middle-East/2010/0106/Iran-move-to-defrock-dissident-ayatollah-opens-rifts-in-theocracy>

سایت رسمی آیت الله علی سیستانی <http://www.sistani.org/>

وبسایت انگلیسی بنیاد پانزده خرداد. <http://www.aqrazavi.org/>

اسفندیاری، گلناز. «ایران: درگیری‌هایی در مراسم یادبود منتظری جدید در اصفهان رخ داد.» پیوند، ۲۳ دسامبر ۲۰۰۹. <http://www.payvand.com/news/09/dec/1233.html>

«مجمع تشخیص مصلحت نظام». امنیت جهانی. <http://www.globalsecurity.org/military/world/iran/edc.htm>

وب سایت انگلیسی آیت الله العظمی صادق روحانی. <http://www.emamrohani.net/home/>

«نجف». امنیت جهانی. <http://www.globalsecurity.org/military/world/iraq/najaf.htm>

آترمن، شارون. عراق: آیت‌الله العظمی علی سیستانی. شورای روابط خارجی. اسپتامبر ۲۰۰۴. <http://www.cfr.org/publication/7636/iraq.html>

رحیمی، بابک. رابطه صدر و سیستانی تروریسم مانیتور 30 5.6 مارس 2007. [http://www.jamestown.org/single/?no_cache=1&tx_ttnews\[tt_news\]=1055](http://www.jamestown.org/single/?no_cache=1&tx_ttnews[tt_news]=1055)

صبا، صادق. زیارت آیت الله های ایران در قم. بی بی سی. 17 ژوئن 2008. http://news.bbc.co.uk/2/hi/middle_east/7458709.stm

«شیعیان عراق چه کسانی هستند؟» بی‌بی‌سی، ۱۷ فوریه ۲۰۰۷. http://news.bbc.co.uk/2/hi/middle_east/2931903.stm

1.16. مدرسه حقانی (مصباح یزدی)

همه مدارس اسلامی از سیاست جاری در ایران دور نمانده‌اند. یکی از شناخته‌شده‌ترین گروه‌هایی که با تأسیس دولت جدید عراق سیاسی شده است، مدرسه حقانی (حقانی) است. مدرسه حقانی توسط آیت‌الله محمدتقی مصباح یزدی رهبری می‌شود و یک سازمان فوق محافظه‌کار است که ارتباط نزدیکی با اصول‌گرایان دارد. آیت‌الله یزدی مربی مذهبی شخصی احمدی‌نژاد است و مدرسه حقانی نفوذ زیادی در میان سپاه و بسیج دارد. (RFE 2009) «شبکه حوزه علمیه حقانی ارزش‌های فوق محافظه‌کارانه را با تأکید بر مهارت‌های تکنوکراتیک، نوعی که برای اداره یک دولت لازم است، ترکیب می‌کند... [مکفی و رشنگل 2009] مدرسه حقانی به عنوان یک نهاد مذهبی که در چارچوب روحانیت غیرمتعهد قرار نگرفته، دارای عقاید سیاسی قوی است و با اصول‌گرایان مرتبط است، یک استثنای قابل توجه است.

مدرسه حقانی احساس می‌کند که دولت راه خود را گم کرده و برای خشنود کردن اصلاح‌طلبان، قوانین فوق محافظه‌کار را لغو و جایگزین می‌کند. یزدی گفته است: «پس از مرگ [خمینی]، بی‌احترامی‌هایی به ارزش‌های اسلامی، قوانین اسلامی و ارزش‌های انقلابی شده است. کم نیستند افرادی که شب‌ها با دیدن پژمرده شدن محصول غنی انقلاب گریه کرده‌اند. انحراف از ارزش‌های ما وجود داشته است و ما امیدواریم که شما بتوانید آن ارزش‌ها را برگردانید. قوانین لغو شده را دوباره برقرار کنید. ارزش‌هایی را که به حاشیه رانده شده‌اند برجسته کنید.» (مکفی و رشنگل ۲۰۰۹) مصباح یزدی مخالفان جمهوری اسلامی و رهبر معظم انقلاب را محارب و دشمنان خدا نامیده است. او همچنین اظهار داشته است که «دموکراسی، آزادی و حقوق بشر جایی» در الهیات اسلامی ندارند (رفیعی ۲۰۱۰).

منابع

«کاندیدای ایران می‌گوید زندانیان تا سرحد مرگ شکنجه شده‌اند.» رادیو اروپای آزاد، رادیو آزادی ۱۴ (RFE)، اوت

۲۰۰۹. (۱۳۸۸)

http://www.rferl.org/content/Iran_Candidate_Says_Prisoners_Tortured_To_Death/1799489.ht ml

مصباح یزدی (سایت رسمی انگلیسی). <http://www.mesbahyazdi.org/english/>

مکفی، مازیار و چارلز رکنگل. «محافظه‌کاران افراطی ایران ممکن است فرصتی برای احیای انقلاب «پژمرده» ببینند.» رادیو اروپای آزاد، رادیو آزادی 3. (RFE) ژوئیه ۱۷۶۸۷۷۶.html content/Irans_Ultraconservatives_May_See_Chance_To_Revive_Wilting_Revolution/1768776.html 2009. <http://www.rferl.org/>

رفیعی، بهرام. «مصباح یزدی از دفتر آیت‌الله خامنه‌ای: دموکراسی و حقوق بشر...»

«جایی در الهیات اسلامی ندارد.» پیوند. ۹ ژوئیه 10/sep/1057.html

<http://www.payvand.com/news/2010>

۱.۱۷ استان‌ها (دهقانان روستایی)

رسانه‌های غربی بر مراکز شهرهای ایران و نارضایتی طبقات متوسط و بالای شهری تمرکز می‌کنند، با این حال تقریباً ۳۲٪ از ایران شهرنشین نیستند. این روستاییان که حدود ۲۰ میلیون نفر جمعیت دارند و به عنوان دهقانان روستایی نیز شناخته می‌شوند، اگرچه در گفتمان عمومی روزمره تأثیرگذار نیستند، اما در طول انتخابات، بلوک رأی‌دهنده قابل توجهی را تشکیل می‌دهند. (CIA World Factbook 2010) یارانه به فقرا، به شکل کنترل قیمت مواد غذایی و انرژی اولیه و همچنین کمک‌های نقدی، اصول‌گرایان و احمدی‌نژاد را در این گروه جمعیتی بسیار محبوب کرده است. سیاست‌های توزیع مجدد اصول‌گرایان، که به عنوان معیاری برای عدالت اسلامی مورد حمایت قرار می‌گیرد، دهقانان روستایی و همچنین طبقه کارگر شهری فقیرتر و کارمندان دولتی را به حامیان گسترده نامزدهای اصول‌گرایان تبدیل کرده است. (Petras 2009; Wehrey

دهقانان ایرانی سابقه‌ای اطاعت دارند. در آستانه‌ی انقلاب، محققان غربی از شهرنشینان و روستاییان غیرشورشی ایران شگفت‌زده شدند (کاظمی، ۱۹۷۸). یک سال بعد، دهقانان نقش بسیار کوچکی در انقلاب شهری و متمرکز ایران ایفا کردند. در دهه‌های قبل از انقلاب، دهقانان ایران به سه طبقه‌ی مجزا تقسیم می‌شدند: دهقانان ثروتمند که زمین‌های خود را با کمک کارگران اجیر شده کشت می‌کردند، دهقانان متوسط که زمین‌های خود را با کار خانوادگی کشت می‌کردند، و دهقانان فقیر که به عنوان زارع یا کارگر بی‌زمین کار می‌کردند (کاظمی، ۱۹۷۸). انقلاب سفید شاه در سال ۱۹۶۳ با هدف تبدیل تقریباً ۸.۸ میلیون دهقان فقیر مستاجر به دهقانان متوسط انجام شد. اجرای این طرح عموماً موفقیت‌آمیز بود و قدرت دهقانان ثروتمند را از بین برد، اما انقلاب سفید بعداً مانع حمایت دهقانان عموماً متدین از خمینی نشد (مجد، ۱۹۸۷؛ قیصری، ۲۰۰۶). استقرار حکومت دینی پس از انقلاب اسلامی منجر به زمین‌های بیشتر شد.

توزیع مجدد از حامیان شاه به انقلابیون، اگرچه تغییرات کمی وجود دارد (قیصری، ۲۰۰۶). ایران هنوز طبقات زمین‌دار دارد، اگرچه این تقسیم‌بندی‌ها کمتر مشخص هستند. زمین‌داران بزرگ امروزی اکثراً بنیادها هستند که پس از انقلاب، بسیاری از زمین‌های حامیان سابق شاه به آنها سپرده شد. دارایی‌های بنیادها در طول جنگ ایران و عراق بیشتر شد و اخیراً با خرید مزارع دهقانان در حال شهرنشینی ایران توسط بنیادها، در حال گسترش است.

منابع

قیصری، علی و ولی نصر. دموکراسی در ایران. آکسفورد. ۲۰۰۶

«ایران». کتاب اطلاعات جهانی سازمان سیا. دسترسی در ۱۲ دسامبر ۲۰۱۰

<https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/ir.html>

کاظمی، فرهاد و پرواند آبراهامیان. «دهقانان غیرانقلابی ایران مدرن». ایرانی مطالعات 11. 259-304. (1978)

مجد، محمد جی. «سیاست‌های اصلاحات ارضی در ایران». مجله آمریکایی اقتصاد کشاورزی. جلد 69.4 (1987): 843-848.

پتراس، جیمز. «انتخابات ایران: فریب «انتخابات دزدیده شده». گلوبال ریسرچ. ۱۸ ژوئن ۲۰۰۹. <http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=14018>

وری، فردریک و همکاران. ظهور پاسداران. رند. ۲۰۰۹.

۱.۸ طبقات کارگر شهری (ماهر، غیرماهر و بیکار)

طبقات کارگر شهری اشتراکات زیادی با شهرستانی‌ها دارند و نیمه دوم پایگاه حمایتی اصول‌گرایان را تشکیل می‌دهند (وری، ۲۰۰۹). طبقات کارگر شهری، مانند شهرستانی‌ها، به شدت به یارانه‌های دولتی وابسته هستند و از نظر مذهبی دیندار هستند. انتخاب مجدد احمدی‌نژاد در سال ۲۰۰۹ را می‌توان تا حد زیادی به محبوبیت او در میان این گروه جمعیتی بزرگ نسبت داد (بی‌بی‌سی، ۲۰۰۹). با توجه به اینکه ۶۸ درصد از ایرانیان اکنون در شهرها زندگی می‌کنند، طبقات کارگر شهری بخش اجتماعی عظیمی را تشکیل می‌دهند.

طبقات کارگر شهری و فقرای شهری، آنطور که در اینجا مورد بحث قرار گرفته، از سه گروه گسترده تشکیل شده‌اند: گروه اول گروه کارگر، کارگران ماهر هستند که در صنعت نفت، تولید، ساخت و ساز و حمل و نقل کار می‌کنند. این کارگران سازماندهی بالایی ندارند، اتحادیه‌ها تحت نظارت هستند، ارتباط متقابل بین حرفه‌ها محدود است و اعتصابات به عنوان غیراسلامی سرکوب می‌شوند. گروه دوم به عنوان نیروی کار غیرماهر، به طور منظم مشغول به کار هستند و به عنوان خدمتکار منزل، متصدی حمام، باربر، نظافتچی، دستفروش و فروشنده خیابانی کار می‌کنند. گروه آخر کار نامنظم دارند یا اصلاً کاری ندارند و اغلب برای امرار معاش به گدایی متکی هستند (متز، ۱۹۸۷). بیکاری به شدت در شهرها متمرکز است و نرخ بیکاری رسمی ایران ۱۱.۸ درصد است، و رقم واقعی احتمالاً بسیار بیشتر است (ایلیاس، ۲۰۱۰). کارگران شهری بیکار گاهی اوقات قوانین سختگیرانه اسلامی را به دلیل تخلفات اخلاقی به خطر می‌اندازند و در صنایع غیرقانونی مانند فحشا، قمار، مواد مخدر و قاچاق مشغول می‌شوند. همه طبقات کارگر شهری به شدت به دولت متکی هستند. کارگران ماهر عمدتاً توسط دولت یا از طریق قراردادهای دولتی استخدام می‌شوند و سایر طبقات کارگر برای بقا به یارانه‌های دولتی متکی هستند (متز، ۱۹۸۷).

اصول‌گرایان می‌توانند از طریق بسیج، فقرای شهری را جذب و شستشوی مغزی دهند. بسیج، که توسط سپاه پاسداران تحت سلطه محافظه‌کاران اداره می‌شود، طبقات کارگر شهری را به صفوف خود جذب می‌کند. ثبت‌نام در بسیج و سوسه‌انگیز است و حضور منظم در آن امکان دسترسی به خدمات رفاهی متعدد، مانند کمک‌های مالی و پشتیبانی ثبت‌نام در دانشگاه را فراهم می‌کند. از سال ۲۰۰۷، پیوستن به بسیج به جایگزینی برای خدمت سربازی اجباری نامحبوب در ارتش (وری) تبدیل شد.

منابع

ایلیاس، شایره. «شرایط اقتصادی ایران: مسائل مربوط به سیاست ایالات متحده». سرویس تحقیقات کنگره. www.fas.org/sgp/crs/mideast/RL34525.pdf ۲۵ آوریل ۲۰۱۰. <http://www.fas.org/sgp/crs/mideast/RL34525.pdf>

«ایران». کتاب اطلاعات جهانی سازمان سیا. دسترسی در ۷ دسامبر ۲۰۱۰. <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/ir.html>

متز، هلن چاپین، ویرایش. ایران: مطالعه‌ای کشوری. واشنگتن: انتشارات عمومی کتابخانه کنگره، ۱۹۸۷. <http://countrystudies.us/iran/>

پتراس، جیمز. «انتخابات ایران: فریب «انتخابات دزدیده شده». گلوبال ریسرچ. ۱۸ ژوئن ۲۰۰۹. <http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=14018>

«پرسش و پاسخ: انتخابات ریاست جمهوری ایران». بی‌بی‌سی، ۱۵ ژوئن ۲۰۰۹. http://news.bbc.co.uk/2/hi/middle_east/8081440.stm

وری، فردریک و همکاران. ظهور پاسداران. رند، ۲۰۰۹.

۱۹. طبقه متوسط شهری (تکنوکرات‌ها)

طبقه متوسط شهری شامل کارآفرینان، روحانیون میان‌رده، کارمندان دولتی با درآمد بالا، دانشجویان و تکنوکرات‌ها - مهندسان، دانشمندان، متخصصان بهداشت و سایر کارشناسان فنی. این گروه شامل تحصیل‌کرده‌ترین و مرفه‌ترین افراد ایران است. بخش عمده‌ای از نخبگان سیاسی ایران از لایه‌های بالای طبقه متوسط شهری ایران می‌آیند (متز؛ ۱۹۸۷، آلفونه؛ ۲۰۰۸).

طبقه متوسط ایران عموماً لیبرال‌تر از بقیه مردم است. طبقه متوسط شهری، عنصر اصلی اکثر تظاهراتی است که توسط رسانه‌های غربی تبلیغ می‌شود. این گروه مجبور شده است تاوان اقدامات پوپولیستی ایران را بپردازد و از تحریم‌های بین‌المللی ناشی از سیاست‌های خارجی ایران رنج می‌برد. کارآفرینان خصوصی حدود 20 درصد از تولید اقتصادی ایران را تولید می‌کنند و بسیاری از مشاغل را در شهرها فراهم می‌کنند. طبقه متوسط از تورم نزدیک به 30 درصد و دو برابر شدن هزینه مسکن در شهرهایی مانند تهران آسیب دیده است. مشکلات آنها با شرایط جدید تشدید شده است.

تشدید تحریم‌های بین‌المللی

طبقه متوسط رو به رشد جهان‌وطنی به طور فزاینده‌ای به فرهنگ غربی دسترسی دارد، از طریق دسترسی به اینترنت و اغلب تحصیل در دانشگاه‌های آمریکا. اگرچه این گروه از طبقه کارگر شهری یا روستاییان کوچکتر است، اما ثروت و نزدیکی آنها به مقامات دولتی، نفوذ آنها را فراتر از اندازه‌شان می‌کند (آلفونه؛ ۲۰۰۸، پتراس؛ ۲۰۰۹) «در عصری که دانش قدرت است، آنها آگاه‌ترین قشر جامعه خود هستند و می‌توانند نقش سازنده‌ای در شکل‌دهی به فرهنگ و منش سیاسی ایران ایفا کنند» (میلانی؛ ۲۰۰۳) ناآرامی‌های طبقه متوسط و تمایل به در دست گرفتن قدرت، نیروی متحدکننده کلیدی در ائتلاف انقلاب اسلامی بود (قیصری؛ ۲۰۰۶).

طبقه متوسط پس از نتایج انتخابات جنجالی ۲۰۰۹، هفته‌ها اعتراض کردند. معترضان با دستگیری، بازداشت طولانی مدت و خشونت نیروهای امنیتی مواجه شدند. «موج سبز با سرکوبی که منجر به دستگیری حدود ۵۰۰۰ نفر از ژوئن گذشته و اعدام ۱۱۵ نفر تنها در سال جاری شده است، معکوس شده است. گروه‌های مخالف می‌گویند حداقل ۸۰ نفر در درگیری‌های خیابانی و بازداشت جان خود را از دست داده‌اند، اگرچه آمار واقعی کشته‌شدگان ممکن است بسیار بیشتر باشد» (2010). (Tait)

طبقه متوسط بخش عمده‌ای از جنبش سبز را تشکیل می‌داد و از ریاست جمهوری موسوی حمایت کرد. پیشنهاد. در حالی که خشونت که طبقه متوسط از سوی هواداران احمدی‌نژاد با آن مواجه شده، بسیاری را مرعوب کرده است، این جنبش همچنان به دنبال یک سیاست خارجی میانه‌روتر، اقتصاد بازتر و آزادی‌های داخلی بیشتر است. طبقه متوسط، درگیرترین بخش اجتماعی در سیاست ایران و همچنین لیبرال‌ترین آنهاست.

منابع

آلفونه، علی. «احمدی‌نژاد در مقابل تکنوکرات‌ها». موسسه سیاست عمومی امریکن انترپرایز پژوهش. چشم‌انداز خاورمیانه ۴ (مه؛ ۲۰۰۸).

اردبرینک، توماس. «شهرنشینان ناراضی می‌توانند رأی ایران را تحت تأثیر قرار دهند». واشنگتن پست. سرویس خارجی واشنگتن پست. 30 مه 2009. <http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2009/05/29/AR2009052903108.html>

قیصری، علی و ولی نصر. دموکراسی در ایران. آکسفورد؛ ۲۰۰۶.

متز، هلن چاپین، ویرایش. ایران: مطالعه‌ای کشوری. واشنگتن: انتشارات عمومی کتابخانه کنگره، ۱۹۸۷. <http://countrystudies.us/iran/>

میلانی، عباس. «آیا ایران می‌تواند به دموکراسی تبدیل شود؟» هوور دایجست، استنفورد. ۲ (۲۰۰۳)
<http://www.hoover.org/publications/hoover-digest/article/7953>

میلر، گرگ و جابی واریک. «تکنوکرات‌های ایرانی، که از دولت ناامید شده‌اند، ثروتی از [...] ارائه می‌دهند.»
اطلاعات به ایالات متحده» واشنگتن پست، ۲۵ آوریل ۲۰۱۰

<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/04/24/AR2010042402710.html>

پتراس، جیمز. «انتخابات ایران: فریب «انتخابات دزدیده شده». گلوبال ریسرچ. ۱۸ ژوئن ۲۰۰۹.

<http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=14018>

تیت، رابرت. «اعتراضات سالگرد انتخابات ایران با سرکوب شدید مواجه شد.» گاردین. 9 ژوئن 2010.

<http://www.guardian.co.uk/world/2010/jun/09/iran-election-demonstration-green-repression>

۱.۲۰. بازارها

بازارها مراکز تجارت هستند، اما در ایران بازاریان از سازمان رسمی و نفوذ اقتصادی قابل توجه خود برای اهداف سیاسی استفاده می‌کنند. بازاریان با سازمان نهاده و گسترده، تمرکز بیشتر بر مسائل اقتصادی و محافظه‌کاری اجتماعی از طبقه متوسط متمایز هستند. اخیراً، در اوایل ژوئیه ۱۴۰۰، اعتصاب بازاریان مانع از اجرای افزایش پیشنهادی مالیات بر درآمد به میزان ۷۰ درصد توسط دولت شد. پس از مذاکره مجدد در مورد افزایش مالیات به ۱۵ درصد، بازاریان اعتصاب خود را برای چند روز دیگر ادامه دادند. در سال ۲۰۰۸، بازاریان نیز اعتصاب کردند و دولت را مجبور به عقب‌نشینی از افزایش ۳ درصدی مالیات بر ارزش افزوده کردند. دو اعتصاب اخیر، که اولین اعتصابات از زمان انقلاب ۱۹۷۹ بودند، به دولت ایران یادآوری کرد که طبقه بازرگانان در دامن زدن به ناآرامی‌هایی که منجر به سرنگونی شاه شد، نقش حیاتی داشتند (کاتز، ۲۰۱۰). نفوذ طبقه بازرگان که از نظر اجتماعی محافظه‌کار هستند، هرچند از نظر اقتصادی لیبرال‌ترند، از زمان تأسیس جمهوری اسلامی با ظهور دبی، تأسیس مناطق آزاد تجاری و افزایش کنترل اقتصادی دولت کاهش یافته است. رشد ناامیدکننده اقتصاد ایران، با بیکاری حدود ۱۲٪ و رقم رسمی ۴.۷ میلیون بیکار، اخیراً منجر به تجدید حیات نفوذ بازاریان شده است (اکونومیست، ۲۰۱۰).

بازارها در ایران کارکرد اجتماعی مهمی دارند و یکی از معدود مکان‌های تعامل اجتماعی منظم خارج از حوزه مساجد را فراهم می‌کنند. بازارها که به صورت سلسله مراتبی سازماندهی شده‌اند، همچنین یکی از معدود نهادهای رسمی هستند که تنظیم و کنترل آنها برای دولت دشوار است. بازاریان مرتباً در کنار اصلاح‌طلبان قرار گرفته‌اند و به دنبال ادغام جهانی برای احیای ثروت خود هستند. بازاریان به دولت فعلی ایران که می‌خواهد از این بخش ثروتمندتر جامعه ایران برای جبران کسری بودجه ناشی از سیاست‌های پرهزینه سوسیالیستی عدالت اسلامی خود استفاده کند، اعتمادی ندارند (توتان، ۲۰۰۸).

منابع

بکی لی (بیروت) و رامین مستقیم (تهران). «ایران: اعتصاب بازار در حالی پیروز شد که دولت کاتز، «از افزایش مالیات عقب‌نشینی می‌کند.» لس‌آنجلس تایمز. ۷ ژوئیه <http://latimesblogs.latimes.com/2010/07/iran-strike-bazaar-election-protest-.html>

«بازار پاسخ می‌دهد: بازرگانان غرغرو ایران.» اکونومیست، 29 ژوئیه http://www.economist.com/node/16705481?story_id=16705481

توتان، مهمه اوفوک. «منافع بازاریان در اقتصاد ایران: ائتلاف با علما.» اژه Akademik Bakis 8.1 (2008): 257-266.

۲۱. کردها

تقریباً ۴.۵ میلیون ایرانی کرد، سومین گروه قومی بزرگ در ایران را تشکیل می‌دهند، جایی که کردهای عمدتاً سنی به طور قابل توجهی از فارس‌ها و آذربایجانی‌های عمدتاً شیعه عقب‌تر هستند. (HRW 2009, p.6; Global Security)

آذربایجانی‌ها، دومین اقلیت بزرگ ایران، خویشاوندی نزدیکی با ترک‌ها دارند و در ... متمرکز شده‌اند. در مناطق خزر، آنها عموماً در مناطق شهری هستند و به خوبی با جامعه ایران ادغام و آمیخته شده‌اند. رهبر معظم انقلاب، خامنه‌ای و فرمانده سابق سپاه، رحیم صفوی، آذری تبار هستند (عابدین، ۲۰۰۴). آذربایجانی‌ها یک چهارم جمعیت ایران، یک سوم جمعیت تهران و حتی سهم بیشتری در شهرهایی مانند تبریز، ارومیه، اردبیل، زنجان، خوی و مراغه دارند (متز، ۱۹۸۷). برخلاف آذربایجانی‌ها، به خوبی در جامعه ایران ادغام نشده‌اند. کردهای ایران با داشتن گذشته‌ای عشایری، اغلب روستایی هستند. حضور شهری آنها در بیشتر مناطق ایران، به استثنای چند شهر تاریخی کردنشین مانند باختران، سنندج و مهاباد، حداقل است. اقلیت کرد ایران در شمال غربی در میان کوه‌های زاگرس متمرکز است که شامل استان کردستان و بخش‌هایی از آذربایجان، باختران، ایلام و لرستان می‌شود (متز، ۱۹۸۷).

کردها مدت‌هاست که به دنبال یک سرزمین مستقل کردی هستند و میراثی از قیام دارند. خشونت و سرکوب. دولت‌های دوره صفویه، قاجار و پهلوی همگی شورش‌های مختلف کردها را که برای خودمختاری می‌جنگیدند، سرکوب کردند (متز، ۱۹۸۷). پس از انقلاب ۱۹۷۹، کردهای همیشه فرصت‌طلب، تلاشی برای خودمختاری علیه دولت تازه تأسیس خمینی آغاز کردند. مهاباد، مرکز سنتی مقاومت کردها، دوباره در خط مقدم مخالفان قرار گرفت. دوره ۱۹۷۹ تا ۱۹۸۲ با سه سال نبرد شدید بین چریک‌های کرد و دولت اسلامی جدید (امنیت جهانی) مشخص شد.

در ژوئن ۲۰۰۵، جمعیت کرد ایران دوباره برای استقلال تلاش کردند و دست به اعتصاب زدند. و برگزاری تظاهرات. این تظاهرات پس از کشته شدن یک فعال کرد توسط نیروهای امنیتی برگزار شد. رژیم به سرعت و با خشونت پاسخ داد و حداقل ۱۷ معترض را کشت و صدها نفر دیگر را دستگیر کرد. در سال ۲۰۰۶، کردها دوباره با پلیس درگیر شدند که نتایج تقریباً مشابهی داشت. عثمان اوجالان، برادر عبدالله اوجالان، رهبر زندانی حزب کارگران کردستان (PKK)، طی مصاحبه‌ای در سال ۲۰۰۷، کل نیروهای چریکی PKK در ایران را ۱۵۰۰ نفر تخمین زد و اظهار داشت: «در شش ماه گذشته، PKK جنگی را علیه ایران آغاز کرده است» (ارپیل، ۲۰۰۷).

به نظر نمی‌رسد کردها از یک شکل حکومت ایران بیشتر از دیگری حمایت کنند و اتحادهای خود را فرصت‌طلبانه انتخاب می‌کنند. سیاست‌های سرکوبگرانه و قاطع احمدی‌نژاد نتوانسته است نظر اصول‌گرایان را در میان کردها جلب کند. (HRW 2007) به نظر نمی‌رسد بخش کردنشین ایران به گفتمان سیاسی ایران علاقه‌ای داشته باشد و مرتباً از آن کنار گذاشته می‌شود. (Global Security) کردها، به عنوان یک گروه فقیرتر، از یارانه‌های دولتی بهره‌مند می‌شوند، اما به دلیل برخورد قاطع اصول‌گرایان با آنها، احتمالاً از تغییر دولت به شکل یک نامزد عمل‌گرا یا اصلاح‌طلب که به نظرشان می‌توانست برنده شود، حمایت خواهند کرد.

منابع

عابدین، ماهان. «ایران در دریا بر فراز آذربایجان». آسیا تایمز. 28 سپتامبر Middle_East/FI28Ak01.html
<http://www.atimes.com/atimes/2004>

پاتریک کاکبرنین. «رهبر سابق شورشیان کرد از عقب‌نشینی به ایران پرده برداشت.» ایندپندنت . 5
نوامبر ۲۰۰۷

<http://www.independent.co.uk/news/world/middle-east/former-leader-of-kurd-rebels-reveals->

عقب‌نشینی به داخل ایران.html ۳۹۹۰۱۳ -

«ایران: آذری‌ها از اینکه سوژه جوک‌های ملی شده‌اند، ناراضی هستند.» ۲۵ IRIN News، مه ۲۰۰۶

<http://web.archive.org/web/20070814165654/www.irinnews.org/report.aspx?reportid=26910>

ایران: آزادی بیان و اجتماعات در مناطق کردنشین. دیده‌بان حقوق بشر (HRW).
ژانویه ۲۰۰۹

«کردستان -ایران.» امنیت جهانی.

<http://www.globalsecurity.org/military/world/war/kurdistan-iran.htm>

متز، هلن چاپین، ویرایش. ایران: مطالعاتی کشوری. واشنگتن: انتشارات عمومی کتابخانه کنگره، ۱۹۸۷.

<http://countrystudies.us/iran/>

۲۲. بلوچ‌ها

ایران تقریباً ۱.۴ میلیون بلوچ دارد. بلوچ‌ها عمدتاً سنی هستند و اکثریت آنها در سیستان و بلوچستان ساکن هستند. سیستان و بلوچستان که در جنوب شرقی ایران واقع شده است، با پاکستان هم‌مرز است و یکی از توسعه‌نیافته‌ترین بخش‌های ایران است. دولت ایران تا حد زیادی این منطقه را در ارائه خدمات دولتی نادیده گرفته است. در نتیجه سیستان و بلوچستان یکی از پایین‌ترین نرخ‌های سواد و بالاترین نرخ‌های بیکاری را در بین استان‌ها دارد. این منطقه منابع کمی دارد، اما هم‌مرزی آن با پاکستان، آن را از نظر استراتژیک برای دولت ایران مهم می‌کند. بسیاری از کالاهای قاچاق شده به ایران از طریق مرز متخلخل بین سیستان و بلوچستان و پاکستان عبور می‌کنند. (Beehner 2006; Metz 1987)

بلوچ‌ها مدت‌هاست که به دنبال عملکرد نیمه‌مستقل، اگر نگوئیم کاملاً مستقل، بوده‌اند. تصمیم جمهوری اسلامی برای متوقف کردن سنت انتصاب فرمانداران سنی در منطقه، به تیره‌تر شدن بیشتر روابط منجر شده است. موارد پراکنده‌ای از خشونت در طول تاریخ منطقه وجود داشته است، اگرچه درگیری‌ها در سیستان و بلوچستان اغلب کمتر گزارش می‌شوند و تفکیک آنها از خشونت‌های مربوط به تجارت تریاک در منطقه دشوار است (صدیق، ۲۰۰۷ جندالله، که با نام جنبش مقاومت مردمی نیز شناخته می‌شود، برای کمک به حفاظت از اقلیت بلوچ و مبارزه برای رفتار بهتر توسط دولت مرکزی تأسیس شد. این گروه اغلب به خشونت متوسل می‌شود و اخیراً از بمب‌گذاران انتحاری استفاده کرده است. دولت ایران اغلب بر همدستی بلوچ‌ها با ایالات متحده، عربستان سعودی، اسرائیل و القاعده تأکید می‌کند و سرکوب شدید تظاهرات بلوچ‌ها را با تمایلات جدایی‌طلبانه بلوچ‌ها توجیه می‌کند. عبدالمالک ریگی رهبری جندالله را بر عهده دارد و اخیراً در مصاحبه‌ای در اکتبر ۲۰۰۸ وجود یا قصد این گروه برای جدایی از ایران یا داشتن روابط خارجی را تکذیب کرد (هاردی، ۲۰۱۰).

منابع

بینر، لیونل. «گروه‌های قومی ایران». شورای روابط خارجی. 29 نوامبر 2006.
http://www.cfr.org/publication/12118/irans_ethnic_groups.html

هاردی، راجر. مشخصات: ستیزه جویان جندالله ایران. بی بی سی. 20 ژوئن 2010.
<http://news.bbc.co.uk/2/hi/8314431.stm>

متز، هلن چاپین، ویرایش. ایران: مطالعه‌ای کشوری. واشنگتن: انتشارات عمومی کتابخانه کنگره، ۱۹۸۷.
<http://countrystudies.us/iran/>

صدیق، ابوبکر. «پاکستان/ایران: «منازعه فراموش‌شده» اقلیت بلوچ». رادیو اروپای آزاد
 رادیو آزادی. ۱۲۵ اکتبر ۲۰۰۷.
<http://www.rferl.org/content/article/1079022.html>

۱۱.۲۳ اعراب

ایران حدود سه میلیون عرب دارد. این اعراب عمدتاً شیعه هستند و در استان نفت‌خیز خوزستان در جنوب غربی ایران متمرکز شده‌اند. اکثر اعراب ایرانی با جمعیت عمومی به خوبی در هم آمیخته‌اند و قبایل چندان سازمان‌یافته یا متحد نیستند. اعراب ایران در دهه ۱۹۸۰ برای ایران جنگیدند، نه برای عراق. اخیراً، تشدید تنش‌های سنی-شیعه، همراه با تشویق اعراب عراقی،

منجر به تلاش برای خودمختاری بیشتر شد (بینر). دولت مرکزی ایران مهاجرت به خوزستان را تشویق کرده و زمین‌های اعراب را برای ایجاد مزارع برای مهاجران فارس مصادره کرده است. هدف این سیاست کاهش سهم جمعیت اعراب در منطقه است، منطقه‌ای که ۹۰ درصد از تولیدات ایران را تولید می‌کند. ثروت نفت.

خوزستان، مانند دیگر استان‌های اقلیت‌نشین، سرمایه‌گذاری کمی از سوی دولت مرکزی دریافت می‌کند، که ... مردم این منطقه غنی از منابع را آشفته می‌کند. (UNPO 2005) ناآرامی‌های سال ۲۰۰۵ با خشونت سرکوب شد و در مارس ۲۰۰۶ درگیری‌هایی بین اعراب طرفدار استقلال و نیروهای امنیتی ایران در گرفت که سرکوب آن حداقل سه کشته و بیش از دویست و پنجاه دستگیری را به همراه داشت. (UNHCR 2008) درگیری‌ها بین اعراب و نیروهای امنیتی همچنان ادامه دارد و منجر به دستگیری و گاهی مرگ می‌شود (مرکز مطالعات اهواز؛ گروه علوم و تحقیقات وزارت کشور). (۲۰۰۵) اعراب مانند سایر گروه‌های اقلیت، معمولاً از گفتمان سیاسی معمول ایران کنار گذاشته می‌شوند. سرکوب شدید مخالفان توسط رژیم اخیر، اعراب را به حمایت از سیاست‌های بازتر اصلاح‌طلبان و عمل‌گرایان سوق می‌دهد.

منابع

«صدای اعراب اهواز در سازمان ملل متحد در ژنو». سازمان ملل و مردم بدون نماینده 2. (UNPO). ژوئن ۲۰۰۵.

<http://www.unpo.org/article/2583>

«گزارش عفو بین‌الملل - ۲۰۰۸ ایران». عفو بین‌الملل. کمیساری عالی پناهندگان سازمان ملل متحد ۲۸ (UNHCR). مه ۲۰۰۸. <http://www.unhcr.org/refworld/publisher,AMNESTY,ANNUALREPORT,IRN,483e2793c,0.html>

بینر، لیونل. «گروه‌های قومی ایران». شورای روابط خارجی. 29 نوامبر 2006. http://www.cfr.org/publication/12118/irans_ethnic_groups.html

«نقض حقوق بشر و بدرفتاری‌های دولت ایران علیه عرب‌های بومی اهواز در... ایران». مرکز مطالعات اهواز.

«ایران». گروه علوم و تحقیقات وزارت کشور. سرویس اطلاعات کشور مبدا. سازمان ملل پادشاهی. اکتبر ۲۰۰۵.

متز، هلن چاپین، ویرایش. ایران: مطالعه‌ای کشوری. واشنگتن: انتشارات عمومی کتابخانه کنگره، ۱۹۸۷. <http://countrystudies.us/iran/>

۱.۲۴ پناهندگان افغان

ایران میزبان یکی از بزرگترین و طولانی‌ترین جمعیت‌های پناهنده در جهان است که تعداد آنها ۹۷۶۵۰۰ پناهنده گزارش شده است. اکثریت قریب به اتفاق این جمعیت پناهنده، حدود ۹۳۳۵۰۰ نفر، اهل افغانستان هستند. شرایط زندگی پناهندگان نامناسب است و انتظار می‌رود به دلیل تورم بالا، افزایش قیمت‌ها و بیکاری بدتر شود. (UNHCR 2010) پناهندگان ایران در استان‌های خوزستان، هرمزگان و سیستان و بلوچستان متمرکز شده‌اند.

پناهندگان در ایران عموماً در شرایط امنی زندگی می‌کنند، اگرچه از عدم دسترسی به اشتغال، مراقبت‌های بهداشتی و آموزش رنج می‌برند. (UNHCR 2010) اقتصاد ایران که از قبل هم آسیب دیده است، ظرفیت مدیریت هجوم گسترده پناهندگان را ندارد و مرتباً تعداد زیادی از پناهندگان را چه با اقدامات مسالمت‌آمیز و چه با اقدامات قهری به افغانستان بازمی‌گرداند. (BBC 2007) در یک اقدام خیرخواهانه در ژوئیه ۲۰۰۹ رئیس‌جمهور احمدی‌نژاد بیانیه‌ای صادر کرد و درخواست کرد که ثبت نام همه کودکان مدرسه صرف نظر از وضعیتشان یکسان باشد. (UNHCR 2010) جمعیت پناهندگان عموماً مورد تنفر مردم ایران هستند و با تبعیض و تعصب روبرو هستند. به عنوان مثال، زنان ایرانی که با مردان افغان ازدواج می‌کنند، تابعیت خود را از دست می‌دهند و به طور بالقوه در معرض اخراج قرار می‌گیرند. (CMI 2004) (PRIO) به نظر نمی‌رسد جمعیت پناهندگان افغان به شدت درگیر یا تأثیرگذار در سیاست ایران باشند، زیرا ...

بیشتر نگران بقا هستند.

منابع

هارپوین، کریستین برگ، آرنه استرن و آستری سوهرکه. «پناهندگان افغان در ایران: از پناهنده «وضعیت اضطراری برای مدیریت مهاجرت». موسسه بین‌المللی تحقیقات صلح، اسلو. (PRIO) موسسه کریستین میشلسن 16 (CMI.) ژوئن 2004. <http://www.cmi.no/afghanistan/peacebuilding/docs/CMI-PRIO-afghanRefugeesInIran.pdf>

«از ایران خواسته شد بازگشت پناهندگان را متوقف کند.» بی‌بی‌سی، ۱۱ اکتبر ۲۰۰۷.

http://news.bbc.co.uk/2/hi/south_asia/7039407.stm

«نمایه عملیات کشوری کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد در سال ۲۰۱۰ - جمهوری اسلامی ایران». شورای کمک به پناهندگان عراقی. کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد 49e486f96. <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/page?page=49e486f96> ۲۰۱۰. (UNHCR).

۲۵. پناهندگان عراقی دومین بخش عمده جمعیت پناهندگان ایران را تقریباً ۴۳۰۰۰ عراقی تشکیل می‌دهند. (UNHCR ۲۰۱۰) عراقی‌هایی که از وطن خود فرار می‌کنند، به دلیل تفاوت‌های زبانی، که اکثر عراقی‌ها به زبان عربی صحبت می‌کنند و نه فارسی، و همچنین خصومت‌های گذشته اخیر بین دو کشور، تمایلی به ایران ندارند. (Boston Globe ۲۰۰۷) وضعیت عراقی‌ها در اردوگاه‌های پناهندگان مشابه پناهندگان افغان است و دسترسی محدودی به کار، مراقبت‌های بهداشتی و آموزش دارند. اکثر پناهندگان عراقی که هنوز در ایران هستند، در خارج از اردوگاه‌های پناهندگان ساکن هستند و در مناطق شهری ادغام شده‌اند. به نظر می‌رسد بسیاری از پناهندگان عراقی در زندگی خود در ایران مستقر شده‌اند و قصد بازگشت به وطن را ندارند. (UN News ۲۰۰۸) به نظر می‌رسد پناهندگان عراقی دیدگاه‌های بخش‌های لیبرال‌تر طبقه کارگر را که بخشی از آن هستند، به اشتراک می‌گذارند.

منابع

«پناهندگان عراقی در ایران». بوستون گلوب، ۱۳ مه ۲۰۰۷.

http://www.boston.com/news/world/middleeast/articles/2007/05/13/iraqi_refugees_in_iran/

«سازمان ملل می‌گوید پناهندگان عراقی در ایران به دلیل کاغذبازی و بسته بودن مرزها معطل شده‌اند.» سرویس خبری سازمان ملل. ۱۲ ژوئن ۲۰۰۸. <http://www.unhcr.org/refworld/publisher,UNPRESS,,IRQ,4860ae69c,0.html>

شورای کمک به پناهندگان عراقی. کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد. ۱ اکتبر ۲۰۰۸.

<http://www.unhcr.org/48fdec4529.html>

«نمایه عملیات کشوری کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد در سال ۲۰۱۰ - جمهوری اسلامی ایران». شورای کمک به پناهندگان عراقی. کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد. ۲۰۱۰. <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/page?page=49e486f96>

۲. تأثیرات قدرت خارجی

سیاست‌های داخلی ایران به شدت در برابر نفوذ خارجی نفوذناپذیر است. این امر به دلایل مختلفی رخ می‌دهد؛ در صدر این فهرست، ابهام در تصمیم‌گیری‌های داخلی ایران، نزدیکی به قدرت‌های خارجی و سوءظن داخلی به بیگانگان قرار دارد؛ اما منافع هسته‌ای ایران، ذخایر هیدروکربن و اهمیت ثبات منطقه‌ای، بسیاری از کشورها را مشتاق به نفوذ در ایران می‌کند.

۲.۱ ایالات متحده

ایالات متحده و ایران روابط رسمی محدودی دارند. ایران دفتر حفاظت منافع خود را در سفارت پاکستان حفظ کرده است.

سفارت آمریکا در واشنگتن دی سی است. در حالی که ایالات متحده دفتر حفاظت منافع خود را در سفارت سوئیس در تهران حفظ کرده است (سفارت سوئیس؛ ۲۰۱۰ امانوئل). (۲۰۱۰ پیش از بحران گروگان‌گیری سال ۱۹۷۹ ایالات متحده شریک تجاری اصلی ایران بود، اما از زمان تصرف سفارت آمریکا، دهه‌های بعد شاهد اعمال مداوم تحریم‌های مختلف علیه ایران توسط ایالات متحده بوده است. شرکت‌های آمریکایی به دلیل انجام اکثر اشکال تجارت با ایران با مجازات‌های متعددی روبرو هستند که در نتیجه آن تجارت به شدت کاهش یافته است (شعاع منش، ۲۰۰۷ صادرات ایالات متحده به ایران در سال ۲۰۰۹ به ۲۸۱.۸ میلیون دلار آمریکا رسید که عمدتاً شامل سیگار، سویا و تجهیزات پزشکی بود (پرس تی‌وی، ۲۰۱۰) و صادرات ایران به ایالات متحده در سال ۲۰۰۹ به ۶۶.۷ میلیون دلار آمریکا رسید که عمدتاً شامل فرش و چند محصول کشاورزی بود (اداره سرشماری ایالات متحده، ۲۰۱۰) منافع ایالات متحده در ایران بسیار فراتر از دامنه روابط دیپلماتیک محدود آن است. ایران اصرار دارد که برنامه هسته‌ای‌اش برای تأمین نیازهای انرژی‌اش است و در چارچوب تعهدات پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) قرار دارد. ماهیت مخفیانه برنامه ایران، مقاومت در برابر نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (IAEA) و پیگیری غنی‌سازی فراتر از سطح مورد نیاز برای انرژی غیرنظامی، رهبران ایالات متحده، مانند رهبران بسیاری از کشورهای دیگر، را به تلاش ایران برای دستیابی به سلاح هسته‌ای مشکوک می‌کند. داشتن سلاح هسته‌ای توسط ایران می‌تواند خاورمیانه وسیع‌تر را بی‌ثبات کند، منطقه‌ای که اکثریت قریب به اتفاق جهان برای تأمین نیازهای انرژی خود به آن متکی هستند. محققان مختلفی این فرضیه را مطرح کرده‌اند که دستیابی ایران به سلاح‌های هسته‌ای، درگیری با اسرائیل، مسابقه تسلیحاتی هسته‌ای در سراسر خاورمیانه و افزایش خصومت ایران را تسریع می‌کند. تمایل ایران به حمایت از بازیگران خرابکار و سازمان‌های تروریستی مانند حزب‌الله و حماس، نگرانی‌های آمریکا را افزایش می‌دهد. حمایت ایران از گروه‌های مخالف در تلاش‌هایش برای تضعیف کشورهای همسایه و در نتیجه تقویت نقش خود نیز نگران‌کننده است. ایالات متحده، با عملیات‌های جاری برای ایجاد ثبات در افغانستان و عراق، و منافعی که در انعقاد صلح پایدار بین اسرائیل و فلسطین دارد، آرزو دارد دولتی در ایران روی کار بیاید که رویکردی عمل‌گرایانه‌تر به جامعه بین‌المللی و امور جهانی داشته باشد (لیندسی، ۲۰۱۰؛ فیلیپس، ۲۰۰۶؛ زونس، ۲۰۰۵).

ایالات متحده تحریم‌های یکجانبه‌ای را اعمال کرده و نیروی محرکه پشت مجموعه‌های متعدد تحریم‌های بین‌المللی شورای امنیت سازمان ملل علیه ایران بوده است. تحریم‌های خاص ایالات متحده تقریباً تمام صادرات فناوری به ایران را محدود می‌کند و تمام واردات ایران به ایالات متحده را به استثنای فرش و محصولات غذایی متوقف می‌کند (خزانه‌داری ایالات متحده، ۲۰۱۰) تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل صادرات بسیاری از مواد و فناوری‌ها به ایران را محدود کرده و دارایی‌های افراد و شرکت‌های متعددی را که گمان می‌رود در فعالیت‌های غیرقانونی ایران دست دارند، مسدود کرده است. تحریم‌ها علیه ایران رنج زیادی را برای مردم ایران به همراه داشته است. تحریم‌ها منجر به تخریب میادین نفتی ایران شده است که سود حاصل از آن برای عملکرد دولت و تأمین یارانه‌ها حیاتی است (مک‌فارکوهار، ۲۰۱۰؛ ایلایس، ۲۰۱۰). ایالات متحده اقدام نظامی علیه ایران را رد نکرده است. در سال ۲۰۰۶، پنتاگون یک طرح جنگی را منتشر کرد که خواستار سه روز حمله هوایی با هدف نابودی ۱۲۰۰ تأسیسات بود که ارتش ایران و برنامه هسته‌ای آن را در صورت لزوم فلج می‌کرد.

(باکستر، ۲۰۰۷) اقدام نظامی ایالات متحده علیه ایران با توجه به مردم خسته از جنگ، نگرانی قابل توجه و محکومیت عمومی بین‌المللی بعید به نظر می‌رسد (هرش، ۲۰۰۶)

منابع

بکستر، سارا. «طرح حمله سه روزه پنتاگون برای ایران». روزنامه تایمز، ۲ سپتامبر ۲۰۰۷. <http://www.timesonline.co.uk/tol/news/world/asia/article2369001.ece>

مایک. «ایالات متحده ربودن دانشمندان هسته‌ای مفقود شده ایران که اکنون در واشنگتن است را تکذیب می‌کند». فاکس نیوز، ۱۳ ژوئیه ۲۰۱۰. <http://www.foxnews.com/world/2010/07/13/iranian-nuclear-scientist-seeks-refuge/>

هرش، سیمور. «نقشه‌های ایران». نیویورکر، ۱۷ آوریل ۲۰۰۶. http://www.newyorker.com/archive/2006/04/17/060417fa_fact?currentPage=all

ایلیاس، شایره. «شرایط اقتصادی ایران: مسائل مربوط به سیاست ایالات متحده». سرویس تحقیقات کنگره، ۲۲ آوریل ۲۰۱۰. <http://www.fas.org/sgp/crs/mideast/RL34525.pdf>

ایران. سفارت سوئیس. بخش حفاظت از منافع خارجی، ۲۰۱۰. <http://www.eda.admin.ch/eda/en/home/rep/asia/virn/fosteh.html>

«تحریم‌های ایران». وزارت خزانه‌داری ایالات متحده (خزانه‌داری ایالات متحده). دسترسی در ۱۱ اکتبر ۲۰۱۰. <http://www.ustreas.gov/offices/enforcement/ofac/programs/iran/iran.shtml>

لیندسی، جیمز ام. و ری تکیه. «پس از آنکه ایران به بمب دست یابد». امور خارجه. شورای امور خارجه روابط. مارس/آوریل ۲۰۱۰. <http://www.foreignaffairs.com/articles/66032/james-m-lindsay-and-ray-takeyh/after-iran-gets-the-bomb>

مک‌فارکوهار، نیل. «سازمان ملل متحد تحریم‌های جدیدی را برای بازدارندگی ایران تصویب کرد». نیویورک تایمز، ۹ ژوئن ۲۰۱۰. <http://www.nytimes.com/2010/06/10/world/middleeast/10sanctions.html>

فیلیپس، جیمز. «سیاست ایالات متحده و چالش هسته‌ای ایران». بنیاد هریتیج، ۲ ژوئن ۲۰۰۶. <http://www.heritage.org/research/lecture/us-policy-and-irans-nuclear-challenge>

شعله‌منش، سام ساسان. «خلاصه تاریخ: جدول زمانی روابط ایالات متحده و ایران تا دولت اوباما». مجله بین‌المللی ام‌آی‌تی، ۲۰۰۷. <http://web.mit.edu/mitir/2009/online/us-iran2.pdf>

«صادرات آمریکا به ایران ۵۰ درصد کاهش یافت». پرس تی‌وی، ۲۰ فوریه ۲۰۱۰. <http://edition.presstv.ir/detail/>

«واردات ایالات متحده از ایران بر اساس کد استفاده نهایی ۵ رقمی، ۲۰۰۹-۲۰۰۵ اداره آمار ایالات متحده. تجارت خارجی. دسترسی در ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۰. <http://www.census.gov/foreign-trade/statistics/product/enduse/imports/c5070.html>

زونز، استفن. «ایالات متحده و ایران: دموکراسی، تروریسم و سلاح‌های هسته‌ای». سیاست خارجی در
فوکوس 26 (FPIF). ژوئیه 2005.

http://www.fpif.org/articles/the_us_and_iran_democracy_terrorism_and_nuclear_weapons

۲.۲ روسیه

روسیه و ایران به دلیل نزدیکی و همپوشانی منافعشان، اغلب مانند شرکای استراتژیک عمل می‌کنند. (Djavadov 2010) این دو کشور، قدرتهای اصلی پیشرو در منطقه دریای خزر هستند، منطقه‌ای که هر دو کشور تلاش کرده‌اند تا رشد نفوذ غرب را در آن کاهش دهند. (Farrar-Wellman 2010) در سال ۲۰۰۹ این دو کشور در اولین سری از رزمایش‌های مشترک دریایی خود در دریای خزر با تمرکز بر جستجو و نجات و کنترل آلودگی همکاری کردند. (UPI 2009) روسیه و ایران همچنین منافع انرژی مشترک قابل توجهی دارند و دارای اولین و دومین ذخایر بزرگ گاز طبیعی و دومین و چهارمین تولیدکننده بزرگ نفت در جهان هستند. (EIA 2008) منافع مشترک انرژی این دو کشور، همکاری مشترکی را در بهره‌برداری از نفت و گاز ایجاد کرده است، اما همچنین خصومت‌هایی را نیز به دنبال داشته است، زیرا ایران به دنبال ورود به بازار گاز اروپا تحت سلطه روسیه است. (Reuters 2008) تجارت دوجانبه بین این دو کشور فراتر از انرژی است؛ نمونه‌های اخیر شامل یک توافقنامه بزرگ کشاورزی امضا شده در سال ۲۰۰۹ و یک قرارداد مخابراتی در سال ۲۰۰۸ است. (Gardiner 2009) در سال ۲۰۰۹ تجارت دوجانبه بین این دو کشور بالغ بر ۳ میلیارد دلار بود، هرچند این رقم عمدتاً تحت سلطه صادرات روسیه به ایران است و بخش کوچکی، حدود ۰.۷ درصد، از کل صادرات روسیه را تشکیل می‌دهد. حجم کم تجارت دوجانبه، پیامدهای سیاسی معاملات دفاعی و فناوری بین این دو کشور، مانند توافق روسیه برای فروش موشک‌های زمین به هوای S-۳۰۰ به ایران و تکمیل ساخت نیروگاه هسته‌ای بوشهر توسط روسیه را دست‌کم می‌گیرد. (Faulconbridge ۲۰۱۰)

حمایت روسیه از ایران تزلزل‌ناپذیر نیست؛ در حالی که روسیه در سال ۲۰۰۵ با تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد علیه ایران مخالفت کرد، در سال‌های ۲۰۰۷، ۲۰۰۶ و ۲۰۰۸ به نفع تحریم‌ها رأی داد. سپس روسیه در بخش پایانی سال ۲۰۰۸ تحریم‌های بیشتر را مسدود کرد، اما در سال ۲۰۱۰ به چهارمین دور تحریم‌ها علیه ایران رأی داد. (MacFarquhar 2010) روسیه همچنان از حق ایران برای دستیابی به انرژی صلح‌آمیز هسته‌ای حمایت می‌کند و همچنان تمایلی به اعمال تحریم‌های گسترده ندارد. (Kramer 2010) اولگ روژکوف، معاون مدیر امور امنیتی وزارت امور خارجه روسیه، گفت: «هر چه می‌خواهید آنها را بنامید - فلج‌کننده یا فلج‌کننده - ما روی تحریم‌ها یا اقداماتی که می‌تواند منجر به انزوای سیاسی یا اقتصادی یا مالی این کشور شود، کار نخواهیم کرد.» «چه ارتباطی بین منع فعالیت‌های بانکی با ایران و عدم اشاعه وجود دارد؟ این یک انسداد مالی است. و نفت و گاز، این تحریم‌ها فقط با هدف فلج کردن کشور و رژیم اعمال می‌شوند» (فالكبریج، ۲۰۱۰)

منابع

- جواداف، مقصود. «روابط ایران و روسیه در چشم‌انداز تاریخی». مارس ۲۰۱۰. کرسنت.
www.crescentcity.com/special-reports/1849-march-2010/2678-iran-russia-relations-in-Historical-perspective.html
 http://
- فرار-ولمن، آرل. «روابط خارجی روسیه و ایران». موسسه امریکن انترپرایز 2. (AEI) آگوست foreign-relations/russia-iran-foreign-relations
<http://www.irantracker.org/2010>
- فالكبریج، گای. «فکت‌باکس - روابط روسیه با ایران». رویترز، ۲۶ مه ۲۰۱۰.
<http://www.reuters.com/article/idUSLDE64P10N20100526>
- فالكبریج، گای. «روسیه به غرب در مورد تحریم‌های «فلج‌کننده» علیه ایران هشدار می‌دهد». رویترز، ۲۴ فوریه ۲۰۱۰.
<http://www.reuters.com/article/idUSTRE61N3AU20100224>
- گاردینر، سام. «روسیه و ایران استراتژیک می‌شوند». سیاست خارجی در کانون توجه. واشنگتن دی سی. 27 ژانویه russia_and_iran_get_strategic
<http://www.fpi.org/articles/2009>

تولید بین‌المللی نفت. اداره اطلاعات انرژی ایالات متحده (EIA) وزارت انرژی ایالات متحده
انرژی. اکتبر www.eia.doe.gov/emeu/international/oilproduction.html
۲۰۰۸. <http://>

«ایران و روسیه رزمایش دریایی برگزار می‌کنند.» یونایتد پرس اینترنشنال (UPI). 30 ژوئیه 2009.
[Top_News/Special/2009/07/30/Iran-Russia-conduct-naval-exercise/UPI- 81271248998193/](http://www.upi.com/Top_News/Special/2009/07/30/Iran-Russia-conduct-naval-exercise/UPI-81271248998193/)
<http://www.upi.com/>

کرامر، اندرو. «طرح روسیه برای کمک به ایران در مقابله با تحریم‌ها.» نیویورک تایمز. ۱۴ ژوئیه ۲۰۱۰.
http://www.nytimes.com/2010/07/15/world/europe/15russia.html?_r=2&scp=4&sq=iran&st=c

س

مک‌فارکوهار، نیل. «سازمان ملل متحد تحریم‌های جدیدی را برای بازدارندگی ایران تصویب کرد.» نیویورک تایمز. 9 ژوئن 2010.
<http://www.nytimes.com/2010/06/10/world/middleeast/10sanctions.html>

«تهران می‌گوید روسیه به دنبال تبادل گاز با ایران است.» رویترز، انوامبر
۲۰۰۸. <http://www.reuters.com/article/idUSL120984520081101>

۲.۳ چین

روابط چین و ایران شباهت زیادی به روابط روسیه و ایران دارد، بدون هیچ یک از بی‌اعتمادی‌های ناشی از ... گذشته‌ای پیچیده. چین در سال ۲۰۰۵ از رأی دادن به تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد خودداری کرد، اما در سال‌های ۲۰۰۸، ۲۰۰۷، ۲۰۰۶ و ۲۰۱۰ به تحریم‌ها رأی مثبت داد. چین اغلب خواستار صبر و انعطاف‌پذیری در مذاکره برای حل مسئله هسته‌ای است. چین، در حالی که با اکراه به تحریم‌ها رأی مثبت می‌دهد، اغلب موضع خود را مبنی بر اینکه تحریم‌ها روش مناسبی برای مقابله با غنی‌سازی هسته‌ای ایران نیستند، تکرار می‌کند. (Farrar-Wellman 2010)

چین مهم‌ترین شریک تجاری ایران است. در سال ۲۰۰۹، تجارت دوجانبه بین این دو کشور به ۲۱.۲ میلیارد دلار آمریکا رسید که تقریباً ۵۰ درصد نسبت به سه سال قبل افزایش داشته است. شرکت‌های غربی که به دلیل تحریم‌های بین‌المللی از ایران بیرون رانده شده بودند، عمدتاً جای خود را به بیش از ۱۰۰ شرکت چینی که اکنون در ایران فعالیت می‌کنند، داده‌اند (میلارد، ۲۰۱۰). منافع انرژی بخش عمده‌ای از منافع چین در ایران را تشکیل می‌دهد و بین سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۰ بیش از ۱۲۰ میلیارد دلار قرارداد هیدروکربنی بین این دو کشور امضا شده است. (FNA ۲۰۱۰) شرکت ملی نفت چین (CNPC) که متعلق به دولت است، به یکی از صادرکنندگان اصلی بنزین به ایران تبدیل شده و حتی با تشدید تحریم‌ها، عرضه بنزین را افزایش داده است (بلاس، ۲۰۰۹؛ پرس تی‌وی، ۲۰۱۰).

تجارت فراتر از بخش انرژی است. در ماه مه ۲۰۰۹، کشورها بر سر ۱۷ میلیارد دلار همکاری اقتصادی توافق کردند و چین در بخش ساخت و ساز و سیستم راه آهن ایران مشارکت کرد. (Press TV 2009) چینی‌ها همچنین علاقه فزاینده‌ای به منابع معدنی ایران ابراز کرده‌اند. صادرات فلزات چین به ایران، به ویژه فلزات دو منظوره مانند تنگستن، مس، یکی از حوزه‌هایی است که گمان می‌رود چین در آن تحریم‌های بین‌المللی را دور زده است. (Simpson 2008)

از سال ۲۰۰۵، ایران به عنوان عضو ناظر در سازمان همکاری شانگهای (SCO) عضویت یافت. این سازمان که تحت سلطه روسیه و چین است، عمدتاً از کشورهای آسیای مرکزی تشکیل شده و اغلب به عنوان نیرویی مخالف هژمونی ایالات متحده و ناتو تلقی می‌شود. در مارس ۲۰۰۸، ایران درخواست عضویت دائم در SCO را ارائه کرد، اگرچه عضویت رسمی هنوز اعطا نشده است. (Scheineson 2009)

منابع

بلاس، خاویر، دانیل دامبی و کارولا هویوس. «چینی‌ها عرضه بنزین به ایران را آغاز کردند.» فایننشال تایمز. ۲۲ سپتامبر ۲۰۰۹. http://www.ft.com/cms/s/0/b858ace8-a7a4-11de-b0ee-00144feabdc0.html?ncklick_check=1

فرار-ولمن، آریل و رابرت فراسکو. «روابط خارجی چین و ایران». موسسه امریکن انترپرایز (AEI). ۱۳ ژوئیه <http://www.irantracker.org/foreign-relations/china-iran-foreign-relations>

۲۰۱۰.

«ایران و چین قراردادهایی به ارزش ۱۷ میلیارد دلار امضا کردند.» پرس تی‌وی، ۱۸ مه <http://edition.presstv.ir/detail/95112.html> ۲۰۰۹.

«ایران شاهد افزایش ۴۰ درصدی صادرات به چین است.» تهران تایمز، ۱۸ ژانویه http://www.tehrantimes.com/index_View.asp?code=212386 ۲۰۱۰.

«ایران: تحریم بنزین بی‌فایده است.» پرس تی‌وی، ۲۲ آوریل <http://edition.presstv.ir/detail/124095.html> ۲۰۱۰.

«هیئت پارلمانی ایران تهران را به مقصد پکن ترک کرد.» خبرگزاری فارس 8 (FNA). مه 2010.
<http://www.irantracker.org/foreign-relations/china-iran-foreign-relations>

میلارد، لوران. «چین جای غرب را به عنوان شریک اصلی اقتصادی ایران می‌گیرد.» خبرگزاری فرانسه
مطبوعات 15 (AFP). مارس <http://www.google.com/> 2010

شاینسون، اندرو. «سازمان همکاری شانگهای». شورای روابط خارجی. 24
مارس ۲۰۰۹. http://www.cfr.org/publication/10883/shanghai_cooperation_organization.html

سیمپسون، گلن آر. و جی سولومون. «سرنخ‌های تازه از دسیسه هسته‌ای ایران». وال استریت ژورنال.
۱۶ ژانویه ۲۰۰۸. <http://online.wsj.com/article/SB123206759616688285.html>

۱۲.۴ اتحادیه اروپا

اتحادیه اروپا بزرگترین شریک تجاری ایران است و 24.3 درصد از تجارت دوجانبه را تشکیل می‌دهد (بی‌بی‌سی). (۲۰۰۹) تجارت دوجانبه در سال ۲۰۰۹ بالغ بر ۲۸.۷ میلیارد یورو بود که ۱۰.۳ میلیارد آن واردات اروپایی را تشکیل می‌داد که ۹۰ درصد آن انرژی و محصولات مرتبط با انرژی بود. صادرات اتحادیه اروپا عمدتاً شامل ماشین‌آلات و تجهیزات حمل و نقل، (۵۴.۶٪) کالاهای تولیدی (۱۶.۹٪) و مواد شیمیایی (۱۲.۱٪) بود. (EC ۲۰۱۰) در حالی که اتحادیه اروپا بزرگترین شریک تجاری ایران است، اتحادیه اروپا از زمان اولین ارجاع پرونده ایران به شورا در سال ۲۰۰۵، به هر چهار مجموعه تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل رأی مثبت داده است. پابندی و حمایت اتحادیه اروپا از تحریم‌های تجاری، روابط دیپلماتیک بین اتحادیه اروپا و ایران را به میزان قابل توجهی کاهش داده است، اگرچه بسیاری از کشورهای اتحادیه اروپا از طریق سفارتخانه‌های خود روابط دیپلماتیک نزدیکی با ایران دارند. (EC ۲۰۱۰، BBC ۲۰۱۰، EUCR ۲۰۰۸)

اتحادیه اروپا در مورد تحریم ایران ابراز تردید کرده و در ابتدا سیاست «گفتگوی انتقادی» را ترجیح داده است. «گفتگوی انتقادی» متناوب بوده و گاهی اوقات موفقیت‌آمیز به نظر می‌رسیده، هرچند همیشه به دلیل کشف‌هایی مبنی بر اینکه ایران غنی‌سازی را از سر گرفته یا تأسیسات هسته‌ای جدید و اعلام نشده‌ای ساخته است، متوقف شده است. اتحادیه اروپا، به ویژه سه کشور عضو اتحادیه اروپا (بریتانیا، فرانسه و آلمان)، همچنان به دنبال راه‌حلی برای پیگیری هسته‌ای ایران هستند که شامل رویکرد دوگانه تحریم‌ها و گفتگو می‌شود. در حالی که فرانسوی‌ها و بریتانیایی‌ها برای تحریم‌های جداگانه اتحادیه اروپا علیه ایران تلاش کرده‌اند، تلاش‌های آنها توسط ائتلافی از کشورها از جمله آلمان، ایتالیا و اتریش رد شده است. (EUCR 2008)

منابع

«دیپلماسی ایران در اروپا». مرکز تعالی اتحادیه اروپا. (EUCR) کارولینای شمالی. جلسات توجیهی اتحادیه اروپا. مارس ۲۰۰۸. http://www.unc.edu/depts/europe/business_media/mediabriefs/Brief7-0803-iran.pdf

فرار-ولمن، آریل. «روابط خارجی اتحادیه اروپا و ایران». موسسه امریکن انترپرایز 26. (AEI). ژوئیه ۲۰۱۰. <http://www.irantracker.org/foreign-relations/european-union-iran-relations>

«ایران: حقایق و ارقام». بی‌بی‌سی. ۲ ژوئن ۲۰۰۹. http://news.bbc.co.uk/2/hi/middle_east/8060167.stm

ایران. کمیسیون اروپا. تجارت. 2010.

<http://ec.europa.eu/trade/creating-opportunities/bilateral-relations/countries/iran/>

۲.۵ ژاپن ژاپن یکی از شرکای تجاری اصلی ایران است. در سال ۲۰۰۷ ژاپن بیش از ۱۲ میلیارد دلار نفت خام وارد کرد.

نفت و گاز طبیعی مایع از ایران. هیدروکربنها 99 درصد از صادرات ایران به ژاپن را تشکیل می‌دهند و بر تجارت دوجانبه تسلط دارند. (MOFA 2010) ایران سومین تأمین‌کننده بزرگ نفت خام ژاپن پس از عربستان سعودی و امارات متحده عربی است (شیرزاد، 2007 صادرات ژاپن به ایران در سال 2007 بالغ بر یک میلیارد دلار آمریکا بود که عمدتاً شامل ماشین‌آلات، خودرو، آهن و فولاد بود. (MOFA 2010) از سال 1955 ایران و ژاپن میزبان سفارت کشور دیگر بوده‌اند. (MOFA 2010) این دو کشور

علیرغم رأی ژاپن علیه تحریم‌های ایران در شورای امنیت سازمان ملل متحد به دلیل عدم پایبندی به آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، (Farrar-Wellman 2010) (IAEA) روابط دیپلماتیک نزدیک خود را حفظ کرده‌اند. در ژوئیه ۲۰۰۹، یوکا آمانو ژاپنی با حمایت غرب رئیس آژانس بین‌المللی انرژی اتمی شد. (Crawford 2009) آمانو به عنوان مدیر اعلام کرده است که هیچ مدرکی برای تأیید این ادعا که ایران به دنبال سلاح هسته‌ای است، ندیده است. (Westall 2009) یکی از راه‌حل‌های دیپلماتیک پیشنهادی برای تمایل ایران به اورانیوم غنی‌شده این بوده است که ژاپن ۷۰٪ از ذخایر اورانیوم با غنای پایین ایران را در اختیار بگیرد و میله‌های سوخت هسته‌ای غنی‌شده و فرآوری‌شده را در اختیار ایران قرار دهد. (Rozen 2010)

منابع

شیرزاد آزاد. «چگونه ژاپن ایران را به چین باخت». گلوبال پالیسیسین. ۱۱ سپتامبر 23712-japan. <http://www.globalpolitician.com/> ۲۰۰۷.

کرافورد، دیوید. «آژانس بین‌المللی انرژی اتمی رئیس جدید را انتخاب کرد». وال استریت ژورنال، ۳ ژوئیه ۲۰۰۹. <http://online.wsj.com/article/SB124654805549486339.html>

فرار-ولمن، آریل و رابرت فراسکو. «روابط خارجی ژاپن و ایران». موسسه امریکن انترپرایز foreign-relations/japan-iran-foreign-relations ژوئن (AEI). 28 2010. <http://www.irantracker.org/>

«روابط ژاپن و ایران». وزارت امور خارجه ژاپن. (MOFA). اوت ۲۰۱۰. http://www.mofa.go.jp/region/middle_e/iran/index.html

روزن، لورا. «ژاپن به عنوان بازیگر کلیدی در ایران ظهور می‌کند». پولیتیکو، افوریه Japan_emerges_as_key_player_on_Iran.html. ۲۰۱۰. <http://www.politico.com/blogs/laurarozen/0110/>

وستال، سیلویا. «هیچ نشانه‌ای از تلاش ایران برای دستیابی به سلاح هسته‌ای وجود ندارد: رئیس جدید آژانس بین‌المللی انرژی اتمی». رویترز، ۳ ژوئیه ۲۰۰۹. <http://www.reuters.com/article/idUSTRE5623GU20090703>

۲.۶ هند

روابط دوجانبه بین هند و ایران از قرن شانزدهم میلادی وجود داشته است، زمانی که هند تحت حکومت سلسله مغول بود و ایران به عنوان پارس شناخته می‌شد و توسط صفویان رهبری می‌شد. (Kahn 2010) امروزه هند و ایران روابط دوجانبه خود را از طریق گفتگوهای منظم حفظ می‌کنند. شانزدهمین دور جلسات کمیسیون مشترک هند و ایران (JCM) در سال ۲۰۱۰ برگزار شد. این دو کشور در دهلی نو گرد هم آمدند و در مورد تجارت دوجانبه و مسائل منطقه‌ای بحث کردند. MCJ ها منبع شش تفاهم‌نامه (MoU) بین دو کشور بوده‌اند. این دو کشور تفاهم‌نامه‌هایی دارند که کاربردهای اقتصادی و نظامی متعددی را پوشش می‌دهد. (MEA 2010)

تجارت دوجانبه بین این دو کشور در سال ۲۰۰۹ به ۱۳.۴ میلیارد دلار آمریکا رسید که نسبت به بیش از ۱۴ میلیارد دلار سال قبل کاهش یافته است. در سال ۲۰۱۰ تجارت بین دو کشور تحت سلطه واردات هیدروکربن هند است. (MEA 2010) نیازهای رو به رشد انرژی هند برای توسعه آن بسیار مهم است و ایران منبع مهمی از واردات انرژی هند است. (Singh 2008) هند و ایران در سرمایه‌گذاری‌های مشترک متعددی مانند میدان گازی پارس جنوبی و در بحث‌هایی برای توسعه خط لوله گاز ایران-پاکستان-هند (IPI) مشارکت دارند. خط لوله IPI سالانه ۵ میلیون تن گاز طبیعی مایع (LNG) ایران را به هند تأمین می‌کند، اگرچه پروژه IPI با موانع مختلفی در رابطه با امنیت خط لوله و تعیین قیمت مواجه شده است. (MEA 2010) اخیراً، چین به عنوان یک مقصد جایگزین برای خط لوله گاز به رقیبی برای هند تبدیل شده است. (Farrar-Wellman 2010) هند علناً از حق ایران برای انرژی هسته‌ای صلح‌آمیز حمایت کرده است، اما در سال ۲۰۰۵ به ارجاع پرونده ایران به شورای امنیت سازمان ملل رأی داد. (Farrar-Wellman 2010) دولت هند اصرار دارد که از هیچ گونه اقدام خشونت‌آمیزی که علیه ایران به دلیل برنامه هسته‌ای‌اش تهدید یا انجام شود، حمایت نخواهد کرد (اکسپرس ایندیا، ۲۰۰۷ از مارس ۲۰۱۰ دولت هند بر این دیدگاه خود تأکید کرد که تحریم‌های بیشتر علیه ایران نتیجه معکوس خواهد داشت. (۲۰۱۰ The Hindu) هند یکی از تأمین‌کنندگان اصلی بنزین ایران است و هند از تحریم‌های اخیر که صادرات بنزین را هدف قرار می‌دهد، آسیب دیده است. (Kahn ۲۰۱۰)

ایالات متحده پذیرش اخیر جامعه جهانی از هند به عنوان یک قدرت هسته‌ای را تسهیل کرد. هند می‌خواهد روابط رو به رشد خود با ایالات متحده را ادامه دهد، اما درخواست‌های ایالات متحده از هند برای فاصله گرفتن از ایران، هند را در یک دوراهی منحصر به فرد قرار می‌دهد. هند نمی‌خواهد خود را بیش از حد به یک قدرت هسته‌ای سرکش نزدیک کند و مشروعیت هسته‌ای خود را از دست بدهد، اما هند، رهبر جنبش عدم تعهد (NAM) از این می‌ترسد که در سطح بین‌المللی به عنوان نماینده ایالات متحده دیده شود و ایران، متحد دیرینه خود، را از خود دور کند. درخواست‌های ایالات متحده از هند برای محدود کردن روابط با ایران، یک تأمین‌کننده حیاتی انرژی، برای رشد اقتصادی هند غیرقابل دفاع است. علاوه بر این، هند به ایران در افغانستان نیاز دارد، جایی که ایران حضور هند را مشروعیت می‌بخشد و در صورت خروج ناتو از افغانستان، ایران متحد حیاتی هند در جلوگیری از تبدیل شدن افغانستان به نماینده پاکستان خواهد بود. (Kahn 2010) در سازمان کنفرانس اسلامی (OIC) ایران از ادعاهای هند بر کشمیر در مقابل ادعاهای پاکستان حمایت کرده و خود را به عنوان متحدی کلیدی در یکی از منافع خارجی اصلی هند ثابت کرده است (سپینگ، ۲۰۰۸)

منابع

فراز-ولمن، آرل. «روابط خارجی هند و ایران». موسسه امریکن انترپرایز (AEI). ژوئن 25. <http://www.irantracker.org/> 2010.

«هند با اقدام نظامی علیه ایران مخالف است.» اکسپرس ایندیا، 29 مه 2007. www.expressindia.com/news/fullstory.php?newsid=87326 2007.

«روابط دوجانبه هند و ایران». وزارت بازرگانی و صنایع، دولت هند. وزارت امور خارجه (MEA). سپتامبر ۸ ۲۰۱۰. <http://www.google.com/search?q=MEA+India&ie=utf-8&oe=utf-8&aq=t&rls=org.mozilla:en-US:official&client=firefox-a>

جرمی کان. «دیپلماسی هسته‌ای هند، چرا دهلی نو به دنبال جلب نظر تهران است؟» نیوزویک. ۹ آگوست ۲۰۱۰. <http://www.newsweek.com/2010/08/09/india-s-nuclear-diplomacy.html>

«هند می‌گوید تحریم‌ها علیه ایران نتیجه‌ی معکوس دارد.» روزنامه‌ی هندو. ۹ مارس ۲۰۱۰. <http://beta.thehindu.com/news/national/article223516.ece>

سینگ، مادهور. «هند و ایران: دوستانه شدن؟» تایم. ۲۴ آوریل ۲۰۰۸. <http://www.time.com/time/world/article/0,8599,1734777,00.html>

۲.۷ کشورهای مسلمان (طرفدار ایران و نه آشکارا طرفدار ایران)

ایران به دنبال ایفای نقش هژمونی منطقه‌ای و دیکته کردن تصمیمات سیاسی در خاورمیانه بزرگ است.

ایران، به عنوان تنها جمهوری اسلامی تئوکراتیک، خود را رهبر بالفعل جامعه جهانی مسلمانان (امت) می‌داند. این امر بسیاری از همسایگان ایران را که برای سیاست‌های خارجی مستقل خود ارزش قائلند، از سیاست‌های تهاجمی ایران نسبت به غرب می‌ترسند و از تلاش‌های مخفیانه ایران برای دامن زدن به ناآرامی در میان اقلیت‌های شیعه و رادیکال‌های چپ‌گرای مردم خود می‌ترسند، نگران می‌کند (هیچنز، ۲۰۱۰).

بسیاری از کشورهای عربی، عراق را به عنوان یک منطقه حائل در برابر ایران می‌بینند. توانایی عراق در مهار تلاش‌های ایران برای صادرات انقلاب یکی از دلایل اصلی حمایت کشورهای عربی از عراق متجاوز، و نه ایران، در طول جنگ ایران و عراق از ۱۹۸۰ تا ۱۹۸۸ است. برکناری صدام حسین توسط ایالات متحده، تصور عراق به عنوان یک کشور حائل را از بین برده است. دموکراسی پارلمانی تازه تأسیس عراق تحت سلطه شیعیان است و به عنوان کشوری ضعیف و دلسوز برای ایران تلقی می‌شود. کاهش اثربخشی عراق به عنوان یک حائل در برابر ایران، وابستگی امنیتی منطقه به ایالات متحده را افزایش می‌دهد (فریدمن، ۲۰۰۸). در میان اکثر کشورهای خلیج فارس، برداشت‌ها و اعتماد به آمریکا پایین است؛ نظرسنجی‌های منطقه‌ای معمولاً رتبه آمریکا و رهبران آمریکا را پایین‌تر از ایران قرار می‌دهند (تلحمی، ۲۰۱۰). افزایش اتکا به ایالات متحده همچنین بسیاری از دولت‌ها را به دلیل این باور که ایالات متحده به دلیل جنگ‌های افغانستان و عراق ضعیف شده است، نگران می‌کند و بنابراین توانایی ایالات متحده برای تأمین امنیت منطقه‌ای کاهش یافته است (فریدمن، ۲۰۰۸).

جایگزین اصلی عربی برای ایران، عربستان سعودی، بزرگترین عضو شورای همکاری خلیج فارس است.

شورای همکاری خلیج فارس (GCC) شورای همکاری خلیج فارس به شش کشور عضو خود، که احتمالاً هفت کشور هستند، مزایای اقتصادی و یک نهاد دفاع جمعی ارائه می‌دهد، که تهدید اصلی ایران است (Farrar-Wellman 2010, Pradhan 2009). عربستان سعودی با 29 میلیون نفر جمعیت یکی از بزرگترین کشورهای منطقه است، اما جمعیت عربستان سعودی کمتر از نصف جمعیت ایران است. عربستان سعودی برای کسب نفوذ سیاسی خود به شدت به نفوذ اقتصادی خود متکی است. کنترل آن بر قیمت‌های بین‌المللی نفت، که خون حیاتی منطقه است، هنگام تأثیرگذاری بر امور منطقه‌ای سود قابل توجهی به همراه دارد. عربستان سعودی و ایران علیرغم نزدیکی، تجارت دوجانبه کمی دارند و روابط دو کشور متشنج است. عربستان سعودی از تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل علیه ایران حمایت می‌کند و معتقد است که ایران در حال دامن زدن به ناآرامی‌های مدنی در میان مردم خود است. با این حال، عربستان سعودی اعتقاد خود را مبنی بر اینکه ایران باید اجازه داشته باشد طبق مفاد NPT و طبق پادمان‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، انرژی هسته‌ای غیرنظامی را دنبال کند، ابراز کرده است. عربستان سعودی با اقدام نظامی علیه ایران مخالفت کرده و ترجیح می‌دهد این مسئله از طریق روش‌های دیگر حل شود. شایعاتی در رسانه‌ها منتشر شده مبنی بر اینکه عربستان سعودی به اسرائیل اجازه داده است از حریم هوایی خود برای حمله به ایران استفاده کند، اگرچه دولت اصرار دارد که هرگز اجازه نخواهد داد از حریم هوایی‌اش برای حمله به کشور دیگری استفاده شود (2010). (Charbel 2010; Farrar-Wellman)

مصر و ایران تقریباً از نظر جمعیت معادل هستند، اما مصر فاقد منابع انرژی ایران است. مصر اغلب به عنوان یک رهبر در میان کشورهای عربی شناخته می‌شود، اما شهرت مصر در خاورمیانه به دلیل به رسمیت شناختن اسرائیل به عنوان یک کشور در سال ۱۹۸۰ خدشه‌دار شده است. مصر، مانند عربستان سعودی، تعامل محدودی با ایران دارد و تنها کشور خاورمیانه است که در حال حاضر سفارتخانه‌ای در ایران ندارد. مصر از تمایل ایران برای دنبال کردن یک برنامه انرژی هسته‌ای غیرنظامی تا زمانی که نگرانی‌های بین‌المللی را کاهش دهد، حمایت کرده است. مصر بر مخالفت خود با مانورهای نظامی بالقوه علیه تأسیسات هسته‌ای ایران تأکید کرده است، اگرچه به کشتی‌های جنگی ایالات متحده و اسرائیل اجازه داده است تا در تمرینات حمله نمایشی از کانال سوئز عبور کنند (Crowley 2009; Farrar-Wellman 2010).

منابع

باترز، اندرو لی. «آیا یمن افغانستان بعدی است؟» تایم. ۵ اکتبر ۲۰۰۹. <http://www.time.com/time/magazine/article/0,9171,1926015,00.html>

بشاره نصار. «روابط شورای همکاری خلیج فارس و ایران: ردپای تنش‌ها». میدل ایست آنلاین. ۴ ژوئن ۲۰۱۰. <http://www.middle-east-online.com/english/?id=39390>

کراولی، مایکل. «رقابت جدید و قدیم: مصر در مقابل ایران». اخبار CBS. 22 ژوئن 2009/06/22/opinion/main5103753.shtml. <http://www.cbsnews.com/stories/2009/06/22/opinion/main5103753.shtml>

فرار-ولمن، آریل. «روابط خارجی شورای همکاری خلیج فارس و ایران». موسسه امریکن انترپرایز (AEI). 15 فوریه 2010. <http://www.irantracker.org/foreign-relations/gcc-iran-relations>

فرار-ولمن، آریل و رابرت فراسکو. «روابط خارجی عربستان سعودی و ایران». امریکن انترپرایز موسسه (AEI). 16 ژوئیه www.irantracker.org/foreign-relations/saudi-arabia-iran-relations 2010. [http://](http://www.irantracker.org/foreign-relations/saudi-arabia-iran-relations)

فرار-ولمن، آریل و رابرت فراسکو. «روابط خارجی مصر و ایران». موسسه امریکن انترپرایز (AEI). 20 ژوئیه <http://www.irantracker.org/foreign-relations/egypt-iran-foreign-relations> 2010.

فریدمن، جورج. «مذاکرات ایران و آمریکا: فراتر از لفاظی‌ها». استراتفور گلوبال اینتلیجنس. ۱۲ فوریه ۲۰۰۸. http://www.stratfor.com/weekly/us-iranian-negotiations-beyond-rhetoric?ip_auth_redirect=1

هیچنز، کریستوفر. «هدف ایران برای هژمونی منطقه‌ای». روزنامه استرالیایی، 20 مه 2010. <http://www.theaustralian.com.au/news/opinion/irans-goal-of-regional-hegemony/story-e6frq6zo-1225868866287>

«کویت: اطلاعاتی در مورد روابط بین مسلمانان سنی و شیعه، به ویژه با اشاره به ... گزارش‌هایی در مورد نحوه برخورد با زنانی که توسط همسرانشان برای تغییر مذهب از سنی به شیعه یا برعکس تحت فشار قرار می‌گیرند.» هیئت مهاجرت و پناهندگی کانادا ۱ (IRB). ژانویه ۱۹۹۷. <http://www.unhcr.org/refworld/docid/3ae6abf870.html>

پرادان، پراسانتا کومار. «روابط شورای همکاری خلیج فارس - ایران و پیامدهای استراتژیک آن برای منطقه». موسسه برای مطالعات و تحلیل‌های دفاعی. 30 اکتبر 2009. http://www.idsa.in/event/GCC-IranRelationsanditsStrategicImplicationsfortheRegion_PKPradhan_301009

تلهامی، شیلی. «نظرسنجی افکار عمومی اعراب در سال ۲۰۱۰: نتایج نظرسنجی افکار عمومی اعراب که در ۲۹ ژوئن انجام شد» 20 ژوئیه 2010 موسسه بروکینگز. 5 اگوست 2010/0805_arab_opinion_poll_telhami.aspx. http://www.brookings.edu/reports/2010/0805_arab_opinion_poll_telhami.aspx

جدول زمانی: روابط ایران و اعراب. الجزیره 13 آوریل 2009. <http://english.aljazeera.net/news/middleeast/2008/01/20085251949449532.html>

۲.۸ کشورهای مسلمان طرفدار ایران و فرقه‌های آنها

ایران پیروان منطقه‌ای دارد. قم در ایران مسلماً جایگزین نجف در عراق به عنوان مرکز ... شده است. رهبری شیعه، و جمعیت شیعه بسیاری از کشورها برای راهنمایی سیاسی به ایران چشم دوخته اند. ایران همچنین از حماس فلسطین و حزب الله لبنان در موضعشان علیه اسرائیل حمایت کرده است. ایران روابط نزدیکی با حسن نصرالله، رهبر بسیار محبوب حزب الله، دارد (کاپلان، ۲۰۱۰). ایران همچنین از سوریه، که گمان می‌رود با آن برای توسعه سلاح هسته‌ای همکاری می‌کند، حمایت اقتصادی کرده و از سازمان‌های ضد اسرائیلی در سوریه حمایت کرده است (مورفی، ۲۰۱۱).

منابع

کاپلان، ابن. «پروفایل: حسن نصرالله». شورای روابط خارجی. 11 اگوست 2010. <http://www.cfr.org/lebanon/profile-hassan-nasrallah/p11132>

مورفی، برایان. «متحدان منطقه‌ای ایران قدرت بیشتری به دست می‌آورند، اما همچنین با فشارهایی برای سازش با [ایران] مواجه هستند». غرب. لس‌آنجلس تایمز. ۲۶ ژانویه 2011. <http://www.latimes.com/news/nationworld/wire/sns-ap-ml-irans-reach,0,7796971.story>

۲۰۹ عراق عراق تحت حکومت سنی صدام حسین روابط پرتنش با ایران داشت.

جنگ ایران و عراق که از سال ۱۹۸۰ تا ۱۹۸۸ ادامه داشت، منجر به بسیاری از تلخ‌های اخیر بین این دو کشور شد. سقوط رژیم صدام، تشکیل یک دولت پارلمانی در عراق را ممکن ساخته است. این دولت جدید نماینده جمعیت شیعه عراق است. در دولت جدید، بخش زیادی از دشمنی بین این دو کشور از بین رفته و عراق بسیار بیشتر به ایران وابسته شده است (احتشامی ۲۰۰۳؛ پرس تی‌وی، ۲۰۱۱).

تجارت دوجانبه بین ایران و عراق به سرعت در حال گسترش بوده و از میلیون‌ها دلار به میلیارد دلار رسیده است (احتشامی، ۲۰۰۳). تجارت دوجانبه همچنان به سرعت در حال گسترش است و از ۱۸ میلیارد دلار آمریکا در سال ۲۰۰۶ به بیش از ۴ میلیارد دلار در سال ۲۰۰۹ و حدود ۸ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۰ افزایش یافته است. تجارت با گسترش و ایجاد گذرگاه‌های مرزی جدید، بهبود زیرساخت‌های حمل و نقل و مناطق آزاد تجاری تسهیل می‌شود. تراز تجاری فعلی به شدت یک طرفه است و تحت سلطه صادرات ایران قرار دارد. ایران در تلاش‌های عمرانی بزرگ متعددی در عراق مشارکت دارد و همچنین کالاهای فراوری شده زیادی را صادر می‌کند. ایران همچنین مایحتاج اساسی، از جمله بخش عمده‌ای از نفت سفید عراق و ۷۵۰ مگاوات برق سالانه را به عراق صادر می‌کند. تعهد قابل توجه ایران به صادرات برق برای عراق بسیار مهم است و بخش زیادی از کمبود انرژی آن را پوشش می‌دهد (بینر و برونو، ۲۰۰۸؛ افرار-ولمن و فراسکو، ۲۰۱۰؛ کاتزمن، ۲۰۱۰).

ایالات متحده ایران را به دخالت در عراق در سطوح مختلف متهم کرده است. این کشور معتقد است که نیروی عملیات ویژه قدس سپاه پاسداران ایران به مسلح کردن و آموزش شورشیان شبه‌نظامی شیعه کمک کرده است. مواد منفجره مورد استفاده در عراق، نشانه‌هایی مشابه مواد منفجره‌ای دارد که ایران به حماس و حزب‌الله می‌دهد. ایران همچنین تلاش کرده است تا گفتمان سیاسی ایران را تحت تأثیر قرار دهد. ایالات متحده معتقد است که نفوذ سیاسی مستقیم ایران در ایران حدود سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۸ به اوج خود رسید و با بلوغ دولت عراق، همچنان رو به کاهش خواهد بود (بینر و برونو، ۲۰۰۸؛ کاتزمن، ۲۰۱۱). پیوندهای مذهبی دو ملت، دولت‌های آنها را به هم نزدیک‌تر می‌کند. بسیاری از شیعیان در عراق به دنبال رهبری مذهبی و سیاسی از روحانیون قم، ایران هستند و از راهنمایی‌های رهبر معظم انقلاب، خامنه‌ای، پیروی می‌کنند. بسیاری از شیعیان در ایران به نجف، عراق و راهنمایی‌های علی سیستانی برای هدایت سیاسی و معنوی چشم دوخته اند. رهبری مذهبی در هر یک از این دو کشور قادر به تأثیرگذاری بر تحولات سیاسی در کشور دیگر است (اوترمن، ۲۰۰۴). عراق از انتخاب مجدد احمدی‌نژاد در سال ۲۰۰۹ استقبال کرد و از رهبر معظم انقلاب، خامنه‌ای، به خاطر برگزاری ... تقدیر کرد.

انتخابات آزاد، عراق از حق ایران برای داشتن یک برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز حمایت کرده است. از زمان اولین سفر رسمی محمود احمدی‌نژاد، رئیس‌جمهور ایران، به عراق در مارس ۲۰۰۸ دیدارهای سطح بالا بین دو کشور افزایش یافته است و بسیاری از مقامات عالی‌رتبه ایرانی و عراقی روابط نزدیکی با یکدیگر دارند. اخیراً، جلال طالبانی، رئیس‌جمهور عراق، به دعوت احمدی‌نژاد در جشن سال نو ایرانی در تهران شرکت کرد (Farrar-Wellman and Frasco 2010).

منابع

بینر، لیونل و گرگ برونو. «دخالت ایران در عراق». شورای روابط خارجی. ۳ مارس

۲۰۰۸. (۱۳۸۷)

http://www.cfr.org/publication/12521/irans_involvement_in_iraq.html

احتشامی، انوشیروان. «روابط ایران و عراق پس از صدام». مرکز مطالعات استراتژیک و مطالعات بین‌المللی و موسسه فناوری ماساچوست. فصلنامه واشنگتن، شماره 26.4 (پاییز docs/03autumn_ehteshami.pdf 2003): 115-129. <http://www.twq.com/03autumn/>

فرار-ولمن، آرل و رابرت فراسکو. «روابط خارجی عراق و ایران». موسسه امریکن انترپرایز (AEI). ژوئیه 2010.

<http://www.irantracker.org/foreign-relations/iraq-iran-foreign-relations>

کاتزمن، کنت. روابط ایران و عراق. سرویس تحقیقات کنگره. 13. RS22323 آگوست 2010.

<http://www.fas.org/sgp/crs/mideast/RS22323.pdf>

«لاریجانی روابط ایران و عراق را ستود.» پرس تی‌وی، ۱۰ ژانویه ۲۰۱۱.

<http://www.presstv.ir/detail/159415.html>

آترمن، شارون. عراق: آیت‌الله العظمی علی سیستانی. شورای روابط خارجی. سپتامبر ۲۰۰۴.

<http://www.cfr.org/publication/7636/iraq.html>

۲۰۱۰ ترکیه ترکیه، به عنوان یک کشور بزرگ مسلمان هم‌مرز با ایران، روابط سیاسی و اقتصادی خود را با ایران توسعه داده است.

اخیراً، تجارت دوجانبه بین این دو کشور به طور قابل توجهی افزایش یافته است و در سال ۲۰۰۹ این دو کشور مجموعه‌ای از تفاهم‌نامه‌ها را در زمینه همکاری‌های اقتصادی و نظامی امضا کردند. (Farrar-Wellman 2010) تجارت دوجانبه بین این دو کشور اکنون با وجود تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد، بالغ بر ۱۰ میلیارد دلار آمریکا است، اگرچه این تبادلات تحت سلطه صادرات گاز ایران به ترکیه است. (Strauss 2010)

ترکیه به عنوان متحد نزدیک ایالات متحده و متقاضی عضویت در اتحادیه اروپا، به عنوان پلی بین غرب و ... عمل می‌کند. و ایران. کمک ایران به ترکیه در نابودی پناهگاه‌های پ.ک.ک، حسن نیت ترکیه را برای این کشور به ارمغان آورده است. (Farrar-Wellman 2010) ترکیه به تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل علیه ایران رأی منفی داده و در رأی‌گیری‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در محکومیت برنامه هسته‌ای ایران، رأی ممتنع داده است. (2010 Champion) تا مارس 2010 فشار ایالات متحده موضع ترکیه را نسبت به ایران تغییر نداده است. رجب طیب اردوغان، نخست وزیر ترکیه، رئیس جمهور احمدی‌نژاد را دوست خود توصیف کرد و حمایت خود را از برنامه هسته‌ای ایران که فقط برای انرژی هسته‌ای صلح‌آمیز غیرنظامی است، اعلام کرد. (BBC 2010)

ترکیه به عنوان مکانی احتمالی برای تبادل مواد هسته‌ای بین غرب و ایران پیشنهاد شده است. ترکیه قدرت منطقه‌ای پیشرو در معامله رد شده سال ۲۰۱۰ بین ترکیه و برزیل بود. در این معامله، ایران مقداری از اورانیوم خود را در ازای دریافت میله‌های سوخت هسته‌ای غنی‌شده به خارج از کشور ارسال می‌کرد.

(کلاین، ۲۰۱۰) از زمان وضع تحریم‌های بیشتر علیه ایران و رد راه‌حل ترکیه و برزیل، ترکیه از ایران خواسته است که به مذاکرات با غرب بازگردد (چمپیون، ۲۰۱۰)

منابع

چمپیون، مارک. «ترکیه از ایران می‌خواهد که به میز مذاکره بازگردد». وال استریت ژورنال. 30 ژوئن 2010. http://online.wsj.com/article/SB10001424052748703374104575336853114123616.html?mod=WSJ_WSJ_US_World

فرار-ولمن، آریل. «روابط خارجی ترکیه و ایران». موسسه امریکن انترپرایز (AEI). آگوست ۲۰۱۰. (۱۳۸۹)

<http://www.irantracker.org/foreign-relations/turkey-iran-foreign-relations>

«برنامه هسته‌ای ایران «صرفاً غیرنظامی» است»، بی‌بی‌سی. ۱۶ مارس 2010. http://news.bbc.co.uk/2/hi/middle_east/8570842.stm

کلاین، جو. «معامله با تهران: بازگشت دیپلماسی». تایم. 20 مه 2010. <http://www.time.com/time/politics/article/0,8599,1990549,00.html>

اشتراوس، دلفین. «ترکیه به دنبال سه برابر کردن تجارت با ایران است». فایننشال تایمز. ۱۷ سپتامبر 2010. <http://www.ft.com/cms/s/0/73eaa744-c1ef-11df-9d90-00144feab49a.html>

۲.۱۱ پاکستان

پاکستان، یک قدرت هسته‌ای و متحد ایالات متحده، روابط اقتصادی و دیپلماتیک قوی با ایران دارد. این دو کشور همسایه، تجارت غیرنفتی بالغ بر تقریباً ۸۰۰ میلیون دلار آمریکا دارند. تجارت غیرنفتی بین این دو کشور در چهار سال گذشته ۲۵۰ درصد افزایش یافته است. احتمالاً روابط اقتصادی این دو کشور در سال‌های آینده گسترش خواهد یافت، به طوری که یک خط لوله گاز برنامه‌ریزی شده از ایران به پاکستان و سپس به چین یا هند می‌رود. توسعه یک سیستم بانکی بین این دو کشور، که در حال حاضر وجود ندارد، نیز باید نرخ رشد اقتصادی بین این دو کشور را افزایش دهد (دیلی تایمز ۲۰۱۰؛ فرار-ولمن ۲۰۱۰).

جمعیت پاکستان از ایران بیشتر است و عمدتاً سنی هستند، اگرچه پاکستان ... اقلیت بزرگ شیعه. اختلافات مذهبی مانع از دفاع دولت پاکستان از حق ایران برای داشتن برنامه انرژی هسته‌ای نشده است. بسیاری از تحلیلگران غربی گمان می‌کنند که دولت پاکستان به ایران در دستیابی به سلاح هسته‌ای کمک کرده است. (Global Security 2010) دکتر AQ

خان از پاکستان اسناد مربوط به سلاح‌های هسته‌ای را در اختیار ایران قرار داد و بعداً توسط پرویز مشرف، رئیس جمهور سابق پاکستان، عفو شد (Bhasin 2010).

منابع

بها سین، ماده‌اوی. «عبدالقدیر خان، «پدر» بمب هسته‌ای پاکستان، سخن می‌گوید». هافینگتون پست. 10 سپتامبر ۲۰۰۹. http://www.huffingtonpost.com/madhavi-bhasin/aq-khan-father-of-pakista_b_281453.html

«تجارت دوجانبه». دیلی تایمز. 10 سپتامبر 2010. http://www.dailytimes.com.pk/default.asp?page=2010%5C09%5C10%5Cstory_10-9-2010_pg5_9

«دکتر عبدالقدیر خان». گلوبال سکیوریتی. دسترسی در ۶ اکتبر 2010. <http://www.globalsecurity.org/wmd/world/pakistan/khan.htm>

فرار-ولمن، آریل و رابرت فراسکو. «روابط خارجی پاکستان و ایران». امریکن انترپرایز موسسه 5. (AEI) ژوئیه 2010. <http://www.irantracker.org/foreign-relations/pakistan-iran-foreign-relations>

۲.۱۲ اسرائیل

اسرائیل و ایران هیچ روابط دیپلماتیک رسمی ندارند. از زمان انقلاب ۱۹۷۹ هیچ یک از دو کشور یکدیگر را به رسمیت نشناخته‌اند. (Wellman 2010) Farrar-روابط بین دو کشور در دوران ریاست جمهوری رفسنجانی و خاتمی بهبود یافت، اما از زمان انتخاب رئیس جمهور احمدی نژاد به دلیل موضع تهاجمی او که ادعاهایی مانند افسانه بودن هولوکاست و حذف اسرائیل از نقشه جهان را مطرح می‌کرد، رو به وخامت گذاشته است. (2005; Harel 2010) BBC)

اسرائیل به نوبه خود بارها نگرانی خود را در مورد برنامه هسته‌ای ایران ابراز کرده است. اسرائیل در مورد ... بحث کرده است. احتمال اقدام نظامی یکجانبه علیه ایران، با توجه به اینکه اسرائیل رسماً اعلام کرده است که حتی بدون حمایت متحدان آمریکایی یا اروپایی خود آماده حمله به ایران است. (Levinson 2010) در ژوئیه ۲۰۰۹ اسرائیل دو کشتی موشک‌انداز کلاس سار و یک زیردریایی کلاس دلفین را به دریای سرخ فرستاد تا برای حمله احتمالی به تأسیسات هسته‌ای ایران آماده شود. (Williams 2009) در حالی که اسرائیل برای حمله به ایران ژست می‌گیرد، احتمال درگیری کشورها کم به نظر می‌رسد. اسرائیل بارها برای حل این مسئله به ایالات متحده متوسل شده و ابراز عقیده کرده است که روش‌های غیرنظامی، مانند تحریم‌های بین‌المللی، می‌تواند این مسئله را حل کند (Mozgovaya 2010).

اسرائیل شروع به ایجاد ارتباط با متحدان منطقه‌ای بی‌اعتماد به ایران کرده و اجازه ضمنی برای ورود به حریم هوایی ترکیه را دریافت کرده است و شایعه شده است که اجازه رسمی برای عبور از حریم هوایی عربستان سعودی برای حمله به تأسیسات مرتبط با برنامه هسته‌ای ایران را دارد (تاملینسون ۲۰۱۰). روابط مصر و اسرائیل اخیراً به دلیل «بی‌اعتمادی مشترک آنها به ایران» افزایش یافته است (فرنکل ۲۰۰۹). اسرائیل از کانال سوئز تحت کنترل مصر برای آزمایش‌های نظامی دریای سرخ خود در ژوئیه ۲۰۰۹ استفاده کرد (استفاده از کانال سوئز قبلاً مانع قابل توجهی برای حمله اسرائیل به ایران بود) (ویلیامز ۲۰۰۹). اسرائیل همچنین به روسیه برای فشار بر ایران چشم دوخته است. دیدار بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، با ولادیمیر پوتین، همتای روسی‌اش در فوریه ۲۰۱۰ روز بعد با اعلام روسیه مبنی بر تأخیر در تحویل موشک‌های دفاع هوایی ۳۰۰-۳۰۰S به ایران دنبال شد (یوسف ۲۰۱۰).

منابع

فرار-ولمن، آرل. «روابط خارجی اسرائیل و ایران». موسسه امریکن انترپرایز 8. (AEI) آوریل foreign-relations/israel-iran-foreign-relations 2010. <http://www.irantracker.org/>

فرنکل، شیرا. «نیروی دریایی اسرائیل در حال آماده شدن برای حمله احتمالی به ایران». روزنامه تایمز. 16 ژوئیه middle_east/article6715412.ece 2009. <http://www.timesonline.co.uk/tol/news/world/>

هارل، آموس، آوی ایساخاروف و باراک راوید. «اسرائیل به لبنان: سفر احمدی‌نژاد به مرز اسرائیل»
«یک اقدام تحریک‌آمیز باشد». هآرتس. ۳ اکتبر 1.316784?localLinksEnabled=false
۲۰۱۰. <http://www.haaretz.com/print-edition/news/israel-to-lebanon-ahmadinejad-visit-to->

«رهبر ایران هولوکاست را انکار می‌کند». بی‌بی‌سی، ۱۴ دسامبر ۲۰۰۵.
http://news.bbc.co.uk/2/hi/middle_east/4527142.stm

لوینسون، چارلز. «اسرائیل مزایای حمله انفرادی به ایران را می‌سنجد». وال استریت ژورنال. ۲۱ آوریل
۲۰۱۰. <http://online.wsj.com/article/SB10001424052748703757504575194223689622084.html>

موزگوایا، ناتاشا. «باراک: تحریم‌ها ممکن است برای متوقف کردن برنامه هسته‌ای ایران کافی نباشند.» هآرتس. 21 سپتامبر 1314913 defense/barak-sanctions-may-not-be-enough-to-stop-iran-nuclear-program-1.314913
<http://www.haaretz.com/news/diplomacy-> ۲۰۱۰

تاملینسون، هیو. «عربستان سعودی به اسرائیل آسمان صافی برای حمله به سایت‌های هسته‌ای ایران می‌دهد.» تایمز. 12 ژوئن ۲۰۱۰. http://www.timesonline.co.uk/tol/news/world/middle_east/article7148555.ece

ویلیامز، دن. «زیردریایی‌های اسرائیلی با عبور از کانال سوئز، نشانه‌ای از دسترسی به ایران هستند.» رویترز، ۳ ژوئیه ۲۰۰۹. <http://www.reuters.com/article/idUSTRE5621XZ20090703>

یوسف، هما. «روسیه پس از سفر نخست وزیر اسرائیل به مسکو، فروش سلاح به ایران را به حالت تعلیق درآورد.» روزنامه مسیحی ساینس مانیاتور. ۱۷ فوریه security/2010/0217/Russia-suspends-Iran-arms-sale-following-Israeli-PM-s-visit-to-Moscow
<http://www.csmonitor.com/World/terrorism-> ۲۰۱۰

۳ گروه محروم قابل توجه

گروه‌های مختلفی که علاقه‌مند به تأثیرگذاری بر تحولات ایران هستند، به راحتی قابل جمع یا تفکیک نیستند. برخی از گروه‌ها نماینده ایدئولوژی‌ها هستند و تشخیص مرز بین دیدگاه‌ها می‌تواند دشوار باشد. برخی از ذینفعان به طور کامل یا جزئی در یک گروه بزرگتر قرار دارند؛ در برخی موارد، بخش‌هایی از یک جمعیت در چندین ذینفع قرار دارند و در برخی موارد، یک ذینفع می‌تواند به تعداد بسیار بیشتری تقسیم شود. این تلاش، تمام تلاش خود را برای دسته‌بندی ذینفعان در ایران در سطحی قابل کنترل با حداقل همپوشانی انجام داد، اما برخی از گروه‌های ذینفع وجود دارند که ممکن است به طور قابل توجهی از قلم افتاده باشند.

۳.۱ تعداد جناح‌های سیاسی

گاهی اوقات، چشم‌انداز سیاسی ایران بر اساس چهار جناح توصیف می‌شود. در این موارد محافظه‌کاران سنتی از اصول‌گرایان جدا هستند و بین عمل‌گرایان به رهبری رفسنجانی و اصول‌گرایان به رهبری احمدی‌نژاد قرار دارند (تالر، ۲۰۰۹). در موارد دیگر، چشم‌انداز سیاسی ایران با دو جناح تعریف می‌شود و عمل‌گرایان و اصلاح‌طلبان به عنوان جایگزین اصول‌گرایان در یک گروه قرار می‌گیرند (راکل، ۲۰۰۹). این تحقیق به دلیل چالش‌های ذاتی در جداسازی روشمند و قابل دفاع عمل‌گرایان محافظه‌کار و اصول‌گرایان لیبرال در یک گروه چهارم، از چهار جناح سیاسی استفاده نکرد؛ و همچنین از دو جناح استفاده نکرد، زیرا تفاوت‌های مشخصی بین اصلاح‌طلبان و عمل‌گرایان وجود دارد. در عوض، سه جناح سیاسی رایج‌تر شناسایی و مورد استفاده قرار گرفتند.

برچسب محافظه‌کار سنتی، عنوانی است که یک بخش سیاسی محافظه‌کار را در ایران توصیف می‌کند. محافظه‌کاران سنتی از گروه‌های قدرتمند کلاسیک در ایران - روحانیون، وکلا و بازاریان - تشکیل شده‌اند و جناح سیاسی، بنیادگرایی مذهبی کلاسیک و انقلابی ایران را نمایندگی می‌کند. محافظه‌کاران سنتی از اصول‌گرایان جوان‌تر (نومحافظه‌کاران) که بخش‌های زیادی از پلتفرم ایدئولوژیک خود را با آنها به اشتراک می‌گذارند، با تمایلشان به سازش در مواقع عمل‌گرایانه و فاصله بیشترشان از سپاه پاسداران انقلاب اسلامی قابل تشخیص هستند. چهره‌های کلیدی رهبری محافظه‌کاران سنتی، اعتبار خود را با مشارکت انقلابی‌شان مرتبط می‌دانند، در حالی که اعضای آینده اصول‌گرایان، وفاداری خود را به انقلاب اسلامی از طریق مشارکتشان در جنگ ایران و عراق مرتبط می‌دانند. آیت‌الله رفسنجانی معمولاً به عنوان رهبر هر دو گروه محافظه‌کاران سنتی و عمل‌گرایان شناخته می‌شود (یانگ، ۲۰۱۰؛ گوورترمن، ۲۰۰۸).

دیدگاه‌های سیاسی محافظه‌کاران سنتی بین اصلاح‌طلبان و اصول‌گرایان قرار می‌گیرد. دیدگاه‌ها و نگرش‌های سازش‌کارانه محافظه‌کاران سنتی نسبت به اصول‌گرایان، اصطلاح محافظه‌کاران عمل‌گرا را به عنوان یک برچسب جایگزین محبوب‌تر و آموزنده‌تر برای توصیف این گروه تبدیل کرده است. مطالعات سیاست ایران معمولاً سه جناح سیاسی را نشان می‌دهد: اصلاح‌طلبان در چپ، اصول‌گرایان در راست و عمل‌گرایان در وسط، که محافظه‌کاران سنتی را به اصول‌گرایان و عمل‌گرایان تقسیم می‌کند.

منابع

گوپرتزمن، برنارد. «نبرد بین نومحافظه‌کاران و محافظه‌کاران ایران». شورای روابط خارجی. 19 ژوئن fight_between_irans_neoconservatives_and_conservatives.html
2008. <http://www.cfr.org/publication/16598/>

راکل، اوا پاتریشیا. قدرت، اسلام و نخنگان سیاسی در ایران. بریل. ۲۰۰۹.

تالر، دیوید و همکاران. ملاها، پاسداران و بنیادها: کاوشی در پویایی رهبری ایران. رند.

۲۰۰۹. (۱۳۸۸)

یانگ، ویلیام و رابرت ورت. «رئیس جمهور ایران فشار بر محافظه کاران را از سر می گیرد.» نیویورک تایمز. ۱۶ ژوئن ۲۰۱۰.

<http://www.nytimes.com/2010/07/17/world/middleeast/17rift.html>

۳.۲ آذربایجانی‌ها آذربایجانی‌ها که معمولاً به عنوان آذری‌ها شناخته می‌شوند، بزرگترین گروه اقلیت ایران هستند که بین ۲۰ تا ۴۵ درصد از جمعیت را تشکیل می‌دهند. آذربایجانی‌ها از نظر زبانی متمایز هستند و به جای فارسی، به زبان آذری صحبت می‌کنند. آذربایجانی‌ها در سراسر استان‌های شمالی و غربی پرجمعیت ایران زندگی می‌کنند. برخلاف اقلیت‌های ناآرام کردها، بلوچ‌ها و اعراب، آذربایجانی‌ها به خوبی در ایران ادغام شده‌اند. آذربایجانی‌ها، برخلاف سایر اقلیت‌ها، در استان‌های حاشیه‌ای ایران مستقر نیستند و در تخصیص منابع دولتی نیز به طور سیستماتیک مورد تبعیض قرار نمی‌گیرند. آذربایجانی‌ها پست‌های دولتی تأثیرگذاری دارند و رهبر معظم انقلاب، خامنه‌ای، از یک خانواده آذری است. سطح بالای ادغام آذربایجانی‌ها در جامعه ایران به این معنی است که آذربایجانی‌ها عموماً به خوبی نمایندگی می‌شوند و در همان زمینه‌هایی که اکثریت فارس ایران با آنها رفتار می‌شود، با آنها رفتار می‌شود (برهانی: ۲۰۰۳ صیامدوست، ۲۰۰۹).

منابع

برهانی، سلمان. "آذری‌های ایران مدرن." ایرانی. 4 آگوست 2003. <http://www.iranian.com/>

صیامدوست، ناهید. «آیا اقلیت‌های ایران می‌توانند به برکناری احمدی‌نژاد کمک کنند؟» تایم، 30 مه 2009. <http://www.time.com/time/world/article/0,8599,1901667,00.html>

۳.۳ وزارت اطلاعات و امنیت (MOIS)

وزارت اطلاعات و امنیت (MOIS) جایگزین پلیس مخفی شاه است،

ساواک (امنیت جهانی). عنوان رسمی این سازمان، وزارت اطلاعات و امنیت کشور یا وواک است. وزارت اطلاعات رسماً مسئول جمع‌آوری، تهیه، تجزیه و تحلیل و طبقه‌بندی اطلاعات خارجی و داخلی لازم برای حفاظت از امنیت جمهوری اسلامی است. رهبر کنترل دقیقی بر وزارت اطلاعات دارد و مدیر وزارت اطلاعات باید یک روحانی باشد. (PBS) اعتقاد بر این است که وزارت اطلاعات نقش اصلی را در سازماندهی و انجام عملیات تروریستی در خارج از کشور ایفا می‌کند و از نزدیک با سپاه پاسداران همکاری می‌کند. (Einstadt 2001) وزارت اطلاعات در گذشته مسئولیت قتل مخالفان را پذیرفته است، به عنوان مثال، قتل داریوش فروهر، مخالف ملی‌گرا و همسرش در سال ۱۹۹۰ وزارت اطلاعات توسط روحانیون محافظه‌کار کنترل می‌شود و ابزاری در دست رهبر است و به ندرت به عنوان یک نهاد مستقل عمل می‌کند (امنیت جهانی).

منابع

آیزنشتات، مایکل. «نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران: یک ارزیابی». خاورمیانه

مجله امور بین‌الملل، شماره ۵۱ (مارس ۲۰۰۱).

«اطلاعات». امنیت جهانی. [intell/world/iran/vevak-history.htm](http://www.globalsecurity.org/intell/world/iran/vevak-history.htm)

<http://www.globalsecurity.org/>

«ساختار قدرت در ایران». سیستم پخش عمومی (PBS). خط مقدم.

<http://www.pbs.org/wqgbh/pages/frontline/shows/tehran/inside/govt.html>

۳.۴ نیروهای انتظامی

نیروی انتظامی (LEF) در ایران تقریباً ۱۲۰۰۰۰ پرسنل دارد و به عنوان نیروی پلیس ملی فعالیت می‌کند. نیروی انتظامی تابع وزیر کشور است. (2008 Erdbrink) به این ترتیب، رئیس جمهور کنترل مستقیم‌تری نسبت به رهبر بر نیروی انتظامی اعمال می‌کند. نیروی انتظامی می‌تواند، و دقیقاً مانند سپاه پاسداران و بسیج، برای سرکوب گروه‌های مخالف مستقر شده است. (Thaler 2010) نیروی انتظامی به یک بازیگر سیاسی مستقل تبدیل نشده است. این نیرو به عنوان ابزاری برای حفظ نظم داخلی عمل می‌کند.

منابع اردبرینک، توماس. «معاون احمدی‌نژاد به عنوان وزیر کشور ایران تأیید شد.» واشنگتن پست، 19

نوامبر ۲۰۰۸.

<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2008/11/18/AR2008111803112.html>

تالر، دیوید و همکاران. ملاها، پاسداران و بنیادها. رند. ۲۰۱۰.

۴نوع ذینفع
جدول ۱۲:امروزی بر ذینفعان

نوع ذینفع	ذینفع داخلی	
قانون اساسی	رهبر معظم انقلاب، آیت الله علی حسینی خامنه ای	۱
قانون اساسی	شورای نگهبان (احمد جنتی مساج)	۲
قانون اساسی	مجمع تشخیص مصلحت نظام	۳
قانون اساسی	شورای عالی قضایی	۴
قانون اساسی	مجلس خبرگان	۵
قانون اساسی	مجلس	۶
نفوذ قانون اساسی/مستقیم در دولت	رئیس جمهور محمود احمدی نژاد (اصولگرایان تثبیت شده)	۷
نفوذ مستقیم در حکومت	اصولگرایان تثبیت نشده (علی لاریجانی و محمدباقر قالیباف)	۸
نفوذ مستقیم در حکومت	عملگرایان (اکبر هاشمی رفسنجانی و حسن روحانی)	۹
نفوذ مستقیم در حکومت	اصلاح طلبان (محمد خاتمی، میرحسین موسوی و مهدی کروبی)	۱۰
نفوذ مستقیم در حکومت	سپاه پاسداران ایران (سپاه) یا پاسداران بسیج	۱۱
نفوذ مستقیم در حکومت	ارتش	۱۲
نفوذ مستقیم در حکومت	بنیادها	۱۳
نفوذ مستقیم در حکومت	روحانیت غیرمتعهد (قم و نجف)	۱۴
نفوذ مستقیم در حکومت	مدرسه حقانی (مصباح یزدی)	۱۵
نفوذ مستقیم در حکومت	استان‌ها	۱۶
زیرگروه جمعیت		۱۷
زیرگروه جمعیت	طبقه کارگر شهری	۱۸
زیرگروه جمعیت	طبقه متوسط شهری	۱۹
زیرگروه جمعیت	بازاری‌ها	۲۰
زیرگروه جمعیت	کردها	۲۱
زیرگروه جمعیت	بلوچ‌ها	۲۲
زیرگروه جمعیت	اعراب	۲۳
زیرگروه جمعیت	پناهندگان افغان	۲۴
زیرگروه جمعیت	پناهندگان عراقی	۲۵
بین‌المللی	ایالات متحده	۲۶
بین‌المللی	روسیه	۲۷
بین‌المللی	چین	۲۸
بین‌المللی	اتحادیه اروپا	۲۹
بین‌المللی	ژاپن	۳۰
بین‌المللی	هند	۳۱
بین‌المللی	کشورهای خاورمیانه طرفدار ایران نیستند	۳۲
بین‌المللی	طرفدار ایران، کشورهای خاورمیانه	۳۳
بین‌المللی	عراق	۳۴
بین‌المللی	ترکیه	۳۵
بین‌المللی	پاکستان	۳۶
بین‌المللی	اسرائیل	۳۷

۵-مروری بر کشورهای خاورمیانه

جدول ۱۳: بررسی اجمالی مذهبی حکومت و جمعیت‌شناسی کشورهای منتخب

	دولت		جمعیت			
	فرم		کل (میلیون)	شیعه (%)	سنی (%)	ایرانی مهاجران
ایران	جمهوری تئوکراتیک		۶۷,۰۳۵,۱۱۷ (تخمین ژوئیه ۲۰۱۰)	۴۱		
ترکیه	جمهوری خواه پارلمانی دموکراسی	سنی	۷۷,۸۰۴,۱۴۴ (تخمین ژوئیه ۲۰۱۰)	۸۷.۴۰۰۲		
مصر	جمهوری	سنی	۸۰,۲۷۱,۸۶۹ (تخمین ژوئیه ۲۰۱۰)	۸۹	۱۰	
سوریه	جمهوری تحت ارتش اقتدارگرا رژیم تحت سلطه	شیعه (علوی)	۲۲,۱۹۸,۱۱۰ (تخمین ژوئیه ۲۰۱۰)	۷۴	۱۰	
اردن	قانون اساسی سلطنت	سنی	۶,۴۰۷,۰۸۵ (تخمین ژوئیه ۲۰۱۰)	۱	۹۲	۷
عراق	پارلمانی دموکراسی	شیعه	۲۹,۶۷۱,۶۰۵ (تخمین ژوئیه ۲۰۱۰)	۶۲.۵	۳۴.۵	۳
	پادشاهی عربستان سعودی	سنی	۲,۷۸۹,۱۳۲	۱۱.۵	۸۵.۵	۳
	امارات	سنی	۲۹,۲۰۷,۲۷۷	۵۹.۵	۲۵.۵	۱۵
بحرین	قانون اساسی سلطنت	سنی	۷۳۸,۰۰۴	۵۶.۸	۲۴.۴	۱۸.۸
اتحادیه عرب امارات	فدراسیون سلطنت‌ها	سنی	۴,۹۷۵,۵۹۳	۱۵	۸۱	۴
قطر	امارات	سنی	۸۴۰,۹۲۶ (تخمین ژوئیه ۲۰۱۰)	۷.۸	۶۹.۷	۲۲.۵
عمان	سلطنت	سنی	۲۳,۴۹۵,۳۶۱	۶.۶	۸۱.۱	۱۲.۳
یمن	جمهوری	سنی	۲,۹۶۷,۷۱۷ (تخمین ژوئیه ۲۰۱۰)	۳۷.۴		۶۱.۶
افغانستان	جمهوری اسلامی	سنی	۱۷۷,۲۷۶,۵۹۴	۱۹	۸۰	۱
بنگلادش	جمهوری فدرال	سنی	۲۹,۱۳۱,۲۸۶ (تخمین ژوئیه ۲۰۱۰)	۲۰	۷۵	۵
اسرائیل	پارلمانی دموکراسی	یهودی	۷,۳۵۳,۹۸۵	۰.۲	۱۶.۸	۸۳

*در برخی موارد، دسته‌بندی سنی یا سایر شامل مکاتب اسلامی می‌شود که در اینجا تفکیک نشده‌اند.

**PEW 2009, CIA World Factbook 2010, UN 2010, Butters 2009, IRB 1997

«کارگران مهاجر عرب در مقابل آسیایی در کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس.» وزارت اقتصاد و امور اجتماعی سازمان ملل متحد

امور. دسترسی در ۱۹ آگوست ۲۰۱۰

http://www.un.org/esa/population/meetings/EGM_Ittmig_Arab/P02_Kapiszewski.pdfکتاب اطلاعات جهانی سازمان سیا. دسترسی در ۱۹ آگوست ۲۰۱۰: <https://www.cia.gov>

نقشه جمعیت مسلمانان جهان: گزارشی از اندازه و توزیع جمعیت مسلمانان جهان
جمعیت. مرکز تحقیقات PEW. اکتبر ۲۰۰۹.

<http://pewforum.org/newassets/images/reports/Muslimpopulation/Muslimpopulation.pdf>

حدول :۵اداده‌های ورودی مسائل اقتصاد و جامعه مدنی									
شماره ۴: زنان		شماره ۳: سپاه پاسداران انقلاب اسلامی		شماره ۲: آزادسازی شماره ۲: بنیادها		شماره ۱: زنان		شماره ۰: زنان	
جنبش		شماره ۳: سپاه پاسداران انقلاب اسلامی		شماره ۲: آزادسازی شماره ۲: بنیادها		شماره ۱: زنان		شماره ۰: زنان	
قابلیت‌های		شماره ۳: سپاه پاسداران انقلاب اسلامی		شماره ۲: آزادسازی شماره ۲: بنیادها		شماره ۱: زنان		شماره ۰: زنان	
خامنه‌ای	۰.۴	۰.۴۵	۰.۲	۰.۵	۰.۲	۰.۵	۰.۲	۰.۴۵	۰.۴
سی‌گارد	۰.۴	۰.۳	۰.۲	۰.۵	۰.۲	۰.۳	۰.۲	۰.۳	۰.۵۵
اکسپرت سی	۰.۳	۰.۶	۰.۵	۰.۵۵	۰.۳	۰.۴	۰.۵	۰.۶	۰.۳
قاضی سی	۰.۴	۰.۳	۰.۶	۰.۴۵	۰.۴	۰.۶	۰.۶	۰.۳	۰.۲
اس ای	۰.۵	۰.۵۵	۰.۵	۰.۶	۰.۴	۰.۳	۰.۵	۰.۵۵	۰.۳
فخاس احمدی قزاد	۰.۵	۰.۵	۰.۴	۰.۴۵	۰.۳	۰.۵۵	۰.۴	۰.۵	۰.۷
اصول‌گرا	۰.۱	۰.۲	۰.۷	۰.۴	۰.۳	۰.۷	۰.۷	۰.۲	۰.۶
اصلاح طلب	۰.۲	۰.۲۵	۰.۶	۰.۶۵	۰.۲	۰.۶۵	۰.۶	۰.۲۵	۰.۳
	۰.۵	۰.۷	۰.۸	۰.۳	۰.۶	۰.۳	۰.۸	۰.۷	۰.۹
	۰.۸	۰.۹	۰.۸	۰.۲	۰.۳	۰.۵۵	۱	۰.۸	۰.۷
سپاه پاسداران	۰.۱	۰.۵	۰.۹	۱	۰.۵	۰.۵	۰.۹	۰.۵	۰.۴
کلینیک	۰.۱	۰.۴	۰.۷	۰.۹	۰.۳	۰.۵۵	۰.۷	۰.۴	۰.۸۵
ارتش	۰.۱	۰.۵۵	۰.۸	۰.۵	۰.۱	۰.۵	۰.۸	۰.۵۵	۰.۵
تلاش‌ها	۰.۲	۰.۴۵	۰.۶	۰.۴	۰.۸	۰.۹	۰.۶	۰.۴۵	۰.۳
ژوئانیون	۰.۴	۰.۳	۰.۶	۰.۳	۰.۷	۰.۸	۰.۵	۰.۳	۰.۶
پاینت‌های حقانی	۰.۶	۰.۱	۰.۶	۰.۷	۰.۲	۰.۵	۰.۵	۰.۱	۰.۳
	۰.۱	۰.۵۵	۰.۴	۰.۶	۰.۲	۰.۵۵	۰.۱	۰.۳	۰.۸
توالیت شهری	۰.۶	۰.۷	۰.۳	۰.۶	۰.۲۵	۰.۵۵	۰.۴	۰.۴	۰.۹
ارین ام سی	۱	۱	۰.۷	۰.۳	۰.۲	۰.۴۵	۰.۹	۰.۸	۰.۷
دزای‌ها	۰.۸	۰.۷	۰.۷	۰.۲	۰.۳	۰.۴	۱	۰.۹	۰.۸۵
گوردها	۰.۲	۰.۷	۰.۶	۰.۳	۰.۱	۰.۵	۰.۶	۰.۷	۰.۶
للوچ‌ها	۰.۲	۰.۷	۰.۷	۰.۳۵	۰.۱	۰.۵	۰.۷	۰.۷	۰.۶
اعراب	۰.۲	۰.۵	۰.۷	۰.۳	۰.۱	۰.۵	۰.۷	۰.۵	۰.۶
مرجع افغانستان	0	۰.۵	۰.۲	۰.۴	۰.۴	۰.۵۵	۰.۸	۰.۸	۰.۸
مرجع عراق	0	۰.۵	۰.۱	۰.۴۵	۰.۲	۰.۵۵	۰.۸	۰.۷۵	۰.۵
ما	۰.۱۵	۱	۰.۹	0	۰.۱	۰.۴	۰.۶	۰.۸۵	۰.۵
روسیه	0	۰.۷	۰.۱	۰.۴۵	۰.۰۵	۰.۵	۰.۶	۰.۹	۰.۴
چین	0	۰.۸	۰.۱	۰.۴	۰.۰۵	۰.۴۵	۱	۰.۹	۰.۴۵
استاندها	۰.۳	۱	۰.۷	۰.۱	۰.۲	۰.۴	۰.۸۵	۱	۰.۳
ژاپن	۰.۱	۱	۰.۱۵	۰.۴۵	۰.۲	۰.۴۵	۰.۹	۰.۹	۰.۱۵
هند	۰.۱	۱	۰.۲	۰.۴۵	۰.۱	۰.۵	۰.۸	۰.۹	۰.۰۵
امتات ایران	۰.۱	۰.۵	۰.۶	۰.۲۵	۰.۴	۰.۵۵	۰.۹	۰.۸۵	۰.۳
امپروایرین	۰.۱	۰.۶	۰.۳	۰.۵	۰.۶	۰.۶	۰.۹	۰.۸	۰.۷
عراق	۰.۱	۰.۵	۰.۵	۰.۳۵	۰.۴	۰.۵۵	۰.۹	۰.۸۵	۰.۲
ترکیه	۰.۲	۰.۹	۰.۴	۰.۴۵	۰.۳	۰.۵	۰.۸	۰.۸	۰.۱
پاکستان	0	۰.۵	۰.۴	۰.۶	۰.۱	۰.۵	۰.۶	۰.۷	۰.۱
اسرائیل	0	۰.۵	۱	0	۰.۰۵	۰.۵	۰.۸	۰.۵	۰.۰۵

حدول: 16 داده‌های ورودی مسائل سیاست خارجی											
شماره‌نگاره: ۱۵ اسرائیل		شماره: ۳ عراق		شماره: ۲ هسته‌ای		شماره: تعامل		شماره: ۱ افغانستان		شماره: ۱۰ خمنه‌های	
قابلیت‌های		جایگاه، برجستگی، جایگاه، برجستگی، جایگاه		برنامه		ما		افغانستان		خمنه‌های	
۰.۷۵	۰.۷	۰.۵	۰.۳	۰.۵	۰.۶	۰.۸	۰.۵۵	۰.۹	۰.۷	۰.۱	۰.۵۵
۰.۶۵	۰.۶	۰.۶	۰.۴	۰.۲	۰.۴	۰.۵	۰.۷	۰.۴	۰.۳	۰.۵۵	سی‌گارد
۰.۷	۰.۸	۰.۴	۰.۶	۰.۷	۰.۷	۰.۸	۰.۷۵	۰.۶	۰.۲	۰.۲۵	اکسیر، سی
۰.۶	۰.۶	۰.۳	۰.۲	۰.۴	۰.۴	۰.۶	۰.۵	۰.۴	۰.۳	۰.۵	فاسی سی
۰.۶۵	۰.۶	۰.۳۵	۰.۳۵	۰.۴	۰.۳۵	۰.۵	۰.۵	۰.۷	۰.۶	۰.۵	اس ای
۰.۹	۰.۹۵	۰.۳	۰.۴	۰.۷	۰.۸	۰.۹	۰.۹	۰.۸	۰.۴	۰.۴	نخلس احمدی قزاد ۰.۷
۰.۸۵	۰.۹	۰.۲	۰.۵	۰.۶	۰.۷۵	۰.۸۵	۰.۸	۰.۷	۰.۵	۰.۵	اصول گرا ۰.۵-عمل گرا ۰.۶
۰.۵	۰.۵۵	۰.۷	۰.۱۵	۰.۴	۰.۳	۰.۸	۰.۴	۰.۸	۰.۶	۰.۵	اصلاح طلب ۰.۲
۰.۵	۰.۴۵	۰.۶	۰.۱۵	۰.۳	۰.۲۵	۰.۸۵	۰.۳۵	۰.۹	۰.۸	۰.۸	
۰.۹	۰.۸۵	۰.۶	۰.۷	۰.۶	۰.۶	۱	۱	۰.۸	۰.۲	۰.۵	سیاه پاسداران
۰.۹	۰.۹	۰.۵	۰.۲	۰.۶۵	۰.۶۵	۰.۳	۰.۸	۰.۴	۰.۴	۰.۴	کنش
۰.۷	۰.۶	۰.۳	۰.۳	۰.۴	۰.۳۵	۰.۴	۰.۸	۰.۵	۰.۵	۰.۵	ارتش
۰.۸	۰.۷۵	۰.۲۵	۰.۳	۰.۳	۰.۳	۰.۲	۰.۵	۰.۶	۰.۴	۰.۴	ژئانداها
۰.۹	۰.۸۵	۰.۳۵	۰.۳۵	۰.۴	۰.۴	۰.۳	۰.۷	۰.۶	۰.۱	۰.۱	ژوئانیون
۰.۸	۱	۰.۵	۰.۲	۰.۵	۰.۸	۰.۷	۰.۹	۰.۸	۰	۰	ولونت‌های حقانی 0.05
۰.۳	۰.۷	۰.۱	۰.۳	۰.۱۵	۰.۳	۰.۱	۰.۵	۰.۲	۰.۵	۰.۵	
۰.۴	۰.۷	۰.۱	۰.۳	۰.۱۵	۰.۲۵	۰.۱	۰.۵	۰.۳	۰.۵	۰.۵	توالت شهری 0.05
۰.۶	۰.۵	۰.۵	۰.۱۵	۰.۴	۰.۲	۰.۶	۰.۴	۰.۸	۰.۷۵	۰.۷۵	ارین ام سی ۰.۱
۰.۶	۰.۶	۰.۵	۰.۲	۰.۵	۰.۲	۰.۷	۰.۲	۰.۹	۰.۹	۰.۹	دزلی‌ها
۰.۳	۰.۵	۰.۲	۰.۲۵	۰.۱	۰.۲۵	۰.۱	۰.۲۵	۰.۲	۰.۷۵	۰.۷۵	گندها
۰.۳	۰.۵	۰.۲	۰.۲۵	۰.۱	۰.۲۵	۰.۱	۰.۲۵	۰.۲۵	۰.۷۵	۰.۷۵	للوچ‌ها
۰.۵	۰.۴۵	۰.۱	۰.۲۵	۰.۶	۰.۲	۰.۱	۰.۵	۰.۲	۰.۷۵	۰.۷۵	اعراب
۰.۱	۰.۴	۰.۹	0	۰.۳	۰.۲۵	۰.۱	۰.۲	۰.۴	۰.۹	۰.۹	مرجع افغانستان ۰.۱-مرجع عراق
۰.۱	۰.۵۵	۰.۳	۰.۲	۰.۹	۰.۱	۰.۱	۰.۱	۰.۳	۰.۹	۰.۹	۰.۵۵
۰.۸	0	۰.۹	۰.۲	۰.۸	۰.۲	۱	۰.۲	۰.۶	۰.۷۵	۰.۵	ما
۰.۴	۰.۲۵	۰.۷	۰.۱	۰.۳	۰.۳	۰.۴	۰.۳	۰.۵۵	۰.۵	۰.۴	روسیه
0	۰.۲۵	۰.۳	۰.۲	۰.۳	۰.۲	۰.۳	۰.۲	۰.۵	۰.۶	۰.۴۵	چین
۰.۸	0	۰.۷	0	۰.۳	0	۰.۹	۰.۲	۰.۷۵	۰.۳	۰.۳	شمالی لیا
0	۰.۱	۰.۲	۰.۲	۰.۳	۰.۱	۰.۳	۰.۳	۰.۶	۰.۷۵	۰.۱۵	ژاپن
0	۰.۲	۰.۸	۰.۱	۰.۲	۰.۲۵	۰.۲	۰.۳	۰.۶	۰.۹	۰.۵	هند
۰.۵	۰.۴	۰.۳	۰.۲۵	۰.۸	۰.۱	۰.۹	۰.۲	۰.۸	۰.۷۵	۰.۷۵	امانات ایران ۰.۳
۰.۸	۰.۸	۰.۲	۰.۵	۰.۴	۰.۴	۰.۹	۰.۶	۰.۲	۰.۵	۰.۵	امپروایرن ۰.۷
۰.۵	۰.۴	۰.۲	۰.۳	۱	۰.۲	۰.۷	۰.۴	۰.۳	۰.۵	۰.۲	عراق
۰.۵	۰.۲۵	۰.۱	۰.۲	۰.۵	۰.۲	۰.۱	۰.۲۵	۰.۷	۰.۸	۰.۱	ترکیه
۰.۳	۰.۳	۰.۵	۰.۵	۰.۴	۰.۴	۰.۳	۰.۷	۰.۶	۰.۸	۰.۱	پاکستان
۱	0	۰.۴	۰.۴	۰.۵	۰.۴	۱	0	۰.۹	۰.۲۵	۰.۵	اسرائیل

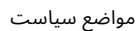
[illegible]

پیش بینی‌ها بر مبنای این شاخص ساز (PM) نشانه می‌دهند: در نامیک، d و سرعت v و 0.6 می‌باشد، جایی که آنها در یک Q تغییرت می‌کنند، و عموماً با پیش‌بینی‌های داده‌های مطالعه اصلی مطابقت

پیوندهای قابلیت

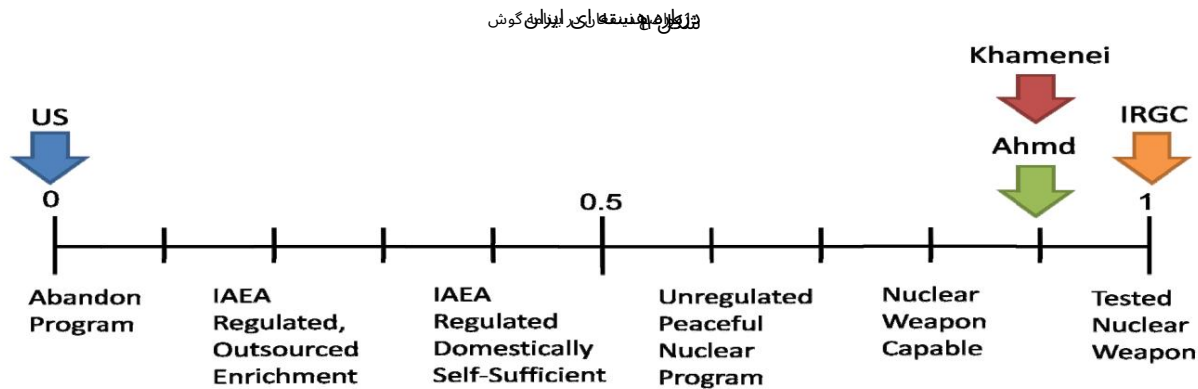
دوستان نفوذ اسرائیل یکی از بزرگترین نمایندگان خود را به ایران فرستادند

هنا قابلیت های دینفعان

[illegible]

سپاه پاسداران ایران ظرفیّت خود را در حدیّاتی

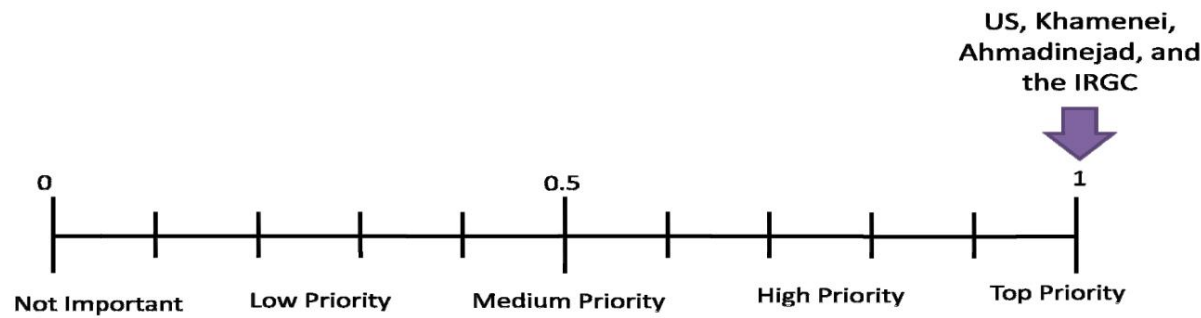
- یک سلاح هسته‌ای را توسعه داده و آزمایش کنید

برجستگی

این نمودار نشان می‌دهد که ایران در حال حاضر در مرحله «Nuclear Weapon Capable» قرار دارد. این مرحله به عنوان «Unregulated Peaceful Nuclear Program» نیز شناخته می‌شود. ایران در حال حاضر در مرحله «Nuclear Weapon Capable» قرار دارد. این مرحله به عنوان «Unregulated Peaceful Nuclear Program» نیز شناخته می‌شود. ایران در حال حاضر در مرحله «Nuclear Weapon Capable» قرار دارد. این مرحله به عنوان «Unregulated Peaceful Nuclear Program» نیز شناخته می‌شود.

متر 2: نقش ایران در مورد برنامه هسته ای ایران

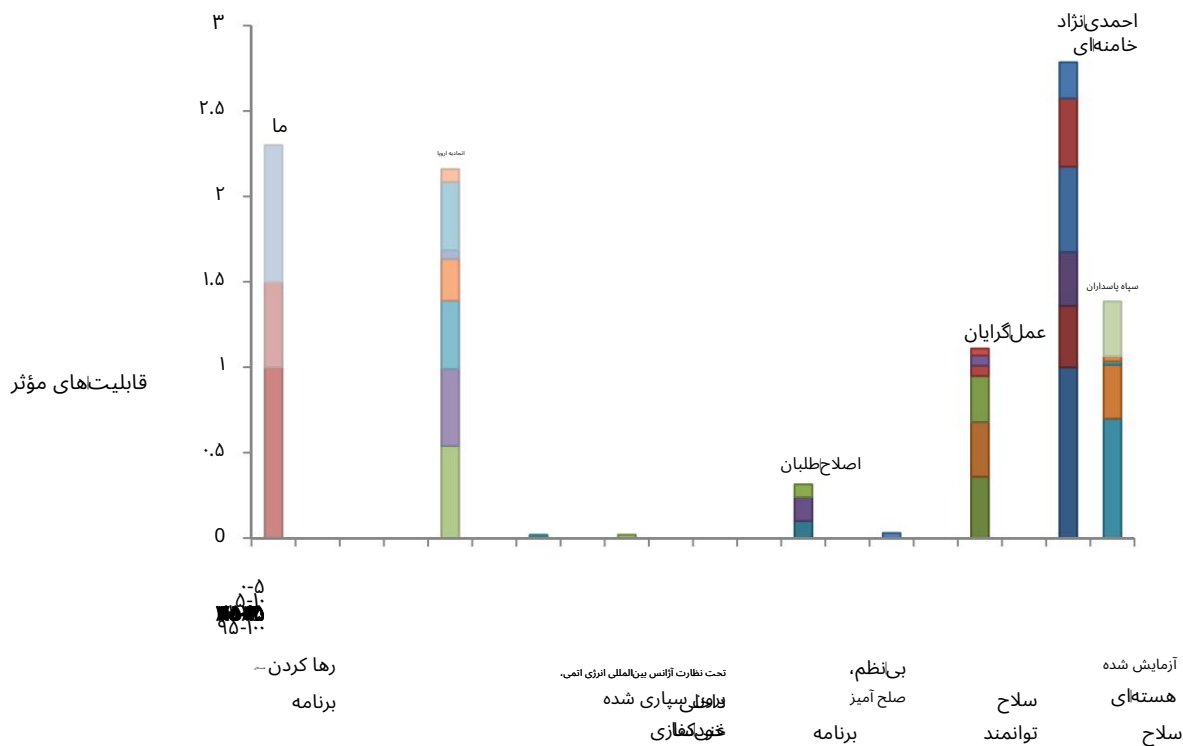

پیش‌بینی‌های آماری اولیه

نمودار قابلیت‌های ایران در زمینه برنامه هسته ای ایران. این نمودار نشان می‌دهد که ایران در حال حاضر در مرحله «Nuclear Weapon Capable» قرار دارد. این مرحله به عنوان «Unregulated Peaceful Nuclear Program» نیز شناخته می‌شود. ایران در حال حاضر در مرحله «Nuclear Weapon Capable» قرار دارد. این مرحله به عنوان «Unregulated Peaceful Nuclear Program» نیز شناخته می‌شود.

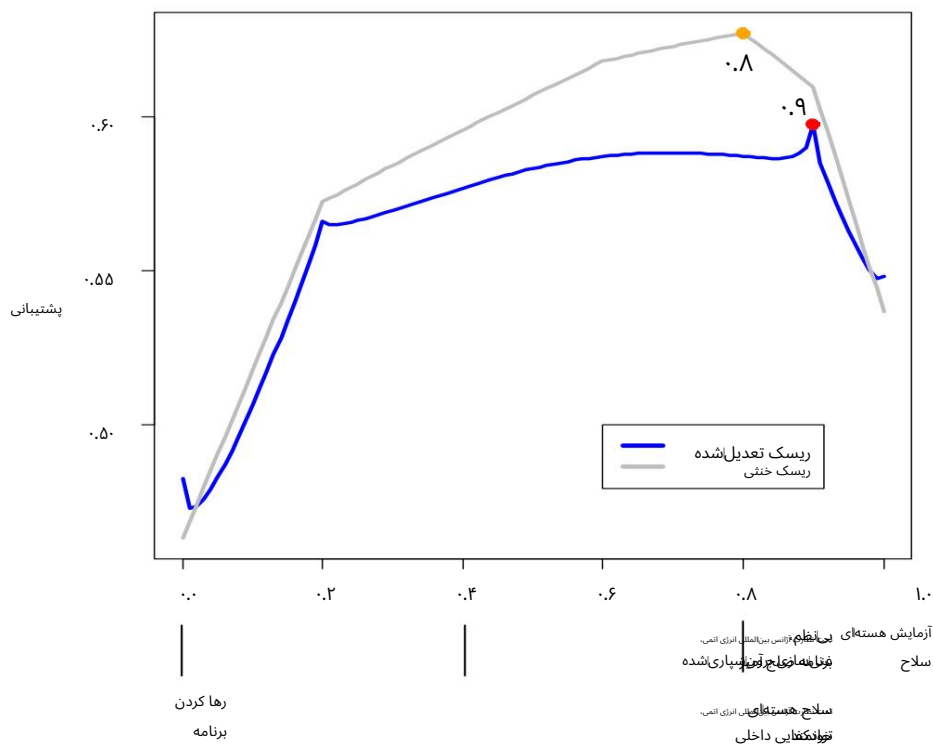
این نمودار نشان می‌دهد که ایران در حال حاضر در مرحله «Nuclear Weapon Capable» قرار دارد. این مرحله به عنوان «Unregulated Peaceful Nuclear Program» نیز شناخته می‌شود. ایران در حال حاضر در مرحله «Nuclear Weapon Capable» قرار دارد. این مرحله به عنوان «Unregulated Peaceful Nuclear Program» نیز شناخته می‌شود.

شکل ۱۱۳: آرایه قابلیت‌های مؤثر ذینفعان برای برنامه هسته‌ای ایران

با استفاده از مجموعه داده‌های دوم، پیش‌بینی‌های استاتیک مدل پیش‌بینی می‌کند که ایران سلاح‌های هسته‌ای تولید خواهد کرد. قابلیت، اما احتمالاً به آزمایش سلاح ختم نخواهد شد (شکل ۱۱۴). پیش‌بینی ریسک خنثی ۰.۸ است، در حالی که پیش‌بینی تعدیل‌شده با ریسک ۰.۹ است. پشتیبانی موقعیت در پیش‌بینی ریسک خنثی بین ۰.۶ و ۰.۸ نسبتاً ثابت است و پیش‌بینی به سختی به نفع توسعه سلاح هسته‌ای است. پشتیبانی موقعیت برای پیش‌بینی‌های تعدیل‌شده با ریسک از ۰.۲ تا ۰.۹ نسبتاً ثابت است، با یک جهش قابل توجه درست در ۰.۹. پشتیبانی موقعیت ثابت نشان می‌دهد که پیش‌بینی پایدار نیست و خطای جزئی در تخمین داده‌ها می‌تواند باعث تغییرات قابل توجهی در نتیجه شود. نمودارهای پشتیبانی موقعیت نسبتاً ثابت هستند، زیرا دو گروه ذینفع اول، ذینفعانی که از کنار گذاشتن برنامه هسته‌ای ایران حمایت می‌کنند و ذینفعانی که از برنامه هسته‌ای داخلی تحت نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی ایران حمایت می‌کنند، تقریباً به اندازه ذینفعان داخلی ایران که برای دستیابی به قابلیت سلاح هسته‌ای تلاش می‌کنند، قوی هستند، اما کمی ضعیف‌تر از آنها هستند.

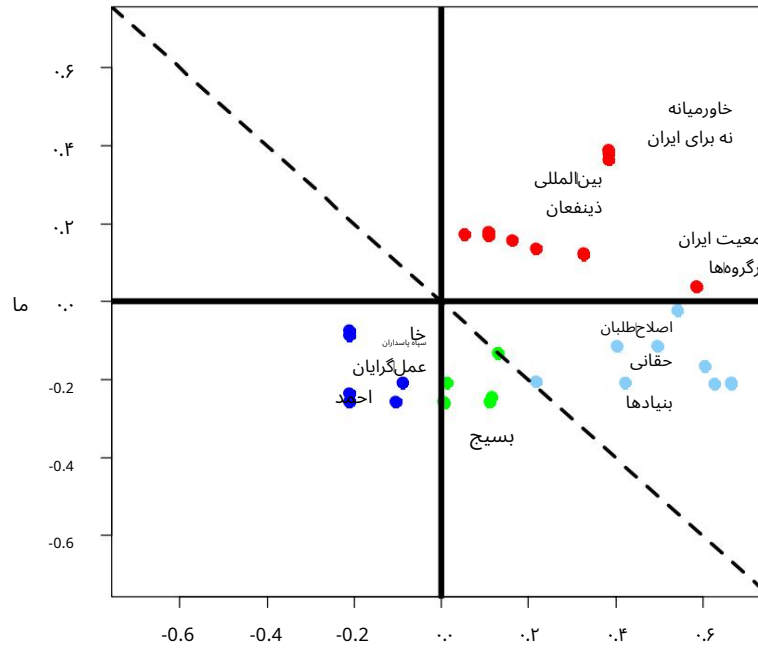
شکل 114: پیش‌بینی کوتاه‌مدت برنامه هسته‌ای

تحلیل ادراکی

با استفاده از مجموعه داده‌های دوم، این مدل فرصت‌های بی‌شماری را برای ایالات متحده جهت تأثیرگذاری بر ایران شناسایی می‌کند. برنامه هسته‌ای (شکل 115) ایالات متحده با ذینفعانی که به موضوع آن نزدیک‌تر هستند، در تضاد است. که نشان دهنده ارزش بالایی است که ایالات متحده برای حفظ متحدان خود قائل است (اکتانت‌های ۱ و ۲). ایالات متحده در ... بزرگترین خطر درگیری با کشورهای خاورمیانه که از ایران حمایت نمی‌کنند و به منافع منطقه‌ای به شدت بها می‌دهند مقاومت در برابر ایران. ایالات متحده همچنین برای حفظ مخالفت‌های داخلی در ایران ارزش زیادی قائل است. این مدل، فرصت‌هایی را برای ایالات متحده جهت نفوذ بر بنیادها و چندین نهاد میانه‌روتر ایران شناسایی می‌کند. گروه‌ها (هشتم اکتانت). در مقابل برخی از ذینفعان محافظه‌کار کوچک‌تر، ایالات متحده نیز به عنوان ... شناخته می‌شود. از جمله روحانیون مدرسه حقانی، که از مزیت چانه‌زنی برخوردارند. اصلاح‌طلبان ایران به عنوان ... شناخته می‌شوند. حاضرند تا حدی تسلیم موضع آمریکا شوند، همانطور که بسیج (هفتم اکتبر) چنین است. هیچ فرصتی وجود ندارد برای تعامل سودمند بین ایالات متحده و ذینفعان محافظه‌کار قوی‌تر ایران، آشکار است. از جمله خامنه‌ای، احمدی‌نژاد، سپاه پاسداران و عمل‌گرایان (هشتم‌های ۵ و ۶).

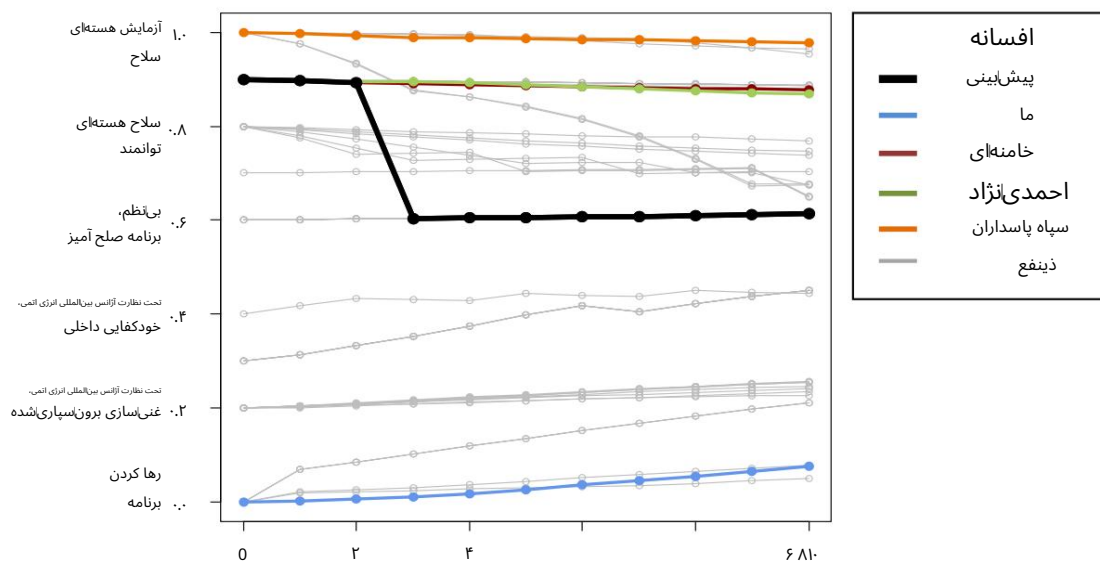
شکل ۱۱۵: فرصت‌های ایالات متحده برای تأثیرگذاری بر برنامه هسته‌ای ایران (توطئه هدفمند ایالات متحده و اتحادیه اروپا)

پیش‌بینی‌های پویا

فرآیند چانه‌زنی پویا، ناپایداری پیش‌بینی‌های استاتیک اولیه را برطرف می‌کند و پس از آن در دور سوم چانه‌زنی، پیش‌بینی‌های پویا به طور قابل توجهی کاهش می‌یابند، از کمی کمتر از ۰.۹ به حدود ۰.۶ (شکل ۱۱۶) سپس نتیجه پیش‌بینی در حدود ۰.۶ تثبیت می‌شود و پیش‌بینی می‌کند که برنامه هسته‌ای ایران ... صلح‌آمیز باقی می‌ماند، اما همچنان از نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی طفره خواهند رفت. خامنه‌ای، احمدی‌نژاد و سپاه پاسداران ... پیش‌بینی نمی‌شود که در مواضع خود مصالحه کنند و همچنان برای پیگیری [هدف] ایران تلاش می‌کنند. سلاح هسته‌ای. پیش‌بینی می‌شود ایالات متحده و بسیاری از متحدانش به سمت پذیرش ایران با داشتن ... حرکت کنند. برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز

شکل: 116 پیش‌بینی‌های پویا از برنامه هسته‌ای ایران

خلاصه

پیش‌بینی‌ها بر اساس مجموعه داده‌هایی که به‌طور مستقل توسط یکی از اعضای اطلاعات ایالات متحده تهیه شده‌اند جامعه عموماً به همان نتیجه مجموعه داده‌های مطالعه اصلی همگرا می‌شود: ایران احتمالاً به توسعه یک برنامه هسته‌ای خودکفا در داخل کشور ادامه خواهد داد. این برنامه متمرکز خواهد بود در مورد انرژی هسته‌ای داخلی و تحقیقات ایزوتوپ پزشکی. این تلاش، ایران را از نظر فناوری متحول خواهد کرد. به سلاح هسته‌ای نزدیک‌تر می‌شود، اما از برنامه تسلیحاتی دست خواهد کشید، و تصمیم ایران برای ادامه فرار از نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی باعث افزایش نگرانی‌های بین‌المللی خواهد شد. مجموعه داده‌های دوم، در حالی که تنها همبستگی متوسطی با مجموعه داده‌های مطالعه اصلی دارد، پیش‌بینی نهایی را ارائه می‌دهد که با ... مطابقت دارد. یافته‌های مجموعه داده‌های مطالعه اصلی، شواهد محکمی را در حمایت از استحکام [روش] ارائه می‌دهد. پیش‌بینی‌های مدل.

داده‌ها

جدول ۱۷: داده‌های جامعه اطلاعاتی مستقل

جایگاه و قابلیت ذینفع			
۱	۰.۹	۱	خامنهای
۰.۸	۰.۹	۰.۴۵	سی‌گارد
۰.۹	۰.۸	۰.۴	آکس پی سی
۰.۹	۰.۹	۰.۳۵	قاضی سی
۰.۴	۰.۶	۰.۲۵	اس ای
۰.۸	۰.۸	۰.۴	مجلس احمدی نژاد 0.4
۱	۰.۹	0.5 UP Principalist	
۱	۰.۹		
۰.۹	۰.۸	۰.۳	عمل‌گرایی
۰.۷	۰.۶	۰.۲	اصلاح‌طلبان
۱	۱	۰.۷	سپاه پاسداران
۰.۷	۱	۰.۴۵	بسیج
۰.۷	۰.۹	۰.۳	ارتش
۰.۴	۰.۸	۰.۱۵	بنیادها
۰.۳	۰.۶	۰.۲۵	روحانیون
۰.۶	۰.۸	۰.۱	حقانی
۰.۲	۱	۰.۱	استان‌ها
۰.۲	۱	۰.۱۵	توالت شهری
۰.۲	۰.۷	۰.۱۵	UrbanMC
۰.۲	۰.۸	۰.۲	بازاری‌ها
۰.۲	۰.۴	۰.۱	کردها
۰.۱	۰.۳	۰.۱	بلوچ‌ها
۰.۱	۰.۳	۰.۱	اعراب
۰.۱	۰.۳		مرجع افغانستان 0
0	0		مرجع عراق 0
۱	0	۱	ما
۰.۹	۰.۲	۰.۶	روسیه
۰.۹	۰.۲	۰.۵	چین
۰.۸	۰.۲	۰.۵	هند/نیپال
۰.۷	۰.۲	۰.۳۵	ژاپن
۰.۵	۰.۲	۰.۱	هند
۱	0	۰.۵	امانات ایران
۰.۸	۱	۰.۴	امپروایران
0	0	0	عراق
۱	۰.۲	۰.۴	ترکیه
۰.۵	۰.۲	۰.۱۵	پاکستان
۱	0	۰.۸	اسرائیل

پیوست ح: نمونه‌ای از دستورالعمل‌های استخراج داده‌ها که به کارشناسان منطقه ارائه شده است

مدرسه تحصیلات تکمیلی پردی رند

تحلیل عینی. راه‌حل‌های مؤثر.

جناب آقای/خانم محترم،

سلام، من اریک جسی هستم. یک تحلیلگر علمی در نیروی هوایی ایالات متحده که برای کارم در ایران تحقیق می‌کنم.

پایان‌نامه در دانشکده تحصیلات تکمیلی RAND، دکتر جروالد گرین و محققان RAND

در توسعه درک من از ایران فوق‌العاده مفید بوده است، اما فکر می‌کنم اکنون می‌توانم از تجربه مجموعه‌ای گسترده‌تر از دیدگاه‌ها بهره‌مند شوم. امیدوار بودم که با شما به عنوان یک متخصص در زمینه ایران برای افزایش درک من و کمک به تولید داده‌ها برای مدل پیش‌بینی مورد استفاده در پایان‌نامه‌ام، تعامل داشته باشم. برای این مدل، داده‌هایی که به دنبال جمع‌آوری آنها هستم نسبتاً ساده است. من سی و هفت ذینفع را فهرست می‌کنم.

مربوط به تحولات سیاسی ایران. این ذینفعان باید بر اساس توانایی‌شان در تأثیرگذاری بر امور ایران و قابلیت‌های سیاسی نسبی‌شان رتبه‌بندی شوند. سپس، موضع هر ذینفع در مورد یک موضوع خاص و اهمیت موضوع برای ذینفع باید مشخص شود. من یک مجموعه دستورالعمل کوتاه یک و نیم صفحه‌ای و یک الگوی داده یک صفحه‌ای پیوست کرده‌ام. همچنین، در صورت تمایل، با کمال میل یک نسخه از پایان‌نامه‌ام را پس از تکمیل برای شما ارسال خواهم کرد.

ممنون از وقت و توجه شما!

با احترام،
اریک جسی

ستوان یکم نیروی هوایی ایالات متحده آمریکا

عضو هیئت علمی دکترا

دانشکده تحصیلات تکمیلی پردی رند

کار: 310.393.0411 x6899

تلفن همراه: ۳۱۰.۶۸۳.۳۵۴۵

ejesse@rand.org

رویکرد داده

ذینفعان

ذینفعان، افراد یا گروه‌هایی هستند که به توسعه ایران علاقه‌مندند. یک ذینفع باید منابع، اهداف و اولویت‌های مشترک. ذینفعان دارای نفوذ در ایران بر اساس تحقیقات قبلی به گروه‌های داخلی و خارجی تفکیک شدند. برای جلوگیری از افزایش غیرقابل کنترل تعداد آنها، تجمیع برخی از ذینفعان ضروری بود، اگرچه لطفاً در صورت تمایل پیشنهاد دهید که هر گروه ذینفعی که فکر می‌کنید باید به صورت منحصر به فرد فراخوانی، اضافه یا حذف شود، معرفی شود. تلاش برای نامگذاری مختصر ذینفعان، گاهی اوقات تشخیص دقیق اینکه چه کسانی در این گروه قرار دارند را دشوار می‌کند. در صورت عدم اطمینان، تمام تلاش خود را برای روشن شدن هرگونه ابهام در مورد عضویت گروه‌های ذینفع خواهیم کرد.

رتبه‌بندی توانمندی ذینفعان

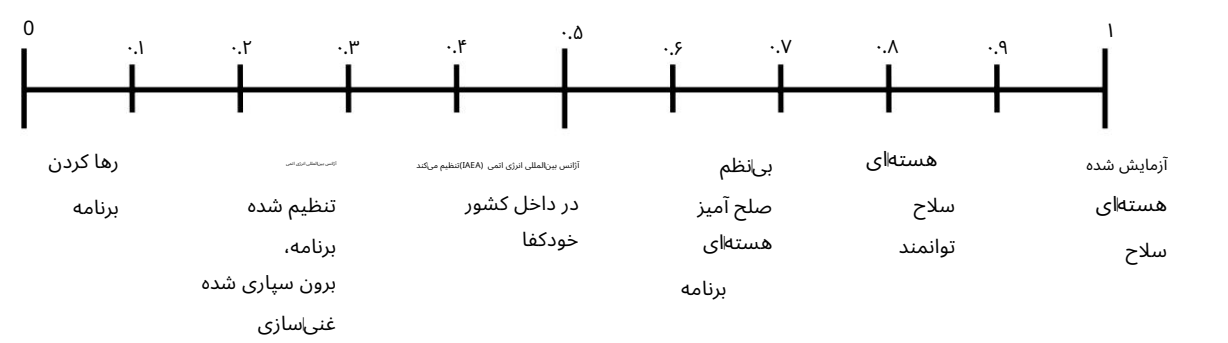
اولین داده‌ای که برای هر ذینفع جستجو می‌شود، رتبه‌بندی نسبی قابلیت‌های آن است. قابلیت‌های یک ذینفع، نفوذ سیاسی آن را نشان می‌دهد؛ ابزاری که یک ذینفع برای پیشبرد دستور کار خود در اختیار دارد. قابلیت‌ها شامل دارایی‌های سیاسی، اقتصادی و نظامی مرتبط با ذینفع است. از شما می‌خواهم که ذینفعان را بر اساس قابلیت‌ها از بازیگری با بیشترین نفوذ تا بازیگری با کمترین نفوذ رتبه‌بندی کنید (ستون 1 - رتبه).

تخمین قابلیت‌ها

با مرتب کردن رتبه بازیگران، به قدرتمندترین بازیگر مقدار ۱۰۰ را اختصاص دهید. سپس مقادیر قابلیت سایر ذینفعان، به صورت افزایشی نسبت به قابلیت‌های قدرتمندترین بازیگر (ستون ۲ - قابلیت)، به عنوان مثال، اگر ذینفع A قدرتمندترین بازیگر باشد، بنابراین دارای مقدار قابلیت ۱۰۰ باشد و ذینفعان B و C نصف ذینفع A قابلیت داشته باشند، هر دو امتیاز قابلیت ۵۰ را دریافت می‌کنند. از نظر مفهومی، اگر ذینفعان B و C ائتلافی تشکیل دهند و سپس تمام تلاش خود را علیه ذینفع A به کار گیرند، دو طرف به طور مساوی برابر خواهند بود.

موقعیت‌ها

در مرحله بعد، مواضع ذینفعان در مورد مسئله هسته‌ای را بررسی کنید. پیامدهای مختلف احتمالی ... مسئله هسته‌ای در یک بُعد واحد تنظیم شده‌اند، که از کنار گذاشتن کامل [برنامه هسته‌ای] توسط ایران شروع می‌شود. برنامه هسته‌ای آن از یک سو، و توسعه و آزمایش سلاح هسته‌ای از سوی دیگر. نکته کلیدی معیارها در امتداد طیف موقعیت‌ها قرار می‌گیرند تا فضا را بیشتر تقسیم کنند. ذینفعان این کار را نمی‌کنند. لزوماً باید دقیقاً در موقعیت‌های معیار قرار گیرند. به عنوان مثال، یک ذینفع می‌تواند از ایران با داشتن توانایی‌های تحقیقات پزشکی، جایگاهی حدود ۰.۷ دارد. لطفاً ۳۷ مورد را به آن اختصاص دهید. ذینفعان با استفاده از طیف زیر (ستون - ۳ موقعیت) ارزش‌ها را رتبه‌بندی می‌کنند.

برجستگی

آخرین موردی که برای هر ذینفع در نظر گرفته می‌شود، اهمیت مسئله اوست. اهمیت، اولویت را نشان می‌دهد. از مسئله هسته‌ای ایران در مقایسه با سایر منافع ذینفعان، و میزان اهمیت آن را نشان می‌دهد. کل قابلیت‌های ذینفعان برای این موضوع به کار گرفته خواهد شد. میزان اهمیت در مقیاس 0 تا 100 به شرح زیر امتیازدهی می‌شود: معیارهای زیر (ستون - ۴ برجستگی):

۱۰۰-۹۰ این موضوع وقتی مطرح شود، اولویت اصلی من است. هر کاری را که انجام می‌دهم رها می‌کنم و برمی‌گردم. به محض بروز این مشکل، فوراً به آن رسیدگی کنید.

۸۰-۷۰ این موضوع از مهمترین نگرانی‌های من است. من خیلی تلاش خواهم کرد تا برنامه‌ام را تغییر دهم. زمان و تعهدات لازم برای رسیدگی به این موضوع در صورت بروز.

۶۰-۵۰ این یکی از چندین موضوع مهم است که برخی از آنها اولویت بالاتری نسبت به این موضوع دارند. من اگر یکی دیگر از مسائل مهم من پیش بیاید، مجبور خواهم شد از این موضوع صرف نظر کنم.

۴۰-۳۰ این موضوعی است که به آن اهمیت می‌دهم اما حیاتی نیست. من مسائل مهم‌تری دارم که باید به آنها بپردازم. اول به چیزی بپردازم که به آن متعهد می‌شوم، بنابراین برای مقابله با این مورد، کاری را که در حال انجامش هستم رها نمی‌کنم.

۲۰-۱۰ این یک مسئله‌ای جزئی است و من توجه کمی به آن دارم یا به ندرت تلاشی برای مقابله با آن انجام می‌دهم.

۹-۰ من از این موضوع آگاه هستم اما به اندازه کافی برایم مهم نیست که درگیر آن شوم

برجستگی	موقعیت	قابلیت	رتبه	ذینفع
ذینفعان داخلی				
				رهبر معظم انقلاب، علی حسینی خامنه‌ای
				شورای نگهبان (احمد جنتی مساج)
				مجمع تشخیص مصلحت نظام
				شورای عالی قضایی
				مجلس خبرگان
				مجلس
				رئیس جمهور احمدی نژاد
				(سنت‌گرا/اصول‌گرای جافتاده)
				سنت‌گرا/اصول‌گرای بی‌اساس
				(لاریجانی و قالیباف)
				محافظه‌کاران سنتی/عمل‌گرا
				(رفسنجانی و روحانی)
				اصلاح طلبان (خاتمی، موسوی و کروبی)
				سپاه پاسداران
				بسیج
				آرتش و نیروهای انتظامی (LEF)
				بنیادها
				روحانیون غیر همسو
				مدرسه حقانی
				ولایتی‌ها (دهقانان روستایی)
				طبقات کارگر شهری
				(ماهر، غیرماهر و بیکار)
				طبقه متوسط شهری (تکنوکرات‌ها)
				بازاری‌ها
				کردها
				بلوچ‌ها
				اعراب
				پناهندگان افغان
				پناهندگان عراقی
ذینفعان بین‌المللی				
				ایالات متحده
				روسیه
				چین
				اتحادیه اروپا
				ژاپن
				هند
				ملت‌های مسلمان آشکارا از ایران حمایت نمی‌کنند
				طرفدار ایران، کشورهای مسلمان
				عراق
				ترکیه
				پاکستان
				اسرائیل